្សាះ ត្រៃមិល្ខិតាលិ

ឆឹច សេចគ្គីឡែមវាគាសាខ្មែរ **អេតាលអូមិនិក** គថាចត្ត មឋមគាគ

GE

ಗ್ನಿಟ ಅಕ್ಕಂಡ

អភិធ្យូពី៨៣

កហិវិត្ត បឋិមោ ភាគោ

ឧមោ តស្ប កក់ តោ មាហ តោ សម្មាសត្តូស្ប។ បុគ្គល្តាហិ

(១) ជុក្ខលោ នុពហត្តត់ សច្ចិត្តជួបមេដ្នេ-សាត់^(a) ។ អមស្តា ។ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បមេដ្ឋោ សេ ពុក្តលោ ឧបលវាតិ សត្ថិកដ្ឋបរម ដ្ឋេសតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ អជាជាហិ ឧិក្តុ ហំ ហញ្ចំ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេន យោ សច្ចិកដ្ឋៅ ១មេដ្ឋោ នេះជ វេត ហេវត្តត្វ ុ សេ ឬក្តលោ និពលវាគ្នំ សព្ទិកខ្មែរនេះដូ-តត្ត វ ខេស៌ វត្តព្វេ ពុក្ខណ ៩ពហម័ន្ទ ហ៊្មឹយឌី្តានជើច (2) रिङ्गा យោ សច្ចិតាដ្ឋោ មាមដ្ឋោ តាតា សោ បុក្កាលា

តង៍បំមុជពីម

កហិវត្ថិ បឋិមភាគ

សូមខមស្គារ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ជាអហេន្តសម្មាសមុទ្ធអត្តនោះ ។

ម្រើលប្រ

(១) (សករាទី សួរថា) បុគ្គល គេដឹងបានដោយអត្ថដឹភិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ (៤៧៩ គ្វេយថា) អើ ។ (សករាទី សួរថា) បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដ៏ង៍បានដោយអត្តដ៏ភិត និង៍អត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ (បរកទី ធ្វើយ ឋា) អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ (សតវាទី នោលថា) អ្នក - ซุงะ์สั*ลูให้ทุ*งหวุ: ชุงหริเชี ชุลุณเลชีส์ตุล เสาเพศสุนีติล នินิศสุ ណា មានអត្ថជ័ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ ដឹងបានដោយអត្ថជំភិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដ្ឋច្នៅដែរ បណ្តាលាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គួពេលប្រភពក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹង បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និជិអត្ថជីខត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ

១ ឧ. ម. សក្ខិតដ្ឋបរមដ្ឋេខាតិ សព្វត្ថ ទិស្សតិយៅ ។ សក្ខិតដ្ឋបរមគ្គេនាតិ ឯត្ត សក្ខិតផ្លោតិ មាយាមវិចិអាទៈយា វិយ អក្ខភាការេន អគ្គហេតញោ ភូតង្នោតិ អដ្ឋតេជា ។

អភិធ្យូបិធិពេ ១៤វត្ថ

ឧឧលត្តត់ សក្តិតដ្ឋបទដ្ឋេញត់ មិញ ។

វត្តត្វេ យោ សក្តិតដ្ឋបទដ្ឋេញត់ មិញ បោ ប្រក្សា
លោ ឧឧលត្តត់ សក្តិតដ្ឋបទដ្ឋេញត់ លោ ឯក ហេ ១ក្តីត ឃើ តត្ត វេឌស៍ វត្តក្តេ ទោ បុក្ខលោ ឧឧលត្តត់
ឃើ តត្ត វេឌស៍ វត្តក្តេ ទោ បុក្ខលោ ឧឧលត្តត់
សក្តិតតដ្ឋបទដ្ឋេញតំ សក្តិតតដ្ឋបទដ្ឋបាត់
សក្តិតតដ្ឋបទដ្ឋេញតំ សក្តិតត្វេ ហោ សក្តិតត់
សក្តិតតដ្ឋបទដ្ឋេញតំ ទិញ ។

សក្តិតតដ្ឋបទដ្ឋេញតំ ទិញ ។

អនុលោមបញ្ចក់ ។

អភិធ្យូប៉ុដ្ឋា ក្រាវិត្ត

គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស ម្យ៉ាន់ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៍ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ម្នាល់អ្នកដ៏ចំរើន អ្នកតិមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នៅដែរ បណ្តាញកម្ពុជ៌ពីព នោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គួរពោលគែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរហោលថា បុគ្គល ណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ទិត្តថ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះគេ ដ៏ឥបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត ខិនិអត្ថដ៍ឧត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។

ចថ់ អនុលោមបញ្ហាក់: ។

(৬) បុគ្គលគេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនៃឪអត្តដ៏ទត្តមឬ ។

អើ ។ បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ប្រាះហេតុនោះ
គោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងខ្លាំអំពើជួយចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិន
ដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំព័ន ព្រោះហេតុនោះ

[🛾] ន.ម. គោ ច វត បតិ សព្វត្ថ ទិស្សតិ យេរិ។

ជកុក្កតិទ្វេស

វត្តត្រូវយោសភ្នំតែដ្ឋោ ១រមដ្ឋោ តតោ សោ បុត្តលោ និធហម័ន្ទ មាជីឧសេន្ត នេះ មានក្នុង វត្តត្វេ ទោ ពុត្តលោ ជួបលត្តតិ សច្ចិកកម្ពុបរមម្ដេជ នោ ខ វត្តត្វេ យោ សុទ្ធកាដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តតោ សោ មុក្ខលោ ភ្លុមហត្តតិ សប្តិកាដ្ឋបរមដ្ឋេសតិ មិប្តា ពោ មន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ មរមដ្ឋោ តតោ សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេលតិ ្សិលលេខ സാ នេះ វត្ត ប្រវត្តិស្វា បុក្ខលោ ជួបហត្តតិ សិទ្ធិតាដ្ឋ-តានជើយអ្ន កា អង្គ រុខេហ្ម រង្គី ខេ ហេ ខ្លួមហត្តទិ សច្ចិកដ្ឋបទេដ្ឋេខ នោ ច វត្តាត្វ យោ សច្ចិតខ្លោ មរមឌ្ពោ តតោ សោ ដុក្ខណេ ខ្ទុំបហត្តតំ សត្តិកាដ្ឋបរមដ្ឋេលភា មិញ ។

មានអត្ថជ័ពិត *មានអត្ដ*បត្ប អ្នករគ្គព្រាលថា បុគ្គលណា រ គ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថជីទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញស្យូទាំងពីរនោះ អ្នកពោលឡូវ៣ក្យ ណា គួរគោលតែភាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និជអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួលពាលថា បុគ្គលណា មានអត្ដពត មានអត្ថដ[ិ]ទត្តម ព្រោះរហតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថ ជីពិតនិងអគ្គជំនត្តម ដូច្នេះទេ គ្រោះជាភាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសន បើ អ្នកមិនគួរព្រាលថា បុគ្គលណា មានអត្តកំពត់ មានអត្តដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ ยาณหละอีเเรีย ผลลิยลิเเตาณชา ប្រាល់គោ មិនដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិតនិងអត្ថជំទិតមដូច្នេះដែរ បណ្តាញគាត់ព្រះ នោះ អ្នកគោលខ្ញុវភាក្យូណា អ្នកគួរនោលគែពាក្យនោះថា បុគ្គល ដោយអត្ថជំពិតនិងអត្ថជ៍ ។ គួម គែអ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៍ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិតនិងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជា លាក់ខ្មែល ។

ចប់ បជិកម្មបតុក្កៈ ។

[က] ရှားကူ စား မေးကျည်း ကိုရုံရှာ (က ပုဂ္ဂိုလ ឆ្លុខលត្តតិ ភេព្ទិតាដ្ឋមរដដ្ឋន (នា ១ វត្តត្វា (យា សច្ចិតាដ្ឋោ មទេដ្ឋោ តាតា សោ បុក្ខលោ ខ្វុម-ರುಕ್ಷಸ್ಥೆ ಸುಕ್ಷಣಚಿಕ್ಷ ಪುತ್ರಣ ಸುಕ್ಷಣ ಸುಕ್ಣ តាយ មដ្ឋាយ ហៅ មដ្ឋានខ្លុំ ហៅ ធិក្កហេ-តេញ ម៩ តំ និក្តស្លាម សុនិក្តសាតេវ ហោសិ សញ្ចំ ជុក្ខលោ ន្ធបសត្ថតិ សច្ចិតាជួមដ្ឋេន គេន វត រ វត្តត្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ បទេដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ ខ្ទុបសត្ថតិ សច្ចិកាដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ យ៉ តត្ វេឧស៍ វត្តត្វេ (၈) បុក្ខលោ ជួបលក្តត៌ សភ្ជំ-អត្តជាមាជិច យោ ខ ស្គើល យោ មាន្ទឹកជ្រោ ប មដ្ឋោ តតោ សោ បុក្កលោ ស្វុមហត្ថតិ សច្ចិតកដ្ឋ-្សាធន្លេខាត្ត គុំស្នា នោ ខេ ខន វត្តត្វេ យោ

(៣) ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលគោ មិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនជំងឺថាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះ :ហតុនោះ តាលអ្នកប្ពេញយ៉ាង៍នេះ ដោយភាគ្យប្ពេញនេះ គ្នង់បំណែក ិនពាក្យថា គេមិនដ៏ង៍នោះ^(១) ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាង៍នេះឯង ភាល់បើ យើនសន្តត់សន្តិនដ្ឋក ដូកឈ្មោះថា យើនសន្តត់សន្តិនត្រឹម ្សាលេយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ាត្តម មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះបោតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល ហា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុទោះ បុគ្គលនោះ គេ នៃដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ឧត្តម បណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ ្មក ពោលខ្លាំពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដឹង ភន ដោយអត្ថដ៍ពិត ខិងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ហា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៍១តួម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គមិនជំងឺ ហ៊ុន ដោយអត្តជំពិត និងីអត្តជំ «ត្តមដូច្នេះ េ ព្រោះជាពាក្យ ្ទស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលណា ១ ក្នុងចំណែកនៃ៣ក្យុថា គេមិនដឹង ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ។ អដ្ឋកថា ។

អភិធម្មបំណែ កយ់វត្ថុ

^{🗣 🕯.} ម. សព្ថ សាវិតិ ទិស្សូតិ ។

បុគ្គលកដា

សទ្ទិកាដ្ឋោ បទេដ្ឋោ តតោ សេ បុក្កលោ ជូប-លត្តត សច្ចិកដ្ឋមមេដ្ឋេលតិ លេ វត េ វត្តឲ្យ បុក្ខលោ ធ្វុបលត្តតិ សិទ្ធិកកដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ យ៉ វេឌេសិ វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ធ្វុបហត្តត៌ សច្ចិតាដ្ឋ-ស្មាន នេះ ខា ខា ស្ព្រំ ស្រា មានិយ្យដឹរ ស្រេ ដើរ តាតោ សោ បុក្ខលោ ជួបលត្តតិ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេ-លាតិ ៩៩ តេ ម៉ូញ ។

និត្តហេយកុក្តុំ ។

(៤) ឯសេ ចេ ឧត្តិក្សាតេ ហៅមៅ ឧត្តា វត្តទ្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបលត្តន៍ សច្ចិត្តដ្ឋម រឧដ្ដើច យោ ខ វត្តិ ខា យោ ភាគ្និកាដ្រា ខាពដ្ឋោ

ត់តោ សោ បុក្ខលោ ឧុបលត្តតិ សច្ចិតាដូបរមដ្ឋេញតិ

មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន เน่าเพศสหราช อิธิศลุนั้งลุยสูเกาะ ตุญศุกน์กเรื่อ ศุกศ์ยิ่งลุง រទាលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាធិតិយនាះ អ្នកពោលខ្លាញក្បាណ គួរគោលតែពាក្យ នោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នក មិនគួរពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះ ហេតុទោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទគ្គម ដូច្នេះទេ ក្រោះភាក្យបេសអ្នកនេះ ជាភាក្យាទុស បប់ និត្តហាបតុក្កៈ ។

(៤) បើកាទៈរបស់អ្នកទុះ យើងសង្គិតសង្គិនធានដោយលំបាក អ្នក ចូរយើញក្នុង៣ក្យូសង្គ័ត់សង្គិនយើងនោះ យ៉ាងនេះថា អ្នកគួរពោល ឋា បុគ្គលគេដឹន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទតួម តែអ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ឥមាន ដោយអគ្គដ៏ភិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម ដូច្នេះឡើយ

អភិធម្មបំដាក់ ក្នុងក្នុ

អភិធម្មបំដីពេ ក្រាវត្ថុ

សេ, ឧត្តយុខស សេ, ចុម្ភៈសេខសំ ឧត្ត ត្ យេ ឧ ឧញ មណៈ មនិ លេខយា ឧត្តយៈ៣

នៃក្តស្នាស៍ ខុត្តិក្តហិតាវ^(១) យោម ហញ្ចំ បុក្តលោ

ឧបហត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ដេញតិ យំ តត្ត វែឧសិ វត្តត្វេ (១) ក្រុក្តលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបរ-

មដ្ឋេខ នោ ខ វត្តព្វេ យោ សច្ចិកដ្ឋោ មរមដ្ឋោ តេតា សោ បុក្ខលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិកដ្ឋម-

រមដ្ឋេសត់ មិញ នោ ចេ បន វត្តព្វេ យោ សន្និ-កោះដ្ឋា បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុក្កលោ ខុបហត្តត់

សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ លោ វត បេ វត្តត្វេ បុក្កលោ ១០០០៣តិ សកិក្សាដុប្បទេដែញតិ យ៉េ ត្រា វែធ្វេសិ

ឧបលត្តតិ សច្ឆិកកដ្ឋមាមដ្ឋេញតិ យ៉ តត្ត វេធសិ វត្តត្វេ ទោ បុក្កលោ ឧបលត្តតិ សច្ឆិកកដ្ឋមាមដ្ឋេច

ឆ្ឆឆសព្ទត្តសព្វត្

តែយើង កាលប្តេញ យ៉ាងខេះ ដោយពាក្យប្តេញខេះ ក្នុងពាក្យថា អើ ក្នុងអនុលោមបញ្ចកៈនោះ អ្នកមិនគ្រាស់ង្កត់សង្គិន យ៉ាងខែះខេ កាលបើ អ្នកសង្កត់សង្គិនយើង យើងឈ្មោះថា អ្នកសង្កត់សង្គិន មិន ត្រឹមត្រាំឡើយ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង

ត្រឹមត្រា ខ្សែយ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និង អត្ថជំទត្តម ម្នាលអ្នកជំទំបើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួពេលហៅ បុគ្គល ណា មានអត្ថជំពិត មានអត្ថជំទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេ ជំងំបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីរ

នោះ អ្នក ពេលខ្លាំពាក្យណា គួរ ពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេ មិនដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគួរ ពេលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គជ៏ទត្តម ព្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ដូច្នោះ វេត្តប

មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ព្រោះហេតុខោះ បុគ្គលនោះ គេ ដឹងបានដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នក ក៏មិនគួរភោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវិញត្បូណា អ្នកគួរ ពោលតែញាត្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម

ពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគួរ:ពាលថា បុគ្គលណា

បុគ្គលក់ពីវា

នោ ឲ វត្តត្វេ យោ សច្ចិកាដ្ឋោ ខរមដ្ឋោ ភាតា

ឧសលត្តទិ សត្ថិកក្ដីពរម ដើយស្ ស្តេះសា

ឥជំ គេ ម៉ិញ ។ ១បនយនបក្ក

(3.5)

ឈាក់ ១ញុំ ឬក្រលោ ឧទហត្តត់ កច្ចិត្តដ្ឋមារ មដ្ឋេខ តេខ តែ ៤ តែព្យុ (យា សច្ចិតា:ដ្ឋា

មដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ ជុមហត្តត៍ សច្ចិតដ្ឋៈ

និតហម័ង មាន្ន័យនឹតរតនើន លេ

ಚು ಕಟ್ಟುಗು យោ សទ្ធភាឡេ បទឡេ តាតា សំពេលដំនូ មាន្ទឹយនឹងនេះពីយន្ មិញ

យោ សច្ចិកដ្ឋោ បទដ្ឋោ តតោ មន និត្តសម្ព័ន្ធ មន្ត្រីខាងក្រុង មន្ត្រី ព្រះលោ RAI

បុគ្គសពេយា

វត្តក្រុចមនុស្ស ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ភាគ មានបត្តបំបត្តប ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលខោះ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្តដ៏

បែប ឧបនយៈ6បតុក្កៈ ។

(៥) រួមខេត្រវ្រកសត្តត់សត្តិន យ៉ាងនេះទេ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកសន្តត់សត្តិទទ្ធថា ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ភិត និងិអត្ថជំទត្តម ដោយហេតុណា មាលអ្នកដ៏០រើន ហេតុនោះ អ្នក គហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះ ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដំង៍បាន ដោយអគ្គជ័ពិត និង៍អគ្គជ័ពតូម ដូច្នៅដ បណ្តាញកម្រាំ នីពីគោះ អ្នកលោលខូវពាក្យណា គប្បីពោល តែពាត្យនោះថា បុគ្គលគេដីឥយុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីនោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី

រភាលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុ

នោះ បុគលនោះ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទិតម ដូចេះខេ

នោ វត ប្រវត្តទ្វេ បុក្ខលោ ឧបលត្តត៌ សច្ចិតាដ្ឋ-

តានៈដើយស្ន ក្នុ សង្គ រុះមក្ស នៅ សង្គេលោ

នពហម័ឌ មាន្នឹយនឹងនៅព យេ ខ រូឌីខេំ លោ សច្ចិត្តដ្ឋោ មាមដ្ឋោ នាគោ សោ បុក្ខលោ ១០លត្តនិ

សភ្នំតាដ្ឋបទេដ្ឋេលតា ឥនិ តោ មិញ តេន យេ កាតេ ចិត្តមោ សេ ចិត្តមោ ខុក្កដេ សុកាតេ

បដិកាម្មេ សុភាតា បដិចានភាតិ ។

តិធ្លមចក្កុំ ។ បឋមោ និត្តហោ ។

(៦) ជម្លាល ខិតហើង មក្ខឹយនឹកគេ គើយង ៤

អាមញ្ញ ។ យោ សច្ចិតា ដ្ឋោ ២មេ ដ្ឋោ នានា សោ បុក្ខលោ ឲ្យលញ្ចាំ សច្ចិកដ្ឋបទដ្ឋេសតិ។ ឧ មេរាវិ

វត្តត្វេ។ ភាជាភាហ៍ ខិត្តហំ ហញ្ចុំ បុត្តហេ ជូបប-

ត្ត សច្ចិត្តដូចមេដេខ តេខវត ហៅត្តេច យោ

មាលអ្នកដ៏ចរែន អ្នកតមិនគហ្វី ភោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ

អភិធម្មបំផិត ភបាវត្ថ

អត្ថដ៍ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្ពស់ពីពនោះ អ្នកពោល ន្តវិភាក្យូណា គហ្វីពោលតែអាក្យនោះថា បុគ្គលគេដីធីបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មាន អត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៍ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេប៉ង់ **បាន** ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏១ត្តមដូច្នេះ េ ដ្បិតពាក្យបេសអ្នកនេះ ជាពាត្យទុស ព្រោះបោតុនោះ សេចក្តីសន្តិតសត្តិនណា ដែលអ្នកធ្វើ ហើយ សេចក្តីសន្តគំសន្តិននោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹមត្រូវ៖ គំរពីផ្ទុយ

နွေးရွိတိုးကွဲက မားယံ့စွားကြေသမါ့ ေတြးမြင့္ ခွ်င္မာ့ အေတြးကိုက္ န ចប់ និត្តមកុត្ត: ។ ចាប់និត្តហ: 🕫 🤉

អេី ។ បុគ្គលណា មានអត្ថជំរាត មានអត្ថជ៍ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹង៍មាន ដោយអត្តដ៏វាត និង៍អត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។ អ្នកមិនត្រាំពោល យ៉ាងខេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹង ទូវកំហុសចុះ ប្រសិន:បី បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមនេ

ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគលណា

[៦] បុគ្គលគេមិនដ៏ឥបាន ដោយអត្តជ័ពិត និងអត្តដ៏១តូមហ្វ ។

ព្ឋខ្លួល ស្និកដ្ឋា ២មេដ្តោ តតោ សោ លេស្ត សញ្ជិតខ្លេមខ្លេស យ៉ា តត្ វេធសា វត្តព្វេ ទោ ឬក្តលោ ស្វុបហត្តតិ សច្ចិកក់ដ្ឋបទេដ្ឋេន ខ វត្តត្វេ យោ សច្ចិតា ដ្ឋា ១ មេដ្ឋោ តតោ សោ ម្មក្តលោ ខ្លួចសត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋមរមដ្ឋេញតិ វត្តត្រូ យោ សច្ចិតាឡោ យោ ខេ ខេ តាតោ សោ ចុក្តលោ ខ្ទុបលត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេ-នាត់ នោ វត រ វត្តត្វេ បុក្ខលោ ឲ្យលត្ត សច្ចក-ឌីពរត ដើយម្នា ញ មនិង រុខមា រង់ រង់ ខេត្ត ហោ ចិតលម៉ុន មានីយក្តីពនេះជីខ យេ ឧ យោ សច្ចិត្តដោ្ត មាមដោ្ឋ តាតា 140 ទិពលដង្គ មាន្នឹយនឹតនេះ នើយង្គ គូស៊ា

មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ័ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នៅដែល បណ្តាញកម្បាធិពីបនាះ អ្នកពោលខ្លូវភាក្យូណា គប្បីពោលតែភាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏៦៤ ជុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏១តូម តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៍ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិន ដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយ ៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វី ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ថជំនុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងហ៊ុន ដោយអត្ថ ជ័ពិត និង៌អត្ថជ៍ទត្តមដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនជំងឺបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្លមដ្ទេះដែរ បណ្ដា ភាក្យទាំឪពីរនោះ អ្នកគោលខ្លូវពាក្យណា គប្បីពោលតែភាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយកត្តជំពិត និងអត្តជំទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ង៍បាន ដោយពត្តដីពិត និង៍អត្តដី១គមដុំ ្នះ ៤ ម មេខ្មាញសាស្ត្រស ។

ចប់ បច្ចុសិតបញ្ជាក: ។

មភិធម្មបំផល កជាវត្ថុ

អភិធម្មបំងិតេ កជាវត្ថ

90

(ឥ) ឬភ្នាហា ឧបហត្ថន៍ សច្ចិកដ្ឋបមេដ្ឋេ-

ឃុំ រ មានឃ្លី រ លោ មាភ្នំម ដើរ ខ្មែនដើរ

សោ ឬក្តលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេ-လားခွာ က င လေး ကိုင္းေ႐ွ က ကတောလာပ္ စည္းကမွ်ာ့

សាញ្ចាំ ស្ត្តលោ ឧ្ធលេត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេន ត្រេន

វេត ហេវត្តត្វេយោ សច្ចិតាឡោ បរមឡោ តតោ សោ

បុក្ខលោ ឧ្ធលត្តិ សុទ្ធិតាដូបមេដ្ឋេសាតិ យំ តុគ្ វេឌេស៍ វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបលត្តត៌ អញ្ជិកដ្ន-

ស្សេក្សេក ស្នេក ស្

តានោ សោ ពុក្ខលោ ឧឧលត្តត់ សក្ខិតាដ្ឋបមេដ្ឋេ-សាត់ គុំញា លោ ខេ បន វត្តត្វេ យោ សុខ្មុំកាឡោ

បរមយ្ណ តតោ សោ បុក្កលោ ឧុបលេត្ត

៩៩៩៣៩៩៩៣តំ នៅ ២ ប្រើគ្នា ពុក្ខលោ ឧបលត្តតំ

សត្តិតាដ្ឋបរពដ្ឋេសតិ យំ ឥត្ត វេឌស៍ វត្តព្វេ ទោ

(៧) បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តដំពិត និងអត្តដ៏ខត្តមហ្វ ។ អ្នក ក្នុង មានអត្តដ៏វាត មានអត្តដ៏ខត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល នោះ គេជំង៍បាន ដោយអត្តជំពិត និង្មគ្គជ៍ពុត្តមហ្គូ ។ អ្នកមិនគួរពោល

เท็นเธะเจ ๆ ผูกอุเน็ม์ลูให้เที่สูเพตุ: [บุเภิมเบ็ บุตุเกเล่นั้ม

ចាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទុត្តម មាលអ្នកដ៏ចរើន ព្រោះបោះតុ នោះ អ្នកឧប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ឧត្តម

្រែះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេជន៍មាន ដោយអគ្គជ័ពិត និន៍អគ្គ ដំទត្តមដ្តច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូលជំពីស្រោះ អ្នកលោលខ្លាញក្បូណា គប្បីគោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និង

អត្ថជំទត្តម តែអ្នកមិនគួរទោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជំពិត មាន អត្ថដ៏ទត្តថ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និងិអត្តដ៏ទត្តមដូរចុះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម

្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដ៏ឪមាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និជិកគ្ ដុំទត្តមដូច្រះទេ មាលអ្នកដ៏ចរែន អ្នកក៏មិនគប្បៈពោលថា បុគ្គល

ដោយអត្ថជំពិត និធីអត្ថជំខុត្តមដ្ដច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យ រគជ៌ឪព្ទ ខាងីពបនា៖ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា

ត់ដលេ នំតហម័ន្ទ មាន្ទ័យនឹតនេតនេត នៅ ក្នុលេ នំតហម័ន្ទ មាន៊ីយនឹតនេត តំបូល តំបូល និត្តសំ រ

(၂) နေးမော် ဥဇ ရေးမဟု နေးမေ လေ ရေးကေ និត្តសង្គុំ មន្ត្រីមនុក្សនេះ គឺ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ មភ្នំកាដោ ខាមដោ នាគា មោ ពុក្កលោ នុខលត្តន មុះ ភ្លុំ មុខ ស្ត្រ ស្វេស មុខ ស្វេស ရင္သမ္းက (၈) ရင္သမ္း အီ (၈) နဲ႔ (၈) န អ៩ តំ ឧិក្តណ្ណាម សុឧក្តហិតាវ ហោសិ ហញ្ជាំ ត្តលោ ខាតលន់ មាន្ទឹមនៅតាននេះ ខេត្ត នេះ រេ វត្តព្វេ យោ សក្ខិការដ្ឋា បមេរដ្ឋា តតោ សោ ឬក្តលោ ឧុមហត្តតិ សច្ចិកកដ្ឋមមេដ្ឋេលតិ យំ តទ្ធ វេធសំ វត្តព្វេ ទោ បុក្កលោ ឧបហព្ភតិ

បុគ្គល ដៅឯបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកបិនគួរ ពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទត្តម ព្រោះ ហេតុ នោះ បុគ្គល នោះ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តមដូច្នេះ ខ ព្រោះ ជាពាត្យទុស ។ ប្រ បងិកម្មបុតុក្ត: ។

(៨) ប្រសិនបើ អ្នកសំគាល់ថា អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ហ៍ បុគ្គលណា មានអត្ថដ៏ពិត មានអត្ថដ៏ទុត្តម ក្រោះរហតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះ ហេតុនោះ កាលអ្នកប្ពេញ់យ៉ាងនេះ ដោយពាក្យប្រជានេះ ក្នុងទំណែក វិនពាក្យថា គេមិនដឹងនោះ ត្រូវយើងសង្គត់សង្គិន យ៉ាងនេះឯង កាលបើយើងសន្តគ់សន្តិនដ្ឋក ដូកឈ្មោះថា យើងសន្តគ់សន្តិនត្រឹមត្រវ ហើយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ឥទូន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុគ្គម ម្នាលអ្នកដ៏ចរ៉េន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីដោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដឹង ជា ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញភាគ្យាន់ពីរនោះ អ្នកពោលខ្យុវភាក្យូណា គប្បីពោលតែភាក្យូនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន

អភិធម្មពិជិត កប់វត្ថ

ពុន ដោយអត្តដ៍ពិត និនិអត្តដ៍**ទ**ត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះជានាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីលោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលូនោះ គេជំង៍បាន ដោយ หลุนักิล ธินัทลุนัจลุยนุเบาเจ ยางมุกน้อเเธ มุกลัย ลลบู่เลาง ឋា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្ថជំពុតមដ្ឋចេះដែរ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា អប្បៈពោលតែពាក្យនោះថា

ប់ គិត្តហេខកុក្ត: ។

(៩) ចេកខ:របស់អ្នកនុះ យេដែសដ្ឋតសដ្ឋិនចានដោយលំចាក

អ្នកចូរឃើញ ក្នុងពាក្យសង្គត់សង្គិន បេសយើងនោះ យ៉ាងខេះចុះថា

អ្នកគប្បីដោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម

ពាត្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ។

បុគ្គលនោះ គេដ៏ឪពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និនិអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះ

ថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ

บุคณเลน็ธ์ตุร เชาเบหลุนี้คิด อิธ์ผลนี้จลุษ โลนุกษ์รลบูเตาณ

មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេដីជ

ដោយបត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា

បរមដ្ឋោ តតោ សោ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតដ្ឋ-

សត្ថិតាដូបទេដ្ឋេខ នោ ច វត្តត្វេ យោ សត្ថិតាដ្ឋោ

តាដ្ឋោ បរមដ្ឋោ តត្តោ សោ បុក្ខលោ ឧបលត្តត៍

សត្ថិតាដ្ឋបាមជ្រើសន្ន យោ វុឌ ៤ វុឌ្ឌលើ ជុឌ្ឍលា

នពលស័ឌ មានិយន្តពាធានេះ ហ្គូ ខេម្

រុស្តី សេ តែមហេ វេត្តបម្ព័ន្ធ មាត្តិមក្តីពិធុក្មេ

យេ ខ រ៉េខ៍រៀ កោ ភាភ្នំ២ ដោ ឧតេជ៉ា ឧខេ សោ ឬក្តីលោ ឧបលត្តតំ សច្ចិតាដូចមេដេ្តភាត់

ឥជំ នេះ ម៉ូញ ។

សិត្តហេចក្ត_{ុំ} ។

(។) ៗ មេ ខេ ខ្លុំដូលខេ លេវ នៅ ខេត្ត ឧក្ខិ

វឌ្គីទៀ ទោ ជង្គហោ ជិធហម័ឌ្ឌ មាន៊ីយុឌីឧមេឌើច

61(1)

ឬគ្គលរាជា ខ វត្តត្វេ យោ សុខ្លិកខេ្ពា បទេខ្ពៅ គាតា នៃក្រសិនភហ្សុលាលថា បុគ្គលណា មានអគ្គដ៏ពិត មានអគ្គដ៏ទុក្ខម មកលេ ខ្ពស់ពុត្ត សន្និកដ្ឋមមេដ្ឋេខាត់ ដោ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលទោះ គេមិនដ៏៦៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអត្ត-ដំទុត្តម ដូច្នេះ ទ តែយេន៍កាលប្តេញយ៉ាង៍នេះ ដោយ៣ក្យប្តេញនេះ ខ ខណ្ឌ នយា នគ្គ លេតាយា ឧឌីញាយ លេវ ក្នុងពាក្យថា ដើ ក្នុងអនុហេមបញ្ជកៈនោះ អ្នកមិនត្រូវសង្គិតសត្តិន ជន្តជាទទី សេរុ ទ្ធដែលសង្គា ឧជ ឧ ទ្ធដែលស្នាភា យ៉ាង៍នេះទេ តាលបើអ្នកសង្គ័តសន្តិនយើង យើងឈ្មោះថា អ្នកសង្គ័ត ឧត្តភភភព យោម មាញ មុក្តៈហោ សន្តិន មិនគ្រឹមត្រូវទៀយ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងថាន ដោយ ผลส์ทิ้ม อิฉัผลส์จลุย ยางหุกส์จะเล บุตาะเบลุเลา บุกลปู រភាលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ពត្តម ព្រោះហេតុនោះ តាដ្ឋោ បមេដ្ឋោ តតោ សេ បុក្ខលោ ន្ទបហត្តិត បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទគ្គមដូច្នេះដែរ មាន្និកដ្ឋាម ដែល មាន ព្យុ មាន ស្រ្គាំ ស្រ បណ្តាញកម្ពស់ជ័ពលេខ: អ្នកពោលខ្លាំភាក្យូណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យ ជម្លាហ ខិពលដំនូ មានិយុឌិតនៅពង្រើច នោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ជំបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នក មិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជំពិត មានអត្ថជ៍ទត្តម ក្រោះ សព្កាដ្ឋោ ប គេ ដោ क्षा का ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដំងីជា្ន ដោយអត្ថដ៍ពិត ខងិអត្ថដ៍ទុត្តម មាជ្ជិយពីពគេ ដើយខ្ និឧលដីខ្ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីតោល បន វត្តត្វេ យោ សច្ចិកាដ្ឋោ បរមដ្ឋោ ឋា បុគ្គលណា មានអត្ថដ៍វាត មានអត្ថដ៏ឧត្តម ក្រោះហេតុនោះ ឧប សេ ជីជលេ ចិត្តសម្ព័ន្ធ មាជ្ជីយន្តិ បុគ្គលនោះ គេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ភិត និន៍អត្តដ៏ទុត្តមដូច្នេះទេ

អភិធម្មបំផីថា កប៉ាវិគ្គ

នោ វត ប វត្តព្វេ ឬក្តលោ ជូបលក្កត់ សច្ចិត្តដូ-បទេដ្ឋេញតំ យំ តត្ វេធសំ វត្តព្វេ ទោ បុក្ខលោ ជូបហក្កត់ សច្ចិត្តដូបទេដ្ឋេខ នោ ខ វត្តព្វេ យោ សច្ចិត្តដ្ឋោ បទេដ្ឋោ តាតា សោ បុក្ខលោ ជូបហក្កត់ សច្ចិត្តដូបទេដ្ឋេញតំ សំពុំ តេ ម៉ឺញ ។

ឧបនយន១តុក្តុំ ។

 រូវតែកេ កាងចំប្រាក៌ម

ម្នាលរូកដ៏ចំរើច រុក្កបិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយ អត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ខុត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកន្ទ្រាំងពីរនោះ អ្នកពោល នូវពាត្យណា គប្បីពោលតែញាត្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយ អត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ខត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មាន អត្តដ៍ពិត មានអត្តដ៍ខត្តម ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដីជ បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ខុត្តមដូច្នេះទេ ព្រោះពាត្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាត្យខុស ។

ប្រព័ ១០៩៣៩០តុក្ក: ។

(១០) ខ្ញុំមិនត្រាវសន្តិតសន្តិនយាងនេះទេ ត្រោះហេតុនោះ

អ្នកសន្តិតសន្តិនខ្ទុំថា ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏
ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដោយហេតុណា មាលអ្នកដ៏ចំរើន ហេតុនោះ

អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទត្តម ក្រោះ

ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកាត្រង់ពីរនោះ អ្នកពោលខ្យុំពាក្យណា អ្នកគប្បី

អោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្ត

ដ៏ទត្តម ត្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏

ពុគ្គលព្រះ

មាន័យនីពនេះនីយន្ទ គួស យេ ខេ សេ ឬក្តលេ យោ សុខ្មី៩ ដោ ខាងដោ តាតោ ទិ្ធលាត់ខ្លួម ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ មុក្ខលោ ខ្លួមសត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេលត တိေ အရွာ ဂၢေလ်ာ ဂရွား၅ ေတာ មុក្ខលោ ន្ធ្វបសត្តត យោ សច្ភា-ទាន់ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ដុត្តលោ ឌ្នោ បទេខ្នោ តេតោ (Å) សច្ចិតាដូចទេដ្ឋេលត ឥធំ គេ ទំច្ប យេ កាតេ ជំក្តីមោ សេ ជំក្តីមោ ឧុក្ខាដ សុភាព ៩៩៩ មេ ស្មាន ខេត្ត និ

គឺត្តមចតុត្ត ។

ទុតិយោ និក្ខហោ ។

អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិន បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្តដ៏ពិត មានអត្តដ៏ទុត្តម ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលនោះ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និង អត្តដ៏ទត្តមដ្ឋប្រះទេ មាលអ្នកដ៏ចរេន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នៅដែរ បណ្តាញក្ប តាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តថ តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលណា មានអត្ថជ័ពិត មានអត្ថជ៍ឧត្តម ក្រោះបោតុនោះ បុគ្គល នោះ គេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និធិអត្ថជ៍ទត្តមដូច្នេះទេ ក្រោះ ពាក្យរបស់អ្នកនេះ ជាពាក្យខុស ព្រោះហេតុនោះ សេចក្តីសន្តិ៍ន ណា ដែលអ្នកធ្វើហើយ សេចក្តីសង្គិតសង្គិននោះ គឺអ្នកធ្វើមិនត្រឹម

> បប់ និត្តមចតុក្ក: ប៊ប់ សិត្តហ: 🐔 🗁

គ្រុវៈទ អំពើផ្ទុយ ខ្ញុំធ្វើល្អហើយ កាញ្ចាំឥរបៀបភាក្យឲ្យសម្រេច ខ្ញុំ

សនធ្វើសំល្ខេក *ឯ*

(១១) បុគ្គល គេជំងឺ ទុរន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ ខត្តមហ្វ ៗ

(១០) ពុក្ខលោ ឧពលព្ភតិ សព្ទិកាដ្ឋបមេ;ដ្ឋលតិ ។

មានឃ្លី ។ មានិដ្ឋ ដុប្តលោ ៩ឧហនិង មានិ-៩៩៩៩៩៩៩២៩ ។ ខ សេ ដើម្បំ ។ មេជាសស និក្ខុស សញ្ចាំ បុក្ខលោ ឧបលក្ខត់ សច្ចិកាដ្ឋបរម-ದ್ದರ ಜಾರ ನಜ ೧೭ ನಜೀವಿ ಇವಿಪಿ ವರ್ಷಯ ಶರ. លត្ត សច្ចិតដ្ឋមេដ្ឋេញតំ យំ តត្ត វេធសំ វត្តព្វេ សេ ជជុលេ ឧឧសត្តត សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេន យោ ឧ រុឌីដេ ភាពិង ត់ដែលេ ៩ឧលដង្គ ភាពិម្ឌុក តាម នើសង្គ គុសិ យោ ខេ ភេ ដើម មិសិសិ ត្តេហោ និត្យបន្ទុំ មត្តិមនុក្សត្តិសង្គិត លេ ខេ រេវត្តត្វេ ឬក្តលោ ឧបហភ្គាំ សប្តិកាដ្ឋបរមដ្ឋេលតំ ញុំ ឌង ព្រម្យ ដើរ ស្រ ដែល វិត្តហេ វិត្តស័យ សច្ចិតាដូចរមដ្ថេខ នោ ច វត្តព្វេ សព្វត្ត បុត្តលោ ឧ្ទហត្ថិត សច្ចិត្តដូចរម ដួនាតិ មិញ ។ មេ។

រាភិធម្មបំផុត ចូយវត្ថ

เคี ฯ บุลุณเลน็ธ์ ตุธ เมเบคลูน็ติด ธิธิศลุน์ จลุบ กูธ์จัดเธ ត្នឥឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នកពូរដ៏ង់ទូរកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដ៏ឯបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ពត្តម មាល អ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុធិទីពិធីពួធីដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យ ទាំងពីរនោះ អ្នកនោលខ្លាំនាក្យណា គហ្វីនោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ភិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលហ បុគ្គលគេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និនិអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងទីវាន៍ពួនដូច្នេះទេ ကြေးကောက္မႈလ မွယ္ေပါ့န ပြလိုခ်လို မွာရမိန္မာတ္ခိုကေလက ပုန္ကလ គេដដែញន ដោយអត្តដ៏វាត និធីអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងទីទាំងពួងដូច្នេះទេ ម្នាល អ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏វាិត និងអគ្គដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាទាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកទោលខ្យុវភាក្យ ណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ជំពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថ ដីពិត និនិអគ្គដ៏ទគ្គម គួន៍ទីវាន៍ពួន៍ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស ។បេ។

ចាប់ខិត្តហៈ ៖ ៣ ។

(១೬) ត់ដលោ ៩ពលម័ឌ មានិយុដ្ឋតាមជើ សាត៌ ។ អាមញ្ញ ។ សព្វនា ដុក្កលោ ឧបលត្តត់ មានិយៈដែលនេះ ១ ខ សេ, ខេម្ម ១ មា. ကားတက် စီကျွတ် တက္ခဲ့ ဗုဂ္ဂလာ နေဗလရုံ့ခံ လင့်-ಜನ್ನರುಕುದ್ದರ ಜರ ತನ ೧ ತಿಲ್ಲಿ ಅವಿಜ លោ ឧ្ទល់ព័ន្ធ មាន្តិមេដឹតនៅពេធ យូ ឧទ័ វេ ಜನ್ ಸ್ಟ್ರ್ ನಿ ಕಟ್ಟಿಯ ನಿರಿಯಲ್ಲಿಕು ಸಿರ್ವಿಕ್ಟ್-ស្នេះ ខ្លួន ស្នេះ មាត្តិសេដ្ឋពមេ:ដួលតិ មិញ លេ ចេ បន សព្វនា ឬក្តលោ ឧបហត្ថត់ សច្ចិតាដូចមេដ្ឋេសត់ យោ វត បេ វត្តទោ្ជ បុក្កលោ ឧបលត្តតាំ សច្ចិ-មនុក្សាភពក្ដីសង្ខ កា ឧង ព្រម្ ខេម្ ខេម្ម ខេម្ម លោ ៤ឧលម័ឌ មាន្ទឹយជីតគេកើច យេ ឧ រូមីដៀ សត្វនា ឬក្តលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេញតិ <u>ទំ</u>ស៊ី ។ បេង

(១៤) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏បុគ្គបប្ត ។ អេ ។ បុគ្គលគេដង៍ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងកាល ទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរលោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាក់ហុសចុះ โกษายเก ก่องเหนุอุปาย เพาพนะสุบาน ออนนั้งขอ อิเกษัน ដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថជំពិត និង៍អត្ថជ៍ទត្តម ក្នុងតាលទាំងឡង់ដូ ចេះដែរ បណ្តាញតាត្យទាំងពីរ នោះ អ្នកលោលខ្លាំពាក្យណា គហ្វីលោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័_{ខ្}ត្តម តែអ្នកមិនគប្បៈពេលថា បុគ្គល នេះដឹងទ្រ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ខុត្ត ក្នុងកាលទាំងតួងដូច្នេះទេ ត្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទគួម ក្នុងកាលទាំងពួជដូចេះខេ ទ្ធាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បៈសាលថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត ខិដ៍អត្ថដ៏ទត្តមដូច្រះដែរ បណ្ដាញក្បូខាំងពីរនោះ អ្នកពោល ខ្ញុំវិភាក្សាណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ឪបុាន ដោយ หลุ่มีถัก อิลัหลุนี้จลุษ โลษุกษรลบูเภาณฑ์ บุลณเลน็ล์จุาธ ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍ទុត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូខ្មេះទេ ក្រោះជា សាក្យូរុស ។ បេ។

អភិធម្មបំផា សថាវត្ថុ

[០៣] ជីឧហេ ៩ឧហម័ន្ឌ មាជ្ជឹងជើតនៅជី ខាត់ ។ អមន្តា ។ សត្វេស បុក្ខលោ ឧបលព្ភត់ សាព្ទឹកដើលគេ ដើលឆ្ង ។ ២ ស្សេ វូមី: មិ ។ មាយុ-ဆာတ် င်က္ကတ် တက္ခံ ဗုက္ကလာ အစလက္ဆန် လင်း-តាដូបអេដ្ឋេ (តាន វតា អេវត្តត្វេ សត្វេសុ បុក្ខលោ និតហារ៉ាយ មាព្យឹយក្តីសាធុន ក្នុង មានភ្ វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិតាដូបមេដៀន នោ **ខ** វត្តត្វេ សត្វេស បុក្ខលោ ឧឧលត្តតិ សត្ថិ-សន្ទីសមន្ត្រីសង្គ គ្នា សេ ខ ឧប ស្គើល មាលិស ម្យុកលោ ឧបលក្កត់ សច្ឆិកាដ្ឋបរមដ្ឋេញតំ យោ វត ហេ វត្តត្វេ ពុក្ខលោ ឧបលត្ថតិ សច្ចិតុដ្ឋបរៈ ឧពលម័ឌ មានីយន្តីសាតនើន ໝ ខា នៅនៅ មាខិត្ ត្តលោ ឧតលម្យំ មុខ្មីយុឌ្ធីពេលដឹយនូ គូប៊ា ។ ប្រេ ។

(១៣) បុគ្គល គេដឹង៍យុន ដោយអត្ថជ័ពិត និង៍អត្ថដ៏«តួមហ្វ ៗ អើ ។ បុគ្គលគេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត និធិអត្ថជ៍«ត្តម តួនិធម៌ពាំង៍ ត្នឥឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកពូដើងទូរកំហុសចុះ บเพิ่มเบ็ บุคุณเลนีย์ตุล เนาเบพลูนักล อินิพลูนั้งสูง ขาณมูก ដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន ដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏១គួម ក្នុងធមិទាំងគួងដូច្រះដែរ បណ្ដាញស្បទាំង ព័រនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា គម្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័ទតួម ក្នុងធម៌ពាងពួងដូច្នេះ ေး ကြားင်္ကာကျခုလ မွယ (၁) ေတြလဲခႏၱပ များမိန္မပ္ဖိုးကလ ឋា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ភិត និងអត្ថដ៏ទតួម ក្នុងឧមិទាំងពួង ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីរនោះ អ្នក អោលខូវភាក្យូណា អ្នកគប្បីអោលតែអាក្យូនោះថា បុគ្គលគេដីឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វី ពោលថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ព៌ងពួង េ ព្រោះជាពាក្យ

(៤៤) ឬកលោ ជូបហត្ថត សត្ថិតាដ្ឋបមេដ្ឋេ. នាតិ ។ អាមត្តា ។ សត្វត្ត ពុក្ខលោ ស្ថបពុត្តិ សច្ចិត្តដូចមេដើសស្ន ឯ ៤ ស្មេ នៅខេ ឯ ស-ជានាហ៊ា ជំភួសំ សញ្ជាំ មុក្តៈលា ធ្វេបបត្តតិ សច្ចំ-មនុស្សភាពក្នុង ខេង ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ន្ទបល់ត្តតំ សត្ថិតាដូចទៅដូលតំ យំ តត្ វេឌសំ រុឌ្សនិ សេ ត់ដូហេ ចិតហើមម្នា មានិយុឌិសនុក្សនុក យេ ខ រុឌ្គីនៅ មានិទី ឯងហេ ខិតលន់ម្ន មាភ្និ-កដ្ឋបទជ្រោត មិញ នោ គេ មជ វត្តត្វេ សត្វត្ បុក្ខលោ ជួបហត្ថត៌ សច្ចិកដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ នោ វត រ វត្តព្យ បុក្ខលោ ជួបហត្តត់ សច្ចិតាដូចរមដ្ឋេញត់ យំ ឥត្ឌ ខែសំ វត្តទ្វេ សោ ឬក្រណេ ជួបលត្តតំ ទ្ធលត្តិ សញ្ញុំកដ្ឋាមដ្ឋេញតិ មិញ ។ មេ។

(១៤) បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្វ ។ រអី ។ បុគ្គលគេមិនជំងឺថាន ដោយអត្តជំពិត និធិអត្តជ៍ទត្តម ក្នុជ័ ទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរនោលយ៉ាងខេះខេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវកំហុស បុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនជំងំបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុំត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិន ដឹងបាន ដោយអត្តធំពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ក្នុងទីទាំងព្រួងដូច្នេះដែរ បណ្តា ពាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកគោលទូវភាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងជាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជំទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ឪបាន ដោយអត្តដ៏ភិត និនិអត្តដ៏ខត្តម ក្នុន៍ខ ទាំនីភា្លន៍ដូច្នេះទេ . ក្រោះជាភាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា បុគលគេមិនជំងឺជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្តដ៏ទិត្តម ក្នុងទី ម្នាលអ្នកជ័ព្ធរេន អ្នកមន្ទេច្បីព្រោលថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាតាត្យទាំង ពីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថដ៍ឧត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអគ្គជំពិត និងអគ្គដ៏ទត្តមដ្ឋចេះខេ ព្រោះជា សាក្យរុស ។ បេ ។

(೮६) ವರ್ಷಯ ಲಿವುಬಟ್ಟು ಭಾರತ್ ಜನೆ ನಾನೀನೆ-សាតិ ។ អាមស្ពា ។ សព្ទនា បុក្ខលោ ជូបលញ្ចុតិ មាត្ទឹកដូចមេដើសស្នួ ឯ ខ សេរ ឃុំ ឃុំ ឯ ឯ សមា ស ខក្កុស ហញ្ចំ បុក្កលោ ខ្ទុបលក្ខត់ សច្ចិតន្នួបថេ. លត្តតិ សច្ចិត្តដូចមេដ្រួលតិ យំ ឥត្តវេឧស៍ វត្តត្វេ សេ ជិជ្គលេ ចិត្តសង្គំ មាន្នឹយពីពងេដើន លេ ರ ಕಟ್ಟಿಕು ಇಕ್ಕಿದು ಕಟ್ಟಲು ಕೊಡ್ಡುತ್ತು ಇಕ್ಕೆ ಈಕ್ಷೆ-មកលោ ឆ្នប់បត្តតិ សច្ចិត្តដូចទេដ្ឋេញតិ នោ តែ រ វត្តរភ្វ បុក្ខលោ ន្ទបហត្តត់ សច្ចិកកដ្ឋមមេដ្ឋេញតំ ဏီ ឥត្ត វជេសិ វត្តត្វេ ទោ បុក្កលោ ជួបលក្ខត មាន្ន័យនឹតខេត្តេខ យេ ឧ ខេត្តរដំ មដំយ ជម្លាញ

[១៤] បុគ្គលគេមិនជំងឺថាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងិអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ៗ អេ ។ បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង៍អត្តដ៏ទុត្តម កង កាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ អ្នកចូរដឹងទូវ កហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិខដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្ថដ៏ ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បារតាលថា បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងកាលព័ងពួងដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញក្បូត៌ដ៏ពីរនោះ អ្នកទោលនូវិញក្សូណា គប្បៈពោល តែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដ៏ជំពុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ពុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនជំងឺជាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថ ធ្នូន មិខុសលង់ខ្លួន ខេ ដោះងាយមាំង តិកា តិការ បើ អ្នកមិនឧហ្វីនោលថា ប៉ុន្តល ខេប់នដឹងបាន ដោយអគ្គឯពិត និធី អត្ថជំទិត្តម ក្នុងកាលទាំងពុងដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិន គហ្វីទោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដានាត្យទាំងពីរនោះ អ្នកគោលខ្លូវនាត្យណា គប្បី ពោលតែពាត្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអគ្គជ័ ទុន្តម តែអ្នកមិនគប្បៈពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ជំបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងកាលទាំងពួងដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ។

(១៦) ឬក្តលោ ៤, មហត្ថិត សត្ថិតាដូចមេដៅ្នះ ಕುಣ್ಮಕ್ಕ ಕಟ್ಟಿಯ ಕ್ರಿಕರುಕ್ಷಣ សេខ ។ សេខស្ ។ មាត្តិអន្តេតនៃព្រះពីសង្ឃ ១ ខ ស្មេ ម៉េងខេមិ ១ ជានាហ៊ា និត្តហំ ហញ្ចាំ បុត្តលោ នូបលក្កត់ សច្ចិ-មនុស្សមុខ្មែន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មានិត្ត មានិត្ លោ ភ្លុខសត្តតិ សត្ថិតាដ្ឋបទេដ្ឋេខាតិ យ៉ វេឌេស វត្តព្វេ ទោ ឬក្តលោ ជួបលត្តតំ សច្ចិតាដូ. ರಾ ಕಾಣಿತ ಕಾರ್ವಿಕ್ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರ್ಟ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರ್ಟ ហត្តន៍ សច្ចិត្តដូចរមដ្ដេលតំ មិញ នេ ចេ ជម្លាល ចំឧលឯង មដ្ឋេលទី លេ វត្ បេ វត្តព្វេ មាន្និយន្ត និង ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្ម ត្តេលោ ចិត្តបានន មាន្ទឹយនឹត្តនៅនេះ ខេ ខ រុស្សា សាទ្វេស ខ្មុនលោ ន្ធិខលត្តតំ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេសត៍ ត្សៃ ឯ ដេង

អដ្ឋកតិត្តហោ ។

(១៦) បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងិអគ្គដ៏ទគួម ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹង នូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេមិនដ៏ឥត្ថាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ន៍ហ៊ុន ដោយអត្តដ៏ពិត នំង៍អត្តដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ពិធី ត្បូនដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូតាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្យាញក្បូណ គប្បី ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថដីពិត ខិន័ អត្តដ៏១តូម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដ៏ង៍បាន ដោយអត្ត ដ៏ភិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ទាំងពួងដូច្នេះទេ ក្រោះថាភាក្យុទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយ ผลุนักิล ธินัผลุนี้จลุย ศูนิทยิตนีถูนียู่เกะเจ ยาณผลนี้ก็เรื่ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត ដ់ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូលជំពីរនោះ អ្នកញាលខ្យុវិញក្បូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេមិនជំងឺបាន់ ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិន្តហ្វីពោលថា បុគ្គលគេមិនដឹងបាន ដោយអត្ត ដីពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ក្នុងធម៌ទាំងព្លួងដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យរុស ។បេ។

[០៩] ដុស្តលោ ឧឧហត្ថត សត្ថិកាដូមអេដ្ឋេន វិត្តាំ នត្លង់ខ្មុំ មន្ទឹមនឹកនេះ នេះ ឯ មន្ទី ឯ អញ្ញុំ រុំ ម មេ ជុក្ខលេខ ។ ជ ហេរំ ខែ ទេ ។ មាជាទាហ៍ និត្តហំ ហញ្ជាំ បុក្កលោ ឧបហត្ថតិ សន្និ-យំ តត្ត វេឧសិ វត្តទ្វេ ទោ បុក្កលោ ឧបលក្កតិ មាន្តិមនុស្ស នេះ មាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ តក្ដេច សេ ខរុស្តសិត្ត វិត្ត គ: ឈ ត់ សេខ ទីញ នោ ខេ បន វត្តទ្វេ នញ្ចុំ ម<u>ព</u>ញា បុគ្គលោតិ (៩) វត្ត (៩) វត្តព្វេ បុគ្គលោ ឧបលត្តតិ មាត្តិយទឹតគេទើប វិតឃំ ៩ឧហម័ន្ទ មាត្ទិយឡឹត-មដ្ឋេណៈតំ យំ តត្ត វេធសំ វត្តត្វ ៩ពហម័ន្ទ មាន៊ីយុឌីតគេ:ឌីច រិត្តឃឹ មទី្ឋមន្ត្រីខ ខេ ខ ស្ត្រី មេឃ វិត្ត មេឃ បុក្ខលោត៌ មិញ ។ មេ។

អភិធម្មប៊ីនិក កហិវត្ថ

(១៧) បុគ្គលគេដឹងបាន ឃោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តប ទាំងរុបគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ រួបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកក្នុវ ដ៏ន៍នូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹនិបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធ អត្ថដ៏ទុត្តប ទាំងប្រគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ម្នាល អ្នកដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីរពាលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូតជំនារនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដីដ៏បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថ មិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាភាក្យ ခုလ မူယားခါ့ရ ပြာလ်ခ်းပီ မှုဂမိန်ဆပျိုးကလက် ပုံဗင်းခဲ့ ပုန္တလ ដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា បុគ្គលគេដឹង បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងីអត្តដ៏ទត្តម ទាំងរូបគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ដូច្រះដែរ បណ្ដាញក្បូព៌ងពីនោះ អ្នកពោល ខ្លុំទាក្យណា ឧហ្វីនោលតែខាក្យនោះថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយ ฯสุนักิก ธินัพสุนัจลูย คลีเบเลนี้อีตุธ เมาเบพสุนัติล ธินัพสุ វិទត្តម តែអ្នកមិនគញ្ជីរពាលថា រួបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះ ង្ខាយសិទ្ធភាព ឯពេង

ពុគ្គលពថា

(០៤) ជម្លាហ និត្តសម័ន្ទ មានិយនិត្តនានាពីខ វេឌនា ខ ឧ្ទហត្តតិ សត្ថិតាដ្ឋមាមដ្ឋេន ។ ខេ។ សញា ខ ជ្ជបញ្ចូល ។ ខេ។ សុស្ត្តា ខ ជ-ខែសត្តន្តិ ។ ខេ។ វិញ្ហាសាញា ឧឧសត្ថនិ សច្ចិកដ្ឋ-ត នេះ នេះ ខែ ខេត្ត មុក្តលោធិ៍ ។ ឧ ហៅ វត្តៈត្វ ។ ភាជា៣៣ ខិត្តហំ ស្សំ ត់ដលេ ៤៦ភេឌិស ភាពិមេឌិតខេឌិច រួយៈ ហេយា ៤ឧហម័ន្ទ មាន្ទ័យនីតខេញនៃ ខេច ខេ ព វេឌស៌ វត្តត្វេ ទោ បុក្ក:លា ឧបលត្តត៌ សច្ចិកាដ្ឋ-តាត គេ ស្លា ២០១៩ ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ကေ င ႏိုင္သြံ မည္မွာ ကို ကေသ မေးက်ာ္ ဗုန္လလာနဲ နည္း (ဆ (ဇ ပေဒ နန္း၅ မက္ဆို နီးကာလို မႈကေ<u>ာ</u> សថ្មិតាដូបមេដ្ឋេ វិញ្ហាណញ្ ឧុបហត្តត់ សច្ចិតាដូ-តារត់ដើយម្នូ ក្នុង មួយម្នាំ នេះ ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត នេះ ក្នុង ខេត្ត

(១៤) បុគ្គលគេជំងឺហុខ ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម ค่อแรก នេះ គ្នា ស្រុក នេះ គ្នា ស្រុក និង ក្នុង ស្រុក សព្ទ ស្រុក ស **ពំ**ន្ធសញ្ញា គេដឹងថ្ងាន ។ បេ។ ទាំនឹសភ្ជាវគេដឹងីថា្ន ។ បេ។ ទាំងវិញ្ហាណៈគេដឹងមាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នក ចូរដឹងខូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ភិត ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា វិញ្ញាណ ដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បូរាំងពីរនោះ អ្នកញោលនូវ ពាក្យណា គហ្វី ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលុះគដ៏ជំពុខ ដោយអត្ថ ជំពិត ខង៌អត្ថជ័ទតូម ទាំង៍ពិញ្ញាណ គេជំងឺ ហ៊ុន ដោយអត្ថជំពិត និង៌អត្ថ ដឹទតួម តែអ្នកមិនគហ្វីរភាលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ទេ ព្រោះជាភាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ មាលអ្នកដ៏១វ៉េន អ្នកគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយពត្តដ៏ពិត និងឥត្តដ៏ទត្តម ពាំង៍វិញ្ញាណគេដឹង្ហាន ដោយអត្ថជំពិត ខិធិអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្រះដែរ បណ្ដាញក្បូព៌ធិតិវនោះ អ្នករពាលខ្លាំពាក្យណា ឧហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដ៏ឪបាន

និតហើម មានិយៈនៃពេក នេះ ។ មួយ មាន និតហើម មាន្តិមនុស្សនេះ ទេ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ ម ពោ បុក្ខលេត ទីញ ។ បេ។

(೧៤) ឬក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចិត្តដូចទេដ្ឋេច ខេត្តាយភពេញ ជុបហត្តត៍ សច្ចិតាដួយមេដ្ឋេជបោ។ សោខាយនខេញ ឧ្ទហត្ថិ ។ ខេ ។ ឃានាយន្យញា និត្តសម្ព័ន្ធ ភពេង ច្នុំបាលស្ថស្សាំ ភពេង មោយ៣ឧបសំ ៩ឧហៈម័ន ឯ ខេ រ ខែកាឧបម័ និត្តសង្គ្នា ភាព ឯ មាសិកា ខាងប្រងាំ ស្នា ភាព ឯ កក្លាយតាខញ្ជា ឧបលញ្ញក្ ។ បេ។ សោយកាធញ្ជា វេត្តបម្តី រ. ខេ រ នោះ ឌី សិ **៣ឧ១ ឃំ ខ័**ត្តបម្តីខ្ ជ ពេង ឧសលាសខយាំ ៩ឧបស័យ្យ ឯ ខេង ឌគី--លាខេញ្ចាំ ៤០០ ខ្លុំ ស្និក្សុង ខេត្ត ៤០ ។ (৮០) ខេយ្តិតាតុ ខ ឧបហត្តត សច្ចិតាដ្ឋ-

បរថដ្ឋេន ។ ខេ ។ សោតភេតុ ខ ឧុបហត្តតិ ។ បេ។ ឃានភាគុ ខ ខុមហេតុតំ ។ បេ។

អភិពម្មបិដិក ភយិវត្ថ

ដោយអត្ថដ៍ពិត មិនិអត្ថដ៍ទុត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថ ដ័តិត និងអគ្គដ៏ខុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស ។ បេ ។

[១៩] បុគ្គល គេដ៏ដ៏បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំង ចក្លាយតន: គេដ៏ឪបុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង្អក្គដ៏ទត្តមហ្វ ។ បេ។ ពុំង សោតាយគន:គេដ៏ដ៍ហ៊ុន ។ ហេ ។ ខាំងហេនាយគន:គេដង៍ហ៊ុន ។ ហេ។ ទាំន៍ជុំក្យភន: គេដង៍ជុលន ។ បេ។ ទាំងកាយាយភន: គេដង៍ជុលន ។ បេ។ ទាំង៍ព្រយតនៈ គេដឹង៍បាន ។ បេ។ ទាំង៍សទ្ទាយតនៈ គេ ដដែញន ។ បេ។ ទាំដគន្ធាយតនៈគេដង់ជំពុន ។ បេ។ ទាំងសោ-យតនៈគេដ៏ឪពុន ។ បេ។ ទាំឪ ដៅដ្នាយតនៈគេដឹឪពុន ។ បេ។ ទាំងមសាយឥន: គេជំង៍ហ៊ុន ។ បេ។ ទាំងធिញ្យឥន: គេជំង៍ហ៊ុន ដោយ អត្ថព៌ាត និធីអត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(৬০) បក្ខាតុ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ខត្តមហ្វ ។បេ។ ទាំង សេត្តត្រដឹងទ្រ ។ ប្រេ។ ទាំងហេខ៣តុគ្រដឹងទ្រ ។ បេ ។

បុគ្គលកូមិ

ជុំក្នុង ខ ឧធហត្តត់ ។ ខេង ក្រាយខាង ខ ឧធ-លេសម្ន ឯពេង វិពយាស់ ខ ៩៦លេសម្ន ឯពេង មាច់-ဆရာ ေရေပးလက္ခ်ာ ၅၊ ၿခံ ခင္းေဆး ေရေပးလက္ခ်ာ ។ ខេង ក្រោយស់ ខ ៩៦៧ម័យ ង នេ នេ នេះ និង យ ង ខេ ។ ខេ។ សោខវិញ្ហាណជាតុ ខ ឧទលក្កត់ ។ ខេ។ ឃានវិញាណនាតុ ខ ឧបលត្តិ ១ មេ ១ ជិកវិញា-ណជាតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ។ កោយវិញ្ញាណជាតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ។ ម ភេសតុ ខ ឧបហត្តត៌ ។ ខេ ។ ខ នៅញាណភាតុ ខ ឧមហត្ត ំ ។ ខេ ។ ឌាឡាយាតុ ១ ឧពលត្តាត់ សព្ទិកាដ្ឋបទដ្ឋេជ ។ បេ។ (၉၀) ဓမ္မိ(ဦကေသီ ဖေလေးပဲမွာ မာဠိမာရီရေး-ရေးရီဒ န၊ ေန မေသမွှင့္ခ်ကည့္ဆိုင္သည့္ နဂလည်မွာ နဂၵ န ကာင္းခ်က္တယ္ ဒဂလမ်ိန္က န၊ၵေသ ဌီးႏိုင္ခ်က္တယ္ ဒ-បល់ត្តតំ ។ ខេ ។ កាឃុំខ្ញុំយញ្ ឧបល់ត្តតំ ។ ខេ។ ရင္ခုံင္ခ်က္ေလး နေလေးမိန္မွာ ၈ ကေ ရ ရွှန္နနိုင္ခ်ကႀပီ ရေးလက္ကန်း ၁၊၁၁ ရန်းခြံ့လြတ္ ရေးလက္ကန်း ၁၊၁၁

ទាំងជី/ ្រាក្ គេជីងហ៊ុន ៦ ខេង ទាំងកាយ៣កុ គេជីងហ៊ុន ៦ ខេង ទាំងប្រណត គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងសទ្ធ៣គុ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងគន្ធ៣កុ គេជំង៍ហ៊ុន ២ បេ ២ ទាំងសេលាតុ គេជំង៍ហ៊ុន ២ បេ ២ ទាំង ដោដ្ឋព្រាត្ គេទឹងទោន ។ បេ ។ ទាំងចក្សិញ្ញាលា ៣គុ គេម៉ឺងទាន ។ បេ។ ទាំងសោតវិញាណភាតុ គេដឹងមាន ។បេ។ ទាំងឃាន-ញ វិញ្ញាណ៣គុ គេដឹងថាខ ។ បេ ។ ទាំងដីកូវិញ្ញាណ៣គុ គេដឹងថាខ គេដឹងហ្នេ ។ បេ ។ ទាំងមេនោវិញាណ៣គុ គេដឹងហ្នេ ។ បេ។ ញ ទាំងធម្មធាតុ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ បេ ។ [២១] ចក្សន្និយ គេជំន័ពុន ដោយអត្ថជំពិត និនិអត្តជំនុត្តម ឬ ។ បេ ។ ទាំងសោតិទ្រ្ទិយ គេដឹងថាខ ។ បេ ។ ទាំងយានិទ្រ្ទិយ គេដឹងហ្ន ។ បេ ។ ទាំងជុំវិទ្រ្ទិយ គេដឹងហ្ខុ ។ បេ ។ ទាំង កាយន្ទ្រិយគេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងមន់ន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ព៌ងជីវិតិន្រ្ទិយ គេជំង៍ហ៊ុន ។ ហេ ។ ព៌ងឥត្តិន្រ្ទិយ គេជំង៍ហ៊ុន ។ ហេ។

មក្សាលើព្រះ នេះ មាន

ရေးမှာဖြို့တာကူ နေမလရုံနှဲ ေဒမေ လုခဲဖြို့တာကူ ឧទហត្តត៌ ។ ខេ។ ខុត្តិទ្រុំយញ្ ឧទហត្តត៌ ។ ខេ។ សោមឧស្ស៊ី ខ្ចុំយញ្ ឧបហត្តត៌ ១ បេ។ នោមជ-က်ႏိုင္ငြဲကယ္ ဒင္မလုပ္ပန္မွာ ၁ (၁၁ န (၁) နွာင္ခြဲတက္ခ ឧសហត្ថតិ ។ មេ។ សទ្ធិ៍ (ខ្ញុំយញ្ ឧសហភ្លុតិ ។ មេ។ ည္ၾကည္ နေရကၿပီး နေျပေ မွန္အုိင္ခ်က္ၿပီး န-តែលេស័ឌ្ ឯ គេឯ មាន ្ទ្រំបាល់ ខេត្តមន្ទ ឯ គេឯ ត្សាទ្រ័យសាំ ៩ឧហេមិន ឯកោរ មេខឃុខ ណ៍ ហា. ရူနွှုံင်ကြဿီ ဒဂလည်န္တ ရကေ ရည်းပြုံကြဿီ *ဒ*-តែលដ់ខ្លួ ឯ ខេ ឯ ងឃា ខារ្ទ្រិក ឃាំ ៤៦លប់ខ្លួ មាត្តិ-វិជ្ជ្រិយ អញ្ជោ ខុត្តលោត ។ ឧ ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ မာရာသည့် စိုင္ထည့္ လည္ဆို ရင္ထိုတ ឧ្ទសក្ខុន မြတ္တာရုပ္ခ်က္သည ឧ្ទលក្ខតិ មាជី្ធមន្តីពងេ ដើង សញ្ជូកដ្ឋបមដ្ឋេខ ត្រេខ វត្ត ហេវត្តត្វេ អញ្ញ ម**ញា**. មុក្តលោត តាវិច្ចិយ័ អញ្ជោ

ស្នស់ស្រៀធិកា ខេត្តខ្លួន ភាព ភា ស្នស់ទៀមិកា ខេត្តខ្លួន ឯក្នុងយន ားပေ ာက်နေကိုန္ဒြဲက အေနနိုင္တြင္း ၁ ၁၀ ၁ ကိုန္းလမႀကိဳ ျခဳွက គេដឹងបាន ។ បេ ។ គាំង គេមនុស្សិទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ គាំង ទលេត្តិទ្រ្ទ័យ គេដង៍ជាន ។ បេ ។ តាំងសន្និទ្រ្ទ័យ គេដង់ជាន ។ បេ ។ ទាំងវីរិយ៌ទ្រ្ទិយ គេដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំងសត់ទ្រិយ គេដ៍ឪបាន ។ ហេ ។ ទាំងសមាធិន្រ្ទិយ គេដ៏ឪបាន ។ ហេ ។ **ពុំ**ន័បញ្ជាខ្ញុំយ គេដឹងបាន ។ ២ ។ ពុំងគន៣ភពសាមគិន្ទ្រិយ គេជឹងទាន ២០០២ ទាំងអញ់ខ្លិយ គេជឹងទាន ២០០២ ទាំងអញា-១ តាវិន្ត្រិយ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គមហ្គ ។ អើ ។ អញាតារិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរជំងំនូវតំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គជំនាត និធិអត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញ្ញាតាវៃទ្រុំយ គេដ៏ធំជាន មវោយអត្តដ៏ពិត និធិ អត្តដ៏ទត្តម មាលអត្តដ៏ចរែន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា មញាតាវិទ្រ្ទ័យដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំឪពីរនោះ

វត្តព្វេ ទោ ឬក្កលោ ឧបលព្វត្ត សច្ចិកក្តេចមេដ្ឋេន មណាសារិទ្រ្ទ័យញ្ ឧបហត្តត់ សច្ចិតន្នួបមេដ្ឋេច ကောင္းရွားရွာ မက္သာ မကာနာ္ႏိုင္ငံ့လို မေးကာ မုဂ္ဂလေနာ် နည္ ၊က စ စင္က ႏွစ္ကို မက္ကို မက္ကာ အကို နည္ခ်က္ခံ ម ញោ ពុក្ខលោធិ នោ វត្ត ៤ វត្តទ្វេ ឬក្ខុះលា នពលម័ន្ទ មាជ្ជីនេះនីពនេះនឹង គណៈមារ្យថ្នៃ៣ឃំ នំ។ តលប់ខ្មុំ មន្ត្រីយន្ត ពេល ខ្មុំ មនុស្ស ពេល ខេត្ត ។ ខេត្ វត្តទ្វេ ទោ ឬក្តលោ ឧបហគ្គត់ សច្ចិត្តដ្ឋបទដ្ឋេច មឈ្មាញ ថ្ងៃ បញ្ជា និព្ធសង់ខ្លួម កូន្ទិមនុគ្គិត នេះ င္းနွာႏွင့္ မက္ဆို မက္သာကႏိုင္ငံ့လို မႈကော္မွာႏွင့္လလဲ န ត្បិ ឯពេជ

[၉၉] ជំដ័:ហ ខិពលដំន្ទ មាន៊ីនេះជីតនេះជី-ល់តំ ។ អាមស្តា ។ វ៉ុត្តិ ភក់ តា មត្តិ បុក្ខ(លា មត្តហិតាយ បដិបៈញ្ញា រូបញ្ជា នុបលត្តតំ សច្ចិតដូប-មេដើយស្នង មាគីស ឯ មួយ រិត្ត មួយ តំបូរ ရဲ ၅ <u>န ပေးကို †ရှူး၅ ၅ ကေးထားတာ စင်းရာ</u>မွှေ တေးကွာ

ារគ្គលាក់វា

អ្នកនោយ ខ្លាំសក្សាណា គប្បីនោលនៃភាក្សនោះថា បុគ្គលៈគដ៏ឪបាន ដោយអត្ថម៉ូពិត មិនបត្តដ៏ទត្តម ទាំងអញ្ញាតាវ៉ៃទ្វិយ គេដឹងបាន ដោយ អគ្គដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទុត្តម ដូច្នេះដែរ តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា អញាតា-វិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យទុស មួយទៀត บหริเบี สุหษิรลบูเียงงชา ผยาลประชัยสโร ชุลุงสโรเร ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្គឺពោលថា បុគ្គលគេដឹងចាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ័ពតូម ទាំងអញ្ជាតាព្រៃទ្វ័យ គេជំងឺបាន ដោយអត្ ជីភិត និន៍អត្តជ័_ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នករពាល នូវតាត្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គលគេដីង៍បាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និធីអត្ថជ័ន្ធតូម ទាំងអញាត្រាវិទ្រ្ទិយ គេដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថ ដំពិត និន៍អគ្គដ៏ទុត្តថ តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាភាវិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះជាពាក្យខុស ២ បេ ២

[66] បុគ្គល គេមិនដឹងីបាន ដោយអភ្ជ័ពិត និងីអត្តដ៏ទុត្តម ឬ ។ អ៊េ ។ ព្រះមានព្រះកាគ (១៨ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដេដ្យីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត รื่อยลด้ ม เน ม โดสเร ก่อเหมรงด้ ม นิยลอย์โ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវអំពើជួយចុះ ប្រសិនបើ

រាភិពប្រជ័ព ការវគ្គ

វត្តិ ភគវតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ជា វុបញ្ជា ឧបហត្តត់ សច្ចិតាដួយមេដ្ឋេជ តេជ វិត ။ နည္းခံ အယ္လ္ဂ်ာ နဲ့ နေးယာ ဂ်င္တိုဟာမွာ ကွဲ စည္ វ ខេស់ វត្ត ១ វត្ត កកវតា អត្ថិ បុក្ខាលា គឌីស្ខាកា ជន្មស្សា វិសសា ៩សហមន្ទ ភាពិ្ឌនឹត-រមដ្ឋេច នោ ខ វត្តត្វេ អញ រ៉ុំ ម ញោ បុក្កលោត ត្សិ យេ ខេ ឧ៦ នៃ មេ ឃុំ វិត្ត មួយ តិនូ-លោត នោវត បវត្តឲ្យ ត្រី កក់តា អត្ត ឬកូលោ មត្តហ៊ុតាយ បដិបៈញ្ហា វូបញ្ជា ឧបលត្តតិ សញ្ញិតា-កក់វតា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ ខជិចញ្នោ ប្រញ្ និតហុម័ន្ទ មានីម្នាជីតគេ ដើន សេ ខ រុឌីដៅ មួយ វិត្ត មួយ និងហេង គូជិ ឯនេង និងហោ ចិតលម័ឌ មាន្នឹយដីតគេជើយខ្មុ ឯ មានឃឹ វត្តិ កក់ខា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហ៊ុនាយ បដិបណ្ដ

អភិប្បញ្ជីពិត ៤៧៨ភ្ ទះសភាសស់ ឋា - - ១១១២គណៈសិហ

(ទ្រះបាយក្រសាសក្រស់ថា ចាក់កុម្ពិលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជក៏ខ្លួន ទាំងរួម គេជ្រែបាន ជោយបត្តដ៏គិត និងបត្តដ៏ធុត្តម ម្ចាលប្រភពិចបាន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ប្រជនៃ បុគ្គលដ[ែ]ខ ផ្លូច្នៈដែរ បណ្តាភាក្សាគាំងពីរនោះ អ្នកគោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីគោលតែពាក្យ នោះថា ត្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជប ទ្ទ ទាំង ្រ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តប តែ អ្នកមន្ទនព្យៈពេលថា ប្រដ្ឋទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជា ពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ព្រះមាន ព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្ប ទាំងពីរនោះ អ្នកនោលខ្លាំងាក្យូណា គម្បីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះ មានត្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រភិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង ប្រ គេជំង៍ហុន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោល ឋា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យុទុស ។ បេ។ បុគ្គល គេមិនដ៏ង៍ហ៊ុន ដោយអត្ថដ៍ពិត និង៍អត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ព្រះហានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន

ឋ៩៩៦ ៩ ជាពលភាគិ ។ មេ ។ សាពា ៩ ជាពលភាគ ។ ខេ ។ សង្ខាត ខ ឧឧលត្តិ ។ ខេ ។ វិញាណភា ឧបលក្ខត់ សច្ចិតាដូច ទេ ដួលតំ ។ អេមុល ។ អញ နီကာလို မးကော ဗုန္လလာနာ ၅ ဒ (ည႑န္တိ(ခို ၁ អាជាលាហ៍ បដ់តែញ៉ូ ហេញ៉ា វុត្តិ គក់សា អត្ថិ ត់ដលោ ងដំលួមកា ឧត្តពៈ ចំណាយឃំ ៩១-ហត្ត សច្ចិកដ្ឋមដ្ឋេជ គេជ តែ ប តែប្រ ម៣ វិញ ឃុំ ម ញ ដុខ្មែល ខ្មែល ខ្មែរ ខេត្ត ខែក្សា ខែវិទ្ធិ ខេត្ត វត្ត កក់តា មត្តិ បុក្ខលោ មត្តហិតាយ បដិបន្នោ វិញ ណេញ ខ្មហត្តតិ សម្លិកដ្ឋមរថដ្ឋេន នោ ច နန္း၅ မက္ဆို ကာလို မးကာ ဗုဂ္ဂလာန်ာ မ်င္မာ (တ ေပၚ ႏွစ္ကို မယ္လို မီးကေတာ့ ရင္တိုက္သည္တိုင္တည္။ မည္တိုင္တည္း မည္တိုင္တည္တည့္အေတြကို မည္တိုင္တည္တည့္အေတြကို မေ វត រេ វត្តត្រូ វត្ត ភគវតា មត្ត ព្យាលា អត្ត-ស្នេះ ខ្មែលតំ យំ ឥត្ឌ ខែសំ វត្តត្វេ ទោ វត្តិ ភកាតា

សំសស់សារ សេស៊ីសមុល ១លេខ សំផុសញ្ញា គេជំង់ថ្ងៃន ១ លេខ ទាំងសង្គមទាំងឡាយ សេវីងឡាន ២ ២២ ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងថ្នាន ដោយបត្តជំពិត មិនបត្តជំទត្តមច្ចុ ។ បើ ។ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល ដទៃឬ ។ អ្នកបិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងខ្លាំអំរពីជួយចុះ บหระเบี กาะเทยกาะกาลเกาหรา ษาธบุสุดบุบลิบสิ เนีย์ใบ-យោជន៍ទ្រ ទាំងវិញ្ចាណ គេជំងឺជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន គ្រោះលេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ មុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ មណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យ ណា គហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គល ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ញាណ គេងដែញន ដោយ หลุนี้ภิล នิธีหลุนีจลุษ โลยุคยิธลัญแทกงชา ใหม่ เกมียา ដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាត្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បី ពោលថា វិញ្ចាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្ចាលអ្នកិជិចម៉ែន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន សំនវិញ្ចាណ គេដឹងថ្កាន ដោយអត្ថដីពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បូព៌ធីពីរនោះ អ្នកពោលខ្ញុវ ភាក្សណា ឥហ្វីភោលតែភាក្សនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

អត្តិ ឬក្តលោ អត្តហិតាយ ៥ដ៏៥ខ្មោ វិញាណញ្ និត្តសង្គ្នា មានិយុឌ្ធ នេះ ខា ខា រូង រៀ មញ្ចុំ វិញ្ចាំ មញ្ចេះ បង្គ្រាំ មន្ទាំ ។ ខេ។ ្ (၉૫) ជំងួលេខ ខិតសង់ខ្មុំ មាន៊ីមនុឌីតគេឌើ-

យាត់ ។ អាមត្តា ។ រ៉ុត្ត ភក់ពា អត្តិ បុក្កលោ អត្ត-ហិតាយ ខដិបញ្ហោ ខក្សាយតឧញ្ ឧបហត្ថតិ សច្ចិ-មមភីពនេះក្ដីខ ឯពេឯ មោមពាឧបមាំ ៩ឧលម័ឌ ។ ជេង ឌតិរាយឧបឃំ ៩ឯហើមម្ន មាន៊ីមមុនិកគេ-ឡេក ១ ពេ ១

(၉៤) ឧយ៌យង់ ឧ ៩ឧលម័ន្ទ ភាព៊ីយក្តីឧរ-វ្ទភាគ ខ ឧទលក្កត់ ។ ខេ ។ ដោដ្ឋព្ភាត ខ និត្តលម្ពុខ រ ខេ ន ឧទិវុយ ហេខាឌ់ ឧ និត្តបង្គឹ ។ បេ។ ៩ នោះ ិញ សោ ភាគុ ខ ឧបហ ភ្និ ។ បេ។ ឌេឌ្ឌភេត្ត ឧបហុត្តិត សច្ចិក ដូចមេដ្ឋេ ។ មេ។

រណ៍ចេញថែន ២៦៨ភ្ន

មានបុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងវិញ្ញាណ នេះជីងថ្នាន ដោយរាក្ស៉ាពិត និនិមត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនឧហ្វីពោលថា វិញាណ ដុរ្ទៃ ជុគ្គលដុរ្ទ ដុំច្នេះទេ យោះជាតាក្យូទុស ។ បេ។

(២៣) បុគ្គលគេមិនដ៏ឪហុខ ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៏ទុត្តម ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងចក្ខាយតនៈ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថមិទ្ត្រមហ្ម ។ មេ ទាំង សោតាយតន: គេដឹងហ្ខ ។ បេ។ ទាំង ជាមាល់គនៈ គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។ ហេ ។ (৬៤) ចក្សាតុ គេដឹង៍ទាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទុត្តម ឬ ។ បេ ។ ទាំងកាយ៣គុ គេដឹងហ្ខេ ។ បេ ។ ទាំង ប្រភាគុ គេ ដង្ហែន ។ បេ។ ទាំង ដោដ្ឋព្រាត្ គេដឹងហ្ខេ ។ បេ។ ទាំងបក្ខុ-វិញាណធាតុ គេដង៍ទ្រេន ។ ៤៥។ ទាំងមេនោវិញាណធាតុ គេដង៍ទ្រេន ប្រហ្វេ ទាំងធម្មាត្ គេជំងឺ ហ៊ុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងីអត្តដ៏ទត្តម

¥ 7107

ពីដីខាពេយា

(၉၃) စေးဆိုဖြို့ကယီ နေဂလည်မှ ဟင့်မနီးရေး-ត គើខ ឯ គេ ឯ មោមស្រ្តិកាស់ នគហម័ម មន្តិ។ មនុស្សនុស្សន រ ភេ រ មឈ្មុះ ទ្រុំល្សាំ ៩៦៧ដីម្ន សច្ចិតាដូបទេដ្ឋេសតិ ។ អាមន្តា ។ ត្រុំ កក់តា អត្តិ បុក្ខលោ អត្តសិតាយ បដិបញ្ជា អញាតាវិទ្រុំ-យញ្ ឧ្ទហុត្តតំ សច្ចិត្តដូចទេដើយឆ្នំ ។ អាមន្តា ។ អញ្ញុំ អញ្ញា អញ្ញា អញ្ញា មក្តសោធិ ។ ជ ហេវិ វត្តព្វេ ។ អាជាលាហ្វា ១៩កម្ម ហញ្ជាំ វុត្តិ ភក់ពោ មត្តិ បុក្កលោ មត្តហិតាយ ខជិខ្មែរ មញ្ជាតាវិទ្រិ្ យញ្ ឧឧហត្តត់ សត្តិកដ្ឋមាមដើត ខេត ខេ ខេ နည္းရွိ မက္ဆို မည္သား ကိုင္ခဲ့ထိ မႈကော့ ပုဂ္ဂလာနီ ထိ សង្គ (នេស វត្តទ្វេ សេ វត្តិ ភកវតា មន្តិ បុក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ឋមញ្ញា អញ្ជាតាវិន្ត្រិយញ្ ឧបលទ្ធនា សច្ចិកដ្ឋមដ្ឋខ នោ ខ វត្តត្វេ មញ្ចំ មញាតា-វិន្ត្រិយ មេណា បុក្ខលោត មិញ នោ ខេ មន វត្តព្វេ

្សាស្រ្តី ពេញប៉ុណ្ណ នេះជំនិញ១ ដោយបក្ខជិតិត និងបត្តជំនុត្តប ្ ។ ហ ។ មានសោតិទ្រិយ គេដ៏ជំនាន ដោយអត្ថជំពិត និធីអត្ថ ម៉ែត្រប្រ ។ បេ។ ទាំងអញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ គេជំងំបាន ដោយបគ្គដ៏ភិត ត់ន័កន្លឺមត្តក**្ ។ ហេ ។ បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយ**អត្តដ៏ពិត อิฉักทุนึงทุบญ ។ អើ ។ ព្រះមានត្រះភាគគ្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ ชุลุณสโรง ๆ นุกษิธลูกตางเพ็นเละเจ ๆ นุกถูกนี้นิยูให้เก็ ដ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាតាវិន្រ្ទិយ គេជំនំបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និទ័មត្តដឹទត្តម មាលអ្នកដ៏ចរែន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក នហ្វីពោលថា មភាគវិទ្រ្តិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដា ពាត្យទាំងពីនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះ ថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 98 ទាំងអញាគាវិទ្រិយ គេជីជបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ់ តែអ្នកមិនគប្បីដោលថា អញ្ញាតាវិទ្រួយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា

អញ្ញំ អញ្ញាស់ ស្ត្រិញ អញ្ញា បុក្ខលេខ មិញ ១០១។
អត្តិ បុក្ខលេខ សុខ្មិញ អញ្ញា បុក្ខលេខ មិញ ១០១។
អត្តិ បុក្ខលេខ សុខ្មិញ អញ្ញា សុខ្ចិញ បុក្ខលេខ សុខ្ចិញ បុក្ខលេខ សុខ្ចិញ បុក្ខលេខ សុខ្ចិញ បុក្ខលេខ សុខ្ចិញ សុខ្ចិញ

រោប តំដែល ឧតលម័ន្ទ មាន័យដឹតនេះដឹច ខ ៩តលម័ន្ទ មាន៊ីយនដឹតនេះជីច អញ្ជិ ត្នៃ អញ្ជា សញ្ជាំ នៃ ៩តលម័ន្ទ មាន៊ីយនីតនេះជីច អញ្ជាំ ត្លៃ អញ្ជា សហនុ រ ច ស្បេរុ រួម នៃ រ អាច្បាយសា ចុម្ភិស អាច្ឆើយនូ រ មានយ រ អញ្ជិ នៃ អញ្ជា ត់ម. មានីយន្ធ រ មានយ រ អញ្ជិ នៃ អញ្ជា ត់ម. អាច្ឆិយនីតនេះជីច នៃឈំ ៩តលម័ន្ទ មាន៊ីយនីតនេះជីច រោប ខ ៩តលម័ន្ទ មានបាន រ ត់មហេ ៩តលម័ន្ទ រោប និត្ត សិតលម័ន្ទ មាន៊ីយនីតនេះជីច អញ្ជិ នៃ. អភិធម្មបំផក ភសាវត្ថ

អញ្ញាតាវិទ្រិយដៃ៖ បុគ្គលដៃ ខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បី
គោលថា ព្រះមានព្រះកាត់គ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ញាតាវិទ្រិយ គេដឹងជាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង
អត្តដ៏«ត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្លាំងពីរនោះ អ្នកញោស់ថា មាន
បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ញាតាវិទ្រិយ គេដឹងជាន
ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏«ត្តម តែអ្នកមិនគប្បីរញ្ជាល់ថា អញ្ញាតាវិទ្រិយដៃ៖ បុគ្គលដៃ៖ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាតាក្យខុស ។ បេ ។

ចប់ សុទ្ធិតសំសន្ទនា ។

(৮៦) រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ពិង
វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដរៃ វេទនា
ដៃខែឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ។ អើ ។
ត្រូវប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ។ អើ ។
ប្រដៃទ បុគ្គលដៃខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នក
ប្រដើងខ្លាំកំហុសចុះ ប្រសិនបើ រូប គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង
អត្ថដ៏ទត្តម ពាំងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែ
រូបដៃខ វេទនាដទៃ បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែ

បុគ្គលកប៉ា

បុគ្គលរកចំា

វុបញ្ជា ឧបហត្ថត សច្ចិកដ្ឋបទេដ្ឋេជ តេជ វត្ ប ម្យុំ រុប្ត មួយ ដុប្ត សេខ ក្ វុ នេះភ្ ព ្រ ខ ឧ្ទហត្តត់ សច្ចិត្តដូចរមដ្ឋេន អញ្ញា រុច ពុខយ ជំងឺហេ ៩ឧលម័ន្ទ មាជិធ្មងឹតរៈ តជើខ រិតយំ ឥពហម័ន្ទ មាន័យនឹកគេនើខ អញ្ចុំ អញ្ចេញ បុក្ខលេត មិញ នោ ញ ខេ បន វត្តត្វេ <u>ម</u>ភា វត : វត្តព្វេ រ៉ូបំ ឧបហត្តត់ សច្ចិត្តដ្ឋបមេដ្ឋែល វេឌស ខ ឧឧសត្ថតិ សត្ថិតាដូបទេដូខ អញ់ ប្រ មួយ មួយ ជុំដូលេ និត្តសង្ខម មុខិម្មក្នុង ។ ិ្រាញ ឧឧហស្គុន ភេព្ទិកាដ្ឋបមេដ្ឋេលភ្នំ យ ត់ស្នា មានក្នុង ខេត្ត ខេ សុងនៅ ខ វេត្ត ខាង ខាង ខ្លាំង ខ

បាត់ប្រា គេប៉ង់ហ៊ុន ដោយពត្តដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម មាលអ្នកដ៏ ្រោះលេតុនោះ អ្នកឧហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គល tittitម៉ូល្រះដែល បណ្តាញកម្ពស់ន័ពលនោះ អ្នកញោលខ្លាញកម្ពណា គប្បីពេលវត្តភាក្សនោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្ ជីមគួប ទាំងបាននោះគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែ ្រុជសៃ សេខនាជនៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ จลุย ตำล์เบ เลนี้จิญร เท่าเบศสุนิติล ธิฉัศลุนิจลุย โลนุกษิร គប្បារពាលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជានាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃខេ ម្នាលពកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូប គេដឹងបាន ដោយអគ្គ ជំរាត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងដែរនា គេជំងឺបាន ដោយអត្ថជំរាត និង អគ្គដឹទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ បុគ្គល គេដ៍ឪបាន ដោយអគ្គដំ ពិត និធ័អត្ថជីទត្ថម ទាំង៏រូប គេដឹង៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និធ័អត្ថជី ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាតាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំភាក្យូណា គប្បីពេល តែពាក្យនោះថា ប្រ គេដីង៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គ ដ៏ទត្តម ទាំងវេទនា គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម

(៩៩) រិត្ ៩៦៧៦៦ មានីមនឹកគេនើង មាយ ឧ ឧឧលស័យ ឯ គេឯ មាស៊ីប ឧ ឧឧលម័ម៉ី ឯ ខេឯ រួយហេដា និតហេដីម្នា មាន្ទិយជីតគេជើច អង្គា វិត្ ម្សាំ រ៉ូញាសន្តិ ។ អមន្តា ។ ពុក្ខលោ ឧប-លម័ន្ទ មាជ្ជីមន្តេជាគេដើច វិតយំ ៩៦លម័ន្ទ មាប៊ិ-មនុស្ស នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ម្មស្រង្ ។ ខ សេ, ម៉េង ឯ មាខាយល្ ចិត្តហំ ហញ្ចាំ រុខ័ ឧមហត្តតំ សច្ចិតាដូបទេដ្ឋេន វិញ្ញាណញ្ ឧុខលត្តិ សច្ចិត្តដូចមេដៀល អញ្ញា រូប អញ រិញ ឃ រុក្កលោ ឧឧលត្តិត សន្មិតដ្ឋបរ-ញ ញ រួបញ្ជា ឧបហត្ថតិ សច្ចិកាដ្ឋបទេដ្ឋេល តែល វត ប្រវត្តឲ្យ អញ្ជាំ ម ពេញ បុក្ខលេត យំ តត្ វុខេស្ វត្តទ្វេ សេ វិត្ត ៩៦៧៥ឆ្នំ មានីយុឌពីតនេះក្រុខ

រារាំឲ្យបំពាក់ ការបង្ហែ

តែប្រជាធ មានភាពខែ បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទុគ្គម ពាធិរុប គេជីងខាន ដោយអគ្គជ័ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោល ជា ស្រដ្ឋ ខ បុគ្គលដ្ឋ ខ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាត្យខុស ។បេ ។ [៤៧] ប្រ គេដ៏ឥណ្ឌ ដោយអត្ថដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តម ទាំង សពា គេដឹងហ្ន ។ ២។ ទាំងសង្គារ គេដឹងហ៊ុន ។ ២។ ទាំង វិញ្ញាណ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម តែប្រដទៃ វិញ្ហាណដខែឬ ។ កើ ។ បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និង អត្ថមត្តម ទាំងប្រ គេជំងំបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទិត្តមហ្វ 🖰 អើ ។ រូបដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ខេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាំកំហុសចុះ ប្រសិនបើ ប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏វាត និនិអត្ថជ៍ខត្តម ហំងឺវិញាណ គេជំងឺបាន ដោយអត្ថជ៍ពិត និងិអត្ថជ៍ខត្តម តែប្រដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ត ដំទត្ម ទាំឪប្រ គេជំង៍បាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជំទត្តម ម្នាលអ្ន ដ៏១វេន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្មគំន័ពីនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោល តែពាក្យនោះថា រូប គេជំង៍ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថដ៏ទុត្តថ

រួយឃុយឃំ និតលង់ខ្លួ មាន្ទ្រមនឹកគេនើច រុម អញ្ជាំ ព្យាណ ពុក្ខលោ ឧប្សភ្ជាត់ និតហេស័ឌ មាជ្ជីយនេះដឹច មេខដុលគេ ដើល វេលឃំ នោ ខ វត្តទ្វេ អញ្ជុំ រុខ្ទុំ អញ្ជោ ឬក្តលេតិ មិច្ឆា យោ ខេ ឧខ នៃខៀ ឧយ៉ វិភូ ឧយោ ជមហេខ យោ វត ហេ វត្តទ្វេ វូចំ ឧុចហត្តត់ សច្ចិកដ្ឋមដ្ឋេន វិញាណ្ឌា ឧបលត្តិ សច្ចិកដ្ឋមេដ្ជេ អញ្ជុំ អញ្ចុំ រិញ្ចាស្លាំ បុក្ខលោ ឧបលត្តិត សុទ្ធិតាដូម-រុគ ដើច រិត្សាំ ៩ឧហុស័ឌ មន្ទីមមុឌីសុឌ ក្ តេត្ត ជនសំ វត្តត្វេ ទោ រូបំ ឧបហត្តត៌ សច្ចិតាដូ-សមេ ដែន រីញាណាតា្យ ឧបហត្ថតិ សត្ថិកាដ្ឋបទេ ដែន អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំ អញ្ជុំការ ។ មក្សាធ្វា អញ្ជុំការ ေ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជោ ពុក្ខលោត មិទ្ធា ។ ខេ**។**

ទាំងវិភាពេរ ដោរវិស័បុខ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែប្រដូវិទ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាតាត្យទុស មួយទៀត ប្រសិទបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បី ពោលថា ប្រ គេជំងឺ ហ៊ុន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពុំងវិញ្ចាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏ទុត្តម តែប្រដ?ទ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏១តូម ទាំងស្រ គេដឹងហ្វាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដា ភាគ្យទាំងពីរនោះ ដ្ឋាយោលនូវពាក្យណា គប្បៈពោលតែភាគ្យនោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ពាំងវិញ្ញាណ គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តម តែរូបដទៃ វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល គេដ៏ឥទុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គដ៏ទត្តម ពាំង៏រួប គេដ៏ង៍ទាន ដោយអត្តដ៏ពិត និដ៍អត្តដ៏ទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ប្រជន បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះខេ ក្រោះជាពាត្យទុស ។ មេ។

វគ្គលាក់វ៉ា

រាភិធម្មារិដ្ឋពេ ១៧៤គ្

ខ ៩ឧសម័ឌ្ឌ មាត្ទឹយជីតគេ ជើខ ឯកេឯ មាមិឌ្ធ ឯកេឯ នៃឃាំ ៩ឧសម័ឌ្ធ ឯកេឯ នេះ មាមិឃ ឧ ៩ឧសម័ឌ្ធ ឯកេឯ រួយ៉ាយឃាំ ៩ឧ-

ខ ៩៦៧រ៉ាន្ទ មាជ្ជិ្ធដឹកគេ កើប ឯកោរ ឯកោរ ក្រេស ខ ៩៦៧រ៉ាន្ទ ឯកោរ មួយ រួយរបាយ ៩០៧រ៉ាន្ទ ឯកែរ នៃឈំ ៩៦៧រ៉ាន្ទ (២០) មាឡិវា ៩៦៧រ៉ាន្ទ មាជ្ជិ្ធមើតគេ កើប

មាស្តីរបន្ទូ ។ មានស្លី ។ បង្គេល ឧបហត្តន្ ឧបហត្តិស្តី មាត្តិយៈដឹតនេះ កើច មេញ ច្រាហា មយើ ឧបហមិទ្ធ មាត្តិយៈដឹតនេះ កើច មេញ ច្រាហា មយើ ពេល) ប្រាហា ឧបហមិន្ទ មេញ ប្រាហា មយើ (៣០) ប្រាហា ឧបហមិន្ទ មេញ ប្រាហា មេយើ (៣០) ប្រាហា ឧបហមិន្ទ មេញ ប្រាហា ឧបហមិន្ទ រាភិពប្រើវេក ការវត្ត

(៤៤) សញ្ញា គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៍ពិត និន៍អត្តដ៏ទត្តម ទាំនីសង្គារ គេដ៏ន៍បាន ។ បេ។ ទាំនីវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំងប្រ គេដឹងបាន ។ បេ។ ទាំង វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ។

(៣០) សង្គារ គេដ៏ឥហ្វ ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទុត្តម ពំផវិញ្ជាណ គេដ៏ឥហ្វ ។ បេ។ ពាំងរូប គេដឹងហ្វ ។ បេ។ ពាំង វេខនា គេដឹងហ្វ ។ បេ។ ពាំងសញា គេដឹងហ្វ ដោយអត្តជ៏ពិត និងីអត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៣១) វិញ្ញាណ គេជីង៍ហ្ទ ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជ៍ទុត្ខ ទាំងប្រ គេជីង៍ហ្ទ ។ បេ។ ទាំងវេទនា គេជីង៍ហ្ទ ។ បេ។ ទាំង សញា គេជីងហុន ។ បេ។ ទាំឱសង្ខារ គេជីង៍ហ៊ុន ដោយអត្ថជំពិត និង អត្ថជីទតួម តែវិញ្ញាណជាខៃ សង្ខាវដទៃឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគេជីង៍ហ៊ុន

សត្ថិតាដូចមេដេជន វិញ្ញា សាត្យ ។ ។ , អត្តតា សត្ថិកាដូច-រមដ្ឋេសតិ ។ អមន្តា ។ អញ្ញុំ វិញ្ចា ឈុំ មុញ្ញា បុក្ខសោ-តិ ។ a ဟော⁸ វត្តទ្វេ ។ អជាಐက် ធិក្តេហំ ហញ្ចំ វិញ្ញាណ៍ ឧបហត្ថត៍ សត្ថិកដ្ឋមមេដ្ឋេ សង្ខារា ច និតលម្ព័ន្ធ មន្ទីនេះដីឧដេន ដេឃុំ រួយហេ ដោយ សង្ខាត បុក្ខលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេន វិញ្ហាណញ្ ឧពលត្តន សត្តិភេឌ្ឌពពេឌ្ឌ នេះជ វភ រេវត្តទេ មញ្ចុំ វិញ្ញាណ៍ អញ្ញោ ឬក្តលេតិ យំ សង្ វេឌស វត្តក្វេ ទោ វិញ្ញាណ៍ ឧបលត្តត សច្ចិ-សេដីតរុមជើច មាស៊ីរ ខ និតហុស័ខ មាជ្មីសុធ-ដែន អញ្ចុំ វិញ្ចាស្លាំ អញ្ចេ សង្គារា ឬក្តលោ ៩ឧលម័ឌ មាន្ទឹមដឹតគេដើន រួយហេដាំ ៩ឧលម័ឌ សញ្ជូកដ្ឋមាមដ្ឋេន នោ ច វត្តត្វេ មញ្ចុំ វិញ្ញាណំ អញ្ញោ ដុក្ខលេត មិញ នោ ខេ បន វត្តត្វេ អញ្ វិញ្ហាណំ អញ្ជោ មុខ្គលេខ នោ វន្ត ។ វត្តត្វេ វិញ្ហាណ៍ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេច សង្ខារា ច ឧបហត្ត សិទ្ធិកន្ទេបមេដ្ឋេន អញ្ជុំ វិញ្ចាស់

ដោយអគ្គដ៏ភិត និងអគ្គដ៏ទត្តទ ទាំងវិញ្ញាណ អេដ៏ង៍ហ៊ុន ដោយ អត្ថដ៏ភិត និង័អត្ថដ៏จត្តមច្ចុ ។ អើ ។ វិញ្ចាណដទៃ បុគ្គល ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ខេះទេ ។ អ្នកកូរដ៏ងីខ្លាក់ហុសកុះ ប្រសិនបើ វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម ទាំងសង្ខារ គេដឹងបាន ដោយពត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណ ដទៃ សង្គាដេទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេដឹងហ៊ុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគួម ម្នាលអ្នកដ៏ ចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកស្បីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្បទាំងពីរនោះ អ្នកចោលខ្លាំពាក្យណា តហ្វីពោលតែពាក្យនោះថា វិញ្ញាណ គេដំឪពុខ ដោយអត្ថដ៏ពិត និង អត្ថដ៏ទត្តម ទាំង៍សង្គារ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែវិញ្ហាណដទៃ សង្ខារដទៃ បុគ្គល គេដង៍ជំពុន ដោយឥត្តដ៏ពិត និងអត្ថជីទត្តម ទាំងវិញ្ញាណ គេជីងចាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងអត្ថ ដំខត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃដូច្នេះ ខេ ក្រោះជាតាក្យខុស មួយខៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោល ថា វិញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិន គហ្វី ភោលថា វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ថោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ពិធីសង្គារ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្តដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណដខែ

អញ្ញេ សន្ទារ បុគ្គលោ ឧបលត្ថតិ សច្ចិតិដ្ឋបទដ្ឋេន rဏ္ဏကဏ္ နေရလရုံရွိ ညီရွိက်ရွိစုံရေရသည် ယိ តាដូបមេដ្ជេស សង្ខាក ច ឧបហត្តភ្នំ សច្ចិតាដូបមេ-ដ្ឋេន អញ្ជាំ ពិព្យាណ៍ អញ្ជោ សង្ខារា ឬក្ដលោ ឧបលត្ថភា ស្និកដ្ឋាមដ្រែ វិញ្ញាណញ្ ឧបលត្តតិ សន្និកដ្ឋ-បរមដ្ឋេន នោ ខ វត្តទ្វេ អញ្ជាំ វិញ្ចាណ៍ មញ្ញោ បុក្ខលោត៌ ម៉ឺឡា ។ មេ ។

(៣ ៤) ឧទ្ធោយសន្ទ ឧពលស័យ មានិយុឌីពគេ-ុំនេះ មោលស្នង ។ ដែល ខេតិលោះ សខ្សាំ ៩ឧលម័ឌ មុខ្មែមក្ពីពគេក្ដើប 4 ខេ 4

(៣៣) សោតយេត្ន ឧបហត្ថិ។បេ។ ជម្នា-យតន ឧបហត្តត៍ សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេន ចក្ខាយត-នញ្ ឧ្ទលត្តត់ ។ ខេ។ មនាយតនញ្ ឧ្ទលត្តត់ សច្ចិត្តដូលមដ្ឋេន ។ បេ។

អភិធម្មបំពិត កថាវត្ថ

សត្ថាដេខៃ បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងវិញាណ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាលក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំលាក្យូណា គប្បីពោលតែពាក្យ នោះថា វិញ្ញាណ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ភាគ និងអគ្គដ៏ទគ្គម ទាំង សង្ខា៖ គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និនិដក្ខដ៏ទត្តម តែវិញ្ញាណដទៃ សត្ថារដទៃ បុគ្គលគេដ៏ឯបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអគ្គដ៏ទត្តម ទាំង វិញ្ញាណ គេជីជហុខ ដោយអត្ថដ៏ពិត និឯអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី រភាលថា វិញ្ញាណដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាភាក្យ 242 7 10 7

(៣৮) ចក្លាយតនៈ គេជំងឺបាន ដោយអគ្គជំពិត និងិអគ្គជំ ទត្ថ ទាំង សេតយតន: គេដឹងហ្ខ ។ ២។ ទាំងគមាយគន: រុនដ៏ន៍ហ៊ុន ដោយអត្តដ៍ពិត និន៍អត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។ បេ ។

[ញញ] សោតយតនៈ គេដឹងហ្នេ ។ បេ ។ ធម្មាយតនៈ គេជំងឺ ហុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ ទត្តម ទាំង ១ក្លាយ តនៈ គេដឹង ហ្ន ។ បេ ។ ទាំងមនាយតខ: គេដឹងបាន ដោយអត្ថជ័ពិត ខិង **ผลนี้จลุยชุ 7 เบร**

(៣៦) ខត្តុច្ចិយំ ឧបលត្តតិ សច្ចិតដ្ឋបរ-មដ្ឋេន សេតិត្រ្ទិយ៍ ឧបលត្តតិ ។បេ។ អញ្ជាតា-វិន្រ្ទិយញ្ ឧបលត្តតិ សច្ចិតដ្ឋបរមដ្ឋេន ។បេ។

ពុគ្គលាក់វា

(៣៤) ចក្ខុណតុ គេជំន៍ទាន ដោយអត្ថជ័ពិត និន៍អត្ថជ៍មន្ត្រប ទាំងសោត៣តុ គេជំន៍ទាន ។ បេ ។ ទាំងផម្មហតុ គេជំង៍ទាន ដោយអត្ថជ៍ពិត និន៍អត្ថដ៏មត្តមហ្គូ ។ បេ ។

(៣៥) សោត៣តុ គេដ៏ឪបាន ។ បេ ។ ធម្ម៣តុ គេដ៏ឪបាន មេខោក គេដ៏ឪបាន ។ បេ ។ ជំនឹង បាន អស់ មេខាក់ ប្រាយាណ ជាតុ គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ បេ ។ ជំនឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ជំនឹង បាន ដែលមេខ្លាំ បាន សំ មាន សំ

(៣៧) សោតន្ទ្រិយ គេដ៏ឪយុន ។ បេ ។ អញ្ជាតាខ្ទ្រិយ គេដ៏ឪយុន ដោយអត្តដ៍ពិត និឪអត្តដ៍ទត្តម ទាំឪចក្ខុន្ទ្រិយ គេដ៏ឪ យុខ ។ បេ ។ ទាំឪអញ្ជាំន្ទ្រិយ នេដ៏ឪយុន ដោយអត្តដ៍ពិត និឪ អត្តជំទុំតូម តែអញ្ជាតាខ្ទ្រិយដទៃ អញ្ជាំន្ទ្រិយដទៃប្ ។ មើ ។ បុគ្គល គេដ៏ឪយុន ដោយអត្តដ៍ពិត និឪអត្តដ៍ទុំតូម ទាំឪអញ្ជាតាខ្ទ្រិយដទៃ (គេដ៏ឪយុន ដោយអត្តដ៍ពិត និឪអត្តដ៍ទុំតូម ទាំឪអញ្ជាតាខ្ទ្រិយ គេដ៏ឪ យុង ដោយអត្តដ៍ពិត និឪអត្តដ៍ទុំតូមប្ ។ មើ ។ អញ្ជាតាខ្ទ្រិយដទៃ បុរាន ដោយអត្តដ៍ពិត និធីអត្តដ៍ទុំតូមប្ ។ មើ ។ អញ្ជាតាខ្ទ្រិយដទៃ

ចិត្តហំ ហញ្ជាំ អញ្ជាតារ៉ុន្ត្រិយំ ឧបហត្តត់ សច្ចិតាដូ-းရွင္ မေရာ္ မေရာ္ကားႏိုင္ငံ့တဲ့ မေရာ္က မေရာ္ကိုင္ငံတဲ့ မုဂ္ဂ (လာ និត្តសង្គ្នា មន្ត្រីមន្ត្រីពេញ មួយ សង្គ្រី ពេញ នុបហត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបទេដ្ឋេន តេន តែ ហៅគូត្វេ មញ្ញុំ មញ្ញា ខ្មែល មួយ ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែ វេឌស វត្តត្វេ ទោ មញ្ជាតាវិជ្ជ្រំយំ ឧបហុត្តត៌ សច្ចុំ-មន្តេី ជា អន្តា ខ្វែលឃំ នពហម័ន្ មន្តិមនុះ စးမေးမှူး မေးကို မေးကာက်ႏိုင္ငံယိ မေးကို မေးကိုင္ငံ့ယိ មុត្តលោ ឧុមហត្តត៍ សច្ចិត្តដូបទេដ្ឋេន អញាតា-រូទ្រ័កាណិ ឥតហេដម្គ មាន្ន័យក្តីពតេក្តេច យេ ខ နရုံးရ နည္က နည္ကာနာနိုင္ခြဲ့ထိ မးကော မုဂ္ဂးလာနီ ခ်င္မာ ကေး ေျပာင္း အေျပာင္း မည္း မည္း အေျပာင္း မွာ មកលោត នោ វត ប វត្តត្វេ អញាតាវិច្ចិយ៍ ឧម-លម័ឌ្ឌ មាញ់មនុក្សនុះជីខ មញ្ជីខ្មែលឃំ ៩ឧលម័ឌ្ មកិច្ចចូលិវិត កថាវត្ថ

ឋុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ អ្នកកូរដឹងនូវកំហុស ចុះ ប្រសិនបើ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គ ដំទត្តម ទាំងអភាន្ទ្រិយ គេជំងឺហុខ ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែកញាតាវិទ្រិយដទៃ កញ្ជាខ្លិយដទៃ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថ ជំពិត និធីអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញាភាព្រៃ្ទិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា អញ្ញាតាវិន្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញស្បទាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គហ្វីពោលតែនាក្យនោះថា អញ្ញាតាទ្រៃខ្លិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថវិពិត ខិងអត្តដឹទតូម ទាំងអតាន្ត្រិយ គេដឹង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម អញ្ញាតាវិទ្រិយដទៃ អញ្ញាទ្រិយ ដែល បុគ្គល គេដំដីជាន ដោយអត្តជ័ពិត ខិងអត្ថជ័ពតូម ទាំដអញា-តាវៃន្ទ័យ គេជំង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្ថបិទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី ពោលថា អញ្ញាតារ៉ៃ(ខ្ញុំយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាភាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតាំន្ទ្រៃយដទៃ បុគ្គល ដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រិយ គេជីន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិន៍អត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញ់ខ្វែយ គេជីង៍បាន

សទ្ធិតន្នេចរបន្ថេន អត្ថា អត្ថាសពិទ្ធិយ៍ អត្ថា អត្ថាទ្រិ យុំ ជិជ្ជហេ ៩ឧលម័យ មុំខ្លាំខ្លួញ គេកើញ មួយ មួយ ១-វិច្ច្រិយញ្ ឧបហត្តត់ សត្ថិកដ្ឋបទេដ្ឋេញតិ យំ ឥត្ វុខេស្ វត្តព្វេ ទោ មញ្ជាតារ៉ុន្ត្រិយ៍ ឧទលក្កតិ សច្ចិ-မးမှူ ေနာက္ဆို မေတာ့ ကောင်္ကြင့် ဖို့ မေတာ့ မေတာ့ ြင့် ဖို့ မင္ဂြင္လေ លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដែច សេ ខ វត្តត្វេ មញ្ជុំ មណ្ឌា ខ្លែល មួយ ទុក្ខលោធិ មិញ ។ ខេ ។ (៣៨) រ៉ូជូ ៩៦ហើយ ម្នា មាជ្ជីយនៅពីប រេខយ ឧ ៩ឧហម័ន្ទ មាន្ទឹយនឹង នេះ នេះ និង មេឃ ខ្មែ មេឃ វេឌ៣ត ។ អមត្តា ។ វុត្តិ ភ៩តែ អត្ថិ បុក្ខលោ មន្តិហិតាយ ខដិខណ្ឌ រូបញ្ជា ឧបលព្តនិ សច្ចិ-មនុក្ខាធន្តេសន្ធ ឯ សុធស ឯ មូឃ ខ្លែ ម ឃោ មុក្ខលោតិ ។ ខ ហៅ វត្តត្វេ។ អាជាជាហិ បដិកម្មិ សញ្ជាំ ខ្ញុំ ៩ឧលម័ឌ្ឌ មាន៊ីមកក្តីសុឧកើប រេឌ្យ ខ និតហេដីម្ន មាន្តិមនុះគឺគរុងជើខ គណ្ឌ វិត្ត គណៈ រេខស

ដោយអត្ថដ៏ពិត និនិមត្តដ៏ទត្តម តែអញ្ជាតាវិទ្រិយដទៃ ពញ្ជាទ្រិយដទៃ បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៍ទត្តម ពាធិអញ្ញាតាវិទ្រុយ គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យ ត់ងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញ្ញា-តារិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ទាំងអញ្ជាទ្រិយ គេជីងហ្វាន ដោយអត្ថជីពិត និងអត្ថជីទត្តម តែមញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយដែរ អញទ្រួយដទៃ បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ពាំងអញ្ហាតាវិទ្រ្ទិយ គេមិនដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយដែរ បុគ្គលដែរ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាភាក្សាខុស ។ បេ។

(៣៨) រូប គេដ៏ជ៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងបទនា គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និង៍អត្ថជ៏ទត្តម តែប្រដ? ប់ខនាដ?រប្ ។ អើ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ គើ។ រូបដែរ មុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរជំង់នូវទំពើ ផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ប្រ គេដ៏៦ បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ខត្តម ទាំង វេទនា គេដំន៍បាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ

រាហ្គិល្បីព្រំផុយ សារវិត្ត

វត្ត ភកវតា មត្ត ឬក្តុលោ មត្តហិតាយ បដិប្បញ្ រូបញ្ជា ឧបហត្ថតិ សញ្ជិតាដ្ឋបមេដ្ឋេន (តាន វត្ត ប វត្ត: គ្នុ មញ្ជាំ ម ញោ បុក្កាលគំ យំ តត្ត វេឧស៍ វឌ្ឍ១ ទោ រិត្ត ៩ឧលម័ន្ទ មាន្ទឹមមើនគេមើន ស្នេង ខ ឧឧលភ្នំ សភ្នំកដ្ឋមដ្ដេន អញ្ចុំ អញ្ ឋេននា វុត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្កលោ អត្តបាតាយ តន្ទុជយើ ដែល នៃសសមន្ទ មាឆ្លឹយឌីតគេ គឺច សេ ខេ ខធ វត្តត្វេ អញ្ជុំ អញ្ជោ បុក្ខលេត នោ ្ស () ស្ត្រី () វិត្ត ៩៦៧ មីខ្លុំ មាន្តិមមុខ្លួននៅក្នុង មុខស ខ ៩ឧហត្តត សត្ថិតដ្ឋបទេដ្ឋេ អញ្ជុំ អញា ញ ឋននា វត្តិ កក់វតា មគ្គិ បុក្ខលោ មត្តហិតាយ យំ ឥត្ត វេឧស៍ វត្តព្វេ ទោ រូបំ ឧបលត្តតំ

អភិធ្យូចិធិក កដាវិត្ត

ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ៗ។ ពាំងប្រ គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៍ទត្តម មាលអ្នកដ៏ចំបើអ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីលោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នៅជា មណ្តាញកម្រាំ ជីពីរនោះ អ្នកញោលខ្លូវថាក្យូណា គម្បីចោលតែទាក្យ នោះថា រូប គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទុត្តម ពិងវេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែរូបដទៃ វេទនាដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងរូប គេដង់ជ្នាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បី រពាលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយ ទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ប្រដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ទេ ស្លាសអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា រូប គេដឹងបាន ដោយ អត្ថជ័ពិត និងអគ្គជ៍ទុត្តម ហិង វេទនា គេដឹងបាន ដោយអគ្គជ័ពិត និង អគ្គដ៏ទត្តថ តែប្រដទៃ មេខនាដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មាន បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងរូប គេដឹងបាន ដោយ អត្តទ័ពិត និធីអត្តជីទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្យូសិធិបនោះ អ្នក រភាលខ្លះភាក្សូណ គប្បីពោលតែភាក្យនោះថា រួប គេដឹងបាន

សញ្ជីតាដូបមេដ្ឋេជ ៤៩៣ ១ ឧបហត្តត់ សញ្ជិតាដូ-បទេដ្ឋេជ អញ្ជី ប្រជុំ អញ្ជា ៤៩៣ វុត្តិ ភកវតា អត្តិ បុក្កៈលា អត្តបាំតាយ បដ្ថិបញ្ជោ វុស្តិ ភកវតា អត្តិ

មត្តិមកដីតរតដើច សេ ឧ រុខិរៀ មណ្ឌ វិត្ត មយោ

ត្តលោត មិញ ។ ចេ ។

រួយឈ្យាយ និតសម័ន្ទ មាជ្ជីយដឹកគេ ដើច ឯ ក្ខេ ឯ ខ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ គេ ឯ មាខ្លុំរប ឧ ៩ឧសម័ឌ្ឌ ឯកោង (យ។) វិត្ ៩ឧសម័ន្ទ មាជ្ជីយដឹកកេ ដើច មាយ៉ា

វុង្គលភមា

ដៅយក្រៅពិត មិងក្រុងឹត្តម ទាំងបេន គេជឹងបាន ដោយកត្ត ដីពិត និងកត្តដ៏មត្តម តែប្រដទៃ វេទនាដទៃ ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ទាំងប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្តដីពិត និងអត្តដ៏មត្តម តែអ្នកមិនគេហ្វីពោលថា រូបដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជាតាក្យទុស ។បេ។

(១៩) ប្រ គេដ៏ឥបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៍បុគ្គម

១៩សញ្ញា គេដំងិបាន ។បេ។ ទាំងសង្គារ គេដំងបាន ។បេ។

១ ទាំង ពៃញាណ គេដំងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏បុគ្គមប្ ។បេ។

(៤០) វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏បុគ្គមប្ ។បេ។

១ ខែ០ វេទនា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៍ពិត និងអត្តដ៏បុគ្គម

១ ខែសញ្ញា គេដឹងបាន ។បេ។ ទាំងសង្គារ គេដឹងបាន ។បេ។

១ ខាំង ពៃញាណ គេដឹងបាន ។បេ។ ទាំងប្រ គេដឹងបាន ដោយអត្ត ដ៏ពិត និងអត្តដ៏បុគ្គមប្ ។បេ។

(៤១) សញ្ញា គេដឹងចាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏បត្តម ពិង សង្គារ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពិធីវិញ្ញាណ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពិង ប្រ គេដឹងបាន ។ បេ។ ពិធីវិទនា គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏បត្តមហ្គ ។ បេ។ រាភិធ្យូបិដ្ឋភា ១៧វគ្គ

វតលម័យ្ឌ មាត្តិមាតីតាតេ ទើប ឯ គេ ឯ

ឯ គេ ឯ ក្រុយ ខ វតសម័យ្យ ឯ គេ ឯ មាយិយ ខ

វុយិយាយយា វត្សម័យ្យ ឯ គេ ឯ ជំពយ៌ វត្សម័យ្យ

(၉၉) មាស៊ីប វត្សសម័យ្យ មត្តិមេតីតាគេ ឡើប

ខ ៩ឧសដ់ថ្ងំ ទាន្ទិយនីសគេ ទើប ឯ សេ ១ ឯ តេ ឯ ទាយា ឧ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ តេ ឯ ទាស៊ីប វិឧឃិ ៩ឧសម័ន្ទ ឯ តេ ឯ រុម្សេ ឧ ៩ឧសម័ន្ [၉૫] រួយហ្គៃ ៩ឧសម័ន្ទ ទានិយនីតគេ ទើប

នេះ ស្រៀ ខេត្តាយតនំ ឧបហត្តតំ សញ្ជិតដូបមេ. ដៀន សោតយតនញ្ជា ឧបហត្តតំ ។បេ។ ជម្មាយ-

មភិម្យាចិដ្ឋក ១៦វគ្គ

(៤៤) សេញ គេដ៏ឥហ្ខ យោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ទុក្ខម ទាំងវិញាណ គេដើងហ្ខ ប្រប ទាំងរូប គេដឹងហ្ខ ប្រប ទាំង សេខា គេដឹងហ្ខ ប្រប ទាំងសញា គេដឹងហ្ខ ដោយអត្ថដ៍ ពិត និងអត្ថដ៏ទុក្ខមហ្គ ប្រប

(៤៣) វិញ្ហាណ គេដ៏ឪបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និឪអត្តដ៏បុគ្ម ទាំងរូប គេដ៏ឪបាន ២ បេ ២ ១ នាំ ៩ ខេសា គេដឹងបាន ២ បេ ២ ទាំង សញា គេដឹងបាន ២ បេ ២ ទាំងសង្គា គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត ញ

(៤៤) ចក្លាយតនៈ គេជីឪបាន ដោយអត្ថជំពិត និឪអត្តដ៏ទត្តម ទាំឪសោតាយតនៈ គេជីឪបាន ។ បេ ។ ទាំឪធម្មាយតនៈ គេជីឪបាន ដោយអត្ថជំពិត និឪអត្ថជ៍ទត្តមហ្គ ។ បេ ។

(៤៤) សោតយតនៈ គេជំង៍ហុន ។ ប្ ។ ធញ្ឈតនៈ គេជំងឹ ហុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថមិទតួម ទាំងបក្លាយតនៈ គេជំង៍ហុន ។បេ។ ទាំងមនាយតនៈ គេជំង៍ហុន ដោយអគ្គជំពិត និងអត្ថមិទតួមហ្វ ។បេ។

(៤៦) ទត្តភាតុ ឧបហត្ថត់ សច្ចិតាដូចមេដៀន សោតជាតុ ១ ឧ្ទហភ្លិត ។ ១េ។ ១ម្មាតុ ១ វេត្ត មន្ទឹមដី ខេត្តដី ខ វ ខេ វ

(៤៩) សោតជាតុ ឧបហត្តត៌ សច្ចិតាដ្ឋបមេៈ ឌើច ឯ ខេ ឯ ឌ គឺ ខាស់ វ ពល ដ័ម្ន ម ជួមមេជី ខា គ ជើ ខ ឧស្ទីសាតុ ខ ឧប្ហេត្ត ។ ខេ ។ ម នៅញា ហេ ជាតុ ឧ ៩ឧលស័ឌ មាន្ទឹមដឹតាមដើន ឯ តេ ឯ

្រែ ខេត្ត (ថ្វិយ និសស័មន្ទ មានិម្មឌីសរេត. ឌ្ដែ សេត្តថ្ងៃយញ្ ឧឧលត្តត ។ ខេ ។ អភាតា រុំថ្ងៃយញ្ ខុមហត្តត់ សត្តិភាដ្ឋមាមដ្ឋេន ។បេ។

(៤५) មេន្ទ្រំចូល ៩៦៧ និង ១ ១១ ១៣ ១១ ១ វិទ្រិយ ឧបហត្តត់ សទ្ធិតាដូមទេដ្ឋេន ខត្តុទ្រិយញ្ និត្តសង្ខម នេះ នេះ មួយស្វិត្តិការ និត្ត មន្តិ យន្តិ ។ អាមន្តា ។ វុត្តិ ភកវិសា អត្តិ ពុក្ខលោ អត្តហិ-តាយ ខដ្ឋខណ្ឌ មញ្ជាត្រ្តិយញ្ ឧបលក្កត់ សច្ចំ-មនុស្ស ដេខាង ឯងមេស ឯ មេឃ មួយ មួញ

បុគ្គលក់ថា

[៤៦] បក្ខាតុ គេជំងឺបាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងីអនុរ័ម្យាប ព័ង្សភាពក្នុ គេដឹងមាន ។ ២។ ព័ង្ធមួយក្នុ គេដែលក្នុង ដោយអត្ថជំពិត និធិអត្ថជ៍ខត្តមៗ ។ បេ។

[៤៧] សោត៣តុ គេជំន៍បាន ដោយអត្តដព៌ត និធីអត្តដ៏ខុត្តបក្ ៗ បេ។ ជម្មាតុ គេដ៏ឥទុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តម ទាំង ចតុលាតុ គេជំង៍បាន ។បេ។ ទាំងម នៅព្រាណ៣គុ គេជំង៍បាន ដោយអត្ថភាត និទីអត្ថជំទុត្តមហ្គ ។ បេ ។

[៤៨] បក្សន្ទិយ គេជំង៍ពុខ ដោយអត្តជំពិត ខំង៍អត្តដ៏ទុក្ខម ទាំង សោតិន្រ្ទ័យ នេះដឹងបាន ។ បេ ។ ទាំង«ភាពវិន្រ្ទ័យ នេះដឹងបាន ដោយអត្ថពិតិត និងអត្ថជំខុតមហ្គ ១ បេ។

(៤៩) សេតិទ្រិយ គេដូឌីជាន ។ ហេ ។ អញាតាវិទ្រិយ គេ ដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម ទាំងចក្សន្ទ័យ គេដឹងបាន ។ បេ ។ តាំដអញ្ជាំខ្លិយ គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជ័ពិត នំង៍អត្ថជ៍ទត្ថម អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជាទ្រ្ទិយដទៃឬ ។ អើ ។ ក្រះមានព្រះភាគត្រាស ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ពាំងមញាតាវិទ្រិយ គេ ដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដឹទត្តមហ្គ ។ អេ ។ អញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ

រសិមប្រើជំព ក្រាវវត្ត

អយ្រោ ដុឌ្ធលេខ ។ ន សេវ វឌ្ឍព្វ ។ អាជាជាសំ នេះ មន្តិ សញ្ជាំ មណាសុរ្ស ខ្មែលប្តីទ្ធ សុទ្ធិកដ្ឋ-ដ្ឋេខ មញ្ញុំ មញ្ញាតាវិទ្រ្ទិលំ មញ្ចុំ មញ្ចុំ ប៉ុន្តិ ភកាស អត្ថិ បុក្ក:លា អត្តហ៍សយ បដិបញ្ចេ អញ្ញារ តាវ៉ាន្ល័យញ្ ឧបហត្ថតិ សច្ចិកដ្ឋបមដ្ឋេន គេន វត រ វត្តព្វេ មញ្ជាំ មញ្ជាការិទ្រ្ទិលំ មញ្ជា បុក្ខលេត់ លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេខ អញ្ជាំខ្ញុំយញ្ ឧបហត្តត់ က္နေင်းမရေဒ ဆည္ ဆည္တစ္ႏိုင္ငံကွ ဆည္ ဆည္-្ត្រ្ចិយ វត្តិ កក់ខោ អត្តិ បុក្ខលោ អត្តហិតាយ បដ-ត្រោះ ងឃាងរុស្ត្រិយណិ ៩ឧហសម្ភ មន្ទិយជីពគេ-င္းေက ေနာ္လို႔ မယ္လို႔ မယ္လို႔ မွာ မေတာ့ ម្យាលោធិ មិញ នោ ខេ មឧ វគ្គព្វេ អត្ថា អញ្ជាក $\frac{1}{2}$ $\frac{1}$ តារ៉ុន្ត្រិយ ឧបហត្តតិ សច្ចិកាដូបមេដៀន អញ្ជុំនៃញា វេពហរ៉ុន្ត មជ្ជមន្ត្រីច អយុ មួយ ស្ព្រឹទ្ធិញ

ชุลุณสโรง ๆ มูหยิงลูนทาง เต็ลเละเจ ๆ มูหถูเนื้อมูปก็เคื สุพธุ: ច្រសិនចើ អញ្ញាតាវិទ្រុិយ គេដ៏ឥតុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង អត្ថមិត្តម ទាំងអញ់ទ្រួយ គេជំងឺ មាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ ទត្តម តែអញ្ជាតាខ្មែរិយដទៃ អញ្ជាន្ទិយដទៃ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទុខ ទាំងអញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏១រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក គេហ្វី ភោលថា អញាតាវិន្ទ្រិយដទៃ បុគ្គលដទៃដូច្នេះដែរ បណ្តាពាត្យត៍ ពីវនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះថា អញាតា-វិទ្រិយ គេដ៏ឥបាន ដោយអត្ថដ៍ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តម ទាំងអញិទ្រិយ គេដឹង បាន ដោយអត្តដ៏ពិត ខិនិមត្តដ៏ទត្តម តែមញាតាវិទ្រិយដទៃ មញ្ជាទ្រិ្ចយ ដទៃ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ 98 ទាំងមញាតារិទ្រិយ គេដឹងបាន ដោយអគ្គដីពិត និងអគ្គដីទត្តម ក តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាតារៃទ្រុំយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះ ជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញ្ញាគា• វៃទ្វិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា អញាតារ៉ៃខ្លិយ គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ទាំងអញិ-្ត្រីយគេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម តែអញាតា ្រៃ្វិយដ ៃ

មញ្ចុំ មញ្ចុំ មន្ត្តិ កក់ តា មន្ត្តិ បុក្កលោ មន្ត្ ស្នាណ ឧត្តលើ មួយសង្គ្រំក្នុកលំ ៩ឧសម័ន្ សជ្ជិតាដូបមេដ្ឋេលតិ យំ ឥត្ត វេឧស៍ វត្តត្វេ ទោ មញ្ចាត់ ស្ត្រិល និត្ត ស្ត្រិយុធ ស្ត្រិយុធ ស្ត្រិ ្ត្រ្ចិយញ្ ឧុមហត្តត សច្ចិកដ្ឋបរម ដ្ឋេន អញ្ជុំ អញ្ជាតា-ႏိုင္ငံ့ယီ မက္ကို မက္ဆိုင္ငံ့ယီ (နွံ နေနေနာ မန္နဲ့ ပုဒ္လလာ អត្តហ៊ុនាយ ខដ្ឋខន្ទោ មញ្ញាសា ្រ្គ្រិយញ្ ឧបលត្តតិ សញ្ជិតដូបមេដ្ឋេខ នោ ច វត្តត្វេ មញ្ចំ មញ្ជាតា-နိုင္ခြဲ့လိ မႈက္ရာ ဗုဂ္ဂၤလာက် မိဳင္မ်ာ ၅ (၁၅

១បម្មស់សន្ទន់ ។

ពីជីហ្វារជាប្រ

កញ្ជាក្រិយប្រែ គ្រះមានគ្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ បើម្បី
ប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំងអញ្ជាគារិទ្រ្ទិយ គេដង់ជមាន ដោយអត្ថដ៏ទាំត និង
អត្តដ៏ខត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាតាក្យទាំងទីរនោះ អ្នកពោលនូវពាក្យណា
គប្បីពេលតែភាក្យនោះថា អញ្ជាគារិទ្រ្ទិយ គេដឹងមាន ដោយអត្តដ៏
តិត និងអត្ថដ៏ខត្តម តែអញ្ជាគាវិទ្រ្ទិយដទៃ អញ្ជិទ្រ្ទិយដទៃ ព្រះមាន
ព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ទាំង
អញ្ជាគាវិទ្រ្ទិយ គេដឹងមាន ដោយអត្ថដ៏ទាំត និងអត្ថដ៏ខត្តម តែអ្នកមិន
គប្បីពេលថា អញ្ជាគាវិទ្រ្ទិយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ ព្រោះជា
ពាក្យខុស ។ បេ ។

បប់ ^{ខ្}ប់ម្ចស់សង្គនៈ ។

(៥០) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទុត្តមហ្ម ។

អើ ។ បុគ្គល គឺប្រហ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកបូរ
ដឹងនូវកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង
អគ្គដ៏ទុត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា
បុគ្គល គឺប្រ ដូច្នេះដែរ បណ្តាញតាត្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលនូវភាក្សណា
គប្បីភោលតែញាត្សនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គ
ដឹទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺរូប ដូច្នេះទេ ព្រោះជាញាត្សស

ត្តិ ត្រា ។ តេ ។ ខ្លាំ ។ ខ្លា

(៥០) ឬក្តលោ ឧបហត្ថតិ សក្ខិតដ្ឋបរមដ្ឋេញ-ស្ ឯ ឃុឝស្ ឯ រិជទុំ ដុី ស្ដេ ហេ ឯ ភេ ភ អុយ **ខ្** វិស ជម្ពេល រពេរ ជម្លេសក្ដី រិជថ្ងឺ រ ខ លេរុ វត្តត្វេ ។ អាជានាហ៍ ឧិក្តហ៍ ហញ្ជាំ បុក្កលោ ឧប-លត្តត សច្ចិត្តដូចមេដែន តេខ តែ ៤ តែខំ លក្មី វិតថ្មី យ្ដ អង្គ រុខេក្ម រុឌីដើ សេ ជំងឺហោ និត្តសង្គម មាន្តិមនុក្សនេះ នេះ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ហូក្មី រិតថ្មី គូស៊ី យេ ខេ ឧប រូឌីខើ ព្រះលោ វត្តត្វេ

ចួយទៀត ប្រសិនបើ ឬកមិនអហ្វីអោលថា បុគ្គល តិរួច ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ឬកមិនអហ្វីអោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថ ដីពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាពាក្យទាំងពីវនោះ អ្នកពោល ទូវិពាក្យណា គហ្វីអោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយ អគ្គដ៏រាិត និងអគ្គដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគហ្វីអោលថា បុគ្គល គឺរួច ដូច្នេះ

ទេ យោះយុយមនៃក ឯកេរ

្សាក់ប្រើពិធី ក្រុមប្រ

(៤១) បុគ្គល គេជំង៍ប៉ាន ដោយអត្តជ័ពិត និងអត្តជ៍ទត្តមហ្ ៗ ក្នុង បុគ្គលមានក្នុវ្យ ។ បេ ។ បុគ្គលវៀវលករូប ។ បេ ។ ប្រ មានក្នុងបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរេពាលហាងនេះទេ ។ អ្នកបូរដ៏ង់ទូវ កហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដីឪពុន ដោយអត្តដ៏ភិត និឪអត្តដឹ ទត្តម ស្លាស្ក្រស់ដឹចរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកនប្បីពេលថា រូបមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលខូវពាក្យណា គប្បីពេលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដ៏ដ៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្តដឹ ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីរភាលថា រូបមាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជា ពាត្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគហ្វីពោលថា រូបមាន ភ្នុង បុគលដូចេះទេ មាលអកដ៏ចំរើន អកមិនគហ្វី ពោលថា បុគល គេដ៏ង៍បាន

ក្គ្គលក់ថ្ងៃ

មាន្និយន្តនាពេធនា ហ្គុំ នង ខេម្ម ដែល ប្រ ត់ដែលេ ៩ឧលម័ឌ មាន៊ីមាឌីតគេឌើច យេ ខ វត្តត្វេ ដុក្ខលស្ទី វុធន្និ ទំនា ។ មេ។ [៥៦] ពិដ្ឋហេ ៩ពហរវិទ្ធ មាជិ្ធមក្តីពិធេក្តើ-ទាតិ ។ អាមន្តា ។ វេឌនា បុក្ខលោ ។ បេ ។វេឌនាយ ត់ដែល ឯតេជ ដយ់នៃ ធ្ងេល៣ ត់ដែលេ ឯតេជ ម្នេលស្មី ៤៩៩៦ ១ ខេង មួយ ដែល ១ ខេង ស្សាយ ដុក្កលោ ។ មេ**។ អ្**ញាត្រ ស្សាយ មុត្តលោ ។ បេ ។ មុត្តលស្មុំ សញា ។ បេ ។ សង្ខាវា ចុត្តលោ ។ បេ ។ សន្តាំស្រុ ដុត្តលោ ។ បេ ។ អញ្ជា មាស្ថិតស្នេ ដែល ១ នេ ១ ដែលមាំ មាស្ថិស ។ មេ ។ វិញ្ចាណំ មុក្ខលោ ។ មេ ។ វិញ្ចាណស្មឹ ជីដ្ឋហោ ។ ខេ ។ ដយ់នៃ រួយហេ ១ ដែល ។ ខេ ។ ត់ដែលភ្នំ រួយហេខ៉ូ ១ ខ លេះ រូឌី ខេំ ១ មាយុយស និត្តហ័ មាញ្ចុំ មុត្តលោ ឧុមហត្ថតិ សច្ចិតដ្ឋបទេ-

យ តត្ត វនេស វត្តត្វេ ទោ បុក្ខលោ ឧបលត្តត

រដាយកត្តដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះដែរ បណ្តាញការទាំងពីពេក៖ អ្នក រនាល់ខ្លូវនាក្យណា គម្បីនោលវិតពាក្យនោះថា បុគ្គល នៅវិតចូល ដោយអត្ថដ៏ភិត និងមត្តដ៏ទត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពេលថា រូបពេល ភ្នំក បុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាពាក្យទុស ។ មេ។ (៥៤) បុគ្គល រគដ៏ឥត្តន ដោយអត្ថដ៏តិត និធិបត្តដ៏បត្តបប្ ។ អើ ។ បុគ្គលគឺវេខនា ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុរែខែនា ។ បេ ។ បុគ្គលវៀរបាកវេទនា ២ ខេង វេខនាមាន ក្នុងបុគ្គលប្តូ ២ ខេង បុគ្គល គិស្តា ។ បេ ។ បុគ្គលមាន ក្នុស្តា ។ បេ ។ បុគ្គលរៀវភាក ញ សញ្ញា ។ បេរ សញ្ញាមាន កដ្ឋមក្សប្តូ ។ ប្រេរ ឬគល់គ្រប់ស្រែ ញ សង្សាយ ។បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុសភ្នាទៅជំនា្យ ។បេ។ បុគ្គល វៀលោកសង្គារេធំឥឡាយ ។បេ។ សង្គារេធំឥឡាយមាន ក្នុងបុគ្គល ឬ វ ហេ ។ បុគ្គលទីវិញាណ ។ ហេ ។ បុគ្គលមាន ក្ស៊េវិញាណ ។ ហេ ។ បុគ្គលវៀចេកវិញ្ចាណ ។ បេ។ វិញ្ចាណមាន ក្នុងបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរ និយាយយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដ៏ងនូវតំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេ ដងែទ្រ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ខត្តម ម្នាលអ្នកដ៏១រ៉េន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកទប្បីពេលថា ព្រៃលេមាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យ ព័ង៌ពីនោះ អ្នកពោលខ្លូវពាត្យណា គប្បីពោលតែពាត្យនោះថា បុគ្គល

ခ်ားက္က (တ (တ ဗင္ဇာ ကို ကို ကိုလည္နီ ကိုက္လည္ကို នោ វត្ត ហេវត្តទោ្ធ ទោ ដុក្ខលោ ឧបហេត្តតិ សិទ្ធិតិដ្ឋិ

ត្តនេះជីខាន្ទ កា ខេង រុឌម្ រុងខេ សេ ជិជ្ជហោ និត្តសង្គម មាន្ត្រមន្ត្រីន លោ ខ ម៉េស ដំបំ

លេឡី វិញ្ហាលេខ្លុំ គំឡា ។មេ។ (៥៣) បុគ្គលោ ឧបលត្តតំ ភាញ្ញុំកង្នេចមេដ្ឋេល-

យេតនស្មី បុក្ខលោ ។ មេ ។ មេញគ្រ ខេត្តបេសជា ត់ដលោ ឯ តេ ឯ ត់ដល់ក្នុំ ឧយ៉ាលឧច្ច ឯ តេ ឯ ឌស៊ី៣ឧទ្ទ ដដែលេ រ. នេ រ ឌស៊ី៣ឧទក្ខី ដដែលេ

។ ខេ ។ អត្ត ខម្មាយភព បុក្កលោ ។ ខេ។ ត់មហ្មុំ ៩សិ៣ឧត្ ឯ នេ ឯ

(៩៤) ជាស្នាស់ ដំបូលោ ឯពេង ជាមិយាម៉ាលា រ ពេ រ ជំងីលុស្មី ៩ង្ខឹងនៅ រ ពេ រ ឌតីយុខ ជំងឺហោ រពេរ ខតិខាន់ឈ ដ់ដែលេ រពេរ ដយ់នៃ ខតិ-

ខាន់ឈ ត់ដែលេ រតេរ ត់ដែលហ៊ី ខតិខាន់ រតេរ

រាភិយុចិវេស ២៨៨គ្ រត្តវិនិទ្យាខ រយៈយអត្ថវិតិត ខិនិអត្ថជិកត្តប តែអ្នកបិចនេញវិសាលនៅ៖

វិញ្ញាលាលខ ក្នុងបង្គល់ជុំចេះទេ ស្រោះជាសម្បទ្ធស មួយទៀត ប្រហូន បើ អ្នកមិនគប្បៈពោលថា វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គលដ្ឋបេះទេ មាលអ្នក ដ៏ចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដ៏ងបាន ដោយអត្តដីពិត និធ អត្តដ៏ទត្តមដូច្នេះដែរ បណ្តាញស្វាន៍ពីរនោះ អ្នកលេខវូញស្វាណា

គប្បីពេលតែភាក្យនោះថា បុគ្គល គេដ៏ឥហុខ ដោយអគ្គដ៏ភិត និធីអគ្គ

ដំទុត្តម តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាសាក្សាស ។ បេ ។ (៩៣) បុគ្គល គេដ៏ឥហ្វូន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្តដឹទត្តម

ឬ ។ ម៉េ ។ បុគ្គលគិចតាយតនៈ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្ដីចក្វាយ-តន: ។ បេ ។ បុគលវៀលកចក្លាយតន: ។ បេ ។ ចក្លាយតន:មាន ក្នុជបគ្គលឬ ។ បេ។ បុគ្គលអធមាយគន: ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្នុ ក្នុ ធម្មាយតន: ។ ហេ ។ បុគ្គសវៀលោកធម្មាយឥន: ។ ហេ ។ ធម្មាយ-

៥បរ៥ ប្ណុធបុរាក ឧម:ឧត ទ [៩៤] បុគ្គលគិចក្ខាតុ ។ បេ។ បុគ្គលមាន ក្និចក្ខាតុ

វ ខេ។ បុគ្គលរៀវបាតចក្ខាតុ ។ ខេ។ ចក្ខាតុមាន ក្នុងបុគ្គលថ្ម ប្រហារ បុគ្គលគិធម្មភាគ្ ប្រហាប បុគ្គលមាន ក្នុងធម្មភាគ្ ប្រហាប រុទ្ធ បុគ្គលវៀលេកជម្មាត់ ។បេ។ ជម្មាត់មាន ក្នុប់គូលប្ ។បេ។

ជ្រើពេកល

(၃၃) ဧယ်ဖြံ့ကွ ရည်းဟာ ၁၊ ဂေ နယ်ဖြံ့-តេស្តី ដដែល ឯតេ ងឃើន ជយៈថ្ងៃលា ត្ដេលោ ១ ខេ ១ ត្ដេសក្ដី ខេត្តិច្រិល ១ ខេ ១ អញ្ញាតារ៉ៃន្ត្រិយ មុក្កលេះ ។ មេ ។ អញ្ញាតារ៉ៃន្ត្រិយស្មី ရီဦးလာ နက္က နည္ဆိုင္တာ မည္ဆိုတ္တာ ရီဦးလာ ာ မေ ႕ ရဲမ်တက္ခ် ရည္သားမျိုင္ခ်က္ခ် ႕ ဗ မေး့ វុទ្ធ ខៀ រ មាជាសស្វ ខ្ទុំដុល្ល សម្បំ ដុង្គ ហេ និត។ សត្ថត សព្ទិតដ្ឋមមេដ្ឋេខ តេខ វត ហេវត្តឲ្យ មុក្ក-လက္ မြည္သန္တိုက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္ခံ ស្ដេល ឧតលស័ង មានិយន្តែនេតនៅនេះ បេ ឧ មេខាំ ទុក្កលស្ទី អញ្ជាត់ខ្មែលខ្លុំ ទំពួរ នោ ខេ ខេ វត្តត្វេ ត់ដែលក្នុំ មណីសុទ្រិលខ្ញុំ ២ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ លោ ឧបហេតុត សច្ចិកាដ្ឋបមេដ្ឋេលតិ យ៉ តត្ត។ នេសិ រុឌ្ឌិល ស ជុស្តលេ ៩៦លស័ន្ទ មានីមេឌីឯឧក្សេក သေ င ႏိုးခြဲ င်မိတက္ခ်ို့ မည္သာ များနှင့်တွင် ခဲ့တာ ၈ (၉ ၈

្សេង នុគ្គលគិចកុន្ត្រិយ ។ មេ។ នុគ្គលមានក្នុងចុន្ត្រិយ ភាពភា ត់មិលបៀយមន្តមិន្តិកា ភាពភា ឧងគ្រើកាលអង្គមាន ឬ ។ បេ ។ បុគ្គលគឺអញ្ជាតាស្ត្រិយ ។ បេ ។ បុគ្គលមានក្នុងប្រោះ ၈၈) နေ့က $m{y}$ ကော ပုန္တလဂါးတန္မေတာ့ ၈၈) နွဲ့က $m{y}$ ကော $m{y}$ មស្វន្ទិក សុខមិត្តសិស្តិ ភ ដឹមតូនមិយោលឈូខទេះទេ ជមពិវញ្ជន ន្យុកំហុសចុះ ប្រសិនបើ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត ពិឯអត្ ដំទត្តម ម្នាលអ្នកដ៏ខំរើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា កញ្ញា-តាវៃទ្វិយ មានគ្នងបុគ្គលដូច្នេះដែរ បណ្ដាពាក្យទាំងពីពនាះ អ្នកពោយ នូវទាក្យណា គប្បីនោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដង៍ជាន ហេយ ผลนักิส อิฉีผลนึงสุข โลสุลข้อละที่เภาณฑ ผภาคที่ใรู้เบ เทเ ត្នជបុគ្គលដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកប៉ារ តប្បីពេលថា អញាតវិទ្រ្ទិយ មានក្នុងបុគ្គលដូច្នេះខេ មាលអ្នកដំចំរើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គេដ៏ឪបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តប ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកន្ទាន់តែនោះ អ្នកលោលខ្លាំញក្សាណា អ្នកគប្បី ពោលតែពាក្យនោះថា បុគ្គល គេដង់ជាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ ទត្តម តែអ្នកមិនគញ្ជីពោលថា អញ្ជាតាវិន្ត្រិយ មាន ក្នុងបុគ្គលដូច្នេះទេ រើឈះចុយមានៃក 210 2

de

(៥៦) ជីជ្គលេ ចិតលម័យ មាជ្ជិយន្ត រា អាមន្តា ។ ត្រ្តី ភតវតា អគ្គិ បុក្ខៈលា អត្តហិតាយ មដ្ឋបញ្ញេត្^(a) ។ អមត្តា ។ រ៉ូចំ បុកលោត င ေလး နိုင္ေန က ဆေလးတဲ့ စမီးကရွိ တက္နဲ့ နွန္ ភកវតា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហ៊ុតាយ ជដ៏ជញ្ញេ គេជ វត រេវត្តព្វេទ្ធ ខុត្តលោត យំ តត្ត វជេស វត្តព្វេ ទៅ ត្ត កក់តា អត្ត ឬកលោ អត្តហិតាយ ១ជំបណ្ដ នោ ខ តែត្រូវទំ មុក្ខលោត មិញ នោ ខេ មន វត្តព្យុ ប្ទ បុក្ខលោត យោ វត្ត ប្រ វត្តព្យុ វត្ត ភក-វតា អត្ថ បុក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ បដិបណ្ឌេត យំ ឥត្ថ វេឧសិ វត្តទ្វេ ទោ វត្តិ កកវតា អត្តិ បុក្កលោ អត្តហិតាយ ជដ៏បណ្ដា នោ ច វត្តត្វេ រួចំ បុក្កលោតិ ម៉ូឡា ។ប្រ។

ន. តមេ បាហ់ សព្វត្ថ យេកយ្យេន ន ទិស្សន្តិ ។

(៩៦) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទត្តម ឬ ។ អើ ។ ត្រះមានត្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី [ชเเมสล์จุลหุ ฯ เพี ฯ หุลุณ ล์เหหุ ฯ ผูลชิลลปู้ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាំងលើផ្ទុយចុះ ប្រសិនបើ ទ្រះមានព្រះ កាត់គ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន ម្នាលអ្នកដី ចរេន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពេលថា បុគ្គលគឺរ៉ុប ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញក្យូទាំងភិរនោះ អ្នកញ្ចេញសន្ទវញក្យូឈា អ្នកគប្បីពេលវិត ពាក្យនោះថា ព្រះមាខព្រះកាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គឺប្រ ដូច្នេះទេ ក្រោះ ជាពាក្យទុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គលគីប្រ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគហ្វី ពោលថា ព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ គើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្ពុជ្ញានោះ អ្នកលោលខ្លាញក្បាល គប្បីពោលគេភាក្យ នោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ ទូន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា បុគ្គល គប្រ ដូច្នេះទេ ក្រោះជា យមនៃ្ស ភពភិ

[៩៧] ដុក្ខលោ ឆ្និងពលត្តភា សច្ចិតាដ្ឋបរមដ្ឋេ-នាតិ ។ អមន្តា ។ វុត្តិ ភ៩នោ អគ្គិ បុគ្គៈលា អត្តស្វានាយ ជន្ជុំជន្ជោត្ន ។ អាមន្តា ។ រុចស្មី **បុ**ក្តាល ។ មេ ។ អញ្ត្រ វុទ្ធ បុក្ខលេ ។ មេ ។ ម្នេលស្ម័រិត ឯពេធ ពុខ២ តែមេលា ឯពេធ វេឌសយ បុក្កលោ ។ ខេ ។ អញ្ជាក្រ វេឌសយ បុក្កលោ ។បេ។ បុគ្គលស្មុំ វេឌនា ។បេ។ សញ្ញា បុគ្គលោ មុក្តលោ ។ មេ ។ មុក្តលស្មុំ សញ្ញា ។ មេ ។ សង្ខាក ស្សាលោ ។ ខេ។ សង្ខាះស្មេ ប្រាលោ ។ ខេ ។ អយ្យ សង្ខំពេញ ជុខ្គុលេ ១ ខេ ១ ជុខ្គល់ស្មឹ မာရွိက ၅ (၁၅ နဲ့ရကယ် ၅၃(လ) ၅(၁၅ နဲ့ရက-រពេរជម្លែកថ្មី រួយហេខ្ញុំ រខ សេរ រួមសៀ រ អាជាលាហ៍ បដិតាម្នី ហញ្ជាំ វត្ត ភកវតា អត្តិ បុក្កលោ អត្តហ៊ុនាយ បដ្ថបន្ទោ នេះ១វត ហវត្តត្វេ បុក្កលស្មី វិញ្ញាណន្តិ យំ ឥត្តវ ខេស់ វត្តគ្រោ ទោ វត្តិ ភកវតា

(៥៧) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយមគ្គដ៏ពិត និងបត្តជំពុត្តប ឬ ។ នើ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី តែកោងខ្លុំខត់ រ មេ រ ត់មីសសន ជម្រែ រ តេរ ត់មីស រៀលករុប ។ បេ។ ប្រមាន ក្នុជក្នុលឬ ។ បេ។ បុគ្គលគរាំននា ។បេ។ បុគ្គលមាន ក្ដាវេទនា ។បេ។ បុគ្គលវៀលេកវេទនា ។បេ។ ឋទនាមាន ក្នុប្គូលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលគិស្សា ។ បេ ។ បុគ្គល ក្នុង មាន ក្នុសែញា ។ បេ។ បុគ្គលវៀលកសញា ។ បេ។ សញា ក្ មាន ក្នុប្ទល្ប្ ។បេ។ បុគ្គលទឹសគ្នាព្រំឪព្យយ ។បេ។ បុគ្គល មាន ក្នុងសង្គារព័ន៌ទ្បាយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀរភាកសង្គារព័ន៌ទ្បាយ ។បេ។ សង្គារទាំងឡាយ មានកង្គបុគ្គលថ្ម ។បេ។ បុគ្គលគ វិញាណ ។បេ។ បុគ្គលមាន គមវិញាណ ។បេ។ បុគ្គល ញ វៀរយកវិញ្ចាណ ។ បេ។ វិញ្ចាណមាន ក្នុងបុគ្គលប្ត ។ អ្នក ញ ธระกุเพเดเพลาระเง ม นับอำเรูช อำนามนี้เพณะ โกษร រេត្ត ព្រះសានព្រះមាមម្រាសុណ សានជំង្គិលត្រែស្នំ ក្មេតិក្រែកោងន ទូន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះលេតុនោះ អ្នកឥហ្វីពោលថា វិញ្ចាណ មាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះដែរ បណ្តាញក្បាពវិទីពនោះ អ្នកពោល ខ្លុំវិសាក្យណា គម្បីពោលតែលាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះកាគគ្រាសថា

ឌាតិបានទូ រពេរ ឧទំខាន់ ដដែល រពេរ ឧសិបានទូ រពេរ ឧទំខាន់ ដដែល រពេរ សេឃាន ឧសិបានស ដដែល រពេរ ដែលក្មី សេឃាន ឧសិបានស ដដែល រពេរ ដែលក្មី សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ ឧសិបានទេ ដង់ សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ ឧសិបានទេ រពេរ ប្រធាន ឧសិបានទេ រពេរ រពេរ សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ សេឃាន ឧសិបានទេ រពេរ សេឃាន ឧសិបាន រពេរ សេឃាន រ

អភិធម្មប៉ុងិព កដាវត្ថុ

មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកបិនគប្បីពោលថា
វិញ្ញាណ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ក្រោះបានាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិង
បើ អ្នកមិនគប្បីពោលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នក
ដឹចវើន អ្នកមិនគប្បីពោលថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គល
ប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តានាក្យទាំងពីរនោះ
អ្នកនោលខ្លាំនាក្សណា គប្បីនោលតែនាក្សនោះថា ព្រះមានព្រះភាគ
ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បី
នោលថា វិញ្ញាណមាន ក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជានាក្យខុស
ប្រសិ

(៩៨) បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៍ទត្តមហ្ម ។

អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគឺចក្ខាយកនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលមាន

ក្នុងចក្ខាយកនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកចក្ខាយកនៈ ។ បេ ។

ចក្ខាយកនៈមានក្នុងបុគ្គលឬ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកចក្ខាយកនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងជាមាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលមានក្នុងជាមាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

ជុំម្នាយមានក្នុងជាមាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

ជុំម្នាយមានក្នុងជាមាយគនៈ ។ បេ ។ បុគ្គលរៀបោកធម្មាយគនៈ ។ បេ ។

បុគ្គលកប៉ា

ត្តស្និយ្យ ដំណូ ជា ខេ នេះ មួយ ខេង្គ នេះ មិន នេ លា ជីងហោ រពេរ ជីងហេជា ឧងមែនឯ រព្រុរ ឌេតីយន់ ត់ដលោ ឯពេង ឌេតីយន់លោ ត់ដែលោ ត្រូលស្ ខេតិខាង ឯត្រុង

(၃५) စမ်းဖြို့ကွာ ရဲမ်းဟာ နကေ စမ်းဖြို့-ពាភ្នំ ដដែល រ នេ រ ងយើន ខង្គំ ថ្ងៃលា ដដលោ រពេរ ត់ដែលមាំ ឧងខ្មែញ រពេរ មឈ្មះ ្រែំ-ဏ ရင္ထုလာ ၅ (၁၅ မြန္မာ ၈) ဖြစ္ခဲ့တည္ ရင္ထုလာ រពេរ ដយ់ ខែ ដយ៉ាខារ៉ុប៉្រំលេ ដង់លេ រពេរ បុក្កលស្មី មញ្ជាតារៀវ៉ូយវត្ថិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ អាជាលាហ៍ ៥៥៤៩ម្ដុំ ហញ្ជាំ វត្តិ ភក់ពោ មត្តហោ អត្តហិតាយ មជិមនោ្ភ គេជ វត្ត អេវត្តត្វេ ជុក្កលស្មី អញាតារិន្ទ្រិយន្តិ យំ តត្ត វេឧសិ វត្តព្វេ ទៅ ត្រី កក់តែ មត្ត បុក្ខលោ មត្តហត្ថាយ ប-ជីប ណ្ នោ ១ វត្ត ព្វេ ខុត្តសង្ស អញ្ជាតាវិជ្ជិយភ្និ

បុគ្គលរាជា

បុគ្គលមាន ក្នុងចក្ខាតុ ។ ៤០។ បុគ្គលរៀវបាកចក្ខាតុ ។ ៤០។ ចក្ណត្ថាន ក្នុបគ្គលឬ ។បេ។ បុគ្គលគធម្មាត្ត ។បេ។ បុគ្គល មាខ ក្នែម្យាត្ ។ បេ។ បុគ្គលវៀលកធម្មាតុ ។ បេ។ ក្នុប្ទេលប្ត ។ បេ។

្រុង ជំឌ័ល<u>ម្នង</u>សំន្ទែកា រពេធ ជំឌ័លសាទមិឌ្គណ៍នៃកា រ លេ ។ ជំនួលរៀលេម០ងៃខ្មែញ រ លេ រ ជមិន្រែកាសន ឃុខ បុគ្គលឲ្យ ប្រហាប់ បុគ្គលគ្មិញ ភាពខ្លែយ ប្រហាប់ បុគ្គលមាន ក្នុងព្យាតាវិទ្រួយ ។ បេ។ បុគ្គលវៀលេកពញាតាវិទ្រួយ ។ បេ។ ។ ញ អញាតាវិទ្រួយ មានក្នុងបុគ្គលប្ត អ្នកមិនគប្បីពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ញ អ្នកឲ្យដឹងខ្លាំអាតីជួយចុះ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជខ៌ទូន ម្នាលអ្នកដីចំរើន គ្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា អភាគាវិទ្រ្ទិយ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះ ដែរ បណ្ដាញស្នាន់នីពីរនោះ អ្នកនោលខ្លះពាក្យណា គប្បៈពេលតែ ពាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រ-យោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគហ្វីពោលថា អញាតាវិទ្រ្ទិយ មានក្នុងបុគ្គល ដុំប្រិះទេ យោះជាយមនៃទេ តិការេទ្យម តែកានុខម្មាំ ពេលថា អញាតាវៃទ្វិយ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ មាលអ្នកដ៏ចរើន្

អភិធម្មចំផិយ ១៧វិគ្គ

ខ ដើរ និ ជីដ្ឋហេត្តី ឧយាខារ្ទ្រៃ៣ខ្ញុំ គួស៊ី រ នេរ ឧបា ឧត្តសសម្ពុំ ៣ ឧទ្ធ រុះ ខេក្ រុឌីខេំ សេ ខែ លោ ឧត្តស្មេះ ៣ ឧទ្ធ រុះ ខេក្ រុឌីខេំ សេ ខែ លោ ខេត្តសំមិន ឧបខេ ឧទ្ធ សំមីហេ ឧទីស្

ចតុក្តនយល់សន្ទន់ ។

(៦០) បុក្កលោ ឧបលក្ខត្តិ ។ នាតិ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោ សប្បិច្ចាយោ ។ បេ។ បុក្កលោ អប្បិច្ចាន្តា ។ បេ ។ បុក្កលោ សច្ចិត្ត ។ បេ ។ បុក្កលោ អស់ខ្លុំ តោ ។ បេ ។ បុក្កលោ សច្ចិត្ត សស្បាត ។ បេ ។ បុក្កលោ អស់ខ្លុំ តាំ ។ បុក្កលោ សត្ថិចិត្តា ។ បេ ។ បុក្កលោ អត្ថិចិត្តាតិ ។ ន ហៅ វត្តិច្នេត្ត ។ បេ ។ បុក្កលោ អត្ថិចិត្តាតិ ។

ត់ដែល អណីជំពោ ឯពេង ត់ដែល មាខ្ញុំ ខោ ឯពេង ឧត្តព្វាះ ម្នាំ អមាមយ ង ត់ដលោ មាត់ដែល ឯពេង មាត់យ ង ម៉ូម្លី មមរុម អង្គិ ត់ដលោ អងីសូមកា (១០) ត់ដែល ចិតលើម្ន មាន៊ីមេនុីតភេពក្ដើយម្នូង រសិធម្មជំងឺ២ ១ថាវត្ត

ម្នកមិនគប្បីពេលថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ដូច្នេះដែរ បណ្តាញកម្លាំងពីរនោះ រូបក្រោយប្រំ ភាក្សាណា គប្បីពេលវិតជាក្យនោះថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ហេរ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ហេរ គារិទ្ធិយ មានក្នុងបុគ្គល ដូច្នេះទេ ព្រោះជាញក្សុស ៗរបៗ ចប់ក្រុក្តាយសំសន្ធិនៈ ។

(៦០) បុគ្គល គេដ៏៩បាន ដោយអត្តដ៏តិត និឪអត្តដ៏ទុត្តមហ្គ ។

អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបច្ច័យ ។បេ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។បេ។

បុគ្គលមានបច្ច័យតាក់តែឪ ។ បេ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យតាក់តែឪ
។ បេ។ បុគ្គលមិនទេនេបច្ច័យតាក់តែឪ
។ បេ។ បុគ្គលមិនទេនេចិត្តបាន បុគ្គល

ប្រកបដោយនិមិត្ត ។ បេ ។ បុគ្គលមិនមាននិមិត្តហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ

សោលយ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីបំប្រុញ ។

[៦១] បុគ្គល គេមិនដឹងបាន ដោយអត្តដីពិត និងអត្តដ៏ទុក្ខម
ឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះកាតត្រាស់ថា មានប៉ុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បី
ប្រយោជន៍១នឬ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបច្ច័យ ។ បេ ។
បុគ្គលមិនមានបច្ច័យ ។ បេ ។ បុគ្គលមានបច្ច័យតាក់តែង៍ ។ បេ ។

dil

(៦៤) ឬក្តលោ ឧបលត្តតិ ឧបលត្តតិ បុក្ត លោតិ ឧបលត្តតិ ឧ បុក្តលោតិ ។ បុក្ខលោ គោះ បុក្ខ ឧបលត្តតិ គេហិច ឧ ឧបលត្តតិ ។ ឧ ហេតិ ឧបលត្តតិ គេហិច ឧ ឧបលត្តតិតិ ។ ឧ ហេតិ ឧបលត្តតិ គេហិច ឧ ឧបលត្តតិតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្យេ ។ មេ

(៦៣) មុក្តលោ សច្ចិតា ដ្ឋា សច្ចិតា ដ្ឋោ មុក្ត លោតិ ។ មុក្តលោ សច្ចិតា ដ្ឋា សច្ចិតា ដ្ឋោ គេ-ហិចិ មុក្កលោ គេហិចិ ន មុក្កលោតិ ។ មុក្កលោ គេហិចិ សច្ចិតា ដ្ឋា គេហិចិ ន សច្ចិតា ដ្ឋាតិ ។ បុគ្គលមិនមានបច្ច័យអាក់តែជ ។ បេ។ បុគ្គលទៀជ ។ បេ។ បុគ្គល មិនទៀជ ។ បេ។ បុគ្គលប្រកបដោយនិមិត្ត ។ បេ។ បុគ្គលពិ មាននិមិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីប៉ុប្រួញ ។ ចប់លក្ខណៈយុត្តិពេញ ។

(៦៤) បុគ្គលគេដឹង ឈ្មោះថា គេដឹងបុគ្គលឲ្យ ។ បុគ្គល គេដឹង តែបុគ្គលខ្វះ គេដឹង បុគ្គលខ្វះ គេមិនដឹងឬ ។ បុគ្គលខ្វះ គេជឹង បុគ្គលខ្វះ គេមិនដឹងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៦៣) បុគ្គល មានអត្ថដ៏ពិត ឈ្មោះថា បុគ្គលមានអត្ថដ៏ពិតឬ ។

បុគ្គលមានអត្ថជំពិត តែបុគ្គលខ្វះ មានអត្ថជំពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថ ដ៏ពិតឬ ។ បុគ្គលខ្វះ មានអត្ថជំពិត បុគ្គលខ្វះ មិនមានអត្ថជំពិតឬ ។ មុតមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

ឧ တေး វត្តុត្យូ ។ ខេ។

អភិធម្មបំដែល កេហិវិត្ថ

() ប្តេក្សា និង នេះ និង នេះ

(៦៤) បុក្កលោ សំរិជ្ជមានោ សំរិជ្ជមានោ
បុក្កលោទ ។ បុក្កលោ សំរិជ្ជមានោ សំរិជ្ជមានោ
គេហិចិ បុក្កលោ គេហិចិ ន បុក្កលោទ ។ បុក្កលោ គេហិចិ សំរិជ្ជមានោ គេហិចិ ន សំរិជ្ជមានោទិ ។ ន ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ ។

(b b) បុក្កលោ អត្ថិ អត្ថិ បុក្កលោតិ ។ បុក្ក លោ អត្ថិ អត្ថិ កោលបិ បុក្កលោ កោលបិ ន បុក្កលោតិ ។ បុក្កលោ កោលបិ អត្ថិ កោលបិ ១ អត្ថិតិ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៦៧) ឬក្តលោ មត្តិ មត្តិ ឧ សញ្វេ បុក្តលោ តំ ។ អាមន្តា ។ បុក្តលោ ឧ មត្តិ ឧ អត្តិ ឧ សញ្វេ បុក្កលោទំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សន្ធិត្តិ ។ វាមណេ៖។

របត់ផ្សារ៉ាជក ក្រាវត្

(៦៤) បុគ្គល កំពុងមាន ឈ្មោះថា បុគ្គល កំពុងមានឬ ។ បុគ្គល កំពុងមាន នៃបុគ្គលខ្វះ កំពុងមាន បុគ្គលខ្វះ មិនកំពុង មានឬ ។ បុគ្គលខ្វះ កំពុងមាន បុគ្គលខ្វះ មិនកំពុងមានឬ ។ ពួក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ត្នសាខ្លំ ឯ ដឹមតូនម៉ឺ ដោលការឌុខនេះ ៤ ឯ ណេង ទ្រុសសិះ សុខ ជំមូស និះ សុខសុខ ជ ជំមូស និះ សុខ ជំមូស និះ (១១) ជំមូលសុខ បើសេះ សុ សុខសុធិ៍ ស ជំមូល និះ (១១) ជំមូលសុខ បើសេះ សុខ ជំមូល និះ សុខ ជំមូល និះ

(៦៧) បុគ្គលមាន តែមិនមែនមានសុទ្ធតែបុគ្គលទាំងអស់ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនមាន តែមិនមែនគ្មានបុគ្គលទាំងអស់ឬ ។ អ្នក មិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

ចប់ វិចនសោធនៈ ។

បុគ្គលកហ

(១៤) រ៉ាតយស់លា រិត្ត ដំប៉ុលោម្ន ឯ ២ ស្សេ រុមីមើ ស្នេ ១៩ នេះ ភ្នំ ១៩ ខេត្ត រុមីមេសិ

(៩០) អរុមជាតុយា អរុម បុក្កលោតិ ។ ជ ហៅវិត្តព្វេ កាមជាតុយា កាម បុក្កលោតិ ។ ជ ហៅវិត្តព្វេ

(៩០) អរុមភាតុយា អរុម៌នោ សត្តាតិ ។ អាមន្តា ។ ភាមភាតុយា ភាម៉ានោ សត្តាតិ ។ ន ហៅ វត្តព្យ ។ មេ។

ខនុម ខេបកូគ្នែ ។

(ទុឌ) ជំងួល សន្ទរប ប្រោះប្រយម្ត់ រ អ្នេ រ ជំងួល

ញ្ហាឌ្តទេរទេ រ លេ រ សន្ទិស្សន៍ សន្ទិស្សន៍ ស្រោះមានយង់ថៃ រ ដែលប្រម័យបាក (ទុស) សនិស្សឌ្សិយ សានកែ ឈ្មោះកែយម់ថៃ រ ប្រេក

(៧០) បុគ្គល មិនមានប្រ ព្រោះអប្រជាក្ប្ ។ ក្រព័រក្បាពេ (៧០) សត្វទាំងទ្បាយ មិនមានប្រ ព្រោះប្រេព្យក្ប្ប ។ កើត្ត (៧០) សត្វទាំងឡាយ មិនមានប្រ ព្រោះប្រេព្យក្បុ ។ កើត្ត សត្វទាំងឡាយ មានកាម ព្រោះកាបជាកុប្រ ។ ក្រព័រក្បាពេល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[មួយ] ដែលសំណ ភ្នៃលេ មាន្យ អដែលស់-មុរិច្ច មេខា មេខ្លុំ ៩ មេខ្លុំ វិត២៦៣ តុតោ អាវុជធាតុ ជុជជជ្ជិតត ។ អាមឆ្នា សត្តោ ខុច្ចំព្រោះ អាវុម៌ សត្តោ ជាគោតិ ។ ជ ហៅ វត្ត ១ មេ ១

[៧៤] កាយោតិ ៦ សពីខ្លុំ ៦ សពីខ្លុំ ស្តាដ្ឋ សមេ សភា(ក^(a) ត្បាត្រត់ ។ អមត្តា ។ មុខលោធិ វ ជីវេធិ វ ជីវេធិ វ មុខលោធិ ក បុគ្គលំ អប្បីយំ គាំត្វា ឯសេ សេ ឯគាខ្មើ សមេ សកា គេ ត្ឋា គេត ។ អមត្តា ។ អ:mm ម្យៈលាត់ ។ អាមញ្ញ ។ អញ្ ក្សាយោ អញ្ជោ សារីរដ្ឋ ។ ខ សៅ វត្តិត្យូ ។ ភាជា-ជីវ អញ ಐಲಾ ಹಿಕ್ಷಣಿ ಲಮ್ಮೆ ಹಾಯುತ್ತ ಗಿ ಸು. រីធ្វើ វា កាយោតិ វា កាយ អប្បីយំ ការិត្យ ឯ ស សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាកេ តជ្ជាតេ បុក្ខលោតិ វា មជុំប្រជុំបំនិង ២៤៤៤

(ឬឃ) សមិសខ្មសិកា សានកែ ឈ្មោះកែលម់ សមិសខ្មសិកា មិនមានប្រ ក្រោះអប្រជាតុ ចុះសត្វខ្លះ ច្បិតថាក៏ប្រជាតុ ចូលទៅ កើតក្នុងអរូបជាតុ មានដែហ្គេ ។ អើ ។ ចុះសត្វ មានរូប តែចែរ ជាសូន្យ សត្វ មិនមានរូប គ្រឡប់ជាកើតទៀត ហទដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៧៤) (១)ធ្វេកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈគេ ថ្មថា សរៈក្ដើ ថា កាយក្ដី (ហើយសួរថា) កាយទុះ តាំងនៅក្នុងទីជា មួយគ្នា ស្មេីគា មានចំណែកសេីគា មានជាតិដូចគ្នាឲ្យ ។ អេី ។ (១) ច្ចេបុគ្គលឲ្យជាបគ្នា រួមរហៅថា បុគ្គលក្ដី ថា ជីវិតក្ដី បុថា ជីវិតក្ដី ថា ឋុគ្គលក្តី (ហើយសួរថា) បុគ្គលទុំ៖ តាំងនៅក្នុងទីថាមួយគ្នា ស្មើតា មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិដូចតាឬ ។ អើ ។ កាយដទៃ បុគ្គល ដទៃឬ ។ មើ ។ ជីវិតដទៃ សំរោះដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកចូរដឹងនូវតំហុសចុះ ប្រសិនបើ ១ធ្វើតាយឲ្យ ជាម់គ្នា រួម ហៅថា តាយក្តី ថា សវីរៈក្តី ថ្នូចាំ សវីរៈក្តី ថា តាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយទុំ: តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើតា មានចំណែក ស្មែត មានជាតិដូចគ្នា ឬខ្ញុំធ្វើបុគ្គលឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា បុគ្គលគិ

០ ខ. ម. សមភាគេគ សព្វត្ថ ទិស្បតិយោះ ។

ជីកេត៌ ក ជីកេត៌ ក ឬក្តុលោត៌ ក ឬក្តលំ អប្បិយ័ តាត្បែ រ សេ រ វិត្ត ខ្មែល សេកាកេ តខ្លាំ ត ಹಾ:(ಟು #im មុក្ខលោ អញ ដីវ អញ សរវត្ត យំ ទេ កោយេតិ វា សរីខ្លើ វា សរីខ្លើ គោយោត៌ វា គោយំ អព្យិយំ គារិត្វា ឯសេ សេ សមេ សភាគេ តដ្ឋានេ បុគ្គលេត វា ជីកេត់ ក ជីកេត់ ក មុគ្គលោត ក មុគ្គលំ អប្បិយ័ ្រោ ខ វត្តត្វ អះញ្ញា ឬក្តលោ ಣಾಗಣ ដីវិ អញ្ជាំ សរែ ខ្លុំ ម៉ិញ នោ ចេ ចន វត្តព្វេ ដំរំ អញ្ជុំ សរីវត្តិ យោ វត បេ វត្តត្វ ಗ ಸ್ಟ್ರಿ វ កាលេខ វ យោត ក សរិវត្តិ ការត្វា រាសេ សេ រាក់ដើ មាន សភាគេ តជ្ជាតេ ឬក្រលោត វា ជីវេត វា ជីវេត វា

ថា ជីវិតក្តី ចូល ជីវិតក្តី ថា បុគ្គលក្តី (លើយឈ្នាល់) បុគ្គល ទុះ ភាំងនៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត យាយាក ដូចគ្នា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ គ្នាលអ្នកដ៏ចរ៉េន ព្រោះហេតុបោះ ពក គហ្វីពោលថា ជីវិតដទៃ សំរេះដៅរដែល ណ្តាពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នក រពាលខ្លះពាក្យណា អ្នកគម្បីពេលតែពាក្យនោះថា ភ្នំធ្វើកាយឲ្យជាប់អា រួមហៅថា តាយក្ដី ថា សវីរៈភ្នំ ថ្មថា សវីរៈភ្នំ ថា តាយក្ដី (រហីយ សួរថា) កាយទុះ តាំង៍នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្នា មានចំណែកស៊េ ត្នា មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ដ្ឋើបុគ្គលឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដី ៧ ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី ថា បុគ្គលក្តី (ហើយសួរថា) បុគ្គលទុំ: ណ៍ ទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិជួយគា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា ជីវិតដទៃ សីប ដទៃ ដូច្នេះទេ ក្រោះជាពាក្យខុស មួយទៀត ប្រសិនបើ អ្នកមិន ลย្សីពោលថា ជីវិតដទៃ សរៈដៅទ ដូច្នេះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចមើន អ្នកមិនគហ្វីពោលថា ខ្ញុំធ្វើកាយឱ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី សវីរ:ភ្លឺ ឬថា សវីរ:ភ្លឺ ថា ភាយក្ដី (ហើយស្អំថោ) ភាយទុំ៖ ភាជ នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ ធ្វើបុគ្គលឲ្យជាប់គ្នា ម្រៈហៅថា បុគ្គលក្តី ថា ជីវិតក្តី ឬថា ជីវិតក្តី

អភិធ្យូចិនិយា កម៉ាវិត្ត

ស្ដេល្លេង ។ បង្គល់ អព្ទិយ កាត្វែ រាសេ សេ រាយ មាន មាន មាន មាន មាន អយ្រោ បុក្ខលោត យំ តត្ វេឌស៍ វត្តព្យ ទោ តា:យាត់ វា សរែន្ត វា សរែន្ត វា តាយោត់ វា គាយំ អច្បីយំ ការិត្វា រៀស សេ សមេ សភាគេ តជ្ជាតេ ឬក្ខណៈតំ វ ជីវេតិ វា ជីវេតិ វា បុក្ខលេតិ វា បុក្ខលំ អប្បិយំ តារិត្តា រាសេ សេ វាយ វេយ សមា សង្ឃ-នេះ នយោ កាយោ នយោ ១ភយោ នោ ខ ទា រុស្ស មួយ ជុំ មួយ សុរុទ្ធ គួយ ៤ ខេ ។ (៩៥) កាយោត់ ក់ សពីខ្លុំ កំ សពីខ្លុំ កំ កោយោត់ វា កាយំ អប្បីយំ ការិត្វា ឯសេ សេ រៀកដ្ដេ សមេ សភាគេ តជាតែត ។ អមន្តា នុំត្ន កក់តា អត្ត បុក្ខលោ អត្តហ៍តាយ បដិប្បន្នា-និ ។ មញ្ញោ ការយោ មញ្ញោ ពុក្ខលោធិ ។ ន សា ត្រៃ ។ សជាខាល់ ខដ្ឋមត្តិ សញ្ចំ កា-

យោត៌ វា សរីវត្តិ វា សរីវត្តិ វា កាយោត៌

ថា បុគ្គលក្តី (ហើយស្ទាហ់) បុគ្គលទុះ តាំងនៅក្នុងទីជាលួចកា រស៊ីកា មានចំណែកស្មើត មានជាតិដូចគ្នា កាយជាបៃ បុគ្គពជាបែ ប្រែ: ដែរ បណ្តាញកម្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំថាក្យូណៈ ឬការហ្វីលោលតែ ពាក្យនោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈរៈក្ដី បុ ថា សរៈក្តើ ថា កាយក្តី (ហើយស្ទះថា) កាយទុំ៖ តាំងនៅក្នុងទីវា មួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នា ឬ១ផ្ទើបគួល ឲ្យជាប់គ្នា រួមហៅថា បុគ្គលក្ដី ថា ជីវិតក្ដី ឬថា ជីវិតក្ដី ថា បុគ្គល ត្តី (ហើយសូរថា) បុគ្គលនុះ តាងទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មេតា មាន ចំណែកស្មើតា មានជាតិដូចគ្នា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ តែអ្នកមិនអប្បី តោលថា ជីវិតដទៃ សរៈដែរ ដូច្នេះទេ គ្រោះជាតាក្យុខុស្ ។បេ។ (ជា៩) (ខ្) ធ្វើកាយឲ្យជាប់គ្នា រួម ហៅថា កាយក្ដី ថា សរៈរៈ ត្តី ឬថា សរៈភ្លើ ថា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយនុះ តាំងនៅ ក្នុន្ធជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចាំណកស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នាឬ ។ អើ 🛪 ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន ខ្លួនឬ ។ កាយដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរនោលយ៉ាងខេះ ្សេ រ ដីមណីម្ពុឌ្ឌន៍ង្រុមម្ពុជា ៤ ស្រុនក្មេ ភូមេ្គិមាញឲ្យជាកុទ្ធា កែ ហៅហ តាយត្តីថា សរីរៈគ្នី ឬថា សរីរៈគ្គី ថា តាយក្ដី (ហើយសួរថា)

រាជពេញពីពី១ ការពីធ្

2

តាយំ អព្យិយំ ការិត្យ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាគេ តជ្ជាតេ វុត្ត ភគវតា អុត្ត បុក្ខលោ អត្ត-មាំតាយ បដិបញ្ជា តេខ វត រេ វត្តត្វេ មញ្ញោ តាយោ មុខ្មែរ មុខ្គុលេខ យំ នគ្គ វុខេស វត្តព្វេ ទោ កាយោត៌ វា សរីវត្តិ វា សរីវត្តិ វា វ តាយំ អប្បិយំ ការិត្វា ឯសេ សេ ឯ. តាឌ្នេ សមេ សភាគេ តជ្ជាតេ ត្តែំ កក់តា ម្មត្តលោ អត្តហិតាយ បដិបញ្ហា ពោ ច អញ្ញេ កាយោ អញ្ជេ បុក្ខលេត មិញ នោ នេ ញ នយោ ខាលោ នយោ ជិជ្ជហេន្ត ភាព វត ប វត្តត្វេ គាយោត ក សរីខ្លែ ក ស-រីខ្លែ វា កោយោត វា កាយំ អព្យិយំ កាត្វែា រាក់ដើ មាតេ មួយ ខេ ខេត្ត កក់តា អត្ថ បុក្ខលោ អត្តហ៍តាយ បដិបញ្ញា យំ

តត្ត វ ខេស៊ វត្តព្វេ ទោ កាយោតិ វា សរីវត្តិវា

ลาเบละ กำลังอาการจังปายูเพลา เพลา ยาลอาณากางกำลา เกล ជាតិដូចគ្នា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ បើប្បី ប្រយោជន៍ខ្លួន ម្នាលអ្នកដ៏១វែន ក្រោះហេតុនោះ ក្រករប្បីពោល ថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដាញកម្មក៏ពីមេរា៖ !!្គ រពាលនូវភាក្សាណា អ្នកគម្បីពេលតែពាក្យនោះថា ១ធ្វើកាយឲ្យជាប់_{ម៉ា} រួម ហៅថា តាយក្ដី ថា សរៈក្ដើ ឬថា សរៈក្ដី ថា តាយក្ដី (ហើយ សួរថា) កាយទុះ ភាំង ទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មាន១ ណែក ស្មើត្ត មានជាតិដូចគ្នា ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រធ-បត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន តែអ្នកមិនគប្បីពោលថា កាយដទៃ បុគ្គល ត្ស គ ព័ធ៌៖ ខេ ស្រេះដាមាមនៃហ គឺកាទៀម ព្រៃហ៊ុនល្អ អិមគូនមព្វិ នោលថា តាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ **មាលអ្**កដ៏ចានេ អ្នក គុនឧណ្ឌីឃោលណ្ដ ន៍ដើម្មាញឱ្យដាល្មី ដែលស្គ្រា មាញដ្ឋ ស ស្ពោះ ត្តី ឬថា សរៈក្តី ថា កាយក្តី (ហើយសួរថា) កាយទុំ៖ តាំង៍នៅក្នុង ទីជាមួយគ្នា ស្មើត្ត មានចំណែកស្មើត្ត មានជាក់ដូចគ្នា ព្រះមាន ព្រះភាគគ្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទ្វន ដូច្នេះ ដែល បណ្តាញក្បានពីសនា៖ អ្នកញោលខ្លាញក្បាណ អ្នកគប្បីពោលតែ ភាក្សានោះថា ខ្ញុំធ្វើកាយឲ្យជាបន្ទា រួមហៅថា កាយក្ដី ថា ស្ដីរៈក្ដី

រព្រឹក្សាប្រជា

មភិជ្ជប៊ីដី៣ កថាវិត្ត

សរីវត្តិ វា កាយោតិ វា កាយំ អប្បិយំ កាញៃ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សភាគេ តដ្ឋាត វុត្តិ

ខ រុឌិនៅ មន្តេ តំដែលោ អនីសុខា៣ ឧទ្ទុកយើ ខេ ឯមនុខា មនិ តំដែលោ អនីសុខា៣ ឧទ្ទុកយើ ខេ

។បេ។ សង្ខិត្តិ ។ បញ្ញាជុយពោ ។

[ងុខ] ជំងឺហេ ទានិងខ្លេ អទាំា លេខា

ម_{ព្} លេក ប្រុស្ត លេក ៩៩ លេកស្តិ ។ អា-មត្តា ។ សេ បុក្តលេ សព្ទាត់ អស្មា លេកា

ខេត្ត ។ សេ ខុត្តលោ សម្ភាត អញ្ជា លោកាត្តិ ។ ខ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បោកា ៩មិ លោកាត្តិ ។ ខ

សៅ វគ្គព្វេ ។ មេ។ (៩៧) បុគ្គលោ សព្វវត៌ មេស្មា លោកា មាំ លោក បក្សេ លោកា ៩មិ លោកក្ដេំ ។ អាមព្វា ។

ហេតា បក្សា លោកា ឥទ លោកខ្លិ។ ន ហេរំ
ហេតា បក្សា លោកា ឥទំ លោកខ្លិ។ ន ហេរំ

្សុត្ត **។** ១ ខេ ។

ថ្មថា សរីបគ្គី ថា មាយគ្គី (ហើយសួរថា) មាយមុំ៖ ភាំងបឋក្នុង

អភិពឬបី៨០ ១៧វត្ថ

ទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា មានជាតិដូចគ្នា ព្រះបាន ព្រះកាគត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ទូន តែប្រា មិនគួបតាលថា កាយដទៃ បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ គ្រោះបាលក្ប ទុស ។ បេ ។ សេចក្តីបំប្រញា ។

7 10 7

19 7107

ចថ់ ចញ្ញត្តរុយោគ: ។ (៧៦) បុគ្គលអន្ទោល់បាកលោកនេះ ៧កាន់លោករាងបុរ

អន្ទោលចាកលោកវាន៍មុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលហោះ ជ្រាកដដាំអន្ទោលចាកលោកខេះ ទៅកាន់លោកវាន៍មុខ អន្ទោលហាក លោកវាន៍មុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ខេះបេ

(៩៩) បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាជបុរ អន្ទោលបាកលោកវាជមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ មើ ។ បុគ្គល ដទៃ អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាជមុខ អន្ទោលបាក លោកវាជមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ជុគ្គលាក់ថា

រ តេ រា

(មុន) ត់ដៃ ហេ មា មុន ហេ មេខំ រ ង សេ រង់ ខេំ ខេំ

លេ ខ ឃើ ខ មា ស្ងារុខ្មុ មេសា លេ មេខំ រ មា មេខំ រ

លេ ខ ឃើ ខ មា ស្ងារុខ្មុ មេសា ហេ មេខំ រ មា មេខំ រ

សេ ខ ឃើ ខ មា ស្ងារុខ្មុំ មេសា លេ មេខំ រ មា មេខំ រ

សេ ខ ឃើ ខ មា ស្ងារុខ្មុំ មេសា សេ ខ្មុំ ខេសា មេខំ រ

សេ ខ ឃើ ខ មេខំ ខេសា ខេត្ត ខេសា ខេត្ត ខេសា វិទ្ធា ខេត្ត ខេត្ត

 (ហេយុខ្វី ។ ខ លៅ ដើមើ ។ ខេ ។

 (ហេយុ ព្រំ លេយ ពេយា មន្ត ហេយុខ្វី ។ មានជី ។

 (ហេយុ ព្រំ ហេយុ ព្រំ ហេយុខ្វី ។ មានជី ។

 (១៤) ជំជីលោ មានិរុខ្ម មហ៊ា ហេយា ត្រូ

(() ရှင္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (() နှို () ၂ () ရ (() ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (() ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ (()) ကောင္တို့ ၂ () ကောင္တို့ (() ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (() ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင္တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ ၁ (()) နန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ကောင်တို့ ၂ (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ကောင်တို့ (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ကောင်တို့ (()) ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ရန္တို႔ ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရ (()) ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရန္တ() ရ (()) ရန္တ() ရန်တို (()) ရေတို (()) ရန်တို (()) ရန် បុគ្គលាក់ប៉ា

(៧៧) បុគ្គល អន្ទោលចាកលោកនេះ ៧េកាន់លោក។៥បុរ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ ហើ ។ បុគ្គល នោះជង បុគ្គលដទៃជង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង មុខ អន្ទោលចាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះហ្គ ។ អ្នកមិនគួប ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(៧៩) បុគ្គលអទ្វេលយកលោកនេះ ៧៩កាន់លោកវាងបុរ អន្វេលយកលោកវាដ៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ មើ ។ បុគ្គលនោះ មិនអន្វេល បុគ្គលដទៃ ក៏មិនអន្ទេល យកលោកនេះ ៧៩កាន់លោក វាដ៍មុខ េ មិនអន្ទេលយកលោកវាជីមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អ្នកមិនអួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៨០) បុគ្គល អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងបុ១
អន្ទោលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ
អន្ទោល បុគ្គលដទៃអន្ទោល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង អន្ទោល
បុគ្គលនោះ មិនអន្ទោល បុគ្គលដទៃ មិនអន្ទោល បាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាងមុខ មិនអន្ទោលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរដោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំផិត ១ថាវត្ត

[៨០] ឧវត្តទ្វំ បុក្តលោ សញ្ជាត់ អេណ្ លោកា មាំ លោកាំ មស្មោ លោកាា ៩មិ លោកត្តិ ។

មុខ្លុំ ហេយុខ្លុំ ។

មាន ស្រុំ ស្រុក ស្រុំ ស្រុក ស្រុំ ស្រុក ស្រុំ ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុំ ស្រុក សស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្

(៤৮) ខ វត្តទ្ធិ បុក្កលោ សន្ធារត់ អស្មា លោកា ប់ លោក បក្សា លោកា នទំ លោកខ្លំ ។ អមគ្គា ។ ឧឧ វត្តិ កក់តា អនមតក្តេយំ ភិក្ខុវេ សំសាពេ បុព្វា កោដ ឧ បញ្ជាយត់ អវិជ្ជាធិវេណា ខំ សត្តាន់ តណ្តាសញ្ញាជនាន់ សច្វាវត់ សំសាតខ្លំ អត្តេវ សុត្តខ្លោត ។ អមន្តា ។ នេខ ហំ បុក្កលោ សន្ធារំ អស្បា លោកា ប់ លោក បំសាត់ បក្សាលា សំនុំ លោកខ្លំ ។ អភិព្យម្រិសា ៤៧វត្

(៨១) ក្រុមមិនក្បាញាលថា បុគ្គលយន្ទាលថាករណៈការនេះ ទៅ កាន់លោកខាងមុខ មន្ទោលថាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកបរណុ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

បុគ្គល ទោះ អខ្ទោល កំណត់គ្រឹម តែ៧ ជាតិ ជាប្រព្យ ប្បើ ខ្លាំទីបំផុតខែខុត្ ក្រោះអស់សញ្ញោជនៈទាំងតួង ភាក្សប៉ូព្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រូច្ន

អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គល់អន្ទោលថាតលោកនេះ ទៅកាន់លោក ទាន៍មុខ អន្ទោលថាកលោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះ ។

(៩៤) អ្នកមិនគួរដោលថា បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ លៅ
កាន់លោកវាន៍មុខ អន្ទោលបាកលោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះ ្រៅ
អើ ។ ក្រែងត្រោះមានត្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ សំសារ
នេះ មានទីបំផុត គេមិនអាចដឹងបានទេ ទីបំផុតខាងដើមរបស់សត្វទាំង

ទ្បាយ ដែលមានអវិជ្ជាជានៅង៍ មានតណ្តាជាចំណង៍ កាលស្ទុះទៅ
កាលអន្ទោលទៅ មិនប្រាកដ ឡើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រ

ឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ បុគ្គលអន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅ
កាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះ ។

[៨៣] ឬក្តលោ សធ្វាវត៌ អស្មា លោកា ប់ (ಉಕ್ಕ ರುಳು (ಉಕ್ಕು ಕಕ್ಕೆ (ಉಕ್ಕು ಸುರ್ಥಿ ನ ಚ್ರೀ ರಕ್ಷಣ ಕರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮ ಯಹಾ ಈ ಯಹ್ មរស្មា លោកា ឥម៌ លោកខ្លំ ។ ឧ ហេវិ វគ្គត្វេ ។ ខេ ។ ស្តៅ ខុក្តលោ សន្ទាវតិ អស្មា លោកា សំ លោក សំ ប្រេស្នា សំ លោក ស្ពំ ។ អមន្តា ។ ងឆ្នំ ខោច ឧជុសេរិ សង្ខំ នេយុ ឈេងឆ្នំ ។ មានឃ ។ ទៀ ឧដ់ទៅប ទោ ខេពុន ។ ខ សេដ្ឋ ដ្ឋា ១ ខេ ។ ស្មាំ មនុស្សោ សេ ខេ-រោះ ខា មានឃ្លាំ ១ ១៩ ក្រៅប្រ សាទ្ធា នេះប្រ យោទ្ធ នេះ ហេ ស់ខាំ ឧជៈ កេប៊ី ឈេង ឧជ់ការីដំខោ ម ឃែ ខេត្ត អ:ត្តា មនុស្សកូតោ ស្តេវយំ សព្វាតិតិ ទំនា ១ ខេ១ ស ខេ ហិ សន្ធាវតិ ស្ងេ ពុក្តលោ ឥ តោ ចុ តោ ចរំ លោក ំ អន កោ មេរំ មរណ៍ ន ហេហ័ត់ ភាណាត់ភាតោម ជួបហត្ថត តាម្មុំ អត្ថ តាម្មីថា កោ អត្តិ ភាព និ កាម្មាន វិថា កោ អត្ តុសលាតុសលេ ខែទូមាន ស្វេវយំ សព្វវត៌តំ

(៩៣) បុគ្គលជាស្នាលខាករណកនេះ សៅការរំណាក់ខាងប្រ អន្តោលថាករលាកទាន៍មុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អាំ ។ បុគ្គល នោះឯង មន្ទ្រេសហករលេកនេះ ទៅកាន់លេកទាន៍មុខ យក្សាយយក លោកខាងមុខ មកកាន់លោកខេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងរបះបេ ។ ថេ ។ បុគ្គលនោះឯង អន្តោលថាភរលាកនេះ សៅកាទ់ពោក១ាឯ មុខ អន្ទោលចាកលោកខាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ ររាំ ។ សត្វខ្លះ ជាមនុស្ស បានទៅកើតជាទៅតា មានមែនឬ ។ ហើ ។ មនុស្សនោះជំងំ គរនៅគារនាះថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ។បេ។ មនុស្សនោះឯង គឺទៅតានោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាបនុស្ស ហើយបានទៅកើតជាទៅតា ដែលកើតជាទៅតា ហើយទៅកើតវ៉ា មនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាទៅតាដទៃ ទៅ កេត្តជាមនុស្សដទៃ សត្វនោះឯធ រាំមធ័អន្ទោលទៅ ពាក្យនេះថា ពាក្យខុស ។ បេ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ច្បូតថាក់លោកមេះ អន្ទោលទៅកាន់លោកវាង៍មុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃខេ កាលបើយ៉ាង៍ នេះ សេចក្តីស្ថាប់នឹងមិនមាន សូម្បីជាណាតិជាគកិច្ចនមាន តែកម្មមាន កម្មវិជាកមាន វិជាសនៃកម្មវាំងឡាយដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល កុសល និនិមកុសលក់ពុនិឲ្យផល សត្វនោះឯន៍ តែនិមន្ទោលទៅ

រាភិក្សាចិតិស ភាមាវត្ថិ

គ្និញ ។ ខេ។ ស្ងៅ បុក្កលោ សព្វាត់ អស្មា លោកា ចរេ លេក ខែរណ្ លេកា ៩៩ លេកខ្លិ។ អមន្តា។ អត្ថិ កោចិ មនុស្សា ហុត្វា យក្ដោ ហេតិ បេ-តោ (យាត់ នេយ៉ាកោ យោត់ តិច្ឆោនតា យោត់ ទីដោ ហេតិ តោ:ឈា ហេតិ កន្រុក ហេតិ ស្គាព យាត់ មហ៌សា យោត់តំ ។ អមត្ថា ។ ស្បៅ មនុស្សោ សោ មហិសោតិ ។ ឧ ហេ^{រំ} វត្តត្វេ ។ ខេ ។ ស្ដៅ ទនុស្សា សោ ទហិសោតិ ។ អា-ရာဆီ ၈ ရင်းကျော် ရာဆီ ရည်းမှာ (ဿမ္ဗ ရည်းမှာ တုန္မွာ မင္းလည္းတာနဲ့ မင္မလ္မႈကူး၏ မႈက မတိ-អយ្រោ ឧជ្ជវាក្រាស ស្ដេកលំ សព្វាតិតិ ទិញ ។ ខេ។ ស ទេ ហំ សន្ទាវតិ ស្វេ បុក្ខលោ ពរ លោក អន ញា ហេរំ មរណ៍ ញ ខុខោ ទាណាត់ទាតោម ន្ធបហុត្តតំ អត្ថ កម្មវិហ កោ អត្ថ កតាជំ កម្មាជំ វិហ កោ អត្ថ

ស្នេសសាក្សលេ វិបច្ចុមាខេ ស្វេវាយ សព្វវត្តិ

អភិធម្មបំផិញ ១២វត្ថ

ពាក្យជួរចុះនេះ ជាភាក្យុទុស ។ បេ។ បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលបាក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង៍មុខ អន្ទោលបាកលោកខាងីមុខ មក កាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ សត្វខ្លះ ដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅ កើតជាយក្ស ទៅកើតជាប្រេត ជាសត្វនកេ ជាសត្វតិច្ឆោន ជាឱដ្ឋ ជាគោ ជាលា ជាជ្រក ជាក្របី មានមែនឬ ។ គើ ។ មនុស្ស នោះឯង គិត្រប់នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ មនុស្សនោះឯង គឺក្រប់នោះឬ ។ អើ ។ សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាគ្រប់ សត្វដែលកើតជាគ្រប់ ហើយទៅកើតជាមនុស្ស សត្វដែលកើតជាមនុស្ស ហើយទៅកើតជាក្របីដទៃ ទៅកើតជាមនុស្ស ដទៃ សត្វនោះឯង តែងអន្តោលទៅ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យទុស ។ បេ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះឯង ឲ្យតហកលេកនេះ អន្ទោលទៅ កាន់លោកខាងមុខ មិនមែនជាបុគ្គលដទៃ ឡើយ កាលបើយ៉ាងខេះ សេចក្តីស្វាប់និងមិនមាន សូម្បីបា្ណាត់បាត់ក៏មិនមាន តែកម្មមាន ភម្ម-វិទាតមាន វិទាតរបស់កម្មទាំងឡាយ ដែលសត្វធ្វើហើយក៏មាន កាល បេកុសល និនិមកុសលក់ពុនិឲ្យផល សត្វនោះឯង តែងមន្ទេរលទៅ

បុគ្គលកដា

ត្ថិ ខានេ ក្សៅ ដដែល មាងខ្លែ មហិ លេ-តា ប់ លោក បក្សា លោកា ៩៩ លោកភ្នំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ តោច ១ត្តិយោ ហុត្វា ព្រាញ្យណា ಮುಷ್ಟಕ್ಕ ನ ಕಾಕರ್ಪಿ ನ ಮ್ಯಾ ಕರ್ತ್ರೆಯ (ಉ ಮಿರ್ಮೆ-ကော ည်းခဲ့) လူများ ကောင်္ဆ မင်းညီ ကောင္ဆင့္မ ခ អាមត្តា ។ ស្ងៅ ១គ្គិយោ សោ សុខ្គោតិ ។ ជ တောင် ကို ကို ကောင် ကြည့်သော ហុត្វា វេស្សា ហោតិ សុខ្ចោ ហោតិ ទត្តិយោ ឈេនឆ្នំ ។ មានឃ្លី ។ ស្នេះ ប្រាល់បោះ សោ စန္လိုလာနဲ ។ ဒ (တုိ វန္ရု႐ွ ។(១។ អគ្គិ (ភា ច ៅស្បា ហុត្វា សុខ្ចោ យោតិ ១ត្តិយោ យោតិ ណ្រល់ យោ ខេត្ត ន ស ឧស្ស ន ទៅ ្រុសារិ ကေ ကြောက္ခိုက္တာနီး ၈ င ကေႏွ ဒန္တိုပါ ၈ ကေ អត្ត កោច សុគ្នោ ហុត្វា ទត្តិយោ ហោត ព្រាហ្ម-លោ យោត៌ ប៉េស្សា យោត័ត៌ ។ អាមញ្ញ ។ ស្វៅ សុខ្ចោក ស្រុកស្និត្ត ១ ៤ សេវ វត្តត្វេ ១ ៤១។

ពាក្យដូច្នេះខេះ ជាពាក្យទុស ។ បេ។ បុគ្គលនោះឯង អន្ទោល ហក លេកនេះ ទៅកាន់**លោក**ខាន៍មុខ អន្ទោលលាក លោកខាន៍មុខ មក តាន់លោកនេះឬ ។ គើ ។ សត្វ១៖ ដែលកើតជាក្យត្រ ហើយទៅ កើតជាក្រាហ្មណ៍ មានមែនឬ ។ មើ ។ ក្សត្រនោះឯឪ គឺព្រាហ្មណ៍ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ សត្វរុះ ដែល កើតជាក្សត្រ ហើយទៅកើតជាអ្នកជំនួញ ទៅកើតជាអ្នកគ្រុ មានមែន ឬ ។ អើ ។ ក្សត្រនោះឯង គឺអ្នកគ្រួនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះខេ ។ បេ។ សត្វទុះ ដែលកើតជាព្រាហ្មណ៍ ហើយទៅកើតជាអ្នក ជុន៌ឃ ណុធិម្ម ជាមព្រៃ សនុស្រេស រ អ្នេក ឈ្រល់ហុខោះ១៦ គិត្សត្រៈនាះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សត្វទុះ ដែល កើតជាអ្នកជំនួញ ហើយទៅកើតជាអ្នកគ្រូ ជាក្សត្រ ជាច្រាហ្មណ៍មាន វែមនហ្គុ ។ ដើម អ្នកជំនួញនោះ៦៨ គឺជាប្រាហ្មណ៍នោះហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរ រពាលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ សត្វរុះ ដែលកើតជាអ្នកគ្រុ ហើយទៅ កើតជាក្សត្រ ជាញ្រាហ្មណ៍ ជាអ្នកជំនួញ មានមែនឬ ។ អើ ។ អ្នក គ្រានោះជំង គឺអ្នកដំនួញនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខោះទេ ។ បេ។

ស្វេ មុក្តលោសព្វាត់ មេស្មា លោកា បរិ លោកាំ បុរស្មា លោកកាំ តំម លោកត្តិ ។ អាមត្តា ។ ហត្ត-ဦးက္ဆက္ခ်င္သည္။ ကေနာ့္ခ်င္သည္က အင္အင္မ်ားသူ။ ကောက် တက္ခာနင္ရိုက္မႈ တက္ခာနင္ရိုက္ဆုံး ကောက် គេហើត្ថិសិ សមុខិសិ មេហ៊ុសមុខិសិ មុខិ ល់ខ្ញុំ ញ អន្បត្តិ ខ្ញុំ តណ្តុះខ្ញុំ ញ គុណ៌មាត្តកោ ដណ្ឌាធ្វាកោ កុដ្ឋិយោ កណ្ដាយា កំណង់យោ សេសរិយោ អមទារិយោ ឱ្យដ្ឋា តោណោ កទ្រកោ ស្គាពេ មហ៌សោ មហ៍សោវ ហេតុនាំ ។ ១ ហៅ វត្តេៗ ។ បេ។

រាភិពឬពិជា ១៦៤គ្ន

បុគ្គលទោះឯង អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកវាងបុខ បញ្ហាប បាកលោកវាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលក់បុរៅប៉ នៅតែកំពុតដៃដដែល បុគ្គលកំពុតដើង នៅតែកំពុតដើងដដែល បុគ្គល កំបុតទាំងដែលន៍ដើន នៅតែកំបុតទាំងដែលន៍ដើងដដែល បុគ្គលកំបុត ស្លឹកត្រចៀក បុគ្គលកំបុត្យចមុះ បុគ្គលក់បុគ្គធំងគ្រចៀកទាំងក្របុះ បុគ្គលកំបុតម្រាមដៃ បុគ្គលកំបុតមេដៃមេដើង បុគ្គលដាច់សរសៃធ បុគ្គលទានដៃក្រែង ពុគ្គលទានដៃក្រែក បុគ្គលទានកេឝឃ្គង់ បុគ្គល មានបូស បុគ្គលមានរោគស្រែង បុគ្គលមានរោគហ៊ុត បុគ្គលធុត្តជ្រុក សត្វខុដ្ឋ គោ ៣ ថ្រក ក្របីនៅជាក្របីដដែលឬ ។ អ្នកប៊ុន គួរ ជាលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។ ្

(៤៤) អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គលនោះឯឪ អន្ទេរលេចក លោកនេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អគ្គោលចាកលោកខាងមុខ មក កាន់លោកនេះឬ ។ មើ ។ ក្រែងបុគ្គលបានដល់ខ្លាំសោត: ច្បូតបាក មនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក នៅតែជាអ្នកដល់សោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែលឬ ។ មើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលបានដល់ ខ្លាំសោត: ច្បុតបាកមនុស្សលោក ហើយចូលទៅ កាន់ទៅលោក

6/2

ជាអ្នកនៅតែដល់ខ្លាកោត: ក្នុងខៅលោកទោះដដែល ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលចាកលោក នេះ ទៅកាន់លោកខាងមុខ អន្ទោលថាកលោកខាងមុខ មកកាន់ លោកនេះដែរ ៗ

(៨៩) សក់កើត ធ្វើ (នូវការប្តេច្បិទ្រាំ) ថា បុគ្គលបានដល់
នូវសោត: ច្បុតបាកមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏នៅ
តែបានដល់នូវសោត: ក្នុងទៅលោកនោះដដែល (ហើយសួរថា)
ព្រោះហេតុនោះឯង បុគ្គលនោះ អន្ទោលបាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក
វាង៍មុខ អន្ទោលបាកលោកវាង៍មុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ អើ ។
សក់កិតី ធ្វើ (នូវការប្តេច្បិទ្រាំ) ថា បុគ្គលបានដល់នូវសោត: ច្បុត
បាកមនុស្សលោក ហើយចូលទៅកាន់ទៅលោក ក៏នៅជាមនុស្សក្នុង
ទៅលោកនោះដដែលឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៨៦) បុគ្គលនោះឯជ អន្ទោលភាគលោកនេះ ទៅកាន់លោក ទាងមុខ អន្ទោលភាគលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនមែនដទៃ មិនមែនទៅប្រាស តែងអន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ។

ត្រ ត ក្សញ្ញា ហោ ក្សារុម្ពុម្ភ ត មានដំ ត ក្សញ្ញា ហោ មានិវុម្ពុម្ភ ត ខ ស្សេ វុម្ពី ស្ត ការេទ្ធ ត សេ វុម្ពី ត បា ក្សាវុម្ពុម្ភ ត ខ សេ វុម្ពី ស្ត ការេទ្ធ ត សេ វុម្ពី ត បា ក្សាវុម្ពុម្ភ ត ខ សេ វុម្ពី ស្ត ការេទ្ធ ត ស្តេ វុម្ពី ១ ខ សេ វុម្ពី ។ ស្ត ការេទ្ធ ត ស្តេ វុម្ពី ១ ខ សេ វុម្ពី ១ ខ សេ វុម្ពី ១ ខ សេ វុម្ពី ១ ខ ខេត្ត បា វុម្ពី ១ ខ ខេត្ត វុម្ពី ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត វុម្ពី ១ ខេត្ត វុម្ពី ១ ខេត្ត វុម្ពី ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត វុម្ពី ១ ខេត្ត វុម្ពិ ១ ខេត្ត វុម្ពិ ១ ខេត្ត វុម្ពិ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត វុម្ពិ ១ ខេត្ត វុម្ពិ ១ ខេត្ត ១ ខ

ខ លេដូ ជូនដោំ ឯ គេ ឯ

អភិធម្មបំផុត ១៤វគ្គ

(៩៧) បុគ្គលមិនមែនដ ៃ មិនទាន់ ខៅប្រាស តែជយ្រាល
ខៅប្ ។ មើ ។ បុគ្គលកំបុតដៃ នៅតែកំបុតដៃដដែល បុគ្គលក់បុត
ជើន នៅតែកំបុតជើងដដែល បុគ្គលកំបុតទាំងដៃទាំងដើង តំនៅតែ
កំបុតទាំងដៃទាំងដើងដែល បុគ្គលកំបុតត្រចៀក បុគ្គលក់បុត្ចចមុះ
បុគ្គលក់បុត ទាំងត្រចៀតទាំងច្រមុះ បុគ្គលកំបុត្ចមាមដៃ បុគ្គលក់បុត្
មេដៃមេជើង បុគ្គលដាច់សាសៃធំ បុគ្គលគំបុត្ចមាដៃ បុគ្គលក់បុត
មេដៃមេជើង បុគ្គលដាច់សាសៃធំ បុគ្គលមានដៃក្បែង បុគ្គលមានដៃព្រែក
បុគ្គលមានកេត្យដំ បុគ្គលមានកេតបូស បុគ្គលមានកេតសែង បុគ្គល
មានកេតហិត បុគ្គលគ្គជ្រក សត្វតដ្ឋ គោ លា ជ្រក ក្របី តំនៅតែ
ជាក្របីដដែលប្ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ។

(៨៨) បុគ្គលនោះឯឪ អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោក গាន៍មុខ អន្ទោលចាក់លោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមានប្រ តែង៍អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមានប្រ តែង៍អន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ជីវិតនោះ គឺ សំរេះនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមានឋេខនា ។ បេ ។ បុគ្គលមានសញ្ញា ។ បេ ។ បុគ្គលមានសង្គារ ។ បេ ។ បុគ្គលមានវិញ្ញាណ តែង៍អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ខេះ ទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមានវិញ្ញាណ តែង៍អន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។

តំ ជីវ តំ សរីវត្តិ ។ ឧ មោរិវត្តត្វេ ។ បេ ។ [ಇಳ] (ಸ್ಕ್ ಕಟ್ಟರು ಳಾಹಿಸಿತ್ತ ಜಳಾ (ರು. ស្នេស ឯ អរិស្ស មាយិរុឌ្ឌ ឯ ២ លេដូ វូឌីម៉េ ន នេ ន មនៃ មាល់ខ្លុខ ន មាត់ស ន មឃុំ ជីវិ អញ្ញុំ សររន្តិ ។ ជ សៅវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អាវេឌ្ឍ ១ ខេ ១ មកឃ្លោ ១ ខេ ១ មកស្ពីប្រ ನ ದ ನ ಕ್ಯುಟ್ಟ್ ಉದ್ಯಾಪಕ್ಕ ನ ಆ ಮ್ಯೂ ಕಿಪ್ಟ್ ನಿ អរុំញាលោ មជ្ជាន់ខ្លួន ១ មានស្ល ១ មញ្ញុំ ថ្នាំ អញ្ញុំ សរុះថ្ងៃ ១ ខ លេដូ វឌ្គ ខេ ១ ខេ ១

មាញ ឯនេងមាស្តីប្រភពិត្សាញ់ហេតុ មាស្តីប្រភពិត្សាញ់ហេតុ មាស្តីប្រភពិត្សាញ់ហេតុ មាស្តីប្រភពិត្សាញ់ហេតុ មាស្តីប្រភពិត្សាញ់ មាស្តីប្រភពិត្សា មាស្តីប្រភពិត្សា មាស្តីប្រភពិត្សា មាស្តីប្រភពិត្សា មេស្តីប្រភពិត្សា មេស្តីប្រភពិត្សា មេស្តីប្រភពិត្សា មេស្តីប្រភពិត្សា មេស្តីប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិប្រភពិត្តិបាន មេស្តីប្រភពិត្តិបាន មេស្តិប្រភពិត្តិបាន មេស្តិបាន មេស្តិប្រភពិត្តិបាន មេស្តិប្រភពិតបាន មេស្តិប្រភពិតបាន មេស្តិប្រភពិតបាន មេស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មេស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបានិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រសិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសស្តិបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសស្តិប្រភពិតបាន មាស្តិប្រភពិតបាន មាសសិប្បិសិស្សិប្បិសិស្សិប្បិសិសបាន មាសសិប្បិសិសបាន មាសសិប្បិសិសបាន មាសសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិស្សិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិស្សិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិសិសបាន មាសិប្បិ

นี้ใสเลาะ ลีงบับเลาะยุ ๆ ศุลยิ่มลูกเตาเกเน็าสีเละเย ๆ เยๆ [៨៩] បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលថាករល់កនេះ នៅកានយោក ទាងមុខ អន្ទោលបាកលោកខាងមុខ មកកាន់លោកនេះប្ ។ ពេ ។ បុគ្គលមិនមានរូប អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាដ៍នេះទេ ขเบบ บุลูณษ์ลยาลรูบ มเลาณเศษ ข เมื่อนโด សរៈដេខែឬ ๆ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ បុគ្គលមិន មានវេទនា ។ បេ។ បុគលមិនមានសញ្ញា ។ បេ។ បុគ្គលមិនមាន សង្គារ ។ បេ។ បុគ្គលមិនមានវិញ្ចាណ អន្ទោលទៅឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ បុគ្គលមិនមានពៃញាណ តែងអន្ទោល ទៅឬ ។ ម៉េ ។ ជីវិតដទៃ សរៈដេខែឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងខេះខេ ។ អេ។

(៩០) បុគ្គលនោះឯឪ អន្ទោលចាកលោកនេះ ទៅកាន់
លោកខាន៍មុខ អន្ទោលចាកលោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។
រពី ។ ប្រមន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។
ប្រកន្ទោលទៅឬ ។ អើ ។ ដីតែនោះ គឺសរីរៈនោះឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ វេទនា ។បេ។ សញ្ញា ។បេ។
សង្គាំទៅងំឡាយ ។បេ។ វិញ្ញាណកន្ទោលទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរ

ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ១ ខេ។ វិញ្ញា សាំ សស្កាវត់ត់ ។ មានឃ្លី ៤ ខ្លួន មាច្រើ ៤ ខ សេត្ត ម៉េសិ ។ "ប្រែ។

(४०) भी विद्वाल सक्षांके सस्त । लाका ច្ចុំ លេឃ ព្រះ លេឃ ។ ខ្មុំ លេឃ ។ អាមជ្ញា ។ រ៉ូចំ ឧ សាធ្លាវតីតិ ។ ឧ ហេរំ វត្តឲ្យ រពេររិត្ ៤ មាសិរុឌ្ស រ មាត់ស រ មេឃុំ ឬរូ អញ្ញុំ សរៈ ខ្លុំ ១ ខ លេវ វត្តត្វេ ១ ខេ១ វេឌសា ។ ខេ។ សញ្ញា ។ ខេ។ សង្ខាត ។ ខេ។ វិញ្ញា-ហេ ខ ទាស់ខ្លួង ៤ ខ សេដូ ម៉ែង ៤ ខេង វិញ្ហាលំ ខ សព្វាត់តំ ។ អមន្តា ។ អញ្ញ ដំរំ អញ្ច សារ៉ាជ្ញ ។ ជ ហៅ វគ្គព្យ ។ មេខុត្ត ។ ទទ្វេសុ ភិជ្ជមានេសុ 🧼 សោ ខេ ភិជ្ជតិ ឫក្កលោ ខ្យែក ភវតិ ជំជ្ជំ យា តុខ្មេត វិវត្តិតា ស្រុស អ៊ុស៊ីស ខេស នោ ខេ ភិជ្ជតិ បុក្ខលោ បុគ្គលោ សស្បៈតោ ហោត់ ជំគ្នា ជេជ សមសមោត៌។

គតិអត្ថយោគោ ។

រស់ពេញជំពាក់ ការជំនួ

សោយយ៉ាងខេត្តស ១ យេ១ វិញ្ញាណ អន្តោលទៅថ្ង ១ ហើ ១ ជីវិតនោះ គឺសំពៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ៖ ។ បេ។ (៤១) បុគ្គលនោះឯង អន្ទោលហកលោកនេះ ទៅកាន់យោក ភាន៍មុខ អន្ទោលបាកលោកខាន៍មុខ មកកាន់លោកនេះឬ ។ ហើ ។ រែត្នមន្ទេរបស់ស្ ឯ មិមត្នឱ្យប្រហេញខ្លួនទេរ េ ឯ លេ ឯ បែក្បា หเลาูญเฟญ ๆ เห็ ๆ สีโลสโร พับเสโรญ ๆ ผูคบิลลูเ ពោលយ៉ាងខេះខេ ១បេ១ វេខនា ១បេ១ សញ្ញា ១បេ១ សង្គារ ที่ธัญเพ ข เบ ข วิฐาณย์ระหาราณเฟอู ข มูลย์ระมูกตกง เข้าสเรรเจ ชายช โฏกาณษ์ระหรุกูณเช่ง ชาเจ๊ ช ผีโต ដទៃ ស័រៈដទៃហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្ដ ស្តែសា រ

កាលបើ១ខ្វស់ឥឡាយ បែកឆ្វាយ ប្រសិនបើ បុគ្គល នោះ បែកធ្លាយដែរ ទិដ្ឋិ (បេសអ្នក) ទៅជា។ច្នេទទិដ្ឋិ ដាទិដ្ឋិដែលត្រះពុទ្ធ ទ្រថ្នាំវៀលហ័យ កាលបើខន្ធទាំងឡាយ បែកធ្វាយ ប្រសិនបើ បុគ្គលមិនបែកធ្វាយទេ បុគ្គល ទៅជាទៀន ស្មើនឹងត្រះនិត្តានដែរ ។

បថ ឥតិអនុយោធ ។

។ ប្រ ។

បុគ្គលរាជា

(៤,៦) រិត្ត ៩៦៦៦៣ ដង្គល់ទៅ តយ៉ង់ស ឯ អាមន្តា ។ រ៉ូចំ អន់ថ្នំ សង្ខ័ន្ត បដ់ឲ្យសម្បន្និ ស្ត្រាជ្ញ ស្ត្រាជធ្វើ ស្វេខពុធ្វើ ស្វែ ស្រែ ស្ត្រាជធាតិ ឌុតិខ្លី ។ មានស្លា ។ ជុន្តហោត អច្ចល្វេ មាន្ទ័នោ ឧទ្ធខំមាត់ជា សែ សេកគេ ព្រះ មួបមកគើរ ភ្នំពេខឌ ម្នា វិទ្យាណាមឌ ម្នោត ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ ខេ។ វេឌជ ខ្ទានាយ ។ ខេ ។ សញ្ចុំ ខ្ទា-។ ខេ ។ មាស្ថារ ៩៦១៩៣ ។ ខេ ។ រុំឈ្យុំ ៩១៩៣ ជុំជ្ជប្រវា ឧឃុំខ្នំ រ មេ မေး္ကာ ကိုက္တာလို မင္ခ်င္ခဲ့ လင္ခံကို ပင္ခ်င္ခလမုပ္ခြင့္ ಕಿದಾದ ಕೈ ಸಿದ್ದಾರೆ ಕ್ರಾಬದ ಕೈ ಸಿರ್ವಯಾಣ-នម្មន្តិ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោច អចិច្ចោ សន្ន់តោ ឧឌ្ឌ ចំអាត់ ជា ខេត្ត និង ព្រមខគ្មេ ច្ចប្រភព្ឌ ស្ព្រំស្វាមន្ត្រើង ។ ខ ស្វែ ម៉ែង

(.46) คาเบตกลังใบลูณ เกาะคณับแบบ ๆ เพื่ ๆ រូបបិនទៀង មានបច្ច័យតាត់តែង កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន ការអស់ទៅជាធម្មតា មានការស្ងេទ្យទៅជាធម្មតា មានការវិទាសទៅជា ធម្មតា ហរៈហេលេតជាធម្មតា មានការ៉េប្រប្រលជាធម្មតាឬ ។ អ៊េ ។ พูยเรียกก คั้งอเอโล ยาธชชั้นภาคโรล เคียเอโล เกาะ សស្រ័យយេត្ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិហារបស់ជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា មានការប្រែប្រល ជាធម្មារម្យ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការបញ្ចក់ និត្តប្រកា ប្រោះមេស្តែការខេង រ ខេង យោះមេស្តែកស្លា ឯកេរ ស្រោះការភ្នំពេលដ្ឋារ ១ លេ ១ ស្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណថ្ម ១ គើ ១ វិញ ពេល ពេល ស្រៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតប្បើង ក្រោះមាស្រ័យហេតុ មាយប្រជា**រៅជាជម្មុ**តា មានកាស្ងេន្យកៅជាជម្មុតា មានកាលីនាស សៀបប្រហែល មានការលេតជាជាមួត មានការប្រែប្រលជាជាម្នាល្អ ។ អា ។ ស្បារ្រីបុគ្គល ក៏មិនទៀន មានបច្ច័យតាក់តែង កេតឡើង ក្រោះ សស្រ្តិយលេ**តុ** មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា យយករៀររាស់ទៅជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា មានការប្រែប្រល ជាការស្វារ អ្នកមិនគួរភោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

របស់ល្បបំផុយ ក្នុងវត្ត

វុប ជទោ ជា យ ្នេក វិត ៩៦២៣៣ ។ ភាមន្តា ្រកកាហ្ន មញ្ចិត្ត ។ ឧ ប្រេរី វត្តព្ វិត ៩៦៦ខាល ជ គេ ជ ហេសុខ វិត ៩៦-ជុំសាត់ រូប ខ្ពសាយ សខម្មវិថិ វិត្ ខ្ទះខាយ ។ ប្រ ។ ្នទានាយ ។ មេ។ ស្ឡូដិឃ័ រូបំ ឧទានាយ ង ដេង ឥសិទ្ធកូល វិត្ ខ្ទានាយ មព្យដ្ឋស្រុស្ស ជុខ្លែស ព្រាស្ត្រិត ។ ១ ស្សេ ដុខ្លែង ។ ខេង (៤៤) ជ្រេច ឧសស៣ ជម្លេក្សី ឧសម្ម័ន្ទ ។ ភេទត្ត ។ គុសលំ ឋ៩៤ ខ្ទានាយ គុសលស្ប បុក្កលស្ស បញ្ញាត្តិតិ ។ ឧ ហេះំ វត្តត្វេ រុនច្ច និស្ស៣ យម្គេលមារី ដ់ដែលមារី មេញត្តិ ។ អមនា ។ កុសលា ញ - ಚಜಐ ಹಕಯ សារិទាកា ឥដ្ឋដល កក្ខដល មនុញ្ញដល មសេ-ឧខយៈឧល មាន់ខែកា មានប្រធានា ។ មានយ៉ា ។

អភិប្បចិត្តក កថាវិត្ត

ញ្ហុងខេះខេ រ លេ រ

ញ្ហុងខេះខេ រ លេ រ

ប្រាះមាស្ត្រាស់ តិនៃស្រមពុធ្យាស្នាន់ទំពុំជំនួល ស្រោះមាស្ត្រាស់ រ ជីមក្នុងទីរបៀប ប្រាះមាស្ត្រាស់ រ បេ រ ប្រោះមាស្ត្រាស់ រ បេ រ ប្រាះមាស្ត្រាស់ ប្រមព្ធប្រាប់ អាចណាស្និន្ទិស្និង្គ ស ស្ងួនស្រែសព្រេសប្រាប់ អាចណាស្និន្ទិស្និង្គ ស ស្ងួនស្រែសព្រេសប្រាប់ អាចណាស្និន្ទិស្និង្គ ស ស្ងួនស្រែសព្រេសប្រាប់ អាចណាស្នាស់ រ បេ រ ប្រាះមាស្ត្រាស់ ប្រមព្ធប្រាប់ អាចណាស្និន្ទិស្និង្គ ស ស្ងួនស្រែសព្រេសប្រាប់ ប្រាប់ អាចណាស្និន្ទិស្និង្គ ស ស្ងួនស្ងួត ប្រាប់ ប

(៧៤) កាបេញត្តិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យវេទនាឬ ។ ហើ ។
កាបេញត្តិខ្លាំបុគ្គល ដែលមានកុសល ក្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាកុសល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ បេ ។ កាបេញត្តិខ្លាំបុគ្គល
មានកុសល ក្រោះអាស្រ័យវេទនា ជាកុសលឬ ។ អើ ។ វេទនាជា
កុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផលគួរព្រេញ មាន
ផលគួរគ្រេកអា មានផលគួរពេញចិត្ត មានផលមិនប្រឡុកច្រឡំ (ដោយ
តណ្តានិងខេត្តមាន) ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ មានសុខជាវិទាកឬ។ អើ ។

ក្នុងលេច បុក្កលេ សដលេ សវិទា កោ ឥដ្ឋដ-លេ កន្លដលេ មនុញ្ញដលេ អសេចនកដលេ សុទុន្រយោ សុទវិទា កោតិ ។ ន ហេវិ វត្តត្វេ ។ ខេ។

(។ុុុុ) រុេខច្ ៩៦៦១៣ តាដ្ឋហូសា តែយ៉ូសូម ឯ អាមន្តា ។ អកុសលំ ៤៩៩ំ ឧទានាយ អកុសលស្ប ត្តលស្ស ឧឃុត្តិ ។ ១ លេខ ដុខ្មាំ ។ គេ ។ មុខ្មាំ សល់ ជននំ ខុសខាយ អគុសលស្ប បុគ្គលស្ប បញ្ជូន ។ អមន្តា ។ អកុសលៈ ៤៩៣ សដលា ស្នេស អនុក្ខដ្ឋលា អក្ខដ្ឋលា អមនុត្តដលា **មេខមុន្ត ខ្ពស់ខ្ពស់ ខ្ពស់ខ្ពស់** អាមត្តា ។ អតុស្រាល់ បុក្ខលោ សដលោ ស្រ ថាកោ អភិដ្ឋដលេ អកាន្តដលេ អមិន្តិតាដលេ សេខខយន្តហេ ដ់ឃ្លុំ ខ្ពៃលេ ដ់ឃ្លុំ សម្រេច រ លេ វត្តិ ១ ខេ ១

(៩៦) វេឌទ និសសភា តិដីហេសា តិយ៉ឺង្នំ

មារពីពីទីពេលពង់មាល តែមពង្រេកផុល តែមពល្រព្យូសម មាន ជលក្សាក្រាញ់ មានផលគួរក្រកអរ មានជលគួរភេញចិត្ត យាជេល គុន្ត្រែសិម្ហេចថ្មី (ដោលមួយមនុទ្ធមនុស្ស ១ឬឧប្រោយមេបាម៉ូ សុខ មានសុខជាញៃកឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យាងនេះទេ ។ ប ។ (៩៩) មារពយាមិនិត្រម្ភិល ប្រោះមាក្រែការេខសថំ រ ប្ប រ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ជានកុសល គ្រោះគាស្រ័យវេទនា ជាពកុសល ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបក្បាល ជាអក្សល ក្រោះសស្រ័យវេទនា ជាអក្សលថ្ម ។ អើ ។ វេទពេវា អកុសល ប្រកបដោយផល ប្រកបដោយវិទាក មានផលមិនភួរស្រា្រ សនផលធ្ងន់ អ្វីរម្រេកអា សន្ទផលគ្មិន អ្វីរសេញចិត្ត សន្ទផលច្រឡាកច្រប្បី (ដោយតណ្តេនិធីទទាខាន) ចំព័ន្ធដោយទុក្ខ មានទុក្ខជាវិទាក់ថ្ម ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គល ជាអកុសល ប្រកបដោយ៨ល ប្រកបដោយថ្ងៃក សានជលក្នុនទីរដៃជាជា សានជលក្ខុនទីរមេខមរ សានជលក្ខុនទីរបេយ៍ ចម្តី សានផល្ងាចស៊ី(ដោយមហ៊ានគ្គ៩២៩ន) ចម្រេះជោកាទ់ជំ មានឲ្យដៅបាកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ចេ។

(៩៦) ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ក្រោះគាស្រ័យវេខនាហ្គ ។ អើ ។

ពុគ្គលាក់ថា

អព្យ ។ អព្យក់តំ ឋឌនំ ឧភភយ អព្យ-មានស្បី តិដែលស្បី តិយើងនេះ ឯ ខ សេរ ម៉ើសមិ ។ ហេ ។ ពេញកាន់ ដេជជំ ខ្ទាជាយ អព្យាកាត់សុក្រ

មុខ្មែរបា ព្រះស្ទឹង សម*ឡា ។* អព្ទក្គា ៧ឧ**ភា**

ဂဏ္ဋိၾရဂါီသီ စက္က**ာ** អប់ក្នុ សន្ន័តា ហៅ ប្រមព្រី ក្សេងឧត្តិ រូព្យេសឧត្តិខ្មុំ រ

។ អព្យាគានោទិ ពុក្ខលោ ကျပို့မှာ စဋ္ဌင္ဇီနာရ်ရီးသီး စကားဆော်

វារាធនយ្យា ច្ចប្រជុំ វិទ្ធស្វា មិន ខ្មែរ គឺ

ក្រុ រ៉ូដូទៀ ឯ គេ ឯ មាយ ៩២២៣ ឯ គេឯ សាព្វារ ជទាឧាយ ជាមេជា វិញ្ចាស់ ជទាឧាយ

ប្រួលបា ពេញត្តិ ។ អមភា ។ កុសល់វិញាឈាំ ម្ហាររយៈ កុសបស្បី ប៉ុក្សស្បី បញ្ចូត្ត ។ ឆ ព្រំ

បញ្ចុំ ស្រៀ រា គេរា ម៉េកហូ រួយឃុំ វសសល ាស្ត្រស្ត្រ ដែលទៅ និងខ្លួន និង មេនិង ស្មែល បំពុកសំ សង្គសំ សរិធាត់

អភិធម្មបំដែត កប៉ាវត្ថុ

ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ជាអត្យាក្រឹត ព្រោះអាស្រ័យឋេខនា ជាអត្យាក្រឹតប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ កាបេញគិទូវបុគ្គល ជាអព្យាក្រិត មិនទៀន មានបច្ច័យតាក់តែន៍ កើតឡើន គ្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន តារអស់ទៅជាជម្មតា មានការសូទ្យទៅជាជម្មតា មានការវិនាស់ទៅ ជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា មានការប្រែប្រលជាធម្មតាថ្ម ។ អ៊េ ។ សូម្បីបុគ្គល ជាអត្យាក្រិត មិនទៀត មានបច្ច័យតាក់តែជ កើតទៀន ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការ សូន្យទៅជាជម្មតា មានការនៃវាសទៅជាជម្មតា មានការរល់តជាជម្មតា មានការប្រែប្រលាជាធម្មិតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

តារបញ្ជាត់ នូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យសញ្ញា ។ បេ។ ព្រោះអាស្រ័យ ភ្នំពេក ដោះមាឡាញាយថៃ ភ មេ ភ បញ្ជាត់ទូវបុគ្គល ជាកុសល ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណ ជាកុសលម្អ ។

អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ការបញ្ជាតិនៅបុគ្គល ជាកុ

សល ស្រោះប្រស្មែលវិញ្ញាណ ដាកុសលម្អ ។ អើ ។ វិញ្ញាណដា Luni likulipanga lakalipagak លានផលរុក្សាក្រាក

ជដីហារជា

กางกุกเห็นในนาก กางสุดนักษณาอนั้น พายสุดกุลโลดในไปดำ

(ពេយសណ្តារាំង១៤៦១៩) តូរេខ្មែរជាកាសេចដ្ឋីសិទ្ធ ខានសុខប្រែប្រែប

ကႏ္ရေလိ မဒုဏ္ဏရလိ မေလေပဒကရလိ လုခုန္ျပီး សុទវិទាកាខ្លំ ។ អាមខ្លា ។ កាសលេខ ពុក្ខលោ សដលោ សវិទាតោ ឥដ្ឋដលេ កាន្តិដលោ មនុត្ត-ಜಯ ಜಗಾದಿ ಅಜ್ಞನ್ನು ಗುತ್ತಿ ಅವರು ಸುತ್ತು ಮೀಲಾ ಕಾರ್ಯ ಸುತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಸುತ್ತಿ ಕಾರ್ಣ ಕಾರ್ಯ ಸುತ್ತಿ ಕಾರ್ಣ កោត៌ ។ ៤ ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (ಇಇ) ಕುಮ್ಉ ಕಟಜಣ ದೆಂಬಳಾಗಿ ದಮಿತ್ತಿ-ត់ ។ អន់ស្លា ។ នកុសលំ វិញាណំ ខ្ទាលាយ ಕಾಟ್ರಾಣ್ಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗಳು ಕುಪ್ಪುತ್ತು ನಿರ್ಧಾಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿಗಳು **ႏ**ရွိျေ ေျပ ေျ မေလက္ ဒဲ့ယာက္ ဒီေလးက ಕಾರ್ಜಿಯನ್ನು ದೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ದಮ್ಮತ್ತು ಎ ಕಾದಲು ಎ អត្តសល់ រិញ្ហាណំ សដល់ សាទាក់ មនិដ្ឋសំ អេយុខ្ពស្តែ មុខពិស្តិ មេខ១២៩ហូ ខណ្ឌិទេណូ ឧុក្ខាខែកន្តិ ។ អមន្តា ។ មកុសលេខ បុក្កលោ សដលោ សាំទាកោ មនិដ្ឋដលោ អកន្តដលោ អុគដយ់នយោ មេខខុយនុហេ ខ៉ុយ៉ិខ្មែក ខ៉ូយ៉ិ-វិទា កោតិ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

វិ រ ប្រ រ ស្ពិតិនិល យុធសល តែមតង្កេកាដុល ប្រែប ឃោយថ្ងៃក មានផលត្បូវជាជា មានផលគួយត្រកយ យារថេយ ម្ហីរបស់លិច្ខ សន្ទហគុន្ធនៃនិម្ខេស្សំ (ក្រោយមហ៊ាន្តកុំសាសរ) ចិរេខដោយសុខ មានសុខជាវិទាក់ឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង (៩៧) ការបញ្ជត្តិទូវបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។ អេ ។ ការបញ្ជន្និវបុគ្គល ជាអកុសល ព្រោះអាស្រ័យព្រៃប្រា ជា អកុសលថ្ម ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ ការបញ្ចា ខ្លាំបុគ្គល ជាអកុសល ក្រោះអស្រ័យពៃវាណ ជាអកុសលប្ ។ ហ ។ វិញ្ញាណជាអកុសល ប្រកបដោយដល ប្រកបដោយវិទ្យាក មានផល មិនគួរប្រាញ់ មានដល់មិនគួរគ្រេកអរ មានដល់មិនគួរគេញចិត្ត មាម ត្តស្រែតិ (ដោលមហាទុខ១៩៦១) តុខ្លេងកោត់ដំ សាខ៤ជំ ជាវិទ្ធាកុទ្ធ ។ ក្មេត្ត សូម្បីបន្តួល ជាអកុសល ប្រកបដោយដល ប្រកប ដោយថ្ងៃក មានផលមិនគួរប្រាញ មានផលមិនគួរគ្រេកអា មានផល មិនគួរពេញចិត្ត មានដល់ច្រឡុកច្រឡំ (ដោយឥណ្ណានិង៤១ មាន) ចំរើន ដោយខុត្ត មានខុត្តជាវិទាត់ប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៩៨) រ៉ូឈាហ្វ ឧសស៣ ជុំដ្ឋហូស្មា ឧឃុំនឹ-ត្ ៤ អាតទី) ៤ ដល់ប្រមុខ <u>រួ</u>យ្ឈាហ្ ៩សេយា៣ មព្យភាតុស្ស ប្រភពស្មា ខេល្ក វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ អព្យាភាគ វិញាណំ ខ្ពងលេយ តម្បាយសក្ស ពិទ្ធិហក្សិ ពិសិទ្ធិ ។ មានស ។ អព្យាកាត់ វិញ្ញាឈំ អជ៌ថ្នំ សន្ន់តំ បជ៌ចូសមុប្ប្ជំ ទយដម្មុំ វយដម្មុំ វិភភដម្មុំ ចុំកេដដម្មុំ វិបរិណាម. ឧដ្ឋន្តិ ។ អមន្តា ។ អត្យាកាតោប៉ បុក្ខលោ អន្-ស្វែ មាខ្លុំ ខេត្ត ខ្មុំ មាន ខ្មែរ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឌតើ រួបមពស៊ើ ចូបេខ១ស៊ើ រួត្យូឈាតពសើន្ទ រា ខ លោ ម៉្មៀ ឯ គេឯ

ហេង ខ្លាស់ ភាព ភាព ភាព ខ្លាស់ ខ្លាស់ ភាព ភាព ភា ពុឌី យ៉ាមូ រា មានយ រា ឧយ៍ គ្និ ខ្លាំ ខ្លាំ ឧយ៍ មា (ឧឌ) ឧយ៍ ឧសសភា ឧយ៍ ស ព័ឌី ខ្លាំ ប្រាំ ខ្លាំ មហ្គងស្មីក្នុង១ ១២វត្ត

 $(\mathcal{A}\mathcal{A})$ សហេត្តាតិនៅបុគ្គល ក្រោះកេស្រ័យវិញ្ញាណឬ ។ អំ។ តារបញ្ជាត់ផ្លូវបុគ្គល ជាពេទ្យក្រិត ស្រោះមាស្រ័យវិញ្ញាណជាពេទ្យក្រិត ឬ ។ អ្នកមិនអ្នកពេល យ៉ាងខែ៖ ខេ ។ ២។ ការបញ្ជាតិនៅប្រជាប្រៅរ អព្យាក្រិត ក្រោះអាស្រ័យវិញ្ញាណដាអភ្យាក្រិតឬ ។ ហី ។ វិញ្ញាណ ជាអព្យាក្រិត មិនទៀង មានបច្ច័យភាក់រត់ង កើតឡើង ព្រោះ៣(អ័យ ហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការ វិនាសទៅជាជម្មតា មានការលេតជាជម្មតា មានការប្រែប្រលជាផ្សារ ឬ ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គលជាអត្យាក្រឹត មិនទៀន មានបច្ច័យភាក់កែង កេត្តឡើន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា ហាយប សូន្យទៅជាធម្មតា មានការវិនាសទៅជាធម្មតា មានការលេធជាធប្បា មានការប្រែប្រលស់ជម្មីតាថ្មី 🥇 អ្នកមិនគួរពោល យា នានេះប 7 10 7

(៩៩) បុគ្គលអាស្រ័យបក្ខុ គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមានបក្ខុ
មានបក្ខល់សំហេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
បុគ្គល អាស្រ័យត្របៀត ។ បេ ។ អាស្រ័យច្រមុះ ។ បេ ។

រឺ ខ្ទេសល ។ ខេ។ កាយំ ខ្ទេសល ។ ខេ។ មជំ ខ្ទាលយ មជវា បុក្ខលោតិ វត្តព្វាតិ ។ មានយ៉ឺ ៤ ឧទន្ទី ខ្វុំខ្វេំ ឧទប្ ជំន័ហេ ខ្វះខេវន្ទ វត្តញ្ជាត់ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។

(೧۰۰) ទំពាន់ដ្ឋី ឧសយក គូសីន្ធ្ទីកោ ត់ដលេខ រុងយើង ឯមគឺ ឯ គូជីបច្ចុំកា ខ្លុំជ្វាយ ទំន្នាន់ដ្ឋិយោ មុក្តាលា ខ្មុំជ្រោត វត្តព្វោត ។ ខ លេដូ វឌ្គី ខេ ជ នេង

(೧೦೧) ម៉ូញ្សុឌ័ឌ្យ ជទាឌាយ ។ ខេ ។ ម៉្នាក់ខំ ខភាពយ ។ បេ។ ម៉្នាក់មួន្តំ ខភាពយ ។ ខេ ។ ទំឡាក់ជំវំ ឧទានាយ ។ ខេ។ ទំឡាក់-ឈាមំ ខ្លាយ ។ មេ។ ម៉ូញូសត់ ខ្ទាលយ ។ បេ។ ម៉េញសភាជី ខា្ទភាយ ម៉ិញសមាជ៌យោ មុត្តសោត៌ វត្តត្វេតិ ។ អាវត្តា ។ មិញសមាធិម្លឹ ច្ចាំខ្មែន មិទ្ធាសមាធិយា បុក្ខាលា ខ្យុំខ្មែរតិ វត្តព្វោះ ស្ង ។ ៤ សោធូ មុស្ស ។ ខេង

ពុទ្ធលាយា

យក្រុលពេលវាង រសេរ មក្រុលមាល រសេរ ៤២សមក្រុយភូមិ គេត្រូវហៅថា បុគ្គលមានចិត្តឬ ។ អើ ។ គាលចើចគ្នាលត់ហើយ គេត្រវិហៅថា បុគ្គលមានចិត្តរលត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាត់ 18:18 7 10 7

(១០០) បុគ្គលអាស្រ័យនូវមិញខិដ្ឋ គេគ្រៅហៅថា បុគ្គល មានមិញ្ចុំដ្ទីឬ ។ អើ ។ កាលបើមិញ្ចុំផ្ទៃលេតហើយ គេត្រវិហៅថា ថ្មមានត្រូវនៅលេខ នៃ នេះទេ វាពេធ្វី វា អ្នកត្តិខ្លះ ទេ ប្រាសាធិន្ត្រ នេះ ទេ វាពេធ្វី

[องอ] ก่ัยเกษเท็พคู่บหนักใ: ลเกล พเพ็พกู่บ่า វាហ ។ បេ។ អាស្រ័យមិញ្ចកម្មន្ទ: ។ បេ។ អាស្រ័យមិញអាជីវ: រលេរ មាហ្គែត្យិបុយត: រលេរ មាហ្គែត្យិហម្ រលេរ កាស្ត្រែត្រូយសមាធ្នូ ដេខ្មែរណ្សេស ជំងួលសំខុត្តសំសមាធ្វិតិ ភ អើ ។ ភាលបើមត្លាសមាធិរល់តំហើយ គេត្រាហៅថា បុគ្គលមាន មិញសមាធិលេតហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(០០០) មាសីឌ្ឌី ៩២២៣ មាសីឌ្ធីពោ

ត់សហេម រុម្មាំមន្ទ ។ មានស ។ មាន់ច្នុំណ

និស្សាល្នេ ខេស្សាល្នេង និស្សាល្នេ ខេស្

សាយ ។ (៦។ សាសាកាព វស្សាសត្ វស.

មាសិទ្ធា ស្ដេស មាសិទ្ធា ។ មានស្វា ។ មាសត្វាយ ដុង្គាលេខ មេសាខ្លាំ ។ មានស្វា ។

ច្ចុះ ទ្រាត់ វត្តព្យាត់ ខ ជ លោវ វត្តព្យា ។ ខេ ។

(០០៣) រិត្ត និសយាញ ដេចចូ និស្យាញ និស្សាយ ម៉ូទ្តិ តិដែលចូ ឧសាយា និស្សាយ ម៉ូទិ

ក្សា នៃសសក កស្ពិរ និសសក រួយបញ្ ស្ពាល និសសក រួយបញ្ច ស្ពាល និសសក

ತಿರುಜಾದಾ ದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳು ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ಕ ನ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಮ គ្នុវិថាក កង់ចំប្រមាំរប

[១០៤] ជំងួលមាស្រ្តាលការត្រូវ នៅម្បាញល្ប ប៉ែមិណាម

សញ្ចនិដ្ឋិថ្ម ។ គើ ។ ភាលបើសញ្ចនិដ្ឋិលេនហើយ នេត្រៅយៅ ថា បុគ្គលមានសញ្ចនិដ្ឋិលេតហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាកោះ

សញ្ចសតិ ។ បេ។ អាស្រ័យសញ្ចសចាធិ ខេត្រវិហៅថា បុគ្គលយោ សញ្ចសចាធិប្ត ។ អើ ។ កាលបើសញ្ចសចាធិលេត់ហើយ ខេត្តវិ ហៅថា បុគ្គលខានសញ្ចសចាធិលេត់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

មាន ក្នុង ក្រុង មាន្រ្តាធាមាន ក្រុង មានប្រា

យ៉ាង៍ ខេះខេ ។ បេ។

(១០៣) ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យប្រ គ្រោះ អាស្រ័យវេទនាឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ៤ នាក់ ក្រោះ អាស្រ័យទន្ទ ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

က တက္ဆရွိခဲ့တဲ့မှုလ ကြားကလြိယပေ ကေးကလြိယပဲစေသ ကေး ကလြိယလက္ကာ ကေားကလြိယလန္တာ၊ ကြေးကလြိယပဲက္ကာလလွ ၅ က် ၅ អភិធ្យូចិនិយ ២០វគ្គ

(ប០៧) ឧយ៌យង្ខំ វេសស៣ មោខយង់

ឧទានាយ ។ មេ។ ឧញ្ញត់ ឧទានាយ បុក្កលស្ប មញ្ញត្តិតំ ។ អមន្តា ។ មដ្ឋាសេဋំ ជាតូជំ ឧទា-

ខាយ អដ្ឋាសន្នំ បុក្ខណៈ បញ្ជាត់ ។ ជ ហៅ

វិទ្យុ ។ ប្រ។

វត្តព្រៃ ។ ខេ ។

(೧೦៤) ខត្តុន្ទ្រិយ័ ឧទានាយ សោត់ន្ទ្រិយ័ ឧទានាយ បុក្កលស្ប ខញ្ញត្តិតិ ។ អមន្តា ។ ខ្វិ<u>ធិ</u>

មុក្កលស្ប បញ្ញាត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ ពារីសត់នំ ឥន្ទ្រិ-យានំ ឧទានាយ ពារីសត់នំ បុក្កលានំ បញ្ហាត្តីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(೧೧೦) រ៉ាក់កោក ខេត្ត ១ ខេត្តក្រកាក់ មុក្តបស្ប បញ្ជូតិតំ ។ អមន្ត្ ។ ចតុកេតាក់ ឧទានាយ ចតុន្នំ បុក្ខលានំ បញ្ជូតិតំ ។ ន ខេត្ អភិព្យាជំងឺ ១៧៨ភ្ន

មេស្ត្រាស្ត្រ មាន ស្រោះមេស្ត្រាធិត្ត ស្រោះ មេស្ត្រាធិត្ត ស្រោះ មេស្ត្រាធិត្ត ស្រាះ មេស្ត្រាធិត្ត ស្រាះ មេស្ត្រាធិត្ត ស្រាះ

ការបញ្ជាត់ខ្លាំបុគ្គល ១៨ ខាត់ ក្រោះតាស្រ័យ៣តុ ១៨ ឬ ។ ក្រប់បក្ប

ព្រះ ទេ ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

(๑๐๘) កាបេញត្តិខ្លិបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យចក្ខខ្លិយ ក្រោះ អាស្រ័យសោតិខ្វិយឬ ។ អើ ។ កាបេញតិខ្លិបុគ្គល ៤ នាក់ ក្រោះ

សស្រ័យសោតិទ្រិយ ។ បេ។ ក្រោះសស្រ័យអញ្ញាតវិទ្រិយឬ ។

រអី ។ ការបញ្ជាត់ខ្លាំបុគ្គល ៤៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យឥន្ទ្រិយ ៤៤

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ុងនេះខេ ។បេ។ (១១០) ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល់គ្នាក់ ព្រោះអាស្រ័យកពមាន១ខ្នួ១ ឬ ។ អើ ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ៤ នាក់ ព្រោះអាស្រ័យកព

មាន១ន្ធ្ទំហ្គ្រុំ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(០០០) ស្មមស្រួយរង្ស និស្សិល ស្មមរាំ និស្សិលស្បី ពិស្សិស្ស ន សមន្តិ ន ពិស្សិស្ស ន សេរ និស្សិស ពិស្សិស្ស ន សមន្តិ ន ពិស្សិស្ស ន សេរ ព្រះ

ព លេខ នៃ នៃ សា ខេង ពេល ខេត្តប្រាសាធិត្ត ខេត្តប្រជា ខេត្តប្រជា ខេត្តប្រធានិត្ត ពេល ខេត្តប្រាសាធិត្តបាន ខេត្តប្រជា ខេត្តប្រជា ខេត្តប្រធានិត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបានិ ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបានិ ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបានិ ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបាន ខេត្តបានិ

(១០៣) វាយម្រុយមេក្រ ស្រាវ ដែលស្ន ។ មានស្លា ។ ឧណិម្រុយមេក្រ ឧណើរ ដែលស្ន ។

្សៃ ខេសមាកា ខាណាកា ឧណីខ្លំ ដណ្ណោ ម៉្រៀ ងុច្ចលើង ។ ខ ស្សេ រុឌីខើ ។ ខេរ បាន្ស ឯប្បហុករិ ឧឈីខ្លំ រិឧស្សិ អុច្ចភ្ញុំ ឯបហេត្ ឧច្ចលើយ ខាយាត្ អុច្ចជំ ត្យូវខេស្ស ឧស្សា រុយ្ណុំ ខេសខាកា ខាណាកា ឧយីខ្លំ វិសមហភ្ ឧយីខ្លំ ត្រូវនៅ រិត្ត ខេសខាកា ឧបហករិ ឧយីខ្លំ រ (០០៤) កាន្សា រ៉េណ្ឌ ខេសខាកា ខាកាកា ពុត្តលាក់វ៉ោ

(๑๑๑) ការបញ្ជាត់ទូវបុគ្គលថ្នាក់ ព្រោះអាស្រ័យភពហទ១នួទប្ត។
អើ ។ ការបញ្ជាត់ទូវបុគ្គល៩នាក់ ព្រោះអាស្រ័យភពហទ១នួ៩ប្ត។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១១៤) បុគ្គលតែម្នាក់ នៅក្នុងភពមាន១នួទ្ ឬ ។ ពើ ។ បុគ្គល ៤ នាក់ នៅក្នុងភពមាន១នួ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់ នេះខេ ។បេ។

(១១៣) បុគ្គល់តែញ្ចាត់ ខៅក្នុងភាពខេ១ខ្វួល ។ ក្រើប បុគ្គល ៤ នាក់ ខៅក្នុងភាពខេ១ខ្វស់ប្ត ។ អ្នកមិនគួបលាល យោងខេះខេ ។ បេ ។

(១១៤) ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ យ៉ាជណា
ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យប្រ ក៏យ៉ាជនោះដែរឬ ។ ការ
បញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើក្តីមិនទៀន មូបក្តីក៏មិន
ខៀន យ៉ាន៍ណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យរូប រូបក្តីមិនទៀន
បុគ្គលក្តីក៏មិនទៀន យ៉ាន៍នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគប្បីពោល យ៉ាន៍នេះ
ខេ ។ បេ។ ការបញ្ជាតិខ្លាំមូប ក្រោះអាស្រ័យដើមឈើ ដើមឈើដទៃ

អញ្ញា ជាលា រៀវ ទៅ វិត និសសកា តិដីហូស្រី តិយ៉ឺង ពី ។ ខេ ១ យដា តាម ខ្ទាខាយ តាម្លៃស្ប្^(a) ខេញតិ ត្សុធនុ វិត និសស៣ ត់ដែលអា មញ្ជាត់ ភូទិ យថា តាម ខ្ទានាយ តាម៉យុស្ស ១៣គំ តាមោ អញ្ញោ តាម៉យោ^(២) រៀវទៅ វ៉ូច ឧសសយ បុក្ខលុស្ស បញ្ជាតិ អញ្ជាំ រុខ្ធំ អញ្ជោ បុក្ខលោតិ។ ឧ ហៅ វត្តុត្យូ ។ បេ ។ យថា រដ្ឋ ខ្ទានាយ ត្សាស្តុំ សូរ ទៀវ ស្ត្រ ស្ ញ ញ ្សុក្តសស្ប បញ្ជូន ។ យដា ដ្ឋើ ឧទានាយ ក្រោ វិព្ រដ្ឋ អញ្ជា ស្សគ្រង ಗ ಭ បុក្ខលស្ស ខណ្ឌ នៃ ស្វ្រំ នេះកា មុក្ខលោត ។ វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ យថា ឧ ឧកខ្យេ ខេ-យស្ស នគមន៍ប េសា

🤊 🤋 ម. ភាមិកស្សូ ។ 🖢 🤋 ម. ភាមិកោ ។

មភ័ពឬមិជិក ក្សាវត្ថ

យ៉ាង៍ណាមិញ ការបញ្ជាត់ខ្លាំបុគ្គល រោស្រាស្រែលវិស បុគ្គលដទៃ ក៏យ៉ាង៍នោះដែល្វេ ។ អ្នកមន្ត្រអំព្រះ ការបញ្ជាតិខ្លាប់គ្នល ញាព្រះ ព្រ អ្នក នៅក្នុស្រុក y 10 y ព្រោះអាស្រ័យស្រុក យ៉ាឥណា កាបេញត្តិខ្លាំបុគ្គល ព្រោះអាស្រ័យ រូប កំហង់នោះដែរឬ ។ ការបញ្ជាត់ខ្លុវបុគ្គល អ្នកនៅក្នុងស្រុក ្រោះអាស្រ័យស្រុក ស្រុកដទៃ បុគ្គលអ្នកនៅក្នុងស្រុកដទៃ យ៉ាងណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះអាស្រ័យរូប ប្រជនៃ បុគ្គលដទៃ ក៏យ៉ាង នោះដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ ការបញ្ចក្ត នូវស្ដេច ព្រោះអាស្រ័យដែន យ៉ាង៍ណា ការបញ្ជាតិនូវបុគ្គល ក្រោះ អាស្រ័យប្រ ក៏ វ៉ាងនោះដែល ។ កាបេញត្តិនូវស្ដេច ក្រោះអាស្រ័យ ដែនជទៃ ស្ដេចដទៃ យ៉ាន៍ណា ការបញ្ជាតិខ្លាំបុគ្គល ក្រោះ អាស្រ័យប្រ វូបដទៃ បុគ្គលដទៃ កំហ៉ង់នោះដែល្ក ។ អតមន យាងនេះទ បុគ្គលជាប *្បុក្សមន្ទាន* 7 10 7 ច្រក់ក់នៃបុគ្គលណា បុគ្គលនោះ ដ្ឋាល្យាក វេលារេវា

(០០៥) ចិត្ត ចិត្ត បុក្ខបសុ ្សាត្តិ ។ អាមត្តា ។ ខំត្តេ ខំត្តេ ពុក្ខលោ ជាយត់ ជិយ្យត់ មិយ្យត់ ខាត់ ឧបបដ្ឋត់ត់ ។ ជ ហៅ វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ ឧុត៌យេ ចំត្តេ ឧញ្ជន្ ន វត្តទ្វិ សោត៌ កំ មយោត៌ ក់តំ ។ អមស្ពា ។ ខុតិយេ ចំនេះ ឧប្បៈខ្មេ ៤ វត្តទ្ធំ កុមាក្រោត ក កុមា-រិកាត់ វត់ ។ ត្រៃ ។ អជាជាល់ ខិត្តលំ ហញ្ ឧុត៌យេ ចំក្តេ ឧប្បន្ន ឧ វត្តព្វ សេត៌ វា មពោះតិ វត រេ វត្តត្វេ ឧុភិយេ ចិត្តេ ឧប្បណ្ ឧ វត្តទ្ធំ គុមពេលតំ វ គុមាកែតំ វត៌

[๑๑๕] กายเกล้าใบลูเก กเขาอัลูนุ ฯ เพี ฯ กุร បុគ្គល កើត ចាស់ ស្គាប់ ច្បូត បមិសន្ធិ កល់១ចិត្តឲ្ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ ចុះកាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរភោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដែរ ដូច្នេះឬ ។ រេរី ។ ចុះកាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ក្មេងប្រស ប្តថាក្មេងស្រី ដូច្នេះដែរឬ ។ អ្នកគួរនោលថាខ ។ អ្នកចូរដឹងខ្លូវ ^{ទំ}ហុស (បេស់អ្នកចុះ) ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី ២ កើតឡើងហើយ ្សកមនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដំខែដូច្នេះខេ មាល ្រុកដី១វើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលចិត្តទី២ កើតឡើន ហ៊ុយ ដូកមិនគួរគោលថា ក្មេងប្រុស ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះដែរ

ဏီ အန္အာ ဂါအလ် ဂါရူးရွာ ေတာ့ ရေရွာက္သြင့္ ជ វត្តត្វំ សេវតិ វា អញ្ច្រាតិ វា ឧតិយេ ចិត្តេ ខេច្ច ្រ្តី ស្តាល់ ខេត្ត ស្ត្រី ស្ត្រី ទំឡា សញ្ចាំ វា បឧ ខុត៌យេ ចំត្តេ ឧប្បណ្ឌ គុមរ គេតំ វ គុមា គែត វ នេះ နန္တုတ္ ငန္တုတ္ ငါးန္ရ ရပ္ခုန္ နန္တ $\hat{g}^{(a)}$ (ကန္တ ម ញោត់ វាត់ យំ តុគ្គ វ ខេស់ វត្តព្វេ ទោ ខុត់-យេ ខន្តេ ឧប្បៈខ្ ឧ វត្តត្វំ សោតិ វា មញ្ញោតិ វា ឧុគ៌យេ ចិត្តេ ឧុហ្សខ្លេ វត្តត្វិ កុមារ ភោគ វា តុមា ភោតិ វតិ មិញ ។

ច់ត្តេ ឧប្បារត្ន ឧ វត្តព្វិ ឥត្តិតិ វា បុរិសោតិ វា ចំត្តេ ឧប្បារត្ន ឧ វត្តព្វិ ឥត្តិតិ វា បុរិសោតិ វា

១ ឱ នវត្តិ ។

នកិច្ចព្រះពិត ១៧វិត្ត

្នុចល្អាសាស្ត្រាន់គឺរយោះ អ្នកសោលខ្លាំងាក្យណា អ្នកសាលវិតសាក្ស នោះថា កាលចិត្តទី៤ កើតច្បើនចោយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល នោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នោះទេ កាលបើចិត្តទី៤ កើតឡើង លើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រសារ ឬថា ក្មេងស្រី ពាក្យប៉ូចេះ នេះ ជាភាក្យុខុស មួយទៀត ប្រសិទបើ កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើន ហើយ អ្នកគួរគោលថា ក្មេងប្រសឫ ឫថា ក្មេងស្រី ម្នាលដ្ឋកដី ចរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលភិត្តទី៤ កើតឡើន ហើយ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលនោះឬ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះ ដែរ បណ្តាញកម្រង់ទីរនោះ អ្នកពោលទូវពាត្យណា គួរពោល តែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា បុគ្គលនោះ ថ្មថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នោះទេ កាលបើចិត្តទី ៤ កេត្តឡើងហើយ អ្នកគួរពោលថា ក្មេងប្រក ឬថា ក្មេងស្រី ដូច្នេះ ដែរ ពាក្យដូច្នេះនេះ ក៏ជាពាក្យខុស ។

(១១៦) ចុះកាលចិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរ ភាលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃឬ ។ អើ ។ ចុះកាល ភិត្តទី៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា ស្រី ថា ប្រុស បុគ្គលកយ៉ា

កហដ្ឋោតិ ក ខត្តជិតោតិ ក នេះកេតិ ក មនុស្សេតិ វាតិ ។ វត្តទ្ធំ ។ អាជានាហ៍ ឧិក្តហ៍ ហញ់ ខុត់យេ ខ វត្តព្វំ សេត វា អញ្ញោតិ ឧប្បយ្ជេ វត្តព្វេ ឧត្តិយេ ចិត្តេ 13 787 នពុះ្ធ នៅក្នុង ក មនុសេត្តតំ វាត់ វេស្ស វ ខេស៌ វគ្គព្វេ ឧុត៌យេ ចិត្តេ 130 វត្តព្វំ សោត៌ វា អញ្ចោត៌ វា ខុត៌យេ ចិត្តេ ឧប្បាជ្ ျေးကျဲ့နော် ကို မောင်းကျော်မှာ ကုန်း $_{(b)}$ ချည်း တော်တို့ ប្រ ឧទ ខម្មភាព ភ្នាំ នេះ មន្ត្រិ នេះប្រម្នូ ប្ មនុស្សាត៌ វា តេខ វត ហេវត្តត្វេ ឧត៌យេ ចិត្តេ ឧប្បន្នេ វត្តត្វំ^(២) សោត វា អញ្ជោតិ វាតិ យ៉ ច់ តេ វ ដេស វគ្គ លោខុតយេ សោត វា ឧុតិយោ ង មយោខ វត្តត្វំ នេះវេត៌ វា មនុស្សេត៌ 9 18 9

🤊 ន. កុមារិលោតិ វា កុមារិបាតិ វាគីគិ ទិស្សត្តិយោះ ។ 🔈 ន. ៩ វត្តក្នុំ ។

ដុគ្គលាក់វា ញ គ្រលស្ ញ បត្តជិត ញ ខេត្តភា ថា ខនុស្សដែល្ក ។ ក្រសួលភាព ជាន់ ។ អ្នកឲ្យដឹងឡូកំហុស (បេសអ្នកចុះ) ប្រសិនបើ កាលប៉ាត្តប៉ា កេត្តឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដែរ ដូច្នេះ ទេ មាលអ្នកដ៏ចំរេន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាយ ចិត្តទី ៤ កើតឡើង:ហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា ទៅតា çថា បនុស្ស

ដូច្រៅថា បណ្តាញតម្លាំងពីរនោះ អ្នកពោលឡូវពាក្យណា គួរពោល តែពាត្យនោះថា កាលចិត្ត ៤ កេត្តឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោល ថា បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ កាលបេចតុខិ៤ កេត ទៀងហើយ អ្នកគួរៈពាលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ពាក្យដូល្រៈ នេះ ជាពាក្យខុស ម្យ៉ាន់ទៀត ប្រសិនបើ កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើន លេក អ្នកគួរពោលថា ទៅតា ឬថា មនុស្ស ម្នាលអ្នកដ៏ចំពីន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើនហើយ បុគ្គលនោះ ឬថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះដែរ បណ្ដា អ្នកគួរពោលថា ពាក្យព័ធិពិរះនាះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា គួរពោលតែពាក្យនោះថា កាលចិត្តទី ៤ កើតឡើងហើយ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលនោះ ឬ ថា បុគ្គលដទៃ ដូច្នេះទេ កាលចិត្តទី២ កេតឡេងលេយ អ្នកគួរ

ះទាល់ថា ខេត្តៃ ឬថា មនុស្ស ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ។បេ។

d 5

(೧೧೯) ಎ ಕಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಭಕ್ಷೀಯ ಇರಚಕ್ಷಣೆ ಕುಕ್ಷ-យ្តីតាងឌើយម្នូង មាគីស ឯ ១៤ លោ ឧហ៊ីម្ ထိ ဗည္ခုန္နဲ ၊ ထင္ဆ ဗည္ခုန္နဲ ၊ ညေ ဗည္ခုန္နဲ ជស្មីខ្មុំ ឯ សគសិ ឯ សឃ្មុំ បសុត្រិ នេះជ យោ ជអាវិត យ៉ូ ជអាវិត យេខ ជអាវិត មោ បស្សត់ តំ មស្សត់ គេន មស្សត់ គេន វត ហ វត្តព្វេ បុក្កលោ ឧបលត្តទាំ សច្ចិតាដ្ឋបមេដ្ឋេលតិ ។

[០០៤] ន វត្តព្វំ មុកលោ ឧបហត្ថត សុខ្លិ-អ្នក្ខិត្តពេល្ត រ មាតស្លី រ ខេខ់ លោ មាំ-ណាត់ ១ ខេ ។ ហោ សាយតំ ។ ខេ។ ស្ពេច ។ មេ។ យោ ដុសត៌ ។ មេ។ យោ វិជា-ទាត់ យ៉ វិជាទាត់ យេជ វិជាទាត់ សោ វិជាទាត់ តំវិជាជាតិ តែជវិជាជាតិតំ ។ អាមណ្ឌ ។ ហ្តាំ វិជាលាតិ យំ វិជាលាតិ យេខ វិជាលាតិ

រាភិពឲ្យបំផុត ការបង្គ

(១១៧) អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គល នេះដីជំឡាន អាក់យ ผลส์ติล នิฉัศลส์จลุยบุ ฯ เค ฯ โคธิบุลุณณฑาเบ็ต) เบ็ต ខ្ទុំវិហ្គុណ ឃើញដោយវិក្ខិតណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ឃើញ កោសន៍វិសែខោះ កោសិក្សាគោកម្រិកខោះជំ ភ មេ ភ កែក្បាញ ថុគ្គលណាឃើញ ឃើញខ្លាំប្រណា ឃើញដោយតែ្នកណា បុគ្គល នោះ ឈ្មោះថា ឃើញ ឃើញខ្លុវប្រនោះ ឃើញដោយស្តែកកោះ មាលអកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេរ៉េង បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នៅដែរ ។

[១៩៨] អ្នកមិនគួរហោលថា បុគ្គល នេះដឹងបាន ហោយយ ដ៏ពិត មិនិមត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ គើ ។ ក្រែងបុគលណាព្ ។ បេ ។ បុគ្គលណាធំ ។ ២ ។ បុគ្គលណាលិទ្ធភូក្ស ។ ២ ។ បុគ្គលយា រះពាល់ ។ ខេ ។ បុគ្គលណាដ៏និច្បាស់ ដឹងច្បាស់ខ្លាំង<u>ពេញពេ</u> ណា ដឹងច្បាស់ដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា វ៉ែង ច្បាស់ ដឹងច្បាស់ខ្លាំធម្មាមេណ៍នោះ ដឹងច្បាស់ដោយមនៅព្យាយ នោះឬ ។ គើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាដ៏និច្បាស់ ដឹងច្បាស់ ខ្លាំធមាមេណ៍ណា ដឹងច្បាសដោយមនោវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ សោ វិជានាត់ តំ វិជានាត់ តេខ វិជានាត់ តេខ វត រ វត្តព្វេ បុក្កលោ ឧបលក្កត់ សប្តិកដ្ឋប មៈដ្ឋនាត់ ។

មដ្ឋេញតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ គេឧ ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ យេឧ ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ យេឧ ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ យេឧ ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ យេឧ ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ ឃុំ ឧ វិជាយាតិ តេច ឧ វិជាយាតិ ។

១ វិជាយាតិ សំ ឧ វិជាយាតិ តេច ឧ វិជាយាតិ ។

ឈ្មោះថា ជីជញ្ជាស់ ដីជញ្ជាស់ទូវធញ្ញាម្នេយ៍នោះ ជីជញ្ជាល់យាយ មទៅវិញ្ញាណនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកសព្វីរលាល ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និឪកក្កដ៏ទគ្គម ជួរកូរដែរ ។ (၈၈๙) បុគ្គល เลน็ธ์တုခ เปาเบคตุน็ติด อิธ์กตุนี้จดูแ ឬ ។ តើ ។ ក្រុងបុគ្គលណាមិនឃើញ មិនឃើញទុវ្វបុណា បិរា ឃើញដោយក្មែកណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញ ន្ទវរុបនោះ មិនឃើញដោយគ្មែកនោះឬ ។ កើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល មិនឃើញ មិនឃើញនូវរូបណា មិនឃើញដោយក្អែកណា ចុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនឃើញ មិនឃើញទូវប្រនោះ មិនឃើញ ដោយក្រែនោះ ម្នាលអ្នកដ៏១វ៉េន អ្នកមិនគូចេលថា បុគ្គល នេ ដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

(១৬०) បុគ្គល គេដ៏ន៍ថាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៍ទុក្ខប
ឬ ។ អើ ។ ក្រែន៍បុគ្គលណាមិនឮ ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនធំ ។ បេ ។
បុគ្គលណាមិនលិទ្ធភូក្ស ។ បេ ។ បុគ្គលណាមិនប៉ះពាល់ ។ បេ ។
បុគ្គលណាមិនដ៏ន៍ច្បាស់ មិនដ៏ន៍ច្បាស់ខ្លាំងឡាមេ្នណ៍ណា មិនដ៏ន៍ច្បាស់
ដោយមនៅវិញ្ញាណណា បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មិនដ៏ន៍ច្បាស់ មិន
ដ៏ង៍ច្បាស់ខ្លាំងឡាមេ្នណ៍នោះ មិនដ៏ន៍ច្បាស់ដោយមនៅវិញ្ញាណនោះឬ ។

អភិព្វម្មិធិពា ៣៣វត្ថ

អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ (ឃា ឧ វិជា៣តិ ឃំ ឧ វិជា-ពត៌ (ឃាន ឧ វិជាពាត៌ (ភា ឧ វិជាពាត៌ តំ ឧ វិជាពាត៌ (គឧ ឧ វិជាពាត៌ (ជា វត ប វត្តព្វេ បុក្តុលោ ឧ្សលភ្នំ សច្ចិតដ្ឋបមេដ្ឋេខាត៌ ។

កដ្ឋបម ដេ្ឋទាត់ ។ អម្មា ។ ០០ ស្ត្រី កក់តា បស្សាបហំ ភិក្ខាវ ជំនឿន ជក្ខានា វិសុធ្វេន អតិកាត្យខុសកោន សត្តេ ៤វេសនេ ឧបបជ្ជមានេ មាន ខណ៌នេ សុវណ្ណ ឧត្តណ្ណ សុកនេ ឧត្ត-នេះ យជាភាឌ្ឌបកេ សុវត្ត បជាជាមិត អត្តៅ សុ-ត្តខ្លោត ។ អាមន្តា ។ គេជ ឆាំ បុក្ខលោ ឧបសត្ថតិ សច្ចិតាដូបមេដ្ឋេលតំ ។ វុត្ត ភកវតា បស្សាមហំ ង្គុំ ត្រៀប ខុង្គុំ ស្រុខ្មែរ គម្ពុងខុសសំ ರ್1ಣಾವಿ សង្គេ ខុសេខេ ឧប្តត្តិសុខេ សុខេ

របស់បម្រើជា ៣៤៤ឆ្ន

ករី ។ ប្រសិតយើ បុគ្គលាណា មិនជីកព្យាល់ ពិករើតឲ្យាស់ក្រូវ ចណ្យាណ៍ណា មិនជីកព្យាស់វេវាយមនោះវិញ្ញាណាណា បុគ្គលហោះ ឈ្មោះថា មិនជីកព្យាស់ មិនជីកព្យាស់ខ្លាំក្ខេញប្រណ្ណានោះ មិនជីក ច្បាស់ដោយមនោះវិញ្ញាណនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគួយរាយថា បុគ្គល គេជីក្សាន ដោយអគ្គដ៏ទិត និក្សាដ៏ទគ្គម ដូច្នេះទេ ។

(១៤១) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន យោយយាល់ ពិត និងអត្ថវិទត្ថមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាត ខ្ទង់គ្រាស់ ថា មាលក់ក្នុក់ឥឡាយ តថាគតមានចក្ខដូចជាខិត្ត ដំបរិសុទ្ធ ក្បុង បង់ចក្ខុបេសមនុស្សជម្មតា វមែនមេលឃើញខ្ញុំតួកសត្វ កាលឲ្យក មាលមេ្ត ដោមស្វ ស្ដែញ សានមាតិវីហើ សានមានិវិសាប្រែ មានគត់ល្អ មានគត់អាក្រក់ ដងប្បាស់ខ្លាំពួកសត្ ដែលអន្តោលទៅ តាមយល់កម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ កើ ។ បេដ្ឋបោះ មានតែ បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និនិអត្ថដ៏ទត្តមដ្ឋប្រះដែរ ។ (សកវាទី) ធ្វើ (នូវតាក្យប្តេជ្ញាឲ្យទាំថា) ព្រះមាន់ព្រះភាគ ខ្ទង់គ្រាស់ថា មាលក់ក្នាន៍ឡាយ តឋាគតមានបក្ដដូចជាទិត្ត ដំបរិសុទ្ធ កុទ្ធជ៍បន៍បត្ត បេសមនុស្សជម្មតា មេលយើញពួកសត្វ កាលឲ្យត កាលកើត ថោក៣ប

ರಯ್ಡು ಸ್ಟ್ರೀಯ್ ಕ್ಟ್ರೀಯ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಟರ್ಟ್ តាមួយក ស់ត្តេ បជានាម័ត ភាគ្នា តេ នៅ ការណេន បុក្ខលោ ឧបលញ្ចន្ទ សញ្ជិតដ្ឋបទេដ្ឋេញនិ។ ភាមន្តា។ ឧឧប ខ្យុំ ១ ១ ១ ស្ពាំ ។ ស្ដេច មន្ត្តិ មន្ត្ ಚಾರ ತಿದ್ದ ದಳ್ಳು ಕಟ್ಟೆ ರಳ್ಟಿಪ್ಪ ನ ತಿದ್ದ ದಳ್ಳುತ್ತು ನ វិត្ត តិដលោ វិត្ត ឧរុម្ភ វិត្ត ៩ភេពជីម្ន វិត្ត ៣ខ្មា-កាម្មក្និ ។ ជ ហេវ វត្ត្ ។ បេ។ កកា ត្ថខេខ ខេស្សា ស្រុខ្លេន អត្ថិត្តិស្វិស្សា ខេស្ស តមាន្ទៃ ត់ដល្ច ឧទាន្ទែន ។ ត់ដល្ច ឧទានិទ្ធ ។ ស្ដេល រិត រិសពាងតុ រិសយង់ ចុល តុងយូ လောက္ခန္ နီဆမွာ ေလည္ခိုင္သာတြင္ ေလွ်ာက္ရွိ ရဌိလည္ဆို ឧយ៌មារី សេខរន្ត សេឌជីឌុស ឯ ខ លេ, រុឌីដេ ។ ខេ។ ភគវ ឧ៍ត្វេន ខត្តុខា វិសុខ្វេន អតិក្តាន្តិ. មានុស គោន រូខំ ខស្បួត ខុក្កលំ ខស្បួតិត ។ នយោ តមរីខ្មុំ ឯ នយោ ខ្ញុំ ដិល៣ឧច្ចុ ដែខា្ស់

រុធ្តិណ្ឌ តានសណ្តិញ តានសស្តិញក្រមុ តានស្វេញ លាមម ភាក្រត់ ដឹងច្បាស់ខ្លាំពួកសត្វ ដែលអន្តោលទៅតាមយល់កប្ ប្បៈ ហេតុនោះ (ខេមសួរថា) បុគ្គល គេដឹងមាន យ៉ាយក្រប៊ីបិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានបក្សាប្រវា ក្តេញ៤៦៤៤៤ រ ខែខុក្ខេញប្រែ រ ៤៦៤ មូ៤ ខែ៧ម កែ កេត ប្រមន្ទោលទៅតាមយថាកម្មក្នុ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះសេ ។ បេ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចក្ដុដូចជាទិត្ត ដ៏បរៃសុទ្ធ កម្មជាក ជធិរណភុគន់សាជគិង ខែឌុក្ខេយ៍រំណែ ខេឌុក្ខេយ៍រាជ់មិលថា ឯ ហិរុ រឃ័ញបុគ្គល ។ ប្រ គឺបុគ្គល ជាប្រាយតនៈ ជាប្រធាតុ ជាប្រទៀវ ក្នុចក្នុ មកកាន់ធ្វើនិចក្ខុប្ត ។ អ្នកមិនគួរហោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានចតុដូចជាទិព្វ ជ័បសៃុទ្ធ ឥន្ទន៍បន់ចតុបេស វបស់ទាំងពីរ ។ រូប និបេស់ទាំងពីរ យុះព្យុយក្ន: យុះប្រ៣គុ

អភិពឬពិ៩៣ ២៧៨១

៖៣១៤៣៣៣៩ ហេះគា ។

។ តេ ។

(០៤៤) អេសារិសាសពម្នេះ ។ ខ សេរ នេះ ខេំ

អភិពឬប៉ូពី៣ កថាវិត្ត

បេស់ទាំងគឺ៖ មានពណ៌ ទៀវ បេស់ទាំងគឺ៖ មានពណ៌ បេស់ទាំងគឺ៖ ៅលើ គឺ៖ មានពណ៌ក្រហម បេស់ទាំងគឺ៖ មានពណ៌ស បេស់ទាំងគឺ៖ ដែល គួរដឹងដោយបត្ត បេស់ទាំងគឺ៖ ប៉ះមកក្នុងបត្ត បេស់ទាំងគឺ៖ បេកាល់ រង្វង់បក្តុ បេស់ទាំងគឺ៖ ប្បូត បេស់ទាំងគឺ៖ ស្រឹត បេស់ទាំងគឺ៖ បេហ្ហា !!! ទៅតាមយប់កេញហ្គូ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាងនេះ៖៖ ។ បេ។ ចប់ ខ្លាកបញ្ញុត្ត«យោត។

(១৬৬) កម្មហ្គំនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឲ្យ។ មើប បុគ្គលក្រក់ (១৬৬) កម្មហ្គំនេទ្យធ្វើ នូវកម្មហ្គំនិងអាក្រក់ គេដឹងបានប្

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(១៤៣) កម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលរូករញ៉ើ

ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ នូវកម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។

គើ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មនោះ គេ ដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មនោះ គេដឹងបានឬ ។ កើ ។

ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃខុត្តនោះ ១ មិនមាន ការដ្ឋាច់បង់ខ្លាំដ្ដៃ: មិនមាន

មនុទ្ធទាល់នៃត្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

សព្វន្តិត ។ មហៀយសេសសេច កាញ់ចំ នុខ្ (១២៤) កាញាយសេសសេច កាញ់ចំ នុខ្

សត្តខ្លួន ។ មហៀយសេតមអាត មេសិច មេសិ សាលា វតសមន្ទន ។ អាតស្លា ។ ត់ដលោ វតសមន្ទន ។ ត់ដែលជា មេសិ មេសិច មេសិ

សត្តតំ ។ ១ សៅ វត្តត្វេ ។ មេ។

សេដីខ្លួន ។ ចូណិចករិ មេឌិ មេរាខេរ ៩ឧលដីមួន ។ សេដីខ្លួន ។ មេសាហោសឧមាត្ មេសិត្ មេឌិ សេដីខ្លួន ។ មេសាហាសឧមមាត្ មេសិត្ មេឌិ

នៃ ហៅ វត្តទោ ។ មេខាមមិយា គេត្តា គាបតា

នៃ ហៅ វត្តទោ ។ មេខាមមិយា គេត្តា គេបាតម្ប

នៃ ហៅ វត្តទោ ។ មេខាមមិយា គេត្តា គេបាតម្ប

នៃបហត្តគឺតំ ។ មហាបមមិយា គេត្តា គាបតា

នាពេលដ័ឌ្ឌ ឯ ខ សេ, នុឌី ដេ ឯ ពេជ

បុគ្គលកថា

(១៤៤) កម្មល្អ និងមាក្រក់ គេជំង់ហ្មានប្ ។ បុគ្គលក្កធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នះប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកប្មល្អ និង៣ក្រក់ គេជំងំជានប្ ។ អើ ។ បុគ្គល គេជំងំជានប្ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នក ប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវបុគ្គល គេជំងំបានប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង

(១២៩) កម្មល្អ និងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលម្មកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើឲ្យគេធ្វើ នូវកម្មល្អ និងមាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលម្មកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ហេ ។

18:17 7 10 7

(១៤៦) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គួរដឹងបានឬ ។ បុគ្គលដ្ឋកច្ចើ ដោយទូនឯង ដ្ឋកច្រើតេទ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ ដើ ។ មហាប្រឹថភី គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលដ្ឋក ធ្វើដោយទូនឯង អ្នក ប្រើគេទ្យធ្វើ នូវមហាប្រឹថភី គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះ្ស ។ ហេ ។ រហិយ្យពី៨៣ ភូមិវត្ត

(១៦៧) ភាហ្សាឈាសាបការធំ ភាញ្ញាធំ នុប-លត្តខ្លឺតិ ។ ភាហ្សាឈាសាបភារជំ ភាឡាជំ ភាគ្នា ភាពស ខ្ពស់ពត់តំ ។ សមស ។ មហាសមាស

ទភាប់ខា និតលេខិម្ម ឯ មាននិវ ឯ គណៈមាន់បើ

 ៤០៤៤) ក្នុំព្យាលាខានកាន់ កម្មនំ ក្នុ

 ៤០៤៤) ក្នុំព្យាលាខានកាន់ កម្មាំនំ ឧទ

 ឧបហត្ថិតិ ។ ឧប្បាលាខានកាន់ កម្មនំ ឧទ

ភាបតា ឧបលត្ថតិតិ ។ អមន្តា ។ សំនេរុបតូតnch ឧបលត្ថតិតិ ។ សំនេរុបតូតកេដស្ប កេត្តា

(បក្ស) មហៀយាសពម្យាក្ខ មេសីក្ខ ៩ឯ-

សត្តខ្លួន ។ កាហ្សាណខាខកាន់ កាម្នាន់ កាត្តា ការកោ ឧបហត្ថន៍នំ ។ អាមត្តា ។ អាទោ

នុខលត្តតិតិ ។ អបស្ប កត្តា កាបុតា នុម. បត្តតិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អភិធឬចិថិក ១៩១វិត្ត

ធ្វើដោយទិនក្ខន្ម ដឹមណ្ដែនខ្មីធ្មើ និវុមតិហ៊ី នូឌុមស្រុប ដេក្បូបការ (១၉៧) មតិហ៊ី នូឌុមស្រុប ខេត្តជួយ និវុមតិហ៊ី នូឌុមស្រុប ដេក្បូបការ

ឬ ។ មើ ។ មហាសមុខ្ទ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើបោយៗនៅជា អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាមហាសមុខ្ទ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកបិនគួបនាយ យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

ដោយ និទ្យុខ ដឹម ត្រែខេទិ ខ្មុំ និទ្ធុស្តេច មិះ យើង: ហុខេត់ ខេត្តខ្ពប់ និទ្ធុស្សេច មិន ស្តែស្តេច មិន ស្តែស្តេច មិន ស្តែស្តេច ស្តេច ស្ត្រ ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្តេច ស្ត្រ ស្តេច ស្ត្រ ស្តេច ស្ត្រ ស្តេច ស្ត្រ ស្រី ស្ត្រ ស្

ារុក្ខលាកឋា៖

(០៣០) ចេញព្រោសមាសាធិ ចេញធិ នុខា

លត្តខ្លុំនិង គេស្យាសាខាមកាន់ តម្មាន់ តត្តា ការសា ឧបលត្តតិត ។ អាមស្តា ។ តេដោ ឧប-លត្តតិត ។ តេជស្ប កត្តា ការកោ ខ្ពលត្តតិ ។

ឧ ហេរំ វត្តត្វូ ។ បេ ។

(၈၈၈) ကေဟျကာစာစကာနိ ကာမျာနိ ၃၀-បត្តត្តិត ។ កហ្សេស១៥កាន់ កម្មាន់ កត្តា

ការ េតា ខ្មហត្តត់ ។ អមន្តា ។ វាយា លត្តតំ ។ វាយស្ប តេត្តា តារារតា ខុមហត្ត-ត់តំ ។ ឧ ហេរំ ឥត្តូ ។ បេ ។

(၁၈၂) မဟါဟာသာရည္ မဆိုင္ နေရ-លត្តន្តិតំ ។ គេហ្យាណខាបកាន់ គម្មាន់ គត្ថា ការោត ឧបហត្ថន៍នំ ។ អមន្តា ។ តំណក់ដូវឧប្ប-

នយោ ឧបហត្ថន្តិ ។ តំណត់ដ្ឋានប្បតិន កត្តា កាបតា ឧបលក្ខត់តំ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ។ បេ ។

(១៣០) កឬល្អ និង៣៤ក ដេជុំវិទ្យាន ឬ ។ បុក្ខពេ អ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្យុកឬល្អ និង៣ក្រក់ គេរ៉ង់

មុគ្គលរបស

បានឬ ។ អើ ។ ភ្លើន គេដី៩បានឬ ។ បុគ្គលរាកធ្វើសេយ ទំនុងក្នុ អ៊ីមព្រើមេខិត្រៃ និទ្ធិខ្លែក ទេក្ខក្សា ភា អ៊ីមក្អារ៉ាព ព្រាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រេ។

(១៣១) កម្មល្អ និង្គ័អក្រក់ គេជំងឺបានឬ ។ បុគ្គល។ក ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេទិន្រ្តី ខ្លាកម្មល្អ ខិសាក្រក់ គេដឹងបាន ឬ ។ ដើ ។ ទ្បល់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ១ខ្មង់ង

អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លាំ១ស្រ េះ ដ៏ ញែនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង 18:12 7 10 7

(១៣៤) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជំងឺបានប្ ។ បុគ្គលអ្នក ធ្វេរវាយខ្លួនឯដ អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹង ស់ខេត់ រ ដេ រ ហើ ហេត្តមិត ខ្លួខហេត្ត មេក្ខខ្លស់ រ

បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ នូវស្មៅ ឈើតូច និង

ឈើ គេដ៏ង៍បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(၁၈၈) အတျေကစာစကားခဲ့ အတုခဲ့ ဒုဗ-លត្តខ្លុំតំ ។ កហ្យាណទាបការ ំ កម្មានំ កត្តា តារេតា ឧ្ទល់ត្តត់ ។ អមស្លា ។ មញ្ញាធំ ម្លាំហាស្នានយុទ្ធ មួយ មូល្បិហ-ទាបភាជំ កាម្មាជំ ភាត្តា កាបតាត់។ ជ ហេវ រូស៊ី ស លេ ឯ

(၁၈၆) ဧလျှေလာဗာဇာကဒိ နာရာဇိ ဒီဓာ-កោ ឧបលព្ត័ត៌ ។ អមញ្ញ ។ កាប្បាណទាប-កាន់ កញ្ជនំ វិទាក់ឲ្យដំសំវេឌី ឧបហព្ថ័ត ។ ဒ ကျွန္နန္ကို နည္က မေလါကေလးကေတာ့ កាឡាជំ វិទាកោ ជុខបញ្ចត់តំ ។ កាហ្សាសាទាម-តោនំ តម្មានំ វិទាត់ឡេឌិសំជន៍ ឧ្ទលព្ត័ត៌ ។-អាមន្តា ។ តស្ប ខដ្ឋបំពុធ ឧបហត្ថត៍ ។ ជ ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។ តស្ប មដិសំវេធី ឧបលត្ថ-នីតំ ។ អមន្តា ។ តស្ប តស្បៅ ជត្តិ ផុត្តស្ប អន្តគាំយោ ឧត្ត វដ្តបច្ចេះនោ ឧត្ត អនុថា-នោយ នៃញានន្តិ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ ។ បេ។ តាល់ព្រល់ ១០គោន មាន ខ្លែខា ១០៤ ព័ត្ន ១

រសិយ្យបិដ្ឋា ក្រុងវត្ត

(១៣៣) កម្មល្អ និនិសាក្រក់ គេដង់មានប្ ។ បុគ្គលក្រក ដោះមាលវិទទ្ធ មិបស្តេខេត្តដៃ និស្រគលី ឧត្តមប្រមុ ដេក្សសារ ឬ ។ អើ ។ កម្មល្អ និងមាក្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នកធ្វើដោយ១ូនឯន អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ ខ្លុំកម្មល្អ និន័មាក្រអដ្ឋេចឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ៗបេៗ

(១៣៤) វិបាកនៃកម្មល្អ និនិស្រុកកំ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកស៊េប៊ុក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដង់បានឬ ។ អ្នកមិនគួរ សោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ ហេ ។ វិយុកនៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនៅបាក នៃកម្មក្អ និងមាក្រក់ គេដឹង បានឬ ។ អេ ។ បុគ្គលអ្នក នែកមនោះ គេដឹងបានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នករង៍កម្មនោះ គេដឹង បានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវនីបំផុតនៃខុត្តនោះៗមិនមាន ការផ្តាប់បង់ នូវដ្ដែ: មិនមាន អនុជាពលនៃខ្លាន មិនមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពាល យាដ៍នេះទេ ។ បេ។ វិបាត់នៃកម្មល្អ និធីអាក្រក់ គេដ៏ធីបានឬ ។

គេហ្យាណៈទាប់កោរ គេឡាជំ ទៃ)គេប្បដ្ឋសំរេជ ឧប-លត្តតិតិ ។ អាមន្តា ។ បុក្ខលោ ឧបលត្តតិតិ ។ មុក្ខលស្ប ជដ្ឋាវជី ឧបហត្ថតិតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ត តេ ដ យប្រហាសព យេក យើក មួយ យោ ရေးပတ္သန္တို့ ၅ ကေလျှေကတေးကဆို ကမ္ဘာ့သို့ ဂါတ-កាប្បដិសំរៅជី ឧបលត្ថតិតិ ។ អាមត្តា ។ ចិត្តាចំ និត្តសម្ព័ន្ធ ។ ប្រឹសាទមា ឧត្តម្ភាព នេះ និត្តបាន និង ។ ဥ ေတး ကို ကို ကေျ သ ေတြ ကလေျပသစာဗကာဇိ កម្មាន វិទាកោ ឧបហភ្ភិត ។ កហ្យាណខាមកាន់ កាឡានំ ទោកប្បដិសំរេឌី ឧបលញ្ជាត់តំ ។ អាមច្ឆា ។ ឧសាលណ្ឌ និស្សស័ឌ្ឌ និស្ស និស្ស និស្ស និស្ស និង ឌីឌី ។ ហ៊ុនេរុបតួឌីពជា ឧបហត្ថិឌីឌី ។ អាខោ ឧប-បាស់ខុឌ ៧ ខេះ ប្រាស់ និត្តសង្គិន ៤ បុរា និត្តសង្គិ ន្ទង រពេត ស្យាមនុក្សពិសាណ វព្ធមានខ្មុំនួង រ ကေး ကြီးကျ ၅ ပေ ၅ ကေပျောလာေးမောင် ကေမျာင် វិទា កោ ឧបលព្ត័ត់ ។ ភេហ្សាណខាបភាជំ ភម្មាជំ វិទាកាប្បដិសំវេឌី ឧ្ធហត្តត់ ។ ភាមព្តា ។

្យគ្គល់ពេល

បុគ្គលអ្នកធ្វើបាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ បុគ្គល គេដ៏ង៍បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធេ៍នូវបុគ្គល គេដ៏ង៍បានឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ខេ។ វិទ្វាក នៃកប្តូរ្ភ និង៍ អាក្រត់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកងើរបាត នៃកម្មក្អ និងអាក្រត់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិទ្ធាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលនូវត្រះទិត្យាទ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ បេ ។ វិទ្យាតនៃកម្មក្បួ និធីមាក្រត់ គេដឹងថ្កានឬ ។ បុគ្គលអ្នករងវិទ្យាត នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជំងឺបានហ្គ ។ អើ។ មហាប្រឹថពី គេដឹង ជាន់៤ ឯ ត្យាមាត់ (៦ ខេត្តខ្លាន់៤ ឯ មេខធ្មាហើះមនៅ ខេ ដឹង៍បានឬ ។ ទឹក គេដឹង៍បានឬ ។ ភ្លើង គេដឹង៍បានឬ ។ ខ្យល់ គេជីង៍បានឬ ។ បេ។ ស្មៅ ឃើតូច និងឈើធំ គេជីង៍បានឬ ។ បុគលអ្នករង់នូវស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរ រភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិទ្វាក់នៃកម្មល្អ និងីអាក្រក់ គេដឹងបាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកដៅចាក នៃកម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។

ពុគ្គលេកថា

អ េញ

साध्य

អភិធ្យាពិ៨៣ ១៧៨គ្ន

កហៀយសព្ទាធ្យុខ ក្រសា

പ ദ വും ുല്ലി പദ്രച ലംവിംസമാമലാടു ലുബ്ടു ദ്രാലമിട്ടു-

(၁၈၂) င်းရှိ လုစ် ဒုဗလဂ္ဂန်ား ၅ မာဗဏ္ဏ ၅ င်းရှလ႑ လုစလ႑ ဗင်းလိပ်င် ဒုဗ-

លត្តតំ ។ ៤ មេរ ត្រៃព្ ។ មេ។

អភិពឬបំពី ១៧វត្ត វិបាតនៃកម្មល្អ និងអាត្រក់ដទៃ បុគ្គលអ្នកដៅមាត នៃកាបព្យ

និងអាក្រក់ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ហេ។

(១១៩) សុ១ ជាទិត្ត គេដ៏ឪបានឬ ។ គេ ។ បុគ្គលរួក ទទួលសុ១ជាទិត្ត គេដ៏ឪបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ហេ។

(១៣៦) សុខ ដាំទិត្ត គេដឹនិយុនឬ ។ បុគ្គលអ្នកនើសុខ ដាំទិត្ត គេដឹនិយុនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកខទួលសុខនោះ គេដឹនិ យុនឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកទទួល សុខនោះ គេដឹងិយុនឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លុំខំព័ង្ខនៃខុត្តនោះ ។

មិនមាន ការដ្ឋាប់បន់ខ្លាំដ្ឋៃ: មិនមាន អនុបាលបនិញ្ជាន មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនោះទេ ។ បេ។

(១៣៧) សុ១ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកខទួលសុ១ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល អ្នកវង់នូវបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះទេ ។ បេ។

ប្រុក្ខលរពវេវា

(amd) ដំឡំ សុខ ឧបលក្កត់តំ ។ ដំៗស្ប សុខស្ប បដ់សំដើ ឧបលក្កត់តំ ។ អាមន្តា ។ ជំពា្ជជំ ឧបលក្កត់តំ ។ ជំពា្ជសប្រ បដ់សំដើ ឧបលក្កត់តំ ។ ជ បោះ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(၈၆၀) င်းရှိ လုံစိ ဒုၓလဂ္ဂရီး ។ င်းရှလျှ လုံစလျှ ပင်းလိပင်း ဒုၓလဂ္ဂရီး ។ မာဗင္ဂာ ។ ဗဏ္ဏီ င်းရှိ လုံစိ မေးဏ္ဏာ င်းရှီလျှ လုံစလျှ ပင်း-လိပင်းနဲ့ ၅ င (တ) င်္ဂရာရ ၅ (၁၅)

[೧೬೧] ಕಾರ್ನಿಸು ಹೆ. ಗ್ರತಿ ಇರು ಇಕ್ಕಾ ಇ ಕಾರಕ್ಷಾ ಇ

(១៣៨) សុខ ជាខិត្ត គេដង្ហីជានទ្ធ។ បុគ្គលអ្នកខេទួលសុខ ជា ទិត្តគេដឹងបានឬ ។ មើ ។ ត្រះនិត្ធាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកខទួល នូវព្រះនិទ្ធាន គេដីជីបានឬ ។ អ្នមនគួរកោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (១៣៩) ឃុំ១ ជាទិត្ត គេដុឌ្គជានថ្ម ។ បុគ្គលមកទទួលសុខ ជាទិត្ត គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ មហាប្រថពី គេដឹងបានឬ ។បេ។ មហាសមុខ្ទុ គេដីជីបានឬ ។ ស្ដេចក្ខុំឈ្មោះសិនេះ គេដីជីបានឬ ។ បេ។ ខឹក គេជំង៍លុខឬ ។ ក្មេង គេជំង៍លុខឬ ។ គេដីឯបានឬ ។ ហេ ស្មៅ ឈើតួច និងឈើធំ គេជំងឺបានឬ ។ហេ។ ត់មល់កំមខ្លេះ ហៀ ហោមិធ ខុខហោធ ខេឌុខយ៉ាទកំ រ មិម មិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១៤០) សុ១ ៩០ ព្រះ ។ សុ១៩០ ព្រះ ។ បុគ្គលអ្នក១ទួលសុ១ ៩០ ព្រះមិនបានឬ ។ អើ ។ សុ១៩០ ព្យុះ ប្រជា មានព្រះ បុគ្គល១ទួលសុ១

[១៤១] ហំ១ យុណេភាន់ហ្វា ខេត្តខ្លានជំ ភ ម្នេ ភ

សេខមាល្អ មានមានិត្តក្រុក ខេត្តបាន់ ។ ច លេ, ម៉ូស៉េ ឯ ជេង

(១៤៤) ខាជុសកំ សុទំ ឧបសត្តត៍ ។ ಕಾರ್ಟ್ ಆರ್ಟ್ ಎಸ್ಟ್ ಎಸ್ಟ್ ಕಿರ್ಗಾಟ್ನ ಪ್ರಸ್ತಿಕ್ಕ ತಿ មានស្លា ។ នុស្សី ឧធ្ធម្មាធិន្ន ។ ខ ಲ್ಯು ಸಿಪ್ಟಿಪ್ ಎಣ ಎ ಜನ್ಟ್ ನಕ್ಕಳ್ಳು ತಿರಿಯಲ್ಲಿ ឌុឌ ។ មានឃ ។ ឧភា ឧកោរ ខេត្ត ខេត្តការ អនីយុណ្ណ ខង្គ រុឌីពនើយេ ខង្គ អន់សយ្ណ. ចិញ្ចន្តិ ។ ន សេវ វត្តេញ ។ មេ។

(១៤៣) មានុសត់ សុខំ នុខហត្តត់ ។ គាន់ជម្រហារា កាន់ការិ ឧត្តម្ភាព នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ អាមន្តា ។ បុក្ខលោ ឧបលត្ថតិត ។ បុក្ខលស្ប ចឌិសំរេឌ៍ ឧបហត្ថតិត ។ ឧ ហេវិវត្តព្វេ ។ បេ។

(೧೯೯) ಕಾರ್ಟ್ಯ ಗ್ರಿ ತರಗುಬಹ್ಮ ನ ಕು-នុសភាស្ប សុខស្ប ជន់សំវេនី ឧបលត្ថតិត ។ សេខញ្ញ ។ ជំពាធ ឧធលត្តត់ ។ ជំពាធស្ប ប-ជិសិវជី ឧទលត្ថត៍ ។ ឧ ទៅវ វត្តត្វេ ។ ទេ ។

អភិធម្មបំពី៣ កកាវត្ថ

បុគ្គលអ្នកទទួលសុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ព្រាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។

[១៤៤] សុ១ ជាបេសមនុស្ស គេដ៏ឥហុនឬ ។ បុគ្គលក្កក ទទួលសុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលសុខនោះ គេជំងឺបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ បុគ្គលអ្នកទទួលសុខនោះ គេជំងឺថ្មានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទី បំផុតខែទុក្ខនោះ១ មិនមាន កាដ្រោបបង់ខ្លាំដែ្ដ: មិនមាន អនុបា្រ-បនៃត្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(១៤៣) សុខ ជាប្រសមទុស្ស គេដឹងបានឲ្យ ២ បុគ្គលអ្នកខេទួល សុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ មើ ។ បុគ្គល គេដឹងបាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកផេនូវបុគ្គល គេជំងឺបានឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យោង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៤) សុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ខទួលសុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ ព្រះនិទ្ធាន គេដឹងត្នេទ្ធ ។ បុគ្គលអ្នកទទួលព្រះនិទ្ធាន គេដឹងបានឲ្ ។ អ្នក មិនគួរយោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

វត្តព្រៃ ។ បេ ។

ម្នាហាយជីព្រពនៃពេល និព្ធលន់ខ្មុំ ។ មួយយជី-សេដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេ និព្ធលន់ម្នុំ ។ សេយា និត្ត សេដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេដំខ្មុំ ។ ស្លេដំខ្មុំ ។ នេះ ។ សេដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេដំខ្មុំ ។ ស្លេដំខ្មុំ ។ នេះ ។ សេដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេដំខ្មុំ ។ ស្លេដំខ្មុំ ។ នេះ ។ សេដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេដំខ្មុំ ។ មូលេដំខ្មុំ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ឋមន្ទ្ឋ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មូលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មិលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មិលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មិលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មិលេយុដ្ឋមន្ទ្ធ ។ មិលេឃុំ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទិន ។ មន្ទ្ធមន្ទ្ធ ។ មន្ទ្ធមន្ទិន ។ មន្ទ្ធមន្ទិន ។ មន

(១៤៦) មានុសក់ សុខំ ឧបហត្ថតិតិ ។ មានុសកស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌី ឧបហត្ថតិតិ ។ អានន្តា ។ មញ្ជំ មានុសក់ សុខំ មញ្ញោ មានុសកស្ប សុខស្ប បដិសំវេឌីតិ ។ ឧ ហៅវិ វត្តព្យ ។ បេ ។

វឧប្បតិ៍ និ មនិសំជន៍ ឧឧសត្តគ័ត់ ។ ១ ហៅ

ពុគ្គលរាមា

(១៤៤) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ๑๑๗๗๑ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងថ្ានឬ ។ គើ ។ មហាប្រឹថ្តី គេដ៏ឥបានឬ ។ បេ។ មហាសមុខ្គ គេដឹងបានឬ ។ ស្ដេចភ្នំ ឈ្មោះសិនេះ គេដឹងបានឬ ។ ទឹក គេដឹងបានឬ ។ ក្មើង គេ ដឹងទុខឬ ។ ស្ល គេដឹងទុខឬ ។ បេ ។ ស្មៅ ឈើតូច និង្ត ឈើន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លុំ សៀ សើតូច និង ឈើជំ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (១៤៦) សុខ ជារបស់មនុស្ស គេដីឪបានឬ ។ បុគ្គលអ្នក ទទួលសុខ ជាបេសមនុស្ស គេដឹងបានឬ ។ គេ ។ សុខ ជា របស់មនុស្សដទៃ បុគ្គលអ្នក ខុខ្លួលសុខ ជាប្រស់មនុស្សដទៃឬ ។ អ្នក មិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៧) ទុក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ អ្នកវន្តក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ អភិធម្មបំផិត ១៤វត្ថ

មាសាញ្ធុមក្រ ដង្គឺក្រព័ត្ត និត្តបាន់ខ្លួញ ឯ (០៤០) មាសាញ្ធុម ខ្ពុំខ្ញុំ និតហើមខ្លួញ ឯ សាមសាញ្ចុមក្រ និតហើមខ្លួញ ឯ ត្តិស្តិកក្រី សាមសាញ្ចុមក្រ និងការិត្តម្ភាពុទ្ធ និតហើមខ្លួញ ឯ សាសាញ្ចុមក្រ និងការិត្តម្ភាពុទ្ធ និតហើមខ្លួញ ឯ (០៤៤) មាសាញ្ចុម្ព ខ្ពុំធ្លាំ និតហើមខ្លួញ ឯ

មជ៌សំរៅជី ឧ្ទលត្តតិតិ ។ ឧ ហេវិវត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធ្យូពិឝិក ២៧វត្ត

(១៤៤) ខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹ៩បានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវេនខុត្ត
ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកវេនខុត្តនោះ គេដឹង
បានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកវេង
ខុត្តនោះ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លាំខំបំផុតនៃខុត្តនោះ ១
មិនមាន ការផ្ដាច់បន់ខ្លាំវដ្ដ: មិនមាន អនុបាខាបនៃញាន មិនមាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[១៤៩] ខុត្ត ក្នុងមជាយ គេដឹងជានប្ត ។ បុគ្គលអ្នកដេខុត្ត ក្នុងមជាយ គេដឹងជានប្ត ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងជានប្ត ។ បុគ្គលអ្នក ក្ វេងខ្លាំបុគ្គល គេដឹងជានប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

(១៤០) ខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនេខុត្ត ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិត្វាន គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល ក្នុ

18:19 7 107

[១៩០] អាចាយ់គាំ ខុក្ខាំ ឧបលក្កត់ត់ ។ សថាយ៍កស្ប ឧក្ខស្ស បដិសំរេឌី ឧបលព្ភតិត ។ អាមញ្ញ ។ មហាបមវី ឧបហេត្តត់តំ ។ បេ ។ មហាសមុខ្ចោ ឧបលត្តតិតិ ។ សំនេរុបពុតរាជា ឧបសត្ថតិតិ ។ អាចោ ឧបសត្ថតិតិ ។ នេះជា ឧបលត្តិតិ ។ វាយោ ឧបលត្តិតិ ។ បេ។ តិណ-អនីទេជាមយោ ៩ពលដ់ខ្មីខ្មុំ ឯ មួយមនឹទ្ធពាធិច្ច បដិសំវេធី ឧបហស្គត់តំ ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ (១៥৮) អាចាយ់កាំ ឧុក្ខាំ ឧបលព្ថតិតិ ។

(၁၄ယ) အောက္ခမ္း င်းဆို နေလေးမို့မွာ နေလ လေးမို့မွာ ၈ ဗေလာ့မွာက် င်းဆို နေလေးမို့မှု နေလ လေးမို့မှုမှု ၈ ဗေလာ့မှုမှာ င်းဆို နေလေးမို့မှု

(១៥១) ខុក្ខ ក្នុងអណ្តាយ គេជំងឺជានប្ ។ បុគ្គលអ្នកវេងខុក្ខ ក្នុងអច្ចាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថពី គេដឹងបានឬ ២០០៤ មហាសមុខ គេជីជបានឬ ២ ស្ដេចគ្នំឈ្មេះសិខេរុ គេជីជ បានឬ ។ ទឹក គេដ៏ពីបានឬ ។ ក្វើត គេដឹងបានឬ ។ शូល គេដឹងបានឬ ។បេ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លាំសៅ ឈើតូច និងឈើត គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិន គូររតាល យ៉ាង៍នេះទេ ។រប។

បុគ្គលក្

(១៩৬) ខុក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនេះខុក្ខ ក្នុងអបាយ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ ខុក្ខ ក្ខុងអបាយដទៃ បុគ្គលអ្នក រង់ខុក្ខ កង់អបាយដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (១៩៣) ខុក្ខ ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល អ្នករង់ខុក្ខ ក្នុងនកេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

អភិពម្មបំពុំពេ សថាវត្ថុ

ច លេដូ ដើមដើយ ឯកោរ អាងស៊ី ឯ ឧមារី ឧមារិ ឧទ្ធំ ឧទិសាសពុទ្ធឃុំ ខេទ្ធំ ។ អាងស៊ី ឯ ឧមារី ឧក្មេក្ស ខេទ្ធំ ទំនំ មារិ ការី ឧទិយុ-អាងស៊ី ឯ ឧមារី ឧក្មម្យុវុច្ច ៩ឧហមិន្ទុម្ភ ឯ អាងស៊ី ឯ ឧមារី ឧក្មម្យុវុច្ច ៩ឧហមិន្ទុម្ភ ឯ ការ្តាយមារី ខំណុំការី ឧក្មម្យុវុច្ច ៩ឧហមិន្ទុម្ភ ឯ (បុណ្តា ខេត្តប្រព័ត្ត ៩ឧហមិន្ទុម្ភ ឯ ខេត្តប

ង តេ ង

ចេត្តហូរេត្ត នំពលដំនួញ ង ច សេរ រុឌីម៉េ

ចេត្តហូរេត្ត នំពេញ នៃក្រុម នេះក្រុម នៃក្រុម នៃក្រុម នៃក្រុម នៃក្រុម នេះក្រុម នេះក្រិម្ភ នេះក្រុម នេះក្រិ

ឧត្តភូក្សេត្ត និត្តសង្ខិត្ត និត្តសង្ខិត្ត ឯ ទេសាយ្យ ឯ ចូលិច និត្តសង្ខិត្ត ឯ ចូលិចអរិ សភាសិ ឯ ចូលិច និត្តសង្ខេត្ត ឯ ចូលិចអរិ ឧត្តភូក្សេត្ត និត្តសង្ខិត្ត ឯ ពេក្សា ឯ ចូលិច និត្តស្បាន្ត្ អភិធម្មបំផុត កជាវត្ថ

(១៩៤) ខុត្ត ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដើន្តតូ
ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលអ្នកដើន្តតូនោះ គេដឹងបាន
ឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកដើន្តតូនោះ
គេដឹងបានឬ ។ មើ ។ ការធ្វើខ្លាំខំបំផុតខែខុត្តនោះ ១ មិនមាន
ការផ្តាំចាប់ជំនួរ៉ាដ្ឋ: មិនមាន អនុបាលប៉ានិញាន មិនមានឬ ។ អ្នក
មិនគួរហោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៥៥) ខុត្ត ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកនេះខុត្ត
ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល
អ្នកនេះខ្លាំបុគ្គល គេដឹងបានឬ ។ អ្នកមិនគួយោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។
(១៥៦) ខុត្ត ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវិនុត្ត
ក្នុងនកេ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គល

អ្នកទទួលព្រះនិព្វាន គេដឹងជានថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

19 7 10 7

(បុណ្យ ខេត្ត ខេត្ត និត្ត និត្តបានមន្ត្ នេះ យ៉េកាស្ប ឧុក្ខាស្ប ខឌិសំវេឌី ឧទហត្ថតិត ។ ឧសេខសុុ ៩ឧហ១៥ខ្មុំ ៤ ខេ ឯ តឈមន់ដើរ ៩ពហមិន្ទុ ១ មុំបៅ្តមិន្ទ្យបា ន់ពលម័ឌ្ឌ ឯ មា សេ នពលម័ឌ្ឌ ឯ ខេក្ស និត្តសង្គុន ឯ ឯក្រោ និត្តសង្គុន ឯ អ្នកម្ពុជា រុខតាំងពេល ៤៦លដ់ខ្លួន ៤ ស្លាមក្ពុចតាំងចូ ឧត្ មុំដេក្ខ និតលេសន្ទន ឯ ខ សេត្ត នេះ ដែ ឯ ខេ ជ (០៤៤) នោញ្ចម្នូង និងសម្ព័ន្ធ ។ នេះ-យំតាស្ប ឧុក្ខាស្ប មជំសំ៧ជី ឧ្មលត្តត់ ។ អា. មេស្ត ។ មញ្ញាំ នេះយ៉េក់ ឧក្ខំ មញ្ញោ នេះយ៉កស្ប មិស្លាស់ ខែជួមព្រុច្ន ១ ខ សេដូ ម៉ឺស មិ ១ ខេ ១ (၁၄५) မဟါဟည္ မဆိုင္ နေရ-លត្តត្តិតំ ។ កាហ្សាណទាបការ កាញ្ទំ កាត្តា ការោតា វិទាការ្យដ្ឋអំពុន នុមហត្ថភិត្ត ។ អាមន្តា ។ សោ ការោត៌ សោ បដិសំវេធេតីតិ ។

បុគ្គលាយា

(១៥៧) ខុក្ ក្នុងនេះក គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដេខុក្ ក្នុងខែរក គេដ៏ង៍ហ្ខហ្គ ។ អើ ។ មហាប្រឹថ្លី គេដឹងហ្ខហ្គ ។ បេ។ តឈមាត់នៃ មេជ្ជដ្ឋានតំ រ មើលម៉ឺហើរៈហូទេរំ មេជ្ជដ្ឋានតំ រ ទឹក គេដឹងហ្ខហ្ ។ ភ្លើង គេដឹងហ្ខហ្ ។ ១00 គេដឹងហ្ខហ្ ។ ស្មៅ ឈើតូច និងឈើធំ គេដឹងជុនឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់នូវស្មៅ ឈើតូច និងឈើធ គេដឹងបានឬ ។ អ្នកទិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ រូប ។ (១៥៨) ទុក្ខ ក្នុងខេត្រ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នករង់ទុក្ខ ក្ខុំដែនកេ គេដ៏៦៍បានឬ ។ ម៉ើ ។ ទុក្ខ ក្នុងនកដទៃ បុគ្គលអ្នក រង៍ខុត្ត ក្នុងនាកដខែឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ (๑๕๔) กษุญาธิสาทุกล์ เลน็สตุลตุ ฯ บุลุณยุลเต็ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នករងវិបាក នៃកម្មល្អនិងមាត្រក់ គេ

ច ល្បេ រុខិ៍ ខេំ ៤ ខេ ៤ ខេត្តខ្លួ ៤ មានស្លី ៤ ១ ខេត្តខ្លួ ៤ ខេត្តខ្លួ ៤ មេឃាំ ឧត្តម្ភិំ ៤ មេឃាំ មេខេត្ត មេឃាំ ឧត្តម្ភិក្សាខេត្តខ្លួ ៤ ច ស្បេ មេឃាំ មេខេត្ត មេឃាំ ឧត្តម្ភិក្សាខេត្តខ្លួ ៤ ២ សេរុ ប្រមាញ មេខេត្ត មេឃាំ ឧត្តម្ភិក្សាខេត្តខ្លួ ៤ ២ ខេត្ត បានខ្លួន ៤ មេហៀយសសសម្បាញ មេសិទ្ធ មេសិទ្ធ ៤ បានខ្លួន ៤ មេហៀយសសសម្បាញ មេសិទ្ធ ៤ ខេត្តម្ភិក្សាទិ

ខ អញ្ញេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ សេ ខ អញ្ជេ ខ ការេខ្លំ សេ ខ អញ្ជេ ខ ខេត្តសំរេខេត្តន៍ ។ ឧ ហេ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ សេ រហើធឬបំពង - ចាក់វត្ត

អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គល នោះទទួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វើដោយខ្លួនឯងឬ ។ អ្នក មិនគួរ កោល យ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។

(១៦០) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកខទួលវិបាក នៃកម្មល្អនិងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ខទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ខខ្ចួលឬ ។ អើ ។ សុខនិងខុត្ត បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ នេះ នោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦១) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេជីជបានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ ដោយខ្លួនឯឥ អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកនៅបាក នៃកម្មល្អ និជអាក្រក់ គេជីជបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ទទួលឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង

ពុគ្គលភវា

ត្រុម្នាធ្នូង ។ ២ ស្នេ នេះ នេះ ១ ១ ខេត្ត ១ ខេត្

(១៦៤) អ្នកសិលខេងមេខ មេតិទ វត្ថិ លរុខ្ព័ន្ធ ។ ភាហ្សាសាខាបការខំ ភាស្មាន ភាគ្នា កោះតា វិទាក់ប្បដិសំវេជី ឧបលព្គ័ត់ ។ អាមន្តា ។ នៅ សោ តារាតិ ន សោ មដ្ឋសំផែតិ ន មញ្ញោ ភាពេត ន មញ្ញោ បដ្ឋសំរៅនេត្ត ។ ន ហេរ វត្តព្រ ១ ខេ១ ដោះ សោ ភាពភា ន សោ ចដុំសំរេខេត្ត ខ មញ្ញោ ភាពេត្ត ខ មញ្ញោ ចដ្-សំរេ ខែតំត ។ អមត្ថា ។ អសយុការ អបកោរ ရေးရွင္းမရိဂါမွဳ (၈) က်ခရိယ္လို့ ၁ ၁ (ရာပ္ နည္လိုးမိ ។ ប្រ ។

ទទួលឬ ។ មើ ។ សុខនិងខុត្តដែលគេធ្វើដោយខ្លួនឯងផង បុគ្គល ដទៃធ្វើផងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៦៤) កម្មល្អ និងមាក្រក់ គេជំងឺបានឬ ។ បុគ្គល គេដ៏ឯបានឬ ។ គើ ។ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គលនោះមិនមែន គួរ ពេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គលនោះ មិនមែនទទួល បុគ្គលដទៃ ក៏មិនមែនធ្វើ បុគ្គលដទៃ ក៏មិនមែនទទួល ឬ ។ ម៉េ ។ សុខនិងទុក្ខ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មិន មែនធ្វេះជាយុទ្ធឧជជ មិនមែនបុគ្គលដទៃធ្វេស្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។

(១៦៣) កម្មល្អ និងអាក្រក់ គេដឹងបានឬ ។ បុគ្គលដ្ឋក
ធ្វើដោយខ្លួនឯង អ្នកប្រើគេឲ្យធ្វើ អ្នកជឿជាក នៃកម្មល្អទិជ្ជអាក្រក់
គេដឹងបានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលនោះធ្វើ បុគ្គលនោះទទួល បុគ្គលដទៃធ្វើ

មឌិសំ៤នេត់ សោ ជ អញ្ញោ ជ តាពេជ្ជ សោ ខ មញ្ញោ ខ ខឌិសំវេធេខ្លិ នៅ សោ ការែត សេ **ខ**ដុំសំរៅឧត៌ ន មញ្ញោ ម េញ ឧក្សុ វុឌ្ឍ ១ ខេ ស្វេ វុឌ្ឍ ១ ខេ ១ ការោតិ សោ បដិសំវេឌេត អញ្ចោ ការោតិ មយោ ឧត្តសូរុម្ភេខ សេ ខ មយោ ខ ច មដ់សំរេ នេត្តិ នៅ ម: ញា តាពេត ន សេ បដិសំវេឌេត ន អុំត្រោ គេពេត ឧ មញ្ញោ ចជ៌សំវេខេត់តំ ។ អាមញ្ញា ។ សយំ កាន់ សុខជុំក្ខុំ បរកាន់ សុខជុំក្ខុំ សយំ កាន់ញូ **ಬ**ಣದಲ್ಲಿ ಗೂಡೆಫ್ಟ್ ಕಳು ಇಟ್ಟು ಕಾಣು ಕ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಿಂಡ್ಟ್ ಕಿಂಡ್ಟ್ ಕಾಣ್ಟ್ ಕಾಣ್ಟ್ ಕ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಿಂಡ್ಟ್ ភាគជាវិទ្ធ ភាស់ខុឌិស្តិ ។ ខ លេខ្លុំ នេះ ខេ ។ . (១៦៤) កម្មេងទី្ទ ។ អាមញ្ហ ។ កម្មេកាក្រា គ្និស្ ៤ ខ លេ, ម៉ូសា ៤ ខេ ៤ មក់ ឧទ័យ ៤ កាម្មភារកោ អត្តិតិ ។ អមន្តា ។ តម្ប តារកោ ធន្លំ ។ ខ លេ, នេះខំ ។ គេ ។ ឧហា មាយ

មហិធម្មបំពីថា ២ជាវត្ថ

បុគ្គលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង ๑๑๐๐ บุลุณเตาะยิรโยธาตุ บุลุณเตาะยิรโยธ ๑๐๐ บุลุณนโรษรโษรเตี บุลุณนโจษรโษรรจูญบุ ๆ ทุกษร គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ២ ហេ ២ បុគ្គលនោះធ្វេ បុគ្គលនោះ១ទួល បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃទទួល បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដទៃផង ធ្វើ បុគ្គលនោះផង បុគ្គលដ ៃ ៨៨ ខេត្តល បុគ្គលនោះមិនមែនធ្វើ បុគ្គល เมา: ยิรโยธรรุณ บุลุณสโรก็ยิรโยธเตี บุลุณสโรก็ยิรโยธรรูญ ឬ ។ អើ ។ សុខនិងទុក្ខ គេធ្វេះដាយខ្លួនឯង សុខនិងទុក្ខ បុគ្គលដទៃ គេ សុខនិងខុត្ត គេ ធ្វេះដោយខ្លួនឯងផង បុគ្គលដទៃ ធ្វេផង សុខនិងខុត្ត កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យហេតុ មិនមែនគេធ្វើដោយខ្លួនឯង ษิនโษรชุสุณสโจเตีอุ ฯ អ្នកមិនគួររតាល เพล็เธะเจ ฯ เช ฯ (១៦៤) ក្ម សន្ត រ ដេ រ បង្គល់មួយ សន្ត រ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គល អ្នកធ្វេកម្ម មានឬ ។ អេី ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេកម្មនោះ យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បគលអការជកមានាះ

អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ តស្ប តស្បៅ ឧត្តិ ឧុក្គស្ប អនីយុក្រា ខង្ខំ រុឌ្គីពដើយ ខង្ខំ អថ់សយៈ ខាធិញ្ចន្តិ ។ ជ ហៅ វត្តក្វេ ។ប្រ។ ភម មត្តិតំ ។ កម្មការកោ មត្តិតំ ឯ អាឝស៊ ម្តីលេ អត្ត។ បុគ្គលស្ប ការកោ ១ លេ ្ស្រាំ ស្ពេ ១ ខេ ១ ភេទ្តិ មន្តិ្ទ ១ ភេទ-ការកោ អត្តត ។ អមន្តា ។ និព្វានិ អត្តតិ ។ ច្លានស្បី មារម្នេស គង្គ័ន្ធ ឯ ខ ល្បេ រុឌីនៅ ។ បេ។ ៩ម្ពុំ មត្តិ ។ ៩ម្នេការ ភេព អត្តិ ។ មាត្យ ឯ ឧសាធុរុ ្ មុខ្ទុំ ឯ ៤៣ ។ ឧសាមា-គ្នាស្ថា អត្ថិត ។ សំណុបព្វភាព អត្ថិត ។ អាចោ មត្តិត ។ តេជោ មត្តិតិ ។ វាយោ អឆ្នា ន្ទហេយជីព្រពនៃលោ **គង្គ័ន្ធ a ន្ទ**ហេយជីព្រពន្ទ័ន្ធ ការកោ មគ្គី ។ ១ ហៅ វត្តព្យុ ។ បេ។ កម្ម ា យតិមាខេយ្យ ក្នុង ឯ អន្តំ អញ្ច កម្ម មញ្ញោ កម្មការគ្រោត ។ ន ហេវ ។ ខេ ។ វិទារកោ អគ្គិត ។ អាមត្តា ។ វត្តឲ្យ

មានឬ ។ អើ។ ការធ្វើខ្លុំបំផុតនៃទុក្ខនោះ។ មិនមាន ការគ្នាចបន៍ នូវវដ្ត: មិនមាន អនុបាលបនៃព្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ៦ បេ ។ កម្ម មានឲ្ ។ បុគ្គលអ្នធ្វេកឬ មានឲ្ ។ រអំ ២ បុគ្គល មានឬ ២ បុគ្គលអ្នកធ្វេបគ្គល មានឬ ២ អ្នក មិនគួរ ជោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ ២ ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ តម្ម មានឬ ។ គើ ។ ព្រះនិត្វាន មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើត្រះ និព្វាន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ ចេ។ កម្ម មានឬ ។ បុគ្គលអ្នះធ្វឹកម្ម មានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថ្មភី មាន ឬ ។ បេ ។ មហាសមុខ្ទ មានឬ ។ ស្ដេចភ្នំឈ្មោះសំនៅ មាន ឬ ។ «ក មានហ្គ ។ ក្មេង មានហ្គ ។ ស្លាំ មានហ្គ ។ សៅ ឈើតូច និងឈើជំ មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើ នូវសៀ ឈើតូច និង ឈើធំ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ កម្ម មាន ឬ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វេតម្ម មានឬ ។ អើ ។ កម្មឥទៃ បុគ្គលអ្នកធ្វេកម្ ដ ទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរសោល យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ។ វិទា្ត ស្នេទ្ធ ។ អ៊េី។

វិទាកាប្បដិសំវេធី អត្តិត ។ ៤ ហៅវត្តុឲ្យ ។ មេ ។ វិទាកោ អត្ថិតិ ។ ចែកេញដឹសំវេឌី អត្ថិតិ ។ អាមន្ត្តាំ ។ តស្ប មដ្ឋអំរ៉េធ មគ្គីតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។ តស្ប បជ៌សំពន៍ អគ្គីតិ ។ អាមញ្ញ ។ នស្ប នស្បៅ ឧត្តិ ឧុត្តស្ប មគ្គកាំយ ឧត្តិ រុត្តព្រះនេះ ខង្គំ អច់សងស្អេចឃុំ ឯ ខ សេរុ វត្តក្យា ។ មេ ។ វិទា កោ មត្តិតិ ។ វិទាកម្មដំសំ-វេឌី អត្តិត ។ អាមជា ។ ពុក្ខលោ អត្តិត ។ បុក្ខលស្ប ជន្ជំសំរេឌ អគ្គិត ។ ជ ហៅ វគ្គគ្មេ ។ មេ ។ វិទា កោ អត្តិត ។ វិទាកាប្បដិសំវេធិ មគ្គីតិ ។ អាមន្តា ។ ចំពុំចំ មគ្គីតិ ។ ចំពុំចស្ប មដ្ឋសំវេជី អត្តត៍ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ វិទា កោ អន្ត័ត ។ វិចាកាប្បដ្ឋិសំពេធ អត្ត័ត ។ អាមញ្ញ ។ មហាបឋវី អត្តិតិ ។ បេ ។ មហាសមុខ្ចោ អត្តិតិ ។ ស់ ខេរុបព្យភពជា អត្តតំ ។ អាចោ អត្តតំ ។ តេ-តង្ខម្ន ឯ បុរាលា តង្គិម្ន ឯ មួយមេដីច្រពិ-តយោ អត្តិតិ ។ តំណុកដ្ឋខេប្បតិ៍ខំ បដិសំវេជី

ยายឬ ฯ <u>ผ</u>ูกยิ่มลูกเตก เก็บเลงเว បុគ្គលអ្នកជេវិទ្យាក ยารงุ ๆ บุลุณศุลเลิโตุล ยารงุ ๆ เล็บ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង បុគ្គលអ្នកវង្សិយុកនោះ នេះទេ ។ ២ ។ បុគ្គលអ្នកធ្វើបាកនោះ មានឬ ។ ពើ ។ ការធ្វើខ្លាំទីបំផុតនៃទុក្ខនោះ។ មិនមាន កាដ្តោចបង់ខ្លាំដែ មិន មាន អនុជាទាបវិទិត្វាន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ១ ខេ ។ វិទាក មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកដៅថ្នាក មានឬ ។ អេី ។ បុគ្គល មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង់ខ្លាំបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ វិបាក មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង វិយុក មានឬ ។ អើ ។ ព្រះនិព្វាន មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្សោះ និព្វាន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វិជ្ជាក សន្ស ។ បុគ្គលអ្នក ងេវិយុក មានឬ ។ អើ ។ មហាប្រឹថ្ម មានប្ រពេរ ឧឈមាត់ សៃខ្លាំ រ មើជម្ពីប្រាះមន្ទៅ សខ្លាំ រ ទឹក មានឬ ។ ភ្លើង មានឬ ។ ស្នាល់ មានឬ ។ ស្មៅ ឈើគ្លប និង្សែឈឺធំ មានឬ ។ បុគ្គលអ្នកវង្គទូស្រ្តាំ ឈើគូច និង្សេឃឺធំ

អភិជម្មីបំណី ២ប៉ាវត្ថ

990)

បុគ្គលកម៉ា

មុខ្ចុំ រួយដំនួន ខេច រួង រ រួងខៀ ដដែល វត្ត មន្តិ រួយដំនួន រ មានដីរ រ សញ្ជំ អង្គ ខេសខ្ចុំ យេឌិតខេក្មេខាន រ មានដីរ រ បញ្ជំ អង្គ ខេសខ្ចុំ លោកស្រាស្រី ភ្នំ រ មន្តេង រតេរ ស្រួន រ មន្តិន រ ខេ រូងខ្ញុំ ជ្ជុំ ស្រេស វត្ត មន្តិន រ ខេ រូងខ្ញុំ ជ្ជុំ ស្រេស វត្ត មន្តិន រ ខេ រួងខ្ញុំ ជ្ជុំ ប្រេក វត្ត មន្តិន រ ខេ រួងខ្ញុំ ជ្ជុំ ប្រេក វត្ត មន្តិន រ ខេ រួងខ្ញុំ ប្រុក្ស វត្ត មន្តិន រ ខេ រួងខ្ញុំ ប្រុក្ស វត្តិទី មន្តិន រ ខេ រួង ខ្ញុំ ប្រុក្ស វត្តិទី

ឥធ្វី ក្រៃព្រឹត្តិ ។ អាមត្តា ។ ហញ្ជាំ មត្តិ កោះចំ នុក្ខំ ម្រង់ខិត្ត ខេក មុខ ៤ មុខខេត្ត ជំងួលេ ៩៦-សភាគ មាន្តិគេដីពគេដើយម្នាជ ខា រដ្ឋមិ ជំងឺហេ និត្តសង្គ្នា មុខ្មុំមុខពីសុខ្មុំ ឯ មុខ ឯង មត្ត កោចិ ឧិត្វាយ សោតជាតុយា សខ្ទុំ សុឈា-န်ာ ၂ (၁၂ ရည်ရှိ ကလေးရှိ (၅) ၂ (၁၂ ရည်-ស្ម ឧទ្ទភាខ្មែរ ខ្ពស់ខា ខ្មែន ខ្មែន វិត្ ខសុត្តិ ។ ខេ។ អស់ជំជុំ ១៤៤ំ សុទ្ធិតាពេត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ចុំ អត្ថិ កោះចំ អាស្វាន់ ១យំ សច្ចិតាពេធ៌ នេះជ វត ហេវត្តឲ្យ បុក្ខលោ ឧបលព្គ៌ ១ ៖ វិជាឆាត់ ។

មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ វិបាក មានឬ ។ បេ។ បុគ្គលអ្នកនៅបាក មានឬ .។ អើ ។ វិបាកដទៃ បុគ្គលអ្នកដៅបាកដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ប៉េ កល្បួណវត្ត ៖ » ។

(១៦៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអគ្គ ដីភិត និធិអត្តដ៏ទត្តមឬ ។ អើ ។ ក្រែងដនណាមួយប្វែធិបុទ្ធិបាន សានឬ ។ កើ ។ ប្រសិនបើ ជនណាមួយ ថ្ងៃងបុទ្ធិបាន មាន មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចរនេ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេជីជិច្ចាន ដោយអត្តដ៏ពិត និធីអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោល ថា បុគ្គល គេជំងឺថាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងិអត្ថដ៏ទត្តមហ្គូ ។ គេ ។ ក្រែងជនណាមួយ ឮសំឡេង ដោយទិព្វសោត៣តុបាន មានឬ ។បេ។ ដ៏ជន្ងាចិត្តបេសបុគ្គលដទៃ ១ បេ ១ រគ្គេះឃើញនូវបុរព្ធនិកស: ១ បេ ១ ឃើញប្រដោយទិព្វចត្ថ ១ ខេ ។ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវជមិ ជាគ្រឿន អស់ទៅខែអាសា: មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ដនណាមួយ រដ្ធឲ្យជាក់ច្បាស់ ខ្លាំធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅខែអាស់:បាន មានមែន មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះយេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដង៍បាន

អភិទម្មបិដិកេ កប៉ាវត្ថ

សត្ថិតាដូចមេដ្ឋេសតិ ។ អត្ថិ កោច ឥឌ្វី វិត្តព្វត្តិត កត្តា នេះ ខ ការណេន បុគ្គលោ ឧត្តសន៍មួយជីពគេជើយឆ្នាំ ឯ មាគស្លា ៤ លោ बहु नेल्लुक त्युर ध्रुत्ता एक बहु ह नेल्-၅ និ ឧ (សា ឫក្តលោទិ ។ ឧ (ហវិវត្ត) ។ មេ។ ေလော ဍိဳက္တယ္ ေန႔ေရးဆရုတ္ လမ္ခ်ိဳ့ လုံေလာက္ခ်ဲ့ ၅ မေဒ យោ មកចិត្តិ ជាលាតិ ។ មេ។ យោ មុខ្វេចិក្រសិ អនុស្សាតិ ។ មេ។ យោ ខំព្វេន ខត្តនា រូមិ មសុត្តិ ។ មេ។ យោ អាសាវជំ ១យំ សចិ្តា-រោត ស្វៅ ឬក្តុលោ យោ អាសវាធំ ១យំ ន មាស៊ីមារេស ២ មេ ស្ដីលេស ។ ២ សេ, ម៉េស ។ មេ ។

អភិព្វាសុយោធា ។

វត្តព្វេ ឬក្តុលោ ឧុបហត្ត សុទ្ធិតាដូបមេដេ្ឌភាគ ។

អភិធម្មធំផិត ១ថាវិត្ត

ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ បរកទីធ្វើ (នូវតាក្យប្តេច្នាឲ្យ មាំ) ថា ជនណាមួយប្វៃឥច្ចខ្មិត្តន មាន ព្រោះហេតុនោះ (ទើប ស្ស) ថា បុគ្គល គេដ៏ឥបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុគ្គមហ្គ ។ អើ ។ ជនណា ថ្ងៃឥបុទ្ធិបាន ជននោះ ទើបឈ្មោះថាបុគ្គល ជន ណាមិនថ្ងៃង៍ឲ្យទីបាន ដននោះ មិនឈ្មោះថាបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរ រភាល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។ ជនណា ព្ទស់ឡេង ដោយទិព្ទសោត-ញតុ ។ បេ។ ជនណា ដងឹចត្តបេសបុគ្គលដទៃ ។ បេ។ ជន ណា រព្ធគលើញខ្លវបុព្វេនិពស: ។ បេ ។ ដនណា ឃើញរុចដោយ នៃអាសា: ជននោះ ទើបឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា មិនធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ ខ្លាំធម៌ជាគ្រឿឪពស់ទៅខែពសវ: ជននោះ មិនឈ្មោះថា បុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

ចប់ អភិញ្ញានុយោធ ។

(១៦៦) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដឹងបានដោយ អត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងមាតា មានហ្ ។ អើ ។ បើមាតា មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ មុគ្គលាម៉ា

(ភ៦៩) មានា មត្តិត ភេទ្ធា នេះ ខ ភោ-រះ លោខ ឬក្រ លោ ឧ្ទហត្ថក សុខ្មុំកាដ្ឋបរមដ្ឋេញគំ ។ មានឃ ឯងឆ្នំ ខោត្ត ខ សុខា សុខា សុខា ឈេ-នីតំ ។ អាមន្តា ។ អត្ត គោចំ ន បុក្ខៈលា ហុត្វា បុគ្គលោ ហោត់តំ ។ ជ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ។ អត្ថិ ကောင်း နေးစိုးက တုရှာ ၅ (၁၅ နေးက က ឧ កក់ជី ហុត្វា ឧ ១ភ្នំហោ សង្ឃ ខ ណ្ឌលី-လေက ရးရှာ င (ဂိုလျှာ ရရာ င လုံရွော ရရှာ $oldsymbol{arepsilon}$ ကောင်းကို ကြောင်းကို ကောင်းကို ကောင်းကိ សុត្វា ន មនុស្សោ សុត្វា មនុស្សោ ហោតិត ។

អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេជំន៍បាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំ ឧត្តមឬ ។ អើ។ ក្រែងបិតា មានឬ ។ បេ។ បដ្តប្អូនប្រុស មាន បងប្អូនស្រី មាន ក្សត្រ មាន ត្រាហ្មណ៍ មាន អ្នកជំនួញ មាន អ្នកគ្រួ មាន គ្រហស្ត មាន បព្វជិត មាន ហៅតា មាន បនុស្ស មានឬ ។ អើ។ ប្រសិនបើ មនុស្សមាន ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្តជំពិត និងអត្តជំនុត្តម ដូច្នះដែរ ។

(១៦៧) បរក់ខែធ្វើ (ខូវភាក្យុះប្រុក្ឡេម៉ា) ថា មាភា មាន ក្រោះហេតុនោះ (ខេបស្ជា) ថា បុគ្គល គេជំង៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអត្តជំទិត្តមហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ មិនគ្នាប់កេត្តជាមាគា គេកែនជាមាតា មានឲ្យ ។ គើ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជា បុគ្គល តេកេតជាបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបិតា ។ បេ ។ មិនធ្លាប់ កើតជាបង្ហែនប្រស មិនធ្លាប់កើតជាបងប្អូនស្រី មិនធ្លាប់កើតជាក្សត្រ មិនធ្លាប់កើតជាត្រាហ្មណ៍ មិនធ្លាប់កើតជាអ្នកដំនូញ មិនធ្លាប់កើតជា អ្នកគ្រ មិនជាប់កើតជាគ្របាស្ត មិនធ្លាប់កើតជាបញ្ជាត មិនធ្លាប់កើត ជាទេវិតា មិនព្រប់តើគជាមនុស្ស គេកើតជាមនុស្ស

(១៦៨) មាតា មត្តតិ ភាត្វា គេ៤ ៩ ភា-រណេន បុក្ខលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិកដ្ឋមានដ្ឋេញតិ ។ អាមន្តា ។ អត្ត គោច មាតា ហុត្វា ន មាតា យោតិតិ ។ អមត្តា ។ អត្តិ កោចិ បុក្ខលោ ហុត្វា ជ បុក្ខលោ ហោត់ត ។ ជ ហេវំ វត្តឲ្វេ ។ ខេ។ មត្ត កោច ចិតា ហុត្វា ភាតា ហុត្វា မွာမှုင္စ ညီးရဲ့ စန္တိုးကာ ညီးမ်ိဳး သြည်းဟာ ညီး ಭೀಗಾರಿ ಬಟ್ಟಿ ಸೀಪಿ ហុត្វា កហដ្ឋោ ហុត្វា មក្ខុជិតោ ហុត្វា នេវេរា ហុត្វា ឧដ្យស្ប ဟုရှာ် ខ មនុស្សោ យោត់តំ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោច់ បុក្ខលោ ហុត្វា ឧ បុក្ខលោ ហោតិតិ ។ ឧ ហេវិ វត្តត្រូវ ។ មេ។

យនីតគេនើយន្ទ ៤ មានស្លី ៤ ខថ់ មោខាតស៊ោ (បុខុម្ម) ២ ដើម្មិ ជំប្តហេ ៩តហម័ន្ទ មាភូិ. អភិជម្មប់ដក កជាវត្ថ

្រើ ។ ជនណាមួយ មិនគ្នាប់កើតជាបុគ្គល តើកើតជាបុគ្គល មាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[១១៤] តមេត្តធ្វើ (ខាំងមេរិសើយខាំង) ល សម សខ ក្រោះហេតុនោះ (ទើបស្នូរ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយបត្ ដំពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់កើតជាមានរា មក ហើយ បែដោមិនកើតជាមាតាញៃ មានឬ ។ អើ។ ជនណាមួយ ធ្លាប់តើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ដនណាមួយ ធ្លាប់អេតជា បិតា ធ្លាប់កើតជាបន៍ប្អូនប្រុស ធ្លាប់កើតជាបន៍ប្អូនស្រី ធ្លាប់កើតជា ក្សត្រ ធ្លាប់កើតជាទ្រាហ្មណ៍ ធ្លាប់កើតជាអ្នកជំនួញ ធ្លាប់កើតជាអ្នក គ្រី ព្ទាប់កើតជាគ្រហស្ត ព្ទាប់កើតជាបត្តជិត ព្ទាប់កើតជាទៅភា ធ្លាប់កើតជាមនុស្សមកហើយ ហែយមិនកើតជាមនុស្សវិញ មានឬ ។ អើ ។ ជនណាមួយ គ្នាប់កើតជាបុគ្គលមកហើយ បែរជាមិនកើត ជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរៈពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (១៦៩) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដីឪបាន ដោយ

អត្តដំពិត និងអត្តដំពត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងសោតបន្ទបុគ្គល

បុគ្គលពថា

អត្តត ។ អមន្តា ។ ហញ្ សោតបន្ទោ អត្ត ឧបលត្តត សន្ល-រេ វត្តត្វេ យាត្តប តេដ្ឋមានដ្ឋែលនា ។ ១ តែក្នុ មក្គុលោ ឧបហត្ថន សត្ថិតាដ្ឋបមេដ្ឋេសតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្ព ។បេ។ មណ្ឌាម៉ា អភ្ អត្ ។ បេ។ ឧកគោភាឌវិទុត្តេ អត្តិ បញ្ហា-វមុត្តោ អគ្គ ភោយសក្ខា អគ្គ ធ្មើត្សីឡើ សន្ធាវមុត្តោ ম্পু អន្ត សន្ធានុសារ ឌឝីវេសារ ។ ហញ្ សន្ទានុសាវ មាត្ស វគ ប្រវត្ត្ ឧបលត្ត ដុក្កលោ មេឡើលគេឡើយឆ្ងូ ឯ [០៧០] សោតាបញ្ជា អគ្គិត កាត្វា នេះ ច

បុគ្គលរាជា

(០៩០) សោតាបញ្ជា អត្តត ភាគ្នា នេះ ច តារាណេះ បុក្កលោ ខុបហត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបទេដ្ឋេ ឆាតិ ។ អាមន្តា ។ អត្តិ កោចិ សោតាបញ្ជា សាត្វា សោតាបញ្ញា ហោតិតិ ។ អាមន្តា ។

មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សោតាបន្ទបុគ្គល មាន មាលអ្នក ដថាវាន រគជ់ង៍ព្ទ *ញ្រោះបេត្*នោះ អ្នកគួរយោលថា ឋភ្ល ដោយអត្ថដ៍ពិត និនិអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរៈពាលថា បុគ្គល គេដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្តដ៏១គួមហ្វ ។ អើ ។ ក្រែងសភ-ទានាមិបុគ្គល មានប្ដូ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល មានប្ ព្រះអហេន្ត មានឬ ។ បេ។ «ភាគាភាគមិត្តបុគ្គល មានឬ បញ្ហា-វិទ្ធភ័ឌ្ឌ មានឬ កាយសក្ខ័បុគ្គល មានឬ ខិដ្ឋិហ្គួតបគ្គល មានឬ សន្ធាមៃត្តបុគ្គល មានឬ ជមានុសាប្រែគ្គល មានឬ សន្ទានុសាប្រែគ្គល មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សទ្ធានុសាប្បុគ្គល មានមែន ម្នាល អ្នកដីចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដីង៍បាន រជាយអត្ថជំពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមដែរ ។ (១៧០) បរបទធ្វេ (នៀតាក្យប្ដេញឲ្យឆាំ) ថា សោគាបន្ន-

(១៧០) បរកខិត្តេ (នូវភាក្យប្ដេញឲ្យទាំ) ថា សោគាបន្នបុគ្គល មាន ព្រោះបោតុនោះ (ខេបសួរ) ថា បុគ្គល គេដឹងបាន
ដោយអត្ថដ៏ភិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ដនណាមួយ មិនធ្លាប់
កើត្តជាសោតាបន្ទបុគ្គល ប្រជោកើតជាសោតាបន្ទបុគ្គល មានហ្គ ។ អើ ។

ារភិធម្មហិធីពេ កាស់វត្ថ

អត្ត កោចិន បុក្ខលោ ហុត្វា បុក្ខលោ ហោត់តិ ។ ន ស្រៅវត្តៗ ។ ខេ។ អគ្គិ កោះចំ ន សភពភាមិ ហុត្យ ជ អភាគាម ហុត្វ ជ អហោ ហុត្វា ជ ឧក-(ရာကက်မှ(ရှာ ဟုရှာ <u>ဂ ဗကာဂ်မှ(ရှာ ဟု</u>ရှာ ဂ យសក្ខា ហុត្វា ឧ ឧ៍ដ្ឌិហ្សុត្តោ ហុត្វា ឧ សន្ទាវិទុត្តោ ည်း ေ ငည္သင္မလုပ္ ညီမိုး ေ အမ်ိဳးမွလုပ္ ညီမိုး សន្ទាធ្សារី ហោត់តំ ។ អមន្តា ។ អត្ត កោច់ ន ដុក្ខលោ ហុត្វា ដុក្ខលោ ហោតិត ។ ខ ហៅ វត្ត១ ។បេ។

[n e n] សោតបញ្ញេ អត្ថន កាត្វា បុក្ខលោ ឧ្ទហព្គត់ សច្ចិតាដូចរៈ ខ ការយោជ មដ្ដេលតិ ។ អមស្លា ។ អត្តិ កោចិ សោតាបញ្ហា ន សោតាបញ្ញេ ហោតិត ។ អាមុន្តា អត្ថិ កោចិ បុក្ខលោ ហុត្វា ឧ បុក្ខលោ យោតត។ ប្រាំ វត្តឲ្យ ១ ខេ ១ អត្ថិ កោច សភាជា-ហុត្វា អពកាម ហុត្វា ន អពកាម ហោ-តីតិ ។ អមន្តា ។ អត្ត គោច បុក្ខាលា ហុត្វា

រហើងឬទំនិត កដាវត្ថ

ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាបុគ្គល បែរជាកើតជាបុគ្គល ។ អ្នកមនគួរពោល យាងខេះខេ ។ ២។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កើតជាសកខាតាមិបុគ្គល មិនធ្លាប់កើតជាអនាគាមិបុគ្គល មិន ន្ទាប់កើតជាព្រះអរបាន្ត មិនធ្លាប់កើតជា «កគោកានមៃត្តបន្ទូល បិនធ្លាប់ កើតជាបញ្ជាថ្ងៃសុគ្គល មិនព្រប់កើតជាកាយសក្ខិបុគ្គល មិនធ្លាប់កើត ជាទិដ្ឋិហ្វុតបុគ្គល មិនណ្តប់កើតជាសទ្ធាមិត្តបុគ្គល មិនល្អប់កើតជាធម្មា-នុសាប្រគូល មិននាប់កើតជាសន្ទានុសាប្បគ្គល គេកើតជាសន្ទនូសារិ-នេ ។ ជនណាមួយ មិនធ្លាប់កេតជាបុគ្គល បែរជាកើតជាបុគ្គល មានឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាដ៍នេះខេ ។បេ។ (១៧១) បរេកខំធ្វើ (នូវពាក្យប្រេញ់ឲ្យមាំ) ថា សោភាបន្ទ-បុគ្គល មាន ព្រោះរហតុនោះ (ទើបសួរ) ថា បុគ្គល គេដ៏ឥត្វន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តជីទត្តមហ្គ ២ អើ ២ ជនណាមួយ ជា សោតា-បន្ទបុគ្គលហើយ ត្រឲ្យបំជាមិនមែនសោគ្របន្ទបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អេ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គលហើយ បែរជាមិខកើតជាបុគ្គលវិញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជនណាមួយ ជាសត្វភាពបុគ្គល ហើយ ជាអនាគាចបុគ្គល ហើយ ត្រឡប់ជាមិនមែន អនាគាមបុគ្គលវិញ មានប្តី ។ អេ ។ ជនណាមួយ កើតជាបុគ្គលុះហ៊ុយ

តន្ទំ នេច នេ ៤ នៃ ៤ ជន្លៃ ជជ្ជលេ វេត្តបន្ទំ សណ្នំ ខន្ទំ:

សណ្តិ ខន្តំ:

សណ្តិ ខន្តំ:

សណ្តិ ខន្តំ:

សណ្តិ ប្រុសពុក្ខសា មន្ត្តំ ។ អាមន្តំ ។

សញ្ចិត្ត

សណ្តិ ខន្តំ:

សញ្ចិត្ត

សច្ចិតដ្ឋមរដ្ឋសត្ថិ ។

(០៧៣) ខត្តារា បុរិសយុគា អដ្ឋ បុរិសបុក្ក-លា អត្តតំ ភេត្តា នេះ ខ ភាពលេខ បុក្ខលោ ឧបហត្ថតិ សច្ចិតដ្ឋបរមដ្ឋេញតិ ។ អាមន្តា ។ ខត្តា. រារា ឬសៃយុតា អដ្ឋ បុរសបុត្តសា ពុទ្ធភាគុកាវា សាតុកក្ដើត ។ អាមន្តា ។ បុក្ខលោ ពុទ្ធមាតុភាក ចាតុការតិតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ មុក្តហោ តុខ្ទាតុភាក់ ខាតុកាត់តំ ។ អាមន្តា ។ ពុធ្វស្ប ងឧដ្ឋមា សុទ្ធមាន វត្ថិស៊ី ជុម្ពេហ ខង្គំ ជុម្ព លោក ។ ១ សៅ វត្តព្វេ ។ មេ។

បែរជាមិនកេតជាបុគ្គលវិញ មានប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាត់ នេះទេ ។ បេ។

(១៧៤) អ្នកមិនគួរតោលថា បុគ្គល គេជីជ៍បាន យ៉ាយ អត្តដ៏រាិត និជីអត្តដ៏ទុត្តមហ្ ។ អើ ។ ក្រែងគូនៃបុរស មាន ៤ គូ បុរសបុគ្គល ៤ រូប មានហ្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ គូនៃបុរស មាន ៤គូ បុរសបុគ្គល៤ រូប មានមែន ម្ខាលអ្នកដ៏ចំរើន ក្រោះហេតុ នោះ អ្នកគួរភោលថា បុគ្គល គេជីជីបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និជីអត្ត ដឹទត្តមដែរ ។

់ខ្ពស់ខ្ញុំ ។ ដូចនូម៉ឺយេហ ក្បុខ្លះ ដំពង់ ។ កំដំ ក្នុំ កំហេត់មិល ច្នាំ ដែលជាមិនប្រមាល ក្បុខ្លះ ។ ក្រុំ កំ មានប្រមាន ក្រុង ប្រមាន ក្រុង កំបុង កំបង កំបុង កំ អភិធម្មបំផិក កភាវត្ថ

 $\{ \circ \theta \} \}$ of $\{ \circ \theta \}$ of $\{$ មដ្ឋេយត៍ ។ អាមន្តា ។ បុក្កលោ សង្ខ័តោត ។ ន ាត្តព្យុ ។ មេ ។ ឬក្កលោ អសន្ន៍តោត ។ ន សេវវត្តត្វេ ។ មេ ។ មុក្កលេរ នៅ សង្ខ័ តោ ភាសង្ខ៍-តោតិ ។ ន ហេវ៉ វត្តព្វេ ។ មេ ។ បុក្កលោ សផ្ទុំគោ ជាសផ្ទុំគោត៌ ។ ភាមត្តា ។ សផ្ទុំតញ្ មកផ្នេញ ៤ ខេត្តា អនុញា នគ័យ គោជ័ត៌ ។ ន ហេវំ វត្តក្វេ ។ បេ ។ សង្ខ័តញ្ច មសថ្នត់ញ ឋយេត្ត មត្តភា តតយា កោជិត ។ អាមន្តា ១៩ វុត្ត កកវតា មា រុទ្ធ សង្គ្នា ខ ភាគុ អសង្គ្នា ខ ឥមា ទោ កំត្តាវេ ខ្វេ ជាតុយោតិ អត្តេវ ្តោត ។ អាមខ្លា ។ តេខ ហ៊ុ ខវត្តព្ទុំ សថ្នត់ញូ អសន្តត់ ថ្ងៃត្យ អត្តពា តត់យា កោជិតិ ។ បុក្កលោ នៅ សង្ខ័តោ ខាសង្ខ័តោតិ ។ អាមន្តា ។

រស័យមួលិន។ ១៥បីវត្ថ

(១៧៤) បុគ្គល គេដ៏ឥបាន យោយអត្ថដ៏ពិត និងមត្ថមិត្តប ชุ ว เคี ว บุลุณ ยายบุ๊เบลาค่ไลลีบุ ว ผูกษิยลูกตากร យ៉ាងខេះទេ ។ មេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យភាក់តែង៍ឬ ។ អ្នកបិនគួរ រភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់តែង មិនថែន មិនមានបច្ច័យតាក់តែងហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មានបច្ច័យគាក់តែង ក៏មិនមែន មិនមានបច្ច័យគាក់តែង កំ ษิธโยธนุ ๆ เห็ ๆ จับสุดจิก สโจเจโด เป็นโพสโด សត្វតៈ និធីអសត្វតៈចេញ មានឲ្យ ។ អ្នកមិនគូវរពាល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ទីបផុតទី ញ ដទៃទៀត ភ្ញៅលេនសេជ្ជតៈ និងអសង្គ: ចេញ មានប្ត ។ មើ ។ ត្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា គ្នាលក់ក្នុងខ្សាយ ជាតុខេះមាន ៤ ប្រការ ជាតុ ៤ ប្រការ តើដូច ម្តេចខ្វះ គិសដ្ធីតជាតុ ១ អសដ្ធឥជាតុ ១ មាលក់ក្តុខាដ៍ឡាយ ជាតុ ៤ ប្រការនេះឯជ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រភិគឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទីបំផុតទី៣ ដទៃខៀត វៀវេលន៍ តែសង្គត: និងអសង្គត:ចេញ មាន ដូច្នេះទេ ។ បុគ្គល មានបច្ច័យ ភាក់តែង កុំមិនមែន មិនមានបច្ច័យគាក់តែង កុំមិនមែនឬ ។ កើ ។

ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ១ភ្នា សង្គ្រា ចិត្តាច អស់ខ្ញុំតំ បុក្ខលោ នៅ ស់ខ្ញុំតោ ជាស់ខ្ញុំតោត៌ ។ មាត់ស ។ មឃោ ១៦ មឃុំ ភូមិត្ មក្ខេច ។ ១ ស្នេ ស្ត្រី ។ ភេ សន្នតំ និត្វានិ មសន្នតំ ឬក្តលោ នៅ ជាសន្ត់ តោត ។ អាមន្តា ។ មេញាំ រូបំ ឧិទ្ធាន អញ្ជោ ឬក្ខណៈតិ ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ ។ ឋ៩៩៤ ជា ខេង មាយា ជា ខេង មា ខ្លួប ជា ខេង មួយ ហុ សផ្លូន ជំព្វាន់ អសផ្លុន បុក្ខលោ នៅ សផ្លូវនា ស្មាន្តិសេត្ត ។ មាត្ត ។ មេស្គី វិញ្ហាហុ មេស៊ី ច្ចិញ្ចុំ អញ្ជោ ដុក្ខលោត ។ ៤ ហេរុំ វត្តព្វេ ។ មេ។ (បុន្ន) ត់ដល់ក្សី នត្សិរ ខេ តិយ៉ាល់ង្ វយោ ខ្ញាយទិ មិនសុក្ត អ្នកខ្ញុំ ខ្ញាយ-។ អមត្តា ។ បុក:លា សឆ្នាំតាត់ ។ ជ វត្តព្រ ។ បេ។ វុត្តិ ភភាព សន្ត្តានំ សផ្ទុំនស្ស សង្គ្នលក្ខុណាច<u>ិ</u>

បុគ្គលកជា

សន្តនៈដទៃ អសន្តនៈដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង ។ បេ។ ខន្ធ មានបច្ច័យតាក់តែង ព្រះនិញ្ហាន មិនមាន បច្ចុំយគាក់តែង បុគ្គល មិនមែនមានបច្ចុំយគាក់តែង មិនបែរជាបិរា មានបច្ច័យតាក់តែងឬ ។ អើ ។ ១ន្ធដទៃ ព្រះនិញ្ជានងខែ បុគ្គល ដ ៃប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ រូប មានបច្ច័យភាក់ តែង ព្រះនិញ្ជាន មិនមានបច្ច័យភាក់តែង បុគ្គល មិនមែនមានបច្ច័យ ភាក់តែង៍ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យភាក់តែងីហ្វ ។ រុអ ។ រូបដ់ខែ ព្រះនិទ្ធានដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។បេ។ វេទនា ១ បេ។ សុណ្តា ។ បេ។ សង្គារ ។ បេ។ វិញ្ញាណ មានបច្ច័យភាក់តែង ព្រះនិព្វាន មិនមានបច្ច័យភាក់តែង បុគ្គល មិន មែនមានបច្ច័យភាក់តែជ៍ មិនមែនជាមិនមានបច្ច័យភាក់តែជប្ ។ មើ។ ិញ្ញាណដទៃ ព្រះនិទ្ធានដទៃ បុគ្គលដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

(១៧៥) បុគ្គល មានការកើតឡើងប្រាកដ មានការ សូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រល់នៃបុគ្គល កំពុងប៉ិតនៅបាកដឬ ។ គើ ។ បុគ្គល ម៉ានបច្ច័យភាក់តែងីឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គ្រះមានត្រះភាគខ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុ ទាំងឡាយ សង្គលក្ខណៈ នៃសង្គងធម៌នេះ មាន ៣ ប្រការ

សម្រើកពីធ្វេក ខេងវត្ត

နှ^{န္တာ}ႏွ ဆက်စ္တ နညါ၊လေး ရေယာက္ဆန္န ရေသည်။ အမောင္စ နညါ၊လေး ရေယာက္ဆန္ មិនាជំ មញ្ជន្ត បញ្ហាយតិត បុក្កបស្ប ខុប្បៈ (ភា មញ្ចាស់ ដូច្នេះ មួយ ខេត្ត ស្នំ មួយ មួយ ខ្លុំ ស្ន ខ្មែរ ខ្មែន ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មរ ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខ្ យត់ ឧ ឋិតុស្ស អញ្ជន្តុំ បញ្ជាយត់តំ ។ អាមុខា ។ បកលោ មកម្តី តោត ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ វត្តិ ភពតា តីលាំមាន ភិក្ខាវ អសន្តិតស្ប មសន្ត្តបក្ខណាធំ មសន្តតាធំ ក់ក្លាប់ ខម្មាធំ ဗ နင်္သါးလေး ငည္သာကန္မွာ ဗ နကော ငည္သကန္မွာ ဇိ មិសាខំ អភា៩តុំ ខញ្ជាយត់ត់ បុក្ខលស្ប ជ ជុខ្សានោ ម្សាយតិ ន ៥យា មញ្ញាយតិ ន មិត្តសុទ្ធ អញ្ ញ ៩ត្ត ចញ្ជាយត់ គេ១ ហំ បុក្កលោ អស់ផ្គុំតោត ។ (០៧៦) បរិនិត្តតោ បុក្ខលោ អត្តតម្លៃ ឧត្តតម្លាំ ។ អត្តទទ្ធន ។ ចរិជិត្តតោ បុក្ខលោ សស្ប្រតាត ។

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សង្គតធម៌ទាំងឡាយ មានការកើតឡើងប្រាកវ សានមាសេ៍នាង្សេងមក មហ្គេកែលទេសឌុមឧត្ត មួយបន្តកូចកេ ្រុកគង់ដែរ បុគ្គល មានការកើតទៀតប្រាកដ មានការសូនទៅប្រាកដ ការស្រែលខែបុគ្គល កំពុនបិតនៅប្រាកដដែរ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មានបច្ច័យគាត់តែងដែរ ។ បុគ្គលមិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិនមាន ការសូន្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលិនបុគ្គល កំពុងបិតខៅមិនប្រាកដ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យតាក់វត្តឥឬ ។ អ្នកមិនគួរ ទោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះមានព្រះកាគ ខ្ទេង់គ្រាស់ថា ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ អសន្តិតលក្ខណៈ នៃអសន្តិតធម៌នេះ មាន៣ប្រការ ម្នាលក់ក្នុទាំឪឡាយ អសុត្តធម៌ទាំឪឡាយ មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិនមានការសូទ្យទៅប្រាកដ ។ ការប្រែប្រលៃខែអសង្គ័តធម៌ ដែលកំពុង ឋិតនៅ ក៏មិនប្រាកដដែរ បុគ្គល មិនមានការកើតឡើងប្រាកដ មិន មានការសូទ្យទៅប្រាកដ ការប្រែប្រលនៃបុគ្គល កំពុងបិតនៅ ក៏មិន ្រុកដដែរ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល មិនមានបច្ច័យគាក់តែងដែរ ។ (១៧៦) បុគ្គលរលត់ហើយ មានក្នុងប្រយោជន៍ គឺព្រះនិត្វាន ជំ កំពុនសនដ់ឱ្យពេលបន្ទ មួលខេសាន៤ ឯ សនដ់ឱ្យក-រយាជន គឺព្រះនិត្វាន ។ បុគ្គលលេត់ហើយ ជាបុគ្គលទៀន៍ឬ ។

ពុត្តលាវេស

[០៩៤] ន វត្តត្វំ បុក្កលោ ឧបលក្កត់ សច្ចិតាដ្ឋបទេដ្ឋេសត់ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អត្តំ កោច់
សុទំ ប់ឧឧ ប់ឧ័យមានោ សុទំ ប់ឧឧ ប់ឧ័យមីតំ
បដាសាតីតំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ អត្តំ កោច់ សុទំ
ប់ឧឧ ប់ឧ័យមានោ សុទំ ប់ឧធ ប់ឧ័យមីតំ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនមានក្នុងប្រយោជន៍ គឺទ្រះទិព្វានឬ ។ បុគ្គលរលត់ហើយ ជាបុគ្គលជាច់សូន្យឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៧៧) បុគ្គល បិតទៅ ក្រោះអាស្រ័យអ៊ី ។ បុគ្គលបិតនៅ ក្រោះអាស្រ័យកេត ។ គត មិនទៀន មានបច្ច័យគាក់គែន កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជា ធម្មតា មានការនៃរស់ទៅជាធម្មតា មានការលេត់ជាធម្មតា មានការ ប្រែប្រហាជាធម្មតាហ្គ ។ អើ ។ សូម្បីបុគ្គល ក៏មិនទៀន មានបច្ច័យ គាក់គែង កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការនៃរស់ទៅជាធម្មតា មានការលេត់ ជាធម្មតា មានការប្រែប្រាល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរហោល យ៉ាងិ នេះទេ ។ បេ។

(១៧៤) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដ៏ឪបាន ដោយ អត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ទត្តមហ្គូ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយ កាលដើសុខ-វេទនា ម៉េមង៍ដឹងច្បាស់ថា អញសេសុខវេទនា មានហ្គូ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ជនណាមួយ កាលដើសុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេសុខវេទនា

នេះ វត ៤ វត្តទ្វេ ពុក្តលោ ឧបលត្តត់ សច្ចុំ-កាដ្ឋមាមដ្ឋេសាតិ ។ ៤ វត្តត្វំ បុក្កលោ ឧបលព្ភត់ សទ្ធិភាព្ទ នៅពី សង្គ សង្គ សង្គ សង្គ កោច ខុត្តិ វេឌន វេឌិយមាលេ ។បេ។ អនុគ្នា-មេសុទំ ឋេឧទំ ឋេឌិយមា ោ អធុត្តមេសុទំ ឋេឧទំ វេឌ្ធ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តោច មនុក្ខមសុទំ ឋន្ទ ឋនិយទានោ មនុក្ខ-មសុទ៌ ជាឧនិ ជានិយាម៉ាតិ បជាទាតិ គេឧ វត រេ វត្តត្វេ បុគ្គលោ ឧបហត្តត៌ សត្ថិតាដ្ឋបរមន្ទេ-នាតិ ។ អត្តិ កោចិ សុទិ វេធន៍ វេធិយមានោ សុខំ វេឌជំ វេឌិយាម័ត់ បជាជាតិតំ កាត្យ តេខ ខ ការយោជ ខុត្តហោ ឧុខហត្តត់ សខ្មុំកង្គីមរ-ត្តដើយម្នួល រាមស្លា រា លោ មាខ្ញុំ រេងខ្លុំ រេច្ចកា-មាលេ សុខំ ឋេឧធំ វេឌិយាម៉ឺតិ បជាជាតិ ស្វេ ជំង្គលោ (ឈ មាំខ្ញុំ រេងចូ រេម្យាសាខា មាំខ្ញុំ រេងចូ វេឌ៌យាម៉ឺត៌ ជ មជាខាត៌ ៩ សោ បុក្ខលោតិ ។

អភិប្បារំផក គេជាវគ្គ

មាលអ្នកដ៏ចរេន គ្រោះហេតុខោះ ក្រក្បារាលេថា $\frac{UHHI}{tB}$ គេដ៏ន៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និនិអត្តដ៏ទត្តមដែរ ។ ឬសមិនគួរពេល ថា បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្ថដ៏ទត្តបប្ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាមួយ កាលដេ**ុក្**រៅននា ។ បេ។ សាលដេ หรุดูยพุทธโรต นี้ฉัญกุมช่า หញ្ញាโลยจุดูยพุทธโรต ยายบุ " អើ ។ ប្រសិនបើ ដនណាមួយ កាលវេធិអទុក្ខមសុខវេទនា ដឹងច្បស់ ថា អត្យរង៍អនុកុមសុខវេទនា មាលអ្នកដ៏ចរើន ក្រោះហេតុនោះ ឬក គួរ ភោលថា បុគ្គល គេជំងឺមាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ពុត្តប ដែល ២ សកកទី ធ្វើ (ន្ទវីតាក្យប្ដេញឲ្យមាំ) ថា ជនណា កាលផេ សុខវេទនា ជំងឺច្បាស់ថា អញវេសុខវេទនា ដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះ (ខើបសុរ)ថា បុគ្គល គេជំងឺបាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងីអត្ថដ៏ទត្តមហ្វ ។ เห็ ๆ ฝនណា កាលរន្ធសុខประภ นี้อับกุฬชา หញ្ជានិសុខประภ ជននោះឯឪ ឈ្មោះថា បុគ្គល ជនណា កាលន៍សុខមេនា មិនដឹង ច្បាស់ថា អញជើសុខរៅខនា ជននោះជំងី មិនឈ្មោះថា បុគ្គលប្ត ។

ន ហេរំ វត្តទ្វេ ១ ខេ ១ យោ ឧុក្ខំ វេឧនិ វេឌិយមានោ ។ មេ ។ យោ អនុក្ខាមសុទំ វេឌជំ ប្រជួលមា ខោ អនុក្ខាមេសុខ ប្រឌ្ន ប្រជុំ ប្រជា-យុខ ស្នេ ដុក្ខលោ យោ មនុក្ខមសុទ្ធ រេឌ្ រេឌ្ធសាល អន់្គិតមាំ រេឌច រេឌ្ធសាន្ទ ច ខជានាតិ ន សោ ខុត្តសោតិ ។ ន ហេវំ វត្តត្វ ។ ខេ ។ អត្ថិ កោចិ សុទិ ឋេឌជំ ឋេឌិយមាពោ សុខំ វេឌជំ វេឌិយាម៉ឺត ខជាជាតិត ភាតា ខ ការណេធ បុក្ខលោ ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបរ-តុំនៅខ្លួន ។ មានស្នំ ។ មួយ ស្នំ ។ មេឃ មួយ សុទំ ឋនជំ ឋនិយមាពេ សុទំ ឋនជំ ឋនិយា-គុស ឧប្សាស្ន្ត ។ ១ សេរុ ជួន មា ភាព ។ គុឃ នុក្សា វេឌជា ១ ខេ ១ មញ្ញា អនុក្ខមសុខា វេឌជា អន់យ៉ាត្រស់ ពុន្ធ ពុទ្ធភាព អន់យ៉ា-HIM មេសុទ្ធ វេឌជុំ វេឌ្ឌភាគ្នុំ ១ ជា សេដ្ឋ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អ្នកបិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ហេ។ ដន្តណា កាលរង់ទុក្ខរៅទាររ ។ បេ។ ៨នណា កាលងើមទុក្ខមសុខបទនា ដឹងច្បាស់ថា យោប្រ អនុក្ខមសុខមេនា ជននោះ៦៥ ឈ្មោះថាបុគ្គល ជនណា កាយមេ អទុក្ខមសុខឋនា មិនដឹងច្បាស់ថា អញជើអទុក្ខមសុខឋននា ៤៤បោះ ឯឥ មិនឈ្មោះថាបុគ្គលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ សតវាទី ធ្វើ (ខ្លាំពាក្យប្ដេជាឲ្យទាំ)ថា ជនណាមួយ កាលធើសុខៈ ឋេខនា ដឹងច្បាស់ថា អញវេងសុខឋេខនា ដូច្នេះ ក្រោះហេតុនោះ (ទើបស្បា) ថា បុគ្គលគេដឹងបាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គបហ្ ។ เหี ๆ พุงปรถสไร บุลูญลาญเล็พุงปรถ ส็ล็ตูกูญ์ป អញវេន៍សុ១វេទនា គឺដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាំងខេះ ខេ ។ បេ ។ ខុក្ខេនា ដទៃ ។ បេ ។ អនុក្នុមសុខនេនា ដទៃ បុគ្គល កាលដែមទុក្ខមសុខវេទនា ដឹងច្បាស់ថា អញវង្គមទុក្ខ-មសុខវេទនា ក៏ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

បុគ្គលរបវា

(ဂ၏๙) ေ ကန္ရာရွိ မုန္လုလာ ရမာလရုံအဲ လမ္မီ-

តេដ្ឋបទេដ្ឋេញតំ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ អត្តិ កោចិ តាយេ តាយៈឧុខស្បី វិហៈតិតិ ។ អមន្តា ។

មាញ់ អត្ត កោច កាយេ កាយឧុបស្បី វិហ-រតិ នេះជ នៃ ៤ នៃព្រ បុក្ខលោ ឧបលត្តតិ

មាន្និកាដ្ឋបមេដ្ឋេសាតិ ។ ឧ វត្តាភ្នំ បុក្ខលោ ឧប-លត្តតំ សច្ចិត្តដូចមេដ្ឋេញតំ ។ អាមត្តា ។ ជន្

អត្ត កោះចំ ឋេន៩សុ ។ បេ ។ ចំត្តេ ។ បេ ។ ឌ ម្នេស ឧទ្ទានុបស្បី វិហវតីតិ ។ អមន្តា ។ ហញ្

អត្តិ កោចិ ឧម្មេស ឧម្មានុបស្បី វិហៈតំ គេន វៃត រេ វត្តព្វេ បុក្ខលោ ឧបលត្ថតិ សិច្ចិកុដ្ឋបរ-

មដ្ឋេយតិ ។ អត្ថិ កោះចំ កាយេ កាយៈជុបស្បី វិសាខេត្ត អនុត្វ ខេត្ត ខេត្តកោលខ បុក្ខលោ ឧទលត្ត សត្តិកង្ខេម ដ្ឋេសតំ ។ អមត្តា ។

ကော ကားမှာ ကာလင်ရေးကျို့ပညာနှင့် မော်ရောင်ကော

ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល គេដង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន័អត្ថជំទត្តមដែរ ។ សកវទី ធ្វើ (នូវពាក្យប្រេក្តាឲ្យមាំ) ថា ជនណា

មួយ ពិលាណោះឃើញ ខ្លាំកាយក្នុងកាយ មាន ក្រោះហេតុនោះ (ទើប ស្ទ) ថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទុត្តមហ្វ ។ អើ ។ ជនណា ភិព្យាឈាយេញនូវកាយក្នុងកាយ ជននោះ ឈ្មោះថា បុគ្គល

[១៧៩] ក្រមិនគួរគោលថា បុគ្គល គេជីង់មាន មាយបក្ ជ័ពិត និជិញគ្គជីទគ្គមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែជីបុគ្គលណាហួយ ពិហាយោ

ក្ខេត្ត និទ្រព្យធិន្ទមាណ សុខថ្មី ឯ មេ ឯ ស្រសួនក្មេ ឬមយោ ទួយ ពិហរណៈឃើញ ខ្លាកយក្នុងកាយ មានថែន ចាប់ក្រស៊ីកំព័រ

អភិបប្រជាព ១៤៤គ្ន

រត្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរទាល់ថា បុគ្គល គេដីជ៍បាន ហ៉ោយបញ្ហាដ ពិត និន័អត្តដ៏ទុត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេវើឯក្បារ អោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងជនណាហួយ

តិលារណៈឃើញ ខ្លាំវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។ បេ។ ខ្លាំបត្តក្ ចិត្ត វ ខេ វ ចំលាណេ ឃើញ ធមាមេហា ក្នុងធមាមេហាស់ និទ្យាយ មានមែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណាមួយ តិចារណារយ៍ញ

ពិធីបារាប្រ

កាយេ កាយខ្មេស្បី វិហត់ ឧ សោ ម្ភាលេតិ ។ ឧ ហេវិវត្តព្វ ។ មេ ។ យោ វេឌនា-ស់ ឯពុរ ខ្យុំ ឯពេរ ខគិស់ ខសិទ្ធម្បី န္သည့္အေ ကြေး ရိမ္ထိုက္တာ ကေသ အ အရိက် အဆိုပ္မွံ-ស្ត្រី វិលាតិ ន សោ បុក្ខលោតិ ។ ន សៅ វត្តាត្វ ។ បេ។ អគ្គិ កោចិ កា:យ កាយាឧុបស្បីវិហវត្ថិ តាត្វា ខេត្ត ខេត្ត ការណេន ឬក្តលោ នុមហត្តតិ សច្ចិតដ្ឋបទដ្ឋេសត៍ ។ អមត្ត ។ ម(ញា កា-យោ មញ្ញោ កាយ កាយាឧុខស្បី ហៃតើតំ ។ ខ :សុំ វត្តទ្វេ ១ ខេ ១ មក្សា វេធនា ១ ខេ ១ មេឃ ខ្ញុំ ។ ខេ ។ មេឃ ខុស្ ម ឃេ ខ:មី្ស់ ឌសិថ្ជមន្ត្រី រូសរដ្ឋម្នួង ៤ ខ ស្សេ មុខខេង ឯ ខេង [೧៨០] ឬក្តលោ ឧបលក្តតិ សច្ចិត្តដ្ឋបរមដ្ឋេ សាត៌ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ គ្រឹ កក់វតា

ជនណាមិនពិភារណា ឃើញខ្លូវកាយក្នុងកាយ ជននោះ មិនឈ្មោះហំ បុគលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជនណា តិចារណារឃឺញ ខ្លូវវេទនា ក្នុងវេទនាគាំងឡាយ ។ បេ ។ ខ្លូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត ។ ហេ ។ តិចារណាឃើញ ខ្យុងថ្នាម្នេណ៍ ក្នុងផម្លារម្នណ៍ ទាំងទុក្ខយ ដននោះឯង ឈ្មោះថាបុគ្គល ដនណា មិនពិចាណោ ឃើញ នូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ជននោះ មិនឈ្មោះថាបុគ្គល ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២ ។ សកវទី ធ្វើ (ខ្លាំពាក្យប្តេញឲ្យទាំ) ថា ជនណាមួយ តិចារណាឃើញ ខ្លាំកាយ ក្នុងតាយ មាន ដូច្នេះ ក្រោះហេតុនោះ (ខេបសួរ) ថា បុគ្គល គេដដែញន ដោយអត្តជំពិត និធិមត្តជំទុត្តមហ្គ ។ អើ ។ កាយដទៃ បុគ្គលអ្នកពិចារណាយើញ នូវតាយក្នុងកាយដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យាង នេះទេ ។ បេ។ វេទនាជាទៃ ។ បេ។ ចិត្តជាទៃ ។ បេ។ ជាមា-ម្នេល៍ដទៃ បុគ្គលអ្នកពិលាណេយើញ នូវធមិក្ខុងធមិព៌ងឡាយដទៃ ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។រប។ (១៨០) បុគ្គល គ្រង់ដ៏មាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និង

អត្ថដ៏ទត្តមហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

ារកូចពីព្រះពេល មានប្រើ

សុញា តោ លោក អែវត្តស្បី មោឃរាជ សព្ទស្បា អត្តាខុធិដ្ឋី ជុំហត្^(១) ស់^រ មត្តកោ សំយា រៀ ហេតា អក្សេត្ត មច្បាជា ១.១ស្បត្តិ អាត្តេ សត្តនាត់ ។ អមត្តា ។ តេខ ហ៊ វត្តឲ្យ បុក្កាល ឧបលត្តតិ សច្ចិត្តជួយមជ្ជេញតិ ។ [១៨១] ឬក្ដលោ មវេត្តគឺតំ ។ អាមន្តា ។ សហ រូបេន មក្រើនម្នាំ រូប រិសេ និសេខ ក្រុងខ្មែ សហ រូបេជ មក្រោត់តំ ។ តំ ជីវ៉ តំ សរស្ដេំ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ វិទា រូបេន អវេត្តតិតិ ។ អ្នក ដូវ អ្នក សរិវៈ ស្គ្រ ស្គ្ ម្ភាល មៈក្រៃត្តិតំ ។ អាមុនា ។ មត្តក្រាតា អប់ក្នេតតំ ពហ៌ន្ធា ធំក្នុមិត្តា អប់ក្នេតតំ ។ អភុន្ត-វក តោ មហ្គុតិតិ ។ តំ ជីវ៉ តំ សព្រំ ។ ជ សេវ វត្តឲ្យ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ត់តំ ។ មញ្ចុំ ជីវ មញ្ចុំ ។ ន ហេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

រាភិទេញរី៨៣ ៣៦វត្ត

តិល ដោយបង ដឹមជំនោន ឃុំមេសង់មាល គេលក្លេចថា រន្ធលោក ដោយសេចក្ដីថា សូខ្យុចុះ (ក្រោះថា) បុគ្គល លះបន់ខ្លាំអត្ថាខុខិដ្ឋិ គប្បីជាអ្នកទូឪ០ាកមច្ចុ ដោយវិធីហាង 13: (មួយទៀត) មច្ចុកដ វមែងកេមិនឃើញ នូវបុគ្គល អ្នកសំឡុងមើលទទ្ធលោក ដោយជៃយ៉ាងនេះ

តាក្សដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះមានតែ អ្នកមិន

គួរគោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏ខត្តទដែរ ។ (១៨១) បុគ្គលក្រឡេកមើលឬ ។ អើ ។ បុគ្គលក្រឡេក เล็พ โยลงเฮโลดั ดัเปเฉษโด เลลโษเลโษเลูพ ม ณ์รัพ โนเลโนเลเก โมลงมูซีโก ม สูเาเพาะ พูพแาเพาะด้ ม พินลูรซีโ ពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ខេ ។ បុគ្គលវៀលេកប្រ ខើបក្រឡេកមើល ឬ ។ ជីវៈជវិទ សហៈជវិទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ บุลุณ(คเจาหเษัญบุ ฯ เม็ ฯ บุลุณคาส์เธาภาล์คุลโยเบ (คเจาห เชิญนุ นุเธฏษาทสเเฟ เจ็บเคเชเลเช็ญ ๆ บุลูณลำลีเสทส ក្នុង ក្រឡេកមេល ។ ដីវៈនោះ គឺសរែៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យាននេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលចេញមកខាងក្រៅ ទើបក្រឡេកមើលថ្ម ។ ជីវៈដទៃ ស៊ីរៈដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

ខ្នះ ទូហេចូ ។ ម ឧហេចូ ។

ិបុគ្គលវាយា

(adb) a tag guardina and a tag-ខេត្តពីព.គ.កើយស្លួង មាគយ ឯ បក់ ឧស្គ វានី កោលវានី ក្នុកវានី គថវានី អវិតថវានី អ-ឧត្តាដ្ឋានតំ ។ អាមន្តា ។ វត្តិ ភក់ខា អត្តិ បុក-ញ លោ អត្តហិតាយ ជដិបញ្ហាត់ អត្តៅ សុត្តព្តោត៌ ។ អាមត្តា ។ នេះ ស៊ា បុក្ខលោ នុបហត្តតិ សច្ចិ-តាដូចមេដ្ឋេញតិ ។ ៤ វត្តព្វំ បុក្កលោ ឧបលត្តតិ ស្ជិតដូចមេដើលខ្លួ រ មាងស្លា រ ប្រឹ មនុប្ ្សច្ជានី កាលវានី ភូតវានី តថវានី ឆាំតថវានី មានភាពស្រី ។ មានស្លា ។ វុត្តិ ភភ/សា ឯកា-បុក្កលោ ភិក្ខាវ លោកេ ខុប្បជ្ជទាលោ ខុប្បជ្ជទិ ពហុជនហ៍តាយ ពហុជនសុខាយ ហេកាខុកាម្យា-យ អត្តាយ ហិតាយ សុទាយ នៅមនុស្សានខ្លុំ អត្តេរ សុត្ត ភេតិ ។ អាមត្តា ។ តេជ ហិ បុក្តាហា ឧតលម័យ មជ្ឈង់ពេល ម្នុ

(១៨৬) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដង៍បាន ដោយអត្ថ ដំពិត និនិកត្តដ៏ទត្តមហ្គ ។ កើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជា អ្នកសំដែនពាក្យទៀនក្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែន តាត្យប្រាកដ ស់ដែនតាត្យមិនឃ្វៀនឃ្វាត ស់ដែនតាត្យមិនប្រែប្រព័ ឬ ។ អើ ។ ត្រះមានត្រះកាគ ្រន់ត្រាស់ថា មានបុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយេជន៍ទុន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ គើ ។ ្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដ៏ឥហ្វូន ដោយអគ្គដ៏ពិត និឥអគ្គដ៏ ទត្តមដែរ ។ អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គល គេដ៏ង៍ទាន ដោយ ទ្រង់ជាអ្នកសំដែនពាក្យទៀនត្រន់ ស់ដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែន៣ក្យុពុកដ សំដែនពាក្យមិនឃ្វើនឃ្វាត សំដែនពាក្យមិន ប្រែប្រេលឬ ។ លើ ។ ព្រះមានព្រះភាគខ្រន់គ្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ ទាំឥឡាយ បុគ្គលម្នាក់ កាលកើតទ្វេជីក្ខុងលោក ៧មន៍កើតឡេីជ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីរសចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បី អនុគ្រោះដល់សត្វលេក ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បី សេចក្តីសុខ ដល់ទៅតានិនិមនុស្សទាំនិទ្បាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុនិ ព្រះសូត្រពិតឬ ។ មើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្តដ៏ភិត និងអត្តដ៏ទុត្តមដែរ ។

មដ្ឋេញតិ ។ អមស្ពា ។ ឧធ្យ ភភក សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មដ្ឋេញតិ ។ អមស្ពា ។ ឧធ្យ ភភក សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មពេញតិ មន្ត្រាំ មុត្ត នេះ សា សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មពេញតិ មន្ត្រាំ មុត្ត ស្រាំ សា សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មពេញតិ មន្ត្រាំ មុត្ត ស្រាំ សា សច្ចិត្តដ្ឋបរ-មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មុត្តស្លោតិ ។ អាមស្ពា ។ នេះ ខេ មាំ ឧ ត្តែព្យំ មុត្តស្លោតិ ។ អាមស្ពា ។ នេះ ឧស្មា មាំ ឧ ត្តែព្យំ មុត្តស្លោតិ ។ អាមស្ពា ។ នេះ ឧស្មា មាំ ឧ ត្តែព្យំ មុត្តស្លោតិ ។ អាមស្ពា ។ នេះ ឧស្មា មាំ ឧ ត្តែព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត មាំ ឧ ត្រៃព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត មាំ ឧ ត្រៃព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត មាំ ឧ ត្រៃព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត មាំ ឧ ត្រៃព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត មាំ ឧ ត្រៃព្យំ មុក្តសោ ។ មាមស្ពា ។ នេះ ខេត្ត

ហេ ឧតលមិន្ទ មានិយនិយនិតានកើយន្ទ ឯ មានិយន្ទ ឯ មានជីវ នេះ ស្ ខ រុខិមិ តិដ-មានិយ ឯ រុខ្ល ឧធរយ មានព្យ ឧធិញ្ចេក្ខ មាល់ មានិយ ឯ រុខ្ល ឧធរយ ខេត្ត មានប្បត្ត មានិទ្ធ ខ រុត្តម្ភាំ ខាងពេល ខិត្តបញ្ចុំ មានិទ្ធ ខ រុត្តម្ភាំ ខាងពេល ខិត្តបញ្ចុំ មានិទ្ធ ខ រុត្តម្ភាំ ខាងពេល ខាងក្នុំ ប្រមាន្ទ មានិទ្ធ ទាំងប្រមាន ខាងក្នុង មានពេល ខាងក្នុង មានិស្ត ទាំងប្រមាន ខាងក្នុង មានប្បតិសាធារាការក្សា វាង លោង មានិយាន ខាងក្នុង មានប្បតិសាធារាការក្សា វាង លោង មានិយាន ខាងក្នុង មានប្បតិសាធារាការក្សា វាង លោង មានិយាន ខាងក្នុង មានបញ្ជាប់ ប្រជាជានិង ខាងក្នុង មានិយាន ខាងក្នុង មានបញ្ជាប់ ប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានិយាន មានបញ្ជាប់ មានប្រជាជានិង មានប្រជាធិសិស្ស មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាធិសិស្ស មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជាជានិង មានប្រជ អភិពក្រវិជ្ជា ការជំនួ

(១៩៣) បុគ្គល គេជំងំបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត ខិងអត្ថដ៏បុគ្គប

ឬ ។ គើ ។ ក្រង់ព្រះមានព្រះកាត (១៨៨កម្មកសំដែងពាក្យប្រៅក

គេជំ សំដៃង៍តាមកាល សំដៃងីពាក្យពិត សំដៃងីពាក្យព្រុកដ សំដែង

ពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដៃងីពាក្យខិន់ប្រែប្រល្ប ។ គើ ។ ព្រះ

មានព្រះកាត (១៩គ្រាស់ថា ធមិខាំងីពួងជាអនត្តា ពាក្យដូច្នេះ មាន

ក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ គើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា

បុគ្គលគេជំងំបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងមត្ថដ៏១គួម ដូច្នេះទេ ។

(១៨៤) បុគ្គល គេដ៏ន៍ហ៊ុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធីអគ្គដ៏ទត្តម ឬ ។ គើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្ពង់ជាអ្នកសំដែនភាក្សទៀន ត្រន់ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យពុកដ សំដែន តាក្យមិនយៀនយាត សំដែនតាក្យមិនប្រែប្រែល្ប ។ ដើ ។ គ្រះមាន ្រោះភាគត្រាស់ថា បុគ្គល រមែងមិនសង្ស័យ មិនងឿងចូល់ថា ទុក្ខ ហ្នឹងឯន កាលរកត ក៏កើតឡើង ខុក្ខហ្នឹងឱ កាលរលត់ ក៏រលត់ ទៅ កាដើងដោយមិនជឿស្ដាប់បុគ្គលដទៃនៃបុគ្គលនោះហ្គឹផឯឥ វៀមន៍ មានក្នុសមានដ្ឋិទុះ មាលកញ្ជានៈ សមានដ្ឋិ រៈមេឌមាន ដោយហេតុ ប៉ុណ្ណេះឯង តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រពិតឲ្ ។ គើ ។ ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកមិនគួរគោលថា បុគ្គល គេដ៏ន៍បាន ដោយអគ្គដ៏ពិត និធិអត្តដ៏ទត្តម ដុំប្រះទេ ។

(១៨៥) ម្យាលោ ម្មសេស្តិ ្សាស្ត្រស្នឹមរៈ-តនើយន្ទ ៤ មានស្នំ ៤ ១៤ រុក្ខា ឆ្នំខំខុ សារ ទាប់មន្ត្តី ឃិត្នក្រេច

ក់នុសត្វេស់ មានជំនួកតំនុ តែ សុទ្ធសន្ធារជយោល ឧ ហ៊ុន សត្តិពលព័យ យជាខំ អន្តសទ្ធារា យោតិសុខ្លោរដោត់ត រាំ ១ ខ្មេសុ ស ខ្ពេសុ ហោត ស ត្តោត ស ម្មត់ ឧក្ខាមេវ ហិ សម្ភោត ឧុក្ខាំ តិដ្ឋតិ ប៉េតិ ច សយា ខេឌ្ឌិ ភា ស្ដែន សយុ ៩៤៣ ចុះជាន្ទុំ អត្តេវ ស្តុណ្ឌិត ។ អមន្តា ។ តេខ ហិ វត្តព្វ ពុក្ខលោ ឧពលត្តន សត្តិកាដ្ឋពមេដ្ឋៃភាគ ។

ដុក្កលោ ខុមហត្ថតិ សច្ចិតាដូមរៈ តជើសន្ធ ឯ មានឃ ឯ ១៩ មាលស៊ា មានយើ ភកវត្តិ ឯតឧវេស សុព្យោ (ឃ) (កា លោះ ភេទ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ហេមេឃន្ទ ជុំព័ន្ទន្ទ ៣ហី សេ មានចំ

ឬគ្គល់ងងាំ

(១៨៤) បុគ្គល គេដង់ត្រុន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ឧត្តមហ្វ មើ ។ ក្រែងជើកកិត្ត បានគោលភាក្សនេះ ចំពោះមារមានចិត្តជាប់ថា ស៊ីលេសរ អឹមជឿ ណ្យាង ជុំ ជើះថ្ម (តំណែ ទៀម) អឹមសុខ ទិដ្ឋិ (យ៉ាងនេះ)ឬ នេះជាគំនលេង្ខាសេច្ចទេកើ សត្វមិន មានក្នុងទីនេះទេ ដូចយ៉ាងសព្ទថា ថេ ក្រោះការបល្ហៃល៉ា ដោយអង្គ័យ៌ាងណា កាលខន្ធទាំងឡាយមាន កាសេន្តិ ថា សត្វ រមែងមាន គំយ៉ាងនោះដែរ ព្រោះថា ទុក្ខាតែងកើត ឡើនផន៍ ទុក្ខ តែនីតាំងនៅផង តែងនៃវាសទៅវិញផង ធម្មជាតដទៃ ក្រៅអំពីខុត្ត មិនកើតមាន េ ធម្មជាតដទៃ กุลานั้น คือ คือเกลเลาไดกเจ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រពិតឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពេលថា បុគ្គល គេដីង៍បាន ដោយអគ្គដីពិត និងអគ្គដី មត្ម ដូ*បេះទេ* ៗ ព ៤ ៤

(១៨៦) បុគ្គល គេជំង៍ហ៊ុន ដោយអគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៍ទុត្តមហ្វុ ៗ ដេ ។ ក្រែដ្រោះមាននិសនមាណ់ ថាន[ស្មាជជំនុំចំហស៊ីប្រោះសាន[ឯះ ភាគថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រះអង្គតែឥត្រាស់ថា លោកសូន្យ លោកសូន្យ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ដែលព្រះអង្គគ្រាស់ថា លោកសូន្យ គេដោយហេតុដូចម្ដេច ព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា ម្នាលមានន្ទ

សត្ថយោធ វា ត្រូវ សុខោ ល្យ សុញ ıλ ម្នាំ មាន មាន មាន រលាកោត វុទ្ធ អត្ថិយេខ វា ខគ្គា (១) អាចថ្ម សុភា អ(ត្ថ ម្ អ^{ស្ត្}្រលេខ ម្ រំស មាស្យា ឯ ដែ ឯ ္ နီကာလက် ရက္က ၈ ၊ ၁ ၈ ၈ ရက္ခန္းနဲ့ ရက္က ရက် ကရီဇွ မည်းမအိများရီတီက နေရါဇို့ဆ ពុទ្ធ មុខ ប្ដម្នំ ប្ដម្មិតមាំ ប្ដង់ សុញា មន្តេជ វា អត្តនិយេធ វា សោត់ សុញាំ ។ ខេង មាស៊ី មាឃា ១ ខេង ការ ។ មាឃា ។ មាឃាំ ។ មា ត់ស្ សុញា ។ បេ ។ ជិស្ សុញា ... សោ ។ ប្រ។ កាយោ សុព្ញោ ... ដោដ្ឋព្ **ಸ್ಟ್ರ**್ಣಾ ಸ್ಣ ಉ ។ បេ។ ៩ លេ សុ ស្m ... ជ្មា ស្តា.... ញ ម ទៅ កា សំ សុ កាំ . . . ខ នេសមួស្ស សុ ក្រា 🛓 នេ ឯ ៣គរីខ្ម គ មេ មកដី មា ខែវិជិធិ ហ ៩ ខេវិជីធ ស្ដេញស្ន សន្ទ ឯ ដង្គើ ឯ អដ្ឋាធិត្តសន្ទ ឯ សតា ស្សា សស្ថេ ។ អសិទ្ធាលខ ។ ៣ឃាំ សេ មាខថិ ស្សា សុខ្លួន វា អត្ថនិយេន វា សុសា សុព្យា លោះ កោត់ វុច្ចតិតិ អត្តៅ សុត្តនោតិ ។ អាមនា ។

អភិធម្មបំផត កដាវត្ថ

ធម្មជាតិសូន្យបាក់ខ្លួន ឬបាករបស់ដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនោះ រេិប តថាគត់ពោលថា ហេត់សូន្យ ម្នាល់មានខ្លុំ ចុះជម្មជាតម្បីដល សូន្យភាកខ្លួន ឬជាករបស់ ដែលអាស្រ័យឧជខ្លួន ព្រល់អាក់ក្រ តែក ស់និស្សមន្ត ជ័យមក្រកុ ដ្រហមក្រុកាន្ត្រីទី កែក់និស្ស រ កេ រ ត្តាំយាយសង់នាំ រ.ពេ រ ចង់សតីសាហ៍នា រ.ពេ រ មុខខ ណា ជាសុទ្ធក ជាទុក្ខក ជាអទុក្ខមសុទ្ធក តែងកេតឡេង ព្រោះ ចតុសម្នុស្ស ជាបច្ច័យ វេទនានោះ ក៏សូន្យភាកខ្លួន ឬភាកប្រស់ដែល មាស្រ័យនិងខ្លួន គ្របៀកសូន្យ ។ បេ ។ ស់ឡេងសូន្យ ។ បេ។ ច្រត់ក្មេន · · · ចិន្តស្នា ។ ៤ ។ អណ្តាតសួន · · · សេ សូន្យ ។ ហេ ។ កាយសូន្យ . . ដោដ្ឋព្:សូន្យ ។ បេ ។ ចត្ត សូន្យ ធម្មារម្មណ៍សូន្យ . . . មនៅព្រាណសូន្យ . . . មនោ-សម្តស្តស្នូន្យ ។ បេ ។ ប្រែនាណា ជាសុទ្ធក្តី ជាខុត្តក ជាអុទុត្ត មសុទត្ត កើតទៀនព្រោះមនោសម្ផីស្បូជាបច្ច័យ វេទនានោះ ក៏សូន្យ លកខ្លួន ឬលករបស់ដែលអាស្រ័យនិងខ្លួន ម្នាលអានខ្លួ ជម្មាំកសូន្យ ចាក់ខ្លួន ឬចាក់បេសដែលអាស្រ័យនឹងខ្លួន ក្រោះហេតុនោះ ខែប តថាគតពោលថា លោកសូន្យ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ កេ។

ាព្ធលាការវា

តេជ្ ហំ ជ វត្តទ្វំ បុក្កលោ ឧបហត្ថតិ សច្ច-តេជ្ជបាទជ្ជេញតិ ។

(០៤៧) ឬក្តលា ឧបលត្តតិ សច្ចិតាដ្ឋបរ-ត្តដើយន្ត ឯ មាតស្ល ឯ ខេខ មនុម្ មានិប្ទភ្នំ កោលវាជី ភ្លួនវាជី នាថ្យាធី មានថ្យាធី អនុភាព ថ្ងៃ ។ អាមន្តា ។ គ្រែ គក់តា អត្តិ វា ភិក្ខាវ សតិ អត្តជំលំ មេតិ អស្បាត ឃុំ កន្តេ អត្តនិយេ វា ភិក្ខាវ សតិ អត្តា មេតិ អស្បាត់ ស់កំ ក ខ្លេ អត្តនិ ខ កិត្តវេ អត្តនិយេ ខ សច្បុស ដេត្តសោ អនុបហត្ថិយមានេ យម្បីនិ និឌ្ឌីដ្ឋានិ សោ លោះកា សេ អត្តា សេ មេចូ កស្បែច ចំច្នេ ជុះវា សស្បៈតោ អាំចាំណោមជម្មោ សស្បៈតិសម៌ ត ខៅ មស្បន្និត ឧទ្ធាយ កិត្តា៧ គៅលោ ១ខ្មែក តាលខម្មោតិ គិញ្ចុំ នោ សំយា អន្តេ គេវេលា ត្តាពិប្រ សហភគគាំខ្លួន គេខ្លែន ក្នុងបើខន្ង ឯមាត់យ៉ា ឯ

ក្រោះហេតុខោះ អ្នកបិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដ៏ធំបាន យោយ អគ្គដ៏ពិត និងអគ្គដ៏ទគ្គម ដូច្នោះទេ ។

(១៨៧) បុគ្គល គេដង់ជំទាន ដោយអត្ថជ័ពិត និងក្រុប៉ែត្រ។ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងត្រះមានគ្រះភាគ គ្រះអង្គមារុអស់ដែងចាក្យ ខឿងត្រង់ ស់ដងតាមកាល ស់ដងតាក្យាត ស់ដងតាក្យាជាកដ ស់ដៃឪពាក្យមិនឃៀនឃាត ស់ដៃឪពាក្យមិនប្រែប្រែល្ប ។ ដើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់គ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុព័ជទ្បាយ ភាលខ្លួនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា អញមានរបស់ដែលមាស្រ័យនឹងខ្លួន ដូច្នេះ ក៏គប្បី មានដែរឬ ព្រះករុណាព្រះអង្គ ម្នាលភិក្ខុវាន់ខ្សាយ កាលបេសដែល អាស្រ័យនិជ៍ខ្លួនមាន សេចក្តីប្រកាន់ថា អញមានខ្លួន ដូច្នេះ ក៏គប្បី មានដែរឬ ព្រះកណ្ដោព្រះអង្គ ម្នាលភក្ខុទាំងឡាយ កាលខ្លួត្ត កាល របស់ដែលអាស្រ័យនឹងខុនក្ដី គេមិនពុនដឹងថាទៀងក្រង់ ថា ទៀងទាត់ េះ ហេតុខែទិជ្ជិណាថា នោះលោក នោះខ្លួន ខ្លួនអញនោះ សុះ លះបង់លោកនេះហើយ និងជាបុគ្គលទៀនទាត់ បិតថេ មិនប្រែប្រល ជាធម្មតា និងបិតនៅនឹងថ្នល់ ស្មើរដាយសស្សត់វត្ថ ដោយប្រការនោះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុនៃខិដ្ឋិនេះ ជាពាលធម៌ ដ៏បរិប្ផណ៌ទាំងអស់ មិនដូច្នោះឬ បតិត្រព្រះអង្គ័ដ៏ចម្រើន ភាលធម៌ ដ័បប្ចេណ៌ គាន់អស់ មិន គប្បីមានតែបន្តិចបន្តួចទេ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុគ្រពិតឬ ។ អើ ។

ឧបហត្តា ನ್೮೪-ឧ វត្ត ហេរឌ្ឋ កម្មរាធ្យាស្ន

(១៥៥) ជំងឺលោ ៩ពហរ័ន្ទ មាព័យ្យពីពគេកើ-។ សេឧស្ ។ ខដុ ឧស្ស សច្វាន កូតក់ធី គម់ក់ធី មាតែមក់ធី មនញ្មាស់គឺតំ សេខ័យ កក់ស ខាឈាន 185 សត្តោ សំរំផ្ទៃ២៧ លោកស្មី ្រសេនិយ ឯកច្ឆោ សត្ថា ឧដ្ឋេ **៩៩៩៩៣ ២៣**២៩ អត្ថាធិ សចុតា សម្បាយញ្ អត្តាជំ សច្ខុគោ ថេតតោ ប្រាប្រភ ស្នា សត្ថា ខាន - សេនិយា អត្តនំ ត ដេងត្រា ប្រាប្រត សចុតោ អភិសមុទ្រយ អត្ជ សចុះតា ស្កាស បញ្ជាប់គ្នា 🔥 ជ សេខបា មΩ ឧដ្ឋ ចៅ ឧម្ម អត្តាធំ សច្បតា ឧ មញ្ញ មេតិ អភិសម្បារយញ្ អត្តាន សចុតោ ថ្ងៃត្រោ ន ខត្តាខេត្ត ឥត្រ សេនិយ ហ្វាយ សត្ថា

រស៊េហ្សេចិវេក ក្រហូវគ្គ

ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមនុគ្គក្រោលថា បុគ្គល គេជិត្តបាន យោយអត្ថ นักล อิธีศลุนัจลุษ นูเบะเจ

[១៨៨] បុគ្គល គេដង៍ទាន ដោយកគ្គពិត មិនិកត្តប៉ឹងត្តប ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាអ្នកស់ដែងពាក្យ េះ]ឪ(គ្នាន៍ សំដែនតាមកាល សំដែនពាក្យពិត សំដែនពាក្យប្រាកដ ស់ដែនពាក្យមិនយៀនយុគ្គ សំដែនពាក្យមិនប្រែប្រល្ប្ ។ អេ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់សេន័យ: គ្រុញពួកនេះ មានប្រាកដ ក្នុងលោក គ្រុញ ពួក តេដូចទេ្តចខ្វះ ម្នាលសេនិយៈ គ្រុខ្វះ លោកខេះ បញ្ជូនក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀងទាត់ ថា ឋិតថេរផង បញ្ជូន ញាត់ ១៩៩៩បរលោក ថា ទៀនទាត់ ថា បិត្យថ្មវេង ម្ចាលសេខិយ: មួយ ឃុំ ។ គ្រែ១៖ ក្នុងលោកខេះ បញ្ជាត្ត១ឧក្ស័យប្តូញន ថា ទៀនទាត់ ថា មិតថេរ តែមិនបញ្ជូនក្នុងបរេលាក ថា ទៀនិខាត់ ថា មិតថេរៈទ ម្នាលសេនិយៈ មួយវិញទៀត គ្រុទ្ធៈ ក្នុងលោកនេះ មិនបញ្ជូតទូន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថា ទៀនគត់ ថា ឋិតថេជេង មិនបញ្ជូនក្នុងពេលក ថា ទៀតខាត់ ថា ឋិតថេផេត មាលសេនិយៈ បណ្តាគ្រខាត់ ៣ ពួកនោះ

ន់ដ្ឋេ ចៅ ជម្មេ អត្តាជំ សព្វាតា ថេតតោ បញ្ហាបេខ អភិសម្បាលញា អត្តាជំ សព្វគោ ្រញ្ញាប់តិ អយ់ វុច្តិ សេធិយ សត្ថា សសុ-្ នាឋន ត្រុ សេនិយ ហ្វេល សត្ថា ជី ដៅ ហ សម្មេ អត្តាន (0) សចុតោ ៩៩៩គោ មញ្ជទេស ខ ទោ អភិសម្បាយ អត្តាធំ សព្វតោ ៩េ-120 មហា មេត មណៈ វស្ខ សេខិយ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ ស្វេស ស្វេស សុខា ្រះ អត្តាធំ សព្វតា ថេតតោ ೮೯៣-អកិសឡាលយញ្ អត្តាធិ សចុតោ ខេខា ខ ឧឃៈ នេទ្ឋ មញ្ចុំ មេខ្គា មាទីរ-សង្គី ស្វេ ଣ୍ଟ ହୋ សេនបៈ ೫:(ಭೂ សុស្តេ សុរ្យុទិស្ស លេកស្មុំ ស្ដែ សុង្សិស្តិ ។ 1890 ខា ១ វត្តព្វ មុក្ខៈ លា លត្តត សន្តិតន្នេបទន្ទេសតិ

ងុខ្លួ ឃុំសុងក្នុ សុងសុង្គ សុងសុងក្នុ សុងសុងក្នុ ស្នាសុ សុង្គ ឯ សុងស្លី ឯ ខ្ពស់ ឯងសុ សុទ្ធិមេដឹតគេកើ-(បុឌុស) ត់ដលោ ៩ឧលម័ន្ទ អុទ្ធិមេដឹតគេកើ-

ត្រាណា បញ្ជាត្តមន្ត្រាធិត្តបញ្ជូន បាទៀនគាត់ បាមិត្តបេផង បញ្ជាត្តមុខ ត្តន៍បរលោក ថាទៀនគាត់ ថាប៊ីតថេផេន ម្នាលសេខិយ: នេះហៅ គ្រុជាសស្សតវាទ ម្នាលសេនិយៈ បណ្ដាគ្រុទាន៍ ៣ ពួកនោះ គ្រាណា បញ្ជានុខក្ខុនិបច្ចុប្បន្ន ថាទៀន៍ទាត់ ថាបិតថេ តែមិនបញ្ជាព ១៩ក្នុងបរៈលោក ថាទៀនភាគ់ ថាឋិតថេរទេ « មាលសេនយ: គ្រីជា។ច្នេះ។ ម្នាប់សេន័យ: បណ្ដាគ្រភន៍ ញពួកនោះ គ្រាណា មនបញាតុខុន្ទក្នុងបច្ចុប្បន្ន ថាទៀតទាត់ ថាបិត្យថវផង ញូក្សុក្ស ចុប្បនុ ថាទៀតទាត់ ថាថិតថេផង ម្នាលសេនយៈ: បញ្ជាត្តខ្លួកន៍បរលោក ញាក់ប្រក្ នេះ ហៅថាគ្រុ គិព្រះសម្មសមុទ្ធ មាលសេន័យ: គ្រូទាំង ៣ ពួកនេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ រឹតន៍មានប្រាកដក្នុងលោក ពាក្យដូច្នេះ 🤳 ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរនោលថា បុគ្គល គេដឹងបាន ដោយអត្ថជំពិត និងអត្ថជំទុតម ដូច្នេះទេ ៗ

(១៤៩) បុគ្គល គេដឹងយុខ ដោយអត្តដ៏ពិត និងអត្តដ៏
ទុគ្គមឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គដាអ្នកសំដែង
ពាក្យ ទៀងត្រង់ សំដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពិត សំដែងពាក្យ
ប្រាកដ សំដែងពាក្យមិនឃ្វៀងឃ្វាត សំដែងពាក្យមិនប្រែប្រល្ប ។

អភិបារូមិនិយ ១៤៨គ្ន

មានិយុឌ្គីសាងក្ដើយង្ ។ មន្ទិ យោត្ត មានាំ្រ្យា មាង្គិ មាហង្គង ។ ២ សេរុ មាននិ ។ ខ្លែ មនុស្ មាហង្គង ។ ២ សេរុ

(០៤០) ជំងួលោ ៩១៧ពីខ្លួ មាជិយជីតគេ-ដើលខ្លួត តាមេយ៉ា ត ខ្លួំ ដន្តប្រម្នាំ ម្នាល-ក់នី ក្នុងក់នី គម់ក់នី អវិតថក់នី អនុញាថក់នីគឺ ។ អាមន្តា ។ វត្តិ កក់តា គេលក់ ម្តោ មនុក្សាស្ពា នុះហ្វូនម្នាស់ និងក្រុង និងក្រុង ស្វេយសុ-വേക് മാമ്ധ ക്രാപ്ക് മുമുന്നു വേക്കുന്നു വേക്കുന്നു ដុំលេដុំខ្លួ ។ អានដ្ឋា ។ អង្គ សាច្ លាដុ ច្ចុក្រ សុស្សតា អរិប្រណោមជម្នាត់ ។ ហេរុំ រុឌ្សលិ ៤ ខេត ស ប រុឌ្សសំ ជម្រហេ ៩ឧ-លត្តតំ សច្ចិត្តដូបមេដ្ឋេសត៌ ។ សដ្តិត្តំ ។

្ត រាភិព្យាភិពិព ភពវេឌ្ឌ

ហើ ។ ព្រះមានព្រះមាន ប្រជុំត្រាស់ថា ឆ្នាំជបឹកថោះថ្នាប្ ។ ហើ ។ ដនណាបួយ ធ្វើឆ្នាំជបឹកថោះថ្នាមានឬ ។ អ្នកបិនគួរពោល យ៉ាជនេះ ទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល គេដ៏ជំបាន ដោយអត្ថដ៏ពិត និងអត្ថដ៏ទត្តម ដូច្នេះទេ ។

(១៤០) បុគ្គល គេដ៏ជ៍បាន ដោយអត្តដ៏ពិត និន៍អត្តដ៏១គូម ឬ ។ អើ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គដាអ្នកសំដែងពាក្យទៀង ត្រង់ ស់ដែងតាមកាល សំដែងពាក្យពុំត សំដែងពាក្យបា្រកដ សំ-ដែងតាក្យមិនយ្វេងយ្វាត សំដែងតាក្យមិនប្រែប្រល្ម ។ គើ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ឆ្នាំង៍ប្រេង ឆ្នាំង៍ទឹកឃ្មុំ ឆ្នាំង៍ទឹកអំពៅ ឆ្នាំងទឹកដោះស្រស់ ឆ្នាំងទឹកជីក សៀនដាក់ទឹកជីក កំសៀវជាំទឹកជីក ផ្តួលភាត់ដាក់ទឹកជឹក ឲ្យយទៀនទាត់ បបរភិត្យពុកដប្ត ។ អើ ។ បចណោមួយ ទៀតខាត់ គិតស្រុកដ ឋិតថេរ មិនប្រែប្រាសជាធម្មតា មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមន្ត្រព្រាលថា បុគ្គល គេដង៍ហ៊ុន ដោយអត្តជ័ពិត និងអត្តជ័ ទត្តមទេ ។ សេចក្តីចំប្រញ

បរិយារិកឋា -

អដ្ឋិតិក្តុល មេហ្វាស សត្វាធ្វិយា ឧភានាយ ច់ត្តេខ ខញ្ទំ គេហ្សាណំ ឥទ្ធិ សុត្តាហរណេន^(a) ងជីត្ ឯ

បរិហានិកហ

(០៤០) ខរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ សត្វន្ត អយោ អយេត្តា ចរិយាយគ័ត៌ ។ ខ លេ, រុឌីដេ រពេរ មាជិន មយោ មាលេខី ប្រហែយតិត ។ អាមន្តា ។ សព្វត្ត អាហ តោ ប្រ សហច្ចុន្ទ ។ ខ សេរ មុខខេម ឯលេខនុ ម ហេ ម លេខីខ្មុំ ឯ មានស្វី ឯ មានិស្ឋ ម លោ អហេត្តា បរិហាយតិតិ ។ ន ហេវិវត្តព្វេ ។បេ។ សព្ធ មហោ មហេត្ត បរិហាយត័ត៌ ។ អមត្តា ។

បរិយាធិកវា

និយាយអំពីការសត្តតំសន្តិន ៨ លើក អំពីសេចក្តី ប់ប្រញា អំពីបុគ្គលអន្ទោលទៅ អំពីបញ្ជាតិបុគ្គល ព្រោះ คเพ็บเข หลือสู หลัหเล็ญปลยบ่น หลีคาใชุธ ឬទ្ធិ អំពីការសំដៃឥ៍មាន៍ ដោយការនាំមកនូវព្រះសូត្រ ជា គម្រប់ ៤ ។

បរិបានិកហិ

[១៩១] ប្រះមលេខ សាលស់ខិស្វិលមកលេខិត ភា អ្នេ ភ ត្រះអហេន្ត សាបស្យូន្យូលក្អហេត្ត ក្នុងទីទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរ រយល ឈូងខេះខេ រ លេ ន នេះអេលន្ត សាចសូន្យបាកអេហត្ត ក្នុងទីទាំងពួងឬ ។ ម៉េ ។ សេចក្តីសាបសូខ្យូ របស់ព្រះអហេន្តក្នុងទី ទាំងក្នុងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទ្រះអហេទ្ត សាបសូន្យថាក់អាហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអាហេត្ត សាបសូន្យថាក់អាហេត្ត ្នក្នុងកាលទាំងពួងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាតអហេត្ត ក្នុងតាលទាំងពួងឬ ។ អើ ។

១ ។ សុត្តាហារេន ។

ារក៏បច្ចេចិវេល ១០៨គ្ន

(០៩៤) ត្សាលេខ ងលោ អសេសមន្ទ ៤ សេឧស្លា ៤ មលេខ មលេខ ខណ្ឌា ខណ្ឌា ဆိုလ္ ရကလည္ စၤ္လာက က မွာ့မွာ ရ ဇ (လုပ္ၿပီးေပါ ရ បេ។ ខត្វហ៊ សតសហសេរួហ៊ សេដ្ឋី សេដ្ឋិត្តិ តាយន្តា សតសហស្បេ បរិហ័នេ សេដ្ឋិត្តា បរិ-ញ់ នោ ហោត់តែ ។ អាមន្តា ។ សត្វសាចតេយ្យា បរិហ័យ ហោតីតំ ។ ជ ហៅវ វត្តព្វេ ។ ខត្វហ៍ សតសហស្បេញ សេឌ្ទី សេឌ្ទិត្ត កាយេត្ត សត្ សហស្បា ចាំចាំនេ កញ្ចោ សត្វសាចគេយ្យា ចាំ-ឈ្មាំ ខ្លុំ ។ អាមត្តា ។ អាហា អហេត្តា សាយមានោ កញ្ចេ ខត្ទហិ ៩លេហិ បរិហាយិតុន្ថិ ខ សេដ្ឋស្ពី ឯ គេ ឯ

អភិពប្រជំពា ១៨ឥត្ឌ

រស់បត្តិសារបស់ព្យ របស់ព្រះពេលខ្ល ក្នុងភាលទាំងត្នផ្ទៃ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ខេ។ ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកពេលគ្ន ឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្តទាំងអស់ សាបសូន្យបាកពេលគ្នប្ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងខែះខេ ។ ខេ ។ ព្រះអហេន្តទាំងអស់ សាបសូព្យ បាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សេចក្តីសាបសូន្យ របស់ព្រះអហេន្តទាំង អស់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះខេ ។ ខេ ។

(១៩៤) [២:អរលន្ន សាជសិទ្ធិ១៤២លេខិតិ ភ អ ភ [៦: អហេត្ត កាលបើសាបសូន្យថាកអហេត្ត គើសាបសូន្យថាក៨លទាំង ៤ ដែល្កេ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ចេ ។ (បើដូចេះ ។ សួរអ្នកវិញ) សេដ្ឋី កាលទទួលនូវភាពដាសេដ្ឋី ព្រោះតែទ្រព្យ ៤ សែរ តាលបើទ្រព្យ ១ សែន សាចសូន្យៈហើយ តើជាអ្នកសាចសូន្យបាកភាព ជាសេដ្ឋដែរឬ ។ គើ ។ (ចុះសេដ្ឋី) ឈ្មោះថាសាចសូន្យូបាកសព្យត្ត ទាំងីអស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពាល យ៉.ង៍នេះទេ ។ សេដ្ឋី កាល ទទួលខូវភាពជាសេដ្ឋ ព្រោះតែទ្រព្យ ៤ សែន កាលបើទ្រព្យ ១សែន សាបសូន្យហើយ តើគួរដើម្បីសាបសូន្យ ថាកសម្បត្តិទាំងអស់ឬ ។ អើ ។ (អើរបីដូច្នេះ) ត្រះអហេត្ត កាលសាបសូន្យបាកអហេត្ត គួរ ដើម្បីសាបស្ទន្យបាកផលទាំង ៤ ដែល្កេ ។ អ្នកមិនគួលជាល យ៉ាង 'Sito y to y

មានឃ្លាំ ៤ ព្យារាណ្ឌ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ២ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ៤ មានឃ្លាំ ២ មាន

(១៩៤) ខរិហាយតំ អនាតាម អនាតាមិដ្ឋហា.
តំ ។ អាមន្តា ។ ខរិហាយតំ សោតាខន្នោ សោតាខត្តិដំណត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។ ខរិហាយតំ អនាតាម មនាតាមិដ្យាតំ ។ អាមន្តា ។
ខរិហាយតំ សភានាតាម សភានាតាមិដ្យាតំ ។

ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។

(១៩៤) ខរិយាយនិ សភាជាតាទី សភាជាតាទំ-៩លានិ ។ អាមជ្ជា ។ ខរិយាយនិ សោតាខ[្នា សោតាខត្តិដលានិ ។ ១ ខៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។ បរិបានតែជា

(១៩៣) គ្រះមហេត្ត សាបសូន្យបាកបេបត្តេឬ ។ បើ ។
សោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកបិនគួបជាបេ
យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ គ្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកបេបត្តឬ ។
អើ ។ សកទាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលឬ ។ អ្នក
មិនគួបជាល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ គ្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអភាគមិផល
អហេត្តេឬ ។ អើ ។ អភាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអភាគមិផល
អហេត្តេឬ ។ អើ ។ អភាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអភាគមិផល
ឬ ។ អ្នកមិនគួបជាល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(១៩៤) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិ៨លឬ ។
អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិ៨លឬ ។ ក្រុក
មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក អនាគាមិ៨លឬ ។ អើ ។ សកពាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសក-ពាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៩៥) សកទាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យូបាកសកខាតាមិ៨ល ឬ ។ អើ ។ សោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យូបាកសោតាបត្តិ៨លឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៩៦) ឧ បរិហាយតំ សោតបញ្ញ សោតា បត្តិដលាតំ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតំ អយោ អបេត្តាតំ ។ ឧ បរិហាយតំ អយា យតំ សកានាតាមី សកានាតាមីដល់តំ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតំ អយា ។ ឧ បរិហាយតំ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតំ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតំ ។ អបត្តាត់ ។ ឧ ហេវំ ក្តេញ ។ បេ ប បរិហាយតំ អយាតាមី អ្យាត្មិ ស្រាត់ អ្យាត្មិ អាចកាមី អាចិត្តិ អាចកាមី អាចកាមី អ្យាត្មិ អាចកាមី អា

(០៩៩) ឧ បរិហាយតិ សោតាបញ្ញា សោតា-បត្តិដលាតិ ។ អមន្តា ។ ឧ បរិហាយតិ អនា-តាម អនាតាមិដលាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។ ឧ បរិហាយតិ សភាជាគម សភាជាមិដលាតិ។ អាមន្តា ។ ឧ បរិហាយតិ អនាតាមី អនាតាមិដ-លាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(n ៩៨) ្ ឧ មរិហាយតិ សោតាមញ្ញោ សោ-តាបត្តិដលាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧ មរិហាយតិ សកា-នាតាមី សកានាតាមិដលាតិ ។ ឧ ហេវិវត្តព្វេ ។ មេ ។ រាភិហ្សូរ៉ាំវេក ភាមវត្ថ

(១៩៦) សោតាបន្នបុគ្គល មិនសាបសូរ្យបាកសោតបេត្តិដែល
ខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត មិនសាបសូរ្យបាកសោតបេត្តខេឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សកខាតាបិបុគ្គលេ លំអ
សាបសូរ្យបាកសតខាតាមិដលខេឬ ។ អើ ។ ព្រះយេបក្ត លំអ
សាបសូរ្យបាកអហេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូរ្យបាកអនាគាមិដលខេឬ ។ អើ ។ ព្រះ
មហេត្ត មិនសាបសូរ្យបាកអពេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ប៉ោ ។
ពេវត្ត មិនសាបសូរ្យបាកអពេត្តខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង

(១៩៧) សោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបស្ងួន្យូបាកសោតបត្តិដល់
ខេប្ត ។ ដើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យូបាកអនាគាមិដល់
ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ សកខាតាមិបុគ្គល
មិនសាបសូន្យូបាកសតខាតាមិដល់ខេប្ត ។ ដើ ។ អនាគាមិបុគ្គល
មិនសាបសូន្យូបាកអភាគាមិដល់ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះ
ខេ ។ បេ ។

(១៩៨) សោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូខ្យូលកសោតបត្តិផល ខេច្ច ។ មើ ។ សកខានាទិបុគ្គល មិនសាបសូខ្យូលកសកខានា មិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ឃើយផឹកជា

(០៩៩) ឧរូណ លង្ខ អណ្ដេ អាលេខាង្គ អាធីស្លា ។ អាស្លា អាសេត្ថា ចរុំសាយស(ស គាត្ សណ្យត់តំ ។ អភាគាមដលេត ១ អភាគាម អភា. តាមដែល បរិយាយមាដោ គាត្ ಕಾ ಹಾಹಗಾಯ សភាពាត់ដែលតំ ។ សភាពាត់ដ សភាពាត់ដ. ហ ព លោយស នោ កាន្ត សណ្ដាន់ទី ។ សេ-តាមត្តិដលេត ។ សោតាខន្តោ សោតាចត្តិដលា ត្តសាណាមាលេ ត់ជុំជីខ្គុំគ្នុក្ស មហ៊ាងួង ឯ ខ ကေး အေျပေ က ဆေးသားကို စိတ္ကို ကေးကို မေးကေ មរល់ស្ថា ចរិយាយមាលោ មនាតាមិដលេ សណាតិ មភាតាមី អភាតាមិដលា បរិហាយមាលោ សកា. នាតាម់ដែល សណ្តាត់ សភាពតាម សភាពតាម<u>់</u>-ឌុហា តរិសាធាសាងេរ មោយតន្តិឌុហេ មាហាំង នេះ វត្ត ហេវត្តព្វេ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលា ត្តស្ថាធាសាខា ត់ជុំជីខង់គូញ មហ៊ាង្គង

(องุง) โมะนเณรี พาคห์รโณยแกลนั้ง ภ เบ ภ ត្រះអហេត្ត កាលបើសាបសូន្យថាកអហេត្តហើយ នឹងរាំងនៅក្នុងទី ណាវិញ ។ (ខ្មែរតាំងខៅ) ក្នុងអនាគាមផល ។ យោគាមបុគ្គល កាលបើសាបសុន្យបាកអនាគាមផលហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ ។ (និងតាំង ទៅ) ក្នុងសក្សាតាមិផល ។ សក្សាតាមិបុគ្គល កាលបើ សាបសួន្យចាកសកទាតាមិដល់ហើយ នឹងតាំងនៅក្នុងទីណាវិញ ។ (និងតាំងខៅ) ក្នុងសោតបត្តផល ។ សោតបន្ទបុគ្គល កាលបេ សាបសូខ្យូលក សោតបត្តផល នឹងតាំង នៅក្នុងបុថ្មនក្ខុមាវិញឬ ។ អ្នក មិនគួរគោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ អ្នកឲ្យដើងទូរក់ហុស (បេសអ្នក) ចុះ បើព្រះអរហន្ត កាលបើសាបសូន្យបាកអហេត្តហើយ នឹងតាំងនៅក្នុង អនាគាមផលវិញ អនាគាមបុគ្គល កាលបើសាបស្កូឲ្យ៣គមនាគាមផល ហើយ និងតាំងនៅកង្មភាពតាមផលវិញ សកពតាមិបុគ្គល កាល បើសាបស្ចន្យ្តាកសក៣គាមជលហើយ នឹងតាំងនៅកងសោត្យបត្តផល វូឃ ស៊ីល្មមឌ្គលគ្រិន ឃើរលេមខោះ ជិបឌីយេលល្អ សោម្ខេន-បុគ្គល កាលបើសាបសូខ្យូលកសោតាបត្តផលហើយ និជ្ជកាន់ទៅកន ឬថ្មជនភូមិវិញ ដូច្នេះដែរ

រាភិបច្ចេំជំពា គេឯវគ្គ

(600) មយោ មាសេស ចម្រោយមាយោ សោតបត្តដលេ សឈ្មាត់តំ ។ អមត្តា ។ សេតា-មត្ថិមហស្ស អនន្ត្រា អហេតុព្រោះ សព្ទិការេតត ។ ន សេរ វត្តព្យ ។ បេ។ ចរិហាយត់ មហោ មហេត្តាត់ ។ អាមស្តា ។ ១វិហាយត់ សោតាបន្តេំ-៩លាត់ ។ ១ សារុ មុខ នេ ។ មេសា ស្រែសា មុ លេខ ខេត្ត មលេខ ប្រទេស ប្រមាន ខេត្ត ប្រាសា មាល ខោ ។ សញ្ចំ មាល ខេ ១ស់ខារ ឃុំហេសា មហ៊ុនា មរិយាយត មរិយា មរិយាត្តា នេះខ នៃ ប វត្តព្យេ មរិហាយត៍ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិ៩លាត៍ ។ ្ (០០០) ចរិសាយត អរសា អរសត្តាតិ ។ អាមញ្ញ ។ បរិយាយតំ សភានាតាម សភានាភាមិៈ ឌហាត់ ។ ខ លោះ ដុខ្លាំ ។ មេសា សស់ គេលៃសា មហ័ល មហេ េស សភាជាតាមិស្ស វាតិ ។ អហេ តោ ។ សញ្ចុំ អរស សេ សហុត្វ ត្តលេស មហ្គុំ មណ្ឌ មណ្ឌ មណ្ឌ វត ប វត្តឲ្យ ខរិហាយតិ សកាភាតាម៉ សភាពភាមិដល់តំ ។

រហិយ្យពីជី០ ១ជាវិទ្ធ

[600] [មាះអរលន្ត មាលក្មេស្លាលសិន្ទិលមហេត្ត ក្បាយក្រ នៅក្នុងសោតបត្តផលវិញឬ ។ អើ ។ (ព្រះអហេត្ត) ឡើមជ្រាក់ ច្បាស់ទូវអហេត្ត ក្នុងលំងាប់នៃសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកបិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តប្ អេ ។ សោតបន្តបុគ្គល សាចស្ងួន្យលកសោតបត្តផលថ្ម អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះអហេទ្ធក្តី សោគាបន្តបុគ្គល គ្គី លោកណាលះកំលេសបានច្រើនជាឪ ។ ព្រះអរហន្ត (លះកំ-លេសថានច្រើនជាន៍) ។ បើត្រះអហេត្ត លះកំលេសថានច្រើនជាន៍ លេយត្រះអរហន្ត សាចសូន្យថាកអហេត្ត គ្នាលអ្នកដ៏ចម្រេន គ្រោះ ហេតុនោះ អ្នកតប្បីពោលថា សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យូបាក សោតបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

[600] [ខាះអរលន្ត ហេតុសំខឿលម្កអលេមីតិ ត អ្ន ភ សភទានាមិបុគ្គល សាបសូន្យូ៣កសភទានាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ រភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះអហេន្តក្តី សកទាគមិថុគ្គលក្តី លោក ណាល៖កំលេសបានច្រើនជាង ។ ព្រះអហេត្ត (លះកំលេសបានច្រើន ជាន៍) ។ បើព្រះអហេត្ត លះកំលេសបានច្រើនជាន៍ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យូលកកលេត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏បម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ រពាលថា សភពតាមិថុគ្គល សាបសូន្យបាកសភពតាមិផលដូច្នេះដែរ។

្រុំ ទៀប ម្យាល់ ម្នាស់ ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយតិ អភាគាមី អភាគាមិដលាតិ ។ ខ លេដូ មីខែ ៤ មេសា ឧស់ឧប មរូលេខា មហ្គា អហ្គោ វ អភាគាមិសុ វគ៌ ។ អ-។ ហញ្ចុំ ម ហេ នោ ពហុត្ត កើលេសា រេវត្តព្រំបោយតិ អភាគាមី អភាគម័ដលាតិ ។

(bom) បរិហាយតំ អភាតាមី អភាតាមីដ. លាតិ ។ អាមញ្ញ ។ ចរិយាយតិ សោតាបញ្ញេ សោត្យត្តិដល់តំ ។ ១ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ ភស្បៈ ពហុត្ត គំលេសា មឍតាម៊ីសុ∫ មហ៍នា សោតាបន្សុរ ក្រុំ ។ មហ្គាមិស្ស ។ ហញ្ចុំ អយភាមិសុ ្ ១ហុសា ភាំ ៤សេស បហ័យ បរិហា-យត៌ អភាគាម អភាគាមដែល គេន វត រេវត្តព្វេ បរិហាយត់ សេតាបញ្ញេ សេតាបត្តិដលាត ។

យោកនិញាវ៉ែប

(៤,៤) មែរមលេខ មាជមានាំ១២មលេខិតិ រ មេ រ អនាតាមិបុគ្គល សាបសុទ្ធព្រាកអខាតាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ត្រះអហេន្តក្តី មនាគាមបុគ្គលក្តី លោកណាលៈកំ-លេសបានប្រើនជាឪ ។ ព្រះអហេន្ត (លះកំលេសបានប្រើនជាឪ)។ បើព្រះអហេន្ត លះអិលេសបានច្រើនជាង ហើយព្រះអហេន្ សាប សុខ្យល់កករបាត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរគោល ឋា អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមផល ដូរចុះដែរ ។ (២០៣) អនាគាមិបុគ្គល សាបសុន្យូ៣កអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបគ្គល សាច្ចស្ងន្យូបាកសោតបត្តផលថ្ម ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ អនាគាមបុគ្គលក្តុំ សោគាបន្តបុគ្គលក្តុ លោកណាលៈកំលេសបានច្រើនជានិ ។ អនាគាមិបុគ្គល (លះកំលេស មានច្រើនដាង) ។ បើមនាគាមិបុគ្គល លះកំលេសបានច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបស្កូន្យូបាកអនាគាមិផល មាលអ្នកជីបម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សេភាបន្ទប្ទិល ស្របសូន្យបាក

សោតាបត្តផល ដូច្នេះដែរ

រាក់បញ្ចប់ដគេ ការជាត្

ច្រោយន្ង សម្មាយន្ង សម្មាយន្ង មួយ មេត្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាយន្ត មួយ មេត្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយន្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយន្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយន្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយន្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត មានសម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សម្រេស ខេត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សមានបាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត សមានបាយនិត្ត មិនប្រាប្បាយនិត សមានបាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត មួយ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយនិត ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយ មិសិស ប្រាប្បាយ ។ ប្រាប្បាយនិត្ត ។ ប្រាប្បាយ មិសិស ប្រាប្បាយ ។ ប្រាប្បាយ ។ ប្រាប្បាយ ។ ប្បាប្បាយ ។ ប្រាប្បាយ ។ ប្ប

(សេខាជន្នឹដ្ឋបាន ។

(សេខាជន្នឹដ្ឋបាន ។

(សេខាជន្នឹដ្ឋបាន ។

(សេខាជន្និដ្ឋបាន ។

(សេខាជន្និដ្ឋបាន ។

(សេខាជន្ជាបាន)

(សេខាជន្ជាបាន ។

(សេខាជន្ជាបាន ។

(សេខាជន្ជាបាន)

(សេខាជនជន្ជាបាន)

(សេខាជន្ជាបាន)

(សេខា

រហើយប្រើថា ១៧វាគ្ន

(២១៤) រយោតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាករយោតាមិជយប្ ។

គើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិជយប្ ។ រួច

មិនគួរយោល យ៉ាន់នេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី
លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាន៍ ។ អនាគាមិបុគ្គល (លះកំលេស

បានច្រើនជាន៍) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល លះកំលេសបានច្រើនជាន៍
ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិជល មាលអ្នកដ៏ចំរើន

ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិជល មាលអ្នកដ៏ចំរើន

ហោះហេតុនោះ អ្នកគួរយោលថា សភខាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក
សភពតាមិជលដូច្នេះដែរ ។

(២០៥) សតខាតមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសេតាមិជ្ជិស

ឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិជល

ឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាជនេះទេ ។ សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី
សោតបន្ទបុគ្គលក្ដី លោកណា លះកំលេសបានច្រើនជាជ ។ សក

ខាតាមិបុគ្គល (លះកំលេសបានច្រើនជាជ) ។ បើសកខាតាមិបុគ្គល

លះកំលេសបានច្រើនជាជ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាក

សកខាតាមិជល មាលអ្នកដ៏ចំឡើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរចោលបា

សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសេតាបត្តិជល ដូច្នេះដែរ ។

 $g(\Delta x')$

(pop) ត្រូយការម្នះលោ មលេខ័ន្ទ a មា-មញ្ញ ។ មរិយាយត៌ សោតាមញ្ញោ សោតាមត្តដ-លាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ កស្ប អនិមត្តា មក្កាវល អហោះតា វា សោតាបច្ចុស្ប វាតិ អហេតោ ។ ហញ្ចំ អហេតោ អជ៌មត្តា មក្កភា-ង្គា តរួលបាន នយោ នយេស ខេត វត្តត្វេ ចរិយាយតិ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាតិ ។ (២០៧) ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយត៍ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តដ-សាត៌ ។ ៤ ហៅ វត្តត្វេ ។ ភាស្ប មជ៌មត្តា សត៌-

អាមន្តា ។ ខរិលាយតំ សោតាខណ្ឌ សោតាខត្តិ៩លាតិ ។ ៤ ហៅ ក្តែ ព្វ ។ កាស្ប ដធិត្តា សត៌ប្បដ្ឋានភាព ។ ខេ ។ សម្មប្បធានភាព ឥថ្វិលឧអាពោ ឥថ្វិលភាព ពេលភាព ពោជ្ឈជ្ជភាព ។
ហេតា វ សោតាខត្តស្ប វ៉ាត់ ។ អហេតោ ។
ហេតា អំពេល អធិមត្តា ពេជ្ឈជ្ជកាពេ ខរិហាយតំ
មហេ អហេតា ពេជ្យ ក្នុកាពេ ខរិហាយតំ
សេតាខេត្ត សោតខេត្ត ។

(២០៦) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។
សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យចាកសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្តក្តី សោតាបន្ទបុគ្គលក្តី លោកណា
ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ ព្រះអហេត្ត (ចំរើនមគ្គច្រើនជាង) ។
បើព្រះអហេត្ត ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យ
ចាកអហេត្ត មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលជា
សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យចាកសោតាបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។

(២០៧) ត្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកអហេត្តឬ ។ អើ ។
សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាកសោតបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
សោល យ៉ាងនេះទេ ។ ត្រះអហេត្តក្ដី សោតបន្ទបុគ្គលក្ដី លោក
ណា ចំរើនសតិហ្ហដ្ឋានបានច្រើនជាង ។ ២ ។ ចំរើនសម្មហ្បូ៣ន
ចំរើនឥទ្ធិបាទ ចំរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនតាលៈ ចំរើនតោជ្យូង្គៈ ច្រើនជាង ។
ត្រះអហេន្ត (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើត្រះអហេត្ត ចំរើនតោជ្យូង្គៈ
ច្រើនជាង ហើយត្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន
ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរគោលថា សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យ
ចាកសោតបត្តិផល ដូច្នេះដែរ ។

(५०८) हां का का भारत है । १०५)

អាមណ្ឌ ។ បរិហាយត់ សភាពភាម សភា-

សភាមិដល់និ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វ ។ ភស្ប អ-

ទឹមត្តា មក្កាវាលា ។ មេ ។ ពោជ្ឈ់ជុំកាវាលា អរ-

ស គេ វ សគះជាតាម៉ស់រួ វគ៌ ។ អហ តេ ។

មាញ្ចាំ អាមា នោ អនិមត្តា ពោជ្ឈន៍ការថា ចរិមា-

យត់ អរហា អរហត្តា គេខ វត រ វត្តត្វេ បៈ-

ហែយតិ សកាជាតាមី សកាជាតាមីដល់តំ ។

(២០៤) បរិយាយតំ អរយា អរយត្តាតំ ។
អាមត្តា ។ បរិយាយតំ អនាតាមី អនាតាមិនហាតំ ។
នេ ហេរំ វត្តិត្វេ ។ តាស្ស អនិមត្តា ចក្កកានោ
។បេ។ ពេរជ្ឈន្តិកានោ អរយតោ វា អនាតាមិស្ស
វតិ ។ អរយាតា ។ បញ្ចំ អរយាតា អនិមត្តា
ពេរជ្ឈន្តិការនា បរិយាយតំ អរយា អរយត្តា គេន
វតិ ហេតំ ។

អភិធម្មបំដែក កជាវត្ថ

(២០៨) ព្រះអហេត្ត សាបសូខ្យូបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។
សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូខ្យូបាកសកខាតាមិដលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោល យ៉ាងនេះខែ ។ ព្រះអហេត្តក្ដី សកខាតាមិបុគ្គលក្ដី លោកណា
ចម្រើនមគ្គប្រើនជាង ។ បេ ។ ចម្រើនពោជ្យង្គៈច្រើនជាង ។ ព្រះអេ
ហត្ត (ចម្រើនច្រើនជាង) ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនពោជ្យង្គៈច្រើនជាង
ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូខ្យូបាកអហេត្ត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកខាគាមិបុគ្គល សាបសូខ្យូបាក
សភពគាមិដលដូច្នេះដែរ ។

(២៤៩) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ មើ ។
អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិថលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាន៍នេះទេ ។ ព្រះអហេន្តត្តី អនាគាមិបុគ្គលត្តី លោកណា ចម្រើន
មគ្គច្រើនជាជ ។ បេ។ ចម្រើនពោជ្យផ្តៈច្រើនជាជ ។ ព្រះអហេត្ត
(ចម្រើនច្រើនជាជ) ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនពោជ្យផ្តៈច្រើនជាជ
ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្ត ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាកអនាគាមិថល ដូច្នៅដែរ ។

ហើយគឺ១៤៦

[២០០] បរិហាយតិ អនាតាមី អនាតាមិដលាតិ ។ អាមញ្ញ ។ ចរិញាយត់ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិ-ឧហត់ ។ ខ សេរ នៃស្នៃ ។ មហិ គត្តិ ង ទោសព្ទសា វត្ ។ មស្ខាត្ស ។ សញ់ អភាគាម៌ស្ប អភិមត្តា កោជ្ឃឲ្យាវេល បរិហាយតំ អបាតាមី អបាតាមិដលា តេខ វត ហេវត្តត្វេ ស្លាយត់ សោមពេល សេមន៍ជហម្ (២០០) មរិយាយតំ អលតាម អលតាមដលា-តំ ។ អាមញ្ញ ។ បរិហាយតំ សគ្គេល់តាម ស-តានាតាមដែលតំ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ ។ កាស្ប អញ្នស្ស ឧស្សាវេស ១ពេធ យេជុំខ្មែសវេស មឃ-សត្ថា ។ មានមានក្នុង ខ្លួន នេះ មានក្នុង នេះ សញ់ អយមាត្តហា អភ្នគ់ យោជាខ្មែរបាល ស.

សាយតំ អភាគម អភាគមិដល់ គេល់ តែ បេវត្តត្វេ

មរិហាយតំ សភាជាតាទី សភាជាតាទី៩លាត់ ។

(២១០) មេនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកមនាគាមផលឬ ។

អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នក

មិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ អនាគាមបុគ្គលក្តី សោធាបន្ទបុគ្គលក្តី
លោកណា ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្យង្គៈច្រើនជាង ។

អនាគាមបុគ្គល (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើអនាគាមបុគ្គល ចំរើន

តោជ្យង្គ៍ៈច្រើនជាង ហើយអនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាម
ជល ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផល ដូរចុះដែរ ។

(២១១) អនាគាមបំគល សាបសុន្យបាកសោតាបត្តិផល ដូរចុះដែរ ។

(២១១) អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិថលឬ ។
អើ ។ សកខាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខាតាមិថលឬ ។ អ្នក
មិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។ អនាគាមិបុគ្គលក្ដី សកខាតាមិបុគ្គល
ក្ដី លោកណា ចំរើនមគ្គច្រើនជាង ។ បេ។ ចំរើនតោដ្ឋង្គៈច្រើនជាង ។
អនាគាមិបុគ្គល (ចំរើនច្រើនជាង) ។ បើអនាគាមិបុគ្គល ចំរើន
កោដ្ឋង្គៈច្រើនជាង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអខាតាមិថល
មាលអ្នកដ៏ចំរើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សកខាតាមិបុគ្គល
សាបសូន្យបាកសតខាតាមិថល ដូច្នេះដែរ ។

អភិច្បូបិជ៣ ៤៨៤គ្ន

(៦០៦) ចរិយាយតំ សគានាតារ៉ា សភានា-តាម៉ដល់តំ ។ អាមន្តា ។ បរិហាយតំ សេតបញ្ជា សោតបត្តិដលាត់ ។ ១ ហៅ វត្តត្វេ ។ ភស្ម អភិមត្តា បក្ការាណ ។បេ។ ពោជ្ឈផ្ទាស់ល សគ-ទាតាទិស្បី ។ សោតាបន្តិស្បី ក់ស្ ។ សភាពសា-មិស្បូ។ ហញ្ សភាជាតាមិស្បូ អធិត្ត ពោជ្ឈជ័្យ-វះលា បរិហាយតិ សកាលកាប់ សកាលកាប់ដែល តេខ វត ហវត្តត្វេ មរិហាយត់ សោតាមន្តោ សេតា-បត្តិដលាតិ ។ (၉០ ៧) អាសមា ៩ម៉ឺ ថ្ង ពី ព្យាយម្ អាហោ អាហត្តាត់ ។ អាពុជ្ជា ។ សេតាចច្នេះ ឧុត្ត ឧ៍ដ្ឋំ បរិហាយត់ សោតាបញ្ញា សោតបត្តិដ-

តរុស្សាយន្ទ មរេឃ មរេបខ្ស័ន្ទ 1 មានខ្លាំ 1 មេខ ខ្លាំ 2 សេដ្ឋ 2 សេដ្ឋ 2 សេដ្ឋ 2 សេដ្ឋ 3 សេដ្ឋ 3

[៤...៤] ភាគមានាមិបុគ្គល សាមស្ងេទ្យបាករបកខានាមិផលថ្ម ។ ្នេះ ។ សោកបានបន្ទូល សាបស្នេនភាគសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នក មនុទ្ធរាពាល យ៉ាង់នេះទេ ។ សក្ខានាមបុគ្គលក្តី សោគាបនបុគ្គលក្ លោកណា ចម្រើនមគ្គច្រើនជាជី ។បេ។ ចម្រើនពោជ្យផ្គ:ច្រើនជាជី ។ សភពភាមិបុគ្គល (ចម្រើនច្រើនជាង) ។ បើ សភពភាមិបុគ្គល ចម្រេនពោជ្យង្គ: ច្រេនជាង ហេីយសកខានាមបុគ្គល សាបសូន្យថាក-

សត្តខាត់ផ្តល់ គ្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរចៅល ថា សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តផល ដូច្នេះដែរ ។ សាតអានិស្សសាមពេលដីស្តី រា មេ រា សោមាពនិត្តមិល ក្តេញនិវិទ្ធាមកនឹ ហើយសេតាបន្តបុគ្គល សាចសូន្យថាករសាតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ រភាល យ៉ាងខេះទេ ។ មេ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញខ្លុំសមុខយសច្ច េលីយទ្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សេតាបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសច្ច ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល សេចសូន្យបាកសេតា-បត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គ្រះអហេត្ត ឃើញខ្យុវិទិភេតសច្ចុ ហើយត្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។

បរិសាធិតាវា

សោតាមខ្មេន និកោះជា និដ្ឋោ មរិយាយតំ សោតា-មន្ត្រា សោតាមត្តិដលាត់ ។ ១ ហេវ៉ វត្តត្វេ ។ មេ។ អហេតា មក្តៅ ឧដ្ឋោ ខរិយាយតិ អយោ អហេ-ត្តាត ។ អមន្តា ។ សោតាខាន្ទន មក្តោ ជំន្នោ បរិ-ហែយតែ សេតាមន្ត្រា សេតាបត្តិ៩លាត់ ។ ឧ ហេវ វត្តត្វេ ។ ខេ។ អរហតា ខត្តារិ សច្ចានិ និដ្ឋាធិ សំហាយតិ អរហា អាសត្តាតិ ។ អមត្តា ។ សេ-តាម ខ្នេ ខត្តារំ សទ្ធាន់ និឌ្ជាន់ មរិហាយតិ សោតា-ច្សោ សោតចត្តិដលាត់ ។ ជ សៅវវត្តត្វេ។ បេ។ (೯೦೬) ង ខេម្ម ខម្មុំ ខ្ទុំ ខ្ទុំ ខ្មុំ ខេទុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខេទុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខេទុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខេទុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខេទុំ ខេទំ ខេទុំ ខេទុ មហោ មហេត្តាត់ ។ អមស្តា ។ សភាជាតាមិលា ខំដូំ បរិហែយតំ សកាជាតាម៉ឺ សកាជាតា-មិដេហាតិ ។ ជ ហៅ តែ ្រេក ១ ខេ ។ អហេតា សមុខយោ ខំ ដោ ។ បេ។ ខំ កេ គេ ខំ ដោ ។ បេ។ មក្តោ និឌ្នោ ។ ខេ។ ខត្តាវិសទ្ធានិ និឌ្ឋានិ

មរិយាយតំ អរយា អរយត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សភានា-

តាម័យ ខេត្តាវិសទ្ធាធិ និដ្ឋាធិ បរិយាយត់ សភាជា-

តាមី សគាធាតាមដែលតំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវនិពេជសក្ខ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះសេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញនូវមគ្គ ហើយព្រះអហេន្ត សាបសូរ្យ បាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវមគ្គ ហើយ សោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញនូវសក្ខៈ៤ ហើយ ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសក្ខៈ៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិ-ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៤) ព្រះអហេន្ត ឃើញនូវទុក្ខសច្ច ហើយព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ សកខានាមិបុគ្គល ឃើញនូវ ទុក្ខសច្ច ហើយសកខានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាតសកខានាមិ៨ល ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញ នូវសមុខយសច្ច ។ បេ ។ ឃើញនូវនិះពេធសច្ច ។ បេ។ ឃើញនូវ មគ្គ ។ បេ ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាក អហេត្តឬ ។ អើ ។ សកខានាមិបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច: ៤ ហើយ សកខានាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកសកខានាមិ៨លប្ ។ អ្នកមិនគួរ ព្រាល្ យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្ប។

អភិធម្មបំផង កថាវត្ថ

ដល់ខ្លួ ១ ខ្មែញ ខ្មែញ ១ ខេត្ត ខ្មែញ ១ ខ្មែញ ១

(២០៦) អល់តាម៉ូញ ខុត្តិ ខំដ្នំ បរិហាយតំ
អយកាម៉ី អយកាម៉ដល់តំ ។ អាមន្តា ។ សេតាបដ្ដេច ខុត្តិ ខំដ្នំ បរិហាយតំ សេតាបញ្ញេ សេតាមត្តិដល់តំ ។ ជ ប្រាំ ក្តីត្យូ ។ បេ ។ អយៈ
តាមំនា សមុខយោ ខំដ្ឋោ ។ បេ ។ ចំពេះជា ខំដ្ឋោ
។ ប។ មក្រា ខំដ្ឋោ ។ បេ ។ ចត្តារំ សច្ចាធំ
ខំដ្ឋាធំ បរិហាយតំ អយកាម៉ី អយកាម៉ដល់តំ ។
អាមន្តា ។ សេតាបន្ថេជ ចត្តារំ សច្ចាធំ ខំដ្ឋាធំ
បរិហាយតំ សេតាបន្ថេជ ចត្តារំ សច្ចាធំ ខំដ្ឋាធំ
បរិហាយតំ សេតាបន្ថេជ ចត្តារំ សច្ចាធំ ខំដ្ឋាធំ

(၉១६ | ស្រះអលេខ ក្តេសនិវន្ធមសំ សេកស្រះអលេខ សាបសូន្យថាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញឡឹក្សុះ សត្វ ហើយអនាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាតាមផលឬ ។ អ្នក មិនគួរនោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ឃើញទូវសបុទយៈ សក្ខ ។ បេ ។ ឃើញនូវនិរោធសក្ខ ។បេ។ ឃើញនូវមគ្គ ។បេ។ រឃ័ញ្ជទូរសច្ច: ៤ ហើយត្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញខ្លាំសក្ខ:៤ ហើយអនាគាមបុគ្គល សាថ្មសូន្យភាកអនាគាមិ៨លម្ភ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ចេ។ (២១៦) អនាមាត់ជំនួល ក្មេញខ្លុំខេត្តសុក្ខ ហេត្តមនាមាត្ បុគ្គល សាបសូន្យភាគអនាគាមផលឬ ។ ដើ ។ សោតបន្តបុគ្គល ឃើញខ្លាំទុក្ខសញ្ហ ហើយសេវ តាបន្ទបុគ្គល សាបសុខ្យុចាក់សេវាបត្តិ ផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ នោល យ៉ាដ៍នេះ ខេ ។ បេ ។ អនាគាមិ-ថុគ្គល ឃើញខ្លាំសមុខយស់ក្ខ ។ បេ។ ឃើញខ្លាំនិះកធស់ក្ខ ។ បេ។ ឃើញខ្លាំមគ្គ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំសច្ចៈ ៤ ហើយមនាគាមិបុគ្គល សាបសុខ្យូលកអនាគាមដល់ឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញ ន្ទុវសច្ច: ៤ ហើយសោតមន្ទបុគ្គល សាបសូទ្យថាតសោតបត្តផលឬ។

င ေတာ္ နေတ္တိုင္း စီ နေတ္တန္း မေတ္တိုင္း မေတြကို မေတြကို မေတြက္မေတြကို မေတြကို မေတြကိုမေတြကို မေတြကိုမ ហែយត់ មភាតាមី មភាគាមិដលាត់ ។ អាមញ្ញ។ សភាពាម៉ាលា ខុក្ខាំ ធំខ្ញុំ ២ ហែល សំ សភាពាម៉ា សភាពាត់ដែលតំ ។ ១ លេវ វត្តាឲ្យ ១ បេ។ មភាតាមិនា សមុខយោ និដ្ឋោ ។ បេ។ និរោជា ខ្ញុំ ។ បេ។ មក្តោ ខ្ញុំ ។ បេ។ ខុត្តា ំ សច្ចុំ និដ្ឋានិ បរិហាយតិ មភាគាម៉ី មភាគាម៉ីដលាតិ ។ អាមញ្ហា ។ សភាពភាមិលា ខត្តារិ សព្ទានិ និឌ្យន់ ប្រែយេធ សភាពភាព សភាពភាពដល់ធំ ។ ន សោវ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(৮០៧) សភាពភាពទំនា ពុក្ខិ ធំដ្ទំ ច ៃ៣-យត់សភាពតាមសភាពតាមដែលតំ ។ អមញ្ហា សោតបច្ចេខ ឌុត្តាំ ជំខ្ញុំ ចរិហាយតិ សោត្យបញ្ សោខាមគ្គិដលាត៌ ។ ឧ ខោះ វត្តិ ត្រូ ។ មេ ។ សគ-ទាតាទំនា សុទុឧយោ ឧ៍ដ្ឋោ ។ មេ។ ឆ្នំ៣គោ និ ដោ្ ។ បេ។ មក្តោ និ ដោ្។ បេ។ ខត្តាវិសច្ចានិ និ-ដ្ឋាធិបរិយាយតិសភាភាគម៉ឺសភាភាគម៉ដ្ណាតិ។

បរិសាធិក្សា

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ អនានាទីបុគ្គល បើកា อูริดุลูพธู เท็พสภาคาขั้นตาง พาพูญตานตากขึ้นกกุ ๆ មេ ។ សតមានមេបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសក្ខ ហើយសតមានមេបុគ្គល សាបសូន្យូចាកសកទាតាមិនលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេង មនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសក្ខុងបេង ឃើញនូវនិភេធ-សច្ច ។ ខេ ។ ឃើញខ្លាំមគ្គ ។ ខេ ។ ឃើញខ្លាំសក្ខៈ ៤ ហើយ អនាគាមបុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមិដល់ឬ ។ អើ ។ សក់ខា-គាមចុគ្គល ឃើញខ្លាំសច្ច:៤ ហើយសកខាតមចុគ្គល សាបសូន្យ ហកសកខានាមី៨លថ្ម ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

[២១៧] សកពតាមចុគ្គល ឃើញទូវុទុក្ខសុច្ច ហើយសកៈ ទានាមិចុគ្គល សាបស្កូន្យូលកសកខានាមិផលថ្ម ។ នើ។ សោតា-ឋន្ទបុគ្គល ឃើញខ្លុំទុក្ខសុច្ច ហើយសោត្តបុខ្មល សាបសូខ្យ ហក សេតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួបតាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សតពត់មុគ្គល ឃើញខ្លាំសមុខយស់ក្នុ ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំនិះ៣៣-។ បេ ។ ឃើញនូវមគ្គ ។ បេ។ ឃើញនូវសច្ច: ៤ ់ហឹឃ្មស់កទាតាមិបុគ្គល សាបសូន្យចាក់សក់ពាតាមិផ្គល់ប្

ាមលើប្រព្យព្ធ

អាមន្តា ។ សោតាមន្ទេន ចត្តារំ សច្ចាន់ និដ្ឋានំ ចរិយាយតិ សោតាមន្ត្រោ សោតាមត្តិដលាតិ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ មេ។

(២០៥) សោតបន្ថេន ឧុក្ខ័ និដ្ឋ័ ន បរិហាយតំ សោតបន្ថោ សោតបត្តិដលាតំ ។ អាមន្តា ។ អហេតា ឧុក្ខំ និដ្ឋំ ន បរិហាយតំ អហេតាបន្ថេន សមុនយោ និដ្ឋោ ។ បេ។ និហេនោ និដ្ឋោ ធំ ន បរិហាយតំ សោតបន្ថេន សេតបត្តិដ ជំង្ជាន ន បរិហាយតំ សោតបន្ថោ សោតបត្តិដ ជំង្ជាន ន បរិហាយតំ សោតបន្ថេន សេតបត្តិដ ជំង្ជាន ន បរិហាយតំ មហេតា បត្តារំ សច្ជាន់ ជំង្គាន់ ន បរិហាយតំ មហេតា មហេត្តិដ

ន្ទាំ ស្ពៃ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មាំ

សហ្វូតតិព្យុច្ចម មធ្យវិគ័

អើ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ឃើញនូវសច្ច:៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យថាក់សោតបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ [៤១៤] សេមាជនិជម្លៃ ក្រោញនិរុស្នេកជំ លេក សោតាបន្តបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាពសោតាបត្តិផលខេច្ច ។ ពេ ។ ត្រះអហេន្ត ឃើញខ្លាំទុក្ខសុច្ច ហើយត្រះអហេន្ត មិនសាបសុខ្យាញក អហេតុខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ សោតបន្ទ. បុគ្គល ឃើញនូវសមុខយសច្ច ។ បេ។ ឃើញនូវនិពេធសច្ច ។ បេ។ ឃើញទូវមគ្គសច្ច ។ រប។ ឃើញទូវសច្ច: ៤ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល តុខសាលសិទ្ធនៃមហុមសិត្តស្រេស តិ ដែរ ដែរ ដែរ ស្រួមសេនី ក្មេឃិ ន្ទំសេច្ត: ៤ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នក . មនគ្គរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗ បេៗ

(២១៩) សកខាតាមិបុគ្គល ឃើញខ្លាំទុក្ខសច្ច ។ បេ ។ ឃើញខ្លាំសច្ច: ៤ ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិនសាចសូខ្យួចាក សកខាតាមិផលខេថ្ម ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ឃើញខ្លាំសច្ច: ៤ ហើយព្រះអហេន្ត មិនសាថសូន្យចាកអហេត្តផលខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ ។

(၉၉၀) ရလေးမည္သာ ဗ်မ္မို့ ဗွန္နီ နွင့္ရိ နွင့္ရိ နွင့္ ចត្តាវិសទ្ធានិ និឌ្ឌានិ ន មរិហាយតិ មព្ភកាម៉ា មជាតាមិដល់តំ ។ អាមត្តា ។ អរមាតា ខត្តារំ សច្បាធិ ធិដ្ឋាធិ ឧ បរិហេយត់ អហោ មហេត្តាត់ ។ ខ លេដូ វឌ្ឍ ១ ខេ ។

(២၉០) ហេខាតទើន ន់ងៃ ខ្ញុំ ឯពេ ឯ បត្តារំ សច្ចាន់ និដ្ឋាន ន បរិហាយគំ សោតាបញ្ញោ សោតាបត្តិដលាត់ ។ អាមញ្ញា ។ អញកាមិញ ရေ့နှာ် ခ်ည္သို့ ၅ (၁ ၅ ရောင် လင္ချာင် ခ်ည္ဆိုင် ခ បរិយាយតិ អភាគមី អភាគមិដលាតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ។

(೯೯೯) ស្ខេយត្ត ខេដ្ឋ ១ ខេង ខេត្តាវិ សច្ចាន់ និឌ្ជានិ ន បរិហាយត់ សភានា-តាម សគាពាតាមិជហាត់ ។ អមភ្លា ។ អព-តាម៉ានា ខុត្តិ និឌ្នំ ។បេ។ ចត្តារិសុទ្ធានិ និឌ្ជានិ ន បរិហាយត៌ អភាគាម អភាគាមដលាត់ ។ ន សេរ វត្តត្វ ។ មេ **។**

បរិហាតិពេញ

(660) អនាគាមបុគ្គល ឃើញទូវខុត្តសច្ច ។ បេ ។ ឃើញ ន្ទាំសក្ទ:៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលខេ ឬ ។ អើ ។ ទ្រះអរហន្ត ឃើញខូវសច្ចៈ ៤ ហើយទ្រះអរហន្ត មិនសាបសូន្យូបាកអហេត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។

(৮৮) ឃោយឧត្តិស កោយនៀងមក្ ឃើញទូវសច្ច: ៤ លើយសោតបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យូលកសោគា-បត្តផលខេឬ ។ មើ ។ អនាគាមបុគ្គល ឃើញខ្លុំខុក្ខសព្ទ ។ បេ។ េឃីញទូវសក្ខ: ៤ ហើយអនាគាមិចុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកអនាគាមិ-ផលរេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពាល យ៉ាន៍នេះខេ ។ បេ។

[666] សក៣តាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសុក្ខ ។ បេ។ ឃើញន្ទាសច្ច:៤ ហើយសកខានាមិចុគ្គល មិខសាបសូន្យ១ាកសភ-ទាតាមិផលខេច្ច ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ឃើញនូវទុក្ខសព្ទ ។ បេ ។ ឃើញនូវសក្ខៈ៤ ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យ ហកអនាតាមិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ ថេ។

រាភិធ្យេចិសិល ការត្រឹត្ត

(៦៤៤) អរមាតោ កតោ មហ័ពោ មរិហា. យត់ អរយា អរយត្តាត់ ។ អមស្ពា ។ សោតា-ខែដ្ការ្ សក្តាយជំជ្ជំ មហ័នា មរិហយត់ សោតា. ត:ឃើរ មោមពន្ទ័នហេង ។ ២ លេដូឌីម៉េ ឯ ខេង អរមាត្រា ក្រុម ខណ្ឌ ខណ្ឌ ខណ្ឌ មាន ម-សេត្តាត់ ។ មានស្លី ។ មោយពទឹករំ រុច្មម្លាំ ឧญ្យ ឯខេង ស្អាលខិសឧបសាសា ឧស្យា ឯនេង អភាយគមន៍យោ កគោ មហ័យ ។ មេ។ អភា-យកមនិយោ នោសោ បហ័ពេ ។បេ។ អទា-យកម្មប្រហា ទោយោ ឧស្លាយ ឧស្សាយ មួយ។ តាបដ្ឋោ សោតាបត្តិដលាត៌ ។ ១ បោះ វត្តគេ ។ បេ។

រហ៊ុនឬប៉ុនិត ភូបាវត្ថ

(២៤៣) សេតាបន្ទបុគ្គល ឃើញខ្លុវទុក្ខសព្ទ ។ បេ ។
ឃើញខ្លុវសច្ច: ៤ ហើយសេតាបន្ទបុគ្គល មិនសេចសូខ្យុញកសេតាបត្តិផលខេទ្ធ ។ អើ ។ សតថាគាមិទុគ្គល ឃើញខ្លុវទុក្ខសច្ច ។ បេ ។
ឃើញខ្លុវសច្ច: ៤ ហើយសតខាគាមិទុគ្គល មិនសេចសូខ្យុញកសតពាគាមិផលខេទ្ធ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(၉၉៤) ខ្មែរអរលន្ត សុះបនៈរេល្តុក ខ្មែរអរលន្ត ស្មាត់សំនាំ បាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយ សោតាបន្ទបុគ្គល សាមសូន្យថាករសាតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្ត លះកគ:ហើយ ព្រះអហេត្ត សាថ សូន្យភាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សោគាបន្ទបុគល លះវិចិក្ខា ។ បេ។ លះសិលព្វតបកមាស: ។ បេ។ លះកគៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ។ បេ ។ លះ ទេសៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អព្យ ។ បេ។ លះ មោហៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អជ្ជាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាប សូន្យបាកសោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។

អហេ នោ នោះស មហ៍ ទេ ។ មេ មេ ហេ ဗြဟ်ဆော မာကော ဗဟ်ဆော နိဋီ ဗဟိတ ဒီဇိုက်ချွေ បហិសា ៥ជំ បហិធំ ឧធ្ធុច្ចិ បហិធំ មហិវិកាំ បហិធំ ។ ខេ ។ ភពេទ្ធ ខ្យុំ ខពុទ្ធ ខ្មុំ មាំហាយតំ អរហា អាហត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ សោតាបង្អក្ស សញ្ញា-យុន្តភ្នំ ខេល្ខ ខេស្សាយត់ សោតខេន្ត្រ សោតា។ បត្តិដលាត់ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ អហេតេ អណេឌ្ឌប្រព័ធ្យ ស្លាយ តំ អរហា អរហត្តតំ ។ អាមញ្ញ ។ សោតាបច្ចស្ស វិចិកាំឡា បហិសា ។បេ។ ស៊ីលៗតែខរាមា សោ ខហៈ នោ ។ ខេ។ អចាយកម-ធំយោ កត្តេ ខហ័ណ្ឌ ។ ខេ។ អចាយកមធំយោ ព្រះសា ប្រាំទោ ។ប្រ។ អភាយគមន៍យោ មោៈ ကော ဗဟိုက တော်တာလာကို ေကေရာဗည္ကေ ကေရာ-បត្តិដលាត៌ ។ ខ ហេវំ វត្តព្យុ ។ មេ ។

(៦៤៥) អាហាតោ រាគោ បហ៊ីលោ បរិហាយតំ អាហា អាហត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ សភាពភាមិស្ប សត្តាយជំដ្និ បហ័ពា បរិហាយតំ សភាពាក់ម

ត្រុះអហេន្ត លៈខោស: ។ បេ ។ លះមោល: លះមាន៖ លះ • នៃ លះវិចិកិច្ចា លះជីន: លះទទួច្ច: លះអហិរិត: ។ បេ ។ ល**ះ** អនោត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ 🤊 អើ 🗴 សោត្តបន្ទប់គូល សុះសក្ខាយរដ្ឋ ហើយសេត្តបន្ទប់គូល សាប សូន្យូលាក់សោតាបត្តផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះរៈ ។ បេ។ ត្រុះអហេន្ត លះអនោត្តប្បៈ ហើយត្រុះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ឬ ។ អេ ។ សេតាបន្ទបុគ្គល លះវិចិកិត្តា ។ បេ។ លះ ស៊ីលភ្នុតបកមាស: ។ បេ។ លះកគៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ។ បេ ។ លះ ទេសៈ ដែលជាដំ លើ ទៅកាន់អហុយ ។ បេ។ លះ មោហៈដែលជាដំណើរទៅកាន់អពុយ ហើយសេវតាបន្ទបុគ្គល សាប សូន្យូហាត់សោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ហកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សកខានាមិបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយ

បរិបោធិត្យ។

فأكان

សភាពាត់ដែល តំ ។ ឧ ហៅ វត្តុត្វេ ។ ចេ។ អរហ នោ ព ពេ បហ លែ ប ហែ យត់ អរហា អរ-ហត្ថាតិ ។ អមន្តា ។ សគគេតាត់ម៉ស្ស វិចិត់ថ្ងា ប្រាស ។ ប្រ ។ ស៊ីសត្វិតប្រាសា ស្រាំ សោ ។ ខេ។ ជុំខ្យុល់កោ កាមរា តា ខហ័ព ។ ខេ។ ជំនុក្រិកោ ពុក្ខានោ ខហ័នេ ខេត្តបាយតំ ស្គនា-តាមី សភាជាតាមិដលាតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ។ មេ។ អរហ តោ ជោ សោ ១ ហើយ ១ ខេ ។ អភោត្តឲ្យឹ បហ័ជ បរិហាយត់ អរហា អរហត្តាត់ ។ អេឌុន្តា ។ សភាពពេធិស្ប សញ្ញាយនិឌ្និ បហ្គា ។បេ។ ជុំខ្យុរ កោ ត្យាទា នោ បញ្ចុំ ស ចំពោល និ ស ក នា . តាម៉ី សភាជាតាម់ដែលតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ បេ។

พธรามกับสูเบ หายหมูมูเกสพธตรกย์สหหุ ฯ ผูหยังคูเ រទាល ហ៉ាងខេះលេ ២ ហេ ១ ព្រះអរហន្ត លះ៣គៈ ហើយព្រះ អរហន្ត សាបសូទ្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ សកទានាមិចុគ្គល ณะเชิดคุ้อา ขายข ณะพื้นฎัตบกตาม: ขายข ณะกษกต ដំគ្រោតគ្រាត ។ បេ។ លះព្យាចាទ ដំគ្រោតគ្រាត ហើយសកទា-តាមបុគ្គល សាបសូន្យចាតសកខាតាមផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ២០០២ ត្រះអហេត្ត លះគេសៈ ២០០០ លះ អនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ ម៉ើ ។ សតខាតាមបុគ្គល លះសក្តាយខិត្តិ ។ បេ។ លះព្យាជា្ ដំក្រោត គ្រាត ហើយសកខាតាមិថុគ្គល សាបសូខ្យូលកសកខាតាមិជល់ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ រប ។

(២៤៦) ព្រះអហេត្ត លះកនៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាប សូន្យូលាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយ អនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យូលាកអនាគាមិដល់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខោះទេ ។បេ។ ព្រះអហេត្ត លះកនៈ ហើយព្រះអហេត្ត សាប-សូន្យូលាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិតិច្ចា ។ បេ ។

មារិយាធិបា

លះស៊ីយគុតបកហាស់: លះគាមកគ ដ៏ស្រាលស្មើង លះគ្យាថ្នាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាចិចុគ្គល សាចសូន្យចាកអនាគាមិផល ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ ៤ ។ ព្រះអហេត្ត លររមាសៈ ។ ស ។ លរមនោត្តហ្វៈ ហើយព្រះអហេន្ត សាប សុន្យថាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ អនាគាមិចុគ្គល លះសក្ដាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាថា៖ ដ៏ស្រាលស្នើឥ ហើយអនាគាមិចុគ្គល សាច សូន្យភាគអនាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ (៤៤៧) អនាគាមចុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិ-បុគ្គល សាបសូន្យបាកអនាគាមផលថ្ម ។ អេ ។ សោតាបន្ទបគ្គល លៈសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតបន្តបុគ្គល សាបសូន្យបាត់សោតបត្តិ-៨លហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ អនាគាមបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយអនាគាមបុគ្គល សាបសូរ្យបាកអនាគាមផល ឬ ។ អេ ។ សេតាបន្ទគ្គល លះប៉ែកិញ ។ មេ។ លះ ម្រាហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អបាយ ហើយសោតាបន្ទបុគល

រាភិពប្រើលោក ១២វគ្គ

សោតាមត្តិដលាត់ ។ ១ ហេរ៉ វត្តព្វេ ។ មេ ។ សហគុនោ ត្យាទានោ មហ៊ុនោ មរិហាយគ អស់ខាត់ អស់មាត់ព្យល់ ។ មាត់ស្លា ។ មោះ តាមច្សុរ្ត សក្តាយធំដ្ឋិ សហ័ខា ។ មេ។ អទា-យកមត្ថិយោ មេរយោ មហ័ពេ បរិហាយតិ សោ-(គ្គុជ) ឧសមាត្តសា មេម៉ាល់ខ្ពុំ ឧស្ស ចរិហាយតិ អភាគាម អភាគាមដលាតិ ។ អាមញ្ញា ។ សភាពភាមិសុ ្រសក្លាយឱ្ឌិ បហ័ព បរិហាយត សភាជាតាម សភាជាតាមដលាត់ ។ ជ ហៅវត្តត្វ ។ ខេ។ អភាតាមិស្ស សញ្ញាយឧ៍ជ្ញិ បហិសា បរិ-

ហេយត៌ អយតាមី អយតាមិនហេតំ ។ អេមន្ត្រា ។ សកានាកាមិស្ស វិចិតាំឡា បញ្ជីញ ។ បេ ។ សី-លព្វនបរមាសោ បញ្ជីញ និញ្ជាំកោ កាមរាកា បញ្ជីញ និញ្ជាំកោ ព្យាចានោ បញ្ជីញ ប្រឹ ហាយតំ សកានាកាមី សកានាកាមិដ្យាតំ ។ រាក់មក្រព័ត្ធ ការជា

សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិដល់ឬ ។ អ្នកមិនដូរគោល យ៉ាង់នេះទេ ។លេ។
អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិតិប្លា ។ បេ ។ លះព្យាទាទ ម៉ែត្របយល់នៃ
ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាបសូន្យបាកមនាគាបិដល់ឬ ។ ហើ ។ សោតា
បន្ទបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះមោលៈ ដែលជាដែរហើយទៅ
កាន់អធាយ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតបត្តិដែល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[២២៤] អនាគាមិបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយលោកបើ
បតិស សាបសូនបាកមនាគាបិដនេះ ។ បេ ។

ចុត្តល សាចសូន្យបាកអនា នាមិថលប្ត ។ មើ ។ សកខាតាពិបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយសកខា នាមិបុគ្គល សាចសូន្យបាករបស់អា មិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បររាជាពិ-បុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយអនា នាមិបុគ្គល សាចសូន្យបាករបោធា-មិផលឬ ។ មើ ។ សកខានាមិបុគ្គល លះវិចិតិប្លា ។ បេ ។ លះសិ-លត្វនប់ពេស: លះតាមវាន ដ៏គ្រោតគ្រាន លះព្យាបា្ ជំគ្រោត គ្រាន ហើយសកខានាមិបុគ្គល សាចសូន្យបាកសុកខានាមិផលឬ ។

បរិយាធិតថា

ឧ ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ។ អភាគម៉ាស្រ្ត ចែក់ញ ខេហិញ ១ ខេ ។ អណុសហភា ព្យាទានោ ខេហិញ ខេរិញយតិ អភាគម៉ អភាគម៉ាន់ហេតំ ។ អមន្តា ។ សភាពកាម៉ាស្ស សញ្ញាយនិដ្ឋិ ខេហិញ ។ ខេ។ ជុំខ្សាក្រោ ព្យាទានោ ខហិញ ខេរិញយតិ សភាធា សាម៉ សភាពកាម៉ាន់ហេតំ ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ។

(৮৮४) សភាពភាមិសុ ស្រ្កាយជំន្នំ មហិ-នា បរិហាយតិ សកាពតាម៉ឺ សកាពតាម៉ដលាតិ ។ អាមន្តា ។ សោតាខត្តស្ប សត្តាយធិឌ្ឌិ ខហ័ព មរិយាយតិ សោតាមន្ត្រា សោតាមត្តិដលាតិ ។ ន ហេរំ វត្តព្យុ ។ បេ។ សភាពភាមិស្ស សញ្ញាយឧ៍ដ្ឋិ បញ្ជា បរិហាយតំ សគានាគម សគានាគម់ដ លាត់ ។ អមន្តា ។ សោតបន្ទស្ស វិចិត់ភ្លា មហិនា ។ មេ។ អទាយកមភិយោ ទៅពោ មហិះភា បរិយាយតំ សោតាបញ្ញេ សោតាបត្តិដលាត់ ខ សារ វត្តត្វ ។ មេ។ សភាពភាមិសុ វិចិតាំគ្នា សហ្គា ។ មេ។ ជុំខ្យុល់កោ កាមរកោ សហ្គារ

អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ។ លះព្យាបានដ៏ស្រាលស្ដើង ហើយអនាគាមិបុគ្គល សាមសូន្យ បាកអនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សកខាគាមិបុគ្គល លះសក្ដាយទិដ្ឋិ ។ បេ។ លះព្យាបានដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកខាគាមិបុគ្គល សាមរបូរ្យ បាកសកខាគាមិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

[๒๒๔] พรตลาษ์บุลุณ ณะพุภพษ์สิ เพียพรต-គាមបុគ្គល សាមសួន្យថាកសកខាគាមិផលឬ ។ អើ ។ សោគា-បន្ទប្បត្តិស លះសក្តាយខិដ្ឋិ ហើយសេវតាបន្ទប់គូល ស្ថាបសូន្យបាត សោតាបត្តិផលប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សកទា-តាមបុគ្គល លះសក្លាយនិដ្ឋិ ហើយសតខាតាមបុគ្គល សាបសូន្យបាត សลตลาย์สเบอ ๆ เล้ ๆ เพาลาบอบลูเบลเบ เมื่อลิฐา ๆ เบ ๆ លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ហើយសោតបន្ទបុគ្គល សាបស្ទន្យូលករសាតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សកភាគមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ លះកាមក្នុន ដំព្រុះត្រាត

និញ្ចាំកោ ញាទានោ បហីនោ បរិហាយតំ សក-ឧតេត់ សក់ខាតាមិដល់តំ ។ អមត្តា ។ សេត-បន្ស ស្រួក្លាយនិឌ្ឌិ បហីនា ។ បេ។ អចាយកម-និយោ ទោយោ បហីនោ បរិហាយតំ សេតាមន្ត្រា សោតាបត្តិដល់តំ ។ ១ ហៅវ វត្តព្វេ ។ បេ។

[២៣០] សោតាមន្លួស្បូ សក្ដាយនិឌ្និ មហិសា ឧ មរិយាយត់ សោតាមខ្ពោ សោតាមត្តិ៩សាត់ ។ អាមញ្ញ ។ អហេ តោ រាគោ ខហ័ពោ ៤ ហំហែយតំ ម ហេ ម ហេត្តាត៍ ។ ន ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ។ សោតាបន្ស ស្រ្តាយជំជុំ បហ័យ ឯ បរិហយត់ សោខាបញ្ញា សោខាបត្តិដលាត់ ។ អាមស្តា ។ អារៈ ស តោ ពោះសា បហ័ពេ ។ បេ។ អ:នាគ្បួ បៃហ៍ជំ ជ ចរិហាយត៌ អះហា អហេត្តាត់ ។ ឯ ហៅវត្តព្វ ។ មេ។ សោតបច្ចុស្ស វិទិកាំឡា បហ័ពា អសយក-មនិយោ មេយោ បហិនោ ន បរិយាយតំ សេវតា-មន្ត្រា សោតាបត្តិដល់តំ ។ អាមន្ត្រា ។ អហេតេ ក តេ បហ់ ពេ ។ មេ។ ម ពេត្តប្បី បហ់ ជំ ឧ បរិហា-យត់ អយោ អយាត្តាត់ ។ ១ ហៅ វត្តគ្រ ។ ខេ។

សរព្យាបាលជីគ្រោតគ្រាត ហើយសេកខាតាបិបុគ្គលេ «១០ហ្គេក្យាក សកខាតាមិផលឬ ។ អើ។ សោតាបន្នបុគ្គល លុះសក្តាយរិជ្ជិ ។ បេ ។ សរទេហៈ ដែលដាដំណើលៅកាន់អបាយ ហើយសោតាបន្នបុគ្គល សាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

[២៣០] សោតាបន្ទបុគ្គល លះសក្តាយនិដ្ឋិ ហើយសោតា-មន្តបុគ្គល មិនភោបសូន្យថាតសោគាបត្តិផលខេច្ច ។ គើ ។ ត្រះ លះកគ: ហើយព្រះអហេត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្ត អវហន្ត ខេត្ត ។ អ្នកមិនគួររបាល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ ថេ ។ សោតាបន្ទុ បុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ហើយសោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យូថាក សេភាបត្តដល់ខេច្ច ។ រ.អ. ។ ព្រះអរហន្ត លះសោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយទ្រះអហេត្ត មិនសាបសូទ្យបាកអហេត្តខេម្ភ ។ អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗចេ។ សោតាបន្តបុគ្គល លះវិចិ-កិတ្ចា ល:មេល: ដែលជាជំណើរទៅកាន់អច្ចាយ ហើយរសាតាបន្ទ-ชุลุณ ษิรภายภูยูอากเภาสายสิสเพเษษ ฯ เมี ฯ เอะหะ-ហន្ត លះភគ: ។ មេ ។ លះអានាត្តហ្នៈ ហើយព្រះអហេត្ត មិន សាបសូន្យបាកអហេត្តទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

មាធិលារំម

(៤៣០) សភពភាមិស្ស សញ្ញាយជំជុំ បហិ-ជា ជ ប្រែយេធិ៍ សភាពតាម សភាពតាមដ-ណត៌ ។ អាមន្ត្ា ។ មហេ តោ រាកោ បហ័ពោ ។ ខេ ។ ម ខេត្តហ្វឺ មហ៍នំ ឧ ម ហែយត់ ម ហោ អហេត្តតំ ។ ជ ហៅ វត្តទ្វេ ។ បេ។ សភានា-មាតុសារី រុច្ចម្ចាំ ឧសួយ ឯ នេង វូទៀរ មោ តុក្ស ខោ មហ៊ុរ ខេ មរិហាយតិ សភាភាគមិ សភាពាមិដល់តំ ។ អមស្ថា ។ អហេតេ វាតោ តស្លា ឯនេ ឯងមេសនីត្ស តស្លេខ ២ ស្លេខ អយោ មយេត្តាតិ ។ ១ ហេវ វត្តត្វេ ។ មេ។ (၂၈၂) မသမာ့ မှာ ကည္ဘာကားမွာ ရည္သည့္ ရည္သည့္ ជ បរិហាយតិ អភាតាមី អភាតាមិដលាតិ ។ អា-មញ្ ។ អរហ គោ រកោ បហ់ ភោ ។បេ។ អភោត្តប្បឹ មហិន ន មរិហាយតិ អមោ អមោត្តាតិ ។ ន សេវ វត្តឲ្យ ប្រហម្ម មន្ទ្រម្ចាស់ វិទ្ធិសិទ្ធា ប-

ហ្នែ ។ បេ ។ អណុសហភា តា តា ្ទា នោ មហ៊ុ ភា

[๒๓๑] พรตรายบุรณ ณะพฤษตรัฐ เพียพรด-តាមិបុគ្គល មិនសាបសុរុន្យបាកសកខាតាមិដល ខេដ្ត ។ គើ ។ គ្រះ អហេន្ត លះកត: ។ ហេ ។ លះកានាត្តប្បៈ ហើយព្រះអហេន្ត ษิธภาขพูญอากหเบาฐเวตุ ๆ มุกษิษฐมเตาณ เม็นเระเจ ขเบ ข សតខាត់ចុគ្គល លះវិចិត្តិភា ។ បេ ។ លះព្យាធា៖ ដ៏គ្រោតគ្រាត េហ័យសកខាតាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិផលខេច្ច ។ អើ ។ ត្រះអហេទ្ត លះកគ: ។ មេ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយ ត្រះមហេន្ត មិនសាបសូន្យបាកមហេត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង r vi t 91:81

(២៣២) អនាគាមិបុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋិ ហើយអនាគាមិ-បុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិដលខេប្ត ។ អើ ។ ព្រះអវហន្ត លះកាគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្ប: ហើយព្រះអវហន្ត មិនសាប សូន្យបាកអវហត្តខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ អនាគាមិបុគ្គល លះវិចិកិច្ចា ។ បេ ។ លះព្យាបាទ ដំណ្រែលស្ដើង ឧ បរិហាយតិ អភាគាមី អភាគាមីដលាតិ ។ អាមន្តា ។ អហេតោ រាគោ បហ័ពោ ។បេ។ អភោត្តប្លឺ បហ៊ីជំ ឧ បរិហាយតិ អហោ អ-ហត្តាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៤៣៣) សោតាខន្ឌស្ប សក្តាយឱដ្ឋិ មហ័យ ន មរិយាយតំ សោតាម:ឆ្នា សោតាមត្តិដលាត់ ។ អាមណ្ឌ ។ មភាតាមិស្ប សក្តាយដ៏ដ្នំ មហ័ពា ។ ខេ ។ មហុសហគ នោ ត្យាទា ខេ ចេល ជ បរិហាយតិ អភាគមី អភាគមិដលាតិ ។ ឧ ហេវិ វត្តត្វេ ១ ២ ១ សេសតាមជ្ឌា វិទិតតិញ មហិនា ។ បេ ។ អភាយកម្មិយោ មោយោ ចហ័ុនោ ជៈ មរិយាយត់ សេតាមខ្លោ សេតាមត្តដលាត់ ។ សមស្តា ។ អភាតាទិស្ប សក្តាយឱ់ដ្នំ មហ័យ ។ ថេ ។ អណុសហគតោ ត្បាទានោ បហ់នោ ជ បរិហាយត៌ អភាគាមី អភាគាមិដហាត់ ។ ជ លេដូ វត្ត ទេ ។ ខេ ។

អភិប្បូបិធី១ ១២វត្ថ

ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាតអនាគាមិផលខេថ្ម ។ ពើ ។ ទ្រះអហេន្ត លះវាគ: ។ បេ ។ លះអនោត្តប្បៈ ហើយទ្រះអហេន្ត មិនសាបសូន្យ បាតអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

[២៣៣] សោតបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ ហើយសោត-បន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យចាកសោតាបត្តផលខេច្ច ។ អើ ។ អនា. គាមបុគ្គល លះសក្តាយខិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាថា ៖ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យ១ាតអនាគាមផលខេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។ សេតាបន្ទបគ្គល សវវិចកិច្ចា ។ បេ។ លះមោហៈ ដែលជាដំណើរទៅកាន់អហុយ ហើយសោគាបន្ម-បុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតបត្តផលខេច្ច ។ អើ ។ អនាតាមិ-បុគ្គល លះសគ្គាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ លះព្យាធាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយ អនានាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាកអនានាមិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ រពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ហេ ។

[៦៣៤] សភាជាតាម៉ស្ស សត្ថាយធំដ្ឋិបហិសា ន បរិហាយតំ សកាណកាម័ សកាណកាម័ដ្ឋហេតំ ។ អាមញ្ញ ។ អយតាម៉ាស្ប សក្តាយដំដ្ឋិ មហ័យ ។ ខេ ។ អណុសហគាតា ត្យាទាធោ មហ្វាល ឧ ឬ ហែយតំ អុណ្ឌាម អុណ្ឌាមិន្តហាតំ ។ ឧ សេរ ដើម ឯកេ ។ មានមានអាត្តអាំ រុច្ចម្បី ត្តល្ខា ឯត្រុង នូចប្រែស្រ ស់ស្រាសេ ត្តាសេ ១ ខេរិហាយតិ សភាជាតាម សភាជាតាមដល់តំ ។ អាចខ្លា ។ អភាតាម៉ស្ស សត្ថាយជំង្នំ មហ័ពា a តេ a ងហៅមាលខាខា ខាំងខាខោ ឧល្ខេស .ខ មរិហាយតិ អនាតាម អនាតាមិដលាតិ ។ ន មោវិ វត្តត្រូ ។ ប្រ ។

[គ្យន្ត] មោសឧទិអារី មាយាលឲ្យ ឧស្សា ន មរិហាយត់ សោតាបន្ថោ សោតាបត្តិដលាត់ ។ អាទទ្តា ។ សភាពភាទិស្ស សក្តាយដថ្មី បហ-។ ខេ ។ ខ្ញុំនព្រះកោ ព្យាចា នេ ចហ្វី ខេ ន មរិហាយត៌ សភាជាតាមី សភាជាតិដល់តំ ។

សិល្បតិយោ

(២៣៤) សតធានាមិបុគ្គល លះសក្ខាយខិដ្ឋិ ហើយសតខា-តាមបុគ្គល មិនសាបសួន្យូបាតសតខាតាមិដលខេប្ត ។ អើ ។ អនាតា-ရှင်ခဲ့လ လးလည္တာကန္ဘို့ နက္ဂန္နန္တည်း လူလည်း ကွေက អនាគាមបុគ្គល មិនសាបសុរន្យថាកអនាគាមដល់ខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ១លេ។ សក**ព**គាមិថុគ្គល លះវិចិតិក្ខា ។លេ។ លះព្យាបាទ ដំព្រោតគ្រាត ហើយសកខាតាមិបុគ្គល មិនភាបស្លូន្យ បាកសកខានាមជលខេឬ ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល លះសក្កាយ-ទិដ្ឋិ ៦ បេ ។ លះព្យាជាទ ដ៏ស្រាលស្ដើន ហើយអនាគាមិបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកអនាគាមិផលខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន់នេះ 7 7 10 7

[២៣៥] សោតបន្ទបុគ្គល លះសក្ខាយទិដ្ឋិ ហើយសោតា-ឋន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសោតាបត្តិផលខេច្ច ។ គើ ។ សក-ទាគាមបុគ្គល លះសក្ខាយទិជ្ជី ។ បេ ។ លះព្យាជាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ហើយសកខាតាមបុគ្គល មិនសាបសុខ្យួបាតសកខាតាមិផលខេច្ច ។

អភិធម្មប៊ីធីពេ កយ៉ាវត្ថ

ဒ ေတ႔ နည္းခ်ိဳ ႕၊ ၈ ရ ေတာ့ မက္ နည္းနည္း နည္းမွား မိ សស្នា ១ សេ ។ មេ ខេត្ត ខ្មែរ មេ មេ ខេត្ត ន បរិហាយត៍ សោតាបណ្តា សោតាបត្តិដ-លានំ ។ អេ៩ឦ ។ សភាពពាខ៌សុុ ស្គ្លាយ-និឌ្និ មហ័នា ។ មេ ។ ជុំខ្សាញ់កោ ត្បូចនោ បហ៊ុនោ ន បរិហាយតំ សភាពតាម សភាព. តាមដែលាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។

(៤៣៦) ចរ្សាយង្ឋ មពេល មលេខាង្វ ។ អាមស្ថា ។ ជំណុំ អាមាត្រា ១កោ ឧុទ្ទិន្ទលោ តាលាវត្តកាតេ អនុភាវិកាតេ អយ-ង្អែង ខ្សាធព្រះ ។ អាមស្តា ។ ហេញ៉ា អ ហេ តោ រាគោ ខហ្គុំ នេះ និទ្ធិនិតិលេ ២៤៤ នៃមនុស្ស។ មន្ស មាយខ្មុងទំនាំង៩គោ សេ រុង រេ រុងសិ ខរិយាយតំ អយោ អហេត្ថាតិ ។

(២៣៧) បរិហាយតំ អរហា អហេត្តាតំ ។ អាមញ្ញ ។ នន្ទ អរហ តោ ដោស មហ័ ភោ មោយ មហ្គឺនោ មានោ មេខាធាន

រាភិពក្សាផល ខណ្ឌ

034

អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ សោតបន្ទបគ្គល លះខ្មែរ គិញ ។ បេ។ លះមោហ: ដែលជាដំណើលជាកាន់ជចុយ ហើយ សោតាបន្ទបុគ្គល មិនសាបសូន្យភាពសោតាបត្តិផលខេច្ច ។ គើ ។ សកពតាមបុគ្គល លះសក្តាយទិដ្ឋិ ។ បេ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោត គ្រាត ហើយសកខាតាមបុគ្គល មិនសាបសូន្យបាកសកខាតាមិដល់ខេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

[គយុទ្ធ] ខ្មែរអរលន្ត សាលសូរ្សិយម្មរល់ខ្ពស់ ភ មេ ភ ក្រែដ៏ទ្រះអហេត្ត លះកគ: ដែលមានចុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដល់ហើយ ធ្វើឲ្យ សល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជា อธิโญอีเคียยเดียดีเลื่อดี วิเที วิเอียา:สเบาลู พากล: ใส่พ មានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅនៃដើម រភាត ធ្វើមិនឱ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើតតទៅទៀត ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរចោលថា ត្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត ដ្ឋប្រទះវេទ ។

្រុក្ខាង) ប្រះអរលន្ត សាពសិន្សិលមកលេខិថិ ភ មេ ភ ក្រែងព្រះអហេត្ត លះមោស: שו ע שו ע លះរូសហ:

អំឌ្គី បហ័សា វិចិតាំឡា បហ័សា ៩នំ បហ័នំ ឧធ្ធុច្ចុំ បហ័នំ អហ៊ាំតាំ បហ័នំ អនោត្តប្បី បហ័នំ ឧច្ចិន្នមូលំ តាលាវត្ថុគាត់ អនការិកាត់ អាយត់អនុហ្សានឧម្មន្តិ ។

(៦៣៨) មរិបាយតំ អរយា អរយត្តាតំ ។ អាមន្តា។ ឧឲ្ អរយាតា កកប្បាយលយ មក្តោ ភាវិតោតំ ។ អាមន្តា ។ បាញ្ចាំ អរយាតា កកប្បាយលេខ
មក្តោ ភាវិតោ នោ វត រេ វត្តព្វេ បរិបាយតំ
អរយា អរយត្តាតំ ។

(២៣៧) មរិហាយតំ អរហា អរហត្តាតំ ។

អាមន្តា ។ ឧឧ អរហៈតា កកប្បហានាយ សត៌មន្ត្រីមានា ការិតា ។ ខេ ។ សម្មប្បធានា ការិតា
សន្ទិមានា ការិតា ។ ខេ ។ សម្មប្បធានា ការិតា
ពោជ្ឈន្តាំ ការិតាតំ ។ អាមន្តា ។ មេញំ អរហៈតា
កកប្បហានាយ តោជ្ឈន្នាំ ការិតា នោ តែ រេ
វត្តព្យោនាយ តោជ្ឈន្នាំ ការិតា នោ តែ រេ
វត្តព្យោនាយ តាជ្ឈន្នាំ អរហា អរហត្តាតំ ។

យាពធិការិយ

លះខំដ្ឋ លះវិចិតិក្ខា លះថិន: លះទទូចូ: លះអហិវិត: លះអារវាត្តប្បៈ ដែលមានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិលហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីទៅថៃ ដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃជាក់តត់កៅទៀតឬ ។ មើ ។ បើទ្រះអហេន្ត លះអានាត្តប្បៈ ដែលមានបុសគល់ផ្ដាច់ផ្ដិល ហើយ ធ្វើឲ្យសល់តែទីនៅ ដូចជាទីនៅខែដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យមានបែប ភាព ឲ្យជាធម៌លៃជ៍កើតតទៅទៀត ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរហោល ថា ព្រះអរហន្ត សាបសូន្យបាតអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។

(២៣៨) ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាតអហេត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអហេន្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះកគៈឬ ។ អើ ។ បើព្រះអហេត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះកគៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរតោលថា ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាកអហេត្ត ដូច្នោះទេ ។

អរលាត្ត ដុំ ចេះ ទេ វ

ក្រុង ប្រជុំ ខេត្ត នៃ ដូច្នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេ

(৮৮०) ចរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ អាមស្ថា ។ ជនុ អា**ហ** តោ នោកប្រា្យាលាយ ។ ខេ ។ មយោត្តប្បីហ្វាលាយ ខក្សេ ការ៉ិតោ ។ មេ។ ពោជ្ឈ¢ា ភាវិតាត់ ។ អមភ្លា ។ ហញ្ មលេខ មលេខិត្តពិសាស ខេម្មាំ មាន នោះ វត្ត ហេវត្តត្វេ មរិហាយតិ អរហា អរហត្តាតិ ។ (៤០) មរិយាយតំ អយោ អយេត្តាតំ ។ អាមន្តា ។ នន្ អយោ វីតរកោ វីតនោះសា វិតមោយោ ភេតភាណីយោ ខ្ញុំហិត្តការរា អនុប្ប-ត្តសឧ ត្តា បរិក្ខិសាក់សេ ញោជ លោ សម្មឧញា ម៉ៃ-ត្តោ ឧត្តាិត្តមល់យោ សម្តីណ្ណួយលៃ មៗខ្សេសិតោ ត្វភ្លេញ អាយោ បន្ទន្ទដោ បន្ទភាពេ សៃញាត្តែ សុវិជិតវិជយោ ឧុត្ធាំ តស្ប បរិញាត់ សមុឧយោ មហ័យ និរោជ សច្ចិតាគោ មក្តេ ភាវិគោ မင္မႈက က မွာ မင္မာက အေတြ မင္မာက မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက မင္မာက အေတြ မင္မာက မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက အေတြ မင္မာက မင္မာက

អភិធ្យាចិត្តិកា ការបង្កែ

(២៤០) គ្រះអហេត្ត សាបសូន្យភាគអហេត្តឬ ។ កើ ។
ក្រែងត្រះអហេត្ត បម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះសោស: ។ បេ ។ ដើម្បីលះយោៈ
ត្តាជ្យត្ត ដើម្បីលះអនោត្តប្បៈ ម្នាលអ្នកដឹងថ្មែន អ្នកមិនគួយោលថា
គ្រោះអហេត្ត សាបសូន្យភាគអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។

[၉၉७] ឯរះមរលនី ។ប្រសិន្ទិលមមលេងីជំ ភ មេ ភ ក្រែងព្រះអហេន្ត មានកភៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាស ហើយ មានមោហៈទៅប្រាសហើយ មានកណើយកិច្ចធ្វើហើយ មាន ការៈដាក់ចុះ ហើយ មានប្រយោជន៍ បេស់ខ្លួនដល់ ហើយ ដោយលំដាប់ មានកពន់ដែសញ្ហោជនៈអស់រលីជហើយ មានចិត្តរួចស្រឲ្យ៖ហើយ ក្រោះ ដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទុះទ្វារ គឺអវិជ្ជាបើកហើយ មានគូទម្ងាយ ខង់ដាក់ចុះហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មិនប្រកបដោយកិលេស មានជ័យជំនះឈ្នះល្អហើយ ព្រះអហេន្តនោះ ជានកំណត់ដ៏ជំនួវទុក្ខសញ្ជ លះបង់ខ្លាំសមុខយសក្ខ ធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ខ្លាំខ្លាំពង់សក្ខ ចម្រើនខ្លាំ មគ្គសច្ច ធម៌ដែលគួរត្រាស់ដឹង ព្រះអហេន្តនោះ បានគ្រាស់ដឹង ហើយ ធម៌ដែលគួរកំណត់ដឹង ព្រះមហេន្តនោះ បានកំណត់ដឹងហើយ

មហាតត្វិ មហ័ជំ ការ៉េតត្វិ ការ៉ៃតំ សភ្និកាតត្វិ សភ្និ-កាត់ខ្លិ ។ អាមជ្លា ។ ហញ្ជិ អរហា រឺតែពកោ រឺតនោះ សោ ។ មេ។ សភ្និកាត់ព្វិ សភ្និកាត់ ហេ វត ប វត្តព្វេ មរិហាយគំ អរហា អរហត្តាគំ ។

(៤៤៣) សមយវិមុត្តស្ប អហេតោ វាតោ បហ័យ បរិហាយតិ សមយវិមុត្តោ អហោ អហេ-ត្តាតិ ។ អមន្តា ។ អសមយវិមុត្តស្ប អហេតោ វាកោ បហ័យ បរិហាយតិ អសមយវិមុត្តោ អហោ

🕈 ម. ឯត្តន្តូល អាមត្តាតិ 🕏 ស្សតិ ។

បរិយាធិក្សា

មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ ព្រះអហេន្ត ជាសមយម៉ៃត្ត សាប សូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ជាសមយម៉ៃត្ត សាបសូន្យ បាកអហេត្តដែល្ក ។ អ្នកមិនគួរតោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេន្ត ជាមសមយម៉ៃត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហត្តខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ជាសមយម៉ៃត្ត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

(៤៤៣) ព្រះអហេន្ត ជាសមយមៃុត្ត លះពតៈ ហើយព្រះអ-ហន្តជាសមយមៃុត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេន្ត ជាអសមយមៃុត្ត លះពតៈ ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសុមុយមៃុត្ត

អយេត្តាតិ ។ ជ ហេវំ ឥត្ត្រ។ សមយមមុត្តស្ប អរសេ គោ ដោស្រ មហ់ ភោ ។ បេ ។ អពេត្តប្ប៉ូ បហៈ-ជំ បរិយាយតិ សមយៈម៉ៃត្តោ អយោ អហេត្តាតិ ។ អាមត្តា ។ អសមយវិទុត្តស្បូ អហេតោ នោះសា មហុខេ ។ ខេ ។ អនោត្តប្ដី មហុខ្ញុំ មហ្គុំ មភាគញាត់ ខេត្ត អាយោ អាលាស្វាស្វាស្វា ប្រព្រំខេត្ត ជ សមយុវិទុត្តស្បូ អហេតោ វាក់ប្បីហាថាយ មក្ដោ សារិតោ ចរិយាយតំ សមយវិមុត្តោ អយោ អយេ-ត្តាត់ ។ អាមស្ពា ។ អសមយម្ដៃតូស្ស អហេ:តា វាគេប្បាយាយ មក្តោ ភាពិភា មរិយាយតិ អស មយុះ ទី មេ មេ មេ ទី ទី ។ ខ សេ ម៉ូ ម៉ូ ទេ ។ ដ្ឋាយ ភាវិតា ។ មេ។ សម្មព្រះលាល ភាវិតា ឥន្ធិ-បានា ភាវិតា ឥន្ត្រិយា ភាវិតា ពលា ភាវិតា ពាជ្ឈថា ភាវិតា មរិហាយតំ សមយវិទុត្តោ អហោ មហេត្តាត់ ។ អាមន្តា ។ អសមយាម៉ុត្តស្បូ អហេតោ

សាបសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះ មហេន្ត ជាសមយមៃុត្ត លះទោស: ។ បេ។ លះមានាត្តហ្វៈ ហេយ ព្រះអហេន្ត ជាសមយ៍ម៉ុត្ត សាបសូខ្យូបាកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ព្រះ អហេន្ត ជាអសមយ៍ម៉ុត្ត លុះគេស: ។ ២ ។ លះអនោត្តហ្វៈ ហើយ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្លៃត្ត សាប់សូន្យចាត់អហេត្តឬ ។ អ្នកមនគ្គរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយ៍ម៉ៃត្ត ចំព័នមគ្គ ដើម្បី លះកគ: ហើយព្រះអហេន្ត ជាសមយម្មិត្ត សាបសូន្យភាកអហេត្តឬ ។ នើ ។ ទ្រះមហេន្ត ជាអសមយម្ដៃត្ត ចំព័នមត្ត ដើម្បីលះកគ: ហើយ ្រោះអហេន្ត ជាអសមយម្ដៃត្ត សាបស្ទន្យបាត់អហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរ រតាល យ៉ាងខេះខេ ។ ត្រះអហេន ជាសមយាទៃត្ត ចំរើន សត្វហ្វដ្ឋាន ដើម្បីលះកគ: ។ ហេ ។ ចំពុនសម្ពុជ្ឈាន ចំពុនឥទ្ធិបាទ ចំរើនឥន្ទ្រិយ ចំរើនពល: ចំរើនពោជ្យង្គ: ហើយព្រះអហេត្ត ជាសម-យម្ដៃត សាបស្ងន្យបាកអហេត្តប្តី ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្ដៃត

មកិច្ចចូលិជិក ២ជាវត្ត

いさん

បរិយាធិពាវិប

រាតឲ្យហាលាយ សត៌ឲ្យដ្ឋានា ភាវិតា ។ខេ។ ពោជ្ឈដ្ឋា ភាវិតា ចរិហាយតិ មសមយវិទុត្តោ មហោ ត សេសស្ន្រ ។ ខ សេរ ខេត្ត ។ មកការត់សមា សលេខ ខេត្តស្វាស្វាយ ១ ខេត្ត ស្សាស្តិត្រិ-ហានាយ មក្តោ ភាពីតោ ។ មេ។ ពោជ្យគ្នា ភាពិតា ចរិលាយតំ សមយវិទុត្តោ អរហា អរហត្តាតំ ។ អាមន្ត្ត ។ អសមយម្ងៃតូស្បី អហេតោ អនោ-ត្តឲ្យឲ្យហាលាយ មក្តោ ភាវ៉ាតោ ។ ខេ ។ ពោជ្ឈ-ន្ថា កាតៃ បរិហាយតំ អសមយវិទុត្តោ អុំហោ អហេស្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វ ។ បេ។

ចម្រើនសតិហ្វដ្ឋាន ដើម្បីលះកគ: ។ ហេ ។ ចម្រើនគោជ្យង្គ៍: ហើយ ត្រះអហេន្ត ជាអសមយមៃត្ត សាបសូន្យបាតអហេត្តឬ ។ អ្នកមិន គួរយោល យ៉ាងនេះខេ ។ ព្រះអហេន្ត ជាសមយវិបុត្ត ចម្រើនបត្ត นสุลในรเมพ: มเกม เชลในระเพยันใ: มเกม อเโลล ពោដ្យត្ត: ហើយព្រះអហេន្ត ជាសមយវិទុត្ត សាឋសូន្យចាតអហេត្តឬ ។ រអី ។ ត្រះអហេន្ត ជាអសមយម្ងៃត្ត ចម្រើនមគ្គ ដើម្បីលះអនោត្តហ្វៈ វលេវ ១គ្រេនយោជ្យិង្គ: ហេត្តនេះមហេន្ត ជាអសមយម្នៃង្គ សាលសូន្យ បាតអហេតុឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ្រុក្រុក្រ ស្រះមលេខ យុសគណ្សក់មិ សខ្សេងរងៀយមារណ្ណិ

មានទោសៈទៅប្រាស់ហើយ មានទោហៈទៅប្រាស់ហើយ មានករណ៏
យកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍បេស់ខ្លួនដល់

ហើយដោយលំដាប់ មានភពនិងសញ្ញោជនៈអស់លើងហើយ មានចិត្ត

រួចស្រឡះហើយ ព្រោះដឹងដោយប្រពៃ មានសន្ទះទូរគឺអវិជ្ជាបើកហើយ

មានគូទម្វាយហើយ មានសស់ទៀនដកហើយ មិនមានគន្ទឹះទូរៈ
ជាព្រះអរិយៈ មានខង់ ដាក់ចុះហើយ មានការៈ ដាក់ចុះហើយ

អភិឌុច្ចបំដីភេ ៣២៧គ្ន

វិសញ្ញា សុវិជិនវិជយោ ឧុក្ខាំ នស្ប មញ្ញានំ សម្មឧយោ បហ្វីលោ និរោធោ សច្ចិកេតោ មក្ដោ អាវិទោ អភិព្រាយ្យំ អភិព្រាត់ បរិញ្ចេយ្យំ បរិញ្ចាត់ មហាត់ទ្វំ មហិន ភាប់ត់ទ្វំ ភារិតំ សច្ចភាត់ទ្វំ សច្ចិតាត់ ចរិហាយត់ សមយម៉ែត្តោ អហោ អហេ. ត្តាត់ ។ អាងជា ។ មសងយវិមុត្តោ អហោ វិត-រាតោ វិត នោសោ ។ មេ ។ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាត់ បរិយាយតំ អសមយវិទុត្តោ អរហា អរហត្តាត់ ។ ខ ឈុំ ម៉ូខៀ ឯ នេ ឯ

 អភិធម្មបំផុត សមាវិគ្គ

មិនប្រកបដោយកំលេស មានជ័យជំនះឈ្នះល្អហើយ ព្រះរហេត្តនោះ បានកំណត់ដឹងខ្លាំទុក្ខសច្ច លះបង់ខ្លាស់ទុខយសច្ច ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំ និរោធសត្ថ ចំរើនខ្លាំមគ្គសត្ថ ធម៌ដែលគួក្រោស់ដឹង ព្រះពេហត្តនោះ បានគ្រាស់ជំង់ ហើយ ធម៌ដែលគួរគំណត់ដឹង គ្រះអហេន្តនោះ បាន កណត់ដ៏ង៍ហើយ ធម៌ដែលគួរលះ ព្រះអហេន្តនោះ បានលះហើយ ធម៌ដែលគួរចំរើន ព្រះអហេត្តនោះ បានចំរើនហើយ ធម៌ដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអរបាន្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ព្រះអ-ហន្ត ជាសមយ៍មុគ្គ សាបសូន្យភាគអហេត្តឬ ។ អើ ។ ត្រះអហេន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មានកគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាស លើយ ។ បេ។ ធម្មីដែលគួរធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ ត្រះអហេន្តនោះ បានធ្វើ ឲ្យជាត់ច្បាស់ហើយ ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្ពៃត្ត សាបសូន្យ បាតអហេត្តដែល្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ*ទេ* ។បេ។ (២៤៤) ព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្ងៃក្ត លះកគ: ហើយព្រះ

(២៤៤) ព្រះអរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះ៣គ: ហើយព្រះ អរហន្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យទាតអហេត្តខេថ្ម ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត លះ៣គ: ហើយព្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត . មិនសាបសូន្យទាតអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត លះគោស: ។ បេ ។ លះអនោត្តហ្វ:

យកធិលាវិប

តស្នេ ខ ស្ណេញ មុខភាព ប្រសេ អាលស្នាត់ ។ មានស .ឯ មានក្នុងសារី មលេខ អយោត្តច្បំ មហ៊ុន ឧ មរិហាយតំ សមយាមុះត្តា អយោ អហេត្តាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ អសប-យវិទ្ធត់ស្បី គរលេខោ បម្តីរាល់ខាកា ខយ្លើ ឃុំ តោ ។ ខេ ។ តោជ្ឈូវ ភាវិតា ជ ១ ហែយតិ អសឧការ្ត់ (ទី) ឧសា ខាសា ខ្មុំ ។ មានស្លា ៤ សឧការ្ទន់សារី សល: ២ បន្តវិយយក ឧយើ ភាវិតោ ។ ខេ។ តោជ្ឈន់្កា ភាវិតា ន មរិបាយតិ សមយុរិទ្ធស្លែ មយោ មលេឡាតិ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ។ ដុស្នេញ ទីដុស្សី គ.ស.២ យេភា ដោភា ជា ខេត្ត ម សេត្តឡប្បហាលាយ មក្តោ ភាពិតោ ។ បេ ។ ពោជ្ឈខ្មុំ ភាវិតា ១ ១វិទ្ធាយត់ មសមយវិទុត្តោ អ ហោ មហេត្តាតិ ។ អមស្ពា ។ សមយុវមុត្តស្ប អាហ នោ អាយាត្តប្បប្បាយាយ អក្តោ ភារិតោ ។ មេ ។ ពេជ្យភា ភាវិតា ១ មវិហាយតិ សម-អយ្រា អយ្រត្តាតិ ។ ឧ ហេវ៉ វត្តព្វេ។ ಣಾಗಿಕೇಖ

ហើយត្រះអហេត្ត ជាអសមយម្បត្ត មិនសាបសូន្យភាគអហេត្តខេថ្ម ។ អើ ។ ត្រះអរហន្ត ជាសមយម្មិត្ត លះអនោត្តឲ្យ: លើយត្រះអហេត្ត ជាសមយមៃត្រ មិនសាបសូន្យចាកអហេត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរភោល យាងខែ៖ខេ ។ ព្រះអហេន្ត ជាអសមយវិមុត្ត ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលៈ ភគ: ។ បេ ។ ចំរើន ភោជ្យុត្ត: ហើយត្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្តខេថ្ម ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយៈ វិមុត្ត ចរើនមគ្គ ដើម្បីលះកគ: ។ បេ ។ ចរើនគោជ្យុត្ត: ហើយ ព្រះអហេទ្ត ជាសមយម្ដៃត មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេថ្ម ។ អ្នកមិន គ្នាពោល យ៉ាដ៍នេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត ជាអសមយវិមុត្ត ចរែនមគ្គ เสียในงะเดพ: ๆ เบ ๆ เสียในงะหเลาสูญ: ๆเษ ๆ อำเร នោជ្យង្គ: ហើយព្រះអហេត្ត ជាអសមយម្ងៃត្ត មិនសាបសូន្យចាត់អហេត្ត េះ ប្ត ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ជាសមយ្យិមុគ្គ ចំរើនមគ្គ ដើម្បីលះ អនោត្តប្បៈ ។ បេ ។ ចំរើនពោជ្យត្នៈ ហើយព្រះអហេន្ត ជាសមយ-មិត្ត មិនសាបសូខ្យូលកករហត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

អសមយុវិទុត្តោ មហោ វិត្យាកោ វិត្តព្រះស ។ បេ ។ សព្ទិកាតព្ទំ សព្ទិកាត់ នេ ព្យាយត់ អសមយាំ ម ហោ ម ហេត្តាត់ ។ អាមញ្ញ ។ សមយ-ម មេ វិត្យ នៃ វិត្យ សេ ។ មេ ។ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាតំ ឧ បរិយាយតំ សមយវិមុ-នោះ អយ្រា អស្តេត្តិ ។ ៤ ស្រុំ វត្តិ ៗ បេ។ (៦៤៦) បរិហាយតំ អរហា អរហត្តាត ។ ។ សារីបុត្តោ ៤៤ ពេ មរិហាយ៍ត្ត អរៈ ಚಾದರು ស្ត្រាត់ ។ ៤ ស្សេ ម៉ែស ឯ ឧសមោជបាប់ ៩ នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ ដោយ ខេណ្ឌ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេ ត្រាយ្នង សស្ទី ១ ១ ស្សេ ម៉ែសិ ១ សារិទ្យត្តា ៩៩៣ ឧ ទវិញយ៍ត្ត អហេត្តាតិ ។ ។ មាញ្ចំ សារីដុត្តោ ដេពេ ន មរិហា-

យិត្ត អរបាត្តា នោ វត ហេវត្តព្វេ បរិហាយតិ

អយោ អហេត្តាត់ ។ មហាមោក្តហា្ន ដេយ ...

រហ័ធឬពិជា ១ហវត្ត

គ្រះអហេត្ត ជាសមយថ្ងៃត្ត មានកគៈទៅប្រាសហើយ បារបេកប ទៅប្រាសហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រះបហេត្ត នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ហើយត្រះអហេត្ត ជាសេបយថ្ងៃតួ មិនសាបសូន្យបាតអហេត្តខេឬ ។ អើ ។ ត្រះអហេត្ត ជាសេបយថ្ងៃតួ មានកគៈទៅប្រាសហើយ មានទោសៈទៅប្រាសហើយ ។ បេ ។ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រះអហេត្តនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ហើយត្រះអហេត្ត ជាសមយវិមុត្ត មិនសាបសូន្យបាកបហេត្ត ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះខេ ។បេ។

(២៤៦) ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តប្តូ ។ រេរី ។
ព្រះសារីបុត្តត្លេ សាបសូន្យបាកអហេត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាដ៍នេះទេ ។ ព្រះមហាមោត្តល្ងានគ្លេរ ព្រះមហាកស្យបត្តេរ ព្រះ
មហាកញ្ហយនត្លេរ ព្រះមហាកោដ្ឋិកត្តេរ ព្រះមហាបណ្ឌកត្តេរ សាប
សូន្យបាកអហេត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះ
សារីបុត្តត្លេរ មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ រេរី ។ បើព្រះ
សារីបុត្តត្លេវ មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេឬ ។ រេរី ។ បើព្រះ
សារីបុត្តត្លេវ មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកមិនគួរ
ពោលថា ព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តដូច្នេះទេ ។ ព្រះមហា-

ដោយស្នារិយ

មហោយតិ មហេ មហេត្តាតិ ។

បរិយាយតិ មហេត្តាតិ ។ អមន្តា ។ ហេត្តិ

បរិយាយតិ មហេត្តាតិ ។ អមន្តា ។ ហេត្តិ

បរិយាយតិ មហេត្តា ដេហេត្តិ ដេហេត្តិ ភេ កែ កែត្តិ

បរិយាយតិ មហេត្តិ អហេត្តិ ភេ កែ កែត្តិ

បរិយាយតិ មហេត្តិ កែ កែត្តិ ។

(৮៤៧) បរិយាយតំ អយោ អហេត្តាតំ ។ អាមត្តា ។ ឧឧ វត្តិ កក់កា

មស្និ ចិត្តស្បី ខេត្ត៣ខ្ញុំ រ មាគស្លី រ ខថ វុម្តី ឧមរុខ រ មេស្ទី ខ្លុំ មេខ្លាំ រ មេសទី ខ្លុំ មេខ្លាំ រ មេសទី ខ្លុំ មេខ្លាំ រ មេសទី ខ្លុំ មេខ្លាំ រ មេសទី ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ រ មេសទី ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ

ដោតណាវិបា

ព្រះមហាកេដ្ឋិកត្តេ ... ព្រះមហាបណ្តកត្តេ មិនសាបសូន្យបាក អហេតុខេហ្ ។ អើ ។ បើព្រះមហាមោគ្គហ្វូនគ្គេ ... ។ បេ ។ ព្រះ មហាបណ្តកត្តេ មិនសាបសូន្យបាកអហេត្តខេ ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តដូច្នេះទេ ។ (២៤៧) ព្រះអហេន សាបសន្យបាកអហេត្តថ ។ អើ ។

(៤៤៧) ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យូលកអហេត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែឥព្រះមានព្រះភាគ ជានគ្រាស់ថា

សេចក្តីប្រតិបត្តិទ្គស់និនិទាប ព្រះសមណៈ ប្រកាសហើយ (សត្វទាំងឡាយ) មិនដល់ខ្លូវត្រើយ គឺព្រះនិត្វានពីរ ដងទេ គ្រើយ គឺព្រះនិត្វាននេះ ពួកសត្វមិនដែលពាល់ ត្រូវអស់វរៈម្ដងខ្សើយ

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេត្ត សាចសូន្យចាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ (២៤៨) ព្រះអហេត្ត សាចសូន្យចាកអហេត្តឬ ។ អើ ។

ជម្មានតិចតួចដែលគេនហ្វីកាត់ របស់ព្រះអរហន្តដែលមានកំលេសវដ្ត:
កាត់ហើយ មិនមានខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរកោល យ៉ាងនេះខេ ។
ជម្មានតិចតួចដែលគេនហ្វីកាត់ របស់ព្រះអរហន្ត ដែលមានកំលេសវដ្ត:កាត់ហើយ មានហ្គ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាត បានត្រាស់ថា

រីតតណ្ណោ អភាធានោ កាំទុំ យក្សា ខ វិជ្ជិត៌ និន្ទស្បៈ នេឌ័យ នគ្គិ និយទាសោ សមូហាតាតិ មន្តេវ សុត្ត ស្តេត ។ អមស្តា ។ តេខ ហិ ខ ត្តែពុំ មត្តិ ចិត្តស្បា ចេចិយត្តិ ។

[៤៤៧] ចរិហាយតំ អរហា អរហត្តាត់ ឧត្តិ ភាគស្ប ខជិញយោតិ ។ មោរ វត្តព្វេ ។ អត្ត ភាគស្ប មជិចយោតិ អាមស្ពា ។ ឧធ្យុ វុគ្គិ កក់វតា

ខហ្ស សម្មាំមុន្តស្ប សន្តចិត្តស្បី ភិក្ខុនោ ಜಲಾಗಿ ಕಿ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕರ್ಷ ಕಾಲ್ಕುಣ್ಣ ಕ್ಯಾಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಯಾಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಣ សេលោយថា ឯគេឃេញ វាគេខ ខ សម័រតិ រាំ រួយ សោ សញ្ចា កញ្ជុះស្បា ចក្រៅលា ារក៏ធម្មប៊ីនិព កប៉ាវិត្ត

ក់ក្នុវនបុគ្គលណា មិនមាន (បុគ្គលនោះ) មានតណ្ហា ទៅប្រាសហើយ មិនមានសេចក្តីប្រកាន់ទេ ធម្មជាឥតិច ត្ចបដែលគេគហ្វីកាត់ របស់បុគ្គល ដែលមានកំលេសដ្ឋែះ កាត់ហើយ មិនមានឡើយ (ក្រោះ) បុគ្គលនោះ បានដកចោលហើយ នូវអន្ទង់និងអន្ទាក់ គឺកំរលស ភាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ជម្មជាតតិចតួចដែលគេនប្បីកាត់ របស់ព្រះអហេន្ត ដែលមានកំលេសដ្ដែៈកាត់ហើយ មានដូច្នោះ៖ ។

(၉९५) ខែរះអរលន់ ឃុំព្រស់នៅលម្អក់ រ ម៉េ រ ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គល់បានចំរើនច្របើយ មិនមានខេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គលបានចំរើន រួច ហើយ មានដែរឬ ។ ដើ ។ ក្រែឪព្រះមានព្រះកាគ បានគ្រាស់ថា ក់ក្នុមកមានចិត្តរួចស្រឡះ អ្នកមានចិត្តស្ងប់ទោប់នោះ វាមន៍ មិនមានការចំរ៉េនមគ្គ ដែលបានចំរើនរួចហើយទេ ទាំង កិច្ចដែលគួរធ្វើ គឺមិនមានឡើយ ថ្មតាន់មួយដុំ វាមែន៍ មិនកំរើកញាប់ញ័ ដោយទា្ស់ យ៉ាង្ណា ប្រ សេ ស់ឡេង ក្និន ផស្សៈ ខាំងអស់ ខាំងពួកធម៌ដែលគួរប្រាញ

ម្យី ១គី ឧទ្ទុង ១ ខណ្ឌពេទ្ធ ២ ខ្យុស ថិតំ ចំតុំ វិប្បមត្តិ វយ៌ ចស្បានុបស្បតិតិ អត្តេវ សុត្តត្តេត៌ ។ អាមន្តា ។ តេន ហ៊ វត្តព្វំ អត្ត ភាតាស្ប ខដិខយោតិ ។

(៤ ៤ ០) ខ វត្តព្វំ ចរិយាយគំ អយោ មលេ-ត្តាត់ ។ អមន្តា ។ នង្ វុត្តិ ភកវតា បញ្ចុំមេ ភិក្ខាវេ ឧឡា សមយម៉ែត្តស្បី ភិក្ខានោ មរិហាជាយ ស់វត្តន្តិ គត់ទេ បញ្ជូ គេឡាវាមតា ភស្បារមតា និទ្ធារាមតា សង្គ័លាតែរារាមតា យថា វិទុត្តិ ខិត្តិ ន បច្បវត្សត៍ ៩៩ ទោ ភិក្ខាវ បញ្ជូ ឧញ្ទ សមយ-វិទុត្តស្ប ក់ក្ខាល បរិហាលយ សំត្រត្តិតំ មត្តៅ សុត្តត្តេតិ ។ អាមត្តា ។ តេន ហិ បរិហាយតិ មរហា មរហត្តាតិ ។

បរិយានី២ថា

និធិមិនគួរ្យុក្ស ក៏រមែធិមិនញ៉ាំងិចិត្តដែលរួចស្រ**ឡះ** ជា ចិត្តនឹងធឹង បេសភាទិបុគ្គល ឲ្យញាប់ញុរ័ យ៉ាងនោះ ដែរ ម្យ៉ាន៍ទៀត (តាទិបុគ្គលនោះ) ឃើញរឿយៗ ខ្លាំការសូន្យ នៃចិត្តនោះ

ពាត្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតថ្ក ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ភោលថា ការចំរើនមគ្គ ដែលបុគ្គលបានចំរើនហើយ មាន ដុំរបះរថ វ

(၆៩០) អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអហេន្ត សាបសូន្យបាកអរ-ហត្តខេច្ច ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាន បានត្រាស់ថា ម្នាសក់ក្នុ ទាន់ទ្វាយ កិត្តជាសមយវិមុត្ត មានធម៌ ៥ នេះ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី សេចក្តីសាបសូន្យ ធម៌ ៥ នោះ ដូចម្តេច១: សេចក្តីត្រេកអះ ក្នុន៍ តារង៍រ 🤿 សេចក្តី ត្រកមក្មេងតិរញ្ជូនកថា 🤿 សេចក្តីត្រែកមក្មេងការដេក លក់ ១ សេចក្តីត្រេកអក្មេត៍ពួកបន ១ កិត្តជាសមយវិទុត្តមិនភិបាណោ នូវចិត្តដែលរួចស្រឡះហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាសមយ-វិមុត្ត មានធម៌ទាំង ៥ នេះឯង ប្រព្រឹត្តដើម្បីសេចក្តីសាបសូន្យ ឆាក្យ ដុំច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតថ្ម ។ អើ ។ ប៉េដូច្នោះ ព្រះអហេត្ត ស្ថាបសូន្យថាកូករហត្តដែរឬ ។

ារភិឌុឬមិនភេ ពេកវត្ត

(၉၄០) អង្គ គលោយ មេស៊ាលេខ២ឆ្ន ា ប ហេវ វត្តត្វេ ។ មត្តិ អហេតោ កម្សារមេតាតិ ។ មត្តិ អហេតោ រកោ ភាមរកោ តាមកកម្មាយដ្ឋាន តាមកកសញ្ញាជន ភាមេយោ ស្នេស ស្រាន្ត្រី នេស្ស នៃ ខេត្ត នេស្ស ខេត្ត ខេត្ត អត្តិ អហេតោ កស្បារមតា អត្តិ អហេតោ ជំ-មត្តិ អហេតោ សន្ត័ណ៌ការាមតាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មត្ថ អហេ តោ សន្ត័ណ៌កា-រាមតាតិ ។ អាមត្តា ។ អត្តិ អាហាតោ តាមរាគោ គាមរាគបយ្ដែជ្ជាំ គាមរាគសព្រោជជំ តាមេយោ ភាមយោក ភាមក្ខុនិយណន្តិ។ ន លេ, ង្ខេខៀ ឯ គេ ឯ

(៦៩৮) បរិយាយតំ អាយា អាយត្តាតិ ។ មានឃ ។ មឈោ មលេខ្លាំ ត្រោយសាយោ សាល្ទៀតោ មាំហែយតីតិ ។ រាកបរិយុឌ្ឌិតោ មាំហែយ-ទីនេ ។ ចរ្លៃដ្បាន 👺 ឧត្ត្ឋ ៩១ នៃនេស ។ មនុសយ ថដិត្ត ខ្យុជ្ជតីតិ ។ អត្តិ អហេតោ អនុសយាតិ ។

រសិច្ចប្រឹថិត ការស្មើ

(៦៤១) ច្រះរយេន្ត មានសេចក្តីគ្រេកយក្នុងការជារាជវណ្ណ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ត្រះអហេត្ត មានសេចក្តីត្រេករវត្ថុន៍ ការន៍រហ្វ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត មានកគ: កាមកគប់-យុដាន តាមពត្តសុរាញជន: តារមាឃ: តាមយោគ: តាមកូន្ទីវិណេ: ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ព្រះអហេត្ត មាន សេចក្តីត្រេកអក្មេងតិវិញ្ហានកថា ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីត្រែកអក្មេងការ ដេកលក់ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីត្រេកអរក្មព័ព្ធសបនប្ត ។ អ្នកមិន គួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ ព្រះអរហន្ត មានសេចក្តីត្រកអរគ្គង៍ពួក បនប្ត ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ម៉ានកគ: តាមកត: តាមកគបៈ យុជាន កាមពនសព្រោជន: កាមោយ: កាមយោន: កាមចូន្ទនាំ-រណៈដែល្ក ។ អ្នកមិនគួររពាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៤៤៤) ខ្មែះអណ្ដេទ សាលសិទ្ធិយុខអណេមិតិ ភ មេ ភ ព្រះអហេត្ត កាលសាបសូន្យបាកអហេត្ត តើគ្របសង្កត់អ្វី ទើបជាន សាបសូន្យ ។ ព្រះអហេន្ត គ្របសន្តគ់ពគៈ ខេបបានសាបសូន្យ ។ បរិយុដ្ឋានគ្និលេស អាស្រ័យ អ្វី ទើបកើតឡើងបាន ។ អាស្រ័យនូវ អន់ហ្គុ ខ្មេលមួយស្គ្រី យ៉ាន វា ស្រះអលេខ សាខមន់ហ្គាស់ ភ

អភ្ន ឧ ហេវិវត្តត្វេ ។ បេ ។ អហ្រេតោ អត្តិ អប់ភាលាន ឯ សឧស ឯ មហេត្រា

សោងរាមទេ។លោ ឧត្សលាទ់។លោ សុខទេ។លោ

ធិដ្ឋានុសយោ វិទិតកិច្ចានុសយោ ការាកានុសយោ អរ្ទិប្បទីភពលោឌ ។ ខ ស្មេរ ដើម្បាំ ឯ ខេ ឯ

យោសបរិយុដ្ឋិតោ បរិហាយតីតិ ។បេ។ មោហ-មរិយុដ្ឋិតោ មរិហាយតិត ។ មរិយុដ្ឋាន កាំ មដិច្ विध्याद्विकेके न सद्भाष धर्मेषु वध्यद्विकेके न

អត្ថិ អរហៈតោ អនុសយាត់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេង ឌុស្សី ឧលោយ ឧដុសឈុន ឯ មានយ៉ែង អត្តិ អរហរតា ភោមរាកាខុសយោ ។ បេ។

វិជ្ជាជុសយោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ [៦៤៣] មរិយាយតំ អរយា អយេត្តាតំ ។ អាមញ្ញ ។ អាហាតា អាហត្តា បរិហាយមានស្ប

ក់ នុម្ខេញ ក្ខុត្តិ ។ ភាគា នុម្ខេយ កុខ្គុំតំ ។ សក្តាយជំឌ្ឌិ ឧបខយំ កច្ចត់តំ ។ វិចិត់ច្បា ឧប-**ទេ**យំ កក្តីតំ ์ ฯ พื้นๆ สยายเพา จุยยนั

បរិយាធិការា

អ្នកពិនត្តអភាពប យ៉ាងខែខាន ២ ២០ ២ ព្រះអហេត្ត មានអនុស័យឬ ២ ។ ព្រះប្រេក្ត មានតាមកគានុស័យ បដិឃានុស័យ មានានុ-

ឬ ។ អ្នកមិនគួរ នោល យ៉ាងខែ៖ ខេ ។ បេ។ គ្រះអហេន្ត គ្រប សន្តគំទោស: ទើបថានសាបសូន្យថ្ម ។ បេ។ គ្របសន្តគំទោបា: ខេត្តជាងមានស្លាស់នៅតិ ត ច្ចាំកើត្តមិលេស មាទ្រុកមិ ខេត្តមេ ស្នើដ្ឋបាន ។ មាស្រ្តាញ អន់ស្រាញ ស្នេលម្ដេញខ្ពស់ន ។ ឯកមេសនី មានអនុស័យឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។ ត្រះអរៈ ហន្ត សានអនុស័យឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត សានកាមកគានុស័យ

។ បេ ។ មវិជ្ជាខុស័យឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ (គុន្តឃ) [ឃុះអលេខ សាតអាស្តិន្តិយម្មលេខថៃ ភ អេ ភ កាលព្រះអហេត្ត សាបសូន្យបាកអហេត្ត តើអ្វីដល់ខ្លាំការដុះដាលឡើន ។ ំ វាគ:ដល់ទូវការដុះជាលទ្បើន ។ សក្ដាយទិដ្ឋិ ដល់នូវការដុះដាល ខ្សេងឬ ។ វិចិតិក្ខា ដល់ខ្លាំការដុះដាលខ្សេងឬ ។ សីលព្ធតបកមាស:

និងពេក កង្គសំពួលកំពុ

កក្តុខ ។ ជ ស្រុះ វត្ត្ ។ មេ។ នោះសា មុ-ស្នេញ ស្នេស្នា ស្រែស ស្រាស្ស ស្នេក ។ សញ្ញាយធិដ្ឋិ ឧប្ចេយ ក្ខុត់តំ ។ វិចិ-យុសិ វតឧត្ត មនិស្ស ។ សូលឯងឧបសាសា ឧសឧក្ ឧសិន្ត្រ ។ ប ស្នេះ មុខសា ។ សេ ។ [គុនុក្] គរ្គលាយង ងឈេ ងឈេមីនៃ ឯ មាគី ឯ មរសា មាន្ឌង្គ ឯ ខ លេ, រុឌីលើ អរសា អនទូចនួន ៤ ៤ ស្ស ខ្លែស អរយា ជជ្ញស៊ីស្លិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ អស្រា ឧទានិយត់តំ ។ ១ សេវ វត្តព្វេ អយោ វិសិ៍ ខេត្តតំ ។ ឧ ហេវិ វត្តទ្វេ នុស្ស៊ី ខេត្តតំ ។ ជ ហេវ៉ វត្តត្វេ fif en រូឌិ តេឌួម ឯ ២ សេរុ រុឌី ដើ អរយា ។ (ប។ ។ ខេ ។ អរហា សង្គមេតត ។ ឧ ហៅ វត្តុត្វេ ។ ខេង ខ្លុំ អរុហា ខេងខ្លាំង ខ អព្តទំបង មពន្ធខ្មុំ សូខេស្ត ៤ មានស្លី ៤ សណ្នំ មរេសា នក់ខំពាត់ ឧ អមខំពាត់ អមខំជុំត្វា ម៉ាតា នោ

ដល់ខ្លាំការដុះជាលខ្សើនឬ ។ អ្នកចិចគួរពោល យ៉ាងនេះសេ ។ បេ ។ ខោសៈដល់នូវភាជុះដាលខ្សើងឬ ។ បេ ។ បោហៈ ដល់ទូវការដុះដាលឡើនថ្ម ។ សក្ខាយទិដ្ឋិ ដល់ទូវការដុះដាលឡើន ឬ ។ វិចិតិក្លា ដល់នូវភាដុះដាលឡើងឬ ។ សីលព្ធឧបរាមាស: ដល់ទូវការដុះដាលទៀតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ២។ (6៩៤) (១:អហេន្ត សាបសូន្យបាកអហេត្តឬ ។ អ៊ី ។ ព្រះអហេត្តសន្សំថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ។ គ្រះអហេន្ត ជ្រាសភាកការសន្សំឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ត្រះអរហន្តលះបន់ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្តប្រកាន់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ត្រះអរហន្ត កកាយចេញឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង เละเจ ช เบ ช (กะหเบาฐ เกโเลเนุ ช มูกษอลลูเเภาณ เป็น នេះខេ ។ បេ ។ ត្រះអហេត្ត កំពត់ចេញឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ២ ខេង ព្រះអហេត្ត ប្រមូលមកឬ ២ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងព្រះអហេន្តមិនសន្យំ មិនប្រាសហកការ សន្យំ ឋិតនៅនឹង ក្រោះប្រាស់ពិតកាសេន្យំឬ ។ អើ ។ បើព្រះ អរហន្តមិនសន្សំ មិនប្រាសិច្ចការសន្សំ បិតនៅនឹង ក្រោះ

បរិបភាពិការ៉ោ

្រវត្តឲ្យ ចរិសាយតិ អមោ អមេត្តាតិ ។ អរសា នៅ មជ្ឍតំ ឯ ឧទាធិយត់ មដ្-ហិត្វា មិនោតិ ។ អាមន្តា ។ ហេញ៉ា មរហា នៅ បដ្ឋមាតិ ជ ខ្មានិយតិ ប្រជាតិត្វា ម៉ឺតោ នោ វត រ វត្តឲ្យ មហែយតំ មហេ មហេត្តតំ ។ នន្ នយោ នៅ វិសិនេតិ ន ឧស្សិនគិ វិសិនិត្វា ថិតោតិ ។ អាមន្តា ។ ពេញ្ជិ មរ ហា នៅ វិ-လံ(၁၈ ၁ နယျို့ဝန် ဂိုလ်ဝိရှာ ဟိုရော (တ) နေ រ វត្តគ្វេ មរិយាយគំ មរិយា អរមាត្តាគំ ។ នន្ ម្នាស់ ខ្មែរ ម៉្នាស់ ស មន្ទិស់ ម៉្នាស់ ម៉ូនា ម៉ូនោ-ត់ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ជី មរបា នៅ វិច្ចបេត់ ជ វិជ្ជមេត្តា មិតោ នោ វត ប វត្តឲ្យ ចរិយាយតិ អយោ អមោត្តាតិ ។ បរិយានិកថា ។

្រុលសភាសេន្យ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ត្រះអហេត្ត សាធស្លាន្យបាតអយេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងត្រះអហេត្ត មិនលះបន្ត ษิยบการ์ บิลเฮเซ็ส เกาะณะบล์ชุ ฯ เพี ฯ เบ็กะหเบาลู ษิลณะชล์ ษิลเชคล์ บิลเฮเล็ล เกาะณะชล์ ตุณหุกผือเเชื่อ អ្នកមិនគួរពោលថា ទ្រះអហេត្ត សាបសូន្យចាកអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនកកាយចេញ មិនកៀគេ បិតខៅនឹង ក្រោះក-កាយចេញហ្វ ។ អើ ។ ចើទ្រះអហេត្ត មិនកកាយចេញ មិនកៀគោ ឋិតនៅនឹង ក្រោះកកាយចេញ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ត្រះអហេន្ត សាបសូន្យថាគអហេត្ត ដូច្នេះទេ ។ ក្រែងទ្រះអហេន្ត មិនកំពាត់ចេញ មិនប្រមូលមក បិតនៅនឹង ក្រោះកំពាត់ចេញឬ ។ เมื่ ๆ เบ็ตรมเทลู ยิ่ลก็อาล์เซต ยิ่ลเบฺยุณยล์ ปีลเฮโ នឹង ព្រោះកំបាត់បេញ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរយោលថា ព្រះ អរហន្ត សាបសូន្យថាតអរហត្ត ដូច្នេះទេ ។ ២០ បរិហានិតជា ។

ព្រហ្មបរិយកហ

(ខុឌុឌ) ខង្គឺ ខេត្តស់ (ជិសិខ្មុញបុសេង ឯ ចេះ ជួនប វានាំធំម ក្សួយ មាត្តសំវាច់គា ឧ មជិតលា សុភាសិតឧុត្តាសិតានំ មត្តមញ្ជាត់ សត្វេ នេក់ ន ពុន្ធេ បសញ្ ားမှာ စေလာန္ရာ ေလးရွဴးျပလည္း ေရးနီ အက်င္ရွိ បយុំគ្រាសន្តិ ជ តុន្ធិ ភកវន្តិ បញ្ជាំ បុខ្ខន្តិ ជ តុខ្លេខ ភភាតា ខះញា សៃជ្ហិនេ អត្តមនា សព្វេ នេក្ខ អេស៊ាព្រហាច មានស្លិននា មួយមាព្រហាច មានស្វាត់ ខ្លួន មានស្វាត់ មានស្វាត់ មានស្វាត់ មជ្ជកា ឧប្បញ្ញា អក្សា ជំយាន់ ជុំក្លាន់កុំ កា្ សលេស ឧម្មេស សម្មត្ត សត្វេ ខេក មាតុឃា-តភោ ខិត្យាតភា មហេស្ហាតភា រូបរុំប្បាឧភា សន្បីមេខសា សម្បី ខេត្ត សាឈាត់ទាត់នោ គន់ញូ-ဆေးထိုးသား កោរមេសុ ទីញ្ញាញ មេសាវាធិនោ មិសុ-សាវាទា ដុស្សាចា សម្ជួញសាច់នោ មក់ជ្ឈាល់នោ

ត្រូ<u>ហ</u>្វីលរិយធមា

[៤៤៤] សហពិប្រម័យលើឲ្យកាធាត្_(២) មិត្តបឹមកេស្ត្រ តូច មានខេច្ច ។ អើ ។ ពួកទៅតាទាំងអស់ សុទ្ធតែល្ងន់ ឡៅ មិលនេះ ដឹង ប្រកបដោយការពោល ដោយដៃ (ដូចមនុស្សគ) បិនអង់ ៣០ ដើម្បីដឹងីខ្លាំសេចក្តីនៃសុភាសិតនិងទុក្ខាសិតបាន ពួកទៅ៣៣៦ អស់ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះពុទ្ធ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះធមិ មិនដេះថ្នាក្នុងព្រះ សន្ប មិនចូលទៅអន្ត័យជិតព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនសួរខ្លូវប្រស្នា នធ័ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ កាលបើប្រស្នាដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគដោះ ស្រាយ ហើយ មិនតែរាយ ពួក ខេត្តភាពន៍អស់ ប្រកបដោយកម្មជានៅន៍ ប្រកបដោយកំលេសជានោធិ៍ ប្រកបដោយវិទ្យាកជានោធិ៍ មិនមានសទ្ធា ត្ថខុសខុខ តំនុសន្យៃ ក្នុង គ្នា ខ្មែះមានក្តស់ខ្មែន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ធមិលដ៏ខ្សាយ ពួក ខេវភាល់ដែអស់ ជាអ្នកសម្លាប់មានា សម្លាប់ប៊ិនា សទ្ធាប់ព្រះអហេន្ត ជាអ្នកធ្វើព្រះលោហិតបេស់ព្រះពុទ្ធ ឲ្យកើតឡើង ជាអ្នកបបែកសង្ឃ ពួកខេរិតាទាំងអស់ ជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ជាអ្នកកាន់ យក ទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ជា អ្នកពោលពាត្យកុហាត ជាអ្នកមានវេលាសិតសៀន ជាអ្នកមានវេលាអាក្រក់ ជាអ្នកពោលភាក្សារាយរាយឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកមានអភិជ្ជាជាប្រក្រតិ

o មាន b តែបម្រើនមត្ត បញ្ជា្ន o ។ អដ្ឋក្សា ។

បរិយាធិកវា

ត្យូបន្ទច់ត្តា មិទ្ធាធិដ្ឋិការត់ ។ ន ហេវិ ្មស្ទី . នេះវ ឌន្តនាំ -ឌន្តនាំ-ហត្ថសំវាទ់កា បដិតហា မွေးက င်္ဂာ អត្តមញ្ញាត់ អត្ត ញ សិតឧុព្គាសិតានំ ត្តផ្ទ ឌ ម្មេ បសញ្ជា ស ឡេ បសញ្ បយ៌ទោសភ្នំ ពុទ្ធិ កកវន្តិ បញ្ចាំ ជនិទ្ធ វិសជ្ជិនេ អត្តមជា យោជ្តិ តែស្វាល្រាន សមញ្ជាត្តា ខ ១ ខែការពេលខ សាវយោជ សមញ្ជាក់តា មទ្វាក់តា សធ្វា នថ្ងៃកា បញ្ជាព្រៃ កញ្ចុ ជ័យមេ ង្គ្លាម់តុំ តាសលេស ជម្មេស សម្មត្ត មត្តិ នេវា ន មាតុឃាតកា ន មិតុឃាតកា ន មហេន្ហឃា-រូលរុទ្យាធិតា ន សង្ឃភេឌកា មាណាតិចាត់ខោ ខ អំពីខាតាយ៍នោ ខ តោមេសុ ទីពួលវិនោ ន មុសវានិនោ ន មិសុ-សម្ពីព្យិសាច្ចនោ ಕೃಸುಗಲಾ ಇ អភិជ្ជាហុលេ អព្យាបន្នចិត្តា សម្មានិជ្ជិកាាតិ

្រស្នងវិយាជា ជាអ្នកមានចត្តព្យាបារ ជាអ្នកមិច្ចារិជ្ជិហ្គ ។ ក្រសិនគួកនាការ យ៉ាង เละเจ ฯ เบ ฯ ใหลัญหเจริก ยิลญล์ ยิลเชูป เบะนินั មិនប្រកបដោយការពោលដោយដៃ (ដូចមនុស្សគទេ) អាចដើម្បី ដឹងខ្លះសេចក្តីនៃសុគាសិតនិងទុក្ខាសិតបាន ពួកទៅភា ដ្រះថ្នាក្នុង ព្រះពុទ្ធ ដ្រះថ្នាក្នុងព្រះធម៌ ដ្រះថ្នាក្នុងព្រះសង្ឃ តែងចូលទៅអង្គុយ ជិតព្រះពុទ្ធមាខព្រះភាគ សួរនូវប្រស្នានិនិព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ កាលបើ ប្រស្នា ដែលព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគដោះស្រាយហើយ ភិមានចិត្តកែលយ ពួកទៅតា មិនប្រកបដោយកម្មជាទៅង 🖰 មិនប្រកបដោយកិលេសជា រនាំឪ មិនប្រកបដោយជ្រៃកដានោំឪ មានសទ្ធា មានធន្លូ: បញ្ហា គួរដើម្បីចុះកាន់សមត្តនិយាម គួនិកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួក ទៅតា មិនសម្ងាប់មាតា មិនសម្ងាប់បិតា មិនសម្ងាប់ព្រះអហេត្ត មិនធ្វើព្រះលោហិតរបស់ព្រះពុទ្ធឲ្យកើតឡើង មិនបំបែកសង្ឃ ខៅតា មិនសម្លាប់សត្វ មិនកាន់យកខ្លាំខ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ មិន ប្រព្រឹត្តរុសក្នុងភាមទាំងឡាយ មិនពោលពាក្យកុហក មិនមាន៧៣

សិតសៀត មិនមានកំបាអាក្រក់ មិនពោលពាក្យរោយវាយឥតប្រ-

យោជន៍ មិនមានអភិប្បាយ់ប្រក្រតី មានចិត្តមិនព្យាថាទ ជាសម្ពាទិដ្ឋិថ្ក ។

អាមត្តា ។ សាញ្នាំ អត្ថិ នេវា អជន្បា ម ខេន្បូម្វីតា

ស៊ីតាជំ អត្តមញ្ចុំ ។ បេ។ អត្តិ នេក់ តុខ្មេ ស៊ីតាជំ អត្តមញ្ចុំ

ជមាឃា ១ ជា មាសា ខ្មែរ នៅ ខា រង ប រង់ ខេ

នត្តិ នេវេស (១) ប្រជាព្រះយងសោធិ ។

លាស អស្ថិ ១៧ជា

រស់បម្រើពី៣ ១៧ជង្គ

ហើ ។ ហើញតាល់វិលា មិនល្ងន់ មិនទ្វៅ ចេះជំង មិនប្រកប្បជាយ ការពោលដោយដៃ (ដូចជាមនុស្សនះ៖) អាចដើម្បីជំនិន្យូវសេចក្តីនៃ សុកាសិតនិងខុត្តាសិត ។ បេ ។ ពួកល់វិលា ជ្រះថ្នាក្នុងព្រះពុទ្ធ ។ បេ ។ ជាសមា្តិជ្ជិ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រ-ព្រឹត្តិទ្រាញចរិយធម៌ក្នុងលៅលោក មិនមាន ដូច្នេះឡើយ ។

(២៥៦) ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបយៃធម៌ ក្នុងពួកខេវតា មានឬ ។
អើ ។ បព្ទជ្ជា ភាពនៃបុគ្គល់ខានក្បាលត្រដោល ការខ្រុខផែសំពត់
ការសារៈ ការខ្រុខជំបាត្រ ក្នុងពួកខេវតានោះ មានឬ ព្រះសម្បសមុទ្ធទាំងឡាយ ព្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំងឡាយ គូនៃសារិក កើតក្នុង
ពួកខេវតា មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

ក្សត្តិលា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចំពោធមិ ក៏មាន ក្នុន្តិនោះដែរ ក្រុងទីលា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក្នុងពួកទៅតា មិនមានខេទ្ត ។ គើ ។ បព្ទជ្ជា មិនមានក្នុន្តិលោ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុន្តិនោះដែរ បព្ទជ្ជា មិនមានក្នុងទីលោ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះ ដែរ ឬ អ្នក មិនមាន ក្នុងទីនោះ ដែរ ឬ អ្នក មិនមាន ក្នុងទីនោះ ដែរ ឬ ក្រុង មាន ក្នុងទីលោ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ក្នុងទីលោក ការប្រព័ត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ក្នុងទីនោះដែរ ក្រុងទីលោក ការប្រព័ត្តិព្រហ្មចំណេធមិ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ក្នុងទីនោះដែរ ក្រុងទីលោក ការប្រព័ត្តិព្រហ្មចំណេធមិន ក្នុងទីនោះដែរ ក្នុងទីនេះ ក្រុងទីនេះ ក្រុង ក្រុងទីនេះ ក្រុង ក្រិស ក្រុង ក្រិ

မြေးလိုင္းကမႈမွာ ကန္ဆီ ဗန္ဆီ ဗန္ဆီ မန္ဆီ မြဲးလို-ស្នេយក្រមាន ៤ មានស្លា ៤ លោ ខេត្តជំនួត សក្សា ឧ បញ្ជូតិ ချက်မြန်တာဟု မောန္နာ ရ အာန္နမ္နီး ရဲ ရေးရေ (೬६५) ខេណ្ឌ ដំណើញ បន្ទំនួ រ នេះស្រី ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧទ្ទំ ឧហ៊្វីញ ខនេះ ស្រប់ខណ្ឌប្រហ ៣៦ ត់ហ៊ីញ ខង្ខំ ងង ឯសិច្ចេក្សេមេសង្ខ ឯ ខ សេរុ နေးရီ ခရေခ ကည်း ဆည္ ဆက်္ကာကွ ဆည်းေျပြည်-ធំប ព្ធ នៃ ឧត្ត ខ្យុលាក្រស យុទ្ធ មាលិចច្លេងទេស្ស ឯ សឧយី ឯ លោ សោង ឧកេរិត មិសិចក្រេកម្រេ លោ ខ ឈេខ ខង្ខំ នុស្សី ឱសិចិញ្ញេក្យេស ឯ ខ សេះ វត្តត្វេ ១ ខេ ១

បញ្ជ្ជា មិនមានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិទ្រាញចរិយធម៌ ក៏មិនមានក្តុំទីបនោះ ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាបួស ការប្រព្រឹត្តិទ្រាញចរិយធម៌ បេសបុគ្គល នោះមាន បុគ្គលណា មិនបួស ការប្រព្រឹត្តិទ្រាញចរិយធម៌ បេសបុគ្គល នោះមិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[២៥៨] ភាពខែបុគ្គលមានក្បាលត្រ ភោល មិនមាន ក្នុងពួក នៅភាខេត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយែធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅភាខេត្ត ។ អេ ។ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលត្រងោល មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មទិលេធមិ ក៏មានក្នុងទីនោះដែរ ភាពខែបុគ្គលមានក្បាលត្រដោល គុនសន មន្ត្រយា មាក្រែងប្រាស់ លេខគ្នុ មគុនសន ជម្ពេចនោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ភាពនៃបុគ្គលមាន ក្បាលត្រដោល មានក្នុងខ័ណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ ក៏មានក្នុង ននោះដែរ ភាពនៃបុគ្គលមានក្បាលគ្រងោល មិនមានក្នុងទីណា ការ ត្រៃម្នៃសិល្បាយធាត្ន មុគុខសាខ មីខ្ពស់ខ្ពះព្រះជ្រៃ វ ដេ វ ជំមិល ណា មានក្បាលត្រងោល ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចយៃធមិ របស់បុគ្គល នោះ ក៏មានដែរ បុគ្គលណា មិនមានក្បាលគ្រាំងាល ការប្រព្រឹត្តិ ក្រហ្មច្ចិយធម៌ បេសបុគ្គលនោះ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខ្មែរ ។ បេ ។

[គុតុម] នេះជ្រាំ មាហាដោះឃា ខន្ទ័ន្ធ រ ខេត្ត នេះស្រុ ត្រូឡាចវ័យក់សោត៌ ។ អាមន្តា អត្តិ កាសារ៉ាជារណា ឧឌ្គេរ ព្រួញជួយវា-មោ ៣៥ ខេត្ត មាមារុយ ហេ ខេត្ត ឧទ ១ ១លិខ្មុ-យក្រមាន ត្រា ម៉្មមិន នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ងខ្ញុំ មរាមារួយហោ ខ្លះខ្ញុំ មិរសិច្ចពេលម្រេ ៣ឆ្នំ ខេឌ្ឌ យទស្សស្លាល ខេឌ្ឌ ឧឌ្ឌ មិលិចពួលប្រសា-តំ។ អមស្ពា។ យោ កាសាវ ជាគេ តស្បើ စျေးရွာရီလောဂ်လော လော ကောက် ဒေ ဆာဂၢ ခါ ဆို ့ ស្សារ្ត្រី ខ្ពស់ ខ ៗ (ប ៗ

ಕತ್ತು ದಜಿಪುಯು ಜುಪ್ಲೇ ಠಿಮೆದ್ಯುಡಾಭೀಳು ದಾಪಿ ಜೀಭಿಗೆ ಠಿಮೆದ್ಯುಡಾಭೀಳುತ್ತು ಎ ಜುಕಮಿ ಎ ದಾಪಿ (೯೯೦) ಜೀಭಿಗೆ ದಪಪುಯು ಅಪ್ಲಿತ್ತ ಎ ಅಪ್ಲಿ រាភិត្តពូលីដក កជាវិត្ត

(៤៥៤) ការ(១(១៨ខ្លាស់ពត់កាសាវ: ក្នុងពួកទៅតា មិនមាន ខេត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយៃជមិ ក្នុងពួកទៅថា មិនមានខេត្ត ។ ក្រើ ។ ការខ្រែន់សំពត់កាសាវៈ មានក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-បរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ការទ្រទ្រង់សំពត់កាសារៈ មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រំយធម៌ កុម៌នមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ២ ។ ការទ្រទ្រង់សំពត់កាសាវៈ មាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រះយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ ការ ទ្រទ្រដ្ឋភាពសាវ: មិនមាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មប្រិយធម៌ អមិនមាន ក្នុងខ្នាះដែល្ហ ។ អើ ។ . បុគ្គលណា ខ្រែងសំពត់ កាសាវៈ កាច្រេត្តត្រូច្នាយធម៌ បេសបុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល ឃា គុន្ធ៤៤ខុឌុស្ខាន់មាសារៈ មារត្រើ្ខដឹងលិចក្រោតក្រោងគ្នា នោះ មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរស្រាល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។

(৮៦០) ការទ្រទ្រង់ជាត្រ មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតាទេថ្ម ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតាថ្ម ។ អើ។ ការទ្រទ្រង់ ក្រុ មាន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ

த) பட்டி

សេត្ត រុឌីនៅ ឯ នេ ឯ

ខ បានេទ្ធ បន្ទំ ឧសា សិសិច្ចាធារូបមាន ឯ ប

ខង្គំ បង សិសិច្ចាធារូបមា បាន បង្ខំ បង្ខំ បងប

ប សេត្ត រុឌីនៅ ឯ តេ ឯ ជានិ មង្គំ ជនិយាហា

បង្ខំ បងខ្លាញ់ រុឌីនៅ ឯ ចេ ឯ បាន អង្គំ ជនិយាហា

បង្ខំ បងខ្លាញ់ រុឌីនៅ ឯ ចេ ឯ បាន អង្គំ ប្រជុំ បាល

បង្ខំ បងខ្លាញ់ រុឌីនៅ ឯ ចេ ឯ បាន អង្គំ ប្រជុំ បាល

បង្ខំ បងខ្លាញ់ រុឌីនៅ ឯ ចេ ឯ បាន អង្គំ ប្រជុំ បាល

បង្ខំ បងខ្លាញ់ រុឌីនៅ ឯ ប្រជុំ បាលប្រហាញ់ រុឌីនៅ ឯ

មាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សាន ប្រទៅថាត្រ មិនហន ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិត្រហូចយោធមិ កំបាន
ក្នុងទីនោះដែរ ការប្រព្រឹត្តិត្រហូចយោធមិ បេសបុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល

ប្រហូចយោធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីលោ ការប្រព្រឹត្តិត្រហូចយោធមិ កំបាន

ប្រហូចយោធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា

ប្រហែចយោធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា

ប្រហែចយោធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា

ខេត្រន់ជាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហូចយោធមិ បេសបុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល

ណា មិនទ្រទេជំជាត្រ ការប្រព្រឹត្តិត្រហូចយោធមិ បេសបុគ្គលនោះ មាន បុគ្គល

លោ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(6 ៦ ๑) ព្រះសមាសម្ពុទ្ធ ព័ន៌ ទ្បាយ មិនកើត ក្នុងពួក ទៅតា ទេឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច យេធមិ មិនមាន ក្នុងពួក ទៅតា ខេឬ ។ អើ ។ ព្រះសមាសម្ពុទ្ធ ព័ន៌ ទ្បាយ កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច យេធមិ ក៏មាន ទៅ ក្នុងទី នោះ ដែរ ព្រះសមាសមុទ្ធ ព័ង៌ ទ្បាយ មិន កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច យេធមិ ក៏មិនមាន ក្នុងទី នោះ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រះសមាសមុទ្ធ ពាំង៍ ឡាយ កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច យេធមិ ក៏មាន ក្នុងទី នោះ ដែរ ព្រះសមាសមុទ្ធ ពាំង៍ ឡាយ មិន កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មច យេធមិ គឺមិនមានក្នុងទី នោះ ដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះកាត ប្រសិត្តក្នុងហុម្ពុទី នៃ ជាតោ ពោធ៌យា មូលេ អភិសម្ពុធ្វោ ពារាណសំយំ អក់តោ ឧទ្ទព្ធក្តិ បង្គិតិ ឥគ្គ តន្ថេរ ទ្រហ្មខរិៈ យវាសោ ឧទ្ធញ្ញាត្រ ច្រហ្មខរិយវាសោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វោ ។ ខេ ។

[၉၉၉] ខេណ្ណា ត ដើម្មភាគីយ៉ា ប៉ុត្តិខ្មែរ ឯ ឧត្តិ ដេវេស ត្រូវប្រជាយវាសោតិ ។ អាមត្តា ។ លាង ឧដើយមាដីដំ ៩៧៥ខ្វី ៩ ២៤ ស្រីពួល-ម្យា ខាង ខាន់មាមដំណំ ខាងពីធ្វី ខេង្គ សង ម្រិសិខ្សាលម្រោយ ៤ ថ សេដូ ម៉េសិ ៤ គេ ៤ ကည္ဆီ ဂႏၵိယမှာခါလီသံ စဂၤ်ဒီဒီ ၿပည္နေ မြဲလ်ပ္ခက္ ម្រោ ៣ឆ្នំ ត្រើយកាដ់ប៉ា ខ័ព្ឌច្បី ខុខ្មុំ ឆ្នំ ម្រិល្បិច្ចាំយក់ សានា ។ អាមត្តា ។ មជ្ឈិមេសុ ជន-ព ខេស្ ខ ខេស្ត ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្ន យក្រោះ ជន្តាត្រ ព្រញ្ជព្យាក្រោះ ។ សោះ រុស្ស ១ ខេ ១

(គ្រោក់ន) ហើយគ្រាស់ដឹង ទៀបគល់ ពោធិត្រឹក្ស គ្រះមានគ្រះកាត (អន្តនោះ) ខ្ទន់ញុំាន់ជម្លូចក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងក្រុងពាក់ណៈបើ ការ ប្រត្រឹត្តិត្រហ្មចិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះ ១ ដែរ ការប្រព្រឹត្តិទ្រហ្មុ-ចរិយធម៌ ក្នុងទីដទៃ មិនមានខេប្ ២ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ២ បេ ២

ខេត់ ឯ មារត្រែង្រ្ទីខេត្តបាធាធាត្ន មិត្តបឹមខេត្តមា តួខុសខ៤៤៤ ឯកម្មេ ប្រះជធម្មេសគីនិងខ្មាញ មេខ និង្គហា មាជាប្រើខ្មីប្រសិន្ត្រាស់នគ្រួ កំមាន ក្នុងទីនោះដែរ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រៃធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួវ ក្រាលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ព្រះបច្ចេកសម្ពុទ្ធនាំងឡាយ កើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិទ្រាហ្មព្រិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ គ្រះបច្ចេកសមុទ្ធទាំង ទ្វាយ មិនកើត ក្នុងទីណា កាប្រេច្រឹត្តព្រហ្មពិយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុង ជនបទ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព័យធម៌ មានតែក្នុងទីនោះឯង ការប្រព្រឹត្តិ ប្រាហិចព្រោធត្ន មិខ្មុនទៀន គុខគាន ខេត្ត ឯ មិមគូនមីរប្រាហ យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦៦៣) ដេក្រស់ មានមក្លេង ខ័ពិវិឌីមួយ ឯ ខង្គំ ខេត្តសា ១ សិត្ត ខេត្ត ខេត្ លន្ទ សារមេកាំមូ ឥ៧៥មួ មនៅ ១លិស្តាលមុ មោ ៣៦ មាយេធំ ខំណីជីង ខង្ខំ មង ១៣០ ចរិយវាសោតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ យក្ សារគេយុគ៌ ឧប្បជ្ជត់ តត្តៅ គ្រូឡូចរិយវាសោ យង់ មាមេណ់ដូ ចំពីដីង ចង្ខំ ងង់ មិសិត្តិញ-វាសោត ។ អាមន្តា ។ មកនេស្ សាកែយុកំ នពិវិទ្ធិ ងនើង មិសិទ្ធិធារម្យា ខង្គិយីនៃ មិសិ-ត្រៃប្រាស្រម្នាំ ១ ខ ស្ដេ មុខ មេ ១

[၉၇၉] គង្គំ នេះក្រៅ ស្រីឃិនក្រាប្រមាន ភ អាមត្តា ។ សព្វនេះស្រុ មគ្គិ ព្រស្មិនរិយ្យសេភិ ។ ឌ សេរ ស្ត្រី ជ សេ ឯ

[គ្ គុន្ត] ងន្ទំ ឧច់ កៅកា ខិសិច្ចពារ មេន ឯ មាននិ ។ មាននៅមៅ អង្គ ប្រភិព្យាក វា សោតិ ។ ឧ ហេវិវត្តព្វេ ។ បេ។

ស្រាប់កំណែរមា

[6/60] ดูใสงกรัต ยิสเคิด คลีภูตเจริกาจฐ ฯ คาร ត្រើយប្រក្សាលាធត្ត ជម្លើយ ទៀត គុខសាន ទៅ ភា ក្នុ គូនៃសារិក កើត ក្នុនទីណា ការប្រព្រឹត្តិគ្រាហ្មទិលធម៌ ក៏មាន កង់ទីនោះដែរ គូនៃសាកែ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មព្រៃធម៌ កុំមិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ មេ ។ គូនៃសាកែ កេត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មល្វិយធម៌ ក៏មាន ក្នុងទីនោះដែរ គូនៃសាកែ មិនកើត ក្នុងទីណា ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មខយធម៌ ក៏មិនមាន ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ កើ ។ គ្យិនសាកែ កើត ក្នុរីដែនមគធ: ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មបយេធម៌ មានតែក្នុន ដែនមគធ:នោះឯង ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចយោធម៌ ក្នុងទីឯទៀត មិនមាន ខេត្ត រ ដម្មន្ទិរយោល យ៉ាងខេះខេ ១ ខេ ១

[គុទ្ស] សរាព្រៃត្រឹម្មិលភិព្យាធត្ត មិឌ្ឌមិនស្វេ សន្តជំ មើ ។ ការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មចំយេងមិ មាន ក្នុងក្រាច់តែរាទាំងអស់ឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះទេ ៗ បេ ៗ

(65៥) ការប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រះយធន មាន ក្នុងពួកមនុស្សប្ ។ ដើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយែធម៌ មាន ក្នុងមនុស្សទាំងអស់ប្ ។ អ្នកមិនគួរនោល យាង៍នេះទេ ៗ បេ ៗ

ខ្សួលបុសោស្ង ឯ ខ សេរ្ត រុឌ្គីខេំ ឯសេ ឯ មាតឃ្លី ឯ មកយើសឌេស់ ខេត្តកាំ គុស្គី មេលី-(೯۶۶) អង្គី ខេត្តកាំ មេលីខរួលបុសេស្ន ឯ

ខេត្ត ។ ខ លោ, នេះ ខេត្ត ៤ ខេត្ត មន្ត្ឋ ។ ខ លោ, នេះ ខេត្ត ខេ

ចន្ទំ ខេត់ខេត្តពេលក្រហ កាយីកាខើហា, ខេត្តកាំ មន្ទំ ខេត់ខ្មុំ មននិ ចន្ទំខ្មុំ រ ដកយើកខើហា, ខេត្តកាំ ដង្ខំ ពាន់ ចន្ទំ ខេត្តពេលក្រហេខ្មុំ រ មានយ រ ខេត្តពាប្រហ កាយីកាខើកាំ() ខេត្តកាំ ដង្ខំ ពាន់ ខេត្តការ ដង្ខំ ពាន់ មន្ទំ ពង់ ពន់ ចន្ទំ ខេត្ត អង្គ ពាន់ អង្គ មន្ទំ ពង់ ខង្ខំ រ ដកយើកខើកាំ មន្ទំ ពន់ បន្ទំ ខេត្តកាំ ខេត្តកាំ បន្ទំ ខេត្តកាំ មន្ទំ ពន្ធ ខេត្តកាំ បន្ទំ ខេត្តកាំ ខេត្តកាំ បន្ទំ ខេត្តកាំ

៖ អស់ព្វាស់ត្រូសុ ។ ២ រាភិពឲ្យចិស្តិត នេះវេត្ត

(៤៤៤) មារតែប្រើប្រើប្រើបាលព្រល់ មាន មីខ្លាំងសេសបាថៃ ភ ក្ស ។ ហៅកម្រិន្និន្រាស់ត្រូវពេធត្ន សុខ ជំនួស៊ីមុខេត្តមា បេឃិះណុ មសត្វាសត្វវៃឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ [គ្នុង] មាក្រៀងប្រលិញកានគ្ សន ជំព្បឹមពេរបៀក រ គើ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយៃធមិ ក្នុងពួកមិលក្នុងន ជាអ្នកមិនបេះដឹង គ្នេបប្តនិមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគត់បេសក់ក្ ក់ក្នុ ។ ហុ-សត ខហុសិកា ខេ តើមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ។ [၉១៥ | មារត្រៃម្នៃមិល្ចិច្ចពោធត្ន និងបឹមស្យេ សាកាវិ ភ ត្រទេសដែលឡឹមទេវុឃត្រៃដីដែលចំពោធគ្ន មួយន តែទេសព្រោ ពួក ទៅតាមនៃប្រព្រឹត្តព្រហ្មបយេធមិ ក៏មានឬ ។ ទៅតាជាន់អស់ពាស់ធ្វ សនកាប្រេព្រឹត្តិព្រហ្មព្រៃយធម៌១៖ មិនមានកាប្រេព្រឹត្តិព្រហ្មព្យយធម៌ៗ៖ ពួកទៅតាជាន់សញ្ចាសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយែធម៌ទុះ មិនមានការ ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្រះជាងគ្នះថ្មី ឯ មិមគ្នងទីពេល ឈ្នះខេះខេ ឯ លេវ មិញ ភា្ភ ទៅតា មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចរិយធម៌**ខ្វះ** មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្ម-ត្តពេធត្ងរំស្នំ រ មែរ ជំនានមិត្ត ហា គុនសនមិត្ត ហា រ ខេម្ម ជាន់អសញ្ញសត្វ មិនមានការប្រព្រឹត្តិត្រហ្មបំយេធម៌ ខៅភាជាន់សញ្ញសត្វ

ទ ម. អសត្តាសត្តេស្ ។ ២

ការប្រមន្ទ ៤ ១ ស្សេ នើខេ ១ សេ ៤ មានយ ៤ មកយើកខេត្ត ខេត្ត មន្ទី ២សិខ្ម-កយើកខេត្ត ២សិខ្មកស្រុសខ្ម ៤ ខេត្ត ខេត្ត ២សិខ្ម-ខេត្ត ២សិខ្មកប្រការ មន្ទី ២សិខ្មកប្រការ ៤ ខេត្ត ២សិខ្មកប្រការ មន្ទី ២សិខ្មកប្រការ មន្ទិ មន្ទី ២សិខ្មកប្រការ មន្ទី ២សិខ្មកប្រការ ខេត្ត ខេត្ត មន្ទិ

(१०५) मध्र वरागीम शिर्घेदालप्रामाध्र न អង្គ យុង អង្គ អង្គ យុង បង្គុំង ។ បច្ចុំខ្លុំមេសុ ព្រព្ធម្មេស មន្ទិ យនិ មន្ទិ យនិ ចន្ទ មិសិ ខ្សែលក្រម គ្នា មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត ខេត្ត ក់តំ ក់ត្ថ ក់ត្ថិន ខុទាសតាន ខុទាស់កាន់ ឧញ្ជូនេះ ពុខ១៩េះ មន្ទំ លន្ទំ មន្ទំ បន្ទំ ខង្ខំ ស្រល់ឧក្ណេមទោង ។ ២ សេដូ ម៉េដៀ ។ (គុម,០) ឧដ្ឋសារីស់ អង្គ ៣ង ខង្គ មិសិត្តាធារម្យេង កាត្ត កាត្ត ឧត្តត ។ បច្ចុន្តមេសុ ជនបនេសុ នទ្ធំ ១១១១ ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នត្ត កត្ត កិត្តនំ កិត្តនំនំ ឧទាសកាន

មានសាប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្វិយធម៌ល្អ ។ ទៅតាជាន់ករសញ្ជាសត្វ មិនមាន ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្វិយធម៌ល្អ ។ អើ ។ ទៅតាជាន់សញ្ជាសត្វ មិន មានកាប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្វិយធម៌ខេល្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ ទៅតាជាន់សញ្ជាសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្វិយធម៌ល្អ ។ អើ ។ ទៅតាជាន់អសញ្ជាសត្វ មានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មព្វិយធម៌ល្អ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ខ្វះឬ ។ អើ ។ ចុះមានក្នុងទីណា មិនមានក្នុងទី ណា ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនមានក្នុងបច្ចុន្និមជនបទ ដែលជាជនបទមិនមានគតិបេសពួកកិច្ច កិត្តិទី

នុទាសិតាន ខណ្ឌិទេសុ ជនខានេសុ អត្តិ គ្រូញ្ន-ច្ចាំយក់សេត្ត ។ បច្ចុខ្លាំមេសុ ជិនបានសុ នត្ត គ្រូញ្-ចរិយក់សោត មិលត្តូសុ អរិញ្ញាតាប្រេ យុត្ត ឧត្តិ តត់ ភិក្ខុជំ ភិក្ខុជំជំ ខ្ទេសកាជំ ខ្ទេសកា-នន្ត្នំ ។ អាមន្ត្តា ។ មជ្ឈិមេសុ ជន១ ខេសុ នត្តិ ಕ್ಷರಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪ್ಯಾಭಾರ್ಥಿಯ ಸ್ವಾಪ್ತಿ ಸಿ ត្តិខ្លុំ នេស់ ឧខតនេស់ ងន្ទំ ២សិច្ចេលប្រស គ្-ល់ក្សុស អរិញ្ញាត់ប្រសុ យត្ត នត្តិ កត់ ភិក្ខុនំ ក់ត្ថេខ ខុខាសតាខំ ខុខាស៊តាខត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តៗ ។ មេ។

(၉၅၀) မည္ဆို (ဧလူက် သြည့်စေးကြားဟုသည့္ နွ អាមត្ត ។ ឧឧ វត្តិ ភគាតា គឺមា ភិក្ខាវ មាខេមា ជូនខ្ពស់ ឧទ្ធស្សា ឧទ្ធស្សែង ខ ឧទ្ធស្សើ អដ់ក្សា និ ដេឋ ខ តាវត្តិសេ ។ កាត់មេហ៍ គឺហ៍ ។ ស្វារ សត៌មណ្ណេ ឥជ ព្រហ្មច្ចិយវាសេត្ត អៈត្តូវ សុត្តនៅតំ ។ អាមន្តា ។ គេខ ហំ ខត្តិ នេវេសុ ច្រហ្មត់យក់សោត៌ ។ សាវត្ថិយ៍ វុត្តិ ភគវតា ឥជ

មសិស្យូចិដ្ឋា ១៨៨គ្

ទទាសត ទទាស់កា ក្នុងបង្សិបជនបទ មានការប្រព្រឹត្តិ(គ្នាហ្មារិយធិប ឬ ។ ការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មចយៃធម៌ ក្នុនីពួកប៉ុសក្នុជន ជាអ្នកប៉ុន្ទិចេះជំនឹ មិនមាន ក្ដែបច្ចុន្ទិមជនបទ ដែលជាជនបទបន្ទានគត់ ប្រេសពួកកក្ ភិក្ខុន ទហុសក ខហុសិកាហ្គ ។ គេ ។ ក្នុងមជ្ឈឹមជនបន មិនមានការ ត្រឹម្តី ពេលិច្ចាកានគ្និវ ជា មិនគួរយោល កាន្ត្រះខេ ជ មិន្ត គុញ្ជិតជនឧ៤ សនមារព្រៃជ្រឹម្ពិស្រសិត្តពោធគ្នក់ រ មេ រ មារ ប្រព្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ ក្នុងពួកមិលក្នុជន ជាអ្នកមិនចេះជំង មានក្នុជ បច្ចុន្និមជនបន ដែលជាជនបនមានគតិ បេសពួកកិត្ត កិត្តិ ទបាសក • ជាសិកាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ ២ ។

(គុល្ស) ដម្តប់ដុះសុម សនុយា (១២២៤០ បានក្នុង ឯ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលក់ពុំពុំងឡាយ ពួកមនុស្ស នៅកង់ដម្បីប គ្របសង្គត់ នូវត្លកមនុស្សនៅកង់ទត្តក្រុះទូប៨ង នូវត្លក ទៅភាជាន់តាវត្តឹង្ស្រង ដោយ ហេតុលា យ៉ាង ។ ហេតុទាំង លូ នោះ ត្រង់ជាតែ រ មនុក្សព័ត្ន ដឹមនៅក្រុម ស្នាប់ ១ ការច្រព្រឹត្តិត្រហ្មទេលធនទី ១ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រពិតប្ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ ក្នុងពួកទៅភា មិនមានការប្រព្រឹត្តិព្រហ្មបំយេធមិ ទេថ្ម ។ គ្រះមានព្រះភាគ ខ្ទន់គ្រាស់ក្នុងក្រុងសាវត្តថា កាច្រេត្រឹត្ត

មេលីឧក្ឧប្យុស្សន ឯ សឧស ឯ សារុម្ភិយ យើរុ ខេត្តខេត្តពេល ខេត្តយើង ខេត្តពិត្យពេលមួ រ ន់ ហេរំវត្តត្វេ។ មភាតាមិស្ប បុក្តលស្ប បញ្ចោះ រុស្តាតិយាធិ សញ្ញោជនាធិ ខហ័ខាធិ ខញ្ចុទ្ត។-តិយានិ សញ្ញាជនានិ មហ្វហ័យនិ ៩នោ ខុតស្ប សន្ថ ឧប្បន្នស្បី មេល ពេលព្យឹត្តិស ។ សត្ថា ។ សញ្ចុំ អនាតាទិស្ប ខុត្តសស្ប ខញ្ចោះម្កាត់យាធិ សុត្រោជនាធិ មហ័នាធិ មញ្ជូទូក្រក់យុធិ សុត្រោជ-សានិ អប្បហ័យន ៩តោ ខុតស្ប តត្ ជប្បន្នស្ប តហ្ ៩ហុហ្គត្ត លោ វត ហេ វត្តព្យេ នគ្នា នេះសេសុ មិលិខ្មុំជាមុសេឌ្ ឯ ឧបមគ្គភា ដំដែលភារិ បញ្ជារុទ្ធាតិយាធិ សញ្ជោជនាធិ បញ្ជីនាធិ បញ្ជូនទ្រុ-គំណន់ សព្យោជនាន់ អព្យល់ខាន់ ៩គោ ខុតស្ប សង្ ខព្សីមីណ៍ ឃស្ល ឃុស ខ្យុំ សត្តិតាំយោ តាហ្គឺ មកាហ្គីស្តីព្រៃពាត់ ។ តន្តេ។ ។

ប្រាណិច្ចពេលពេញ ខាន ជនស្រែងសាវត្ថិនេះ ដូច្នេះសែនឬ ។ ហើ ។ ចុះការប្រព្រឹត្តព្រហ្មចយេធប មាន ក្នុងក្រុងសាវត្តតែប៉ុណ្ណោះ ក្នុវិង សៀន ភូនលាខុយាត្រែជ្រៃសិច្ចភេញ ក្នុក្រេស ភេឌ ខេរៈខេ ។ មទាតាមបុគ្គល បានលះសព្រោជន: ដាចំណែក១ជ ញ ក្រោម ៩ មិនទាន់លះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ៩ លុះឲ្យគ ហកអត្តភាពខេះ នៅកើតក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ចុះការកើតឡើងនៃ ផល ក្នុងខណា ។ ការកើតឡើងនៃផល ក្នុងសុទ្ធាក់សនោះឯង ។ បើអនាគាមហុគ្គល បានលះសញ្ជាជនៈ ជាចំណែកខាងក្រោម៤ មិន ពនលះសព្រោជនៈ ជាចំណែកទាងលើ ៥ លុះឲ្យត្ថាកអត្តភាពនេះ ទៅ បានទៅកើតក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះ ការកើតឡើងខែផល ក៏ក្នុង សុទ្ធាវាសនោះឯង ម្នាលអ្នកដ៏១ម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការប្រព្រឹត្តិ ព្រហ្មព្រៃធម៌មិនមាន ក្នុងពួកទៅភា ដូច្នេះទេ ។ អនាគាមបុគ្គល ជានលះសព្រោជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៥ មិនខាន់លះសព្រោជន: ជាចំណែកខាន៍លើ ៥ លុះឲ្យតហកអត្តភាពនេះទៅ បានទៅកើតក្នុង ឋាន់សុទ្ធាកុសនោះ ចុះការដាក់ចុះនូវការៈក្នុងទីណា ការកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ក្នុងទីណា ការលះតិលេសក្នុងទីណា ការធ្វើឲ្យជាតិច្បាស់ខ្លុំនៃពេធ ក្នុង ទីណា ការចាក់គ្នុះខ្លាំជមិមិនកំរើកក្នុងទីណា ។ ក្នុងសុទ្ធាក់សុនោះឯង ។

កោះពេត ។

တက္ခဲ့ မက္ကေပ်မျ မုဂ္ဂလမျ ေရးကူးမွာခဲ့တာနဲ ស ពោជនាធិ បញ្ចីខាធិ បញ្ជូនអ្នក់យាធិ ស ពោ-៩៣៤ អប្រាំលខំ ៩ តោ ខុតស្ប តត្ត ឧប្បន្ន-ស្បី ឧណ្ឌ ឧស្ណានិក្សា យោ មួយ មន្ត្រីលើ ខត្តិ ខេត្តសា ខេត្តសាស្ត្រ ។ ឧសមាត្តសា មុក្ខហស្ស ខញ្ច្រោះ មាន សញ្ញាជនាធិ មហិ-ជាជំ បញ្ចុទ្ភាក់យាជំ សញ្ញ្រាជជាជំ មព្យាជាជាជំ ត់ នោ ខុនស្ប តន្ត ឧប្បន្នស្ប តហ ដល់ប្បត្ត តហើ ភាពេទ្យលើ តហឹ ពុំក្ខេចវិញ្ញាតិ តហឹ កិ-លេសឲ្យពានំ នព័ និពេទសទ្តិកាំហេ រា្រប្តីខ្មុំបារប្រមាន ។ ល្ខំ ស្ ឧស្សង្គ លោ ឥដ្ឋ ភាពិភេស មក្ដេស ភក្គុ ដល់

អភិធម្មបំដាក់ កដាវត្ថ បើអនាគាមិបុគ្គល បានលះសរញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងក្រោម ៩ មិនទាន់លះសញ្ច្រេជន: ដាច់ណែកទាងលើ ៥ លុះឲ្យគហកអត្តតារា បានទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាកសនោះ កាត្រាសដឹងខ្លាំធម មិនកម្រេក ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះ ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកបិនគួរ ពោលថា កាប្រេត្រត្តិព្រហ្មចយៃធម៌ មិនមាន ក្នុងពួកទៅតា ដូច្នេះ អនាគាមបុគ្គល បានលះសញ្ច្រោជន: ជាចំណែកខាង ក្រោម៥ មិនទាន់បះសញ្ញាជន: ជាចំណែកខាងលើ៥ លុះ ច្បត់ថាតអត្តភាពនេះទៅ បានទៅកើត ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះ ការ កេត្តទៀតិខែផល គិក្ខុធីទីនោះ កាដោកចុះទូវភារៈ ក្នុធីទីនោះ ការ កណត់ដ៏ជំនួវទុក្ខ ក្នុងទីនោះ ការលះកំលេស ក្នុងទីនោះ ការធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវនិរោជ ក្នុងខឺនោះ ការចាក់ចុះនូវជម៌មិនកម្រើក ក្នុងខឺនោះ អ្នកនិយាយថា កាច្រេត្តត្រូវចំណេងមិ ក្នុងពួកទៅភា មិនមាន ដូច្នេះ គេដោយសេចក្ដីដូចមេច ។ បើដូច្នេះមានតែ អនាគាមិ-បុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវផល ភ្នំដល់នុសុទ្ធាក់សនោះ ។

្រាហូណីយកស

(២៧២) មយុខាត្ត ពិស្ត្រលោ ដូច អាវិវេធាន ចក្ដេច តត្ដល់ សច្គក:ពត់ត ។ អាមត្តា ។ សោៈ សាត្រា ត់ដែល ខេង ឃ្លាំខេត គម្រើច មុខ តុល មាន្ទិការពេទ្ធ ។ ៤ លោះ រុស្សាំ ។ ជេង មាលា-តាមី បុក្កលោ ឥជ ការ៉ាតេខ មក្កេខ ឥត្ត ដល់ សភ្គះពេធ័ត៌ ។ សទនា ។ សគានាគាមី បុក្សា ឥជ បរិធិត្វាយិច្ចក្តុះលា តត្ត ការិតេជ មក្តេជ ឥជ ដល់ សច្ចិតាពេត់តំ ។ ៤ ហេវំ វត្តឲ្យ ។ មេ។ សោតាបញ្ញា បុក្ខលោ ឥជ ភាវ៉ាតែជ មក្កេជ ឥជ ដល់ សច្ឆិតាពេតិតិ ។ អាមស្លា ។ មានា់តាមី បុក្ខ-លេ តត្ត ភាពិតន មក្ខេន តត្ត ដល់ សព្ទិត-រោត់តែ ។ ឧ មាវ វត្តត្វេ ។ មេ។ សភាពភាមិ ដុក្កលោ ៩១ មាំតំឡាយមក្កលោ ៩១ ភាពិភេទ មក្រេង ៩៩៩ ៩៧ំ សុទ្ធិការោត់តែ ។ អាមស្តា ។ មល់កម្ពុ ជម្លេញ នង្គ ឃ្សុំខេត ជប្រេច នង្គ ដល់ សញ្ចិតាពេត់តំ ។ ១ លេវ វត្តុឲ្យ ។ បេ។

[៤៧៤] វនោតាមិថុគ្គល មានមគ្គ១ម្រើនហើយ ក្នុងលោកនេះ ធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ គេ ។ សោគា-បន្ទបុគ្គល មានមគ្គបម្រើន ហើយ ក្នុង លោកនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំ ផល ក្នុងលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អនាគាមបុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វេទ្យជាក ច្បាស់នូវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាវាស់នោះថ្ម ។ មេ ។ សកទាគាមបុគ្គល ជាបុគ្គលបនៃព្វាន ក្នុងលោកនេះ មានមគ្គ១ម្រើនហើយ ក្នុងលោកនោះ ធ្វើឲ្យជាកច្បាស់ទូវផល គ្នងលោកនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ៗ បេ វ សោតាបន្ទបុគ្គល មានមគ្គុចម្រេន ហើយ ក្នុដ លោក នេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំផល ក្នុងលោកនេះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិ បុគ្គល មានមគ្គបម្រើន ហើយ ក្នុន៍ជាន់សុទ្ធាវាសនោះ ធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ ន្យដែល ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះដែល្ហ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាផ នេះទេ ។ បេ ។ សកទានាមិបុគ្គល ជាបុគ្គលបរិទិញ្ជាន គ្នងលោក ts: មានមគ្គបម្រើនហើយ គ្គដែលោកនេះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវផល ក្នុងលោកនេះថ្ម ។ មេ ។ មនាគាមបុគ្គល មានមគ្គបម្រើនហើយ ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់ស ទោះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុវផល ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់ស នោះ ដែល្កេ ។ អ្នកបិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ ខេ ។

អភិរព្យព៌ជា ភពវេត្ត

(គ្នាយ) ខ្ពុជា រួស្សាលត្វដីការី ដ់ដីហ្វារវិ មក្តោ ខ ភាវិយត់ ន ខ កាលេស ខហ័យខ្លឹ-ត់ ។ អាមស្ពា ។ សោតាបត្តិដល់សប្តិការិយាយ ត្នព្តិស្សី ដែលស្មី គមើរ ខ មន្ត្រា ខ មន្ត្រា គាំលេស បញ្ចីបន្តិ ។ ឧ ហៅ វត្ត ។បេ។ មុខ ស្រាលច្ចុំក្សី ត់ដែលសា ឧដើរ ខ ឃរូលខ្ ន ខត់លេស ខហ័យខ្លីតំ ។ អមន្តា ។ សភានា-តាមិដលសខ្ជុំគាំរិយាយ ខជិខគ្នុស្បូ បុក្កលស្បូ។ ខេ។ អយេត្តសទ្តិតាំយោយ មដិមន្តស្ប មុក្តលស្ប មក្តោ ខ ភាវិយតិ ឧ ខ គេលៃសា មហ័យខ្លួត ។ ខ លេដូ មុខ ខេ ឯ តេ ឯ

មន្ត្រាំយោយ ឧត្តឧទិអា ដិយ្ណសា ៤ ឧត្ត ឧទិអា ឧ មាយ្យ យុប្រកា ឧ ឧស្ឋិយខ្លុំ ឯ មេនុំ ឧ ស្សា ជូមហា ឧ ឧស្ឋិយខ្លុំ ឯ មេនុំ ឧ ស្សា ជូម ឯកសា ឧ ឧស្ឋិយខ្លុំ ឯ ឯ ឧ ស្សា ជា ឯកសា ឧ ឧស្ឋិយខ្លុំ ឯ ឯ ឧ ស្សា ជា ឯកសា ឧ ឧស្ឋិយ ជុំ

(២៧៣) បុគ្គល ដែលសម្រេចដោយការលះ កុដ្ឋលោកនេះ สาร์ไดชเเย็ยยลู ไดยิธตร์พะค์เพณบุ ๆ เก็ ๆ บุลุณ เบล็-បត្តដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខ្លាំសេត្តបត្តផល គ្រាន់តែបម្រើនមគ្គ តែមិន ទាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គល សម្រេចដោយការលេះ ក្នុងលោកនេះ គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនទាន់ លះកំលេសឬ ។ អេ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តដើម្បីធ្វេច្យជាក់ៗ ស ខ្លាំ សត្តភាមិផល ២ បេ ២ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់ ខ្ញុវ អហេត្ត គ្រាន់តែចម្រើនមគ្គ តែមិនទាន់លះកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ ប៉េ ។

(២៧៤) បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសោតា-បត្តិផល ចម្រើនមគ្គផង លះកំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អើ ។ បុគ្គលសម្រេចដោយការលះ ក្នុងលោកនេះ ចម្រើនមគ្គផង លះកំលេស ផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសកពាតាមិផល ។ បេ ។ អលេត្ត៩លស់ខ្ញុំ តាំយើយ បន្តិបន្តិប្ប បុក្កលស្ប មពុត្តិ អចរំទំ មត្តោ ១ ភាំយត់ កាំលេស ច ចហ្យីយុត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ៩៩ វិហាយខ្មុំ ស្ប បុក្កលស្ប អពុត្តិ អចរំទំ មក្ដោ ០ ភាវិយត់ កាំលេស ១ បហ្យីយុត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

(៦៩៦) មភាតាមី បុក្កៈលា កាត់ការណ៍យោ ការ៉ាត់ការយោ អលោហដការោ តត្ត ឧបបជ្ជត់តំ ។ អាមណ្ឌ ។ ការោហរណាយ បុឧ មក្តិ ការ៉េត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។

ស្រាក្ខមគឺលាក់វា

បុគ្គលប្រភិបត្តដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវអហេត្ត បម្រើរបន្ទផង លះ កំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ ហើ ។ បុគ្គលសម្រេចជោយកាលេះ គ្នេសែកនេះ ចម្រើនមគ្គផង លះកំលេសផង ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៤) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន

ការនាអប់រំហើយ កើតឡើង ក្នុងដាន់សុទ្ធាវាសនោះឬ ។ អើ ។

ព្រះអរហន្ត កើតទៀតដែល្ហ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងណានេះទេ

។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត កើតទៀតឬ ។ អើ ។ ភពថ្មីនៃព្រះអហេត្ត
មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ភពថ្មីខៃព្រះ

អហេត្ត មានឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ទៅកាន់កពដោយកព ទៅ

កាន់គតិដោយគតិ ទៅកាន់សំសារដោយសំសារ ទៅកាន់ឧបបត្តិដោយ

១បបត្តិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៦) អនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន
ការនាអប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ ទៅកើត ក្នុងជាន់
សុទ្ធាកសនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បី
ជាក់ចុះខូវការៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

() អន់) អន់ តា មេ ប្រក្សា មេ ខេត្ត ប្រកា មេ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

[២៧៨] អនាគាម បុក្ខលោ ភាគការណ៍យោ ការ៉ាន់ការ៉ា ជា នេះ មានការ តេត្ត ខិត្ត ខ ខ ភាពេលឈយ ខ្ន មគ្គំ ភាពគឺគំ ។ អា-មត្តា ។ អ:លាខាដភាពេ ខ តត្ត ខរិធិត្វាយត់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មហតាមី បុក្កលោ ភាគភា-ណ៍យោ ភាវិតភាវិនោ អមរិញ្ជាត់នុះក្នោ អម្បីមា-စက္ကိုလေးလာ မလစ္မိုက္ခရီကေဆာ မတ္မွန္တိုင္မွာကူးတျ តត្ត ឧបបជ្ឈត់ ៤ ខ អកុប្បប្បដិបាណ ឬ៤ មក្ត អាបតីតិ ។ មានឃ្លាំ ។ អន្បីជ្យូទីក្រុងនៅ ខ ទទ្ទេ សុទ្ធមិល្ខាណ៍ស្នួ ឯ ខ សេ ស្ត្រ ស្ត្រិស ស ស ស

អភិប្បាមិថា ១៨៨ឆ្ន

(២៧៧) បនាគាមិបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មាន
ភាវនាអប់រំហើយ តែមានទុក្ខមិនទាន់កំណត់ដឹង មានកំលេសមិនទាន់
លះ មាននិយោ មិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មានអកុហ្យួធមិ មិនទាន់
ចាក់ផ្ទះ វាមេងកើតឡើង ក្នុងជាន់សុទ្ធាកសនោះឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល បម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីចាក់ផ្ទះ ខ្លាំអកុហ្យួធមិឬ ។ អ្នកមិន
គួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៤៧៨] មនាតាមបុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការនា មប់រំហើយ តែមានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ កើតឡើង ក្នុជធ់ន់សុទ្ធាកស នោះ តែមិនខាន់ចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីដាក់ចុះទូវភារៈខេថ្ម ។ អើ។ ចុះ អនាគាមបុគ្គល មានការៈមិនទាន់ដាក់ចុះ តើបរិនិព្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធា-វាស នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ អនាគាមិថុគ្គល មានករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានកាវនាអប់រំហើយ នៃមានខុក្ខមិនភាន់ តំណត់ដឹង មានកិលេសមិនខាន់លះ មាននិពោធ មិនខាន់ធ្វើឱ្យជាក់ ច្បាស់ មានអក្សាធម៌ មិនទាន់ចាក់ធ្លះ រមែងទៅកើត ក្នុងដាន់សុទ្ធាក់ស នោះ តែមិនបានចម្រើនមគ្គទៀត ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអកុហ្ជធមិថ្ម ។ เมื่ ๆ ตุ:ศราภาษิบุลณ ยาลหกุบารตั้ ยิลคาล์[ลางนี้น์ เล็บโ-និព្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាក់សនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។បេ។

}1

យថា ម៉ាតា សហ្វេន រ៉ៃទ្វា នូរម្យំ កញ្ជា កាលំ ការតំ រ៉ាមទៅ មភាកាម៉ បុក្កលោ ៩៩ ការ៉ៃតែន មក្កេន តគ្គ ៩លំ សច្ឆិការោតីតំ ។ យថា ម៉ាតា សហ្វេន រ៉ៃទ្វោ នូរម្យំ កញ្ញា សសហ្វេរ កាលំ ការាតំ រ៉ាមទៅ មភាកាម៉ី បុក្កលោ ៩៩ ការ៉ាតែន មក្កេន តគ្គ សសហ្វេរ បរិនិត្យាយតីតំ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្យ ។ បេ ។

ព្រហ្ម១វ័យ៧ជា ។

ន្ទធិលោកហ

.(២៧४) និធ៌:សាធ៌សោ គាំលេស ដល់តំតំ ។
អន់ខ្លាំ ។ សោតបត្តិដល់សច្ចិត្តិយៃយ បដិបស្ចេ
មក្តលោ ខុក្ខខស្សៈខេត គាំ ដល់តំតំ ។ សត្តាយនិដ្ឋី វិចិត្តិថ្នំ សីលព្វតបាមាសំ តនេតដ្ឋេ ច
គាំលេស វាគានេស ដល់តំតំ ។ វាគានេសំ
សោតបញ្ហា វាគានេសំ ន សោតបញ្ហា វាគានេសំ
សោតបញ្ហា វាគានេសំ ន សោតបញ្ហា វាគានេសំ
សេតបញ្ហា វាគានេសំ ន សោតបញ្ហា វាគានសំ
សេចិត្តិតេ នុបសម្បន្និ វិហាតំ គាយេន ដុស់ត្វា
សច្ចិត្តិតេ នុបសម្បន្និ វិហាតំ គាយេន ដុស់ត្វា

ជាមិសេវាស មិន

សត្វប៊ុត ដែលត្រូវសហុត បោលទៅកាន់ទីន្វាយ ហើយស្លាច់ទៅយ៉ាង់
ណា អនាគាម់ចុន្តល មានមន្ត្នចម្រើន ហើយ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ធ្វើ
ឲ្យដាក់ច្បាស់ខ្លាំងល ក្នុងជាន់សុទ្ធាកាសនោះ ក៏យ៉ាងនេះដែរ ។ សត្វ
ម៉ឺត ដែលត្រូវសម្តេត បោលទៅកាន់ទីន្វាយ ហើយស្លាច់ទាំងសរ
យ៉ាង៍ណា អនាគាម់ចុគ្គល មានមគ្គចម្រើន ហើយ ក្នុងលោកនេះ
ហើយបរិនិត្វាន ក្នុងជាន់សុទ្ធាកាស ដូចជាម្រឹត្តស្ងាច់ទាំងសរ យ៉ាង៍
នោះដែច្នេ ។ អ្នកមិនគួចពាល យ៉ាងនេះខេ ។ ចៃ។

ចច់ គ្រូហ្មចរិយកថា ។

ន្ទំពីលោកហ

(២៧៩) បុគ្គលលះកំលេស ដោយចំណែក១ ឬ ១.គើ ១
បុគ្គល ប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ៗ ស់ នូវសោធាបត្តិផល គើលះអ្វី
ដោយកាយើញនូវទុក្ខ ១ លះសក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា សីលព្វតបពមាសៈ និងកំលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅក្នុងទីជាមួយនឹង
សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលពុតបរាមាសៈនោះ ១ សោធាបន្នបុគ្គល
ចំណែកមួយ មិនមែនសោធាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលដល់
នូវសោធាបត្តិផល ដែលបានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យ
ជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ

អភិបាលជំនាំ ១ភាវត្ត

វិលវត៌ ឯកខេស័ ន កាយេខ ដុសិត្វ វិលវត៌ រាយ មេ មាន នៃ មាន ខ្លាំ មាន ខេត្ត ខ្លាំ មាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត វីជី ពុធ្វេ ៩៤១ប្រាសា ខេន សមញ្ញាក់ តោ ១ម្នេំ ។ បែ។ សន្លែ ១ មេ ។ អរិយកាខ្ពេល សីលេល សមញ្ញក-តោ ឯក ខេស់ អរិយក ខ្ពេញ សីលេហ៍ ខ ស្ទទ្ឋា-ក តោភិ ។ ១ ហេវ៉ វគ្គព្វេ ។ មេ ។ សមុនយៈ ខៈស ្ខេខ គាំ ជល់តំតំ ។ សុក្តាយធំដ្ទី ជហត៌ វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលព្នាបរាមាសំ ឧធេតាដ្ឋេ ៩ គាំលេស សិកា ខេសំ ខ សោតាម ញោ ។ មេ។ ചി ക്കുമസ് នាយែកខ្ពស់ សីលេហ៍ សមញ្ជាត់តោ ឯកខេស់ អាយក ខ្ពស់ ស៊ីលេហ៍ ឧ សមញ្ជាត់ ។ ខ ហេវំវត្តឲ្យ ។ បេ ។ ធំពេធឧស្សាលេ គឺ ជហតិ-តំ ។ វិចិក់ខ្ញុំ ជហតិ ស៊ីលៗឧបរាមាសំ ឧធេតាដួ ខ គាលេស ឯគានេស ជហតីត ។ ឯគានេសំ សោត្យ ស្រាម នេះ មាន ស្រាម ទេវ **ង**ក្ខេស មាលកាខ្ពស់ សីលេហ៍ សមញ្ជាតា

ដែលមិនពាល់ត្រៅ ហើយនាមកាយ ចំណែកបួយ សត្តកូចរមហុត្តប កោលកោលបុគ្គល ឯកភិជិបុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្តីផ្ទះជាប់ន មគ្រេម មន្ត្រីនេះសំនិ មិត្តប្រះធត្ត រ លេ រ មន្ត្របះកេត្តិ រ ហេ រ ប្រភបដោយអរិយកខ្ពស់ល ចំណែកមួយ មិនប្រកបដោយមេលែកខ្ពះ សិល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ហើងខេះខេ ។ បេ។ តើលះអ្វី ដោយកាយើញខ្លាំសមុខយសក្ខ ។ លះសក្តាយទិដ្ឋិ វិចិ-ត់ថ្នា និងសីលព្វតបកមាសៈ ទាំងលះពួកគឺលេស ដែលជាចំណែកមួយ តាំង នៅជាមួយខ្ទឹងសក្តាយទិដ្ឋិ វិចកិច្ចា ខិងសិលពុកបកមាស:នោះ ។ សោតបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសោតបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ។ បុគ្គលប្រកបដោយមយោកន្ទសិល ចំណែកមួយ បុគ្គលមិន ប្រកបរដាយអរិយកន្តសិល ចំណែកទួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាងនេះទេ ។ ខេ។ គេលះអ៊ី ដោយការឃើញនូវនិពេធសច្ច ។ លះថៃកិច្ចា និងស៊ីលព្វតម្ភាមាស: គាំងលះកំលេស ដែលជាចំណែក មួយ តាំងនៅថាមួយនឹងវិចិត្តិថ្នា និងសិលពួតបកទាស:នោះ ។ សោ-តាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែន េសតាបន្ទបុគ្គល ចំណែកមួយ ว เบ ร ชุลุณชุดชเฆ่าพหาพักรูณ์ ช ฮ่ามหยูพ ชุลุณ

នធិតេត្តក្រ

លិនប្រកពរជាធានរបស់ ប្រកាសក្រសាល ប្រកាសក្រសាលា ។ បានបានប្រការប

រាក ខេសំ សាំយក ខ្ពេស់ សុំសេហ៍ ៩ សមញ្ញក-តោត ។ ឧ ហៅ វត្តគ្វេ។ មេក្ឧស្សឧន ត់ ៩សត់តំ ។ សំបញ្ជាបាមាសំ ជនេកដ្ឋេ ព គេ លេស ៩៣គីគី ។ ឯកាខេស សោតបញ្ជា រាយ ខេត្ត ខ មាន គេ ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ដែលឲ្យត្តោ ជដល់ ទោ អជ៌ភាគោ សុខ្ភភា នេះ សុម្បីជី វិហាត់ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហាត់ ឯកៈ ငေလီ ေ ကေးလာင္က ရလိုရာ ဂိုဟုအို ပါက ခေလိ សត្តក្នុត្តិពម្រោ កោល កោល រាងកែវី ពុខ្មេ អប់ច្បុស្ស ខេន សមញ្ញាត់ តេ ១: ឬ ។ ខេ។ សង្ឃ ។ បេ។ អាយក ខ្ពេល សីលេហ សមញ្គាតា ឃុំ តា នេសំ មាំយកខ្មេល សី លេហ៍ ឧ សមញ្ញ-ស តោត៌ ។ ឧ ហេវ៉ វត្តព្វ ។ មេ។ (৮៨០) សភាពភាមិដល់សទ្ធិភាពិយាយ ១៩-បញ្ញេ ឬក្តលោ ឧុក្ខាឧស្សនេះ គឺ ជហគិត ។ និង្សារិតាំ តាមរាត់ ដហ់តំ និង្សារិតាំ ព្យុចាន់ ត់ខេត់ខ្លើ ខ គឺលេស ឯកខេស ជហត់តំ ។

ស្តេចសំ សគ្គភាព ស្ត្រ នេសំ ន សគ្គភាព

យ៉ាងខែ៖ទេ ។ មេ ។ គេលះក្រ ស្រាយការឃើញស្លាំបក្សក្ លះសីលក្ខុតបកមាស: គាំន៍លះក្អកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយជំង សិលព្ធមកមាស់នោះ ។ សោតាបន្ទបុគ្គល ចំណែកបួយ ចំណែ រសាតាបន្តបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់ប្រហែតបញ្ចាក់ប បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច មាយ គ្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកទួយ ដែលមិនកាល់ត្រាំ យ៉ាយយា កាយ ចំណែតមួយ សត្វភ្នំពុះមហុគ្គល កោលកោលបុគ្គល ឯកពារិ បុគ្គល ដែលប្រកបដោយសេចក្តីដែះថ្នាមិនកម្រើក ក្នុងព្រះពុទ្ធ ក្រាប្រះ ធម៌ ១០១ ក្នុងត្រះសង្ឃ ១០១ ដែលប្រកបដោយ៣៣ក្ប សិល ចំណែកមួយ បុគ្គលមិនបកបដោយមរិយកន្តសិល ចំណែក មួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ (២៨០) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ ខ្លាំសតលាណ់វាយ តើលះអ្វី ដោយការឃើញនូវខុត្តសច្ច ។ លះកាមកគដ៏គ្រោតគ្រាត បេះ ព្យាទាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេស ដែលដាច់ណែកមួយ តាំង នៅជាមួយនឹងកាមក្នុ និងត្បូចុខនោះ ។ សក្ខាតាមបុគ្គល ចំណែក មួយ មិនមែនជាសកមានាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គលជានដ្ឋល់នៅ

ឯកៈខេសំ សភានាតាមិដល់ប្បត្តេ ខដល់នោះ មេខិត គោ សុខិ្តត ត នុបសមុន្ត្រ វិហៈត គោយេធ ដុស់ត្វា វិហរតិ ឯកានេសំ ០ កាយេខ ដុស៌ត្វា វិហ គើតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ។ សមុឧយៈ ឧស្សាខេខ កាំ ៩ហត់តំ ។ ជុំខ្យាវិកាំ កាមរាកំ ៩ហត់ ជុំខ្សាវិតាំ ត្យាទាន់ តានេកាខ្លេ ខ កាលេ-សេ ្សភា នេសេ ជហត់តំ ។ សភា ខេសំ សភាព-តាមី រាក់ ខេសំ ខ សកាខាតាមី រាក់ ខេសំ សកៈ នាតាមិដលឲ្យត្ថោ ជដល់ទោ អនិកតោ សខ្ចិកតោ ឧបសម្បីជ្ញ វិហរត់ គោយេន ដុស់ត្វា វិហរត់ ឋភា ខេសំ ខ ភាយខ ដុស់ត្វា វិសាតិតិ ។ ជហត់តំ ។ ជុំខ្យាក់ ត្យាទាខំ ជហត់ នាឧកដ្ឋ ខ គាំលេស ឯគ ខេស ៩១គីតិ ។ ឯគ:ឧសំ សភាពភាមី ឯក:ឧសំ ឧ សភាពភាមី ឯក ឧសំ សភាព មិដល់ មន្ត្រី មនិស្ស មន្ត្រី-គាតោ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ កាយេខ ៩សិត្វា វិហ-រត់ ឯក នេសំ ឧ កា យេឧ ដុសិត្វា វិហត់តំ ។

សតុតាតាពិជា បានបំពោះ បានគ្រាស់ដីង បានធ្វើឲ្យជាក់ក្បាស់ សម្រេច ជាល់ត្រូវ ដោយនាបកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រូវ ដោយនាបកាយ ចំណែកបួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ:10 ។ មេ ។ គើលះធ្វើ ដោយកាយេញទូវសមុខយសច្ច ។ លះកាមកគ ដំគ្រោតត្រាត លះព្យាបាទ ដំគ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជា ប់ណែកមួយ តាំង៍នៅជាមួយខឹងកាមកគខិងិត្យូធុខនោះ ។ សក៣គា-មិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកទានាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល ដល់នូវសភភាគាមិផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ គ្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញទូវទិកោធសច្ច ។ លះព្យាបាទ ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងនៅជាមួយ និងព្យាបាទនោះ ។ សកខាតាមិហុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនសកខាគា-មហុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល បានដល់នូវសកទាតាមផល បានចំពោះ ព្ទាស្រដ់ដ៍ ពុខធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រៅ ដោយនាម-កាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់គ្រា ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។

ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ មក្តនស្បានេះ គឺ ៤៣គឺគឺ ។ ជុំខ្សាក់ ត្យាទាន់ ៨៣គំ () តានេកដ្ឋេ
ខ កាំសេស ៩៣គឺគំ ។ ឯកនេសំ សកនាតាមី ឯកនេសំ ឧ សកនាតាមី ឯកនេសំ សកនាតាមិដល់ប្បីត្រា ខដល់ទ្វោ អធិត្តតា សុខិ្កាតា
ជុំបស់ម្បីជ្ជា វិហាគឺ កាលេខ ដុស់ត្វា វិហាគឺ
ឯកនេសំ ឧ ភាយេខ ដុស់ត្វា វិហាគឺគំ ។ ឧ
ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

(៦៤០) អយតាមិដលសច្ចិត្តិយៃយ បដិបញ្ជា បុក្កលោ ឧុត្តឧស្សៈ១១ គឺ ជហតីតិ ។ អណុ-សហតតិ កាមរាកិ ជហតិ មណុសហតតិ ព្យាថា-និ តនេកដ្ឋេ ខ គេលេស វាគានេសេ ជហតីតិ ។ វាគានេសំ មហតាមី វាគានេសំ ១ អយតាមី វាគានេ-សំ អយតាមិដលប្បត្តា បដិលេទ្ធា អធិកាតា សច្ចិតា-តោ ឧបសម្បីជ្ជុំ ហៃតិ កាយេ១ ដុសិត្វា ហៃ-វតិ វាគានេសំ ១ កាយេ១ ដុសិត្វា វិហតិ វាគា-

🗣 ឌ. ឧឡារីកំ ព្យូបាទ ដហត់តិ ន ទិស្សត្តិ 🤊

អ្នកមិនគួរយោយ យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ គើលនា្យ៊ី យាយការយើឡ ន្ទាំមគ្គសច្ច ។ លះទ្យាបាន ដ៏គ្រោតគ្រាត ទាំងលះពួកកំលេសដែល តាំដនៅជាមួយនឹងព្យាបាននោះ ។ សកខានាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ยิรโยรសลตลายิบุลุณ อใณาลยูน บุลุณ ตุรสเทรูโพลต-គាមផល បានចំពោះ បានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយនាមកាយ ខំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ត្រវ ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ (២៨១) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគាមិផល

អភិធម្មចិត្តពេកមាវត្ថុ

អសន្តារបរិនិត្វាយី សសន្តារបរិនិត្វាយី ខុខ្ញុំសោតោ មសត្ថដ្ឋសត្ថ រាមខេស្ ខ វត្តិហេសេ មសត្ថដឹ-ស្នេស ១ ខ សេរ ម្ភេស ១ ខេ ១ ភាគ់ឧ៣-ឧស្សៈ១៩ គឺ ៩សត្វ ។ មហ់។ លម្ង មាត រាង ព្រង ដហា់ភាលឧង ខាំសេត ស្រម ស្រ ខ កាលេស វាគាធេស ៩២គីតិ ។ វាគាធេសំ មណ្ឌាម រាគា ខេស់ ឧ អភាគម ។ ខេ។ រាគា-នេសំ នុន្ធំសោតោ មកានិដ្ឋកាមី ឯកានេសំ ន នថ្មីសោស អភាជិដ្ឋតាមីតំ ១ ជ ហៅ វគ្គព្រុ ។ មេ។ ចំពេលឧស្សាឧឧ កាំ ដេហត់តំ ។ អណុ-សហគត់ ត្យាទាន់ ជហត់ សធេតាដ្ឋេច កាំលេសេ សិកា នេ សេ ជីហត់តែ ។ សិកា នេសំ អភាគម សិកា. នេះសំ ឧ មភាគាមី ។ បេ។ ឯគា ខេះបំ អគាជិជ្-តាម ឯក ខេសំ ន ឧទ្ធិសោត្រា អក្សិដ្ឋកាមតិ ។ ខ សារុំ វត្តត្វេ ។ មេ។ មក្ឧស្សៈ ១៩ ជំហៈ ។ តែ គេ ដៀ ខ កាំលេ សេ ៩១គីតំ ។ ឯ៩ ខេស្ មស្សាត ស្គ ទេស្ត ន មស្សាត

រណ៍ហ្គារិជន កទាំវត្ត

បុគ្គល រសៀបបម៉េញយំបុគ្គល សសន្ធាលើខេត្តយំបុគ្គល ទទួសភ-អភនិជ្ជនាមិចុគ្គល ចំណែកមួយ ដែលមិនមែនជា ទទ្ធិះសាគអភនិដ្ឋ-គាមបុគ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ គើលះអ្វី ដោយការឃើញទូរសមុខយសច្ច ។ លះកាមកគ ដ៏ស្រាល ស្ដើន លះព្យាញ១ ដ៏ស្រាលស្ដើន ទាំនលះពួកកំលេសដែលជាចំណែក មួយ តាំង ទៅជាមួយនឹងតាមកគ និងព្យាបាទនោះ ។ អភាគាមិ-បុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែនុមនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ។ ទទ្ធិសោតអកនិដ្ឋគាមបុគ្គល ចណែកមួយ មិនមែនទទ្ធិសោតអកនិដ្ឋគា-មហុគ្គល ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។ តើលះអ្វី ដោយការឃើញខ្លាំនិរោធសច្ច ។ លះព្យាធាទ ដីស្រាល ស្តើត គាត់លះតួកក់លេសដែលជាចំណែកមួយ គាត់នៅជាមួយនឹងព្រ-ហ្ទនោះ ។ អនាគាមិបុគ្គល ប៉ាណកមួយ មិនមែខអនាគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ បេ ។ អកនិដ្ឋនាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ មិនមែន ទទួរសាតអតនិដ្ឋគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ តើលះអ៊ី ដោយកាយើញខ្លាំមគ្គសប្តូ ។ លះពួក កិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងព្យាជាខរនាះ ។ អនាគាមិបុគ្គល อ์โณกษุเซ មិនមែនអនាគាមបុគ្គល ចំណែកមួយ បុគ្គល

(គុខុគ្គ) ងរសង្គីហ្គឺមន្ទុរ្ទេសា ឧទ្ទុន្ទ និង-លោ ខុគ្គាឧស្សៈឧទ គាំ ៩១គីត ។ រួមរាក់ មា្ ស្នេត្ត សេន្ត្រ ស្ន្រី ស្នេស គេ នេះ នេះ ស ಖಹಾಣಚಿ ವರುಷ್ಟ್ ಇ ಸಹಾಣಕ್ಕೆ ಆುರು ಸಹು. នេះ ខ អហោ ឯកានេះ អហេត្តឲ្យត្តោ ខដ្ឋៈ លទ្វោ អជ៌កាតា សច្ចិកាតោ ឧបសម្បីជួ វិហរតិ ကားလာဒ ಜုံမ်ရှာ ဂိတဂ် ပါကလေ် ၁ ကာလာဒ ដុស់ត្វា វិហរតិ ឯកាធេសំ វិត្យាកា វិត្តនោះសា រត់ទោះហា គេតគាណេយោ ជុំហិតភាពេ អនុឲ្យត្ត-មន្ទេស សង្គ្រែលក់មេដោយ ម្នេញ វិទុ េត្តា ឧត្តិត្តមហិយោ សត្តិឈ្លាចាំទោ អព្វៈឧ្បសិតោ

ដល់ទូវជនាគាមិផល បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវៃ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ដែលមិនពាល់ ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ អន្តកបរិនិត្វាយបុគ្គល ទបហច្ចុ-បនៃត្វាយបុគ្គល ពសង្គារបនៃត្វាយបុគ្គល សសង្គារបនៃត្វាយបុគ្គល ទទួរសាតអតនិដ្ឋគាមិបុគ្គល ចំណែកមួយ ចំនបែនទៀរសាធារតនិដ្ឋ-គាមបុគ្គល ចំណែកមួយថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ (២៨৬) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ ន្ទាំអរហត្ត គេលះអ្វី ដោយការឃើញនូវទុក្ខសប្ត ។ លះប្រវាគ: អរុបរាគ: មានះ ទទួក្ខ: អវិជ្ជា និងត្អភគលេសដែលជាចំណែកមួយ តាំងខៅជាមួយ នឹងធម៌ទាំងនោះ ។ ព្រះអហេន្ត ចំណែកមួយ មិនមែនគ្រះអរហន្ត ចំរំណត់មួយ បុគ្គល បានដល់ខ្លាំអរហត្ត បានចំពោះ បានគ្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រវ ដោយខាមកាយ ចំណែក មួយ ដែលមិនភាល់គ្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ បុគ្គលមាន ក្នុះទៅព្រស ខាន់ខោសៈទៅប្រាស ខាន់ខេលៈទៅប្រាស ខាន ករណីយកិច្ចធ្វើហើយ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍របស់ ខ្លួន ដល់លើយ ដោយលំដាប់ មានភពនិងសញ្ញោជនៈអស់លើយ មានចិត្តរួចស្រឡះលើយ ព្រោះដឹងដោយច្រពៃ មានសន្ទះទ្វា គើអាំដ្ឋា លើកហើយ មានគួនម្វាយហើយ មានសសរទឿនដកឡើងហើយ

នំក្តេខ្សែ អរិយោ ខត្តខ្លះជា ខត្តភាព សៃត្តាត្តេ សុវិជិតវិជយោ ឧុគ្គាន្តស្ប បរិញ្ញាត់ មាន់ខណេ មហ៍នោ និយយោ សច្ចិកា ខេត្ត ការ៉ិតោ អភិព្យាយ្យ អភិព្យាន់ បរិព្យាយ្យំ បរិព្យាន់ បហ-សព្វ បហ័ជ ភាប់សព្វ ភាវសំ សព្ទភាសព្វ សព្ទភាសំ ပါကေးနယ် လဉ့်ကာအ၍ လဉ့်ကေအိ ပါကေးနယ် လဉ့်-តាត់ទ្វំ ជ សច្ចិត់ត្រ្តំ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។បេ។ សត់ខណ្ឌមា ខែខ ម្នាំ ព្យង្គម្នាំ ឯ ដែលម្ន បែកគំ ជាហាត់ មាន ខុន្ចុំ នៅដឹ តានភាដ ត់លេស ឯក ខេស ៩១៩៩ ។ ឯក ខេស អរសា វាយខេម្ម ក អរសា ៤៤៤ វាយខែមុ សទ្ធិតាត់ ឯកានេសំ សទ្ធិភាគព្វិ សញ្ជំភាត់ព្វំ

ារកំណូចជា ១៦៤ឆ្នា

មិនមានភាគ្នះម្នារ ជាច្រុះ៣យៈ មាន៤៩ជាក់ក្រុះហើយ មានការៈមាក់ក្ ហើយ មិនប្រុកបដោយកំលេស មានជនខណ្ឌះដោយប្រពៃលើយ បុគ្គពា នោះ បានកំណត់ដឹងខ្លួវទុក្ខសក្ខហើយ លះបង់ខ្លួវសមុខយសក្ខ ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ខ្លូវនិរោធសច្ច ចម្រើនខ្លូវមគ្គសច្ច ជម្មជាតវែលគួរគ្រាស់ដឹង បុគ្គល នោះ បានត្រាស់ដឹង ហើយ ធម្មវាតដែលគូរកំណត់ដឹង បុគ្គល ច្បានកំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតដែលគួរលះបង់ បុគ្គលនោះ បានលះបង់ហោយ ធម្មជាតុដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះ បានអប់រំ រហ័យ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាភិហ្គាល់ បុគ្គលនោះ មិនធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ហើយ ចំណែកមួយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ហេ។ គើលះអ្វី ដោយការ ឃើញខ្លាំសមុខយសច្ច ។ លះប្រភគ: អប្រភគ: មាន: ១ខ្លះ អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែលដាច់ណែកមួយ តាំងនៅដាមួយនឹងធម៌ទាំង នោះ ។ ព្រះអហេត្ត ចំណែកមួយ មិនមែនត្រុះអហេត្ត ចំណែកមួយ ។ បេ។ ធម្មាត់ដែលគួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ

ខ ភាពិមាសថ្មី ១ ៦ សៅ ជ្រុំ សេ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ ខ្មៅខែខ ឃុំ ជសុខុស្គ ។ សុខ ជសុខ្មុំ ត្សេខ្ញុំ ឧខេម្មេធិ៍ ខ ម្នាហេរក វាមាខេរក ចុស-ត្ត ។ ឯក ខេស មហា ឯក ខេស ខ មហោ ។ បេ។ រ៉ាកា ខេស់ សុខ្មុំកាត់ព្ទុំ សុខ្មុំកត់ រ៉ាកា ខេស់ សភ្នំកាត់ព្វំ ជ សភ្នំកាត់ជ្ហំ ១ ជ ហៅវត្តព្វេ ១ ខេ។ ត្តនុស្សីខេត ្ត ចូលសុខ្លុ ត្រូខ្ញុំ សុខ្លែ តា ខ្មែ ត លេស ៩ហាត់ ។ ឯកាធេស អា-សា វាយ ខេត្ត ខា មាសា វាយខេត្ត មាសនីតិខែ បដ្ឋហន្តោ មនិកតោ សទ្តិកាតោ ឧបសម្បដ្ឋ វិហរត់ កាយេខ ដុស់ត្វា វិហរត៌ ឯកខេស់ ន កាយេន ដុស់ត្វា ហែរត រាក់ខេស់ កែកកោ វិតនោរសា វិតទោយោ គាត់ការណ៍យោ ជុំហិត-អត់ពាំងមន្សែ ព្យុងមែលម្នេញ មាន min

មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយឬ ។ ក្រក់នៃគួកភាពរ យ៉ាងនេះទេ ២២២ គើលះអ្វី ដោយសារឃើញខ្លាំមិលផលក្ក ។ លះមាន៖ ១១០: និង៧វិជ្ជា ខាងលះពួកកំលេសដែលជាបៀបភាក មួយ តាំងនៅជាមួយនឹងជមិនោះ ។ ព្រះរាហេន្ត ចំណែកបួយ មិនមែនត្រុះអហេន្ត ចំណែកមួយ ។ បេ។ ធម្មជាតដែលគួយធ្វិឲ្យ ជាក់ហ្វាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ 🖰 ចំណែកមួយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ គេលះអ៊ី ដោយការឃើញខ្លាំមគ្គសច្ច លះទទ្ធច្ចៈ អវិជ្ជា និងពួកកំលេសដែល តាំងនៅជាមួយនឹងធម៌នោះ ។ ព្រះអរហន្ត ចំណែកមួយ មិនមែន គ្រោះអរហន្ត ចំណែកមួយ បុគ្គលបានដល់ទ្ឋាអហេត្ត បានចំពោះ បានត្រាស់ជំងឺ បានធ្វេទិទ្រាក់ច្បាស់ សម្រេច ពាល់ត្រ† ដោយ នាមកាយ ចំណែកមួយ មិនពាល់ត្រាំ ដោយនាមកាយ ចំណែកមួយ ជំនួល សខ្សងៈស្រៀយស សខ្យស់ការសៀយស សខាសលៈសៀ ស្រុស មានករណីយក់ច្ចធ្វើរហ័យ មានការៈដាក់ចុះហើយ មានប្រ-យោជន៍បេស់ខ្លួនដល់ហើយ ដោយលំដាប់ មានកពនិធីសញ្ញោជន:

ធម៌សេវាពេយ

សម្នេញ វិទ្រោ ឧក្ខិព្ពល់យោ សុគ្គិស្លាប់-

ទោ អត្វខ្សេសិកោ ជំភ្លេខ្សេ អរិយោ ចក្ខន្ធុ-

ដោ មន្ទភាព វិសញ្ជា សុវិជិតវិជយោ ឧុត្វៈ

ន្តស្ប ខេត្តិ សមុខយោ ខេត្តិនោះ និពេះគា

សច្ចិកាតោ មក្តេ ភាពិតា មកិញ្ចេ មកិញ្ចាំ

ចរំពោល្ប៍ ចរិញាន ចសានទំ ចសិច្ច ការ៉េនទំ

ភាវិតំ សច្ចិតាតព្ទំ សច្ចិតាត់ ឯកខេសំ សច្ចិតា-

តេញ្ញំ សញ្ញិតាត់ ឯកានេសំ សញ្ញិតាតេញ៉ំ ជ សញ្ញិ

កាត់ត្តិ ។ ជ ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

[៦៩៣]ន វត្តទ្ធំ ងិធិសោធិសោ គាំលេស

៩ហត់តំ ។ អមភ្ជា ។ ឧធ្ ត្រុំ កក់តា

រហ័ពព្រំដែន ៤២វត្ត

អស់ហើយ បានចិត្តផុតស្រឡះហើយ ក្រោះជីងរាវាយប្រហៃ ហារ សន្ទុះទ្វារគឺអាជ្ញាបើកហើយ មានគូខ្យាយហើយ មានសេសអញ់នជក ឡើងហើយ មិនមានគន្ធិៈទារ ជាព្រះអរិយៈ មានឧជ័ជាក់ចុះហើយ មានភារៈជាក់ចុះហើយ មិនប្រុកបដោយកំលេស មានជំនះឈ្នះហើយ ដោយប្រពៃ បុគ្គលនោះ មានកំណត់ដឹងទូវខុត្តសច្ច លះបង់ទូវសមុខ-យសក្ក ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទូវនិះកានសក្ខ ចម្រើននូវមគ្គសក្ខ ធម្មជាត ដែលគួរគ្រាស់ដឹង បុគ្គលនោះ បានគ្រាស់ដឹងហើយ ចម្មវាតដែលគួរ តំណត់ដឹង បុគ្គលនោះកំណត់ដឹងហើយ ធម្មជាតា់ដែលគួរលះបង់ បុគ្គល នោះ បានលះបន់ហើយ ជម្មជាតដែលគួរអប់រំ បុគ្គលនោះបានអប់រំ ហើយ ជម្មាត់ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បុគ្គលនោះ បានធ្វើឲ្យជាក់ ច្បស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បស់ បុគ្គល នោះ បានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ចំណែកមួយ ធម្មជាតដែលគួរធ្វើ ឲ្យជាត់ឲ្យាស់ បុគ្គលនោះ មិនជាឧធ្វើឲ្យជាត់ឲ្យាស់ហើយ ចំណែកមួយ ឬ ។ អ្នកមិនគួររតាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ចេ ។

(២៨៣) អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះពួកគិលេស ជា ចំរុំណភា ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា

វធំតេកកវា

អင္ចព្រុខ មេជាវី ដោះកំដោះកំ ១ ណេ ១ ណេ តែឡាពេ ដែតស្បៅ និឌ្ធម មហរត្តនោត់ ម នៅ សុត្តព្តេំ ។ អមត្តា ។ គេឧ ហ៍ ឧ វត្តព្វ ង៉ឺជំសោជ៌សោ គាំលេស ៨៣គីគិ ។ [៦៨៤] និធ៌សោធ៌សោ គាំលេសេ ជហគឺគំ ។ អាមន្តា ។ ជន្ វុគ្គ ភកវតា សហាវស្ប ឧស្បួនសម្បីជាយ ឧណស្សី ខេស៊ី ឧស្វុខ ឧស្វុខ សភ្ជាយជំជ្ជំ វិចិកាំខ្ញុំតញ្ ស៊ីលត្ត ក់ចំ យឧត្តិ គាំញ៉ាំ ខត្តមាខា យេណ៍ ១ វិហ្សូទុ ត្តោ

អន្ទេវ សុត្តខ្លោត ។ អមន្តា ។ តេខ ហិ ន វត្តព្វំ ឱ្យសោធិសោ គាំលេស ជហតីតិ ។ (៦៤៥) ឱ្យសោធិសោ គាំលេស ជហតីតិ ។

ច ទាក់ឋានាធំ អក់ញោ កាតុធ្លី

អ្នក(ជា្រ៩ គប្បីកំហត់បន់ នូវមន្ទិលបេស់ខ្លួន បន្តិចម្តង។ ពល់ ១ ខណ: តាមលំដាប់ ដូចជាងមាស កាលដេញ យោលនូវមន្ទិលនៃមាស ដូច្នោះដែរ ។

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន គួរពោលថា បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក ១ ដូច្នេះឡើយ ។ (៤៨៤) បុគ្គលលះពួកកំលេស ជាចំណែក១ ឬ ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធមិ ៣ យ៉ាង គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិក្ខិច្ចា និងសីលពុត-បកទាស: ណាមួយ គឺសោតាបន្នបុគ្គលនោះ បានលះ

បកមាស: ណាមួយ គរេសតាបន្ទបុគ្គលនោះ បានលះ បោយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បត្តិ គឺសោតាបត្តិមគ្គ ម្យ៉ាន់ ទៀត សោតាបន្ទបុគ្គល ផុតស្រឡះហើយ បាកដបាយ ទាំង ៤ ហើយមិនគួរធ្វើខ្ញុំហេតុ ដ៏សក្រក់ទាំង ៦ (គឺ អនន្តិយៃកម្ម៥ និង៍ការដាក់ចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃឡើយ) ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ ដើ ។ បើដូច្នោះ បុគ្គលមិន

គួរនោលថា បុគ្គលលះភ្លួកគិលេស ជាចំណែក១ ដូច្នេះឡើយ ។

(៤៨៩) បុគ្គល លះភូកកំលេស ជាចំណេក១ ឬ ។

អភិន្ទម្មបិធីថេ ១យ៉វត្ត

អាមញ្ញ ។ ជន វត្តិ ភភភា យៈក្ញុំ ភិក្តាវ

សម យេ អរិយសុក្ខាតែសុក្រ វិរជិ វិតមលំ ជម្មជ្ញុំ ឧឧភាធិ យំ គាំញ៉ា សមុឧយជម្មំ សព្វជ្ជុំ ជិក្រេះ-

ន្ទេត្តិ ស្សា ឧស្សឧប្បាណ ភិក្ខាវ មនិយស្សាវ-

តាស្បា តីលាំ សញ្ញាជេញជំ មហ័យ ខ្លំ សត្តាយៈ និឌ្ឌិ វិចិតាំញ សំលេញតបាសសោត៌ អត្តៅ សុត្ត-ន្តោះតិ។ អាមន្តា ។ គេជ ហំ ជ វត្តព្រំ ខ្ញុំ ខ្ញុំ សំពេសៈ

និសោ កាលែស ៩២តីតិ ។ • «ពិសោយ» ។

ជហតិកហ

(៤៤៦) ជសត្ថ ដុដ្ឋយោ កាមរកព្យាទា

ឧត្តិ ។ អាមត្តា ។ អច្ចុត្តិ ៩ហត់ អន់សេសំ ៩ហត់ អច្បនិសច្ចិយំ ៩ហត់ សម្ងល់ ៩ហត់ សភាព ពិសាធិ សាខុសម៉ា ៨ហត់ អាំយេង ៣-

សតស្ពាំ ជហតិ សាឧុសយំ ជហតិ អាយែជ ញា-ណេជ ជហតិ អាយែជ មក្កេជ ជហតិ អក្សេរ្យំ មដិវិជ្ឈាញ ជហតិ អំពាតាមិដលំ សច្ចិកាពេញ

៩ស្តីតំ ។ ១ សេដូ វឌ្ឍមិ រ ដេរ

អភិព្យូចឹង៤ សិវាវិត្ត

ហើ ។ ក្រែចប្រៈហនប្រះកាត ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ ក្នុង
សម័យណា អរិយសាតែ មានធម្មចក្ខុ ប្រាសចាកធូលី ប្រាសចាក
មន្ទិល កើតឡើង ក្នុងសម័យនោះ ធម្មជាតណាមួយ ដែលមានការ
កើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ តែងលេត់ទៅវិញជាធម្មតា
ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ សំយោជន: ៣ យ៉ាង គឺ សក្តាយទិដ្ឋិ វិចិត្តិភ្នា
និងសីលធ្វតបកមាស: ព្រះអរិយសាតែ បានលះបង់ហើយ ជាមួយ
នឹងការកើតឡើងនៃខស្សនសម្បត្តិ គឺសោតបត្តិមគ្គ ពាក្យដូច្នេះ មាន
ក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល
លះពួកកំលេស ជាចំណែក ១ ដូច្នេះ ឡើយ ។
ច្បំ ទរិសោកថា ។

ជហតិកថា

(៤៨៦) បុថុដ្ឋន លះកាមកន និងព្យាជានប្ ។ គើ ។

ចុះលះដ្រះស្រឡះ លះមិនឲ្យមានសេសសល់ លះមិនឲ្យមានបដិសន្ធិ

លះព្រមទាំងបុស លះព្រមទាំងតណ្ណា លះព្រមទាំងអនុស័យ លះ

ដោយអរិយញ្ញាណ លះដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងនូវអនុហ្វាធមិ

ខើបលះ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិដល ខើបលះឬ ។ អ្នក

មិនគួរពោល យ៉ាងខ្មែរទេ ។ 10 ។

។ ប្រ

ដារាធិត្រជា

(၉၄៧) ម៉្នៃដើម្ម ត់ជុំជីនោ យាងបងបៀស-នទ្ធ ។ អាមស្តា ។ អច្ចុន្ត ក្រៃម្តេត អស់សេស វិក្ខាទ្រត់ មប្បជ៌សន្ធំយំ វិក្ខាទ្រត់ សម្ទល់ វិក្ខាទ្រត់ ကေဆက် နွော်ခြော် ဟင်ကကွ နွော်ခြော် ရေးကြာင អក្ស្យឹ បដិវិជ្ឈល្ខា វិគ្គម្ភេតិ អភាគាមិដលំ សច្ចុំ-ការេ ក្នុំ ក្នុ [២៤៤] ជហត៌ អញតាមិដលសភ្នំគាំហែយ ខដ៌ខន្មោ ខុត្តលោ គ្នាមាកព្យាធានំ សោ ខ អចុខ្ញុំ ៨១គេំ អន់ក្រស់ំ ៨១គេំ ។ ខេ ។ អភា-តាមិដល់ សច្ចិតាពេស្តា ៨៣គីតិ ។ អាមស្តា ។ ៩ហត់ ឬថុដ្ឋ សេ កាមរាកព្យាទាន់ សោ ច អចុន្តិ ជហត៌ អនុវេសសំ ជហត៌ ។ បេ។ អភាតាមិ-ដល់ សច្ចិតហេស្តោ ៨៣គីតិ ។ ១ ហេវិ វត្តឲ្

(២៨៧) បុឋុជ្ជន សន្តត់សន្តិនតាមកគន់ងីព្យាបាលឬ ។ មើ ។ សន្តត់សន្តិនដ្រះស្រឡះ សន្តត់សន្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ សន្តត់សន្តិន មិនឲ្យមាន៥ដីសន្និ សន្តគំសន្តិនព្រមទាំងឫស សន្តគ់សន្តិនព្រមទាំង តណ្តា សន្តត់សន្តិនព្រមទាំងអនុស័យ សង្គត់សង្គិន ដោយអរិយញ្ញាណ សន្តតំសន្តិន ដោយអរិយមគ្គ កាលគ្រាស់ដឹងនូវអក្ខប្បធម៌ ទើប សន្ធត់សន្តិន កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំអនាគាមិផល ទើបសន្តិតសន្តិន ឬ ។ អកមិនគូរេពាល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (២៨៨) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំអនាគាមិផល លះកាមកគន់នីត្យាហ៊ុន បុគ្គលនោះ លះផ្ទះស្រឡះ លះមិនឲ្យមាន សេសសល់ ។ បេ ។ តាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនាគាមិផល ទើបលះ ឬ ។ គើ ។ បុថុជ្ជន លះកាមកគនិងព្យាធា្ បុថុជ្ជននោះ លះ ដ្រះស្រឡ: លះមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យដាក់ឲ្យស ន្ទវិអនាគាមិផល ទើបលះឬ។ អ្នកមិនគួរគ្រោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មបំដល ១៩៧គ្ន

(၉५०) ជសុខ្មុំ ជំពុំជី សេ មានឯងសិច្ចភូ សេះ ខ ន អច្ចន្តិ ជហតិ ន អនវៈសសំ ជហតិ စ အောင္ျပီးကရိုယီ ရတဂုံ စ လမ္ဘလီ ရတဂုံ စ សត្សា ៩ហត់ ឧ សាខុសយំ ៩ហត់ ឧ ៩វិ-ကောင္း ကော္လက္ေန အက်ိဳး အေန႔ကိုင္း ៩ហេតិ ១ អកុច្បី បដ់ដៃ ្រ្តា ៨ហេតិ ១ អភា-តាមដល់ សច្ចការោរន្តា ដេខាត់តំ ។ អាមន្តា ។ ដហត់ អភាគមិដលសខ្ញុំកំរិយាយ បដិបញ្ហេ បុក្ខ-លោ កាមរាកព្យាទាន់ សោ ខ ន អច្ចុន្តំ ជមាត់ ។ បេ។ ឧ អភាតាមិដល់ សក្គិតារា ខ្ពោ ៩ភាគិតិ ។

រសិច្ចប្រឹង្ធច ក្រាវត្ត

(๒๙๔) กุลูพโบลับลั เน็บให้อิปนาคับโพร์ใหลา ลาษิสพ សន្តត់សន្តិនភាមកគន់ជំព្យាចាល បុគ្គលនោះ សន្តត់សន្តិខជ្រះស្រឲ្យ: សត្ថតិសត្តិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទុំវ អនាគាមផល ទើបសង្គត់សង្គិនឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន សង្គក់សង្គិន កាមពគនិនិត្យាយុខ បុថុជ្ជននោះ សង្កគ់សង្គិនជ្រះស្រឡះ សង្កគ់សង្គិន មិនឱ្យមានសេសសល់ ។ ២ ។ តាលធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុវអនាគាមិផល េទី៥សន្តិតសន្តិនឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៤៩០) បុថុដូន លះតាមកគន់ជីព្យាបាទ តែបុថុដូននោះ មិនលះ ដ្រះស្រឡ: មិនលះមិនឲ្យទានសេសសល់ មិនលះមិនឲ្យមានបដិសន្និ មិនលះត្រមទាំឥឫស មិនលះត្រមទាំងតណ្ដា មិនលះត្រមទាំងអនុស័យ មិនលះ ដោយអរិយញ្ញាណ មិនលះ ដោយអរិយមគ្គ កាលមិនគ្រាស់ ដឹងទូវដកុប្បធម៌ ហើយលះទេ កាលមិនធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ នូវអនាគា-មិ៨ល ហើយលះខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ព្យាស់ ន្ទាំអនាគាមិផល លះតាមកគន់និព្យាបាទ តែបុគ្គលនោះ មិនលះដ្រះ ស្រឲ្យ: ។ ហេ ។ មិនធ្វេទ្យជាត់ច្បាស់ឡិងនាគាមិផល ខេបល:ខេឬ ។

ដហេតិកាម៉ា

ខ លោះ វត្តទោ្ធប្របា

អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(២५०) បុថុដ្ឋន សុទ្តត់សុទ្តិនភាមកគន់ជិត្យបាល កែបុថុដ្ឋន នោះ មិនសុទ្តត់សុទ្ធិនដ្រះស្រឡះ មិនសុទ្តត់សុទ្ធិនមិនឲ្យមានសេស សល់ ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំមនា គាម់ជល ហើយសុទ្ធត់សុទ្ធិន ខេត្ត ។ អើ ។ បុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំមនាគា-មំជល សុទ្ធត់សុទ្ធិនភាមកគន់ជិត្យាបាល តែបុគ្គលនោះ មិនសុទ្ធិត សុទ្ធិនដែះស្រឡះ មិនសុទ្ធគស់ខ្លិនមិនឲ្យមានសេសសល់ ។ បេ ។ មិន ឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លាំមនាគាម់ផល ហើយសុទ្ធគស់ខ្លិនខេត្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

រហិចប្រើជិច ១៧វេត្ត

អសន្តិលេស កោត៌ ។ ឧ ហេវិវត្តត្វេ ។ បេ។ ឧឧ រូទៅថរោ មក្តោ អធិយ្យាធិកោ ជ ១យកាម ជ ពោជតាមី ឧ អម្គយតាមី សាសរាវ សុព្រោជនិ-លោ ។ ខេ។ សដ្ដីលេស គោត់ ។ អមន្តា សញ្ជាំ វិសារឧប ឧ នេយ អត្តការិខ្មែល ខ ខកៈ តាម ជ ពោជតាម ជ អបជ្យកាម សាសវា សញ្ញាជនិយោ ។ មេ ។ សជ្ជិលេស គោ គោ វត រ វង្គទ្វេ ជហត់ បុដ្ដជួនោ រ៉ូខាវ្ទព្រះ មក្ដេច តាមេខតុព្យធន្តិ ។ (៤៩៣) ជហតិ អភាគាមិដលសច្ចិត្តិយោយ សុដ៌បញ្ញេ បុក្កលេ អនាតាមទក្កេន តាមរាកព្យ-ពោជតាមី អប្ចយតាមី អ្នាស្វៀ អសុញ្ញោជន៍យោ ។ បេ។ អស់ខ្លាំលស់ កោត់ ។ អាមញ្ញ ។ ជហត់ ត់ជុំជុំ ខេ វិស្សខ្មាម គម្ដេច មានប្នប់ប្រមួ

សោ ខ មក្តោ ជ័យ្យជំគោ ខយកាម៉ី ពោជកាម៉ី

អេចឲយតាម៉ី អភាសរ៉ា អស់ញ្ញោជន់យោ ។ បេ។

មិនប្រគបដោយសេចក្តីសៅហ្មង់ឬ ។ អ្នកមិនគួរលោល ហ៊ុងប្រះរ។ ។ លេ។ ក្រែងរូប្រាបាលមគ្គ ចិនមែនជាគ្រឿងលេញហកវដ្ដ: ចិនដល់នូវ กายเมาง ยิธสเงลูโกกุฎเมสิน ยิรสเงลูโกาเยิลเมลูโกกูล េឡីង ប្រកបដោយអាសា៖ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ។ ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មន៍ឬ ។ អើ ។ ប៉េព្រៅចមេគ្គ មិន មែនជាគ្រឿងចេញយកវដ្ដ: មិខដល់នូវការអស់ទៅ មិនដល់នូវការ ត្រាស់ដឹង មិនដល់នូវការមិនសន្យឥពូនទៀង ប្រកបដោយមាសវៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ ។ បេ ។ ប្រភពដោយសេចក្តីសៅហ្មន៍ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុថុដ្ឋន លះកាមរាគនិងីព្យាបាន ដោយ ទៅបរមគ្គ ដូច្រះ ទៀយ ។ (៤៩៣) បុគ្គលប្រតិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បាស់ខ្លូវផនាគាមិផល វមន៍លះកាមកភទិន័ព្យាហ្ទ ដោយអនានាមិមគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿន៍ ចេញបាក់ដ្ដែះ ដល់ទូវកាអេសទៅ ដល់ទូវការត្រាស់ដឹង ដល់ទូវការ មិនសន្យឹកពួនខៀដ មិនមានគាសវៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជនៈ

។ បេ ។ មិនប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង៍ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជនលះ

តាមកគន់ឪព្យាបាទ ដោយប្រាប់បមេគ្គ មគ្គនោះ ជាគ្រឿងបេញបាក

វដ្ដ: ដល់ទូវភាគេស់ទៅ ដល់ទូវកាគ្រោស់ដឹង ដល់ទូវកាម៉េនសន្សំ

កពុនទៅ្ដ មិនមានអាសារៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សយោជនៈ ។បេ។

ជួយតិក្សា

អស់ខ្លីលេសិកោត់ ។ ឧ មេរំ វត្តត្វេ ។ មេ។

(ខុមុ៤) ឌុសស ត់ជុំជីយេ វិស្សេខបេទ គម្ដើន តាមរាងព្យាខាន់ សោ ខ មក្តោ អនិយ្យានិកោ ន ខយតាម ឧ ពោឌតាមី ឧ អប្រយុតាមី សា-សវេ សញ្ញាជនិយោ ។បេ។ សគ្គិលេស កោតិ។ អាមណ្ឌ ។ ៩២គំ អនាតាមដែលសច្ចុំកំរិយាយ តក្ខុជយើ ជ័យលោ មយុយគ្មធ្វើ។ យាគ្យយរៀ-សន្ទ សោ ខ មត្តោ អចិយ្យាធិត្តោ ឧ ១យ-តាម ជ ពោជតាម ជ អប្បយតាម ស្រាស់វា សញ្ញាជនយោ ។ មេ ។ សន្លិលេស ភោទិ ។ ១ លេះ ជ្រំ ឯ នេះ ជា

ម្នៃក្ស ដ្ឋដ្ឋិល មាតេស់ រួមរយាម្នេ រ មាតេស ៤ ឧបមន្ទេ ក្រហាម្នេ ៤ សេរ ម្នាំ ៤ ឧបស្វាម្នេ ៤ សារ ម្នាំ ៤ ឧបស្វាម្នេ ៤ សារ

(៦៩៦) បុដុជ្ជនោ កាមេសុ វិទារកោ សហ ជញ្ជាក់សមយា មហាតាមិដលេសណ្ឌាត់តិ។អេមន្តា។ ត្ន ត្រុមពុធ្យា គេ គេ គ្នា គេ គ្នា គ្នា គេ គ្នា គ្នា គេ គ្នា គេ គ្នា គ្នា គេ គ្នា គ្នា គេ គ្នា គ្នា គេ គ្នា គ្

(၉५၉) ជំជុំន ហះមានមន្ត្តប្បយៈ ដោយយោប្រគេងី រុម មគ្គនោះ មិនមែនជាគ្រឿដ៏ចេញចាក់វដ្ដ: មិនដល់ខូវការអស់ទៅ មិន ដល់នូវភាគ្រោស់ដឹង មិនដល់នូវភាម៉េនសន្បិតពួនឡើង ប្រកបដោយ អាស់រ: ជាប្រយោជន៍ដល់សយោជន: ។ បេ។ ប្រកបដោយសេចក្ដី សៅហ្មីថ្ម ។ មើ ។ បុគ្គលប្រគិបត្តិ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ប្បស់នូវ หลาดาษีสณา เท็พณะการการรัสดากฤ เสาพหลาดาษิษตุ โต មគ្គនោះ មិនមែនជាគ្រឿងចេញថាកង្គែ: មិនដល់ខ្លាកអេស់ទៅ មិន ដល់ខ្លាំកាក្រោសដ៍ង មិនដល់ខ្លាំកាម៉េនសន្យក់ពួនឡើង ប្រកបដោយ អាសា: ជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្ដី សៅហ្មឥថ្ម ៗ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាន៍ខេះខេ ។ ថេ។

(៤៩៩) បុថុជ្ជូន ប្រាសហភពគ: ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាំង់នៅ មាក្នុងអខាគាមផល ដំណាលនឹងការគ្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជូន តាំងនៅស៊ីប់កង់អហេត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(৮៩៦) បុថុដ្ឋន ប្រាសហភពគ: ក្នុងកាមទាំងឡាយ តាន់ ទៅទាំក្នុងអភាគាមផល ដំណាលខឹងការគ្រាស់ជីងគមិច្ច ។ មើ ។

អប់្សំ អចវិទិ នយោ មក្តេ ភាវេតីនិ ។ ជ ហៅ ។ ខេ ។ អត់មំ មុខរុត ២:៣ គ.ដ ឃុំ ឃុំ-ត្ត ។ អាមញ្ញា ។ អបុត្វំ អចរិម៌ តំណាំ មញ្ញដ្ឋហាន សត្ថិតាពេតិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្ អព្រំ អព្សំ ស្គ្យ មានឃុំ មាន មព្ទិកពេត្ត ។ អាមន្តា ។ តិណ្តុំ ៩សព្វខំ ត់ស្បន្នំ ឋេធនានំ ត់ស្បន្នំ សញ្ញានំ តំស្បន្នំ ខេត្តជានិ តិស្តា ចិត្តានិ តិស្បីខ្នំ សធ្វានិ តិស្តា វិយោធំ តិស្បីខ្ញុំ សតិខំ តិណ្ណូំ សមាជីខំ តិស្បីខ្ញុំ បញ្ជាន់ សមោខាន់ ហោត់តំ ។ ន ហៅ វត្តត្វ ។ ប្រេ។

[೯५५] ದರ್ಗೆಯ ಅವರನ್ನು ಸ್ಥಬಲು ಇರು ជញ្ញាក់សមយា អភាគាមិដលេ សណ្តាត់តំ ។ អមន្ត្ ។ សេតាបត្តិមក្តេលតិ ។ ឧ ហេះ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ សភានាកាមិមក្តេញតិ ។ ឧ ហៅ ្សាល់ ជ មាល់គេប ឧ ដើយស្ល ជ កាយមាត្តដើយស្ន . អភាគាម៌មក្តេច សក្តាយជំងឺ វិខិកាខ្ញុំ ស៊ីល់តូត-ស្សាស្ម្រ ជាស្ម្រ ន ស្រុំ វត្តត្វេ ។ ខេ។

អភិព្យាបិធី៣ កសិវត្ថ

បុថុជ្ជន អប់មេគ្គពន៍ ៣ ដំណាលគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាន៍ នេះទេ ។ បេ។ បុថុជូន អបមេគ្គទាំង ញ ដំណាលគ្នាឬ ។ អេ ។ បុគ្គលធ្វេទ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ញដល់ទាំង ៣ ដំណាលគ្នាឬ ។ ឬក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បារប់ ខូវ សាមញ្ញផលទាំនិញ ដំណាលគ្នាឬ ។ មើ ។ ការប្រជុំនៃផស្យៈញ មាន ៣ សញ្ជា ៣ ខេត្ត ៣ ចិត្ត ១ សញ្វា ប្រឹយៈ ៣ សនិ ញ សមាធិ ញ បញ្ញា ញ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យោង៍នេះទេ ។ ខេ ។

(៤៩៧) បុដ្ឋន ជ្រាសហកាគ: ក្នាកាមទាំងឡាយ តាំង នៅមាំក្នុងអនាតាមិផល ដំណាលនឹងការគ្រាស់ដឹងជមិឬ ។ អើ ។ បុគ្គលលះកំលេស ដោយសោតបត្តមគ្គប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលលះកំលេស ដោយសកខាតាមិមគួឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាឌ៍នេះទេ ។ ចុះលះដោយមគ្គណា ។ លះដោយ អនាគាមមគ្គ ។ បុគ្គល លះសក្កាយខិដ្ឋ វិចកិច្ច និងសល់ពុកហេ-មាស: ដោយអនុគ្គាម៉ូមគូឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។

អភាគាម៌មក្តេច សក្តាយជំន្នី វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលពុន-ស្សេស ខ្លួន ។ អនស្ថា ។ ខ្យុំ សញ្ញាជនានំ មហាលា សោតាមគ្គីដល់ វុគ្គំ ភក-វតាត់ ។ អមស្ពា ។ ហញ្ចាំ តិស្តាំ សញ្ញោដល់ខំ មហាលា សោតបត្តិដល់ វុត្តិ កក់តា លោ វត រ វត្តត្វេ អនាតាមមក្តេន សត្តាយនិដ្ឋី វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលត្តបក្រស់ ដូលតីត ។ បេ។ អណ្តាមមែ-កាមេកជ နဲ့ဒဂျင်းကို ဈေးတာဒိ ត្រេង និន្យាត់ ជាហត់តំ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អាយាតាម៉ា နှင်းပုံ့မှ ပေါ့ ညေး នុំខ្យារ់កំ ភាមរាជំ សនុកាវ សភាពតាមដល់ វុស្តិ ភស់សាតិ ។ អា-មញ្ញ ។ ហញ្ចុំ ភាមកកញ្ចាលាល់ តង្កាក់ ស-តែលត់មិនលំ វុត្តិ កក់តា (2) #សតាមិមក្ដេជ ជុំឧព្រះកំ កាមេរាកំ ជុំឧព្រះកំ ញ្ជាទាន់ ៩១៩គំ ។

បុគ្គល លះសគ្គាយខ្ញុំ វិចិត្តិថ្នា និនិសិលពុតបរាមាស: ដោយ អនាគាមិមគ្គូឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែន នូវសោតបត្តផល ក្រោះការលះសំយោជនៈពាំង ៣ យ៉ាងីហ្ ។ គើ ។ ចើត្រះមានត្រះកាត ទ្រង់សំដែនខ្លាំសោ តាបត្តិផល ក្រោះការលះសិយេ-ជន: ទាន៍ ៣ យ៉ាន៍ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គល លះសក្ខាយខ្មុំ ថ្ងៃកិច្ចា និង្តសិល្បាតបកមាស: ដោយអនាគាមិថគ្គ ។ បេ ។ បុគ្គល លះកាមកគ ដីគ្រោតគ្រាត ត្យា បាន ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអនាគាមមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍នេះ ខេ ។ បេ។ បុគ្គល លះតាមកគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទ ដ៏គ្រោត គ្រាត ដោយអនាតាមមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្មន់ ស់ដែនទូវសកខាតាមផល ក្រោះភាពនៃភាមកគ និងព្យាចាទ ដ៏ស្រាល ស្ដេចឬ ។ កេី ។ បេីព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែនខ្លាំសកខាតាមិផល ព្រោះភាពនៃភាមកត និងព្យាបាទ ដ៏ស្រាលស្ដើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះកាមរាគ ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាខ ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអនានាមមគ្គ ដូច្នេះទ្បីយ

១ ន. ម. ករុណា ។

(៤៩៤) បុដុជ្ជនោ កាមេសុ វិតពកោ សហ ឧញ្ជាតិសមយា មពភាមិដលេ សណ្ឋាតិតិ ។ អាមន្តា ។ យេ គោចិ ជម្ងំ មកិសមេន្តិ សព្វេ គោ សហ ជម្លាកិសមយា មពភាមិដលេ សណ្ឋា-ហន្តិតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។

(៤៩៤) ខ វឌ្គម្នំ ជល់ ខ្លួំ ជំពុំ នៅ កាមរង-ត្យទានឆ្នំ ។ អមន្តា ។ ឧឲ្យុត្តិ កក់តា មលេសុន្តេ អតីតំសេ នសត្ថារា យសស្ស៊ីនោ ភ្នំពម្ភាធិត្ត ស្រាស្ស ស្រុក ស្រាស្ស ស្រាស្ស ស្រាស្ស ស្រាស្ស ស្រុក ស្រាស្ស ស្រាស ស្ មានបន្ត ប្រជុខ ស្រីលេខ នេយ មស់ មលេសុំ សាវកា គេសំ មធេកាធំ សតាធិបិ និត្តកង្សា ការ្យ $^{(2)}$ វិទុត្តា កាមបញ្ជាជនា តាមកត់ កែដេត្វ ត្រូហ្មលេត្វបតា អហ្វត់ អន្តៅ សុត្តត្តេត ។ អមត្តា ។ តេន ហិ ជហតិ បុត្តជួនោ ភាមាកក្សាខានខ្លុំ ។

អភិជ្ឈចំងិត ១២វឌ្គ

(៤៩៨) បុថុជ្ជន ច្រាសថាក្ខាតៈក្នុងតាមទាំងឡាយ តាំងនៅ ស៊ីប៉ក្កដអនាគាមិដល ដំណាលនឹងកាត្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អើ ។ ដន ណាមួយ ត្រាស់ដឹងធម៌ ជនទាំងអស់នោះ វមែងតាំងនៅស៊ីប៉ ក្នុង អនាគាមិដល ដំណាលនឹងការត្រាស់ដឹងធម៌ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៩) អ្នកមិនគួរពោលថា បុថុដ្ជន លះកាមពគនិងព្យាបាន ឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា

ក្នុងចំណែក ដែលកន្ទង់ទៅហើយ ពួកគ្រូទាំង ៦ នោះ
ជាអ្នកមានយស មិនមានក្និន្ទ្ជាប ជាអ្នកប្រស្បឿះ បាក
កាមសំយោជនៈ ព្រោះកំណោ ទឿយណាយនឹងកាមរាត
ហើយចូលទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក ពួកសាកែបស់គ្រូ
ទាំង ៦ នោះ មានចំនួនច្រើនយេ មិនមានក្និនទ្នាប ជា
អ្នកប្រស្បឿះ បាកកាមសំយោជនៈ ព្រោះកំណោ ទឿយ
ណាយនឹងកាមរាគ ហើយចូលទៅកើត ក្នុងព្រហ្មលោក
ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ បុថុជ្ជន លះ
កាមរាគនិងព្យាបាទជានដែល្ហ ។

ជាអាតិតជា

[៣០០] ជហត់ បុដុជ្ជៈលេ កាមរកព្យទា-ឧត្ត ។ អាមត្តា ។ ឧត្ត វុគ្គ ភគវតា សោ ហ រៀវជ័យ យុះ កា ಚ್ಯ ೧೯೮೩ ಚಕ್ಷಾ អបវិទុត្តោ សំវិចិរដ្ឋិតិគោ សោគេហ៍ ស់តំហ ರಿಗಳಗಳುವ ឧុក្ខេស នោមជសេប្រាំ ឧទាយាសេហ៍ អចវម្យុត្ថា ឧុគ្គស្ងាត់ ដែលមិ ។ តំ កាំស្បី លេខ ។ ខេត្ត ಐဠာဝိ អင្លពោយ អប្បដំពោះ ។ កាត់មេសំ ខេត្ត ។ អាយស្ស សីលស្ប មននុគោជា មប្បៈ ដូច្នេះ ដំណូស្នា មាន្ទ្របាន មន្ត្រាធាន អរិយាយ វិទុស្តិយា អន់សុ ភោសា អប្បដិឋិតា តយិនិ ក់ត្បៅ អរិយំ សីលំ អនុពុន្ធិ បដិវិន្ធិ ಕಾಗಿಯ មាន ងខ្មែរ ខ្មែរ ស្ព្រំ ស្ពេស សង្គា មនុ-ရဲ့နှာ ဗင်းနေ့ မေးက နဲ့နေ့ မင့်ရန္မာ ဗင်းနို့နှာ វទ្ធិស្នា ការសញ្ញា ១ ៤៣ ការ ខេត្ត ឧត្តិខាន់ បុ ឧត្តវេតិ

(៣០០) បុបុដ្ឋន លះកាមកគន់ង៍ព្យាហ្ទហ្នេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុកាំងឡាយ អម្បាលយ៉ាងគ្រ េឈ្មោះសុខេត្តនោះ ដែលមានអាយុវែងយ៉ាងនេះ ឋិតនៅអស់កាលយួរ យ៉ាង៍នេះ គង៌មិនរួច បាតជាតិ ជា មរណៈ សោក បរិទៅ: ទុក្ខ ណេមនស្ស ទេបាយស តថាគត់ពោលថា មិនរួចចាក់ខុត្តឡើយ ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ក្រោះមិនគ្រាស់ដឹង ក្រោះមិនចាក់ធ្វះ ន្ទវធមិតន៍ ៤ ។ ធមិតន៍ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ក្រោះមិខត្រាស់ដឹង មិន on ក់ធ្ងះ ខ្លាំសីលដ៏ប្រសើរ ១ ព្រោះមិនត្រាស់ដឹង មិនហក់ធ្ងះ ខ្លាំ လမာធិដ៏ប្រសើរ 🤿 ကြေးမဲးချောလ်ដឹង មិនတក់ធ្ងះ ខ្លះបញ្ញាដ៏ប្រសើរ 🤿 ព្រោះមិនត្រាស់ដឹង មិនចាក់ធ្ងះ នូវមិត្តដ៏ប្រសើរ ១ ម្នាល់កំក្ខព័ង ឡាយ បើអរិយសិលនោះ បុគ្គលបានគ្រាស់ដឹង ហាក់ធ្លះហើយ អរិយសមាធិ sa: ဗုန္ဓလဏ္ခန္ချာလ်မီး တက်င္းတီယ မၢိဳလတ္ခင္ကားေရး ဗုန္ဓလ បានត្រាស់ដឹង ចាក់ធ្លុះហើយ អរិយមៃគ្គិនោះ បុគ្គលបានត្រាស់ ដឹន ចាក់ធ្វះហើយ ការតណ្តា កំបុគ្គលនោះ បានផ្តាច់ផ្តល់ តណ្តា ជាគ្រឿងទាំសត្ឲ្យទៅកើតក្នុងកព នៃបុគ្គលនោះ ក៏អស់លើង ករាថ្មី នៃបុគ្គលនោះ ក៏មិនមាន ក្នុងកាលឥឡូវនេះទៀតឡើយ

អភិធម្មបំដីកេ ក្សាវត្ថុ

សីលំ សមាន បញ្ញា ១ វិទុត្តិ ១ អណ្តូក

អនុក្សា វមេ នម្មា កោតមេន យសស្បិញ

វត្តិ ពុទ្ធោ អភិញ្ញាយ នម្មមញ្ជាស់ ភិក្ខុនិ

ឧក្សាស្បិត្តិការេ សត្ថា ឧក្សាស បរិនិត្តិតាត់

អង្គៅ សុត្តត្នោត់ ។ អាមណ្ណ ។ នេន ហំ ។

វត្តិ ដហត់ បុដុជ្ជលេ កាមាកត្យាទានខ្លំ ។

ជ័លពិកយ៉ា ។

សព្វមត្ថិធិកហ

 T (n) 1 kill 1 Yelek
 1 Yelek
 1 Yelek
 1 Yelek
 1

 Yelek
 1 Yelek
 1 Yelek
 1 Yelek
 1

 Yelek
 1 Yelek
 1 Yelek
 1
 1

 Yelek
 1 Yelek
 1
 1
 1
 1

 Yelek
 1 Yelek
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1
 1

រហ័យ្យចំផក ក្រហវត្ថ

ជមិតនៃ គឺ សីល ១ សហជិ ១ បញ្ញា ១ ម៉ៃត្តិ ១ ជាជមិដ៏ប្រសើរ ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានយស បាន គ្រាស់ដឹងហើយ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធខ្ពង់ជ្រាប ប្បាស់ ទើបខ្រង់គ្រាស់ប្រាប់ជមិនោះ ដល់កិត្តទាំងឡាយ ថា ព្រះសស្តា ខ្ទង់អ្នកធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ មានបញ្ញាបត្តបនិញ្ចានហើយ

តាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បើដូច្នោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុថុជ្ជន លះតាមកគនិងព្យាបានបាន ដូច្នេះឡើយ ។

០៤ ដែហតិកថា ។

លព្ធម្ភាំពិហិ

(៣០១) ធម្មាត់តាំងតួង (មានប្រកួន្ធជាដើម) មានឬ ។

កើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មានក្នុងសរៈទោំងតួងឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មានឬ ។ កើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មានសព្វកាលឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំង តួង មានឬ ។ កើ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មាន ដោយអាការតាំងតួង ឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោលយ៉ាងនេះទេ ។ ធម្មជាត់តាំងតួង មាន ប្រែយមាការតាំងតួង

ಕುಣ್ರಸ್ತ ಸರ್ಕಾಹಕ್ಕಿ ೨ ೩ ಮ್ಯ ಕ್ಷಣ್ರ ೨ ಸರ್ಕ ឧឌ្ឌ ។ មាឧស ន មាលាមខ្លី មេខាំ មានិឌ្ឌ ន ច លេះ ម៉ូន នៃ ឯ មានិស្តី ឯ មានិស្តី ကေရ်း ဗာနီး ဆေးရီး နားနွားနှင့် ၁ ေလာဂ္ဂန္လာ (၅ ၈ မာရ) ឧង្គ័ឌ ៤ មានយ ៤ មានិង្គ័ឌ លា ច្រុះ ត់ដ្ឋ មិទ្ធាន់ដ្ឋីតំ យា ន់ដ្ឋ សា ន់ដ្ឋ សម្មាន់ដ្ឋីតំ សោរឝស្នំម្នាំ ឯ ២ ស្សា ម្ដី ខេំ ឯ សារ

(ಬಂಧ) ಜಲ್ಲ ಜಪ್ಲಿ ಎ ಜಜ್ಪು ಎ ರರ មត្តខ្ញុំ ក្នុខ ស្រុំ ស្រួន ស្រុំ ស្រួន ស្រុំ ។ អាមស្លា ។ ហញ្ជាំ អតីតំ ជំរុខ្ទំ កែតំ ដែរហេតំ អត្ថិ អត្តទំនំ មោ វិត ហេ វិត្តិ អត្តិ អត្តិត ។

[៣០៣] មល់ក់ អត្តិ ។ អមសា ខ្ពុំ មសភេត មជាតំ មក្ខុតំ ចិត្ត អនកិច្ចិត្ត អភាគក្រុនទ

ជម្មាស់សំព័ញ្ញ លាម ក្សុធលិស្តិ៍ត្អូវ ។ ក្រុមិខគ្គប្រកាល យ៉ាង នេះ ខេ ។ ជម្មជាតទាំងពួង មានឬ ។ អើ ។ ជម្មជាត ទាំឥឡូង មានព្រោះធ្វើនូវពាក្យថា មិនគួរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ នេះខេ ។ ជម្មាត់តាំងីត្បូង មានឬ ។ គើ ។ ជម្មាត់គណា មិនមាន ធម្មាំតនោះ មានហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ ជម្មជាតទាំងត្បូង មានហ្គ ។ អ៊េ ។ ខិដ្ឋិណា (បេសអ្នក) ថា ជម្មជាគ គាំនត្លន៍ មាន ទិឌ្ឌិនោះ ជាម៉ូញទិឌ្ឌិ ទិឌ្ឌិណា (របស់យើង) ថា ជាមិញទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិនោះ ជាសមា្ទិដ្ឋិ យ៉ាង៍នេះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

តាឲ្យភ្លើតិ៣៨៤

្រញ្ជាច្រាស្រ្ត ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រុងប្រ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រាល ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃវាស ដល់ខ្លាំសេចក្តី នៃសាស្ត្រសៃន៍ឬ ។ អើ ។ បើប្រ ជាអតីត លេក ទៅប្រាស ច្រែប្រល ដល់ខ្លាសេចក្តីនៃវស ដល់ខ្លាសេចក្តីនៃវសៀតលៃដលើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ភោលថា រូប ជាអតីតមាន ដូច្នេះទេ ។ (៣០៣) ប្រ ជាអភាគត មានហ្គា អើ ។ ក្រុងប្រ ជា

អនាគត មិនពន់កើត មិនពន់មាន មិនពន់ដុះដាល មិនពន់លូត งกง ยิลตล่อเยล็อเเย็ล ยิลตล่เก็กเจาัสเตกสุเดง ฯ เล็ฯ

អភិធម្មមិជិញ ភប់វិត្ត

សញ្ចាំ អស្តត់ អស់តំ អក្តតំ អសញ្ជាត់ អចិត្ត អស្តិចិត្តិ អសាតុភូតិ លោ វត បេ វត្តឲ្យ អសាតតំ អត្តិទិ ។

ស្តេញ ។ បេ។

(៣០៤) បក្ខុប្បត្តិ អត្តិ បក្ខុប្បត្តិ អតិកុត្តិ

អាមណ្ឌ ។ អតិត្តិ អត្តិ អត្តិ អតិក្តិ អតិកុត្តិ

អាមណ្ឌ ។ អតិត្តិ អត្តិ អតិក្តិ ។ ជ ហៅ

វត្តិ ១០ ប្រាំ

វត្តិ ១ ប្បំពី ១ ប្រាំ

វត្តិ ១ ប្បំពី ១ ប្រាំ

វត្តិ ១ ប្បំពី ១ ប្រាំ

វត្ត

ារកំប្បហិជក ២៨៧គ្ន

ល់ប្រ ប់ប្រភពត បិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះដាល មិនទាត់លូតលោស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើង[ធ្លាកដទេ ម្នាល់ក្នុងប៉ែចប្រើន ក្រុមនគួរយោលថា ប្រ ជាអនាគត មាន ដូច្នេះទេ ។

(៣០៤) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់
លេត មិនទាន់ទៅប្រាស មិនទាន់ប្រែប្រួល មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តី
នៃស មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តីនៃសៅត្រលៃន៍ឬ ។ អើ ។ ប្រ ជា
អតិត មាន រូប ជាអតីត មិនទាន់លេត មិនទាន់ទៅប្រាស មិនទាន់
ប្រែប្រួល មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តីនៃស មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តីនៃសេ
ប្រែប្រួល មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តីនៃស មិនទាន់ដល់ខូវសេចក្តីនៃសេ
ក្រៃលៃជ៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(ញ0៥) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ដុះជាល លូតលាស់ ចម្រង់ចម្រើន កើតទៀង[ជាកដប្ ។ មើ ។ ប្រ ជា មានាគត មាន ប្រ ជាអនាគត កើត មាន ដុះជាល លូតលាស់ ចម្រង់ ចម្រើន កើតឡើង[ជាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣០៦) ប្រ ជាអតីត មាន ប្រ ជាអតីត លេត់ ទៅប្រាស
ប្រែប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃស ដល់នូវសេចក្តីនៃសៅក្រលៃង៍ឬ ។
គើ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន លេត់ ទៅប្រាស ប្រែ
ប្រល ដល់នូវសេចក្តីនៃស ដល់នូវសេចក្តីនៃសៅក្រលែងំឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៣០៧) អយាកក់ អត្ថ អលាកត់ មជាតំ អក្ចត់

អសញ្ជាត់ អភិទ្តិ អភិទ្ធិ សមាន់ អ្នត្តិ ។ អសញ្ជាត់ អភិទ្តិ អភិ បច្ចុប្បត្តិ អជាត់ អក្ទិ អសញ្ជាត់ អភិទ្តិ អភិទិទ្ធិ សមានុក្ខិត្តិ

ន ហេវ វត្តេៗ ។

អង្គម្នា រិត្ត កង្គម្នា រ ប្រព័ត្ត ឯក ក្រស់ ក្រស់ ក្រស់ ក្រស់ ក្រស់ កង្គម្នា ប្រព័ត្ត ឯក កា កា កា កា កា កា ក្រស់ ក្រសំ ក្រស់ ក្រសំ ក្រស់ ក្រសំ ក្រស់ ក្រសំ ក្រស់ ក្រសំ ក្រស់ ក្រស

សព្វាគ្នើគិកជា

[ញ 0 ៧] ប្រ ជាអនាគត មាន ប្រ ជាអនាគត មិន

ខាន់កើត មិនខាន់មាន មិនខាន់ដុះដាល មិនខាន់លូតលាស់ មិន

ខាន់បម្រង់បម្រើន មិនខាន់កើតប្រាកដប្ ។ អើ ។ ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន

មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនខាន់កើត មិនខាន់មាន មិនខាន់ដុះជាល

មិនខាន់លូតលាស់ មិនខាន់បម្រង់បម្រើន មិនខាន់កើតឡើងប្រាកដ

ឬ ។ អ្នកមិនគួយលាល យ៉ាងនេះទេ ។

(៣០៨) រូប ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង រូប ជាអតីត
លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រួល ដល់នូវសេចក្តីនៃវស ដល់នូវសេចក្តី
វិនាសាក្រៃវែលឪ ហើយឬ ។ អើ ។ បើរូប ជាអតីត លេត់ ។ បេ ។
ដល់នូវសេចក្តីនៃវសិក្រៃវែលន៍ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា
រូប ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ។

(៣០៩) ប្រ ជាអនាគត មានឬ ។ គើ ។ ក្រែង ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល មិនទាន់លូក លាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ ។ គើ ។ បើ ប្រ ជាអនាគត មិនទាន់កើត ។ បេ ។ មិនទាន់កើតឡើង ព្រាកដ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរចោលថា ប្រ ជាអនាគត មាន ដូច្នេះទេ ។ អភិធម្មបំដី៣ បរិវេត្ត

អបិនខ្មែនថ្នី រ ប លោ ន្ទេ នៃ រ ត្ត មន្ទិ ប មនិប្តន្ទ ប មន្ទិ មន្ធិ មន្ទិ មន្ទិ

(៣០០) បច្ចុប្បត្និ រ៉ុំ អគ្គិ បច្ចុប្បត្និ រ៉ូំ ជាតំ កូតំ សញ្ជាត់ ចិត្តត្តំ អក់ចិត្តត្តំ ចាតុកូតត្តិ ។ អាមន្តា ។ អលកត់ រ៉ូបំ អគ្គិ អណកត់ រ៉ូបំ ជាតំ កូតំ សញ្ជាត់ ចិត្តត្តំ អក់ចិត្តត្តំ ចាតុកូតត្តិ ។ ជាតំ កូតំ សញ្ជាត់ ចិត្តត្តំ អក់ចិត្តត្តំ ចាតុកូតត្តិ ។

អភិធម្រាំជា ១១៤គ្ន

(៣១០) ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនគាន់
លេក មិនគាន់ទៅប្រាស មិនគាន់ប្រែប្រួស មិនគាន់ដល់ខ្លូវសេចក្តី
វិនាស មិនគាន់ដល់ខ្លូវសេចក្តីវិនាស់ក្រៃសែធឬ ។ កើ ។ ប្រ ជា
អភិត មាន ប្រ ជាអភិត មិនគាន់លេក មិនគាន់ទៅប្រាស មិន
គាន់ប្រែប្រួស មិនគាន់ដល់ខ្លូវសេចក្តីវិនាស មិនគាន់ទៅប្រុស មិន
គាន់ប្រែប្រួស មិនគាន់ដល់ខ្លូវសេចក្តីវិនាស មិនគាន់ដល់ខ្លូវសេចក្តី
វិនាស់ក្រៃសែធឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។

(ឃ)ខ) ណ ឃុលជំណឹទិ សុខ ណ ឃុលជំណឹទិ មេ្ម សុខ ដុះដាល លូតលាស់ ចម្រង់ចម្រើន កើតឡើងប្រាកដឲ្ ។ គើ ។ រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត កើត មាន ដុ:ជាល លូតលាស់. ចម្រង់ចម្រេន កើតឡើងប្រាកដឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ (៣១៤) ប្រ ជាអតិត មាន ប្រ ជាអតិត លេត់ ទៅ ជ្រាស ប្រែប្រល ដល់ទូវសេចក្តីនៃវស ដល់ទូវសេចក្តីនៃវស់ក្រសែជ ជំ រ មេ រ ណែ ឃុលជំណីទិ សខ ណៃ ឃុលជំណីទិ ហេម សេ ជ្រុស ច្រែប្រល ដល់ខ្លាំសេចគ្គីនៃវស ដល់សេចគ្គីនៃវសុគ្រៃលៃន៍ ឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ប្រ។

សព្វមគ្គិទិកកា

(៣០៣) អភាគតំ រ៉ូបំ អត្ត អភាគតំ រ៉ូបំ មជាតំ មក្ខតំ មសញ្ជាត់ មចិញ្ចត់ មេធភិចិត្តត មភាតុក្ខុនន្តិ ។ អាមណ្ឌ ។ បច្ចុប្ប័ន្និ រ៉ូចំ អត្តិ មច្បុន្ទ្រី ស្រំ អស់តំ អក្តំ សសញ្ជាត់ អធិត្ត អនភាពិព្យុំ អភាតុកូតត្ថិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យុ ។ បេ។ [៣០៤]អត់តា វេឌជា អត្ថិ។ មេ។ សញា អត្តិ សង្ខាក អត្តិ ។ បេ ។ វិញ្ញាលាំ អត្តិតំ ។ មានស្លា ៤០ មន្ទុំ វិកតំ រុំប្រហេតុ អង្គទុខ អង្គទុខ្មែន ។ មានស្ល មាញ៉ា អត់តំ វិញ្ញាណំ សុំធ្វើ ។ មេ។ អត្តគ្គត់ នោះ វត ប្រវត្តទ្វេ អត្តត វិញ្ចាស់ អត្តត ។ (നാർ) ലയകും ദ്യാസ് អាមន្តា ។ ជធ្ អសាគត់ វិញ្ញាណំ អជាតំ អក្ចត់ មសញ្ជាត់ អនិត្តតំ អនកិនិត្តតំ អភាតក្កត់ ာ တက္ခဲ့ မလာခနိ ဒိုက္သာလကိ မဆခို ។ បេ ។ មហតុកូត នោ វត វេ វត្តត្វេ មលក់តំ វិញ្ហាណំ អត្តិត ។

[៣•៣] រូប ជាអភាគត មាន់ រូប ជាពេលគត ពិព ทร์เห็ด ษิยทร์พร ษิยทร์นุ่ะทุญ ษิยทร์พูดญหั ครับโลซุกเลล คระเษยเนียได้เป็นหลุด ล เน ล โก น ជាជានិ សន តែ យុធជាជានិ គុនសនុម្មេ គុនសនុសន គុនសន្ ដុះដាល មិនទាន់លូតលាស់ មិនទាន់ចម្រង់ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើន ស្រុកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះរ។ ។ បេ ។ [ញ១៤] មាខនា ជាអតិត មាន ។បេ។ សញ្ញា មាន សត្ថាវ មាន ។ បេ ។ វិញ្ញាណ មានឬ ។ ដើ ។ ក្រែជ វិញ្ញាណ ជាអភិត លេត់ ទៅប្រាស ប្រែប្រល ដល់ទូវសេចក្តីនោស ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃាស់ក្រលៃន៍ឬ ។ គើ ។ ចើរញ្ញាណ ជាអតិត លេត ។ ២ ។ ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃសក្រៃលែងហើយ ម្នាលអ្នកដឹ ចម្រើន អ្នកមិនគួរនោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន ដូច្នេះទេ ។ (៣๑៥) វិញ្ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង វិញ្ញាណ ជាអនាគត មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់ដុះជាល មិនទាន់លូតលាស់ មិនទាន់ចទ្រង៍ចម្រើន មិនទាន់កើតឡើងទ្រាកដ

ឬ ។ អើ ។ ហើញ្ញាណ ជាអនាគត មិន៣៩កើត ។ បេ។ មិន៣៩

កេត្តឡេងប្រាកដទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួបពាលថា វិញ្ញាណ

ជាអនាគត មាន ដូច្រះទេ

រុឌ័រម៉ ឯពេ ឯ ប អង្គម្ភុំ ឯ ប លេរូ អត្តយ ឯ អង្គម រុយ្យហូ អង្គំ អង្គម រុយ្យហូ រុយ្យហូ អត្វខ្ញុំ ឯ ពេ ឯ ប អង្គមខ្លុំ ឯ (ឧបទ) ពត់ជាទ្វី រុយ្យហូ អង្គំ ពត់ជាទ្វី

រុម្មាល ពុស្ត ៤ ខេ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុ ស្សាហូ សុស ៤ ៤ ៤ ខាន់ដំនទំ ៤ ៤ ខេរុំ

រាភ័ពប្រើដែល គេ២៨ភ្ន

(៣១៦) វិញ្ញាណវាបក្តុប្បន្ន ៣០ វិញ្ញាណវាបក្តុប្បន្ន បិន ទេខលេត់ ។ បេ ។ មិនទាន់ដល់ខ្លាសេចក្តីនៃាស់ក្រៅលេន៍ឲ្យ ។ អើ ។ វិញ្ញាណវាអាតីត មាន វិញ្ញាណវាអតីត មិនទាន់លេត់ ។ បេ ។ មិនទាន់ដល់ខ្លាសេចក្តីនាស់ក្រៃលៃន៍ឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍ នេះទេ ។ បេ ។

(៣១៧) វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន កើត មាន ។ បេ ។ កើតទ្បើង[ធ្លាក់ដម្ល ។ កើ ។ វិញ្ញាណជាអនាគត មាន វិញ្ញាណជាអនាគត កើត ។ បេ ។ កើតឡើង[ធ្លាក់ដម្ល ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់នេះ ខេ ។ បេ ។

(៣១៨) វិញ្ញាណជាអតីត មាន វិញ្ញាណជាអតីត លេក់ ប្របប ដល់ទូរសេចក្តីទោសក្រៃលៃស័យ្ ។ មើ ។ វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន លេក់ ប បេប ដល់ទូវសេចក្តីនាសវិត្រ លែស័យ្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ប បេប ប

(ញុទ្៩) វិញ្ញាណដាអនាគត មាន វិញ្ញាណដាអនាគត មិន ទាន់កើត ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ ។ កើ ។ វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណដាបច្ចុប្បន្ន មិនទាន់កើត មិនទាន់មាន ។ បេ។ មិនទាន់កើតឡើងប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។

(ឃុំ) ត្រង់ពីវីទីខ្លុំ ឃុំ រិតខ្ញុំ ឃុំ តជំជាទីទី ប តជំជាទី រំតូ មស្វិញ យរ្មិស ពុទេ រាំកាដ្ដេ សមេ សមភាកេ តដ្<u>ចា</u>តែតំ ។ មានឃ រ ជជំពាំទ្ំ វិត្ត បូរ៉េឡាំខាច ជជំពាំចិ-ភាព ៩៣គីគិ ។ ភាមន្តា ។ រូបភាព ៩៣គីគិ ។ ខ លេដ្ឋស្ពី ៤ ខេ ៧

(ឃុំ មុំ ប្រ ខ្មាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ស្គ្រាំ ត្តតិច្រឹត្ត មុ ត្តតិច្រឹត្ត នៃ មុខ្សិញ មន្ត្រិ **ឃុំ**សេ សេ ឃុំកាដ្ឋេស សេមកាកេ តដ្ឋាតេតិ ។ មានឃ រ ជជំជាទ្រី រំពូ ប្រុប្បីសិច្ច រំពមារ ខុ ជាសង្ឃ ឯ មានស្លី ឯ ជាសង្ឃ ឯ ជាសង្ឃ ឯ ច លេះ ម៉ូន ១ ខេត្ត វុសម្ភ័ ប្រុស្តិ៍ ប្ វត្តិ វ ជំនាត់ វ ជំនាន់ វត្តិ មហ្វ័យ ការិត្វា ស្លាស ស្រាស់ ស្រាស់ ស្រាស់ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាមញ្ញា ។ ខ្ញុំលាត់ វត្ត៌ រដ្ឋមាធំ ខ្ញុំភាតការំ ជាសត់តំ ។ អាមន្តា ។ វត្តារាំ ជាសត់តំ

សម្ភារគ្គីនិងមេ

(ភាគ្គភ) (ភ) ខ្មើម៉ូរ៉ែពឌាពជីណិន តូឧខៀតមម្រា រិតឈោ ណុកចំណីន ជំលុកែ លូកែ ជំលុកចំណីទី (ឈ្មោះស៊ីរុង) មាណ នុះ ភាស៍ ទៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែកស្មើគ្នា កេត្តជា មួយគ្នាហ្គ ។ ររាំ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន កាលលេត តែផល:បង់ ភាព ដ្ឋាន្ត្រី ក្នុង ស្នែង ទេស្តិស្សី ស្រង្គ ស្រង្គ ក្រុង ក្នុង ស្រង្គិស្សី ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ មិនគួរព្រាល យ៉ាងខេះខេ ។ ៤ ។

(ឃុខ្ទ) (និ) ដើន់រំពែលពង់ពីនៃ គុខខារ្តែម្នា ដែលៀ ណុងក្នុងនៃ ជំណុង ជា ជំពុងក្នុងក្នុង (រលួយអាង កុ ភាព កុ តាំង នៅក្នុង ជាមួយគា ស្មើត មាន១ ណែក ស្មើត កើតជាមួយគ្នា ឬ ។ អើ ។ ប្រជាបច្ចុប្បន្ន កាលលេក តែងមិនលះបន់កាតជាប្រ ឬ ។ រដី ។ រូបជាបច្ចុប្បន្ន តែ ខែនលះបង់ភាពជាបច្ចុប្បុន្នប្ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ េ ។ បេ ។ (ខ្ញុំ) ធ្វើខ្ញុំសំពត់ស មិនឲ្យ បែកគ្នា រួមហៅថា ស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ សួរថា) សំពត់នុះឯង តាំង នៅក្នុង ជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានប៉ូណែក ស្មើត្ត កើតជាមួយគ្នាឬ ។ អើ ។ សំពត់ស បុគ្គល កាលជ្រលក់ រមែធិល៖បន់ភាពសប្ត ។ អើ ។ សំពត់ តែងលះបន់ភាពដាស់ពត់ឬ ។

អភិធន្មបំផុញ ក្លាវគ្គ

ជ ស្រេះ ស្ត្រ ។ និស្សា និស្សា ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្ត្រ ស្ត្រ ស

វិត្ត ដែល ខ្លួន ។

អត់ត្ត មកមន្ត្រី ដូច្នេហា ឧកគ្គី យោ ខេ ក្រុខិត្តេ

រុំត្នប្រហាឧកគីទ្វី ឯ មានស្លី ឯ សញ្ជាំ រំតួ ឧក្ខុខ្ញុំ

រិត្តបក្ស ឧសន្ទន្ទ ឯ ខេត្ត ឧក្ខុខ្ញុំ ឧក្ស ឧសក្សិន្ត

ឧគីទ្វី ឯ ច ល្យេ រុឌិខេ ឯ កេ ឯ ១០ ខ្ញុំ

ឧក្ស ឯ រិត្ត ខ្ញុំ ខ្យុំ ហក្សើន ឧក្ខេន្ទន្ទ ឯ មា

(ឧក្ខ) ខ្ញុំ វិត្តស្ស ច ច្ចាំ ខ្លួន ក្រុមខ្លួន ឯ មា

អភិយ្យចិជា ១២វត្

អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងខេះខេ ។ (១) ធ្វើស្លាល់ពត់លេ បិនឲ្យ បែកគ្នា រួមហៅថាស ឬថាសំពត់ ថាសំពត់ ឬថាស (ហើយ ស្លាថា) សំពត់ទុំះឯង តាំង នៅក្នុងទីជាមួយគ្នា ស្មើគ្នា មានចំណែក ស្មើគ្នា កើតជាមួយគ្នាឬ ។ គើ ។ សំពត់ស បុគ្គល កាលជ្រលក់ បើមង់មិនលះបង់ភាពជាសំពត់ឬ ។ គើ ។ សំពត់ តែងមិនលះបង់ ភាពសខ្ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

[ញ] ប្រ មិនលះបន់ភាពជាប្រហ្ម ។ កើ ។ ប្រ ជា
ជម្មាត់ ទៀត ទៀត ទាត់ គិតប្រាក់ មិនប្រែប្រហជាជម្មត់ ។
ជ្ជាក់ មិនកូរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ ក្រុងប្រ លះបន់ភាពជាប្រ
ប្ ។ ប្រ ជាជម្មជាតមិនទៀត មិនទៀតទាត់ មិនពិតប្រាក់ដ តែង
ប្រែប្រួលជាជម្មត់ ។ កើ ។ បើប្រ ជាជម្មជាតមិនទៀត មិន
ខៀតទាត់ មិនពិតប្រាក់ដ តែងប្រែប្រហជាជម្មត់ ម្ចាលអ្នកដ៏ចម្រើន
ជ្ជាក់មិនគួរពោលថា ប្រ មិនលះបង់ភាពជាប្រ ដូច្នេះទេ ។

(៣៤៣) និព្វាន មិនលះបន់ភាពជានិព្វានឲ្យ ។ និព្វានជា ជម្មាត់ ទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាជម្មត់ឲ្យ ។ អើ ។ ប្រ មិនលះបន់ភាពជាប្រហ្គ ។ ប្រ ជាជម្មជាត់ ទៀន ទៀន ទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជាជម្មត់ហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ សព្វមន្តីតិ៣៦៦

(៣৮៤) រ៉េតូ រ៉ិតសា, ខ ពលមុខ ឯ រ៉ិត្ មន្ទុំ មព្វ មស្សាន្ទ្រ រុន្សាយឧតតិខ្លំ រ មា-មញ្ញ ។ ឧិញ្ចុំ ឧិញ្ចុការំ ឧ ៩ហត់តំ ។ ឧញ្ចុំ អភិទ្ធិ អគ្គាំ អសស្បត្តិ វិទ្ធាណាមជុម្ព័ន្ធ ។ ជ លេះ ជ្នាល់ ឯពេជ

(៣៤៥) អតីតំ អត្តិ អតីតំ អតីតាហំ ជ ជហត់តំ ។ អាមជ្ជា ។ អជាក់តំ អត្ថ អជាក់តំ មសភភភា ដែ ជហភ័ត្ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ។ អត់តំ អត្តិ អត់តំ អត់តការ ជ ជហត់តំ ។ អា-မည္တ **ျ** စင္ခ်င္ပိုင္ငံ ဗန္မီ စင္ခ်င္ပိုင္ငံ စင္ခ်င္ပိုင္တယ့္ ဗ ជហត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វ ។ មេ ។

(៣৮៦) មលកតំ មត្ថ មលកតំ មលកត-សាវ ជ ៩ហត់តំ ។ អមស្ព ។ មត់តំ មត្ថិ មត់តំ មតីតការំ ឧ ជហតីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(ယှမှုမှု) စစ်စါဇွီ ဆည္တီ စစ်စါဇွီ စစ်စါဇွီ-ភាវ ជ ជហតិត ។ អមញ្ញា ។ អតិត មត្តិ មតិត អត់តការំ ន ជហត់ត់ ។ ន ហេរំវត្តព្យុ។ មេ។

សទ្ធមគ្គីទិកវោ

(៣৬៤) ប្រ មិនលះបង់កាត់ជាប្រហ្គ ។ ប្រ ជាធម្មជាតិមិន ខៀង មិនខៀងទាត់ មិនពិត្យបាកដ តែងប្រែប្រាលជាធម្មតាឬ ។ មើ។ និញ្ជាន់ មិនលះបន់តារាជានិញ្ជានប្ត ។ និញ្ជាន់ ជាធម្មជាតមិនទៀង មិន េទ្យិងទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រាលជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ រពាល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។

(៣৬៩) អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតប្ ។ ្រើ ។ អនាគត មាន អនាគត មិនលះបង់ភាពជាអនាគតឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ការាជា អភិត្យូ ។ ៖អី ។ បច្ចុប្បន្ន មាន បច្ចុប្បន្ន មិនលះបង់កាពដាបច្ចុប្បន្ន ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។

(៣៤៦) អភាគត មាន អភាគត មិនលះបន់ភាពជាអភាគត ឬ ๆ เพื่ ๆ ผลัส ยาย ผลัส ยิยณะบล็ภาคฝายลัสบุ ๆ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ២បេ។

(ឃុខុង) ឧជ៌ជានិ សខ ឧជ៌ជានិ ភូនហះឧឌុសមណុធិ៍ជានិ ชุ ฯ เคี ฯ หลัก ษาย หลัด ษิ้มณะปลีกาศกหลัดชุ ฯ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។

អភិជ្ជម្រើជពេ ១៧វគ្គ

(៣៤៤) និព្វានិ អគ្គិ និព្វានិ និព្វានភារិ ន ជហគីតិ ។ និព្វានិ និច្ចិ ដុំ សស្បតិ អវិម៌ណោ-មជម្មន្តិ ។ អាមន្តា ។ អគីតិ អគ្គិ អតីតិ អតី-តភារិ ន ជហគីតិ ។ អគីតិ និច្ចិ ដុំ សស្បតិ អវិម៌ណាមជម្មន្តិ ។ ន ហៅ វត្តិត្យ ។ ខេ ។

[៣៣០] អតីតំ អត្តិ អតីតំ អតីតភារំ ជ ៨ហតីតំ ។ អតីតំ អជិច្ចំ អជ្ចំ អសស្បតិ ថ្ងៃ ឈាមជម្មត្តិ ។ អមន្តា ។ ចិត្តាជំ អត្តិ ចិត្តាជំ ចិត្តាឧការំ ៤ ៨ហតីតំ ។ ចិត្តាជំ អជិច្ចំ អជ្ជំ អសស្បតិ ថៃ ណោមជម្ពត្តិ ។ ៤ ហេវំ ត្តេត្ត ។ ខេ។ អភិពឲ្យជំងក ការបង្

(ល) ២៤) អតីត មាន អតីត បិនលះបង់ភាពជាអតីតឬ ។
អើ ។ អតីត ទៀន ខៀនទាត់ តិតប្រាកដ បិនប្រែប្រលជាធម្មតា
ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ក្រែងអតីត មិនទៀន
មិនទៀនទាត់, មិនភិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អើ ។
បើអតីត មិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិនភិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជា
ធម្មតា មាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អតីត មាន អតីត
មិនលះបង់ភាពជាអតីត ដូច្នេះខេ ។

(៣৬៧) និទ្វាន មាន និទ្វាន មិនលះបង់ភាពជានិទ្វានឬ ។ និទ្វាន ជាធម្មជាគ ទៀន ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួលជា ធម្មតាឬ ។ អើ ។ អតីត មាន អតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត ឬ ។ អតីត ជាធម្មជាត ទៀន ទៀងទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រួល ជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួបពាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញញ្ច) អតីត មាន អតីត មិនលះបង់កាត្តជាអតីតឬ ។ អតីត
ជាជម្មាត មិនទៀន មិនទៀនគាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលជា
ជម្មាត្ត មិនទៀន មិននេះ និញ្ចាន មិនលះបង់កាត្តជានិញ្ចាន
ជ្ញា ។ អើ ។ និញ្ចាន មាន និញ្ចាន មិនលះបង់កាត្តជានិញ្ចាន
ឬ ។ និញ្ចាន ជាជម្មាត្ត មិនទៀន មិនទៀនគាត់ មិនពិតប្រាកដ
តែងប្រែប្រលជាជម្មាញ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[៣៣០] មត្ត រិត្ត កុខ្មុំ មុខ្មុំ មុខ្មុំ

សពុមគ្គីពិភវា

តការំ ជ ៨ហត់តំ ។ អមញ្ញ ។ មភាក់តំ រូបំ អត្ត អភាគតំ រួច អភាគការ ជ ជហតិតំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ អតីត រួចំ អត្តិ អតីតំ រូបំ អតីតការំ ជ ជហគីតិ ។ អាមញ្ហា បច្ចុប្ប័ជ្ វិត អង្គ ពជ៌ពីទី វិត ពជ៌ពីទី២, ខ ។ (៣៣৮) អភាគត់ រ៉ូប អគ្គ អភាគត់ រ៉ូប អភាគតការំ ្ន ជហតីត ។ អាមន្តា ។ អតីត រូបំ អត្ត អតីត រូបំ អតីតកា ំ ជ ជហតីត ។ ជ លោះ វត្តត្វេ ១ ខេ ១ [ကကက] စစ္စ္ရည္ရွိ ႏွစ္ မန္တာ့ စစ္စ္ရွစ္ဆံ ចឲ្យរុទ្ធភាវ ឧ ជហតិត ។ អាមន្តា ។ មតិត រូបំ

អត្ត អត់តំ រួម អត់តការ ជ ជហត់តំ ។

លេវ វត្តឲ្យ ១ ខេ ១

(៣៣១) រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនល:បង់ភាពជាអតីត ឬ ។ អើ ។ រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត មិនលះបង់កាព ជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ២ ។ រួប ដា អតីត មាន វូប ថាអតីត មិនលះបង្គឹការាជាអតីតឬ ។ អើ ។ វូប ជា ជជុំជន្រៃ សុខ ណែ យុជជំណិន្តិ គុនហះពុខ្មុយឯយុជជ័ណិន្តិ ឯ មិម មិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។ (ញ្ញាច់) រូប ជាអនាគត មាន រូប ជាអនាគត មិនល:បង់តា១ ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ រូប ជាអតីត មាន រូបជាអតីត មិនលះបន់ ការាជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួររបាល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (ឃាយឃ) ណែ ឃុណជំណីនិ សាខ ណៃ ឃុណជំណីនិ គួនហះពង្ ភាពជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ មើ ។ ប្រ ជាអភិត មាន ប្រ ជាអភិត មិន លះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

រាភិចម្មពិធីពេ ១ម៉ាវិត្ត

(៣៣៤) មន្ទ វិត គង្គ ពន្ធ វិត មន្-តការំ ឧ ជិហ្គិតិ ។ អាមញ្ញា ។ អតីតិ រ៉ូប៉ រុំទ្វិ ឌុំ សស្ទ្រិ មារិបរិណាមជម្ពុធ្វិ ។ ៤ ហៅ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ ឧឧ ្ មត្តិ រូប មឧទ្ធំ មឌុវិ អ-សស្បត់ វិចរំណាមឧដ្ដន្តិ ។ អាមន្តា ។ សញ្ជាំ អតីត រុម៌ អតិថ្នំ ១ បេ ។ វិបរិណាមជម្មុំ នោ វត ហៅគ្នា មត្ត រុម មត្ត អត់តា រុម អត់តារាំ ឧ ជយត់តំ ។

[ကကဗ်] စ်ကျစ် အရှာ စ်ကျစ် စ်ကျစကား စ ជហតិ ធិក្ខាជំ ជំច្ចុំ ធ្វំ សស្បតិ៍ អាចរំណាមជម្មុខ្លិំ ។ អាមណ្ឌ ។ មតិត រ៉ូបំ មត្ថ មតិត រូបំ មតិតការ ឧ ជហតិ មតិតិ រូបិ ឧិច្ចិ ឌុវិ សស្បតិ មាបែរ-ហោមជគីថ្មី ឯ ថ សេរុ ម៉ុស្ស ឯ រ ឯ ឯ

(៣៣៦) អភិត រូបំ អត្តិ អភិតិ រូបំ អត្-តការ ជ ជហត់ អតីត រូបំ អចិច្ចុំ អពុវ អស-ក្សង្គំ វិបរិណាមជម្មត្តិ ។ អាមន្តា ។ ជំពាជំ អត្តិ តិត្រខំ ចិត្តាឧការំ ឧ ៩៩គិ តិត្វានំ អនិទ្ធិ អនុវ័ អសស្បត្ត រុច្ច្រហាឧឌឝីថ្មី ។ ២ ល្បុ រុឌីខេ រាធេរ

មភិពឬពិជិត ២៧វត្ថ

(ញ្ញា៤) រូប ជាអត្ត មាន រូប ជាអត្ត មិនលះបន់ការាជាអត្ត ឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាអតីត ជាជម្មាត់ ទៀត ទៀតខាត់ ពិតប្រាកដ មិខ ប្រែប្រែល្បាជាធ្មត្តាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ ក្រែង រូបជាអតិត ជាធម្មជាតិមិនទៀន មិនទៀនិទាត់ មិនភិត្យបាកដ តែនិ ប្រែប្រាស្រជាជន្មតាហ្គ ។ គើ ។ បើប្រ ជាអតីត ជាជន្មជាគមិនទៀន ។ បេ ។ តែជំរុំប្រហ្រជាធម្មតា មាលអ្នកដ៏ចម្រេន អ្នកមិនគួរ ភាលថា រូប ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីតដូចេះទេ ។ (ញញ៥) និញ្ជាន មាន និញ្ជាន មិនល:បដ្តភាពជានិញ្ជាន និញ្ជាន ជាធម្មជាតទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រាលជាធម្មតាហ្គ ។ កើ ។ រុប ជាអភិត មាន រុប ជាអភិត មិនលះបង់តាតជាអភិត រុប ជាអភិត ជាធម្មជាតាទៀន ទៀនទាត់ ពិតប្រាកដ មិនប្រែប្រាសជាធម្មតាថ្ម ។

(ញញ) ប្រ ជាអតីត មាន រូប ជាអតីត មិនលះបន់កាព ជាអភិត រូប ជាអភិត ជាជម្មានមិនទៀត មិនទៀតិខាត់ មិនពិត លះបង់ភាពជាខិត្វាន និត្វាន ជាធម្មជាគមិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិន គិត្តប្រាកដ តែន៍ប្រែប្រហជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរ ភោល យ៉ាង៍នេះ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

សរព្ធមន្ត្រីតិពល

(៣៣៩) អតីតា ប់ឧលា អត្តិ ។ បេ ។ អតីតា សញា អត្តិ ។ បេ ។ អតីតា សង្ខារ អត្តិ ។ បេ។

កញ្ញា អត្តិ ។ មេ ។ អតតា កេខ្លាំ ។ អត្តិ ។ មេ ។ អតីតំ វិញ្ញាណំ អត្តិ អតីតំ វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណ វិញ្ញ

[៣៣៩] មលក់តំ វិញ្ញាលំ មត្ថិ មលក់កំ វិញ្ញាលំ មលក់តការ ៤ ៨លក់កំ ។ អាមន្តា ។ មតីតំ វិញ្ញាលំ មត្ថិ មតីតំ វិញ្ញាលំ មតីតការំ ៤ ៨លក់កំ ។ ៤ ហៅ វត្តគ្នា ។ បេ ។

ខ ជល់ខ្ពុង a ខ លេដូ នើ ឯ ខេង ខ្ពុំ មួយ ហូ មន្ទំ មន្ទុង រួយហេហូ មន្ទំ ឯ ខ្ពុំ មួយ ហូ មន្ទំ មន្ទុង រួយ ហូ មន្ទំ ឯ ខ្ពុំ មួយ ហូ មន្ទំ មន្ទុង រួយ ហូ មន្ទំ ឯ ខេត្តព្រះ គឺ មន្ត្រំ មន្ទំ ឯ ខេត្តព្រះ គឺ មន្ត្រំ មន្ (ញាញាជា) ប់បេខា ជាអតីត មាន ។ បេ ។ សញា ជាអតីត ញា មាខ ។ បេ ។ សភ្ជា ជាអតីភ មាន ។ បេ ។

(៣៣៨) វិញ្ញាណ ដាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះ បម៌ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអនាគត មាន វិញ្ញាណ ជា អនាគត មិនលះបង្កែពាជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអតិតឲ្យ អភិប្រិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនលះបន់ភាពជាបច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (ញញ្/) វិញ្ញាណ ជាអភាគត សាន វិញ្ញាណ ជាអភាគត ថិន លះបង់ការាជាអនាគតឬ ។ មើ ។ វិញ្ញាណ ជាអភិត មាន វិញ្ញាណ ជាអតីត មិនលះបត់ការាជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាងនេះ 18 7107

(៣៤០) វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិន លះបង់កានាជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ញាណ ជា អតីត មិនលះបង់កានាជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រេ។

៤៣៤

[៣៤៤] ចិញ្ចនំ អត្ថិ ចិញ្ចនំ ចិញ្ចនការំ ន ៨ហត់ ចិញ្ចនំ និទ្ទី នុរំ សស្បត់ អរិបរិណាម-ឧម្មន្តិ ។ អមន្តា ។ អតីតំ វិញ្ញាឈំ អត្ថិ អតីតំ វិញ្ញាឈំ អតីតការំ ន ៩ហត់ អតីតំ វិញ្ញាឈំ ចិច្ចំ នុរំ សស្បត់ អវិបរិណាមឧម្មន្តិ ។ ន ហេវិ វត្ត: គ្ ។ បេ ។

[៣៤៣] អន្តន វិញ្ញាលំ អន្តិ អន្តន វិញ្ញាល់ អន្តនការ ឧ ឧមាន អត្តន វិញ្ញាលំ អនិច្ចិ អនុរំ អសស្បតិ៍ ថៃវិណាមជម្មន្តិ ។ អាមន្តា ។ និព្វាជំ អន្តិ

(១៤១) វិញ្ចាណ ជាអត់ត មាន វិញ្ចាណ ជាអតីត មិន លះបង់ភាពជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតទៀន ទៀនទាត់ ភិត្យចុកដ មិនប្រែប្រលជាធម្មតាឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល . យ៉ាងខេះខេ ។ បេ។ ក្រែងព្រៃាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតមិនខៀន មិនទៀតខាត់ មិនភិត្តបាកដ តែងប្រែប្រាល់ជាធម្មតាហ្គ ។ អើ ។ បើ វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាជម្មជាតិមិនទៀន មិនទៀនទាត់ មិនពិត្យពុកដ តែងប្រែប្រលជាធម្មតា ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា វិញ្ញាណ ជាអតីត មាន វិញ្ចាណ ជាអតីត មិនលះបង់ភាពជាអតីត ដូច្នេះប្ ។ (៣៤৮) និព្វាន មាន និព្វាន មិនលះបង្កភាពជានិព្វាន និទ្វាន ជាធម្មជាត ទៀត ទៀតទាត់ ពិត្យបាកដ មិនប្រែប្រាសជាធម្មតា ឬ ។ អើ ។ វិញ្ចាណ ដាអតីត មាខ វិញ្ចាណ ដាអតីត មិនលះបន់ ភាពជាអភិត វិញ្ញាណ ជាអភិត ជាធម្មជាត ទៀន ទៀនទាត់ ពិត្យុលុកដ មិនប្រែប្រលាជាធម្មតាហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៤៣) វិញ្ញាណ ដាមគិត មាន វិញ្ញាណ ជាមគិត មិនលះបន់

ភាពជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត ជាធម្មជាតិមិនទៀង មិនទៀងខាត់

មិនពិត្យបាតដ តែនីរំប្រប្រលជាជម្មតាឬ ។ គើ ។ និព្វាន មាន

តាមព័ត្តិមេហ

និញ្ចនិ និញ្ចភារិ ១ ជមាតិ និញ្ចនិ អនិច្ចំ អនុវិ អសស្បតិ៍ វិមរិណាមឧម្មន្តិ ។ ១ មៅ វត្តព្វេ ។មេ។

និត្វាន មិនលះបង់ភាគជានិត្វាន និត្វាន ជាជប្រជាជប់បៀង មិនទៀបគាល ទាត់ មិនពិតប្រាកដ តែងប្រែប្រលប់ជាជបូតប្ដេ ។ ឬកមិនគួបគាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៤) អភិត មិមមានឬ ។ អើ ។ បើអតីត មិនមាន ពាក្យថា អភិត មាន ជាពាក្យខុស មួយ ទៀត បើអតីត មិនមាន ពាក្យថា អភិគ មាន ជាពាក្យខុស ។ អភាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ បើអភាគត មិនមាន ពាក្យថាអភាគត មាន ជាពាក្យខុស មួយ ទៀត បើអភាគត មិនមាន ពាក្យថា អភាគត មាន ជាពាក្យខុស ។

(ញ ៤ ០) អនាគត កើត ហើយ បច្ចុប្បន្ន កំពុងកើតឬ ។ កើ ។
អនាគតនោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ
។ បេ ។ អនាគតនោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះឬ ។ កើ ។ ធម្មជាភកើត
ហើយ វាមង់កើតឥឡាវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាភកើតហើយ វមែងកើត
ឥឡាវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ធម្មជាភ
កើតហើយ វមែងកើតឥឡាវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាភកើតហើយ វមែង៍
កើតហើយ វមែងកើតឥឡាវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាភកើតហើយ វមែង៍
កើតស្បើវនេះឬ ។ កើ ។ ធម្មជាភមិនកើតហើយ វមែង៍មិនកើតឥឡាវ
នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាភមិនកើតហើយ វមែង៍មិនកើតឥឡាវនេះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

beagle

(ယဂု၇) ဂရိဂါဦး လ်မိပဲ ဗမ္ဗမ္ဗ (လာမ္ဗမ္ဗ មានស ។ សុយា, ឧ៤ឧប្ទឹ សូ មុខមុខ ។ ខយោ, ភជំពាំថ្មី ខ្លុំ អឌ្គ-សោរ ជ្រីលើ ឯ ខេ ឯ ។ មានឃឹង ស់ខ្មុំ យោង ស់ខ្មុំ លោងម្នុង ន ហេវ វត្តទ្វេ ។ បេ ។ មាត្រា មោតិ ។ ស្ន **~**1 ေတာ့ နာ ន ហោត់តំ ។ ន ហៅ វគ្គព្វ ។ បេ។ (ယုရှေ) ဆလာမယ္ဟ လုံရဲ့ ရင်ရဲဂါဦး သောမွှ មច្ចុម្បីភ្នំ មាត្យ អតីតំ យោតិតំ តំ បច្បុន្ទ្រ តំ អត់ឥត្តិ ១ ស្រេរី វត្តត្វេ ។ ខេ ។ តពោរិ អភាគតិ ត្តជាទី ៩ ក្នុងខ្មុំ ៤ មានស្លី ៤ សាង យោត៌តំ ហុត្វា

2 (EM 88

ေး တုန္ကာ ေတာ့ ေတာ့ ေတာ့

(៣) ប្រក្បារប្រកិតហើយ ប្រើត្រើកក់សូរ៉ូតែរឬ ។ បើ ។
បច្ចុប្បន្នាយោង គឺពត់តំនោះ។ ។ ក្រសិនដូរតោល យ៉ាងនេះទេ
។ បេ។ បច្ចុប្បន្ននោះឯង គឺពត់តំនោះ។ ។ ក្រសិនដូរតោល យ៉ាងនេះទេ
ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត
ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម្មជាត
កើតហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតកើតហើយ វមែង
កើតស្យាវនេះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែង
កើតឥឡូវនេះឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ
នេះ ឈ្មោះថា ធម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ

(៣៤៧) មនាគតកើតហើយ បច្ចុប្បន្នកើតឥឡូវនេះ បច្ចុប្បន្ន កើតហើយ អតីតកើតឥឡូវនេះឬ ។ មើ ។ មនាគតនោះឯឪ គឺ មតីតនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ អនាគត នោះឯង គឺបច្ចុប្បន្ននោះ គឺអតីតនោះឬ ។ មើ ។ ជម្មជាតកើត ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត ឥឡូវនេះឬ ។ អ្នកមិនឌួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ជម្មជាតកើត ហើយ វមែងកើតឥឡូវនេះ ឈ្មោះថា ជម្មជាតកើតហើយ វមែងកើត ឥឡូវនេះឬ ។ មើ ។ ជម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ នេះ ឈ្មោះថា ជម្មជាតមិនកើតហើយ វមែងមិនកើតឥឡូវ ≏ (ទារ វត្តគ្នា ។ (ម ។

[៣៤៨] អតីតំ ខត្តំ អត្តិ ទ្រា អត្តិ អគ្គិ អាលោកោ អគ្គិ មនុសិកាហេ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អត្តិតេខ ចក្ខេល អត្តិតំ រូបំ ប្រការិត្ត ។ ១ ស្រុះ ស្គ្រាំ ។ ១ ។ អង្គុខ សោត៌ អត្តិ សន្ទា អត្តិ សោតវិញ្ញាណំ អត្តិ អាតាសេ អត្ថិ មនស់គាពេ អត្ថិតិ ។ អមន្ថា ។ អត់ នេះ សោ នេះ អត់តំ សម្ដុំ សុ ណាត់តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេខ។ អត់តំ ឃាន់ អត្ត កស្ អគ្គ ឃានវិញ្ញាណ អគ្គិ វាយោ អគ្គិ មនសិ- . យោប្រ អង្គីស្ន ៤ មានយ៉ា ៤ មន្ទុខេត សាខេត ក្នុំ សាយតីតិ ។ ជ ហៅ វត្តក្នុ ។បេ។ ជិញ អត្ថិ សោ អត្ថិ ជិញ្ចំព្រាណ អត្ថិ អត្តិ មជស់ការព អត្តិ ។ អាមញ្ អតីតាយ ជិក្ខិយ អតីតំ រសំ សាយតីតំ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អត់តោ កាយោ អគ្គិ គាយរិញ្ញាណ អគ្គ ចមវិ អញ្ច

សរព្ធបត្តិគិពជា

អ្នកមិនគួរ គោល ហ៉ាង៍នេះទេ ២ បេ ២

(៣៤៨) ចក្ខុ រួប ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធឹ មនសិការៈ ជាររតិត មានឬ ។ អ៊ើ ។ បុគ្គល ឃើញរូបជាអតីត ដោយបក្ខជារកើតឬ ។ มุลษ์ธรุกเทณ เม็นเละเจ ฯ เช ฯ โลเอโล สกเต็น เสกส វិញាណ ភាកាស មនុស្សារៈ ជាអតីត មានឬ ។ ម៉េ ។ បុគ្គល ស្ថាបស់ខ្យេងជាអតីត ដោយត្របៀកជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោយ យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ។ ច្រមុះ ក្និន ឃានវិញ្ញាណ រស្រ បន្ទាក់ការៈ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលហិតក្នុនជាអតីត ដោយប្រហុះហ អតីតឬ ។ អកមិនគ្នាពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ឥណ្ឌាត សេ ជិកវិញ្ចាណ ទឹក មនសិការៈ ជាអតីត មានហ្វូ ។ អើ ។ បុគ្គលល់ខ្ គ្នក្សសេជាអតីត ដោយអណ្ដាតជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង នេះ ខេង ខេង កាយ ៨ព្រ កាយវិញ្ញាណ ដី មុនសិកាវៈ ជាអភិត

។ ប្រ ។

អភិធម្មបំផល ១៥វត្ថុ

មន្តសំកាហ អត្តិត ។ អមន្តា ។ អតីតេន កា:យន អតីត ដៅដូត្វិ ដុស្សិតិត ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ ១ ។ អតីតោ មនោ អត្តិ ជម្មា អត្តិ មនៅញ្ញាណ អត្តិ វត្តិ អត្តិ មនសិក្សាពេ អត្តិតិ ។ អាមន្តា ។ អតី-គេន មនេន អតីតិ ជម្មុំ វិជាជាតិតិ ។ ន ហៅ វត្តិត្វេ ។ បេ ។

អភិធ្យប់ជា ១២វត្ត

មានឬ ។ បើ ។ បុគ្គលប៉ះសាល់៨ក្រ្គាប់គេត ដោយកាយជាកើត
ឬ ។ ក្រុមិនគួរយោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ចិត្ត ធមិ មនោះ
វិញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹង
ញាស់ខ្លាំជមាមេ្ចណ៍ជាអតីត ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរហោល
យ៉ាងខែះខេ ។ បេ ។

(៣៤៩) បក្ខុ ប្រ បក្ខុញ្ញាណ ពន្ធឺ មនសិការៈ ជា
អនាគត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលឃើញរូបជាអនាគត ដោយបក្ខុជា
អនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខោះទេ ។ បេ ។ ត្របៀក ច្រមុះ
អណ្តាត កាយ បត្ត ធម្មាម្មេណ៍ មនៅវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ
ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍ជា
អនាគត ដោយចិត្តជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះ

12 7107

សព្វមត្តីគិតវា

(ယဂ္၀) ဂင်ဂါငံ့ ငယ္ဆံ မည္ ေပါ ខេត្តវិញ្ហាលំ អគ្គិ អាលោកោ អគ្គិ មជសិតាហ ស្នេស ។ មន្ទុខ ឧទ្ទំ គង្គ នៃស មន្ទុ ឧទំព្រះប្រហុ អត្តិ អាលេកោ អត្តិ មនសិការោ អត្តិ អតី-នេះ ខេត្តសា អត្តន្ទុំ រិត្ត ឧទាវិត្តម្នូំ ។ ខ រុស្ស ឯ នេ ឯ ភភិពវិទ្ធិ ហេងូ មន្ទិ លាចូ ជីក្នុំ អត្ត កាយោ អត្ត មនោ អត្ត ជម្នា ម នៅត្រា សាំ អត្តិ អត្តិ មនុស្សា អត្តិ ត្តជំពិទ្រីទ ឧបទ គ្គជំពិទ្ធិ ខត្តិ ម្រាយងួង ឯ អាមណ្ឌ ។ អត់តោ មនោ អត្ថ ជម្មា អត្ថ មនោ-រួយហេហូ អង្គំ រង្គំ អង្គំ ឧបសុខ្មាបេ អង្គំ នេះ ខេត្ត អង្គុំ ឧត្តិ រូប្រាស្ទុំ ឯ ខ សេត្ រូស្លី ឯ ខេ ឯ

(យឧប.) ឧធិធាទិ ឧម៌ មមិ ್ಮ್ರಣ ខេត្តកំពាល់ អត្ត អាហេតោ អត្តិ មនស់តាហ អង្គ ពន់ពិច្រើន ឧឌ្ឌស ពន់ពិច្ចិ វិត្ ពមាវិឌ្ឌម្ដ រ

សព្វបត្តិពី៣៤៤

(១,៤០) ជជុំ វិព ជជ្ជំនួយ ហេ ងគ្នំ ពុខក្មេហរៈ មុខប៉ះ-ជានិ ជម្លៃក្រេសាតែយុតចំពាំនិ ក្រោយ១៥មាតចំណិន្តកំ រ ក្រ រ ចត្ រូប ចក្ខិញ្ចាណ ភទ្ទី មនសិការ: ជាអភិត បុគ្គល ឃើញរូបជា អតីត ដោយបក្ខជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ មេរៀម ជ្រត់៖ មហើម មាល ចុម្តី ២សិគ្នេហ៍ គមេរួយបា វត្ មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលជំងឺច្បាស់ នូវធម្មាម្មេណ៍ ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នថ្ម ។ អើ ។ ចិត្ត ធម៌ មនោ-វិញ្ហាណ វត្ថ មនសិការៈ ជាអតីត មាខ បុគ្គលដ៏ឪឲ្យាស់ នូវជមា-ម្នេណ៍ជាអភិត ដោយចិត្តជាអតីតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

y to y

- (හුර ා) ចក្ខុ រួប ចក្តីព្រាណ ពន្ធ មនសិកាវ: បច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គល ឃេញប្រជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចក្ដុជាបច្ចុប្បន្នប្ សាតយ ឯ ងឃុំ ឧទ្ទំ ងទំ វិស ងទំ ឧទំ-

វិញ្ញាណំ អត្តិ អៈសោ ភោ អត្តិ មនសិកាហ អត្តិ អភាគ គេន ចក្ខានា អភាគតិ រូបំ បស្បតិ៍តិ ។

ខ ស្សេ ម៉ុន នៃ ឯ ខេ ឯ ឧភិពវិទ្ធិ មេបន្ត មន្ត្

។ ខេ ។ ឃាចំ អត្ថិ ជិក អត្ថិ កាយោ អត្ថិ

ម នេ មន្តិ ឧម្មា អន្តិ ម នៅ ញា ណំ អន្តិ ។ អ្គិ មន្តិ មនសិការ ព អន្តិ ម ប្តេស្ស ខេត្ត ម នេស ម ចុ

ត លេ ងស្ថំ ខតិ រុទ្ធា ងស្ថំ ត សេតស ឯ ឯ ងសម មេ

សត្ថិ ។ ។ ។ ១១១១ ។ ។ សត្ថិ មនុស្សាយ អង្គិ អសាក នេះ ១ ម នេះ ១ ម សា-

សង្ខ ខត្ត រួយបស្នង ឯ ខ ប្រេត្ត មុខដែ ឯ ខេ ឯ

រួយឈ្លា អង្គ សហោះ មង្គ ឧបក្មុយរោ អង្គ ស្លា

ស្នេង ឯ ឧឧឧប្រឹក្ខ ឧទ្ទំ អង្គ វិស អង្គ ឧទំ.

ខ ឧឧនភិព ទើន ឧទ្ធិស ឧឧភិព ទី វិតូ ឧភិខ្មែ ។ រួយ ហូ ឧទ្ធិ សហេខោ ឧទ្ធិ ឧឧភ្ខណៈ ឧទ្ធិ ខ អភិពប្រិវាស ១៧ជំនួ

អើ ។ ចក្ខុ រូប ចក្ខុនៃភាពក គន្លឺ មកសិការៈ ជាបភាគត មាក

បុគ្គល ឃើញរូបជាអនាគត ដោយបក្ខុជាភានាគស្គី ។ ឬកមិនគួយ៣ល

ញ្ចេងទេ៖ ខេ រ ខេ រ ខេ ត្រៀកជាប់ធំពីទិ រ ខេ រ ខែដំ ងហើយ

កាយ ចិត្ត ជញ្ជាម្មីណ៍ មនៅវិញាណ វត្ត មនសិការ: មាន បុគ្គល ញ

ដឹងច្បាស់ ខ្លាត់មាមណ៍ដាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។

ចិត្ត ធម៌ មនោវិញាណ វត្ត មុខសិការៈ ជាអនាគត មាន បុគ្គល ភ្

ដឹងច្បាស់ នូវជម្មាម្មេណ៍ជាអភាគត ដោយចិត្តជាអភាគតប្ 🛪 អ្ក

មិនគួរ ភោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៩৮) ចក្ខុ ប្រ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធឹ មនសិការៈ ជ

អភិត មាន តែបុគ្គលមិនឃើញប្រជាអភិត ដោយបក្កជាអភិតឬ ។

អី ។ ចក្ខុ រួច ចក្ខុវិញ្ញាណ ពន្ធ មនសភារៈ ជាចច្ចុប្បន្ន

មាន តែបុគ្គលមិនឃើញប្រជាបច្ចុប្បន្ន ដោយបត្តជាបច្ចុប្បន្នឬ :

សព្វមគ្គីគិពជា

7 10 7

។ បេ។ សភ័ត ន ហេវ វគ្គឲ្យ លេវ រឃានំ អង្គ ជិក្ខ មស្ថិ ។ ប្រ ។ ್ಣ:ಆು ല വേട്ട്ട് സ് អន្ទិ អត្តិ មយោ ខេត្ត អត្តិ មជស់ការោ អូទិ តែល ម ខេល អតីតំ យ<u>មំ</u> វិជាជាតីតំ सङ्घ អេឡិ ല വേദ്യ സ് ត្តជំណី ត ស ಬಹು អត្ត វត្ត អត្ត មនុស៌ការេហ អត្តិ Ω ឧបេខ ឧជ៌ជាទី ឧភិ រួមបន្ទម សេរ វត្តទ្វេ ។ មេ ។ (ကြောင်က) မေးဘာကား ငေးကို អត្ វុទា ខេត្តកំពាល អត្ត អាលេកោ អឡិ ខ អណ្គ គេន ŧη ಆರ್ಥ್ಯ

អស់មន្ត មោន្ត អង្គ សាច អង្គិ ឧទម្មនា។

សេដ្ឋ និត្ត និង្សា សាស់ អង្គិ សាច អង្គិ និងសំគា

សេដ្ឋ និង អង្គិ និង និងសំពេញ អង្គិ សាល់គោ អង្គិ

សេដ្ឋ និង អង្គិ និង ស្បាយ អង្គិ សាល់គោ អង្គិ

សេដ្ឋ ស្បាយ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង សំព្យា អង្គិ

សេដ្ឋ ស្បាយ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង ស្បាយ អង្គិ

សេដ្ឋ ស្បាយ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង ស្បាយ អង្គិ

សេដ្ឋ ស្បាយ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង ស្បាយ អង្គិ

សេដ្ឋ ស្បាយ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង ស្បាយ អង្គិ

សេដ្ឋ សាល់ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ និង សាល់គា

សេដ្ឋ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ និង សាល់គា

សាល់ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ និង សាល់គា

សាល់ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ និង សាល់គា

សាល់ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អង្គិ និង សាល់ អង្គិ សាល់ អងគ្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អងគ្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អងគ្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អងគ្គិ សាល់ អង្គិ សាល់ អ

(៣៥៣) ចត្ត ប្រ ចត្តិញ្ញាណ ពន្ធំ មនសិការៈ ជា អនាគត មាន តែបុគ្គលមិនឃើញប្រជាអនាគត ដោយបក្តជាអនាគត ឬ ។ អើ ។ ចត្ត ប្រ ចត្តិញ្ញាណ ពន្ធំ មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនឃើញប្រជាបច្ចុប្បន្ន ដោយបក្ដជាបច្ចុប្បន្ន

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ បេ។ គ្របៀក ច្រមុះ អណ្តាត

អភិពម្នូបិដិពេ ១ថាវិត្ត

ម្នេះ ។ ប លេដូ ដើម្លាំ ឯរ ខេ ។ ខ ខ ឧក ខេត្ត នៃ ខេត្ត ឧក ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ម្នាំ មេខ្លាំ ២០ ខេត្ត ប្រជាលទ្ធ ខ្លាំ មេខ្លាំ ២០ ខេត្ត ប្រជាលទិខ្លាំ មេខ្លាំ ២០ ខេត្ត ប្រជាលទិខ្លាំ ២០ ខេត្ត ខេត្ត ប្រជាលទិខ្លាំ ២០ ខេត្ត ខេត្ត

មេខ ឃាហេខ ឃាហេកហេញ មេខ ឃាហេខ សេខ ឃាហេខ ឃាហេកហេញ មេខ ឃាហេខ សេស ប៉ុន្តេ ។ ខេ។ នេះ ឃាហេខ ឃាហេខ សុស្តិ បំណែងតំ ។ អុមន្តា ។ នេះ ឃាហេខ សុស្តិ បំណែងតំ កមុនយំ បដ្ឋមាន ជំពេញ សុស្តិ បំណែងតំ កម្មនយំ បដ្ឋមាន ជំពេញ សុស្តិ បំណែងតំ កម្មនយំ ប្រជាព័ត្

(២६६) មសមន្ត ឈ្មិញ មន្ត្ទិត្ត ។ មាគស្ពី ។ ខេត្ត យោលោខ យោលាមរហ្គេញ មន្ទ្រិត្ត ។ រាភិយម្រឹងថ ១៧វគ្គ

អោយ ជាមេរាគត មាន ។ បេ ។ ចិត្ត ធញ្ចម្បើរប្រ បញ្ចៀតបា វត្ត មនសិការៈ មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មារប្បណ៌ជាមេរាគត ដោយចិត្តជាមទាតតប្ក ។ មើ ។ ចិត្ត ធម្មារម្មណ៍ មនៅវិញ្ញាណ វត្ត មនសិការៈ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលមិនដឹងច្បាស់ នូវធម្មា-រម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ដោយចិត្តជាបច្ចុប្បន្នប្ក ។ អ្នកមិនគួរចោល យ៉ាងី ខេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៤) ញាណ ដាមតីត មានឬ ។ មើ ។ បុគ្គលធ្វើ
នូវម៌ពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អ្នកមិខគួរ
ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយ
ញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ មើ ។ បុគ្គល កំណត់ជំងនូវខុត្ច
លះបង់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ៗរស់នូវនិកោជ អប់ន្ទែវមគ្គ ដោយ
ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៩) ញាណ ជាអនាគត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះឬ ។

សព្វបត្តិតំពេយ

ឧ ហេដំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ តេខ ញា ណេខ ញាណការណ៍យំ ការក់តំ ។ អមន្តា ។ តេខ ញា ណេខ ឧុក្ខំ បរិជាលាត៌ សមុខយំ បដល់តំ ខំរោជំ សត្ថិ-ការក់តំ មក្តុំ ភាប់គីតំ ។ ឧ ហេវំ វត្តត្វេ ។ ខេ ។

(ယရ၇) စင်စ်ဒီဇွီ ယော်ဟု မည္နီးမွာ ယေးဟောဒ ញាលាកាលើយំ ការេឌ្ឌ ។ អមព្ ។ អង្គុំ ကြာလက် မရှိ (၈၁ ကျေးလာင ကြာလာမှားလက်ဖြိ ម ខេត្ត ។ ខ លេដូ ម៉ឺ ខេំ ឯ ខេ ឯ ជំជិច្ចិ ញាណ អគ្គិ នេះ ញាណេខ ខុគ្គិ បរិជានាតិ សមុនយំ បជ្ជាតិ និរោជ សុទ្ធិតារោត មក្តុ ភាប់តីតិ ។ អមន្តា ។ មតីតិ ញា ឈំ មត្ថិ តេជ ញោះ លោន ខុត្តាំ មរិជាលាត់ សមុខយំ មជមាត់ និរោជ សច្ចិតារោតិ មក្តុំ ភាប់តិតិ ។ ៤ ហៅ ញា ហេខ ញាលាការណ៍យំ ការេត់តំ ។ រាមឦ ។ អសនន្ទ ឈាល្ខ អង្គិ នេះ ឈើលេខ ឈាហៈ តារណ៍យំ ការកត់តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វ ។ មេ។ ရာင်ဂါဦး ယော်လာ မည္ ေၾာင္း ယော်လောင္ ဗမိန္

អ្នកមិនគួរទោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើ នូវរំពើរដែលគួរធ្វើ ដោយញាណ ញោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល កំណត់ដឹង នូវទុក្ខ លះបន់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់នូវនិពេធ អប់រំនូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៥៦) ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពៅដល គួរទ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ដាអតីត មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន់នេះទេ ។ បេ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលកំណត់ដង៍នូវទុត្ត លះបន់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ អប់រំទូវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអតីត មាន បុគ្គល កំណត់ដ៏ង៍នូវទុត្ត ល:បង់នូវសមុទ័យ ធ្វើឲ្យដាក់ៗក្រស់នូវនិកោធ អប់រំខ្លាំមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាអនាគត មាន បុគ្គលធ្វើ ខ្លុវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរអោល យ៉ាងខេះទេ ។ មេ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន បុគ្គលកំណត់ដឹងខូវទុក្

សដ្ឋមាត់ ជំរោជ សត្ថិការោត់ មក្តុំ ភាប់តីតំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(ယ၎ရ) ခန္နွန္ ယောက္မွာ ခန္နွာ ၁ ၁ (၉၁) ញា សេខ ញាសាគារ់សំយំ គារាត់តំ ។ អមន្ថា។ ត្តជំពុំ យ៉ាហ្យ អង្គ ប ε នេសារញា នគរ យ៉ាហេយលេក មេខេត្ត ១ ខ លេដូ វុឌីម៉េ ရေး ရေးရှိနွဲ့ ကော် ကွေ့ ရာရှိ ၁ င (၉) မေး ကော်-ណេខ ឧុក្ខំ មរិជាលាត់ សមុឧយំ មជហត់ ជំរោជ សច្ចិតាពេធ មត្តិ តាប់គីត ។ អាមត្តា ។ បច្ចុប្បន្និ က္သြက္ မန္တဲ့ ၁ င (၈၁ က္)ႏလာ၁ ဒုက္ခဲ့ ဗါ-ជាភាគិ សមុនយំ ១៨ហគិ ជិពេជំ សព្គិកាពេតិ មក្ ភាប់តីតិ ។ ១ ហេវំ វត្តត្វេ ។ មេ ។

(៣៥៨) អយកតំ ញាណំ អត្ថិ ជ ច គេជ ញាលោជ ញាណកាលើយំ ការេត់តំ ។ អាមឌ្គា ។ រាភិពម្រឹង ២៧៨ឆ្ន

សេះបង់ម្លាសមុខ័យ ស្វើឲ្យជាត់ឲ្យាស់ឡូវថិពេធ អប់ខ្លែវបត្ត យ៉ាយ ញាណយោះឬ ។ ហើ ។ ញាណ ជាបនាគត មាន បុគ្គល ចំណត់ ដឹងនូវទុក្ខ លះបង់នូវសចុខ័យ ធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់នូវនិពេធ អប់ខ្លែវមគ្គ ដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៥៧) ញាណ ជាអតិត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្លុំអំពើដែល គួរធ្វើដោយញាល ក្រោះញាលនោះខេ្ម ។ គើ ។ ញាល ជា បក្ខហ្មុន្ន មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ នូវអំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ក្រោះ ញាណនោះខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ។ ញាណ ដា អតីត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដ៏ងីទូវិទុក្ខ មិនលះបង់ខ្លាំសមុខ័យ មិនធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បស់ខ្លុវនិរោជ មិនអប់ខ្លែវមគ្គ ដោយញាលានោះខេប្ត ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដង់នូវទុក្ខ មិនលះបង់នូវ សមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំនិយធ មិនអប់ខ្លែមគ្គ ដោយញាណ នោះខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាជីនេះខេ ។ បេ ។

(៣៩៨) ញាណ ដាអនាគត មាន តែបុគ្គលមិនធ្វើ ខ្លូវ អំពើដែលគួរធ្វើដោយញាណ ព្រោះញាណនោះខេប្ត ។ មើ ។ ស្សារត្រីគិព្យា

តត់តាំ ត្តី ឈាហុ មុខ ខ ខ ខេ ឈហេទ ញាណការណ៍យំ ការេត់តំ ។ ១ មេរំ វត្តព្ ។ ខេ ។ មសេខទំ ញាឈំ មត្តិ ១ ៩ នេះ ញា ណេខ ខុត្តិ មាជានាតិ សមុខយំ មជ្ឍតិ ចំពេញ សច្ចិតាពេត៌ មក្តុំ ភាប់តីតិ ។ អាមញ្ញ ។ စ္မွစ္ခုန္ ကာလိ မန္နာ ၁ စ ဧေဒ ကားလာဒ ឧុត្តិ មរិជានាតិ សមុនយំ មជមាតិ ជំរោជំ សុខ្ញុំ-តេះរោត មត្តិ ភាប់តិតិ ។ ឧ ហេវៈ វត្តគ្វា ។ មេ។ (៣៥៩) អាហាតោ អតីតោ ១គោ អត្តិត ។ អាមត្តា ។ អរហា នេះ៤ កគេ៤ សភាគោតិ ។ ន ហៅវត្តត្វេ ។ ខេ។ មរហៈតោ អត់តោ នោះសា អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អាមោ នៃ១ នោសេន ស ពេលសេខាំ ។ ឧ ហេរំ វត្តុត្យូ ។ បេ ។ អហេរតា អត់ តោ មេ ហោ អត្តិ ។ អមស្ពា ។ អរហា

។ មេ។ អហេ តែ អត់ គេ មាលា

តែនេ មាននេ សមាលាត

មានឃ្លី ។ មឈោ

ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គលបិនធ្វើ ស្លាំពេតិដែលគួបចំពោល ញាណ ព្រោះញាណនោះទេឬ ។ ឬកបិនគួបចោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ញាណ ជាអនាគត មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ដឹងនូវទុក្គ មិនលះបន់ នូវសមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិពោធ មិនអប់ន្ទែវមគ្គ ដោយញាណ នោះទេឬ ។ អើ ។ ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មាន តែបុគ្គល មិនកំណត់ ដឹងនូវទុក្ខ មិនលះបន់នូវសមុខ័យ មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិពោធ មិន អប់ន្វែមគ្គ ដោយញាណនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(៣៩៩) ព្រះអហេត្ត មានកគ:ដាអតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះ
អហេត្ត ប្រកបដោយកេត: ព្រោះកេត:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត មានគោស:ជាអតិតឬ ។ អើ ។
ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយទោស: ព្រោះទោស:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ
អោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត មានគោហ:ជាអតិតឬ ។
អើ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយមោហ: ព្រោះមោហ:ជាអតិតឬ ។
អភិតិ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយមោហ: ព្រោះមោហ:នោះឬ ។
អភិតិ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយមោហ: ព្រោះមោហ:នោះឬ ។
អភិតិ ។ មានមានៈជា

ន ហេវិ វត្តត្វេ ។ មេ ។ អហេតោ អតីតា ជំជ្ជិ អង្គ័ន្ធ ។ អាមន្ត្យ ។ អាហោ តាយ ខ្ញុំនិយ សន្ទិៈ ដូកោត់ ។ ១ សៅ វត្តព្យ ។ បេ ។ អហេរតា វិចិតាំឡា អត្តិត ។ អាមន្តា ។ អាហា តាយ វិចិត្តិពួយ សវិចិត្តិព្យេតិ ។ ១ ហេវិ វត្ស ។ ប្រ ។ អហ្វេ អតីត ៥៤ អតីត ។ អាមត្តា ។ អរបារ តេខ ខ្លួន សុខ្មុំ ខេត្ត ។ ជ ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អហេតោ អភិតិ ឧទ្ធ្ចុំ ឌុស្ទី ៤ មាតុស ៤ ឧលា ខេង វន់ដេក មាវដ់-ញ្ចេក្⁽⁰⁾ ។ ១ មេរក្ស មេខា កាល ខេ អត់តំ មហ៌ ៃ អត្តិតំ ។ អាមណ្ឌ ។ អាហា (តង អហិរិគោន សអហិរិគោតិ ។ ន ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អាហ តោ អតីតំ អាណេត្តប្បី អត្ថិតិ ។ អាមឆ្នា ។ អរយា តេខ អរនាត្តប្បីឧ សមរណត្តប្បីតិ ។ ខ សេរ ម៉្នែសិ ឯ សេ ឯ

e ន. សឧទ្ធប្តូកោធិ ។ ម. សឧទ្ធភោគិ ។

ហន្ត មាន«ទូច្ច:ជាអតីតឬ ។ អើ ។ ត្រះអហេត្ត ប្រកបដោយ ទទួក: ក្រោះទទួក:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួកភាល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។ ព្រះអហេត្ត មានអហិវិក:ជាអភិគហ្គ ២ អើ ២ ព្រះអហេត្ត ប្រកប ដោយអហិវិត: ក្រោះអហិវិត:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ្រេង លេង ព្រះមលេខ មានមនោត្តហ្វៈ ជាអុតិតឬ ។ អើ ។ ព្រះ អហេន្ត ប្រភពដោយអនោត្តហ្វៈ ក្រោះអនាត្តហ្វៈនោះឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពេល យ៉ាងនេះ ខេ ។ ថេ ។

មភិធម្មបំផក សហវត្ថ

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ខេ ។ ព្រះរបេទ្ត បានទិញ្ញី បា

หลัลดุ ๆ เล็ ๆ (ดะละเอาฐา (อกอะบ่าเอาจินิ) แกะจินิกกะบุ ๆ

អ្នកទិនគួរពេល យ៉ាឥនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះរបេពត្ត មានវិបិកិច្ចា ម៉ា

មគិតឬ ។ មើ ។ ព្រះមហេន្ត ប្រកបដោយបៃកិច្ចា ព្រោះប៉ែកិច្ចានោះ

ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ មេ។ គ្រះអហេត្ត មាន

ชื่ន:ជាអតីតឲ្វ ។ អើ ។ . ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយថិន: គ្រោះ

ชื่อ:เฮาะชุ ฯ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ បេ ។ ព្រះអរ-

សព្វមគ្គីពិកឋា

(៣៦០) អភាគាម៌ស្ប អភិតា សក្តាយឱ់ខ្ញុំ មត្តិតំ ។ អមស្តា ។ មភាតាម៉ី តាយ ជំនួំយា សង់ដូកោត់ ។ ឧ ហេវំ វត្តេញ ១ បេ។ មភាតា-មិស្ស អតីតា វិចិតាំឡា អត្ត អតីតោ សិលព្ធប រាមាសោ អត្ត មត្តពោ អណុសហភាតា ភាមរា-តោ អត្តិ អតីតោ អណុសហកាតា ព្យាទានោ មត្ថិត ។ អមស្ពា ។ មភាតាម តេខ ត្យាថា ខេខ ត្យាបត្តស្វែត ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ មេ ។

[៣៦០] សភាពាតាម៉ស្ស អតីតា សក្ដាយឧដ្ឋិ អត្តិត ។ អមស្តា ។ សភាពភាព តាយ និជ្ជិយា សន្ទៀតោត ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ សភា--សភាមស្ប មភិព វិចិកិញ មត្ថិ មភិពេ សំល-ត្បូនប្រភព្យា អត្ថ អត្ថាតា ជុំខ្យាក់កោ កាមរា-តោ អគ្គិ អត់តោ ជុំធ្យាក់កោ ត្យាទាលោ អគ្គិតិ ។ អាមញ្ញ ។ សភាជាភាមី តេខ ព្យាថា ខេខ ព្យា-មក្ខិត្តោតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

សព្វបត្តិចិត្តជា

(៣៦០) មានសារិហុត្តល មានសក្ខាយទិជ្ជី ជាមាតិតិហ្គ ។ មើម หลาลาษ์บุลุณ (บลบเล่าเพอินิ กุลกะวินิกละบุ ฯ กุลบิลลูก រភាល យ៉ាង៍ខេះខេ. ។ បេ ។ អនាគាមបុគ្គល មានវិចិកិច្ចា ជាអត្តត មានសីលពុតបកមាស:ជាអភិត មានតាមកគ:ដ៏ស្រាលស្ដើន ជាអភិត មានព្យាបាទដ៏ស្រាលស្ត្រើដាអតិតឬ ។ អើ ។ អនាគាមិបុគ្គល មាន ចិត្តព្យាបាទ ក្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អ្នកមិនគូកេល យ៉ាងនេះ 12 7 10 7

(៣៦๑) សកពតម៌បុគ្គល មានសក្តាយទិជ្ជំ ជាអតិតឬ ។ ។ សកខាតាមិបុគ្គល ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ៤ ។ សក្ខានាមិបុគ្គល មាន វិចកិច្ចា ជាអតិត មានសីលព្វតបកមាស: ជាអតិត មានកាមកគ:ដ៏ក្រុតត ត្រាត ជាអត់ត មានព្យាបានដីគ្រោតគ្រាត ជាអត់តម្ល ។ អើ ។ សក-ទានាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាបាទ ក្រោះព្យាបាទនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ រពាល យ៉ាងខេះខេ ។ ប្រ។

អភិជ្ជជ្ញបិជិញ ៣២វត្ថុ

រភ័ពប្រវាព ១២៤៦

(១)៤៤) សោកបក្សបុគ្គល មានសក្ដាយប់ថ្លៃ ជាបតិតប្ ។

អើ ។ សោកបក្ខបុគ្គល ប្រកបដោយបំផ្លំ ស្រោះបំផ្លំមោះឬ ។

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោកបក្ខបុគ្គល មានថិចិត្តប្រ
ជាអតីត មានសីលព្វតបកមាស: ជាបតីត មានកគ: ជាជីសោយទៅកាន់

អេយុយ ជាអតីត មានទេសស: ជាជីស្រើលៅកាន់អយុយ ជាអតីត មាន

មោហ: ជាជីស្រើលៅកាន់អយុយ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ សោកបក្ខបុគ្គល

ប្រកបដោយមេហ: ក្រោះមេហ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៣) បុថុជ្ជន មានកគ: ជាអតិត បុថុជ្ជន ប្រកបដោយ កគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត មានកគ: ជាអតិត ព្រះអហេត្ត ប្រកបដោយកគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុថុជ្ជន មានគោស: ជាអតិត ។ បេ ។ មាន អនោត្តហ្វៈជាមតិត បុថុជ្ជនមានអនោត្តហ្វៈ ព្រោះអនោត្តហ្វៈនោះឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត មានអនោត្តហ្វៈ ជាអតិត ព្រះអហេត្ត មាន អនោត្តហ្វៈ ព្រោះអនោត្តហ្វៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

[៣៦៤] ឬដុដ្ឋនស្ប អត់តា សក្ដាយជំដ្ឋិ មុម្ពស្នាយ ខ្ទុស្និយា សទិទ្ធិកោតិ ។ អាមស្តា ។ មភាតាមិស្បី មភិតា សក្តាយឧ៍ដ្ទី អភាគមី តាយ និដ្ឌិយា សនិដ្ឌិកោតិ ។ ជ លេវ វត្តត្វេក ១០១១ ខុ៩៩៩៩៧ អតីតា វិចិតាំឡា អត្តិ ។ បេ ។ អត់ តោ អណុសហភា ព្យាថា-មន្តិ ជំជុំជីយោ ខេង មាំសម្រេន មាំងតិចិត-នៅនុង ឯងគស ឯងសម្រេះ ក្នុង មេឃាំ។ សហភា ត្យាទា នេ អត្តិ មភាគម គេខ ត្យា-ស ខេត្ត ស្មានកិត្ត ស្ងួន ១ ខ សេត្ត ដើម្តី ១ ខេត [៣៦៥] ដុឌ្ឋនុស្សី អត្តមា សក្ដាយជុំដឹ អត្តិ បុត្តផ្លូវនា តាយ ជំជ្ជិយា សជុំជ្ជិតោតិ ។ អាមន្តា ។ សភាឍភាទស្ប ទត់តា សក្តាយ-ធិដ្ឋិ អត្តិ សភាពាភាម តាយ ធិដ្ឋិយា សធិដ្ឋិ-គោត់ ។ ន មោរ វត្តព្វ ។ បេ ។ បុដុជ្ជឧស្បៈ មតីតា វិចិក្សិញ អត្ត ។ ខេ ។ មតីតោ ជុំខ្សារិ-កោ ត្យាថានៃ អគ្គិ បុដុដ្ឋនោ គេខ ត្បាចានេះ

្រាស់) ឬថ្នាន ៣០សក្ខាយប់ជំ ជាអភិក ឬថ្នាន ប្រភព រណ៍យទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ កើ ។ អនាគាមបុគ្គល មាន សក្តាយខិដ្ឋ ជាអភិគ អនាគាមបុគ្គល ប្រកបដោយខិដ្ឋ ក្រោះខិដ្ឋនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ បុជុំជំន មានវិចិក្ខា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាធា្ធជស្រាលស្ដេងជាអតីត ប្ដូជ្ជន មានចិត្ត ត្យាថា៖ ក្រោះត្បាថា៖នោះថ្ម ។ អើ ។ អនាគាមបុគ្គល មាន ព្យា ធានដ៏ស្រាលស្តើដ៍ ជាអភិត អនាគាមិបុគ្គល មានចិត្តព្យាធាន ក្រោះព្យាជាខនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៣៦៤) បុថុជ្ជន មានសក្តាយទិដ្ឋិ ដាអតិត បុថុជ្ជន ប្រកប ដោយឲិដ្ឋិ ព្រោះខិដ្ឋិនោះឬ ។ អើ។ សកខានាមិបុគ្គល មានសក្កាយទិដ្ឋិ ជាអតីត សភទានាមិចុគ្គល ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។ បុថុដ្ឋខ មានវិចិកិច្ចា ជាអត្តត ។ បេ។ មានព្យាធាទជ័គ្រោត គ្រាត ជាអតីត បុថុដូន មានចិត្តព្យាធាទ

សព្វមគ្គីគឺយារ

អភិជម្មប់ជំពេ កយវត្ថ

ត្យាចន្ទចំត្តោត ។ អមន្តា ។ សភាពភាមិស្ប អភិកោ ខ្ញុំព្យារិកោ ព្យាចាលេ អត្តិ សភាពភាមិ ភេន ត្បាចាលេ ត្យាចន្ទចំត្តោតិ ។ ៤ ហេវិ វត្តព្យេ ។ បេ។

(៣៦៦) បុដុជ្ជិនស្ប អតិតា សក្តាយនិដ្ឋិ អត្តិ
បុដុជ្ជិលេ តាយ និដ្ឋិយា សនិដ្ឋិកោតិ ។ អមន្តា ។
សោតបច្ចុស្ប អតីតា សក្តាយនិដ្ឋិ អត្តិ សោតបញ្ជា តាយ និដ្ឋិយា សនិដ្ឋិកោតិ ។ ន ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ បុដុជ្ជិលស្ប អតីតា វិចិតាញ អត្តិ
។ បេ ។ អតីតោ អចាយកមទំយោ មោយោ អត្តិ
បុដ្ជិលោ គេន មោយេន សមោយោធិ ។ អាមត្តា ។ សេតាបច្ចុស្ប អតីតោ អចាយកមខំយោ
មេហា អត្តិ សោតាបញ្ញា គេន មោយេន សមោ
ហោតិ ។ ន ហេរំ វត្តិទេ្ធ ។ បេ ។
ហោតិ ។ ន ហេរំ វត្តិទេ្ធ ។ បេ ។

រណ៍ព្យារំផង ពេលវត្ត

ក្រោះព្យាហ្ការនោះឬ ។ មើ ។ សកខាតាមិច្ចក្ដួល មានព្យាហ្គារដ៏គ្រោត គ្រាត ជាមតីត សកខាតាមិច្ចក្ដួល មានចិត្តក្បាហ្គ គ្រោះព្យាជាខនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួមពាល យ៉ាងនោះទេ ។ បេ។

(៣៦៦) បុថុដូន មានសក្តាយទិដ្ឋិ ជាអតីត បុថុដូន ប្រកប ដោយទិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះឬ ។ គើ ។ សោតាបន្នបុគ្គល សក្ខាយទិជ្ជិ ជាអតត សោតបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយទិជ្ជិ ក្រោះទិជ្ជិ នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ បុថុជូន មាន វិថ៌តិញ ជាអភិត ។ បេ ។ មានមោហៈ ជាដំណើរទៅកាន់អហ្យយ ជា អភភ បុថុដ្ជន ប្រកបដោយមោល: ព្រោះមោល:នោះឬ ។ អើ ។ សោតបន្ទុបគូល ខាន មេហ: ជាដំណើរទៅកាន់អច្ចុយ ជាអតិត សោតបន្ទបុគ្គល ប្រកបដោយមោល: ព្រោះមោល:នោះឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ២ បេ ។

(៣៦៧) ព្រះអហេន្ត មានកគ: ជាឥតិត តែព្រះអហេន្ត មិន ប្រភបដោយកគ: ព្រោះកគ:នោះឬ ។ អើ ។ បុថុដូន មានកគ: ជាអភិគ

ជា ដោះ ជា

(៣៦៨) អភាគមា អត្តតា មក្លាយធំថ្មី អត្ថិ ខ ខ អភាតាម៉ឺ តាយ ជំដ្ចិយា សព៌ដ្ឋិកោត៌ ។ សេឧស្តា ។ ជុ៩ជនស្បា អត្តនា សក្តាយធំដ្ទី អត្តិ ន ខ បុថុជ្ជនោ តាយ និឌ្ជិយា សនិឌ្និតោតិ ។ ន សារ វត្តត្វេ ។ មេ ។ មេសតាមិស្ប អតីសា វិចិតាំញ អត្ថិ ។ ខេ ។ អត់ តោ មណុសហគ តោ ត្យាទា : ជា អត្តិ ជ ជ អជាតាម តេខ ព្យាថា ខេ១ ព្យាបន្ន-ចិត្តោតិ ។ អមន្តា ។ បុដ្ដជូនស្ប អតិតោ អ-ណុសហភាតា ត្យាទា នេះ គឺ ជ ខ ដុដ្ឋា នេះ នេះ ស្រស នេះ ស្រង វត្តស្វេច នេះ ស្រង វត្តស្វេ

សព្វបត្តិទី៤៣

វិតបុថុជ្ជន ប៉នប្រកបដោយកនៈ ក្រោះកនៈនោះឬ ។ ក្រក់បក្ប ពេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ត្រះយេហត្ត មានលេសៈ ជយើត ។ បេ ។ មានអនោត្តហ្វៈ ជាអតីត តែត្រះយេហត្ត ប៉នបានយនាគ្គហ្វៈ ព្រោះអនោត្តហ្វៈនោះឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន មានអនោត្តហ្វៈ ជាអតីត តែបុថុជ្ជន មិនមានអនោត្តហ្វៈ ព្រោះអនោត្តហ្វៈនោះឬ ។ អ្នកមិន គួយពេល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៨) អនាគាមបុគ្គល មានសក្លាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែអនាគា គ្នល់ឱ្យស គួនតែមពុះយុធធ្វើ ឃោះភ្ញុំនោះសំ ឯ អេ ឯ ជំជុំន សន បក្តាយទិដ្ឋិ ជាអតត តែបុថុជ្ជន មិនប្រកបដោយទិដ្ឋិ ព្រោះទិដ្ឋិនោះ រុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ អនាគាមិបុគ្គល កនវិចិតិច្ចា ជាអតីត ។ បេ។ មានព្យាបាខដ័យ្រាលស្គើង ជាអតីត តអនាគាមិបុគ្គល មិនមានចិត្តព្យាធាទ ក្រោះព្យាធាទនោះខេច្ច 🛪 មានព្យាធានដ៏ស្រាលស្គើង ជាអតីត តែបុថុដ្ឋន **ៗ** ប្រជន នេសខចត្តព្យាបា៖ ព្រោះព្យាបាខនោះខេច្ច ។ អ្នកមនគួរពោល ភ្នាន់នេះទេ ។ បេ ។

(៣៦៧) សភានាភាមិស្បី អត្តិតា ប្រធាន ក្នុំ បាន ក្នុង បាន ក្រុង បាន ក្នុង បាន ក្នុង បាន ក្នុង បាន ក្នុង បាន ក្រុង បាន ក្រាំ បាន ក្រុង បាន ក្រាំ បាន ក្រុង បាន បាន ក្រុង បាន បាន ក្រាំ បាន បាន ក្រាំ បា

ន្ទ a ខ លេដូ មុខដៃ a ខេ ជ ខ ខ ត់ជុំជីយេ ខេខ ម៉ាសេខេខ ម៉ាសទិត្តម៉ែរ ត់ជុំជីខក្សី អន្តមេ វូទៀរួម្រោ ម៉ាសេខេ អន្ទិ ខេខ ម៉ាសេខេច ម៉ាតទិត្តម៉ែរ a មាគស័ a

ង្នៃព្រះ <u>កោ ព្យុទា នេ ២ សភា</u> នេ ២ សភានាទី

(៣៩០) សោតបច្ចុស្ប អតីតា សក្តាយធិជ្ជិ
អត្តិ ជ ខ សោតបញ្ហា តាយ ជិជ្ជិយា សធិជ្ជិ
កោតិ ។ អមន្តា ។ បុថ្មជ្ជឧស្ប អតីតា សក្កា
យធិជ្ជិ អត្តិ ជ ខ ខុថ្មជ្ជៈលា តាយ ជិជ្ជិយា សជិជ្ជិកោតិ ។ ជ ហៅ វត្តិត្យូ ។ ខេ។ សេតាបច្ចុស្ប អតីតា វិចិកច្ឆៃ អត្តិ ។ ខេ។ អតីតោ
អចាយតមធិយោ មោហោ អត្តិ ជ ខ សេតាខណ្ឌា

របស់លម្រុជ្ជ ប្រជាជា

(๑) อิฮ) สเดจาคายิบุลุณา เดยสเดเพจิญี่ สากคิด ให សកទាអាចិត្តត្អូល ចិនប្រកបដោយទិជ្ជិ គ្រោះទិជ្ជិនោះខេត្ត ។ ហើ ។ ឋថ្មន មានសក្តាយខិត្ត ជាកេត្ត តែបុថុជូន មិន ឬកបដោយខិដ្ឋិ ក្រោះទិដ្ឋិនោះខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ សកពតាមិបុគ្គល មានវិចិកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានព្យាបាទ ដ៏គ្រោកគ្រាត ជាអតិត តែសកខាតាមបុគ្គល មិនមានចិត្តព្យាបាខ *ញោះទ្យាធាននោះខេត្ត ។ អើ ។ បុថុដ្ជន មានព្យាធានដ៏គ្រោត* គ្រាត ជាអតីត តែបុថុដ្ឋន មិនមានចិត្តព្យាជាទ ក្រោះព្យាជា១៤នាះខេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ មេ ។

(៣៧០) សេតាបន្ទបុគ្គល មានសក្តាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែសេ តាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ ត្រោះខិដ្ឋិនោះខេទ្ធ ។ អើ ។ បុថុដ្ជន មានសក្តាយខិដ្ឋិ ជាអតីត តែបុថុដ្ជន មិនប្រកបដោយខិដ្ឋិ ព្រោះខិដ្ឋិនោះខេទ្ធ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ សេ តាបន្ទបុគ្គល មានវិចិកិច្ចា ជាអតីត ។ បេ ។ មានមោហៈជាដំណើរ ទៅកាន់អយុយ ជាអតីត តែសេតាបន្ទបុគ្គល មិនប្រកបដោយមោហៈ សព្វមត្តិគិតឋា

នេះជ សេលេជ សមោយោត ។ អមស្ថា ។ ត្តដូចស្បី ងខ្លះខា ឧសភាជនឧត្ត្រាល មេឃោ អត្តិ ជ ខ បុដ្ឋជា នេះ មេហេន សមោ-យោគ៌ ។ ឧ យោវិវត្តឲ្យ ។ មេ។

(៣៧០) អតីតា ហត្ថា អត្តិត ។ អាមស្តា ។ អត់តេសុ ហត្ថេសុ សត់ អធានជុំក្ដេមជំ មញ្ញា-យត់តំ ។ ជ ហេវំវត្តត្វេ ។ បេ។ អត់តា ទាខា អន្តីត ។ អាមញ្ញ ។ អន្តនេស្ សាខេស សន្ថ អ. ក្ខុងខ្លែង ខ្លែង ខ្លង់ ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ្ងង់ ខ្លង់ ខ ជ ខេដ្ឋ មន្ទុស ពណ៌ មន្ទុំស្ន ជ សុគស៊ី ឯក។ ട്ടേപ് ലൂപ് പട് പള്ണൂലൃഹാശ് ലണ്ണ-យត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ អត់តោ កាច្ឆិ អត្តិ ។ អាមញ្ញ ។ អតីតស្មឺ កាម៉ូស្មឺ សតិ ជ័យញ្-ចិចាសា បញ្ញាយតីតិ ។ ឧ ទៅវត្តត្វេ។ ខេ។ អត់តោ កាយោ អត្តតំ ។ អមត្ថា ។ អត់តោ កាយោ មក្តុមានិក្តុហ្វូបកោះ ដែននគេនន្ធូបកោ កា-គេហ៍ ក់ខ្លេហ៍ គុលលេហ៍ សាជាយោតិ ។

សម្បារគ្គីគំរប់ប

រទ្រារយោយរយៈរបឬ ។ ហើ ។ កុក្ខជូន បានយោយ: ជាបែកពីរ សៅភាពពេទ្យថា ជាពត្តម ស្រុបុម្ព័ក ពួកព្រមពេទ្យជា មើយ៖ មោហៈនោះខេច្ច ។ អ្នកមិនអូរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។ (៣៧១) ដៃ ជាអតីតប្ ។ អើ ។ កាលបើដៃ ជាអតីត មាន ការកាន់និងការដាក់ចុះ ក៏ប្រាកដប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជើង ជាអតីត មានហ្គ ។ អើ ។ កាលបើជើង ជាអតីត សាន ការហោនទៅមុខនិងការថយក្រោយ ក៏ប្រាកដប្ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សន្ទាក់ ជាអគិត មានឬ ។ អើ ។ កាលបើសន្វាក់ ជាអតីត មាន កាបេត់ចូលនិងកាលេខេញ គឺប្រាកដ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ ៤០។ ពោះ ជាអតីត មាន់ឬ ។ រអី ។ កាលបើទោះ ជាអតីត មាន សេចក្តីឃ្វាននិងការស្រែក ក៏ ្រុកដុប្ប ឬ អ្នកមិនគួរ សោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ កាយ ជាអតីត មាន ឬ ។ អើ ។ កាយ ជាអតីត ដែលគួរដល់កាផ្ទេងខៀននិងសន្តិត់សន្តិន គួរដល់ការដាច់ធ្ងះធ្លាយ ជាសាគារណ៍ដល់ពួកសត្វក្អែក ត្មាត់និងខ្វែងឬ ។

មច់ចេញ មច្ចំសំខ្ញុំ ។ ខ សេដូ ស្ពើសៀ ឯកោរ កេស្ត មេតេញ មន្ទំ ចុមគមថិចេច មច្ចុំស្តុំ ចមសេចិ សំ ចើមចំចេច មច្ចុំស្តុំ ក្រុក្សាមួយចំចេច មច្ចុំស្តុំ ឯកេរ សយ អម្ពុខា យោកា មច្ចុំស្តុំ ចមសេចិច ឯកេរ សយ អម្ពុខា យោកា មច្ចុំស្តុំ មមហើតយិត្រក ប្រព្ធ មេតេញ មន្ទំ មមការិប្រចេ មច្ចុំស្តុំ មមហើតយិត្រក ប្រព្ធ មេតេញ មន្ទំ ម្ចុំ មានសិស្ត មមហើតយិត្រក ប្រព្ធ មេតេញ មន្ទំ ម្ចុំ មានសិស្ត មមហើតយិត្រក ប្រព្ធ មេតេញ មន្ទំ មានសិស្ត មមហើតយិត្រក ប្រព្ធ មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេតេញ មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ទំ ប្រមាំ មេត្ត មេត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ត្រ មិន្ត្រ មេតេញ មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត ប្រជាពី មេត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេតេញ មន្ត្រ មេត្ត មេត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រជាពី មេត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រជាពី មេត្ត ប្រព័ត្ត មេត្ត ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេត្ត ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេត្ត ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេត្ត ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេតេច ប្រជាពី មេច ប្រាំ ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី ប្រជាពី មេច ប្រជាពី មេច ប្រជាពី ប្រជាពី មេច ប្រជាពី ប្រជាពី ប្រជាពី ប្រជាពី ប្រជា

(៣៩৮) អត់តោ អា:ថា អត្តិត ។ អចន្តា ។ តែន អាចន អាចការណ៍យំ ការាត់តំ ។ ន ហៅ វត្តិត្យូ ។ បេ។ អត់តោ តេដោ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ តែន តេដែន តេដការណ៍យំ ការាត់តំ ។ ន ហៅ វត្តិត្យូ ។ បេ ។ អត់តោ វាយា អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ តែន វាយេន វយការណ៍យំ ការាត់តំ ។ ន ហៅ តែន វាយេន វយការណ៍យំ ការាត់តំ ។ ន ហៅ វត្តិត្យូ ។ បេ ។

• នា អនុស្និនន រ កា អនឹបនិខេខ រ កាន្តិស្ន រ កាកស៊ី រ សក្រោ រិជជិវិសិស្ន រ សម្រោ រិជជិវិស្សិ សន្តិ ជជិវិស្សិស្ន រ (យឡយ) អន្តម្ដោ រិជជិវិស្សិស្ន អញ- អាចប្រើបាយ បានប្រទេស ។ បេ ។ ប៉ូរតិសេតហ្វីកូលទៅ គ្រឿង
សស្ត្រាតហ្វីកូលទៅ ភ្លើងតហ្វីកូលទៅ ក្នុងតហ្វេទ ។ បេ ។ ប៉ូរតិសេតហ្វីកូលទៅ គ្រឿង
គួរយោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ តាយ ជាអតិត គួរបានជាប់ដោយ
ចំណងគឺខ្មោះ ជាប់ដោយចំណងគឺ នៃ ជាប់ដោយចំណងគឺ ចេក់ ជាប់
ដោយចំណងគឺស្រុក ជាប់ដោយចំណងគឺនិតម ជាប់ដោយចំណងគឺ-

នគរ ជាប់ដោយចំណង់គឺជនបទ ជាប់ដោយចំណង់ទាំងឡាយ មាន

ចំណង់តដាត់ទ្រប់ថ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ។

(៣៧৮) ទឹក ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ ទូវ៉ា ពើ
ដែលគួរ ធ្វើដោយទឹក ព្រោះទឹកនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ
ខេ ។ បេ ។ ក្មើង ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ ទូវអំពើដែល
គួរ ធ្វើដោយក្មើង ព្រោះក្វើងនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះខេ
។ បេ ។ ១០០ ជាអតីត មានឬ ។ អើ ។ បុគ្គលធ្វើ ទូវអំពើដែលគួរ ធ្វើ
ដោយទ្យល់ ព្រោះ ១០០០ ១០ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះខេ
។ លេ ។ ១០០០ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះខេ
។ លេ ។ ១០០០ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៣០០០) ប្រកួទ្ធ ជាអតីត មាន ប្រកួទ្ធ ជាអនាគត មាន

ជាបច្ចុប្បន្ន មានថ្ម ។ អេ ។ ប្រកួន្ទ មាន ៣ ឬ ។

(៣៧៤) អត់តំ ខេត្តាយតខំ អត្តិ អព្តតំ ខេត្តាយតដំ អត្តិ ខេត្តប្បត្និ ខេត្តាយតខំ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ តំណំ ខេត្តាយតពខិត ។ ឧ ហៅ វត្តិត្យ ។ បេ។ អតីតាធំ ធ្វាឧសាយតពធិ អត្តិ អព្តតាធំ ខ្វាឧសាយតពធិ អត្តិ ខេត្តប្បញ្ជាធិ ធ្វាឧសាយតពធិ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ ឧត្តិសា-យតពធិតិត ។ ឧ ហៅ វត្តិត្យ ។ បេត្តិសា-

ម្សាក ខាង់ (លាម្នូ ។ ច លារូ រុង្គី េ ។ ខេង ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ អង្គ នៃ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភោ អង្គិ ឧដ្ឋាភិ អង្គ នេះ មន្ត្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ អង្គ នេះ មន្ត្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ អង្គ នេះ មន្ត្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ មន្ត្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ ឧដ្ឋាភា ឧដ្ឋាភិ ឧដ្យាភិ ឧដ្ឋាភិ ឧដ្ សច្ចារត្តពិសារ

អ្នកពិតក្បាលពេស យ៉ាង់ខេះទេ ។ ១០ ១ បញ្ហាកូច្នូ ជាពេល ជា បញ្ហាកូច្នូ ជាពេល ជា ។ គេ ។ ១៩ មាន ១៩ បញ្ហាកូទ្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន មានថ្ម ។ គេ ។ ១៩ មាន ១៩ បញ្ហាកូទ្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន មានថ្ម ។ គេ ។ ១៩

(ញ្ជាប់) បក្ខាយតនៈ ជាអតីត មាន បក្ខាយតនៈ ជាអភាគត មាន បក្ខាយតនៈ ជាបក្ខប្បន្ន មានឬ ។ ហើ ។ បក្ខាយតនៈ មាន ញ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតនៈ ១៤ ជាអតីត មាន អាយតនៈ ១៤ ជាអតីត មាន អាយតនៈ ១៤ ជាបក្ខប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយតនៈ មាន ៣៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពេល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

[ញ្ជា៩] បក្យត្ត ជាអតិត មាន បក្ខាតុ ជាអភាគ មាន បក្ខាតុ ជាអភាគ មាន បក្ខាត្ ជាអភាគ មាន បក្ខាតុ ជាអភាគ មាន បក្ខាត្ មិនគួរ ភោល យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ ជាតុ ជាអភិគ មាន ១៤ ជាតុ ជាអភាគត មាន ១៤ ជាគុជាបច្ចុប្បន្ន មាន ១៤ ឬ ។ អើ ។ ជាតុ មាន ៩៤ ឬ ។ អ្នមនៃគួរ ពោល យ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ ារសិល្បៈបិសិល សារវិត្ត

ឈុខខ្លំ ១ ខ ស្សេ នេះ ១ ខេត្ត ខ្លុំ បាន ១ ខេត្ត ខ្លែ ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខ្លែ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ខេត្ត

មានិត្តម្កាប្រ ឈេនួន ។ ខ ល្ប រុស្តិ ៤៤៤ ។ ខេត្ត មន្តេ ។ មាននិរ ។ នូហ៊ី មានិកនិនិច្ច មនេ មានិក្សា មន្ត្ត ។ មន្ត្តិ ពិធំពិច្ចេំ មន្តិ មនា-មនេ មានិត្ត ។ មាននិរ ។ នូហ៊ី ប្រជុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ប្រជុំ ប្រ អង្គិត្តម្កាប្រ យេន្ទន្ទ ។ ច ល្ប រុស្តិច ខេម្មរុស្តិច អង្គិត ។ មាននិរ ។ នូហ៊ី ប្រជុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ។ ខេត្ត អង្គិត ។ មាននិរ ។ នូហ៊ី ប្រជុំ ខ្ពុំ ប្រជុំ ប្រ អង្គិត មន្តិតិប្រជុំ មន្ទិតិប្បី ប្រជុំ ប្រជុំ មន្ទិតិប្បី ប្រជុំ ប្រជា ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុ មកិច្ចប្រើពិត ៤០វគ្គ

(១៧៦) បក្សាជ័យ លាក់មួយ ស្នង ស្នង ស្នង ស្នង ស្ន ០៤៤ថ្នាំក សុពច៌សិទិ សនស័ ឯ មេ ឯ ០៤ ខែកា សន ស ស័ ឯ មិម មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ជាអតិត មាន មុខ្រំណ គុគ្ ឃុសខាមម សាទ មុខ្រំណ គុគ្ ឃុលជំលាំទី សាខល័រ អេក្រ ឥន្ទ្រិយ មាន ៦៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៧៧) ស្ដេចចក្រពត្តិ ជាអតិត មាន ស្ដេចចក្រពត្តិ ជាអនាគិត មាន ស្ដេចបក្រពត្តិ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ស្ដេចចក្រពុត្តិ ៣ អង្គី មានក្នុងទី០ពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (៣៧៨) ព្រះសមាសមិទ ដាងមួម សន ស្រះសសិសមិន ជាអនាគត មាន ព្រះសមាសមុទ្ធ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឲ្ ។ អេ ។ ព្រះសមាសដុទ្ធ ៣ ព្រះអង្គ័ មានក្នុងទី១ ពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ លេ ។

[ឃុំង្សៀ អង្គុន អង្គិន្ទ ។ អាតិយ៉ ។ អង្គុ មតិតខ្លុំ ។ អគ្គ សិយា មតិត សិយា ភ្និតខ្លុំ ។ មាជាសល្វ ទុំដីល្ល សញ្ជាំ អង្គុំ អង្គុំ អង្គុំ អូលា អត់តំ សំយា ឆ្នាត់តំ តេលត់តំ ឆ្នាត់តំ ឆ្នាត់តំ មត្តខ្លុំ យុំ សង្គ រុខេហ្ម ស្ដេញ សេ មឌុង អង្គ អង្គ ស័យា អតីត ស័យា ភ្នាតីត តេសតីត ភ្នាតីតំ ន្ទាត់តំ អត់តន្តិ មិញ នោ ខេ ខន អត់តំ ន្ទាត់តំ យុត្តន អត្តនុក្ខ យោ វត្ត ហេ វត្តព្វេ អត្តន៍ អត្តិ អត្ត សំយា អតុតំ សំយា ជាតុតន្តិ យំ តុត្ត ។ ខេ-ស់ វត្តព្វេ ទោ អត់តំ អត្តិ អត្តិ សំយា អត់តំ សំហេ ឆ្នាត់តំ តេលត់តំ ឆ្នាត់តំ ឆ្នាត់តំ អត់តខ្លី ត្

[៣៨០] អភាគតំ អត្តិតំ ។ អាមញ្ញ ។ អត្តិ អនាតតខ្លិ ។ អត្ថិ សំយា អនាគត់ សំយា ផ្ទានា-ក្នុង អ្នក មាន ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ អ្នក មន្ត្រី អត្ត សំយា អភាគតំ សំយា ធ្វាភាគតំ

សគ្គាអគ្គិតិការ៦

(๓๗๕) กลัล เกรดู ๆ กับ เกรนลังดู ๆ เกร หลัสค์ยาย ย้อไปอเกล็สค์บาง ๆ ตูกกล่ไล้ดูได้เกาะบา: เบื អតីតមាន មានអតីតក៏មាន មិនមែនកើតក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ មគីត ទៅជាមិនថែនអភីត មិនមែនអភីត ទៅជាអភីតវិញ បណ្ដាញក្ប ទាំងពីរនោះ អក្សោលខ្ញុំជាក្សូណា អក្សប្រាល់តែកាក្សនោះថា អត់តមាន មានអត់តក់មាន មិនមែនអត់តក់មាន ព្រោះហេតុនោះ អតីត ទៅជាមិនមែនអតីត មិនមែនអតីត ទៅជាអតីតវិញ ៣ក្យ ដ្ឋចេះនេះ ជាភាក្យុទុស មួយទៀត បើមិនមានអតីត ទៅជាមិនមែន หลัก ษิงโยยหลัก เทิฬาหลักโញ ยางหลับเยื่อ หุลษิงลูเ ពោលថា អភិគមាន មានអភិគក៌មាន មិនមែនអភិគក៌មាន ដុំច្នេះ េ បណ្តាញកម្រាំងពីរនោះ អ្នកពោលខ្លាំពាក្យណា អ្នកគប្បៈពេលតែខាត្យ នោះថា អតិតខាន មានអតិតក៏មាន មិនមែនអភិតិក៏មាន ព្រោះ ហេតុនោះ អតីត ទៅវាមិនមែនអតីត មិនមែនអតីត ទៅជាអតីត វិញ ៣ក្យដូច្នេះខេះ ជាពាក្យខុស ។

[ញ៨០] អភាគត មាន្ទ្ ។ អើ ។ មានអភាគត្ទុ ។ មាន អនាគតក៏មាន មិនមែនអនាគតក៏មាន ។ អ្នកពូរដឹមីឡាក់ហុសចុះ បើ អនាគតមាន មានអនាគតក៍មាន មិនមែនអនាគតក៏មាន ក្រោះហេតុនោះ អភិធ្យូចិធិកេ ១៧ជីភ្ន

សេខាក្ស ញ្ជាក់ស ញ្ជាក់ស សេខាក់ស ញ៉ូ សង្គ វត្តត្វេ (ទា ដភាគតំ ដត្ត ដត្ត សំយា មញ្ចត្ត សំយា ស្ពាលក្ត ស្រេខ មល្ចត្ត ល្ខាក្ត ខា្នាក់ មេសកតុខ្ញុំ ម៉ូញ នោ ខេ ១៤ ក់ត្ត ភាពកត្ត ទាល់ក់ត្ត សល់កង់ខ្លី លោ វត្ត ប វត្តព្យ មណ្ឌន អត្ថិ អត្ថិ សិយា មណ្ឌន់ សិយា ជាស្មានមន្តី ញ ខេត្ត រុខេក្ រុឌ្ឌីនៅ សេ អសមនុ មត្ត មត្ត សំយា មព្យក់តំ សំយា ព្យាក់តំ មលក់ត ឆ្វាលក់តំ ឆ្វាលក់តំ មលក់តន្តិ ត្ត ។

ေလး ဝင်ဂါင္နီ သေ ဝင်ဂါင္နီ သေ ဝင်ဂါင္နီ မေန္နီ မေန္နီ ဟုကာ ဝင်ဂါငနီ ဟုကာ သေ ဝင်ဂါငန္ ဝင်ဂါငန္နီ နေနနီ ဟုကာ ဝင်ဂါငန္နီ ဟုကာ သေ ဝင်ဂါငန္နီ နေနနီ ဟုကာ ဝင်ဂါငန္နီ ဟုကာ သေ (ယရပ) ဝင်ဂါငန္နီ မန္နီမွာ နေနနီမွာ နေနနီနီ រារាំមេ្មកំដង ២២វត្ត

หอาคม เชโต้บลิโบลแลาลก บิลโบลาลาลก เชโต้บลาลห វិញ បណ្ដាភាក្យទាំងពីពនាះ អ្នកពោលទូវភាក្សាណា អ្នកគប្បី ពោល តែជាក្យុខោះថា មភាគត មាន មានអភាគត ក៏មាន មិនមែន អនាគត កំពាន ក្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅជាមិន មែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ពាក្យដ្ឋចេះនេះ ជាពាក្យខុស មួយ រៀត បើអនាគត មិនមាន ទៅជាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន មានអនាគត ក៏មាន មិនមែនអនាគត ក៏មាន ដូច្នេះ ខ បណ្ដា ពាក្យទាំងពីរនោះ អ្នកពោលទូវពាក្យណា អ្នកគម្បីពោលនៃភាក្យនោះ *ថា អភាគិតមាន មានអភាគិត ក៏មាន មិនមែនអភាគិត ក៏មាន* ក្រោះហេតុនោះ អនាគត ទៅដាមិនមែនអនាគត មិនមែនអនាគត ទៅជាអនាគតវិញ ពាក្យដូច្នេះនេះ ជាពាក្យខុស ។

ម្រោះលេមខោះ ភិភិជាទី សេដ្ឋកូនុគេឧកភិជាទិ គួនគ្រេនកភិជាទិ ភិភិភាទិ មួសឧ គួនគ្រេនកភិជាទិ មួសឧ គួនគ្រេនកភិជាទិ មួសឧ ក្រភិភិភាទ មាន សេនកភិជាទិ មួសឧ គួនគ្រេនកភិជាទិ មួសឧ (យុយ្យ) កដ្ឋាទិ គេឧក រ មេ រ សេនកជំជាទិជិ រ សេន

စာမိုရီချိုင်း ကွာ ဆည် ျင်းမှာ နည်းမို့ သေ ရမိုဂါဇို អង្គ អង្គ ស៊ុយា ឧដ្ដឧ្បីក្ដុំ ស៊ុយា យេ ឧដ្ដឧប្បីក្ដុំ ខេត តន់តរិទ្ធី យេ តន់តរិទ្ធិ យេ តន់តរិទ្ធិ តន់-လေး ဝင်ချီခွီ ဝင်ချီခွီမှိ လေး နေ က နွင့်ချီ စစ်စါတို့ ဗန္ဓ ဗန္ဓ ဟုဏ စစ်စါတို့ ဟုဏ ໝ စင့်ရဲဗီဗီဗီ ကွ နည်း ျင်းမှာ ျပီး ရှိပေါင်း អត្តិ អត្តិ សំយា ខច្ចុប្បន្នំ សំយា នោ ខច្ចុប្បន្នំ မေဒ ငင္ငံဂါဇ္နီ လေ ငင္ငံဂါဇ္နီ လေ ငင္ငံဂါဇ္နီ ឧជំជាទីខ្ញុំ គ្នួយ ឯ

(ឃ ៤ គ) ខ្មាំង ម្ដុំ អង្គ ។ មានយ៉ ។ អង្គ ធំព្រាខត្តិ ។ អត្តិ សំយា ធំព្រាខំ សំយា កោ ធិញ្ចន្តិ ។ អាជាលាហ៍ និក្កហំ ហញ្ចាំ និញ្ចនំ មត្តិ មត្តិ សិយា និទ្ធានំ សិយា ကောင်းကျင်း င်းကျင်း န်းကျွန် ကေ န်းကျွန် တို့ အကူ វေဒလ် វត្តព្វេ ទោ ខំព្វាင် មត្តិ ភិទ្<u>ចា</u>នំ គេន ည်တာ ခဲ့ကျွန် ည်တာ 100

ការប្រធ្វើគ្នាប្រ

សៅល់បច្ចុប្បន្នៀញ បញ្ចូលតាក្យទាំងពីលោះ ឬសលេចជ្រុសក្បាយ អ្នកគប្បីពេលតែខាត្យនោះថា បច្ចុប្បន្ន មាន មានបច្ចុប្បន្ន តំមាន មិន ត្រទេលពីលើនី មូលខ ឈ្មោះលេខខោះ លពីលីនី ស្មេយកូខុគេខល់ពីលិខិ មិនមែនបច្ចុប្បន្ន ទៅជាបច្ចុប្បន្នវិញ តាក្យដូច្នេះនេះ ជាតាក្យុទុស ត់ការៀម ក្មេត្នគែនពភ័ណិឌី ស្មេយុត្នគ្រេនពភ័ណិឌី គុខគ្រេនពភ័ណិឌី ស្សេងពេចពន្ស្រ៍ សិលកិម្មេតក្រុម មិមគួនមីវេសេលល ពន៌ពិនិ សន សានបច្ចុប្បន្នក៏មាន មិនមែនបច្ចុប្បន្នក៏មាន ដូច្នេះ ខេ បណ្ណាសាក្យាគាំងពីរ នោះ អ្នកពោលខូវភាក្សាណា អ្នកគប្បីរពាលតែភាក្សានោះថា បច្ចុប្បន្ន សន សខ្មស់ជាទី មូសខ គួនុស្ខេសចំពាទី មូសខ មេរៈលេខ ខេះ សជ័ជនៃ ស្មេយុត្ននុគទសជ័ណីឌី តួនគ្រទសជ័ណិឌី ស្មេយុណ្ណ៍ជានិ<u>ត្</u>វយា ពាត្យដូច្នេះនេះ ជាពាត្យខុស ។

(ឃុឌុឝ) ខ្សាន សខ្វេ រ អេ រ សខុទ្សាខ្វេ រ សខ និញ្ជាន ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ។ អ្នកបូរដំងីនូវកំហុសចុះ បើ និញ្ជានមាន មាននិញ្ជាន ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ព្រោះលេតុនោះ និញ្ជាន សៅដាមិនមែននិញ្ជាន មិនមែននិញ្ជាន សៅដានិញ្ជានវិញ បណ្ដា ពាត្យព័ង្ធពីនោះ អ្នកគោលខ្លាំពាក្យណា អ្នកគប្បីពោលតែពាក្យនោះ ឋានិញ្ជានមាន មាននិញ្ជាខ ក៏មាន មិនមែននិញ្ជាន ក៏មាន ក្រោះហេតុ នោះ

600

រប់ពេញនិង២ ១៨៨គ្

(៣៧៣) ឧ វត្តព្វំ អត្តត្តំ មត្តិ មេជាកំ (៣៧៣) ឧ វត្តព្វំ ខិញ្ជាជំ ខិញ្ជាជំ ខិញ្ជាជំ (ជា ជំពាជំ ជំពាជំ ជំពាជំ ជំពាជំ ជំពាជំ ជំពាជំ វត្តព្វេ សំយា ជោ ជំពាជំ អត្តិ អំព្វំ សំយា វត្តព្វេ ខែពាជំពុំ មេន ជំពាជំ ជោ ជំពាជំ វត្តព្វេ ខែពាជំពុំ មេន ជំពាជំ ជោ ជំពាជំ វត្តព្វេ ខែពាជំពុំ មេន ជំពាជំ ជោ ជំពាជំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំ ខេត្តព្វំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំ ខេត្តព្វំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វេ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វាជំពុំ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វាជំពុំ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ មេនា ជំពាជំពុំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជ្រុំ មេនា ជំពាជ្រំ វត្តព្វាជំពុំ ខេត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជ្រំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជ្រំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជ្រំ វត្តព្វាជំពុំ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេង ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេង ជំពាជធំព្រះ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំព្រះ មេង ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំពិ មេនា ជំពាជធំពិ មេនា ជំពាជធំព្រំ មេនា ជំពាជធំពិ មេនា ជំពាជធ

 និទ្ធាន ទៅល់បិនបែនពិទ្ធាន បិនបែនពិទ្ធាន ទៅថាពិទ្ធាន ទៅថាមិនមែន ដូច្នេះនេះ ជាតាក្យខុស ចូយទៀត បើមិនបែននិត្យាន ទៅជាមិនមែន និត្យាន មិនមែននិត្យាន ទៅជានិត្យានវិញ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរ តោលថា និត្យានមាន មាននិត្យាន ក៏មាន មិនមែននិត្យាន ក៏មាន ដូច្នេះ ទេ បណ្តាញកន្រាំងរារនោះ អ្នកពោលនូវភាគ្យាណា អ្នកគេហ្វីពោលតែ ពាក្យនោះថា និត្យាន មាន មាននិត្យាន ក៏មាន មិនមែននិត្យាន ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ និត្យាន ទៅជាមិនមែននិត្យាន មិនមែននិត្យាន ទៅជា និត្យានវិញ ពាក្យដូច្នះនេះ ជាភាក្យខុស ។

[ញ៨ញ] អ្នកមិនគួរ ពោលថា អតីត មាន អនាគត មានឬ ។

កើ ។ ក្រែឪព្រះមានព្រះកាត ខ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខព័ងខ្បាយ

រូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ទាងក្នុងក្ដី ទាងក្រៅក្ដី
គ្រោតគ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី ថោកទាបក្ដី ខ្លង់ខ្លួសក្ដី រូបណា ដែលនៅ

ក្នុងខិត្តយក្ដី ក្នុងខិជិតក្ដី នេះ ហៅថា រូបកូន្ន វេទនាណាមួយ ។ បេ ។

សញ្ញាណាមួយ ។ បេ ។ សង្គារណាមួយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា

មួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ទាន់កុងក្ដី ទាន់ក្រៅក្ដី គ្រោត

គ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី ថោកទាបក្ដី ខ្លង់ខ្ពស់ក្ដី វិញ្ញាណណា ដែលនៅ

ក្នុងខិត្តយក្ដី ក្នុងខិជិតក្ដី នេះ ហៅថា វិញ្ញាណណា ដែលនៅ

ក្ដីខិត្តយក្ដី ក្ដីខិត្តកំដ្ឋ នេះ ហៅថា វិញ្ញាណក្នុន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខិត្តយក្ដី ក្ដីខិត្តកំដូច នេះ ហៅថា វិញ្ញាណក្នុន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខិត្តយក្ដី ក្ដីខិត្តកំដូច នេះ ហៅថា វិញ្ញាណកូន្ន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខិត្តបញ្ជាំ ក្ដីខិត្តកំដូច នេះ ហៅថា វិញ្ញាណកូន្ន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខិត្តបញ្ជាំ ក្ដីខិត្តកំដូច នេះ ហៅថា វិញ្ញាណកូន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខិត្តបញ្ជាំ ក្ដីខិត្តកំដូច នេះ ហៅថា វិញ្ញាណកូន ពាក្យដូច្នេះ
ក្ដីខាត់ក្ដាំ ស្ថាតិ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាន
ក្ដីខាត់ស្ថាត់ ស្ថាត់ ស្ថាន ស្ថាន ស្ថាន ស្ថាន ស្ថាន
ក្ដីខាត់ស្ថាន ស្ថាន
ក្ដាស្ថាន ស្ថាន ស្វាន ស្វាន ស្ថាន ស្វាន ស្វាន ស្ថាន ស្វាន ស្វាន ស្ថាន ស្ថាន ស្វាន ស្ថាន ស្ថាន ស្វាន ស្វាន ស្វាន ស្វាន ស្វាន ស្វាន ស្ថាន ស្ថាន ស្វាន ស្ថាន ស្វាន ស្

សម្បារទីនិយា

[m d l] អង្គុន មន្ទុំ អសាកុន្ត មន្ទុំន ។ មនុទ្ធ អង្គុំ អសាកុន្ត អង្គុន ។ មន្ទេះ សុន្តនៅត្ន ។ អាមុន្តា ។ (នេះ ហ្

អាមន្តា ។ ឧឧ វុត្តិ ភក់តា គយោ:ម ភិក្ខាវ ជិវុត្តិបថា អជ៌វិចឧបថា បញ្ជាតិបថា អសិក្ខិណា

អសន្តិឈ្លាបុត្វា ឧ សន្តិយន្តិ ឧ សន្តិយិស្សន្តិ អប្បដិក្តាដ្ឋា សមលោល ព្រាញលោល វិញ្ហា ។ តាតាម សយោ ។ យំ ភិក្ខាវ រូបំ មតិតំ និវុជ្ជិ

វិកត់ វិបរិណ្ត់ មយោស័ត់ តស្ប សង្ខា មយោ ស័ត៌ តស្ប សមញា មយោស័ត់ តស្ប បញ្ចត្តិ

ឧ តស្ប សម្ភា មគ្គិត ឧ តស្ប សម្ភា ក^{រិស}្បៈ គឺតំ យា ឋឌនា ។បេ។ យា សញា ។បេ។

យេ សម្តារ ។ មេ។ យំ វិញាណ៍ អតីតិ ជុំខ្ញុំ វិតតិ វិបរិណតិ មយោសីតិ តស្ប សម្តា មយោ-

្នុំ សភ តុស្ស សុខណា ម(សាសត តុស្ស បញ្ជាត់ សភ មានក្នុះស្បានល្អ ។ ហើម បើជួបោះ អតីត មាន អភាគត មាន ។

(៣៨៤) ពតីត មាន អនាងត មានឬ ។ ពើ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះកាត ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ពុជាន៍ឡាយ ធម៌ ៣ យ៉ៈន៍នេះ ជាគន្ដនៃតាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ដនៃតាក្យសម្រាប់ហៅ ជា

មនិត្តទេឃមាពឃើញ យុមគេកុន្ត និត្តទូល សិម្សាល់ គួនម្នះ ទៀល លេក ឯ ឧត្ត ស្រាប់ ស្សិរ្ទេះ ខ្លួតទូល សិម្សាល់ គួនម្នះ ទៀល លេក ឯ ឧត្ត ស្រាប់ ស្រាប់ សាស្ត្រនេះ ខ្លួតទូល សិម្សាល់ គួនម្នះ ទៀល លេក ឯ ឧត្ត ស្រាប់ ស្រាប់ សាស្ត្រនេះ ខ្លួតទូល សិម្សាល់ គួនម្នះ ទៀល លេក ឯ ឧត្ត

សាណ្ឌូង ខេត្តជំនួន ។ សាលក់ស្ពៃងខ្សែយ ប្រែល្រែលលោយ កាចា សៅល្ខេត្ត សេត្តស្នេយ នៅប្រាស់លោយ ប្រែត្រែសលោយ កាចា សាស្ត្រប៉ូលោទិវិជនោះជា មានលោយ ក្នុងអតីត ឈោះនៃប្រនោះ

ថា សន្ទហើយ ក្នុងគត់ន បញ្ជាត់នៃប្រនោះថា មានហើយ ក្នុងគត់ជ ក្លាស់ស្រប់នៅប្រនោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន វាបាស់ស្រប់ ហៅនូវប្រនោះថា និងមិនមានកង្កនាគត់ វេទនាណា ។ បេ ។ សញ្ជាណា ។ បេ ។ សង្គារស់ដំឡាយណា ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា

ញ ដែលកន្ទងទៅហើយ លេក់ទៅហើយ ទៅប្រាសហើយ ប្រែ ប្រែសហើយ វាយសម្រាប់ហៅខ្លុវិញ្ញាណនោះថា មានហើយ ក្នុង

អតីត ឈ្មោះនៃវិញាណនោះថា មានហើយ ក្នុងអតីត បញ្ជាត ញ

តស្ប ស់ខ្លាំ អត្តិត ខ តស្ប ស់ខ្លាំ ភាំស្បូ-ត់តំ យំ កំត្ប រូប អជាតំ អចាតុកូតំ ភាស្បត់តំ សថ្នា តាំស្បូត់តំ តស្ប សមញ្ញា ភាស្បូ-តត់ តស្ប បញ្ចុំ ជ តស្ប ಸ್ಥ តែសុក្រ ស់ខ្លាំ កព្រោស់តិ យា ៤៤៣ ។ បេ សញ្ញា ។ ខេ។ យេ សទ្ឋារ ។ ខេ។ វិញ្ញាណ៍ អជាតំ អភាតុភូតំ ភាស្បូតតំ តស្ប សង្ខា កាស្ស្រីតិ តស្ប សមញា កាស្សន៍តិ តស្ប មញ្ចិ តស្ប សម្លាំ ឥត្តតំ ន តស្ប សម្លាំ មយោៈ ស់តំ យ៉ា ក់ក្បៅរូប៉ ជាត់ ទាតុកូត់ អត្តិ តស្ប សម្លាំ អត្ថត នស្ប សមញា អត្ថតិ នស្ប បញ្ជាតិ ន ឥស្ប សម្លាំ មយោសីទាំ ន ទស្ប ការិស្សទីទើ យា ម៉េខ១១ ១ មេ ១ យា សញ្ញា ១ មេ ១ អភិធ្ម្មប៉ឹងក កថាវត្ថុ

នៃវិញ្ញាណនោះថា មានហើយ ក្នុងអតីត កាលសម្រាប់ហៅខូវវិញ្ញាណ នោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ក់ចាសម្រាប់ហៅខ្លុវិញ្ញាណនោះថា និងមិនមាន ក្នុងអនាគត ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ រូបណាដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់កើត្រក្នុកដ វាចាសម្រាប់ហៅនូវប្រនោះថា នឹងមាន ក្នុដ៍អនា-គត ឈ្មោះនៃប្រនោះថា នង៍មាន ក្នុងអនាគត បញ្ជាត់នៃប្រនោះថានជ សន ក្នុងអនាគត វេលសម្រាប់ ហៅខូវរូប នោះថា មិនមាន ក្ងុបច្ចុប្បន្ វាលាសម្រាប់ហៅនូវប្រនោះថា មិនមានហើយ ក្នុងអតីត វេខនាណា ។ បេ ។ សញ្ជាណា ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយណា ។ បេ ។ វិញ្ញាណា ដែលមិនខាន់កើត មិនខាន់កើតប្រាកដ វាចាសម្រាប់ហៅ ទូវវិញ្ញាណ នោះថា នឹងមាន ក្នុងពនាគត ឈ្មោះ នៃវិញ្ញាណ នោះថា នឹងមាន កង្អនាគត បញ្ជាត់នៃវិញាណ ខោះថា នឹងមាន ក្នុងនាគត ញូខ វាលាសម្រាប់ហៅទូវវិញ្ញាណនោះថា មិនមាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន សច្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា មិនមាន ហើយក្នុងអតីត ម្នាលកិក្ខ ស់ខ្លស់ សែឃ ស្រុសម្នេច ក្រុម នៃ ស្រុស ខ្លស់ យោរៈប៉ុស្តែខោះបា មាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះខ្មែរបនោះថា មាន ក្នុង កក់ពីដ ឧសសម្ភាពពែខោះណ លាន ដគ្គពត់ពីវិទី ឃុលសាមិតាតុឈ្មោ រវៀបយោះមា កូរយមហ្គេល ដែរកម្មម បុល្ខៈសត្រត់ស្មេងវិសិតនោះស ndronon mbioral danon to the transita maiorida

630

យេ ស់ទ្វាត ។ មេ។ យំ វិញ្ញាណំ ជាតំ មាតុកូតិ អគ្គិត តស្ប សង្ខា អគ្គិត តស្ប សមញា អត្ថិត តស្ប បញ្ចត្តិ ១ តស្ប សង្គា អ:ហោស់តិ ន តស្ប សង្ខា ភាស្បត់តិ ៩មេ ទោ ភិក្ខាវ តយោ និរុត្តិបថា អនិវិចឧបថា បញ្ជូនបថា မေးမာင္လိုယ္ကာ မေးမာင္လိုယ္လုပ္မွာ ေ မာင္လိုယစ္ပို ေ မာင္လို-យិស្បត្តិ អព្យដ់ត្តដ្ឋា សមលោហ៍ ព្រាហ្មលោហ៍ វិញ្ហា យេច គេ ភិក្ខុវេ ៩ហេសុំ ឧក្គហា វស្សភ្ញា អ:ហេតុកាវាណ អក់បែបវាជា ខេត្តកាវាណ នេចទេ តយោ ស៊ីត្តេចថេ អន់វិចនេចថេ បញ្ជូនច-ថេ ន កហើតភ្នំ ន បដ់ក្តោសិតព្វំ អមញ្ជីសុ ។ ត់ គេសា សេខ ។ ខ្ទុំស្ពាព្រសខាន្តាម្ដេកយេត អុត្តេ ស្ត្រស្តេច ។ អាមន្តា ។ នេះន វត្តពុំ អត់នំ អត្ត អភាក់នំ អត្តត ។

តិស្វេកខ្លីទីកម្ សង្គារគំន៍ឡាយណា ។ បេ ។ វិញ្ញាណណា ដែលកើតហើយ កើតប្រាកដហើយ វាលាសម្រាប់ហៅខ្វាវិញ្ញាណនោះថា មាន ក្នុង បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះនៃវិញ្ញាណនោះថា មាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បញ្ជាតិ រុខ្សែយ៉ាហៈខោះណុ សន ឃុខ្មែជធិត្តិ ឃុលសាសាស្រេត្តស្វេយាហា នោះថា មិនទានហើយ ក្នុដអតីត វាទាសម្រាប់ហៅនូវវិញ្ញាណនោះថា នឹងមិនមាន ក្នុងអភាគត ម្នាលកិក្ខាំងឡាយ ៤មិញ យ៉ាង់ នេះឯង ជា គន្ធដ៍នៃពាក្យសម្រាប់ទិយាយគ្នា ជាគន្ធង៍នៃពាក្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធដ៍ នៃសាក្យបញ្ជាត្តិ ជាជមិមិនច្រឡាក់ច្រឡុំ មិនធ្លាប់ច្រឡាក់ច្រឡំ មិនច្រឡាក ច្រឲ្យឥឡូវនេះ នឹងមិនច្រឡុកច្រឡុំ ក្នុងអនាគត ជាធម្យីជល់អ្នកប្រាជ ស់ឌុសិក យុសឧឃ: ជ័យសិញ្ញ គុខម្យុះនៀលលេក គិស ភិក្ខុព័ន្ធរាយ បុគ្គលទាំងឡាយណា ជាអ្នលើកខ្លួន មានភាក្សដូចជា ទឹកក្រៀន៍ ជាអហេតុកក់ខ ជាអកិយ្ហែក ជានត្តកក់ខ បុគ្គលទាំង ញ ពួកនេះ មិនបានសភាល់ទូវពាក្យដែលគួរតិះដៀល មិនបានសភាល់ទូវ ពាក្យដែលគួរហាមឃាត់ ក្នុងគន្ធងខែភាក្យសម្រាប់និយាយ ក្នុងគន្ធងខែ ពាក្យសម្រាប់ហៅ ក្នុងគន្វដនៃពាក្យពាត្តិ ។ ដំណើរនោះ តែព្រោះ ហេតុអ៊ី ។ ក្រោះទ្វាចអំពីការខិន្ទា ការបៀតបៀន និនិការប្រណិន្ អ្នកមិនគួរពោលថា អគិតមាន អនាគិតមាន ជុំរបះខេ ។

ាមមួយគឺជា មេរាវទី

(៣៨៤) មត្ត មត្ត ។ អាមណ្ណ ។ មាល្រាំ នុង ហោ មនុស្ត្រី វាងសម្ដេច ងង្គុំ ថា អទ្តេ ខេត្ត យេជ ឧត្តាល អត្តតេ តុធ្វេ ភិទ្ធុរតេ ភិន្នុមមញ្ជោ ភិន្នុវដុមេ មរិយានិន្ន្តវង្គេ ន់^{ស្ទុ}្នេះ ខេត្ត ខេត្ ឧ លោ សា ភាឌ្ឌ ជិញ្ចំ ។ បេ។ មនោ 1 (25 2) ភពជ ចរិតិត្យូវត និត្តិបត្ត និត្តិដៅមេ បរិយានិត្ត. ကြေါင့္ ၁ ဇန္နီ (စာ နဲ့ ဧမ္မက ឧយុស្ស អនាធ សុំទ្វេ ឧបនិត្យត និន្នឧបញា ត្រូវបេត្ត ស្ព្ទិត្តក្នុងស្ត្រី ព្យាព្រភ យោ ឧឃា គេណ រ នេ_ង ប្តី សោ មា ជុម្មិលា ជិត្ត ದಣ... នទ្ធ ទោ សោ អនាត ពុំធ្វេ បរិធិត្យន 1000 ឧទិរុឌ្ដមេ សលេខទីរុឌ្ដើ សព្វត្តាវតវេត្ត ខ្មាញ

រាភិពពូពិវិក ១៤៤ភ្

(៣៨៤) កើត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង[គ្រះផគ្គុណមានអាយុ បានក្រាបទូលភាក្សានេះ ចារកាះព្រះទានព្រះកាគថា បរិត្រព្រះអង្គដី ចម្រេន កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានដំណើយើតយូរកាត់បដ់ហើយ មាន ផ្ទុះកាត់បត់ហើយ មានវដ្ត:អស់ហើយ ប្រក្រឹត្តកន្ទង់ទូវទុក្ខទាំងីពួង:ហើយ ្រុងថ្ងៃត្វាន់ហើយ បុគ្គលកាលបញ្ជាត្ត គម្បីបញ្ជាត់ដោយចក្ខណា ចក្ នោះ មានឲ្ ប្របប បតិត្រព្រះអង្គដី១ ម៉េន ជិក្កូនោះ មានឲ្យប្របប បតិត្រព្រះអង្គដីចម្រើន កាលទ្រះពុទ្ធ ជាអតីត មានដំណើយវាយរាប្បា កាត់បង់ហើយ មានផ្ទុំរកាត់បង់ហើយ មានរដ្ឋៈអស់ហើយ ប្រព្រឹត្ត កន្ទង់ទូវទុក្ខគង់ត្បូងហើយ ខ្រង់បនៃគ្នាន់ហើយ បុគ្គល សាលបញ្ជាត្ គប្បីបញ្ជាត់ដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មានឬ ។ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ថា គ្នាលផគ្គុណ កាលទ្រះពុទ្ធ ជាអភិត ទានដំណើយតយូកោតបង់ ហើយ មានផ្ទាំកាត់បន់ហើយ មានដ្ដែះអស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ធង៍ឱ្យទុក្ខ ទាំងពួង ហើយ ទ្រង់បរិនិទ្ធានហើយ បុគ្គល កាលបញ្ជាត្ត គប្បបញ្ជាត្ត ដោយធម្មិយា ធម៌ខោះ ឧទមាខ្យះ ឯ ជេង សហផ្ទួយ មនមាន េ ។ បេ ។ មាល៨គុណ កាលព្រះពុទ្ធ ជាអតិត ដែលើវយ៍គយូរកាត់បន់ហើយ មានផ្លូវកាត់បន់ហើយ មានវដ្តៈអស់ហើយ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវទុក្ខពាំងពួងហើយ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ បុគ្គល កាល

គេខ ស ខ រុស្ស៊ី

សព្វបត្តិគឺ៣វា

ត្សា ព្យាព្រាស្ត្រ អង្គេ មាន ស្វេស្ស រ បា ឧ វត្តទ្ធំ អភិភ អត្តទ អាម្តា ។ ត្រ (៣៨៦) អតីត អតីត ។ អាមជ្ សាយទាំ្ស ខេស្តិកោ វាឧឧប្សេខ អល់ កោ តឧហុ អតុសល់ សោ ដិតហើ ឧទ្ទ មៅភាល មល់ ជំនើ ដោះមា រ ជេរ មល់ មេយោ នឧស អគុសលំ សោ ស់ថ្នេច កុសល់ខ្លួំ អត្ត ស្គ្រាញ់ ។ អមស្ព

ឧ វត្តិ មខាត់តំ អត្តិ ។ ឧឧ ្ស ភភវតា មន្តា កាតនក្រាប ಚು ಉಚ್ಚು អភ អស្ ກເຮາ មតិជិត ឥត្ត វិញាណ៍ ញ ក្តិ ក្រុងព្រឹ ಯಾಣ နီးနှာ ဒုဏ္ဏလ နှိုင်း អភិ សភ ខាមរិតអារី ត្តា ភាព អ្ន ស្នារាស្រ្ត មក្រភូន

អភិន អភិន

សព្វបត្តិគឺគេថា

គហ្វីបភាគ ដោយចិត្តណា ចិត្តនោះ មិនមានទេ ពាក្យ សន្ទិត្តស្រះស៍នៃតំ រ មេ រ ក្មេជុំប៉ោះ ប៉ែមកូនមីយេយលុ អត់តមាន ដូច្នេះ ។

(៣៨៦) អតត មានឬ ។ អើ ។ ក្រែង[ពុះខន្ទភ:មានអាយុ ព្*នពោលពាក្យខេះថា លោក:* មានហើយក្នុងកាលមុន លោក:នោះ ជាអកុសល លោក:នោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវនេះ នេះជាកុសល ្រោស: មានហើយក្នុងតាលមុន ។ ២។ មេហៈ មានហើយក្នុងតាល មុខ មោហៈនោះ ជាអកុសល មោហៈនោះ មិនមានក្នុងកាលឥឡូវ េខេះដាកុសល ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងទ្រះសូត្រឬ ។ អេ ។ បេ ដូច្នេះ អ្នកមិនគួរពោលថា អតិតមាន ដូច្នេះទេ ។

(៣៨៧) អ្នកមិនគួរពោលថា អភាគត មានឬ ។ អើ ។ ក្រុង[គ្រះ មានព្រះភាគខ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសេចក្តីគ្រេកគ្រកាល មាន សេចក្តីតែវាយមាន ចំណង៍មាន ក្នុងតព្យុំង្កាវាហារ វិញ្ចាំណដែល តាំងនៅក្នុងកពរ្យិត្តាកហារនោះ កំលូតលាស់រឿង វិញ្ញាណដែលគាំង នៅក្នុងកពទ្ធាភ្នាក់ហាណោ លូតលាស់ហើយ កាច្រុះកាន់នាមរូប ក៏មាន អ្នមស្ស័ង្កាប្រារនោះ មារជំះមានខាត់តែ សានជីខ្មែងប្រារូវបារ

មាស៊ីរបច្ចុ ផ្សៀ លស្ថិ ងស្វិ មស្ថិ សង្គិ មាល់ ត្នម្នុងអូច នៃ មាន មាន មាន តំ មាន តំ តំបង់ ក្នុច្ច ម្នាំ ខេង្គ មាល់ មាស្ត្រព្រះហេ លិស មត្ថ សយុត្ត ជាតិជាមួរលំ សសេក្តិ(0) កិត្តាប ស:ជំ សុខ្មាយសត្តិ ដោម ៩ស្បេ ខេ កិត្តាវ សហប្រ...មលេស ក្នេងយ ខេ ភិក្ខាវ សហប្... វិញាណេ ខេ ភិក្ខុឋ អហប អត្តិ រាតា អត្ថិ ឧធ្ចំ ។ បេ។ សុវជ្ជ សុខ្មាយាសុខ្លំវេលម៉ូត់ អុគ្គោវ ស្ត្រាញ់ ។ អមត្តា ។ នេះ មាំ ជ វត្តព្យេ^(៤) អណ្តស់ អត្តិសំ ។

(ឃុខុខ) សស្សន្ទ កស្ដុំទ្ធ ឯ សុខស្លា ឯ ប្ប វត្តិ ភេសាតា ភេពខ្សឹកាប ខេ កិត្ត្ប អាហាប ខច្ចំ ខន្ទំ នហា អព្យត្តខ្លឹត រា ភេ ខេត្តិ နေး နေ့္ကာလုံ မႏွီးရွိ ယခ္မာ မေပျခ်ဥ္ခါရီ နဲ့္ကာလုံ អ្សំខ្យុំ ខុស្ថំ ខុស្ថំ យគរិតភាព អ៊ុស្ណុខ ៣ សំ ១១,សេសោកន្តិ។មៈសសោកតំ។ ៤១. ៩រឹក្តុបំ។ម អយ់ ញហោ ៩ ទិស្សូគិ។

ការបញ្ជើយទ្វើង នៃសង្គាល់ងំឡាយ គឺមាន គ្នងក្នុទ្ធពួកមាយមាះ តារចម្រើនទៀត នៃសង្ខារទាំងឡាយ ខាន ក្នុងការត្រ្តាំកហាយោ ការកើតក្នុងភព្ទឹតទៅទៀត ក៏មាន ក្នុងក្សាឡូជ្នាកាហារនោះ ការកើត ក្នុងភពថ្មីតទៅទៀត មាន ក្នុងភាព្យុង្ខារាហារណា ជាតិជាមណេៈតទៅ ក៏មានក្នុងតែពេទ្ធិភ្នាកហារនោះ ជាតិជាម ណេ:ត ទៅ មាន ក្នុងតែពេទ្ធិភ្នាnហារណា ម្នាល់កិច្ចមានទ្វាយ តថាគត ពោលខ្លាំកពទ្ធិត្តាកហាសតា: ស ប្រភពដោយសោក ប្រភពដោយធូលី ប្រភពដោយសេចក្តី១គ្រឿត ចន្ទល់ ម្នាលក់ត្តវាន៍ទ្វាយ បើក្នុងដស្បាហារ ... ម្នាលក់ក្នុវាន៍. ទ្វាយ បេត្តដ៍មនោសញ្ចេតនាហារ ... ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើ សេចក្តីត្រេតត្រអាលមាន សេចក្តីកែលយមាន ក្នុងព្រៃាណាហារ ។បេ។ តថាគត់គោលថា ប្រកបដោយធូល ប្រកបដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បេដូច្នោះ អ្នកមិនគួបពាល ថា អនាគត មាន ដូច្រះ ។

នៅមេ ១៦ម៉ែលប៉ុស

[ញ៨៨] នភាគត មានឬ ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ កាត្រង់ត្រាស់ថា គ្នាលក់ក្ខុខាំង ឡាយ បើសេចក្តីត្រែកគ្រមាល មិន មាន សេចក្តីកោយ មិនមាន ចំណង់ មិនមាន ក្នុងកពទ្ធភាពហាវ វិញ្ញាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកព្យុភ្នាក់ហារនោះ ក៏មិនលូតលស់ ឡើន វិញ្ហាណដែលមិនតាំងនៅ ក្នុងកព្យង្គាពហាវណា មិនលូត លាស់ហើយ កាចុះកាន់នាមរូប ក៏មិនមាន ក្នុងកពទ្ឋាភាពហារនោះ

សម្បារត្តីគឺកវា

នទ្ធំ សមរុបស្បា អក្រេត្ត នទ្ធំ សទ្ធ សម្ភារាជ ខ្មែរ នត្តិ សង្ខារាចំ វុឌ្ឍ ឧត្តិ ឥត្ត អយត មុ-នទ្ធំ អាយត់ បុនត្តវាភិទិត្ត ಡು 🖏 តត្ត អយត ជាតិជាមរណ៍ យត្ត ಕು ಹಾತ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಗ អនុទាយាសន្តិ វេលទី ៩ស្បេ ចេ កិត្តាវេ អាហា-ប...មនោសពោត្តលយ ខេ កិក្ដាវ អាសាប... វិញា (ណ ខេ កិត្ត) ក្រហ វេ វត្តិ ក្រ ។ បេ។ អាជំ អαុទាយាសឆ្លំ វេសម៉ូត៌ អាត្តវ ហ៊ា ឧ វត្តទ្វិ ប៉ុន្តាស្ត្រ ។ អាមស្ត្ ។ ត្រែល អលក់តំ អត្តិតំ ។

ការចុះកាន់នាមរូប មិនមាន ក្នុងកពទ្ធាំង្គារាហារណា សេចក្តីបម្រើរ នៃ សង្គារគាំឥឡាយ ក៏មិនមាន ក្នុងកព្យាគ្នាកហារនោះ សេចក្តីចម្រើន នៃ សង្គារគាំងឡាយ មិនមាន ក្នុងឥពទ្ធាភ្នាពហាណោ ការកើតក្នុងភពថ្មីត ទៅទៀត ក៏មិនមាន ក្នុងភពទ្ធាភាពហារនោះ ការកើតក្នុងភពថ្មីតទៅ ស្វេត មិនមាន ក្នុងភព្យីភ្នាកហាណោ ជាតិជាមណេ:តទៅ ក៏មិន មានក្នុងកពទ្ឋភ្នាកហារនោះ ជាត់ជរាមរណៈតទៅទៀត មិនមាន ក្នុង កពុទ្ធាភ្នាកហាណោ ម្នាលកក្ខុខាន៍ខ្យាយ គញ់គត:ពាល ខ្លុវភពទ្ធាភ្នាំ. រាហារនោះថា មិនប្រកបដោយសោក មិនប្រកបដោយពូលី មិនប្រកប ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ មាលក់ក្នុទាំងឡាយ បេក្ខង់ផស្សាហាវ... ម្នាលក់ក្នុងឥឡាយ បើក្នុងមនោសាវាគ្រួនាហារ ...ម្នាលក់ក្នុងឥឡាយ បើសេចក្តីត្រួកគ្រមាល មិនមាន សេចក្តីក្រោយ មិនមាន ។ បេ។ កុន្តវិញ្ចាណ្ឌហា៖ គ្នល់គគ្គព្រាល់ថា មិនប្រកបដោយធ្លូលី មិនប្រកប ទី ញ ដោយសេចក្តីចង្អៀតចង្អ័ល់ ភាក្យដូច្នេះ មានក្នុងត្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ របីជួរយាះ អ្នកមិនគួរពោលថា អនាគត មាន ឃុំប្រះទេ ។

ចច់ សព្វមត្តិភិពហិ ។

បព្វមត្តីតិកេយា ។

អត់តំ ១គ្នាតិកហិ

ច លេ ដើម្រើ ឯ គេ ឯ

១ ខំខាន់មកាលខេចខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ អម្ពុខ្ពុំ អង្គំខ្ញុំ ឯ

អង្គខ្ញុំ អង្គខ្ញុំ ឯ ច សេ ដូខ្លួំ ឯ មាគស៊ំ ឯ

ឈុខបង្ខំ ឯ មាគស៊ំ ឯ មុខខ្ញុំ បានខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ

កាលខេចខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ មុខខ្ញុំ មុខខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ

អង្គខ្ញុំ ឯ ប សេ ដូខ្លួំ មុខខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ

មុខខ្ញុំ ឯ មេខខ្ញុំ ១ សំខ្លួំ ឯ មាគស៊ំ ឯ មុខខ្ញុំ មេខខ្ញុំ ឯ

(យ ៤ ។) គម្ពុខ្ញុំ ១ សំខ្ញុំ ឯ មាគស៊ំ ឯ មុខខ្ញុំ

មន្ត អង្គុំនួ ៤ ខ លោ, ដើមើ ៤ ខេ ៣ អយមន្ត ១ចំខាន់មាលាឧកប្តី ៤ មានប្តី ៤ គនា-ឧប្ល ៤ មួយ មន្ត្ត ៤ ខ បា, ដើមើ ៤ ខេ ១ ឧប្ត មណ្ឌ មន្ត្ទ ៤ ខ លោ, ដើម្បី ៤ ២ ឧប្ត មណ្ឌ មន្ត្ទ ៤ ខ លោ, ដើមិ ៤ ៤ មន្ត្ ឧប្ត មណ្ឌ មន្ត្ទ ៤ ខ លោ, ដើមិ ៤ ៤ មន្ត្ ឧប្ត មន្ត្

(យមុប) ជនិជាទ្វី ១៥៤ ជនិជាទ្វី អង្គម្ន

អត់តែ ១ភាត់កែហ

(៣៨៩) ១ទ្ធទាំងឡាយ ជាអតីតឬ ។ ម៉េ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ។ មាយឥនៈ ជា អតីតហ្គុ ។ អើ ។ អតីត មានហ្គុ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ ខេ ។ ខេ ។ ៣តុ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ខន្ទ ៣គុ អាយតនៈ ជាអភិត ឬ ។ អើ ។ អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ (៣៩០) ១ទូទាំងទុក្យ ជាអភាគធ្ ។ អើ ។ អភា-គត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ អាយតនៈ ជាអនាគនឬ ។ អើ ។ អនាគន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខេះខេ ប្រហ្វេ យក្ យាអនាគតហ្វុ ។ អ៊េ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាដ៍នេះ េ ។ បេ ។ ខុន្ទ ជាគុ សយតនៈ ជាអនាគតឬ ។ គេ ។ អនាគត មានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ឃុន្ស) ១និស្ឌ្សាណ សុព្ធព័ត្រិ ពន្ធព័ត្ធ សុខ្ស័ ភ

6.54

មត្ត ។ អមភា ។ អតុតំ ជាតុ អត្ត អត្ត

មន្ទុំ ។ ខ ស្បេ នើមៀ ។ គេ ។

ខ្លុំ ។ មានសំ ។ មានមន្ទុំ ១៩២៩២៣ឧទ្ទ មានមន្ទុំ

រ គេ ។ ពត់ពីថ្ងៃ ១៥២៩២៣ឧទ្ធ មានមន្ទុំ

រ គេ ។ ពត់ពីថ្ងៃ ១៥២៩២៣ឧទ្ធ មានមន្ទុំ

អសានខ្លុំ ១៩ ឧស្សា មន្ទុំខ្លុំ ។ មន្ទុំខ្លាំ ។ មន្ទ្រំខ្លាំ ។ មន្ទុំខ្លាំ ។ មន្ទ្រំខ្លាំ ។ មន្ទ្រំខ្លាំ ។ មន្ទុំខ្លាំ ។ មន្ទ្រំខ្លាំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្រំខ្ញាំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្រំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ង្គិំ មន្ទ្រំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្រំ ។ មន្ទ្រំខ្ញាំ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ

ហ័ ។ ១១១ និស្សាយ ជាហើត ហើត បារប្ត ។ ក្របិនគួបជាប យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មានឬ ។ ហ្គប់ប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ ហើ ។ យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជាតុ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ ហើ ។ ជាតុ ជាអតីត អតីត មានឬ អ្នកមិនគួបជាល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ ជាអតីត អតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួបជាល យ៉ាងនេះទេ ។ ប្រ ។

1. hal

(យុឌ្ឍ) អស្ល ១៦ អស្ល ១៦១ ១ ២-

សេ, រុឌី ខៀ ឯ តេ ឯ កម្មខ្ល មកឧទ្ទ អម្ពុខ គេយ ឯ ឧជំជាទ្រី ១៦៤ ឧជំជាទ្រី ខង្ខម្ម ឯ ខ

ဖ^{ြန်း}မှာ ၈ ညခုတ္လ ၈ ရက်ဂါတို့ မဟလေးစွ စစ်ဂါတို

ឧទ្ទ័ត ។ ឧ ហេវិ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អត់តំ ភាតុ

អស្តូ ខស្តុំ ឯសគស្លា ឯ ជជំពិច្ចិ យស់ ជជំពិច្

ជាតុអាយត្ន អត់តំ ជត្តិ ។ អាមឆ្នា ។ មក្

ត្សិទ្ធិ ១៥២ នៃមហាលេខ ព្រំពិទ្ធិ ខេន្តិម ។

សេរ ដ្ឋាធិ ឯ ខេ ឯ

រាភិពក្រំផល ១៧វគ្គ

(លា៩៣) ១១៣៦ខ្សាយ ជាកតិត កតិត បិមមានឬ ។ ម្ដេក ១និសុឌ្សាកា យុណ្ណិស្តិ ស្និណិទ្ធ គុខសខ្លក់ ភ្ន ដើម មិនគួរ:ពាល យ៉ាង៍ខេះខេ ។បេ។ អាយកនៈ ជាអភិក អភិគ មិន រ មាលមុខ: យុសចំណឹង សចំណឹង ឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។ អភិត មិនមានឲ្យ ។ អើ ។ ភាគុ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អាយភនៈ ជាអភិត អភិត មិនមានឬ ។ អើ ។ សេយមនៈ យុភ្ជានិ ភ្នំសានិ គុនសន្តភ្នំ ឯ មិ្សក្នុងប្រែល ក្នុង 18:19 7 10 7

[ញ្ជប់] ១ន្ទទាំឪឡាយ ជាអនាគត អនាគត មិនមាន
ឬ ។ អើ ។ ១ន្ទទាំឪឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។
អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ អាយតន: ជាអនាគត ។ បេ ។
ជាតុ ជាអនាគត ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតន: ជាអនាគត
អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតន: ជាបច្ចុប្បន្ន
បច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

ដើម្បាំ ៤ ខេង មាតស៊ា ៤ កស្នេង ខ្លែ កង្ខ័យ ៤ ៤ លេះ បាន ៤ ពេក មស្នេង ខ្លែ សចំយស់មាលសេចថ្ងៃ ៤ មសមនុ ខ្លៃ មាលមច្ច ៤ ខេ ៤ មានមនុ ខ្លែ មសមនុ ខ្លែ មន្ទំនៃ ៤ ខ លេះ ដើម្បាំ ៤ ខេង (យុ ៤) មសមនុ ខិត្ត ១ ទៀវ មានស្នា ៤

ខ លេដ្ឋមី នៅ នាធាន ពិសិល្បិទ្ធិ វិត្ត មាលឧត្ត នាពេង មានយី ន អម្ពុខ្ព វិត្ត ១ ស៊ោ ឧម្ពន្ត វិត្ត អម្ព័ខ្ម ន (យ។មា) ឧសិល្បិទ្ធិ វិត្ត ១ ស៉េ ឧសិល្បិទ្ធិ វិត្ត អម្ព័ខ្មន *រា*ពីត ខត្តាពិបោ

(ញ្ជាស់) ១ន្ធ គឺប្រ ជាកតិតឬ ។ បើ ។ ប្រ ជាកេតិត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ៣យតនៈ គឺ ប្រ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ ក្រុកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ៣គុ គឺប្រ ជាអតីតឬ ។ មើ ។ ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ធ ៣គុ អាយតនៈ គឺប្រ ជាអតីតឬ ។ មើ ។ ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(ញ្នស់) ទន្ទ គឺប្រ ជាអនាគតប្ ។ អើ ។ ប្រ ជាអនាគត មានប្ ។ អ្នកមិនគួបជាល យ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយកនៈ គឺប្រ ជាអនាគតប្ ។ បេ ។ ជាគុ គឺប្រ ជាអនាគត ។ បេ ។ ទន្ធ ជាគុ អាយតនៈ គឺប្រ ជាអនាគតប្ ។ អើ ។ ប្រ ជាអនា-គត មានប្ ។ អ្នកមិនគួបជាល យ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។

តុខម្ពុ រិត្ត ១៥១១៩៦៣១ មុខម្ពុ រិត្ត មុខម្ពុ រិត្ត មុខម្ពុ ៤ ស្នាំស្និត្ត ភិត្ត ស្នាំ ១៥១៩២៣១ មុខមុខ ។ មុខម្ពុ ។ ស្និស្សិទ្ធិ រិត្ត សង្គ ១ ខេ ១ ស្និស្សិទ្ធិ រិត្ត ១៥១

ខ លេដ វត្តព្យ ។ មេ។

ယြရရ) ဂရိဂါဦး နီရွ ချည်း ရရိဂါဦး နီရွ តន្ទំន ។ មាតយ ។ កយមន្ទ វិត្ ១យ៉េ កយមន្ទ រុច អត្តិត ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ បច្ចុប្បជ្ វិត្ត មាលសត្វ ឯតេឯ ឧជ៌សិទ្ធិ វិត្ត ២៩ ឯនេង ត្ថជំពីទ្វី ឃិត្ត សនិយ្យសហលេខច្ច ត្រជំពីថ្ងឺ ឃិត្ អន្តុំន ។ មានឃ ។ មានមន្ត្រិ ១០២២២៣៣៩ភូ សលាក់ស្តុំ ស្ត្រីស្នា ។ ៤ ស្ត្រ ស្ត្រី ។ ៤០ ។ (((क्रूरे) सक्ष्य रहे का क्रि सक्ष्य रहे क्रूरे प មានឃ ឯ ឧជំលាំ ទី វិត្ ស ស ឧជិ ឧជិធិ៍ ទី វិត្ ខង្ខំ ឯ ជ ហេរំវត្តទ្វេក ខេក អត្តសំរុច អាយត្នេក ខេក

រាភិយ្យារីវិត ២២វត្ត

យនុ គឺប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ មើ ។ ១នួ ៣គុ អាយតនៈ គឺប្រ ជា បច្ចុប្បន្ន ប្រ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ មើ ។ ១នួ ៣គុ អាយតនៈ គឺប្រ ជាអតីត ប្រ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ

[ញាស់ជ] ១ន្ធ គឺរូប ជាបច្ចុប្បន្ន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។
អ្នេក ១ន្ធ គឺរូប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិន
អ្នះ ភោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺ រូប ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។
ជាតុ គឺរូប ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺរូប ជា
បច្ចុប្បន្ន រូប ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺ
រូប ជាអនាគត រូប ជាអនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាង
ខេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៩) ១ន្ធ គឺរូប ជាអតីត រូប ជាអតីត មិនមានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺរូប ជាបក្ខុប្បន្ន រូប ជាបក្ខុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ អាយតនៈ គឺរូប ជាអតីត ។ បេ ។

អតីត ខណ្ឌិកថា

អត្តខ្លុំ ភ្លុំ ភាគុ ។ បេ។ អត្តខ្លុំ ។ ១១ភាគុ-មាលឧទ្ទ កុខ្មុំ ពិធ្យា ៤ មាទស្លា ៤ ពិធិប្បិទិ រិត្ត សនិយាស់មាលសត្ត ជជំពីវិទ្ធី វិត្ត បង្គុំស្ង ៧ ហេរីវត្តត្វ ។ បេ។ មភាគតំ រូបំ ១ ហ្គោ មភាគតំ វិត្ត ខង្គុំង ឯ មាតយ ឯ ឧជិតវិច្ចិ វិត្ត សងេ စင္းစ္ရည္ခ်ဳိ နဲ့စ္ ဗမိမ္း နဲ့ ဗ ဗ ၊ လေး နည္းမို နဲ့ မေါက္နဲ့ សលក់ ខ្ចុំ សយៈភេទ ។ ខេ។ សលក់តំ រូប៉ ជាតុ ។ មេ។ មភាគត់ រូបំ ទន្ធភាតុអាយត់ជំ អ-សកត់ រុខ ឧត្ត ។ អាមន្តា ។ បច្បុន្ន រុប សថិយស់មាលសច្ច ឧជំណ៏ទី វិត្ ខេង្គ ឯ ខ សេរុ អតីតា ឋជនា ។ មេ។ អតីតា សញ្់្រា ។ មេ។ ಚണ ಉ

ដើម្បាំ ឯកេ មន្ទន ដូច្លាហ្លា កន្ទន ៤ សេដ្ កន្ទន ដូច្លាហា មន្ទន ៤ ១ សេដ្ឋ ដូច្លេំ ឯកេដ កន្ទន ដូច្លាហា មន្ទន ៤ ១ សេដ្ឋ ដូច្លេហា កន្ទន ដូច្លាហា មន្ទន ជួច្លាហា ១០១១៩២៣ឧបទ្ធំ ឯ កន្ទន ដូច្លាហា មន្ទន ជួច្លាហា ១០១១៩២៣ឧបទ្ធំ ឯ ក្រសួង ១ មន្ទន ដូច្លាហា មន្ទន់ ១ ០ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ មន្ទន់ ដូច្លាហា មន្ទន់ ១ ១ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ មន្ទន់ ដូច្លាហា មន្ទន់ ១ ១ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ មន្ទន់ ដូច្លាហា មន្ទន់ ១ ១ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ មន្ទន់ ដូច្លាហា មន្ទន់ ១ ២ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ សេដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ក្រសួង ១ សេដ្ឋ ១ សេង សេដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សេដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សាដ្ឋ ១ សេដ្

ណត្ត គឺរួម ជាកេត្ត ១ ខេ ១ ១នួ ៣ត្ ៣២គនៈ គឺរួម ប៉ាកេត្ត រួម ជាអតីត មិនមានឬ ។ ហើ ។ ១ខ្លំ ៣តុ ៣យកនៈ គរុប ជា ្រេង ស្រែង ខិខិ ម្ហែ យុអខាមម សែ យុមខាមម ភូនិសេខ៤ ឯ មេ ។ ១ខិ ម្ហាំ យុ០ជំណីទី សែ យុ០ជំណឺទិ គុខសេខ៤ ភ មិប មិនគួរពោល យ៉ាង់នេះខេ ។បេ។ អាយគនៈ គឺរួប ជាអនាគត ។ បេ។ ជាតុ គរុប ជាជនាគត ។ បេ។ ខន្ទ ជាតុ សយកន: គរុប ជាអនាគត ប្រ ជាអនាគត មិនមានប្ ។ អើ។ ១ន អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។ វេខនា ជាអភិក ។ បេ ។ សញា ជាអតីត ។ ២ ។ សង្គារទាំងឡាយ ជាអតីត ។ ២ ។ ព ់ (៤០០) ១ន្ធ គឺ ពិញាណ ជាកតិតិឲ្យ ដើម ពិញាណ ជា អតត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ភាល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ អាយ-តនៈ គឺវិញាណ ជាអត្ត ។ បេ។ ជាតុ គឺវិញាណ ជាអត្ត ។ បេ។ ជាតុ អាយកន: គឺវិញ្ញាណ ជាអតីតឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

១៤២៩២៣ឧ៤ខ្ញុំ ។ ២៩២ ។ ២២៥ខ្ញុំ ។

មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

ប្រសាស មេស្ស ខ្ញុំ ។

មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

ប្រសាស ខ្ញុំ ។

មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

ប្រសាស ខេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

ប្រសាស ខេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។

ប្រសាស ខេស្ស ខ្ញុំ ។ មេស្ស ។ មេស្ស ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។ មេស្ស ខ្ញាំ ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។ មេស្ស ខ្ញាំ ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។ មេស្ស ខ្ញាំ ។ មេស្ស ខ្ញុំ ។ មេស្ស ខ្ញុំ

 អង្គម្ភ ដូច្នាហេ មន្ត្ត់ម្ភ ៤ ខ លោះ ដូចនៅ ៤ ខេ ៤

 អាតនី ៤
 ៤ អង្គម្ភ ដូច្នាហេ ១០ ខែ ខេ មា ៤០ ៤

 សាតនិក្សា អង្គម្ភ ៤
 ១០ ខេ ១០

អភិព្យម៌ពិត ភេទវង្គ

(៤០១) ១១ គឺវិញ្ញាណ ជាបញ្ចូន្ន វិញ្ញាណ ជាមគិត មានឬ ។
មានឬ ។ អាមិនគួរដោល យ៉ាងនោះទេ ។ បេ ។ អាយកសៈ គឺវិញ្ញាណ ជាមានគត ។ បេ ។ ជាគ្នា គឺវិញ្ញាណ ជាបញ្ចន្ន ។ បើ ។ វិញ្ញាណ ជាមានគត ។ បេ ។
១ន្ធ ជាតុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាមានគត់ ។ បេ ។
ជាមានគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរដោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។
(៤០៤) ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាបញ្ហ្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន
មានឬ ។ អើ ។ ១ន្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាមគិត វិញ្ញាណ ជាមគិត មានឬ ។

អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាង៍ ខេះ ខេ ។ បេ ។ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជា បច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ៣គុ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ ១ខ្លួ អាគុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ គើ ។ ១ខ្លួ ៣គុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញាណ ជាអតីត វិញ្ញាណ ជាអតីត មានឬ ។

ស្នកមិនគួបភាល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៤០៣) ទទ្ធ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មានឬ ។ ម៉ោ ។ ទទួ គឺវិញ្ញាណ ជាអនាគត វិញ្ញាណ

ជាអតុគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ារគីតំ ខណ្ឌនិយោ

ត់តំពិទ្ធ រួយឃុំ មកានទុ ៤ ខេ ៤ តំពិទ្ធិ န္မ်က္သက္ လည္း ရက္ေရး ရက္မ်ားကို အမ်ိဳးလူ-និងពេលឧទ្ទ ឧឧឧឧទ្ទ មួយ ហុ មន្ទិន ។ មានស ។ អស្តត់ វិញ្ញាណ៍ ទន្ទភាតុអាយត្ត អស្តត់ វិញ្ហាលា អគ្គ ។ ១ ហៅ វគ្គព្យ ។ មេ។

(៤០៤) អត់តំ វិញ្ញាណ ១ នោះ អត់តំ វិញ្ញា-ហូ ខង្គុំន រា មានឃ រា ជជុំជាទ្រី រួយរហូ សដេ ឧជ៌ជន្រី រួយហេ ខង្គ ឯ ខ សេរ រុឌ មើ ។ បេ។ អត់តំ រំញាល់ អាយុត្ធិ ។ បេ។ អត់តំ វិញ្ហាណ៍ ជាតុ ។ មេ។ អតីត វិញ្ញាណ៍ ១៤ជាតុ-មាលឧត្ត មាន មួយ ១ មានស្វា စင္စံျင္ညံ့ နဲ့ကာလာ စင္ခရာဆိုမာဏဆင္စ္ စစ္စံျင္ခ် វិញ្ហាណំ ឧត្តិត ។ ឧ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ។

ြုံပင္ ေဆာက္က ရွိေတြ မသက္က ရွိေတြ မသက္က ရွိ វិញ្ហាសំ ឧត្តិតំ ។ អមន្តា ។ ១១១១ ខ្ញុំ វិញ្ញា-ឧត់ ព្ ന്യ സൂ នត្តិត

រាគឹត ខេត្តចិល់យ

អាយគនៈ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន ។ បេ។ ៣គុ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន ។ បេ។ ខន្ទ ៣គុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មានហ្វ ស៊េី ។ ១ន្ទ ៣តុ អាយតនៈ គឺវិញាណ ជាគនាគត វិញាណ ជាជនាគត មានឬ ។ អ្នកមិនគួលភាល យ៉ាជនេះ ទេ ៦ ២ ៦ (៤០៤) ១៩ គឺពៃ្យាណ ជាអតិត វិញាណ ជាអតិត មិនមាន ។ គេ ។ ១ន្ទ គឺវិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ចាណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរេញល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។ អាយកនៈ គឺវិញាណ ជាអតីត ។ បេ។ ជាតុ គឺវិញាណ ជាអតីត ។ បេ។ ខន្ធ ណតុ អាយតខ: គឺវិញាណ ជាអតីត វិញាណ ជាអតីត មិនមាន ឬ ។ អើ ។ ១ន្ទ ៣តុ ភាយគនៈ គឺវិញ្ញាណ ថាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញាណ ជាបក្ខហ្វន្ន មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។ (៤០៩) ១3 គឺវិញាណ ជាអនាគត វិញាណ ជាអនាគត មិនមាន ព

ស្ដីរ អ្នក ខនិងប្រាហា យុណៈជំណីទី រួយឈ្យា យុណៈជំណីទិត្នខេស្តិវ

ខ សេរដ្ឋនៃ នៃ ភព ន ង ស ន ង រួយបញ្ចុំ

។ ខេ។ អនាគត់វិញាណ៍ ភាគុ ។ ខេ។ អនាគត់វិញា-ហុ ១ខិយ្ឌមាលឧច្ចុ ស្សេខខ្ញុំ រួយហេ ខេម្មម ឯ មាតស ឯ ឧភ័ពវិទុំ រួយហេ ១ខិខាន់មា៣ឧទុ (៤០៦) ជ វត្តព្ទឹ អត់តាលាក់តា ១ភ្នា ជាក្ ម្នា មន្ត្រី នេះ មន្ត្រី ស្គ្រា ស្គ្ កក់តា តយោមេ ភិក្ខាវ ជំរុត្តិខថា អធិវិចឧបថា ខេញត្តិខែដា ។ ខេ។ វិញ្ហាត់ អគ្គៅ សុត្ត:ស្ត្រិ។

អាមន្តា ។ នេន ហិ ន វត្តត្វិ អតីតានាកតា ទន្ទា ជាកុ អាយតនិ ឧត្តិ ២នេតិ ។ (៤០៧) អតីតានាកតា ទន្ទា ជាកុ អាយតនិ

សន្តិ ចេ គេតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ វុត្តិ ភកាតា យំ ភេញិ ភិក្ខាប់រូបិ អតីតាលាកតប្បច្ចុប្បុំភ្នំ ។ បេ ។ រាភិព្យូបិវិត ១៧វិត្ត

អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែ៖លេ ។ លេ ។ អាយតនៈ គឺវិញ្ញា ១៣ ជាអនាគត ។ លេ ។ ៣តុ គឺវិញ្ញា ណ ជាអនាគត ។ លេ ។ ១ធ្នូ ៣គុ គឺវិញ្ញា ណ ជាអនាគត វិញា ណ ជាអនាគត បិន មានឲ្យ ។ អើ ។ ១ន្ធ ៣គុ អាយតនៈ គឺវិញ្ញា ណ ជាបច្ចុប្បន្ន វិញ្ញា ណ ជាបច្ចុប្បន្ន មិនមានឲ្យ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ

(៤០៦) អ្នកមិនគួរ ញេលថា ខន្ធ ៣គុ សយគន: ទាំង
នេះ ជាអតីត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន
ព្រះភាគ ខ្នែតែសេថា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ ធម៌ ៣ យ៉ាងនេះ ជា
គន្ធង់នៃពាក្យសម្រាប់និយាយគ្នា ជាគន្ធង់នៃពាក្យសម្រាប់ហៅ ជាគន្ធង់
នៃបញ្ចាត្តិ ។ បេ ។ ដែលអ្នកព្រាជ្ញទាំងឡាយ មិនតិះ ដៀលហើយ
ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នក
មិនគួរពោលថា ខន្ធ ៣គុ សយគន: ទាំងនេះ ជាអភិត អនាគត
មិនមាន ដូច្នេះទ្បីយ ។

(៤០៧) ១ន្ធ ៣គុ អាយគនៈ ទាំងនេះ ជាអតីត អនាគត មិនមានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ខ្ពង់គ្រាស់ថា ម្នាល់ កិក្ខាងឡាយ ប្រណាមួយ ជាអតីត អនាគត និងបក្ខុប្បន្ន។បេ។ ឯកចូមត្តីតំកជា

តញ្ចុំ វុច្ខំ វិត្តនិះថា ឈ មាន្ទ ៤៩២ ឯតែឯ កាខ៌ សញា ។ បេ។ យេ កេខ៌ សង្ខំ-រា ។ មេ ។ យំ គាំញ៉ា វិញាឈំ អត់តាលាកត-ရွင့္ခြင့္က ၅ မေလ နည္ခ်န္း နည္တာလက္လည္ေတြ နာ សុត្តនោត់ ។ ភេទនា ។ តេខ វត្តព្វ អភិតាលាកតា ១៣ ៣កុ អាយុសជំ ខេនេត

អភិជ ខេត្តកំពេយា ។

ឯកច្ចត់តិត្រាំ

[៤០៤] អត់ស្ល អត្តិស ។ ឯកច្ចុំ អត្តិ ឯកច្ចុំ ႕ ၅မႇန္ စုံးရွိ ၅မႇန္နဲ့ ၄ စုံးရွိ ၅မႇန္နဲ រាយស្នំ អម្មេស វាយស្នំ អស់ប្តុំ អត្ថត ឯកច្ចុំ មត្តជំនាំ ឯកច្ចុំ ជ អត្តជិត្តជិ ជ ហេវ វគ្ពុ ៗ មេ ។

(៤០५) អង្គ រាយខ្ញុំ កង្ខំ រាយខ្ញុំ បន្ទំមូ ។ អត់តា អបៃក្តៅទាកា ជម្នាំ ឯកច្នៅ ស្យា ខេត្ត ។ ១ សេដូ ម៉ូនម៉េ

ឯកព្យពត្តិតិកាយ

នេះ ហៅថា ប្រែកន្ធ វេទនាណាមួយ ។ បេ ។ សញ្ជាណាបួយ សង្គារទាំងឡាយណាមួយ ។ ខេ។ វិញ្ញាណណាមួយ ជាកេត កមានត និង្គល់ពីសិន្តិ រ លេវ នេះលោយ រួយប់បាននិង យមានជំនួ ្រះសូត្រឬ ។ អេ ។ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ១ន្ធ លាតុ អាយភនៈ ទាំងខេះ ជាអតត អនាគត មិនមាន ដូច្នេះឡើយ ។ ២៤ អតីត ខេត្តកិកថា ។

ឯកព្ទមត្តិតិកបា

[៤០៨] អត់ត មានឬ ។ មានគ្នះ មិនមានគ្នះ ។ អត់គ rလဗ္ဗန္း ရှင္လေရခ်ိန္း ရေသြမြာကခ်ိန္း ရွင္လေရပြာကခ်ိန္း ရွင္လာကခ်ိန္း មិននៃសរុទ្ធ: សុខ្សុទ្ធ: មិនសូខ្យុទ្ធ:ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោល 18:19 7 10 7

(៤០៩) អត្តម មាន១: គុនមាន១:ជំ រ អ្ន រ ឧត្តម្ភ ទុក្យ មានវិបាតមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត មាន១៖ មិនមាន១;ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ ។

ាអភិពថ្មប៉ាគីហេ ១៧៨គ្

(៤០០) អតីត វាកាច្ំ អត្ត វាកាច្ំ ឧត្តិត ។ មាតយី ៤ ងខ្មុខ ត្រយ៍ស្រួយ ២ ខាំ ពុម្ភៈទេំ អស្តិ ស្យ ខេត្ត ។ ១ សេរ ស្រុប ស ខេ ។ (២០០) អត់តំ ឯកច្ចុំ អគ្គិ ឯកច្ចុំ ជត្តិ។ អាមត្តា ។ អត់តា អរិចាកា ជញ្ញា ឯកច្ចេ អគ្គិ ស្សាស្តែ សត្តិសំ ។ ស សៅវ វត្តព្យុ ។ បេ។

(៤០៦) អត្ត រាយស្ថិ អង្គ រាយស្ថិ ចន្ទ័យ ។ អាមន្តា ។ គើ អត្តិ គឺ ឧត្តិតិ ។ អតីតា អថៃញ្ញាំទាកា ខម្មា នេ អត្តិ អត់តា ថៃញ្ញាំ-ទាតា ឧឡា នេ ឧត្ត័តិ ។

(៤០០) អតីតា អរិចក្រីទាកា ខម្មា តេ អត្តិតិ ។ អាមញ្ញា ។ អតីតា ប្រែក្រៅហកា ជម្នា នេះ អង្គី ។ ៤ សារ ស្គេម ឯ ខេង

(៤០៤) អត់តា អបៃក្តាចោកា ជម្នា អត្តិ ។ អាមញ្ហ ។ អតីតា អុវិទាកា ជ<u>មា</u> អឌី្ឌ ៤ ខ សេរ ម៉្មម៉ែ ៤ ខេ ៤

រាភិពព្រំផង ២២៤ភ្ន

(600) หลัก ยาธระ ยิธยาธระบุ ฯ เห็ ฯ ธยิตำลั ဈာဏ မာဒါဌာကတည် ကာမရှိနာ မာဒ၅: မိုဒမာဒ၅:ၯှ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ ។

(៤១១) អភិត មាខា្វ៖ មិនមានា្រប្ ។ អើ ។ ជមិហំង ស្វាយ មិនមានវិទាក ជាអគីត មាន ៖ មិនមាន ៖ ប្ ។ អ្នកមិន គួរគោល យ៉ាងខែ៖ខេ ។ បេ។

(696) หนุย ณหม่ะ ภูลพรมะด้ ม เน ม นิคเล นิกร មាន ។ ជមិលំង៍ឡាយ មានវិទា្តមិនទាន់ចាស់ យ៉ាអតីត ជមិល់ង នោះ តែនីមាន ធម៌ទាំងទុក្យ មានវិហុកហស់ ជាអតីត ធម៌ទាំង ែ នោះ ដែងមិនមាន ៗ

(៤១៣) ជមិនជំទាយ មាខាំបាកមិនទាន់០ាស់ ជាអភិត ជមិល់ឪ នោះ សេនឬ ។ អើ ។ ជមិល់ឪឡាយ សេន់ហ្កៃកហស់ ជាអតីត ធម៌ទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។

(៤១៤) ជមិលដ៍ឡាយ មានវិបាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតិត ជមិទាន់នោះ មានឬ ។ អើ ។ ជមិទាំងឡាយ មិនមានវិហុក ជា អតីត ធម៌ទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

[៤០៥] អត់តា បែក្តាខែកា ជញ្ញា នេ នត្តិត ។ អាមន្តា ។ អតីតា អចៃញ្ញាំថាកា តេ ឧត្តិត ។ ឧ លេវ វត្តឲ្យ។ មេ។ អត្តស ច្រុស្ត្រាំសាកា ជុស្មា នេ ជន្តីតំ ។ អាមុន្តា ។ អត់តា អាចកោ ជញ្ គេ ឧត្ត័តំ ។ ឧ រុស្ស ។ ខេ ។

(៤០៦) អតីតា អបែក្ខាំខាកា ជម្មា គេ អត្តិត ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អតីតា អថៃក្រាំថាកាា ឧទ្ទា និរុន្ទាតិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ អតីតា អាវិ-បញ្ចាំមាកា នឡា ធំន្រ្វា នោ វត ហេវត្តទ្វេ មតិ-តា មបៃក្តាហៃកា ជម្ពា ធំព្រា នេ អត្តិតំ

(៤០៧) អត់តា អចៃញ្ញាំចាកា ជម្នា ជំនោ នេះ អគ្គីតំ ។ អាមស្លា ។ អតីតា វិបក្សិទាកា ឌម្មា ភិរុឌ្ធា នេ អគ្គីតិ ។ ន ហេវិ វត្តព្វេ ។ ខេ។ អតីតា អថៃញ្ញាចៃកោ ខម្មា និរុន្ទា នេ អត្តិតំ ។ អាមន្តា ។ អតីតា អហៃកា ជម្មា ខំព្រា គេ អគ្គិ។

3mភ្ជាវិទ្ធិគឺពេ<u>វ</u>ា

(៤១៥) ធម៌ទាំងទ្យាយ មានវិទ្ធាសាការ ជាកើត ធម៌ទាំង នោះ មិនមានឲ្ ។ ដើ ។ ជមិតដីឲ្យយ មានវិហាកថិមភាន់ បាស់ ជាអតីត ជមិល់ឪនោះ មិនមានឬ ។ ឬកមិនគួយភាល យ៉ាង នេះ ទេ ២ ២ ២ គម៌ិត់ឥឡាយ មានវិហុកហស់ ជាអតីត ធម៌ិតំនឹ នោះ មិនមានឲ្ ។ ដើ ។ ជមិទាំងខ្សាយ មិនមានថ្ងៃក ជាអតីត ធមិទាំងនោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរលោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤១៦) ជមិតាំងខ្មែយ មានវិយុកមិនទាន់ហស់ ជាអតីត គមិ ព័ត៌នោះមានឬ ។ អើ ។ ក្រុងធមិព៌ងឡាយ មានវិហុកមិនពន់ ហស់ ជាអតីត លេត់ហើយប្ ។ អើ ។ បើធម៌ទាំងឡាយ មាន វិទ្ធាតមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ម្នាលអ្នកដឹមម្រើន អ្នកមិន គួលពលថា ជមិព័ន្ទ្យយ មានវិទ្យាកមិនគាន់ហស់ ជាអតីគ លេត់

(៤១៧) ជមិទាំងឡាយ មានវិហុកម៉េនទាន់ហស់ ជាអភិត លេត់ហើយ ឆមិទាំងនោះមានឬ ។ គើ ។ ឆមិទាំងឡាយ មាន វិទ្ធាក្សាស ជាអតីត លេត់ហើយ ជមិទាំងនោះមានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជមិតាដ៏ឲ្យយ មាខាំទាត មិនគាន់ហស់ ជាអតីត រលត់ហើយ ធមិតាំឪខោះមានឲ្ ។ អើ ។ ធមិតាំឪឲ្យយ ชิลษาลโตก ต่าหลัด เผลเด็น สชิตส์เอาะยาลง ฯ ศุกษิล

ហើយ ជមិទាំងនោះមាន ដូច្នេះឡើយ ៗ

អភិពខ្នប់ដីភេ កប់វេត្ត

ខេត្តិត្ន ។ ខ លេដូ នើនៅ ឯ ដេ ឯ
នៃ មន្តិត្ន ឯ មន្តិន្ន ឯ មនុស្ស ក្សាសង្គ
នេះ មន្តិត្ន ឯ មនុស្ស ឯ មនុស្ស ឯ មន្ត្
នៃ មន្តិត្ន ឯ មនុស្ស ឯ មនុស្ស ឯ មនុស្ស
នៃ មន្តិត្ន ឯ មនុស្ស ឯ មនុស្ស
នៃ មន្តិត្ន ឯ មនុស្ស
នៃ ឯកខេត្ត
នេត្ត
នៃ ឯកខេត្ត
នេត្ត
នៃ ឯកខេត្ត
នេត្ត
នេ

អភិធឮជំងក ក្រាវគ្គ

គួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ ធមិតាន់ទ្បាយ មានវិបាកបាស់
ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិតាន់នោះ មិនមានឬ ។ អើ ។ ធមិ
គាំងឡាយ មានវិបាកមិនទាន់ចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិតាំង
នោះ មិនមានឬ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។បេ។ ធមិតាំង
ឡាយ មានវិបាកចាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ធមិតាំងនោះ មិន
មានឬ ។ អើ ។ ធមិតាំងឡាយ មិនមានវិបាក ជាអតីត លេត់
ហើយ ធមិតាំងនោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ
ហើយ ធមិតាំងនោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះ

(៤១៨) ជមិតឥឡាយ មានវិហុកមិនទាន់បាស់ ជាអតីត
លេត់ហើយ ជមិតវិស្សាយ មានវិហុកមិនទាន់បាស់ ជាអតីត
មានវិហុកបាស់ ជាអតីត លេត់ហើយ ជមិតវិស្សាយ
អើ ។ ជមិតវិស្សាយ មានវិហុកបាស់ ចំណែកមួយ ជាអតីត
ជមិតវិស្សាយ មានវិហុកមិនទាន់បាស់ ចំណែកមួយ លេត់ហើយ ធមិ
ទាំងនោះ មានខ្វះ មិនមានខ្វះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខែះ
ខ្វះ ។ ប ។

ឯកឲ្យវត្តិតំបវា

(ក្រុប។) ខ នើង ំងខុម អុធមា អុធម្នាលមា ខគិរ នេះ អត្តតំ ។ អាមន្តា ។ ១៤ អតីតា អថៃក្តៅ-ស្នា ខេតា ព្រៃជ្នុំស្ដីខ្លុំខ្លុំ ឯងមេស ឯ អន្តខា អត្រយ្ញុំនាយា ជតិ ត្រៃជុំហើថ្មី ខេច ដេ េ វត្តព្យ អតីតា អបៃក្តាហៃកា ជម្មា គេ អត្តិត ។ អង្គ អត្រយ្យស្នេស ឧតិ ច្នៃក៏បើខ្លុំ មេសិ នេះ អង្គុំន ។ អាមន្តា ។ ប្រៃថ្នុំសុង្គ្រីត ភាគ្នា បច្ចុ រៅឃឹង្ខ ។ ខ សេរុ ម៉ឺមេ ឯ ភេ រួចខ្មុំហិថ្មីខ្មុ យ្សំ ត្តត់ជាទី ។ អាតុខា ។ ត្តត់ពីទី ជុំស្មើ្តស្តីស្តី សង្គា នេ ខេត្តស ។ ខ

(៤៦៤) ដឹមត្នឧស្ស៊ីលោហណុ ឧត្តស្កុខសិក សន្សដែង មិនទាន់ហស់ ជាអតិត ធម៌ទាំង៍នោះមាន ដូច្នេះហ្វ ។ ម៉េ ។ ក្រែងគមិត្តមហ្គល មានវិទ្យាក មិនគាន់ចាស់ ជាអតីត នឹងឲ្យផល ត្នាសភាគត្យ ។ ម៉េ ។ បើជាមិខាំងឡាយ មានវិហុក មិខទាន់ចាស់ ជាអភិត ខឹងឲ្យផល ក្នុងអភាគត ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើខ ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីទោលថា ธุริติธ์ลูกูเซ ยางโตุกษ์ลูตุล์ตุณ์ ปกกลัก គមិត្តនៃស្វាន ដូច្នេះដែរ ។ ជមិត្តនិទ្យាយនោះមាន ក្រោះរប់ងហ ធមិទាំងឡាយ មានវិបាក មិនទាន់ហស់ ជាអតីត នឹងឲ្យផល កូដ អភាគត ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ធម៌ទាំងឡាយ ជាបក្ហ្បន្ន ព្រោះអាស្ថា និងឲ្យផល ក្នុងអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ជមិត្ដទៀយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាងីថា នឹងឲ្យផល ក្នុងអនាគតប្ដូ ។ អ៊ី ។ ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនមាន ក្រោះអាន៍ថា ធម៌ទាំងឡាយ . ជាបក្ហ្យូន្ទ និងលេត់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះខេ ។ បេ។ (៤៤០) អនាគត មានឬ ។ មានខ្វះ មិនមានខ្វះ ។ កើតខ្វះ មិនកើតខ្វះ ដុះដាលខ្វះ មិនដុះដាលខ្វះ លូតលាស់ខ្វះ មិនល្អត លាស់ខ្លះ កើតប្រាជកខ្លះ មិនកើតប្រាកដខ្លះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខ្មែរ ។ ប្រ ។

しぶっ

រាភិពចូចិថ្នា ១៦វត្ត

ដល្ងេខ ស្មាន ស្ឋាន ស្មាន ស្ឋាន ស្ឋា

(៤៩៦) មយ្ខង វាយខ្លំ សង្សំ វាយខ្ញុំ ខង្គុំ រា អាមញ្ញ ។ កាំ អត្ត កាំ ឧត្តិ ។ អនាកាតា ឧတ္႐ွင်းက ဆည္ ေရး អត្ត អភាគតា អនុហ្វាន់ នោ ជម្មា គេ ជគ្គិតិ ។ មភាគតា ឧប្បាធិយោ ជម្មា តេ អត្តិត៌ ។ អមស្ដា ។ អភាគតា ឧ្យា្ធិលោ ។ ឌម្មា នេះ អង្គ័ត ។ ឧ សោះ វង្សា ។ មេ។ អល់ខេត្ត មនុស្សនយោ ខេត្ត ខេត្ត ។ អាមស្តា ។ អន្ទាក់តា ជុប្រជុំ នោ ជម្នា តេ ឧត្ត័ត់ ។ ជ ហេរុំវត្តត្វេ ។ ខេ។ មភាគតា ឧហ្សន់ ភេ ខេញ្ នេះ អគ្គិត ។ អាមញ្ញ ។ ជធុ អភាគតា ជុប្បាធិ-ឧទ្ទា អជាតាត់ ។ អាមជ្ជា ។ ហេញ៉ា អជា-ឧទ្យាធិនោ ១ឡា អជាតា ពោ វត ប තිබ

វត្តត្វេ អលកតា ឧប្បាធិលោ ជម្នា គេ អគ្គត់ ។

(८७२) และสะ พลวะ ผิสตรวะบุ ฯ เพี ฯ ธษึ ตัสงกูเพ ใสเกโกส์ สีเพีย สายละสะ พลวะ ผิสยาสวะบุ ฯ พุทษ์ ธลูกเกาณ เพิ่สเละเจ ฯเบฯ ผลาคล พลวะ ฯเบฯ ธษ์ ตัสงกูเพ ใสเกษ์ สเกน์ ลีโกล ฯ เบฯ

(៤៤៤) មានមាន មាននិះ គួនសាននិះ៤ ជ មេ ជ មិសាន មិ មិនមាន ។ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលប្រជនឹងកើត ជាអភាគត ធម៌ទាំង នោះ មាន ជមិទាំងឡាយ ដែលមិនប្រងនឹងកើត ជាអនាគត ធបិទាំជ នោះ មិនមាន ។ ជមិទាំងទ្បាយ ដែលប្រងិទី៦ កើត ជាអនាគត ជបិ តាំងនោះ ទាខឲ្ ។ ដើ ។ ជមិតាំងឡាយ ដែលមិខប្រងិទឹងកើត ថា អនាគត ជទិទាំងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះខេ ។បេ។ ជមិទាំជទ្បាយ ដែលមិនប្រជនឹងកើត ជាអនាគត ធម៌ទាំងនោះ មិនមានឬ ។ ដើ ។ ជមិទាំងឡាយ ដែលប្រង់ខឹងកើត យ៉ាអនាគត ជមិទាំង៍នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជមិតនិទ្យាយ ដែលប្រជន់ដីកើត ជាអនាគត ធមិតនិទ្យាយនោះ មានឬ ។ រុអ៊ី ។ ក្រដ្ឋមេទាំងឡាយ ដែលឲ្រង់ទីងកើត ជាអនាគត មិនកើតឬ ។ កើ ។ បើធម៌ទាំង ឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត ត់នក្មេខ តាលដឹមក្នុជ្ជាតែន ដឹមត្តដំណែលណ្ ឧត្តម្ភេសិលា ៣ ដែលប្រង៍ទីងកើត ជាអនាគត ជមិនាដ៍នោះមាន ដូច្នេះទេ ។

(៤၉៣) មយៈឧម ៩សិច្ចលេ ខេស៊ី អយុខា តេ អត្តិ ។ អមស្ពា ។ អភាគតា នេរនិព្យន្តម នេះ អភិគិ ។ ជ មោរ វត្តព្វ អជាតា ។ បេ ។ អភាឥតា អនុហ្វាធិនោ ខម្មា អំជាតា នេះ បង្គំ ។ អមស្ព ។ មល់ក់ខា ឧត្ត័ត ។ ឧ មជានា នេះ ។ (ប្រ។

(៤៩៤) ខ វត្តព្ំ អភាគតា ឧច្បាធ៌ ភេ ខេញ្ នេះ មុខ្លួន ។ មានស្លា ។ ខ្លួន មស្នេស ន់ នោ នម្នា ឧទ្យន្និស្សន្តិត ។ អមន្តា ។ **ប**ញ្ចាំ មល់កតា ឧប្បាខ៌លោ ជម្មា ឧប្បន្និស្សត្តិ តេខវត រៅត្រូ អស្តតា ខុម្បាធ៌លោ ខម្មា តេ អត្តិតិ ។

(៤៤) ឧលម្យ វណ្ឌិទ្ធលេ ខតិប វណ្ឌិ-ស្បីព្តិ កាត្យ នេ អត្តិ ។ អេមស្ពា ។ ស្បីខ្លុំត កាត្យ ឧទ្ធព្រះ ។ ឧ ហៅ វត្តទ្វេ រពេរ ៩ពីធ្វើសាំខ្មែម មេខា ពគិតាំងមែរ រ មាគសី រ

ឯកក្នុមគ្គីភិកថា

[៤៤៣] ជមិហ៍ង៍ឡាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអនាគត មិន កើតទេ ជមិញ ខែនេះ មានឬ ។ កើ ។ គមិញដ៍ឡាយ ដែល មិនប្រងិនឹងកើត ជាអនាគត មិនកើតទេ ជមិហិងនោះ មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ១ ខេ ១ ជបិទាំងឡាយ ដែលពី១(ប្រើ នឹងកើត ជាអភាគត មិនកើត េ ជមិហិង ភោះ មិនហេខហ្វ ។ ហើ។ ជមិទាំជទ្បាយ ដែលប្រជនដែកគ ជាអនាគត មិនកើតទេ ធមិទាំជ នោះ មិនមានឬ ។ អ្នកមន្ត្រីព្រោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិតាំងឡាយ ដែលប្រងិនឹង កេត ជាអនាគត ធម៌ទាំងនោះ មាន ដូវប្រុប្ប ។ អេ ។ ក្រែងធម៌ ្ទាំវទ្យាយ ដែលប្រង៍នឹងកើត ជាអភាគត នឹងកេត្យូ ។ អើ ។ បើ ជមិលដ៍ឡាយ ដែលប្រង៍ខឹងកើត ជាអនាគត នឹងកើត ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគហ្វីពោលថា ធម៌ទាំងឡាយដែលប្រង និងកេត ជាអនាគត ជមិញដ៏នោះ មាន ដូច្នេះដែរ ។

(៤៤៩) ជមិទាំងនោះ មាន ព្រោះអាងថា ជមិទាំងឡាយ ដែល ប្រង៍នឹងកើត ជាអ្នាគត នឹងកើតឬ ។ អើ ។ ជមិទាំងឡាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ក្រោះអាជ្ញ និងកេត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ តមិទាំនីទ្បាយ ជាបច្ចុប្បន្ន ព្រោះអាងីថា នឹងកើត មានឬ ។ គើ ។

មកិធម្មបំផុយ សហវត្ថ

ខ សេដូ ម៉ូងខៀ ឯ គេ ឯ ឧតិតិស្រី ឧសី ខ្លាំមើមប្រឹម្ធំ មេខិ ខេ ខេង្គម្នូង

ឯកចូមត្តីភ័ពយា ។

សត៌ឲ្យដ្ឋានកប៉ា

(៤၉៦) ភានៅ ឧសី ភាម្មពិធីរាយម្ន រា មានស្វី រា សព្វេ ខញ្ សត់ សត់ន្ត្រិយំ សត់ពលំ សញ្សសត់ សត៌សម្ពោជ្យ(ស្តែ រ៉ាកាយខមក្តោ ១យភាមី តោន-តាម មបខយតាម មស្សវា មកព្រោជធំយា មកខ្-អប្សមដ្ឋា អនុទានាធំយា អសន្តិលេសិកា សត្វេ នគា ដំនាំដំណីង ឧគីរដ់ហឹង អធិប្រប់ហឹង្ ស៊ីលានុស្បតិ៍ ថាតានុស្បតិ៍ នៅតានុស្បតិ៍ អានាចា-នស្បត់ មរណានុស្បត់ កាយកតាសត់ ឧបសមា-ជុស្ស៊ីស៊ីស៊ី ។ .១ សេវ វត្តេៗ ។ មេ ។

ារភ័ពឬចំដែល ភភាវគ្គ

ជមិត្តនោះ មិនមាន ក្រោះអាធីថា ជមិត្តនិទ្យាយ ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងលេត់ហ្គ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចប់ ឯកឲ្យស្ដីគិកថា ។

សតិប្បដ្ឋានកហិ

(៤৮៦) ជមិត្តឱ្យក្ស ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ ម៉េ ។ ធម៌ទាំដអស់ ឈ្មោះថា សតិ សតិទ្រួយ សតិពលៈ សមាសតិ សតិសម្ពេជ្យត្តី ដែលជាផ្ទាំជាទីទៅខែបុគ្គលមាក់ ដល់ខ្ញុំការដស់ទៅ ដល់ខ្លាំការត្រាស់ដឹង ដល់ទូវភារមិនសន្យុំកព្ទនៈឲ្យឹង មិនមានអាសវៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជន: ជាធម៌ដែលគន្ល់: មិនគប្បីដោតក្រុង ដែលខយៈមិនគហ្វីប្រព្រឹត្តកន្ទង ដែលយោគ:មិនគហ្វីប្រក្រឹត្តកន្ទង មិន ជាប្រយោជន៍ដល់នីវណេះ ជាធម្មីដែលមាខាសៈមិនស្លាបអង្គែល មិន ជាប្រយោជន៍ដល់១ពុខាន មិនគួដេលសេចក្តីសៅហ្គង ធម៌ទាំង៍អស់ ឈ្មោះថា ពុទ្ធខុស្សត ធមានុស្សត សម្បានុស្សត សលានុស្សត ហតានុស្សតិ ខៅតានុស្សតិ មានាជានុស្សតិ មណោនុស្សតិ កាយ-គតាសត់ ។បសមានុស្សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ បេ ។

សតិហ្សដ្ឋានកម៉ា

(೬೬೪) ರಾಖ ಇಕ್ಕು ಕಾರ್ಪನ್ ಕಾರ್ಚಿಕ್ಕಾರ್ ಕಾರ್ಟಿಕ್ មភ្ជា ។ ខេត្តាយតនំ សត់ប្បដ្ឋានឆ្នំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ខក្សាយតនៃ សត៌ប្បដ្ឋានខ្លិ ។ អា-មន្តា ។ ខេត្តាយឥនិ សត់ សត់ន្ត្រំយំ សត់ពល់ សម្មាសតិ សត៌សម្ពេជ្ឈស្តា ಖಹಾಯವಿಕಣ್ಣ ೦೮-តាមី ពោះជតាមី មេខេយតាមី មណ្ស់ មសញ្ញោ-ជន់យំ ។ មេ។ អស់ខ្លាំលេស់គាំ ខត្វាយតន់ ពុន្ធានុ-ညျေးနဲ့ ဆည္ဆုနည္းနဲ့ ညည္သူနဲ့ ညီလာဒုည္မႈနဲ ទាតានុស្បត់ នៅតានុស្បត់ អានាទានស្បត់ មក ណាខុស្បត់ កាយឥតសត់ ខុបសមានុស្បត់តំ ។ ឧ ហៅវភាព្យ ។ មេ។ :សាគាយគនំ ។ មេ ។ ឃានាយតន៍ និក្យតន់ កាយាយតនំ ។ មេ។ វិទាលឧច្ចុ មសិរាលឧច្ចុ ឧទិរាលឧច្ចុ ដោឌ្ឌព្វាយគន៌ ។ មេ ។ ភេសា នេះសោ មេយោ មា នេ និឌ្ឌិ វិចិតាំ គ្នា និធិ នុធ្វ និង សារិតាំ ។ បេ ។ អនោត្តឲ្យ សត៌ឲ្យដ្ឋានឆ្គុំ ។ ឧ ទៅវិវត្តឲ្យ ។ ខេ។

សន់ក្បូង្ខាណប

(៤៩៧) ជាវិទាន់អស់ រណា:ថា សតិហ្វាហ៊ុន ឬ ។ មើ ។ បក្ខាយឥនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល យ៉ាងខែ៖ េះ ។ បេ។ ចក្ខាយតនៈ ឈ្មោះថា សភិប្បដ្ឋានឬ ។ ដើ ។ ចគ្នាយតនៈ ឈ្មោះថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិភលៈ សម្មាសតិ សតិ-សម្ពេជ្យន្តី ដែលជាផ្ទុំដែលទីទៅ ខែបុគ្គលម្នាក់ ដល់ខ្លាំការអស់ទៅ ដល់ខ្លាំកាត្រាស់ដឹង ដល់ខ្លាំកាម៉េនសន្យុកពូនៈគ្បីង មិនមានអាសាវៈ មិនជាប្រយោជន៍ដល់សំយោជន: ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មូន ចក្លាយតនៈ ឈ្មោះថា ពុទ្ធានុស្សតិ ធម្មានុស្សតិ សង្ឃានុស្សតិ សីលានុស្សតិ ៣ភានុស្សតិ នៅភានុស្សតិ មានាបានស្សតិ មណោ-យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ ខេ ។ សេតាយគន: ។ ខេ ។ ឃានាយគន: ជិក្យភេទ: កាយាយតន: ។ បេ។ ក្រោយតន: សទ្ធាយតន: គន្ធា-យតន: រសាយតន: នៅដ្ឋាយុតន: ។ បេ។ កគ: កេស: មោហ: ឈ្មោះថា សត់ហ្បូដ្ឋាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មបំដែល ១០វិគ្គ

អនោត្តប្បី សត់ប្បដ្ឋានឆ្នំ ។ អមន្តា ។ អនោត្តប្បី សត៌ សត់ច្រ្ទិយ៍ សត់តលំ សម្មាសត់ ។ ខេ ។ កោយកតាសត់ ឧបសមាឧុស្សូត៉េត់ ។ ន ហេវ៉ វត្តព្យុ ។ ខេ ។

[៤ ៤ ៤) សតិ សតិប្បដ្ឋាញ សា ច សតីតិ ។

អាមញ្ញ ។ ចក្ខាយត់ សតិប្បដ្ឋាជំ តញ្

សតីតិ ។ ជ : ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សតិ សតិប្បុ

ដ្ឋាញ សា ច សតីតិ ។ អាមញ្ញា ។ សោតាយតជំ ។ បេ ។ កាហាយតជំ វូចាយតជំ ។ បេ ។

ដោដ្ឋាយតជំ ១ កោ នោះសា មោយ មានោ
។ បេ ។ មនោត្តប្បំ សតិប្បដ្ឋាជំ តញ្ សតីតិ ។

ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(៤ ៤ ៤) ខេត្តាយគនិ សតិប្បដ្ឋានិ តញ្ចូ ន សតីតិ ។ មេ ។ សាយាយគនិ រូទាយគនិ ។ មេ។ សនិ ។ មេ ។ សាយាយគនិ រូទាយគនិ ។ មេ។ សនិ ។ មេ ។ សាយាយគនិ រូទាយគនិ ។ មេ។ ារភិធម្មមិថា ១៧៨ខ្លួ

អានោត្តប្បៈ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋាន ឬ ។ អើ ។ អានាត្តប្បៈ ឈ្មោះ ថា សតិ សតិទ្រ្ទិយ សតិពលៈ សច្ចាសតិ ។ បេ ។ កាយគតាសតិ ឧបសមានុស្សតិ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ (៤৮៨) សតិ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋាន ទាំងសតិប្បដ្ឋាននោះ

(៤៩៩) ចក្លាយឥនៈ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន គាំង៍សតិហ្វដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេច្ច ។ គើ ។ សតិ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន គាំង៍សតិហ្វដ្ឋាននោះ មិនៈឈ្មោះថា សតិ ខេច្ច ។ អ្នក់មិនគួរពោល យ៉ាង នេះខេ ។ ចេ។ សោតាយឥនៈ ។ បេ ។ កាយាយឥនៈ ព្រុ-យឥនៈ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយឥនៈ កគៈ ទោស: មោលៈ ។ បេ ។ សតីហ្គូដ្ឋានរយៈ

ម នេះខ្សុំ សត៌ប្បដ្ឋាធិ តិកា ន សត៌តំ ។ អា-មន្តា ។ សត៌ សត៌ប្បដ្រាល សា ខ ខ សត៌តំ ។ ខ លេះ, ឌើ ខេ ជ គេ ឯ

(៤៣០) ជវត្តភ្នំ សុខ្លេ ជម្មា សុទ្ធប្បដ្ឋា-សាត្ត ។ អាមត្តា ។ ឧធ្ សាត្វេ ជាម្នេ អាវត្តិ ಸಾಹ ಸಾಧ್ಜಿಕ್ಕೆ ಇ ಕಾಕ*್ಷಾ* ಇ ರಾಣ್ತೆ − ឧទ្ទេ អាត្តេសត សត្តិដ្ឋត នេះជ វត្ត ប្រវត្តិត្រូ សព្យ ឧញ្ញ សភិប្បដ្ឋាយតំ ។

[៤៣០] សត្វំ ១ឆ្នំ សវត្ត សត្តិដូតត ម នេស្ត មានព្រឹស្សន ឯ មានយ៉ ឯ មាន់ ឧត្តី សរត្ត ឧស្សា សន្តិជូនត សរោ ឧសា ឧសារៈ ရီရီသည် ၈ ၁ သေး သွင်းရှိ ၈ <u>ព ၈</u>

(៤៣৮) សត្វ នម្មី អាត្តេ សតិ សន្តិដូតិតិ សត្វេ ខេម្មា សត្វព្បដ្ឋាលត់ ។ អាមន្តា ។ សត្វ ឧទ្ទំ អាវត្ត ឋេធិនា សិត្តិដូតិ ។ ខេ ។ សិត្តា សិត្តិ-ដ្តិ ។ បេ។ ចេត្ត សត្តិដ្តិ ។ បេ។ ចិត្តិ សត្តិ-ដូតតំ សត្វេ ឧម្មា ចិត្តប្បដ្ឋាល់តំ ។ ឧ ហេរំ វត្តត្វេ ។ ប្រេ ។

សន៍ព្យដ្ឋាររាយ

មានាត្តបា: ឈ្មោះថា សតិប្បីគ្មាន ទាំងសតិប្បីគ្មាននោះ មិនឈ្មោះថា សត់ ខេត្ត ។ គេ ។ សត់ ឈ្មោះថា សត់ឲ្យដ្ឋាន ទាំងសត់ឲ្យដ្ឋាន នោះ មិនឈ្មោះថា សតិ ខេហ្គ ។ អ្នកមិនគួរគោល យ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(៤៣០) អ្នកមិនគួរពោលថា ធម៌ទាំងពស់ ឈ្មោះថា សតិ-ប្បដ្ឋានខេត្ត ។ គើ ។ ក្រែឱសត់តាំងនៅនិង ក្រោះប្រារដ្ឋនូវជាមិ ពុំជ្ជអស់ឬ ។ អើ ។ ចើសតិតាំជ៍នៅនឹង ព្រោះប្រាព្ធនូវជមិព៌ជអស់ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគប្បីពោលថា ធមិនាំឪសស ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋាន ដូច្នេះដែរ ។

(៤៣១) សត់តាន៍ នៅនឹង ក្រោះប្រារព្ធវិធម៌ទាំងផស់ ក្រោះ ហេតុនោះ ជមិហ៍នគស់ ឈ្មោះថា សតិហ្សដ្ឋានឬ ។ គើ ។ ផស្សៈ តាង ទៅនឹង ក្រោះប្រារព្ធខ្លាំធម៌ទាំដ៏អស់ ក្រោះហេតុនោះ ធម៌ទាំង មក្ស ហើះជាជាខ្មុំខ្មុំ នៃដុស្សៈស្គី រ មិមគំនង់ប្រមាល យ៉ាងខេះខេ ១ បេ ១

(៤៣৮) សត្ថមន្ត្រខេត្ត ស្រោះ (ជានេះ នេះ នេះ មេខេត្ត ហេតុនោះ ជមិទាំឪអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានប្`។ អើ ។ ឋទនាតាំឪ នៅនឹង ព្រោះប្រាព្រទូវជមិតដែកស ។ បេ។ សញ្ញាតាំង ទៅនឹង ។ បេ។ ចេតនាតាំង ទៅខឹង ។ មេ។ ចិត្តតាំង នៅខឹង ក្រោះ ហេតុនោះ ជមិទាំងអស់ ឈ្មោះថាជាទីតាំង ខែចិត្តប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៤៣៣) សព្វេ ខញ្ញា សតិប្បដ្ឋាយតិ ។ អា-មន្តា។ សព្វេ សត្តា ឧបដ្ឋិតស្សេតិយោ សមន្នាគតា សតិយា សមោហិតា ស:ពូសំ សត្តាជំ សតិ បក្ខដ្ឋិតាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(៤៣៤) សព្វ ឧទ្ទះ សតិប្បដ្ឋាញតិ ។ អាមត្តា ។ ឧទ្ធ វុត្តិ ភកាតា អមតន្តេ កិត្តាប់ ខ
បរិក្សា្ឋខ្ពិ យេ កាយកតាសតិ^(១) ឧ បរិក្សា្ឋខ្ពុំ មមៈ
តន្តេ កិត្តាប់ បរិក្សា្ឋខ្ពុំ យេ កាយកតាសតិ បរិកុញ្ជាពិតិ អៈត្វា សុត្តខ្លោតិ ។ អមត្តា ។ សព្វេ
សត្តា កាយកតាសតិ បរិក្សា្ឋខ្ពុំ បដិលុត្តខ្ពុំ អាសេវឌ្ឌិ កាប់ខ្ពុំ តហុលិកហេត្តិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ
។ មេ។

(៤៣៥) សត្វេ ឧញ្ញ សតិប្បដ្ឋានាតិ ។ អា-មត្តា ។ ឧឧុ ត្រៃ ភកាតា ឯកោយលោ មយំ ភិក្ខាវេ ម:ក្តា សត្តាជំ សៃរុធ្វិយា សោកមេរិជេវាជំ សមតិក្តាមយ ឧក្ហាណមេនស្សាជំ អត្តជ៍មាយ ញា-យស្ប មជិកមាយ ជិក្ខាជមានស្សាជំ អត្តជ៍មាយ យ៉ា-យស្ប មជិកមាយ ជិក្ខាជមា សត្តិការិយាយ យធ៌ជំ

÷ ឌុ. ម. ៣យក់ ស្គំ ។

រាភ័យប្រជាក ការាវត្ត

[៤៣៣] ជបិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ អើ ។ សត្វទាំងអស់ មានសតិតាំងថា ប្រកបដោយសតិ ខ្លាប់ខ្លួនដោយសតិ សតិប្រស់សត្វទាំងអស់ ឈ្មោះថា តាំងទាំឬ ។ អ្នកមិនគួបតាលយ៉ាង នេះទេ ។ ទេ ។

(៤៣៤) ឧមិទាំងអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានឬ ។ គើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាលកិច្ចទាំងឲ្យយ ពួកសត្វ ណា មិនបរិភោគកាយគតាសុតិ ពួកសត្វនោះ ឈ្មោះថាមិនបរិភោគ អមតៈ ម្ចាលកិច្ចទាំងឡាយ ពួកសត្វណា បរិភោគកាយគតាសតិ ពួក សត្វនោះ ឈ្មោះថាបរិភោគអមតៈ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ សត្វទាំងអស់ បរិភោគ បានចំពោះ សេពគប់ អប់រំ ធ្វើឲ្យ ច្រើន នូវកាយគតាសតិហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣៤) ឧទិទាំនិកស់ ឈ្មោះថា សតិប្បដ្ឋានឬ ។ កើ ។
ក្រៃនីព្រះមានព្រះភាន ខ្ទន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខាំនី ព្យយ ផ្លូវនេះជំនិ
សម្រាប់ជាទីទៅនៃបុគ្គលម្នាក់ ដើម្បីសេចក្តីបសៃទ្ធិដោយសៃស នៃ
សត្វទាំងព្យយ ដើម្បីកន្ទង់ ខ្ញុំសេចក្តីសេក និងសេចក្តីទ្បីកឡូល
ដើម្បីលែត ខ្ញុំខុត្ត និងខោមនស្បៈ ដើម្បីបាន នូវជាយមត្ត ប្រកប
ដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដើម្បីធ្វើន្យជាក់ច្បាស់ ខ្ញុំព្រះនិត្តាន ផ្ទុំនេះ

ខេត្តពេ សតិហ្សដ្ឋានាតិ មេឡៅ សុត្តស្ដេតិ ។ ស មន្តា ។ សព្វេ ជម្មា ឯកោយជមក្ដេតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

(၉၈၇) ကျစ် စည်း ကန္ဘင်းရီသန္ န ဃ-មជា ។ ១០ វត្ថិ ភេសា ១ ១៣ ភិក្សា ១ភា. វត្តិស្បា ទាតុភាក់ សត្តខ្លុំ តេខាខំ ទាតុភាក់ ហោត់ ។ ក្នុង មាន ខេត្ត ខេត្ត ហោតិ ហត្ថាតនុស្ស ខាតុភាព ហោតិ អស្សាត-នុស្ស ខាតុភារា ខាត់ មណ៌នេះស្ស ខាតុភា-រុក លោក ឥត្ថានឧស្ស ខាតុភារក យោក កហៈ មតិតេខ្មារ ចាតុការ។ យោតិ មរិណាយការតនុស្ស យោត ព្រះ ក់ត្តាវ ខេត្តាត្តែស្ប ត់មេសំ សត្តខ្លុំ តេលាធំ ឆាតុភាពាំ ភិទ្ធប់ យោត៌ តថាឥតស្ប ទាតុភាវ សត្ថ្ ពេជ្ឈផ្តុំគេលេខ ខេ សភិស្តិខិស្ ។ កាតមេសំ សត្ន <u>ព្រោត</u>

សតិហ្គូផ្អានថ្មារា

តិសតិហ្វដ្ឋាខ៤ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រប្ ។ អើ ។ ជមិលជម្លេ ឈ្មោះថា ផ្ទៅជាទីទៅខែបុគ្គលម្នាក់ប្ ។ អ្នកមិនគួរយោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤៣៦) ឧត្សាខ្មុមក្ ហើះណុ សម្ជាំងាន ជំ រ មេ រ ក្រែឪព្រះមាខព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ការកើត ្រុកកដ់ នៃរត់ខ: ៧ ប្រការ ក្រោះការកើតប្រាកដ នៃស្ដេចចក្រ-ពត្ត ។ គេនៈ ៧ ប្រការ តើដូម្នេច ។ ការកើត្យពុកដនៃបក្ខខេនៈ១ ការកើត្យបាកដនៃហត្ថភេនៈ ១ ការកើតប្រាកដនៃអស្សភេនៈ ១ ការ កើត្រពុកដនៃមណ៌តែនៈ ១ ការកើតប្រាកដនៃឥត្តិតេខៈ 🕻 ការកើត ្រុកដនៃគហបត់តែន: ១ ការកើតប្រាកដនៃបរិណាយកតេន: ១ ម្នាល ក់ក្តុទាំងឡាយ ការកេត្តប្រាកដទៃគេនៈ ៧ ប្រការនេះឯង ក្រោះ ការកើតប្រាកដខែព្រះរាជាៗក្រពត្តិ ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ ការកើតប្រា-តដទៃនោជ្យង្គីវតនៈ ៧ ព្រោះការកេត្តបាតដនៃព្រះគហគត អហេន្ត សមាសមុទ្ធ ។ ការកើតប្រាកដនៃ ពោជ្យដ៏ ៧ តើដូចម្ដេច

សត៌សម្ពោជ្ឈខ្មុំតែខុស្ស សតុសារា ប្រភេត ឧញ្ជិចយ-សៈដាជីជ្រះឧស្សា ខាតុការេ យោត់ រ៉េយសម្លោ-ជ្ឈស់ត្រងស្ស ទាតុភារ៉ា ហោត់ មត់សម្ពោជ្ឈស់តេ-ឧស្ស ខាតុការ៉េ ហោតិ បស្សិធ្វិសម្ពេជ្ឈខ្លាំតិនេស្ប ទាតុការ) យោត៌ សមាជ៌សម្ពោជ្ឈន់ត្រេសរួ ទាតុ-ភារាវ ហោតិ ខ្មែត្តាសម្ពោជ្ឈន៍តែនស្ប ទាតុការវ យោត៌ តថាកត់ស្បី ភិក្ខុវេ ខាតុភាវ អរមាតោ សម្មាសម្ពីទូស្បា ឥមេសំ សត្តឆ្នំ ពេជ្ឈឥត្រល់ធំ ទាតុភារា មោត៌ អត្តេះ សុត្តៈស្គាត់ ។ អាមស្គា ។ តថាកត្តស្ប ខាតុភាក់ មហេ តោ សម្មាសម្ពីទូស្បូ សព្វេ ឧញ្ញា សតិសម្ពេជ្ឈស្ថិតនា យោស្តីតំ ។ ជ លោ ស្រែ ខេត្ត ទាមិ គតិ មេអ្ពីឡីសម្ន អាតឃី ជ មា ខេត្ត មាតិជិញ្ហែល ជ ពេជ ពោជ្ឈខ្មុំ ។ ឧ សេរ៉ា វត្តត្វេ។ មេ។

សត់ប្បង្វាស់ថា ។

្សារ៉ាហ្ស៊ីជី៤ ១៧វគ្គ

ការកើតប្រាកដនៃសតិសាហ្គេដ្យន្តីគេន: ១ ការកើតប្រាកដនៃធម្មវិចយៈ សម្ពេជ្យដ្ឋភេទ: ១ ការកេត្តប្រកដ្ឋន៍វិយសម្ពេជ្យដ្ឋភេន: ឲ្ ការ រកិត្យបាតដនៃបីតិសង្គោដ្ឋផ្គែនេះ ១ ការកើតប្រាតដនៃបស្សទ្ធិសង្គោ -ជ្យន្ន៍គេខៈ ១ ការកើតប្រាកដនៃសមាធិសម្ពេជ្យន្ន៍តេខៈ ១ ការកើត ្រុកដទៃទលេក្ខាសម្ពោដ្ឋន្តិតេន: ១ ម្នាលក់ក្នុភាំងឡាយ ការកើតប្រាកដ នៃ ភោជ្យត្តិតេនៈ ៧ នេះ ក្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះតថាគត ប្រហ្ប សសិសគិទិ យមាដុំ ចេះ សុខមិន្ត បេះស៍ មៃជំ រ មេ រ ឧត្តម្ភម្ម េឈ្មោះថា សតិសម្ពេជ្យន្តតែនៈ ក្រោះការកើតប្រាកដនៃព្រះតថាគត អហេទ្តសមាសមុខ្ទុ ។ អ្នកមិនគួរភោល់ យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ ធមិ សង្គអស់ ឈ្មោះថា សតិហ្វដ្ឋានប្ ។ មេ ។ ធម្មិត្តិម្តែស ឈ្មោះថា សម្បីព្រះ រពេរ ដុទ្ធិថា ១ ខេ ១ ដុខ្មែល រ ខេ ១ ៦ឃៈ ។ បេ ។ ពោជ្យត្ថប្ត ។ អ្នកមិនគួរ សាល យ៉ាន៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ ចថ សត៌ប្បដ្ឋានក់ថា ។

នេះជានេះ ។ ប លោះ ដើ ម លេះ ប្រម្នៃ ។ ប ។ ប ខេត្តិ ។ ប ខេតិ ។ ប ខេត្តិ ។ ប ខេត

(៤៣៨) មហក់តំ អេត្តិតំ ។ ហៅត្តិ ហៅ ឧត្តិតំ ។ សៅត្តិ សៅ ឧត្តិតំ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សៅត្តិ សៅ ឧត្តិតំ ។ អេមន្តា ។ អត្តដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ ឧត្តដ្ឋោ អត្តិការ៉េ ឧត្តិការ៉េ ឧត្តិការ៉េ អត្តិការ៉េ មគ្គិតំ វា ឧត្តិតំ វា ឧត្តិតំ វា អត្តិតំ វា ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សទេ សមកាកេ គជ្ជានេតំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។បេ។

ហេវិគ្គីពិកិហ

(៤ភាព) អត់ត មានឬ ។ អត់ត មានយ៉ាង់នេះ មិនមាន យ៉ាងខេះ ។ អត្តនោះមាន អត្តនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នក មិនគួរពោល យ៉ាន៍ខេះទេ ។ បេ ។ អតីតនោះមាន អតីតនោះឯន៍ ហោះណុ គុខសខ្លំ រ ដេ រ មិស្ស សុខ ហោះមនិសុ គុខសុខ អត្ថបាននមាន ឈ្មោះអត្ថបា មាន ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ភាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈខាង៍នេះ មានអត្ថាតមួយ ស្មើត្រ មានចំណែក ស្មើត សានកំណើតជាមួយគ្នាថ្មី អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះនេះ ។បេ។ [៤៣៨] អភាគត មានឬ ។ អភាគត មានយ៉ាង នេះ មិន មានយ៉ាង៍នេះ ៗ អភាគត ភោះមាន អភាគត ភោះឯង ឈ្មោះថា មិន មានឬ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ េះ ។ បេ ។ អនាគត់នោះមាន អនាគតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ ៧ ។ អត្ថា មាន ឈ្មោះ អត្ថា មិនមាន អត្ថា មិនមាន ឈ្មោះអត្ថា មាខ ភាគមាន ឈ្មោះ ថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ភាក្ស្រាំ មានក្ដី ឋា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈទាំងនេះ មានអគ្គ តែមួយ សើត មានចំណែកសើត មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៤៤០) អត់តំ ហៅត្ ហៅ ឧត្តំតំ ។ អុមញ្ញ ។ ក់ភ្នំ ក់ភ្នំ ជគ្គិន ។ អត់តំ អត់នភ្នំ ហៅគំ អត់តំ ឧត្តិ អត់ត អណ្ឌងខ្មី ហៅ ត្តពិព្រឹទ្ធិ ឧទ្ទ័ឌ ។ សេវទ្តិ សេវ ឧទ្ទ័ឌ ។ ឧ សេវ វត្តឲ្វ ។ សេវត្ថិ សេវ ឧត្តីតំ ។ អាមញ្ញ ឧត្តដោ ឧត្តដោ មត្តដោ មត្តភាហេ ឧត្តិភាកេ មត្តិភាកេ មត្តិត វា ឧត្តិត វា ជត្តិត ក អត្តិត ក ស់សេ សេ រៀកោដ្ សម្សាកេ នេះ នៃ ។ ជ ហៅ នៃ ត្រ ។ មេ។

អភិព្យូបិផិត ១០៤ឆ្ន

ឌាតិកាទាំជំ រ ដ៏ឯត្នទទី ដោយ ការខ្ពះខា រ ជ រ ជាតិកាទិខោះៗខ្ពះ ហើះខ្មះ តួនិសិន រ មេ រ មេ ភ មេ ស្គ ប្រើះ សិន រ ដឹងមុនទី ដោយ ការខ្មះនេះ ស រ ជ រ ជជិជាទី ខោះ ស ខ ការខ្មះ រ ជជិជាទី ខេះ ស ខ ជជាទី ខេះ ប្រ រ ជជិជាទី ខេះ តូនិសិន (ទូល។) ជជំជាទី សន្តិ រ ជជិជាទី សនក្កាខ្មះ តូនិសិន

(៤៤០) អត់ត ខានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។ អភិត មានដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ អភិត មានយាង៍នេះ គឺអភិត ទៅជាអត្ត អត្ត មិនមាន យ៉ាង៍ខេះ គឺអត្ត ជាអនាគត អត្ត មិន មាន យ៉ាង៍នេះ គឺអតីត ជាបច្ចុប្បន្ន ។ អតីតនោះ មាន អតីតនោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ ។ មេ។ អភិត្តនោះ មាន អតីតនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អើ ។ អត្ថ ហ មាន ឈ្មោះអត្ថហ៍ មិនមាន អត្ថហ៍ មិនមាន ឈ្មោះអត្ថហ៍ មាន ភាពមាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះថា ភាពមាន ពាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្ដី សភាវៈ ទាំងនេះ មានអត្តតែមួយ ស្មើត្ត មានចំណែកសើត្ត មានកំណើត ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤០) អភាគតំ ហៅឆ្នំ ហៅ ឧត្តតំ ។ អា-មញ្ហ កាំព្ត្រំ កាំព្ទុំ ពុត្តិ ។ មលក់ មលក់ ត្តិ ហៅត្តិ មលកត់ អតីត្តិ ហៅ ខត្តិ មលកត់ តត់តារីទីខ្មុំ សេន ចង្ខំ ឯ កោះឆ្នំ កោន ចង្ខំងង ឧ សោរ វគ្គព្យ ១ បេ ១ សេវត្តិ សេវ ឧត្តិតំ ១ សេខស្វី ៤ អង្គី ក្រើ ខុង ក្រើ ។បេ។ សមេ សមភា(ន នេះជា(នេះតំ ។ ១ ហេវ រុស្សលំ ឯ ដេ ឯ

(៤៤៤) ឧនិឧនិទ្ធ (ខេរុង្គ លេះ ខង្គង រ មានឌ័រ រ យ្ដង្គំ យ្ដុំ បង្គំ ឯ ពត៌ពាទ្រ ពត៌ពាទិទ្ធ លេវុម្មិ ត្តជំព្រឹទ្ធ មន្ទ្ឋនទ្ធ ស្រុ ខង្ខំ ត្តជំពិទ្ធិ សសមនទ័ មេរ ឧត្តិត ។ សេវត្ថិ សេវ ឧត្តិតិ ។ ៤ មេរំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ សេវត្តិ សេវ ជត្តិតំ ។ អាមត្តា។ នត្តដ្ឋា ។ បេ។ សមេ សមភាកេ ត្រា. ។ ជ ហេរំ វត្តត្វ ។ មេ ។

លាវភ្លឺតំពង់

្រុមស្ស មានាគាត មាន យ៉ាងខែ៖ មិនមាន យ៉ាងខែ៖ឬ ។ អើ ។ អនាគត មានដុចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ អនាគគ មាន យ៉ាង៍ នេះ គឺជនាគត ទៅជាជនាគត អភាគត មិនមានយ៉ាង៍ នេះ គ អនាគត ថាអភិត អនាគត មិនមានយ៉ាងខ្វេះ គឺអនាគត ជាបច្ចុប្បន្ន ។ មេខាគត នោះមាន មេខាគត នោះជំងំ ឈោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិន គួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ២។ អភាគតនោះមាន អភាគតនោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានហ្គុ ។ កើ ។ កត្តថា មាន ឈ្មោះកត្តថា មិនមាន អត្ថថា មិនមាន ឈ្មោះអត្ថថា មាន ។ ២។ ស្មើតា មានចំណែកស្មើតា មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (៤៤៤) ជធិ៍ជាខិ សាខ្ពស់ខ្លះខ្លះ ស្ទសាខ្ពស់ខ្លះជំ រ មេ រ <u> តេជំណិទិ គានដុំច្រើល គួនសានដុំឲ្យដែល ឯ ក្រព័សិទិ គានឈុម្ខទេះ</u> គ្នល់ជំពុង ខ្សេក្សល់ពីនៃ សដ្ឋាន គួនសុនឈុមខេះ គ្នល់ពីនៃ យុ អតីត បច្ហុប្ន មិនមានយ៉ាង៍ នេះ គឺបច្ហុប្បុន្ន ជាអសាគត ។ បច្ចុប្បុន្ នោះមាន បច្ចុប្បន្ននោះឯង ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរនោល ក្សេង្ទនោះ ឯរឯ សិសិនិទោះសាខ សិសិនិទោះៗដូ ហើយរុណ្ មិនទាន់ឬ ។ អើ ។ អត្តថា ខាន ឈ្មោះអត្តថា មិនមាន ។ បេ។ រស្មា មានចំណែកស្មើត មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរភោល

យ៉ាងខ្មែរ ។បេ។

រាសិហ្សាពិវេល ១៧វេត្

(៤៤៣) ខ វត្តទ្ធិ មន្ទ្ឋ លេវឆ្មុំ លេវ ខឆ្មុំ ឧសឧង្ សេដ្ឋ សេដុខង ឧជិជិថ្មី សេដ្ឋ សេដ ជុំត្តិ ។ អាមស្លា ។ អតុត្តិ អជាកត្តិ ហៅគ្ន អតីត បច្បុន្ន្រ ហៅត្ត មធាតត់ មតីតន្តំ ហេ-រុស្វី អសមស្ល ពជ៌លាទីទី សេរុស្ថិ ពជ៌លាទី គម្មនុប្តី សេរុស្វី ឧជ៌សិទ្ធិ តយុខឧទ្ធ លេរុស្ទី ឯ ២ លេខ្ វត្តព្យ ។ បេ ។ នេះ ស ស អតីតំ សេវត្តិ សេវ ចង្ខំ កសមន្ទ សេធ្វើ សេ ខង្ខំ ឧជំណិទ្ធិ សេធ្វើ ហេវ ឧទ្ទ័ត ។

[ក្រុក្រ និត្ត អង្គ័ន្ធ ៤ លេវង្គឺ លេវ ខង្គ័ន្ធ ៤ 'प्राध्ने 'प्रा' एष्ट्रेंड न ए । छारू र्थांचे न । ह न សៅ ឧត្តិតិ ។ អមនា ។ អត្តដ្ឋា នង្គដ្ឋោ នង្គដ្ឋោ អត្តដ្ឋោ អត្តភារេវ នង្គភារេវ ឧត្តភាយ អត្តភាយ អត្តតំ វា ឧត្តត់ វា ឧត្តត់ ក់ អត្ថិត កំ ឯសេ សេ ឯកដ្ឋេ សមេ សម-។ ជ ហេរុំ វត្តុត្វេ ១ មេ ១ ភាគេ ត្បូរតេត

អភិពអូមិផិក ១២វេឌ្ឌ

(៤៤៣) អ្នកបិនគួរពោលថា គតិត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមាន យ៉ាង៍នេះ អភាគត មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះ បច្ចុប្បន្ន មាន យ៉ាង[នេះ មិនមានយ៉ាង[នេះហ្វ អើ វ អតីត មានយ៉ាង[នេះ គឺអភិត ជាអនាគត អត់ភ មាខ្យ៉ាង ទេះ តិអត់ត ជាបញ្ហុន្ទ អនាគត មានយ៉ាង ts: គឺមេខាគត ជាមភភ មេខាគត មានយៈដ៍ នេះ គឺមេខាគត ជាបច្ចុប្<u>ទ</u> បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ គប់ច្បុប្បន្ន ជាអភិគ បច្ចុប្បន្ន មានយ៉ាង៍នេះ គ បច្ចុប្បន្ន ជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ។ បើ ដ ហេះ អភិត មានយ៉ាង៍ នេះ មិនមានយ៉ាង៍ នេះ អភាគិត មានយ៉ាង៍ នេះ ត្នសានឈុងខេះ ជធ្វាន សានឈុងខេះ គ្និសានឈុងខេះ ។

[៤៤៤] ណែ សនស័ ឯ ណែ សនណ្ឌម្នះ ភូឌសនណ្ឌម្នះ ឯ រូបនោះ មាន រូបនោះជំងី ឈ្មោះថា មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ណូឌុខេះ េង ពេង ណែខាះ សុខ ណែខាះ កុខ្ពះ ហើះណុ តុខសខ្លាំ ឯ ដេ ។ អស់ជា សន ហើះអង់ជា គុខសន អង់ជា គុខសន ហើរ: អត្ថភា ខាន ភាពខាន ឈ្មោះថា ភាពមិនមាន ភាពមិនមាន ឈ្មោះ ថា ភាពខាន ពាក្យថា មានក្ដី ថា មិនមានក្ដី ឬថា មិនមានក្ដី ថា មានក្តី សភាវៈទាំងនេះ មានអត្តតែមួយ ស្មើត្តា មានចំណែកស្មើតា មានកំណើតជាមួយគ្នា ។ អ្នកមិខគួរ ពោល យ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ។

*ម*សវត្តិទិសវា

ឋឌឍ ១ ខេ១ សព ១ ខេ១ ស@្ប ១ ខេត្ ។ ហៅទ្ធំ លៅ ឧត្តីតំ ។ សៅត្តិ វិញ្ញា ណំ មគ្គីតិ សេវ ឧត្ត័ត៌ ។ ឧ ហេវិវត្តឲ្យ ។ បេ។ សេវត្តិ សេវ ខុស្តីស្នា មាមស្លា មត្តស្នា ឧត្តស្នោ ។ បេ។ សមេ សមភាគេ ឥជ្ឈាត់តាំ ។ ១ ហៅ វត្តគ្វេ ។ បេ ។ ត្រៃ សៅស្ពី សៅ ខន្តិត ។ អាមន្តា ។ ភាជ្ជិទ្ធិ បង្គុំស ។ វ៉េតូ វិត្តប៉ សេវគ្គិ រូចំ វេធ៣គំ ។ ខេ ។ រ៉ូខំ សញាត់ ព្រះ ។ ខេ ។ រ៉ូខំ សស្តាត់ត ហៅ ឧត្តិ ។ ខេ ។ វិញ្ញាសាន្តិ ហៅ ឧត្តិតិ ។ សៅត្តិ សៅ ឧត្តិតិ ន ហៅវត្តត្វេ ។ មេ ។ សេវត្ថិ សេវ នត្តតិ។ មាតស័ ឯ ងខំដើរ ខំខំដើរ न । १५ न មេស សមភាគេ គណ្ដាត់ ។ ១ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេ ។ ឋ៩៩ ។ ១ ។ សពា ។ ១ ។ សង្ខាំក ។ ១។

មេស មេ មេ មេស្ត្រីសេស្ត្រ មេរេម ការស្រុ វិញ្ជាណ មានឲ្ ។ វិញ្ជាណ មានហាំងនេះ មិនមានហាងនេះ ។ វិញ្ញាណនោះមាន វិញ្ញាណនោះឯឪ ឈ្មោះថា មិនហាចឬ ។ ពួកមិន គ្នាភោល យ៉ាង៍ខេះទេ ។ ថេ។ វិញាណខោះមាន វិញាណខោះ៦ង៍ ្រឈ្នះថា មិនមានឲ្ ។ អើ ។ អត្ថា មាន ឈ្មោះអត្ថា មិនមាន ។ បេ។ ស្មើត មានចំណែកស្មើតា មានកំណើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងីខេះខេ . ២ ខេ ២ ខ យ៉ាង៍ខេះ មិនមាន ឈុខខេះជំ រ មេ រ រំឯ សុខមិនគេ គុខសុខមើល រ រូប មានយ៉ាង៍ខេះ គឺរូប នៅជារូប រូប មិនមានយ៉ាង៍នេះ គឺរូប ដាវេទនា ។ បេ។ ប្រ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺប្រ ជាសញ្ញា ប្រ មិនទានយ៉ាង៍នេះ គឺប្រ ជាសង្គារ ។ បេ។ ប្រ មិនមានយ៉ាង៍នេះ គីរូប ជាវិញ្ញាណ ។ រូបនោះមាន រូបនោះឯង ឈ្មោះថា មិនមាន ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ រូបនោះមាន រូប នោះឯង៍ ឈ្មោះថា មិនមានឲ្ ។ មើ ។ អភិបា មាន ឈោះ หลุด ษิยุตุล ขุงขุง เพลา ยายติโภกกเพลา មាន ក លើតជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ។ វបេរ សញ្ញា វបេរ សង្គារទាំន់ឡាយ 7 10 7

អភិធម្មប៉ង់ភេ កថាវត្ត

វិញ្ជាណ៍ ហេវត្ថិ ហេវ ឧត្តីតិ ។ អាមន្តា ។ កិត្តក្តិ កិត្តិ ឧត្តីតិ ។ វិញ្ជាណ៍ វិញ្ជាណត្តិ ហេវត្តិ វិញ្ជា.

សេរ ខេត្តិ ១ ខេ ។ វិញ្ញាណំ សញ្ញាត់ សេវ ឧទ្ទិ

ហេរុស្តិ (ស្ស ខុស្តិស ។ មានស្លា ។ មន្តក្ដោ ខុស្តិ

វត្ត សេវ ឧត្តីតិ ។ ១ ហេវ វត្តព្យុ ។ បេ ។

ដ្រា ។បេ។ សមេ សមភាគេ តដ្ឋានេតិ ។ ន

(៤៤៥) ជ វត្តទ្ធំ រូចំ ហេវត្តិ ហេវ ជត្តិតំ ។

វេឌភាគិ មេវត្តិ ។ មេ ។ រុខំ សញាគិ មេវត្តិ

។ ខេ ។ រ៉ូចិ សន្តារាត់ សេវត្តិ ។ ខេ ។ រ៉ូចិ វិញ្ញាសន្តិ សេវត្តិ វិញ្ញាសាំ វេធនាតិ សេវត្តិ ។ ខេ ។

រូបត្តិ សេវត្តិ វិញ្ញាសាំ វេធនាតិ សេវត្តិ ។ ខេ ។

វិញ្ញាណ មានយ៉ាជ៍នេះ មិនមានយ៉ាជ៍នេះឬ ។ អើ ។ វិញ្ញាណ មាន ញ ដូចម្ដេច មិនមានដូចម្ដេច ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាជ៍នេះ គឺវិញ្ញាណ ខៅជា . វិញ្ញាព វិញ្ញាព ជិវិញពេល មិនប្រជាជា

វិញ្ញាណ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ជារួប ។ បេ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាងនេះ គឺវិញ្ញាណ ជារាខនា ។ បេ។ វិញ្ញាណ មិនមានយ៉ាង ខ្យ

ជាមួយគ្នាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង់ ខេះខេ ។ បេ ។

(៤៤៤) អ្នកមិនគួរពោលថា ប្រ មានយ៉ាង់នេះ មិនមាន យ៉ាង់នេះ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ។ សង្គារទាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណ មានយ៉ាង៍នេះ មិនមានយ៉ាង៍នេះឬ ។ អើ ។ ប្រ មានយ៉ាង៍

នេះ គឺរូប ជាវេទនា ។ បេ។ រូប មានយ៉ាង នេះ គឺរូប ជាសញ្ញា ។ បេ។ រូប មានយ៉ាង នេះ គឺរូប ជាសង្ហារ ។ បេ។ រូប មានយ៉ាង នេះ គឺរូប

ជាវិញ្ហាណ វេទនា មានយ៉ាង៍នេះ គឺវេទនា ជាសញ្ញា ជាសង្ខារ ជា វិញ្ហាណ ជារួប វិញ្ហាណ មានយ៉ាង៍នេះ គឺវិញ្ហាណ ជាវេទនា ។បេ។ រហេរីភូគិនភា

វិញ្ហាណ៍ សង្ខារាគ៌ យោវគ្គ័គ៌ ។ ១ មេរំ វត្តត្វេ ញ វិត លោធ្វី លោ ខង្វី ្រែខ សញា សញ្ជា វិញ្ញាណ ប្រវគ្គិ ប្រវ ឋេនជា ឧស្តីស

> ស្រវត្តិភិកជា ។ បឋិទោ មហាវិញ្ហេ ។

ត្រសុ ្នទ្ទាត់

នឧលយើ ត្រួយខ្ ដែលី-ខាំយក់សេ ខ្ញុំខ្លាំសា បរិញា តោមរាក់ប្រាជំ សព្ទិ វានោ អាយុត្ន មត្តា-ទាក់ត្រស់ សម្រា ភូមិ សតិចដ្រានា ហៅត្តិ ហៅ ឧត្តីតំ ។ ហាវត្តិតិនេយ

វិញ្ញាណ មានយ៉ាឪនេះ គឺវិញ្ញាណ ជាសង្ខាហ្វេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ បេដ្ឋហ្វេះ រួប មានយ៉ាងនេះ មិនមាន យ៉ាង៍ខេះ វេទនា សញា សង្ខា វិញ្ហាណខាន យ៉ាង៍ខេះ មានមានយ៉ាង៍នេះ ៗ

> ជប់ ហេវគ្គីគឺគេវា ចប់ មហាវត្តទី ១

នទានកហិនៃមហាគ្គៃទី ១

រពាលអភិបុគ្គល ១ ការសាបសុរុខ្យ ១ ការនៅដោយ ព្រហ្មថាយៈ ១ តាលេះតាមក្ន ដោយការកំណត់ ដឹង ដោយចំណែត 🧑 ជខ:ពិងអស់ទាន 🤊 សយតន: ជាចំណែកក្នុងអភិព អភាគត ១ ជមិញដែកសំ រឈាះថា សតិហ្វុគ្មាន 🤋 សភាវៈ មានយ៉ាងខេះ មិនមាន ហេង៍នេះ ១ ។

ររភិច្សាពីជន

កហិវត្តស្យូ បឋិមោ ភាគោ ———————— មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	មហាបណ្ដាសត្រា	អូរដ ក
	មហាវិគ្គោ	

ប្ភាល រគ	កហ់					•	•	•	•	• 9
តរូលរ	និកហែ				•					ទ្យាក់
ខ្មែលិត	លេយក	රා			•	•				9 ವೆಂ
ទី១ta	า ล ฮ่า									9 Y U
ជហភា	ကောက်									७ ೦ದ
សព្វមន្ត្	គ្រួស្ឋ	'n	•				•			ಆ೯ದ
អភិគិ	១ ន្ទាត់	ကောက်								633
ឯកប្ទ	ភ្និក្រ ភភិក្ស ព	'n			•	•			•	હાતાલ
សភិហ្វ	យ់ានត a	ថា	•							ල ක්ද
ហេវត្តវ	តែជា .									ලි ස්දේ

ររភិច្ចម្ចាំជិត

ក្សាវិត -	បឋមភាគ
សត្លឹក[[	ភ្ជាប់មាតិកា

មាត៌កា	មហាបណ្ណាសក:	ទីពុ
	មហាវិគ	

ប្គារា គ្រ	វត្ឋា	•			.*		•		6)
បរិយ	។ និកថ	'n.	`						១៣៧
<u> </u>	១ ឈ្ ក	ថា	,						ഉ
ខ្លាំក	ហេកថា			•		-			૭ૡ <i>પ</i>
ជហត	ကောက်								<u></u> ఆంద
សត្វម	ភ្នំ ភិភិភ្ជ ទ	ń	•						රුඉස්
អតត	<i>១នាត់</i>	ಗರು		•		,			633
ឯកប្ទ	ត្រូវ ត	ń.		•					હતાહ
សតិហ្វ	±ានក •••	dγ							೬ವ೬
រហវត្ត	ದರರು	•			•	,			ಆಫನ

វិត្តប្រវិត្តស្រ

វិទ្ធេហ្ហបោ	ម្បីទីព្រំ	អង្គេ	រដ្ឋលេខាយ៉
រ េ	មណ្ •	þ	6
ន៖ហាវ	ន ហេវ៉	n) d	N
វគ្គព្វោគ ច	វគ្គរញ្វាគ៌ ។	ದೆರಿ	වරු
ចកុន្ទ្រិយ	ចក្ខន្ទ័យ	७ ८८	ញ
ទប្បាទនោ ។	หลุบกจิเล	೬ವ∘	<i></i> 90

ការរីកេស្ត្រាត់ការប្បក្នុងរ-ស្វែ

		0	
ពាក្យទុស	៣៧ត្រូវ	ទំពរ៍	បង្គាត់
មិនដំងឺជាខ	ដដ៍ហ្ទ	5	၈၀
បុគល រត	ឋគល ណា រត	63.13	u)
គេដ៏ឪហ្ន	រគមិនដីជំបាប	dh	l,
រគជ៌ង៍ហ្ខ	គេមិនជំង៍ ទាន	ජෙග	Ŀ
. "	"	ઇંદ	99
មានក្នុប្បុគ្គល ថ្ម ក្	មានកង្ហុគ្គលប្ត ។ កុ	હહ	<u></u>
ក្នែនក្សុ ។ ទ	ក្នេខកេ គេដឹងច្រុខឲ្យ។ ទី	වං ර	၈က
ब डकाडभारभेडी:ष्रदि	ាកដ ។ មិនមានការសូន្យលេ	Mann of	としかん
លើព្រះអរហន្ត	រែះអរហន្ត	969	ଚ ଚ
ជាសមយមៃ្ត	ជាអសមយវិមុត	ಶಿಂಭ	ออ
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។	យ៉ាងខែ៖ខេ ។	"	_ઈ ક
ជាសមយមៃ្មត	ដាអសមយម្ភិត	อนค	હ
ដែលជាជនបទមានគត	ដែលជាជនបទមិនមានគត់	940	« d

ၯဋိၕၯႄၐၣၮႜၮႝၜႝၯႋဪၞ

ពាក្យទុស	ពាក្យត្រូវ	ទូ១វែ	បត្វាត់
မ်ား၍ဆက်တွောက်	មិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់	ြောစ္	ď
អខាគត់ខោះឯធ៍ គឺ	អខាគតខោះឯង គឺ បុប្	ប្រវន្តនោះ	
ជជំណ្ឌិះនោះជំ រ	គឺអត់តនោះឬ ។	රහර	96
ដ៏គ្រោកគ្រាត	ដ៍គ្រោតគ្រាត	680	Ŋ
មានប្ត	សានជំ ឯ	८५७	٦
ជាសញ្ញា រូប	ជាសេញា ៦ ខេងវូប មា	ලිස්ග	9 ģ